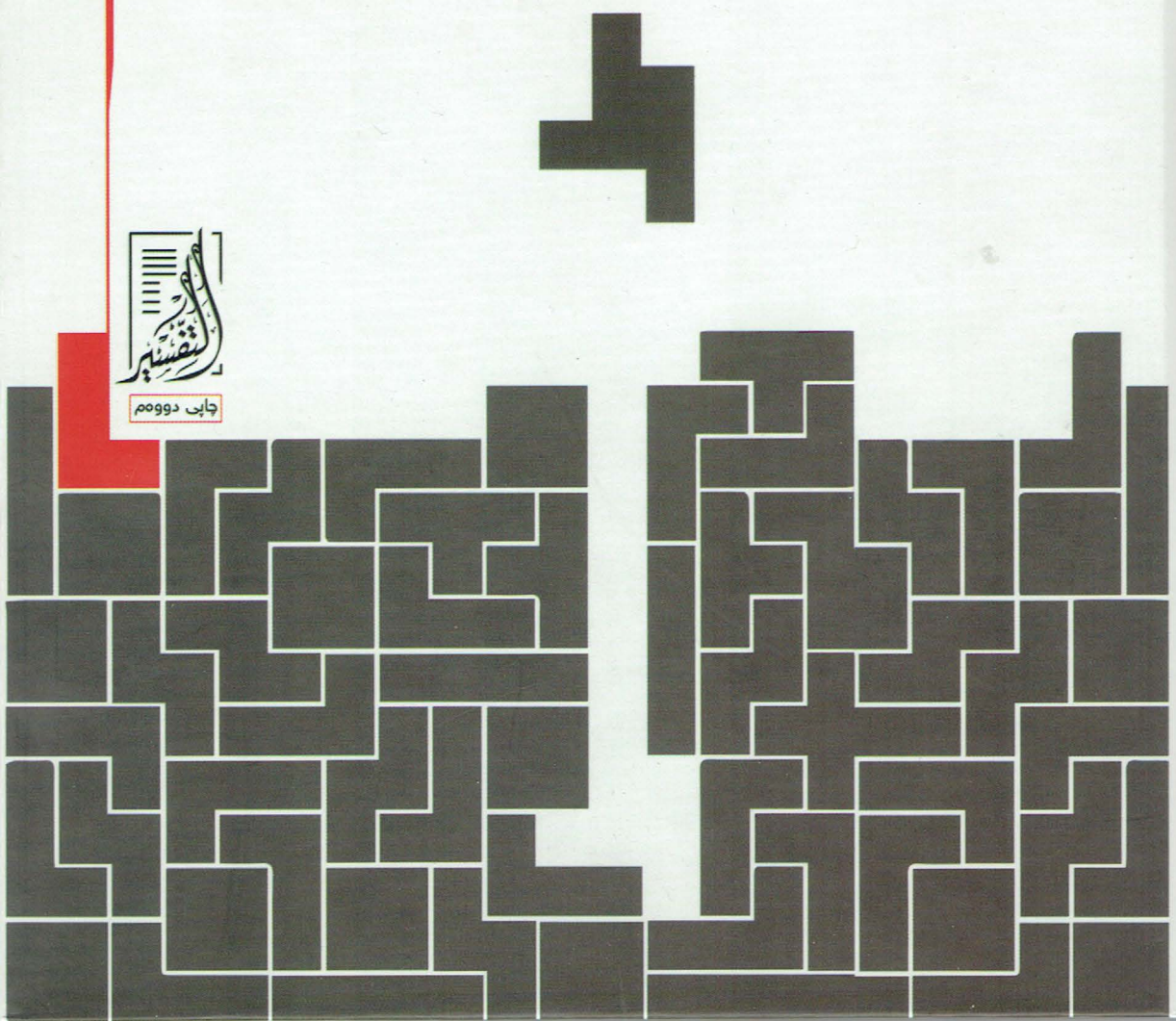

دو سو و دہ کانی منندی اقرأ التقافی دو حکام

www.iqra.ahlamontada.com

جایی دووم

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆدابهزاندنى جۆرهها كتيب: سردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای دانیود كتایهائی مختلف مبراجهه: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی ، عربي ، فارسي)

**فہرمودہ گانی
نہ حکام**

فەرمودەكانى ئەحكام

نوسين: عبدالقادر تەوحيدى

مافى لە چاپدانەوہى پارىزاوہ بۇ نوسينگەى تەفسير
چاپى دووہم ۱۴۴۱ ك- ۲۰۲۰ ز

نوسينگەى تەفسير

بۇچاپ و بلاوكردنەوہ

هەولير- شەقامى 30 مەترى تەنيشت منارەى چۇلى

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseeroffice@yahoo.com

f t i s /TafseerOffice

ئامادەكردىنى پيرپست - نوسينگەى تەفسير

فەرمودەكانى ئەحكام، عبدالقادر تەوحيدى (نوسەر)

۴۷۲ لاپەرە

۱۷ * ۲۴ سم

بابەت، فەرمودە " فيقهى

ISBN: 978-9922-620-84-8

لە بەرپوہ بەرايەتى گشتى كتيبخانە گشتيەكان

هەريمى كوردستان ژمارە سپاردنى (۱۴۱) ى سالى ۲۰۰۸ پيدراوہ.

"بيروبوچونى ئەم كتيبە، مەرج نيبە هەمان بيروبوچونى نوسينگەى تەفسير بن"

ديزايىنى ناوہوہ: جمعە صديق كاكە

خەتى بەرگ: نەوزاد كوئىي

فہرمودہ گانی تہ حکام

نوسینی
عبدالقادر تہ وحیدی

بسم الله الرحمن الرحيم

پيشه کي

الحمد لله الذي علم الانسان ما لم يعلم، والصلاة والسلام على خير خلقه محمد الذي قال (من يرد الله به خيراً يفقهه في الدين) وعلى آله واصحابه اجمعين.

براو خوشکه مسولمان و خواناسه کورد زمانه کانم.

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

ناشکرایه که خوشبهختی و سهرفرازی مروژ له پهیرهوی کردنی یاسا بهرزو به نرخه کهی ئیسلام دایه و ئه ویش نابج مه گهر مروژ ئه و یاسایانه بناسیت، ناسینی ئه و یاسایانهش تهنها به قورئان و فهرموده به نرخه کانی پیغه مبهری نازیزمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئه بئ، سوپاس بو خوا له م سهرده مه دا هدرچهن ئایین غه ریبه و پهیره وانی راسته قینهی که م و نامون به لام جیگهی نائومییدی نیه و له و که مه به ره میکی زوری زانستی ئایینی له هه مو بواره کاندایه یه و خه لکی مسولمان ئه توانن به ماوه یه کی که م هه ر به زمانه کهی خو یان شاره زایی ئایینه که یان بن و خو یان بگه یه ننه قافلله ی خوش به ختان و سهرفرازی هه ردوو دونیا به ده ست به یئینن منیش وه کو منالیتیکی ناو ئه و کاروانه دوورو دریژه ده ستم کردوه به گرو گال و ئه مه وی به ئه ندازه ی به ره ی خو م پئی رابکیشم و سودیک به به شیکی ئه و کاروانه دریژو نه پساوه بگه یه نم و له دوعای

خیری ئەوان بێبەش نەبم، بەلکو خوای میهرەبان بیکات بە مایەیی خۆشبەختی و سەرفەرازی ئەوان و لە کێشانی چاکەدا بۆ ئەم بەندە لاوازی یەدا بنیت ﴿...هُوَ أَهْلُ النَّفْوَى وَأَهْلُ الْخَفْرِ﴾ (المدر - ٥٦).

لەبەرئەوه لیژەدا هەستام بەدەرھێنانی ((٨٨٨)) فەرمودەیی پیغەمبەری ئازیزمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کە هیچ کامیان لە پەلەیی (حسن لغیره) خوارترین، واتە: هەموو فەرمودەکان جیگای باوەڕن و زانیو ئیش پیکردن و فەتوا پێدانیان بێترسە، ئەمیش لە (منتقى الاخبار) لە (نیل الاوطار)دا کە بریتییە لە (٣٩٤٦) فەرمودە دەرم هیناون. ئەوهی لیژە ئیمە کردومانە، ئەوهیە کە ئەگەر چەند فەرمودە هەبوو لەبارەیی یەك شت ئیمە یەکیکیانمان هیناوه و ئەگەر فەرمودەییەکی (صحیح) بوو لەبارەیی حوکمیکیهوه بەلام فەرمودەییەکی (حسن، یان حسن لغیره) بوو هەر لەوبارەییەوه زیادهییەکی تێدا بوو یان کورت تر بوو ئیمە (حسن، یان حسن لغیره) یەکیانمان هیناوه لەبەر سودی زیاتر یان لەبەر ئاسان لەبەر کردن، هەولمان داوه هەموو فەرمودەکان بە ژمارەیانەوه بنوسین تا ئەگەر بڕایەکی لە شتیکی گومانی پەیدا کرد بتوانی بە ئاسانی ئەو فەرمودەییە بدۆزیتەوه و تەماشای خۆی و راقەکانیان بکات، پێشەکی ئیمە ژمارەیی خۆمان ئەنوسین پاشان ژمارە هەمان فەرمودە لە (نیل الاوطار)دا بەم شیوهیی ئەنوسین (ن/١)، ئینجا فەرمودە کە ئەنوسین پاشان ئەگەر تەنها ئیمامی بوخاری و مسلم ئەو فەرمودەیان هینا بوو ئەنوسین (أَخْرَجَاهُ) ئەو دوانە دەریان هیناوه) و ئەگەر ئیمامی ئەحمەد یان لەگەڵدا بوو ئەنوسین (متفق عليه / یەکن لەسەری)، و ئەگەر ئەمانە خواوەنی {سونه نه کانیان، واتە: (أبو داود - ترمزی - النسائی - وأبن ماجه) یان لەگەڵدا بوون ئەنوسین (رواه الجماعة)}، و ئەگەر ئیمامی ئەحمەد و خواوەنی سونه نه کان دەرهینابو، ئەو بۆیان ئەنوسین (رواه الخمسة) لەپاش ئەوه یەك به یهك خۆیان و ژمارەیی فەرمودەکان ئەنوسین و هەندێ جاریش

بیجگه له وانیش کهسانی تریش نه‌نوسین به‌لام زۆر به‌که‌می و یه‌ک دوو فەرموده‌شمان هیناوه له‌غه‌یری (منتقی) و له شوینی خۆیدا راویه‌که‌مان نوسیوه له‌پاشدا (ن/ش)م نوسیوه، واته: له شهرحه‌که‌یدا هاتوه، گرنگ نه‌ویه که هیچ فەرموده‌یه‌که‌مان نه‌نوسیوه که ئیشی پێ نه‌کریت و مانایه‌کی کورتمان کردوه، وه ده‌رهینانی فرمانه‌که‌مان داوه‌ته ده‌ست ژیری و تیگه‌یشتن و.

زۆر به‌ی نه‌مه‌ش شتیکی زۆر گران نیه، چونکه به‌ش به‌شه‌و هه‌ر به‌شه‌ی له‌باره‌ی کۆمه‌له‌ فرمانیکه‌وه‌یه‌و هه‌ر له به‌شه‌که‌نه‌وه حوکمی نه‌و به‌شه‌ زۆر به‌زوی هه‌ست نه‌کریت به‌لام نه‌ه‌نده‌ی هه‌یه فەرموده‌کانی پیغه‌مبه‌رمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کورت و پڕ مانایه‌و زۆر جار واده‌بێ که وه‌لام‌ده‌ره‌وه‌ی پرسیاره‌که، پوکاره‌کانی ده‌ورو پشتیه‌تی له‌به‌رئه‌وه نه‌بینی له فەرموده‌یه‌که‌دا چهند فرمان هاتوه نه‌و بابه‌ته‌ی که نه‌و فەرموده‌مان بۆ نوسیوه که‌مه‌و نه‌و فەرموده‌ بۆ چهند جیگا نه‌شیت به‌پرای ئیمه هه‌ولمان داوه له دووباره‌کردنه‌وه‌ی فەرموده‌کان خۆمان بپارێزین له‌به‌رئه‌وه براو خوشکامان پێویسته به‌چاکی سه‌رنجی فەرموده‌کان و فرمانه‌کانی ناوی فەرموده‌کان بده‌ن و ته‌نها بۆ یه‌ک جیگا نه‌بێ و له‌بیر به‌جیتته‌وه هه‌ر له‌به‌رئه‌وه نه‌بینی زۆر باسی فیه‌ی هه‌یه ئیمه هه‌مامان بۆ نه‌کردوه، چونکه یان فەرموده‌ی باوه‌ر پێکراومان ده‌ست نه‌که‌وتوه یان نه‌و باسه له فەرموده‌یه‌که‌دا هاتوه که له‌سه‌ر باسیکی تر نوسیومانه‌و له‌به‌ر دووباره‌نه‌کردنه‌وه‌ی باسیکی سه‌ربه‌خۆمان بۆ نه‌و باسه فیه‌یه نه‌نوسیوه، واته فەرموده‌کانی پیغه‌مبه‌ری ئازیزمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌ر یه‌که بۆ خۆی ده‌ریایه‌که‌و جۆره‌ها فرمان و سودی لی‌وه‌رئه‌گیرئ و عه‌قل و ژیری مرۆفیش‌وه‌کو یه‌ک نیه مه‌رج نیه فەرموده‌یه‌که که زانایه‌که چهند فرمانی لی‌ ده‌رهینابێ ئیتر شتی تری لی‌وه‌رئه‌گیرئ زۆر بیسه‌ر بوون و نه‌بن که له هه‌لگری فەرموده‌کان زیاتر نه‌توانن سود له‌و فەرمودانه‌وه‌ربگرن، جا که‌واته قوڵی مه‌ردانه‌ی لی‌ هه‌لکه‌ن و له‌و

دهريايهش بهشي خوتان نؤشى گيانكهن، ئەمه سيههم پهراوى فهرمودهيه^(۱) جا ئەگەر خوا يارمهتى داین زياتر بهو کاروانه کۆمهك ئەكەين، پيم خۆشه پيش ئەوهى بچمه سەر فهرموده کان روشنکردنهوهيهك له بارهى فهرموده کانی پيغه مبه رمانه وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بکهين بۆ ئەوهى سۆدى زياتر وه بهر براو خوشکامان بکه ويئت و وه کو کورتهيه کى زۆر کورت له بارهى (علوم الحديث) هوه ئەنوسين. وما توفيقى الا بالله عليه توكلت واليه انيب.

فهرموده ئەگەر له ريگايه كه وه هات كه جيگاي دلنباى بو له هه مو سهرده مه كاندا تا ئەوكاتهى كه نوسراوه ته وه ئەوه پيى دهوتريت (متواتر) و په سه ند كراوه له لاي هه موان ئەگەر عه بييتك كه وته ريگاي هينانى يان وشه كانى ئەوه له و پله ديتته خوار، له راستيدا ئەم به شهى دوه ميانه كه لق و پۆى ليئه بيته وه وه هه نديكى به راي هه موان نيشى پي ئەكرتت و هه نديكى تروه لا ئەنريت و به شيكى ترى كيشه ي له سه ره، ئيمه ئەگەر خوا ياربى به كورتى ئەو به شانە ئەخهينه به رده م ئيوه ي ئازيزو خۆشه ويست به لكو ببى به مايه ي خه ير بۆ ئيوه و له كيشانه ي چاكه شدا (كه ريم) بۆ منيشى دابنيت.

۱- ئەو فهرموده ي كه له پيغه مبه ره وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه تا نوسه رى ريوايه ته كه پچراني تيدا نه بى و ده ست به ده ست له ريوايه تكه ريكي داد په روهرى هوش چاك و ريزيه رى و هويه كى تيدا نه بى ئەوه پيى ئەوترى (صحيح، راسته) (اتصال السنن من عدل ضابط خال عن العلة والشذوذ).

(۱) په راوى يه كه م چل فهرموده ي قودسيه، وه په راوى دوه م (۱۷۵) فهرموده يه له هه مو بابه ته و به گوئزاري چاكان، ناسراوه به لام به داخه وه تا ئيستا يه كه ميان چاپى به خۆيه وه نه ديوه و دوه ميان سوپاس بۆخوا له هه مان نوسينگه ي به رتزه وه چاپ كراوبلاو كرايه وه.

۲- نه گهر له مباره وه که و ترا بۆ یه کهم له دادپهروهی و هۆش چاکیدا کزیبهک هه بوو
ئهو فهرموده به (حسن، جوان) ناو ئه بریت.

۳- وه نه گهر له پارچه یه که لهو پارچانه یه کهم کزیبهکی زیاتر بوو، وهک نه زانینی
دادپهروهی کابرای راوی یان شت تیکه لاوکردنی هۆشی یان ریزه بهریه کی تیدا بوو
یان هۆیه کی تری هه بوو ئهو فهرموده به (ضعیف، لاواز) بهو مه رجه
درۆزن له ناو ریوايه تکهره کاندانهبی، چونکه نه گهر درۆزن بوو، ئه وه به
(موضوع، که له و درۆ) نه ژمی درۆیتو نابی ریوايه تیش بکریت نه گهر بناسریت
مه گهر بۆ باسکردنی درۆو که له که که ی.

جا نه گهر به شی سیهه م له چهند ریگایه که وه هاتبن و هیچیان درۆزنیان تیدا
نهبی ئه وه ئه بی به (حسن لغیره، جوانه له بهر غهیری خۆی) و دوهه میش هه روا
نه گهر له چهند ریگایه که وه هاتبی ئه بی به (صحیح لغیره، راسته له بهر غهیری
خۆی) واته خۆیان (حسن) نین یان (صحیح) نین، به لام له بهر چهند ریوايه تی تر (به
حسن و به صحیح) ناو نراون.

نه م چوار به شه نه کرین به سی به شه وه به هۆی ژماره ی ریوايه تکهره کانیانه وه:

۱- نه گهر یه که نه فهر له پیغه مبه ره وه وه تاگه یشتوه ته پله ی خوار (تابع، تابعین)
هیئاویه تی - یه که نه فهر له یه که نه فهر - پیی ئه وتری (غریب)، واته
فهرموده به کی غه ربه وه نه گونجی (صحیح یان صحیح لغیره، یان حسن، یان حسن
لغیره)، یان لاواز بی.

۲- نه گهر ریوايه تکهره کان له سه ره وه تا خوار (تابع تابعین) دوکس بوون ناو
ئه بری به عه زیز (العزیز)، واته شتیکی که م و نایابه.

۳- نه گهر زیاتر لهو ژماره ریوايه تیان کرد بوو له پاش (یاره کانی پیغه مبه ر (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)) ئه وه پیی ئه وتریت به ناوبانگ (مشهور).

دوباره به گویره ی پچرانی راویه کان و نه پچرانی سنی به شی سهره کییی هه یه:

۱- نه گهر نه پچراو بوو له نوسه ری فهرموده که تا پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) -
نه وه پیی نه وتری (مرفوع - و - متصل).

۲- نه گهر له یاره کانه وه هاتبوو مه جالی رهئی و ئیجهادی تیدابوو نه وه پیی
نه وتری وه ستینراو (الموقوف)، به لام نه گهر له باره ی شتانیکی په نامه کیه وه بوو به
غهری پیغه مبهه ران نه وه شته نه نه زانرا، یان به وشه ی (أمرنا - نهینا)، یان
(پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ژیاندا بوو، وامن نه کرد نه مانه هه مویان هه
به (متصل و مرفوع) حساب نه کرین و نابی به خالیکی لاواز له
ریوایه تکه ره کاند.

۳- نه گهر تابعیه که فهرموده که ی له پیغه مبهه وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باس نه کرد و
ناوی نه صحابه ی نه دهره برد نه وه به ره لایه (المرسل). نه م به شه ی دووه م و سیه م
وه به به شی لاواز (الضعیف) نه که ویت.

هه مو نه مانه هیش ریوایه تکه ره کان یان به یه که شیوه چوّن له پیغه مبهه وه
وه رگیراوه و پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چوّنی کردوه نه وانیش وایان کردوه
پیکه نینی و هه ستانی نه وه پیی نه وتری (المسلسل) وه نه گهر به وشه ی (عن)، (عن
فلان) و (عن فلان) هاتبی پیی نه وتری (مُعْنَعَن).

چهند تیبینی:

۱- ئەم بەشەى فەرمودە واتە: (خبر الاحاد) ئەکری بە بەلگە لەسەر بەندایەتی و مامەلەدا، بەلام کۆری زانایانی ئوصولی ئەلئین فەرمودەیه، کەوابی نابی بە بەلگە لەبارەى ئەو شتانەى کە پەیوەندی بە بیروباوەرەو هەیه (العقیده) مادام زۆر نەبن، چونکە ئەوێ بەناوبانگەو زۆرە ئەبێ بەهۆی ئارام گرتنی دل، هەرەو کۆ زۆری پێواپەتکەرە، زۆری بەلگەو قەرینەکانیش، بەلام ئەوێ کە تاکە لە هەموو پێوەکەو نابی بە بەلگە لەسەر هیچ شتیکی بیروباوەرو عەقیدەیی، وە هەرکەسیک دژایەتی فەرمودەیهکی وا بکات کافر نابی تەنها بە فەرمودەى (متواتر)، یان ئەوانەى کە بە قەتعی لە تائیندا زانراون وەکو نوێژو زەکات و حج و رۆژو جیهاد و ئەمر بە چاکەو بەرگری لە خراپەو بەهەشت و جەهەنەم، کافر ئەبێ، بەلام تاوانیکی زۆر گەورەیه .

۲- زۆر فەرمودەى (آحاد) هەیه بەلام لە راستیدا حوکمی (متواتر)ی هەیه، وەکو ئەو شتو پێووادانەى کە لەناو کۆمەلێکی زۆردا پێویداو لە پاشا یەکی، یان دوو لە یارەکانی پێغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسیان کردووە کەس نەبیوتەو وەنەبوو، وەکو دەست خستنه ناو ئاویکی کەم لەلایەن پێغەمبەرەو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و سوود وەرگرتنی، زیاتر لە هەزار کەس لەو ئاوەو سەدان فەرمودەى تری ئاوەها کە باسکراو کەس دژایەتی نەکردووە.

۳- مەرج نیە فەرمودەیهک لە پێواپەتیکدا - لاواز یان بەکەلەك دابنێ- هەمان فەرمودە لە پێواپەتیکى تردا هەروابی یان کە بەرچاوت کەوت لەلایەک ئەو تانەیه لیبدریت ئیتر هەمان فەرمودە پشستگویی بخریت، بەلکو پێویستە تەماشای هەموو پێواپەتەکانی بکریت، جا ئەگەر لە هەمویاندا هەر کەسیکی درۆزنی تیدا بوو ئەو لایبەو هیچ حیسابیکی بوو مەکە لەبارەى حەرام یان

حەلال کردنه و هوه، ئەگەر درۆزنی تێدا نەبوو لە هەمویاندا، یان لە زۆریەیاندا وەریاویەتە کانی زۆریوون بەکۆی هەمویان دەگاتە (حسن لغیره) و دروستە ئیشی پێ بکریت بەو مەرجهی دژایەتی نەبێ بۆ ئایەت، یان فەرمودە یەکی لە خۆی بەهێزتر ئەم جۆرە باسانە لەو کتیبانەدا زۆرە کە شەرحی فەرمودەیان کردووە، وەکو (فتح الباری و نیل الاوطار).

۴- مەرج نیە کە وترا - ئەم فەرمودە یە - اسنادە کە ی - ((صححه)) فەرمودە کەش (صحیح) بێ، چونکە مەرجهی تر پێویستە بۆ (صحیح) بوون، کە ئەبێ زیادە یەکی تێدا نەبێ کە لە گەڵ ریوا یەتی (صحیح) تری ئەو فەرمودەدا دژایەتی بکات، یان هۆیەکی تری وای نەبێ کە زیان بەو فەرمودە بگە یەنێ، کە ئەو تەنھا کۆمەلێکی کەم لە هەمو سەردە مێکدا بەو شتە نادیارە ئەزانن و سوپاس بۆ خوا فەرمودە کانی پێغەمبەرمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بەپاک و پوختەیی ئیستایە بەر دەست ئیمەدان و لە هەمو سەردە مێک زیاتر ناسان تر بوو ناسینی فەرمودە کانی، خوای گەورە جەزای خێری پێشە واکانی پێشومان بداتە و هوه بە بەهەشتی بەرینیان شاد بکات، ئەگەر ئەرکی ئیمە لەم سەردە مەدا تەنھا ئەو بێت کە بخوینینە و هوه مانای دروستیان بزانی و ئەو ی پێویست بێت، بە گوێرە ی توانا لە بەرکریت و دڵسۆزانە بە خەلکی راگە یەنێ، زۆر باشە و هیوادارم وەبەر شەفاعەتی پێغەمبەری نازیمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بکەوین، بە کورتی لە مەبارە و هوه چوار بە شە:

یەك - یان مەتن و سەنەد هەردو (حسن) یان (صحیح) ن.

دوو - یان هەردوو بە پێچەوانە و هوه یە کە مین.

سێ - یان مەتن (حسن یان صحیح) هوه سەنەدە کە ی لاواز یان کە لێ کە.

چوار- یان سه نه ده که ی (حسن) یان (صحیح) ه به لام (مه تنه) که ی وه رناگیری له بهر {شدوذ، یان عله، یان سه قامگیر نه بوه (مضطروب)} ه که نه مه ی تاخر هویه کی تره بو لاواز کردنی سه نه ده که یش، واته نه گهر له سه نه ده که یشدا به چند شیوه هاتبی جاری کی تر ناوی نه فهری گورابی و جاری نه فهری زیاد، یان که م کرابی، نه وهش کار نه کاته سهر سه نه دو لاوازی یان له پله ی (صحیح) ه وه دایته به زینی بو (حسن).

۵- ههر زانایه که به ناویانگ بوو بو (گورین (تدلیس)) هه رچند پله ی به رزیش بی، مادام به وشه ی (عن) له ژور خویه وه فهرموده ی هینایه وه لی وهرناگیری و پیی نه وتری (موده لیس) جاری وا هیه له سه نه ده که دا نه وه نه کات و هندی جاریش له (مه تنه که) دا روو نه دات.

لاساہی کەرہوہ / التقلید

تہقلید لہ روانگہی نایینہوہ زانایان بہم شیوہیہ مانایان کردوہ (قبول قول الغیر من غیر معرفتہ بدلیلہ: وەرگرتنی قسہی خہ لک بہ بیئ نہوہی بہ لگہی بناسیت) کہو ابو و ہکو و تمان ئیش بہ قورئان و فہرمودہی پیغہ مہر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و ئیجماع نہ گہر بزائریت و ہبہر تہقلید ناکہ ویت.

زانایان لہ بارہی تہقلیدہوہ سی بۆچوونیان ہہیہ:

- ۱- ہندیکی ئەلئ حہرامہ.
- ۲- ہندیکی ئەلئ پیویستہ (واجب).
- ۳- ہندیکی تریان ئەلئین ئە گہر بۆی بکریت پیویستہ (اجتہاد) بکات و ہ ماوہ بہ تہقلید ئەدہن کاتئ کہ توانای (اجتہاد) نہ بیئ یان زۆر سہخت بیئ.
- نہوہی کہ عہوامہو توانای ئیجتیہادی نیہ پیویستہ تہقلید بکات.
- وہ ئەو کہسہی شتیکی لہ زانین وەرگرتبی و مہرجہ کانی ئیجتیہادی تیدا نہ بیئ ئە بیئ تہقلید بکات. و ہ بۆی ہہیہ لہ بارہی بہ لگہ کان و چۆنیہ تی گہ یانسدنی ماناکانیانہوہ تہقلید بکات.

وه نهو کهسهیش که نههلیه تی ئیجتهیادی پهیدا کردبئی و مهرجه کانی تیدا هه بئی و به لآم، وه خته کهی تنگ بئی و نه گات به ئیجتهیاد له بارهی ههر فرمانیکه وه نهویش دروسته تهقلید بکات.

وه نهو کهسهی که هه ندئی مهرجی ئیجتهیادی تیدا بئی و هه ندیکی تیدا نه بئی، وه کو نه وهی که فههم و دهرکی باش بئی و لهو بواره دا پی گه شتیبئی، به لآم ناسینی ریگای سابت بوونی فهرموده ی بۆ پهیدا نه بووبئی، نهوه پیویسته له بارهی سابت بوونی فهرموده وه تهقلید بکات، به لآم بۆ وهرگرتنی مانا کانیان ئیجتهیاد بکات.

شه وکانی یه کیکه لهو زانایانهی که تهقلیدی به لاوه حهرامه، به لآم نهو له نیوان

تهقلیدو ئیجتهیادا پلهیه کی تری داناو به ناوی (الاتباع) وه پیش نهویش کۆمه لیک له لیکۆ له ره وه کان (المحققین) نه م شته یان وتوه، وه کو له (اعلام الموقعین لابن القيم) داها تووه ۲۶۰/۴. نهویش بریتیه له پرسیری نهزان له زانا لهو شتهی که بۆی ها توته پیش نهک پرسیار له رهئی خوئی بکات، به لکو پرسیار له رهئی شرع نه کات لهو زانایه، واته نه لئ: ئایه نه مه قسه و بۆچوونی خو ته یان شرع، جا نه گهر وه لآمی دووه م بوو به گوئی نه کات. ههرچه نده نه مه به لگهی دلسۆزییه تا خه لک خوا و پیغه مبه ری پی بناسریت و قسه ی نهوان به فهرزو پیویست له سه ر خوئی بزانی نهک و ابزانی که قسه ی زانایه ک پیش قسه ی نهوانه و له باتی په رستنی خوا و پهیره و کردنی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به نه زانی و دوچار ی نه فس په رستن و مه زه ب په رستن بئی؟!

ههرچه نده نه م مه به سه شتیکی پیرو زو راست و دروسته، به لآم ماوه نه دان به تهقلید شتیکی نه گونجاوه و زیاده ره ویه و نکولیه له شته ناشکراکان، چونکه نه هه مو کهس نه توانن بگه نه نه و فههمه له هه مو شتی کدا له به لگه و شیوه ی مانا که ی تی بگه نو نه هه مو زانایه کیش نه توانی هه رکه سی پرسیری لی کردن نه و شته ی بۆ

رۆشن بىكاتهوه. جا كه وابو ته قلىد هەر ده بى هەبى، بەلام تىگەيانندن و پىگەياندى خەلك ئەركىكى گەوره و گرنكى سەرشانى زانايانه كه به هەمو ھۆيك بۆى بچىت بەتايبەت ئەگەر ئەمرۆ ئىسلام ياسا بىت و ئەو هەمو ھۆى راگەياندنەى كه دەيان كاتژمىر رۆژان دژى ئىسلام و ئاين ئەنوسن و ئەدوئىن و پيشان ئەدەن يان بە ئىشى بى ھودە خەلكى سەر گەرم ئەكەن يان بە قومارىكى وەكو گۆلئىن سى چوار سەعات رۆژانە پيشان ئەدرىت، خەلكىكى زۆرى پىو خەريك ئەكەن و لاوانىكى زۆرى بۆ ھەل ئەنئىن، بەلام بەداخەوہ نامادەن رۆژانە سى كاتژمىر تەرخان بکەن بۆ رۆشنکردنەوہى راستى و تىگەيانندن و پىگەياندى نەوہى ئايندە فالى اللہ اشتكى.

بەراستى ئەگەر ئەوانە دلسۆزانە بۆ ئىسلام ئىش بکەن بە ماوہىەكى كەم خەلكىكى زۆر بەو پلە ئەگات كه پرسىارى بەلگە بکات، يان خۆى بەلگەى ھەبى و لەسەر كارو پىشھاتەكانى خۆى و خەلكى دەوروبەرى جا كەوابوو باشتىن بۆچوون لەمبارەوہ قسەى بەشى سىيەمە، ئەوہى تواناى ئىجتىھادى ھەبى و بۆى بلوئىت ئەبى تەقلىد نەكات، وە ئەوى ترى ئەبى تەقلىد بکات.

ھەر بەم ماناى سەرەوہ ماناى ئەو قسە پىرۆزەى زانايانى پىش ئەكەين كه فەرمويانە (لا تُقْلِدُنِي وَلَا تَقْلِدْ مَالِكًا وَالشَّافِعِيَّ وَحَدُّ مِنْ حَيْثُ أَخَذُوا: نە تەقلىدى من بکەو نە تەقلىدى مالك نە شافعى و بکەو تۆش وەرى بگرە بۆ خۆت لەو جىگەوہ كه ئەوان وەريانگرتوہ، ئەم جۆرە قسانەيان بەو قوتايانەى خۆيان وتوہ كه تواناى ئىجتىھادىان بووہ و ھەلىان ناون لەسەر شتىك كه لە توانايان دابووہ، وە ئەم قسەى ئەوانە روو بە نەخوئىندەواران نىہ، بەلام لە شىوہى قسەكانيانەوہ ئەوہ وەرئەگىرى كه با نەخوئىندەوارانىش بزانت ئاين كامەيەو ئەبى بەقسەى كى بکەن و قسەى كى ميزانى راستى و ناراستى مرۆقەو كەم كەم وەكووتمان بەرەو تىگەيشتن و پىگەيشتن ھەنگاو ھەلگرن، بۆچى لە ھەمو كاروبارىكى دونيايدا ھەمو بەحرى بى پەين بەلام

له باره ی ئایینه وه جو گه له ییش نین؟! به مه رجیک هاتنی ئیمه بو دنیا بو به ههشت یان دۆزه خه، چونکه له سه ره ئه م ئایینه ئه وه دوو جیگه ئه درئ به مرؤف، یان ئایینی ناسیوه به گویره ی توانای هه ولی بو داوه یان نه و یه که م بو به هه شته و دووه م بو دۆزه خه و مالیکی تری ناوه پراست نیه (الکَیْسُ مِنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ: ژیر ئه و که سه یه که نه فسی رام ئه کات و ئیش ئه کات بو پاش مه رگ) به ئی به پراستی ئه و به هه شته و ئه و جیگا خوش و هه می شه یه بو کار و ته لاش ئه شی ت ﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾، په له بکه بو لیجوردنی په روه رد گارتان و به هه شتی که پانایه که ی به نه ندازه ی ئاسمانان و زه وییه که ئاماده کراوه بو له خواترسان^(۱).

عبدالقادر ته وحیدی

۱۷ / رجب / ۱۴۲۴ هـ. ق

هه ولیر

(۱) (آل عمران - ۱۳۳).

(بهشی پاک و خاوینی)

۱- ن/۱ [عن أبی هریره (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَأَلَ رَجُلٌ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا نَرْكَبُ الْبَحْرَ وَنَحْمِلُ مَعَنَا الْقَلِيلَ مِنَ الْمَاءِ فَان تَوَضَّأْنَا بِهِ عَطِشْنَا أَفْتَوَضُّا بِمَاءِ الْبَحْرِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): هُوَ الطَّهْرُ مَاؤُهُ الْحِلُّ مَيْتَتُهُ]. رواه الخمسة، وقال الترمذی. (هذا حديث حسن صحيح).

له نه بو هورهیره وه -خوای لئی خوش بیټ- نه گپړنه وه که پیاویک پرسپاری له پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کردووتی: نهی پیغه مبهری خوا، نیمه له ناو دهریادا هاتووچو نه که بین و ناوی کهم له گهل خوماندا ههل نه گرین، جا نه گهر بهو ناوه دستنویژ بگرین تینو نه بین نایا به ناوی دهریا دستنویژ بگرین؟

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: دهریا ناوه کهی پاکژکه ره وه یه مردار بووه کانیشی هلاله، واته دروسته دستنویژ پی گرتنی، وه ههر زینده وه ریکی ناو دهریایش بریت تا بوگهن نه کات هلاله خواردنی.

۲- ن/۲ [عن أنس بن مالک (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ، رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَوَضَّأُ بِمَاءِ الْبَحْرِ وَنَحْمِلُ مَعَنَا الْقَلِيلَ مِنَ الْمَاءِ فَان تَوَضَّأْنَا بِهِ عَطِشْنَا أَفْتَوَضُّا بِمَاءِ الْبَحْرِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): هُوَ الطَّهْرُ مَاؤُهُ الْحِلُّ مَيْتَتُهُ]. رواه الخمسة، وقال الترمذی. (هذا حديث حسن صحيح).

فِي ذَلِكَ الْإِنَاءِ يَدُهُ وَأَمَرَ النَّاسَ أَنْ يَتَوَضَّؤُوا مِنْهُ فَرَأَيْتُ الْمَاءَ يَنْبُعُ مِنْ
تَحْتِ أَصَابِعِهِ حَتَّى تَوَضَّؤُوا مِنْ عِنْدِ آخِرِهِمْ. متفق عليه ومُتَّفَقٌ عَلَى
مِثْلِ مَعْنَاهُ مِنْ حَدِيثِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ.]

له نه نه سی کوری مالیکه وه (خوالئی پازی بن) نه گینه وه که نه لئی پیغه مبهری خوام
دی که کاتی نویژی عه سر بوو خه لکی به شوین ناوی ده ستنویژدا نه گه ران و ده ستیان
نه که وت، جا له و کاته دا هه ندی ناویان هیئا بو خزمه ت پیغه مبهر خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ)، نیجا پیغه مبه ریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده ستی خسته ناو نه و کاسه ناوه وه و
فه رموی با خه لک بین ده ستنویژی لیبگرن، نه مدی نه و ناوه له ژیر په نجه کانیدا هه ل
نه قولاً هه تا هه مویان ده ستنویژیان لی شوری. له ریوایه تی جابیردا نه لئی (۱۵۰۰)
هه زارو پینج سه د بووین، وه نه گه ر سه د هه زاریش بوینایه به شی نه کردین.

له م فه رموده یه زورشت وه رنه گیری له وانه :-

أ- شتیکی چاکه مروژ له کاتی پیویستی دا ناوی له خوی زیاد ببه خشی.

ب- دروسته به گوئل له ناوی که م ده ربهنریت و ناوه که پیی ناوتریت
به کارهینراو، له به رنه وه یه نیمامی شافیعی ده ست شورینی پیش خسته ناو
کاسه ی ناوی به لاوه چاکه نه ک پیویست، به و مه رجه ی ده ستی پیس نه بی نه وه
نه بی پیشه کی ده ستی بشوات تاناوه که پیس نه کات.

ج- دروسته به ناوی پیروزی وه کو زه مزه م ده ستنویژ بگیریت. ناشکرایشه که
نه مه یه کیکه له موعجیزه گه وره کانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

۳- ن/ ۳ [عن جابر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَعُودُنِي وَأَنَا مَرِيضٌ لَا أَعْقِلُ فَتَوَضَّأَ وَصَبَّ وَضَوَّهُ عَلَيَّ. متفق عليه].

له جابیره وه (خواله پازی بی) نه گینه وه که وتوویه تی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاته سه رده اتم که من نه خوش بووم و زهنم لای خوم نه بوو، جا پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده ستونویژیکی شوروی و ناوی ده ستونویژه که ی کرد به سه رما، لی رده ا نه وه وهرته گرین که ناوی ده ستونویژ پاکه، هه روه ها سه ردان له نه خوش سوننه تیکی پیغه مبهری نازیزمانه وه کو له فهرموده ی ترده ا نه باسه ی بو کردووین (صلى الله عليه وعلى آله وسلم تسليماً كثيراً).

۴- ن/ ش/ ۵ [عن أبي هريرة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ ان النَّبِيَّ اللَّهَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ لَهُ: سُبْحَانَ اللَّهِ إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَا يَنْجُسُ].

له نه بوو هوره ییره وه نه گینه وه که پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی بهو: پاک و بی عهیبی بو خوا به راستی باوه ردار پیس نابی، نه لین نه بو هوره ییره له یه کیك له کولانه کانی مه دینه دا توشی پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هات له شی پیس بوو له بهرته وه خوی دزیسه وه و خوی شورده، نینجا هاته وه خزمه تی پیغه مبهرو پیی فهرموو نه بو هوره ییره له کوئی بویت؟ نه ویش وتی له شم پیس بوو پیم خوش نه بوو به پیسی له گه لتا دانیشم، نینجا پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه وه ی فهرموو، واته مسولمان دروسته به له شی پیس له گه ل مروقی زاناو چاکدا دابنیشی و به له ش پیسی بمینیته وه بهو مهرجه ی فهرزه کانی نه فه وتیت نه گهر چی خوشوردنه که ی چاکتره، وه کو له فهرموده ی ترده ا هاتوه.

۵- ن/ ۱۰ [عن ابن عباس (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ ان رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَغْتَسِلُ بِفَضْلِ مَيْمُونَةَ] رواه احمد ومسلم .

له عه بدولای کوری عه باسه وه نه گيرنه وه که پينغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به پاشاوهی ئاوی مه يمونهی خيزانی خوی شور دووه، نه مه به لگهيه له سه رنه وهی که نه وه قه ده غه يه ی که هاتووه نه گهر سابت بيت بو پاک و خاوينيه و هيچي تر، واته فهرموده ی شه شه م که نه لييت.

۶- ن/ ۹ [عن الحکم بن عمرو الغفاری أن رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى ان يَتَوَضَّأُ الرَّجُلُ بِفَضْلِ الْمَرْأَةِ]. رواه احمد و ترمزی و أبو داود وقال الترمذی هذا حديث حسن .

له حه که می کوری عه مری غه فاربيه وه (خوالیي زانی بن) نه گيرنه وه که پينغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به رگری کرده له وهی که پياو به پاشاوهی ئاوی خو شور دنی ئافره ت خوی بشوريت.

۷- ن/ ۱۳ [عن ابی سعيد الخدری قال: قيل يا رسول الله اتَّوَضَّأُ مِنْ بُئْرِ بُضَاعَةَ وَهِيَ بئرٌ يَلْقَى الْحَيْضُ وَلُحُومُ الْكِلَابِ وَالنَّتْنُ؟! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمَاءُ طَهُورٌ لَا يُنَجِّسُهُ شَيْءٌ] رواه أحمد و ابو داود و الترمذی وقال حديث حسن .

له نه بوو سه عیدی خیدریه وه نه گيرنه وه که وتوويه تی که: به پينغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بيژرا ئايا تو ده ستنويز نه گريت به ئاوی بیری بوزاعه که نه وه بيري که ئافره تان په رۆی بي نويزی خویانی تی فری نه ده دن و گوشتی سه گی تی نه کریت و بوگه نه؟!

پینگه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموى: ئاو پاكو كهره و هيچ شتيك پيسى ناكات، واته ئاو يه كيكه له و نيعمه ته گه و ره به نرخانه ي خوا كه به هيچ شتيك پيس نابي به لكو پيسه كاني پي پاك نه كرېته وه، به و مهرجه ي خوي يه كيك له و سي شتانه ي تيذا نه بيت، تام و رهنكو و بوني به شتي دهره كي نه گورابي، واته نه گهر گورانه كه به هوي زور مانه وه ي بوو له و شوينه دا، يان تام و بوني نه و خاكه و ابوو كه ئاوه كه ي تيذايه زياني نيه و له پاكيه تي و پاكو كهره وه ي ناكه وي ت.

۸- ن / ۱۵ [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا يُبُولَنَّ أَحَدُكُمْ فِي الْمَاءِ الدَّائِمِ الَّذِي لَا يَجْرِي ثُمَّ يَغْسِلَ فِيهِ) رَوَاهُ الْجَمَاعَةُ وَهَذَا لَفْظُ الْبَخَارِيِّ وَلَفْظُ التِّرْمِذِيِّ (ثُمَّ يَتَوَضَّأُ مِنْهُ)].

له نه بوو هوره يره وه نه گيرنه وه كه پینگه مبهري (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمويه تي هيچ كام له ئيه ميز نه كاته ئاويكي وه ستاوه و له پاشدا خوي لي بشوري ت، به م شيوه يه ئيسلام داوا له په يره واني نه كات كه پاكو و خاويني ئاوه وه ستاوه كان پاريزنو پيسان نه كه ن نه به ميز تيكردن نه به خو شوردن له ناوياندا. وه له وشه ي تورمزي دا (پاشان ده ستويژي لي بگري ت).

۹- ن / ۱۶ [وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (إِذَا وَلَغَ الْكَلْبُ فِي إِنَاءٍ أَحَدِكُمْ فَلْيِرْقُهُ ثُمَّ لِيَغْسِلْهُ سَبْعَ مَرَّاتٍ) رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَالنَّسَائِيُّ.

هه ره له وه وه نه گيرنه وه كه وتويه تي پینگه مبهري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمويه تي: نه گهر سه گ ده مي خسته ده فري يه كيكتانه وه، با هه رچي تيذايه مادام ته ر بيت بيرتيژي ت و له پاشدا هه وت جار بيشوري ت، نه و شورده ده بي جارتيكيان خولي له گهل بي وه كو له ريوايه تي ترده هاتوه.

۱۰- ن/ ۱۷ [عَنْ كَبْشَةَ بِنْتِ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ - وَكَانَتْ تَحْتَ ابْنِ أَبِي قَتَادَةَ - أَنْ أَبَا قَتَادَةَ دَخَلَ عَلَيْهَا فَسَكَبَتْ لَهُ وَضُوءًا فَجَاءَتْ هِرَّةً تَشْرَبُ مِنْهُ فَأَصْفَى لَهَا الْإِنَاءَ حَتَّى شَرِبَتْ مِنْهُ قَالَتْ كَبْشَةُ: فَرَأْنِي أَنْظُرُ فَقَالَ: اتَّعَجِبِينَ يَا بِنْتُ أَخِي؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ! فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ (أَنَّهَا لَيْسَتْ بِنَجِسٍ إِنَّهَا مِنَ الطَّوَّافِينَ وَالطَّوَّافَاتِ) رواه الخمسة وقال الترمذی: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.]

له کهبشه ی کچی کهعبی کوری مالیک - که خیزانی کوری نه بوو قهتاده بوو - نه گیرنه وه که نه بوو قهتاده هاتوه ته مالی و ناوی کردووه به دهستییا بو دستنویژ هه لگرتن و له وکاته دا پشیله یه که هاتووه له ناوه که ی خواردوه ته وه و نه ویش کاسه که ی بو راگرتووه تا تیری خواردوه له ناوه که، کهبشه نه لی دی که من ته ماشای نه که م وتی: به لاتوه سهیره نه ی کچی برام؟ وتم: به لی!

وتی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: نه وه پیس نیه چونکه شتیکه زور زور هاتوچوتان نه که ن و تیکه لاوتان نه بن، واته خو پاراستن لیسان سه خته له بهر نه وه به پیس دانه راوه.

له م فهرموده وه دهر نه که ویت که ئایینی پیروزی ئیسلام هه میشه هه ولی ئاسانکاری نه دات له ناو مرؤفدا نه گهر مرؤف له خوئی تیک نه دات و دژایه تی فهرمانه کانی خواو پیغه مبهر نه کات، دیسان نه وه مان تی نه گه یه نی که ئیسلام نه که تنها مشور خوئی بنیامه به لکو خواوه نی سوزو به زه ییه بو حه یواناتیش نه وه ته نه و یاره به ریزه ی پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چون له سه ر ده ستنویژه که ی خوئی وه ستاو به و شیوه جوانه پشیله که ی ناودا، وه سه دان فهرموده ی تر له مباره وه هه یه و نه مه نموونه یه کی بچوو کی بوو.

۱۱- ن/ ۲۱] عن آسماء بنت ابی بکر قالت جاءت امرأة إلى النبي (صلى الله عليه وسلم) فقالت احدانا يصيب ثوبها من دم الحيضة كيف تصنع به؟ فقال: تحته ثم تقرصه بالماء ثم تنضحهُ ثم تصلّي فيه. متفق عليه].

له نه سمای کچی نه بو به کره وه (خوا له خزی و باوکی پازی بیت) نه گپرنه وه که وتویه تی تافره تیک هاتوه ته خزمه تی پیغهمبر (صلى الله عليه وسلم) وتویه تی: نه گهر به کیك له نیمه لیباسه که ی خوینی عوزری پیوه درا چی لی بکات؟

فهرمویه تی: با پیشه کی بی پروینیت - گهر وشک بو- ئینجا به ئاویشه وه چاک له نیوان په نجه کانیدا بی پروینیت و له پاشدا به چاکی به ئاو بیشوریت، ئینجا نویژی پیوه بکات، واته به و شیوه شورده پارچه که پاک نه بیته وه و مانی رهنگه که ی زیانی نیه نه گهر به و جویره شورده لانه چوو، وه له لایه کی تره وه نه وه مان بو ده ره که ویت تنها به و خوینه یا خود شتیکی پیسی تر لیباسه که ی پیس نه بی نه گینا نه گهر خوینی به رنه که وت پیویست ناکات پاش پاکونه وه و خوشوردن لیباسه که ی بشوریت چونکه تاره قی کاتی بی نویژی زیانی بی نویژی کردنی نیه.

۱۲- ن/ ۲۶] عن ابی هریره (رضی الله عنه) قال: قام أعرابی فبال فی المسجد، فقام إليه الناس ليقعوا به فقال النبي (صلى الله عليه وسلم) (دعوه وأريقوا على بوله سجلاً من ماءٍ (او ذنوباً من ماءٍ) فإنما بعثتم ميسرينَ ولم تبعثوا معسرينَ). [رواه الجماعة الآ مسلماً.

له نه بوو هوره یروه وه (خوالی پازی بی) نه گپرنه وه که وتویه تی عه ره بیکی ده شته کی هه ستاو میزی کرده مزگه وته وه و خه لک هه ستان بوی بو نه وه ی لی بدنه، جا پیغهمبری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموی وازی لیبهینن و سه تلک ئاو بکه ن

بەسەر میزە کەیدا، بەراستی ئیوه بۆ ئاسانکاری رەوانە کراون و رەوانە نە کراون کە سەختگیر بن، لەم فەرمودەووە ئەمانەمان بۆ روون ئەبیتهوه:-

أ- زهوی پیس بوو بە میزو شتی تەر ئاوی بکەیت بەسەریدا پاک ئەبیتهوه.
ب- ئایینی پیرۆزی ئیسلام ئایینیکیە بۆ ئاسوودە ی ژیان و ئیش ئاسان کردن و دژی سەختگیریە، واتە بریارەکانی هەموو ئاسانە و ئاسانکارییە و شتی سەختی تیدا نیە، ئەگەر بەچاکی شارەزای بین و سودو حیکمەتەکانی بزاین، نەک بەو مانایە واز لە دەقەکان بەئین و وابزاین ئەووە ئاسانکارییە نەخێر ئەووە لادان و سەر لێشیواویە.

ج- بە هیواشی و بەنەرمی جوولانەووە لەگەڵ نەزاناندا ئەگەر چی ئیشە کەیشیان شتیکی نارهواو نادروست و ناشیرین بی، واتە هەر کەسێک بە گوێرە ی دەرك و شارەزایی لە ئایین مامەلە ی لەگەڵدا بکریت، چەندە شارەزا بیت تاوانە کە ی زیاتر ئەبی، پیچەوانە کەیشی هەر وەها.

(١٣- ن/٢٩) - [عن ابی سعید أن النبی (صلى الله عليه وسلم) قال: إذا جاء أحدكم المسجد فليقلب نعليه ولينظر فيهما فإن رأى خبثاً فليمسحهُ بالأرض ثم ليصل فيهما]. رواه احمد وابو داود .

لە ئەبوو سەعیدەووە ئەگێرنەووە کە پیغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) فەرموویەتی: هەرکام لە ئیوه هەرکاتی هات بۆ مزگەوت با تەماشای ژیری پیتلۆه کە ی بکات، جا ئەگەر پیسییەکی پتووە دی، با بیسریت بەزەویداو لەپاشدا نوژیان پتووە بکات، واتە دروستە بە پیتلۆه و نوژیکردن بەو مەرجە ی پیس نەبی، وە ئەگەر پیس بوو بە سپرین بە زوی پاک ئەبیتهوه و پتوویست بە شۆردن ناکات، چونکە بەو خاکە پاک ئەبیتهوه، دیارە ئەمە لەو مزگەوتانەدا پیتلۆ بردن چاکە کە فەرشی تیدا نەبی، وەکو مزگەوتەکانی سەردەمی پیغەمبەرمان (صلى الله عليه وسلم) نەک ئەو مزگەوتە نەخش و

نیگارکروانهی ناخر زه مان، سیمای جوانو چاک، به لآم خالی له باوهرداری راست و پاک، نیسلام دژی پاک و خاوینی و جوانی نیسه، به لآم دژی زیاده رهوی زیاده و بیکه لکه، به مه لاین باوهرداری راست و پاک بی ماله و مناره یه کی هه ندی له مزگه و ته کان به شی چند ماله؟!

۱۴- ن/ ۳۱ [عن علی بن ابی طالب (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ (بَوْلُ الرَّضِيعِ يُنْضَحُ وَبَوْلُ الْجَارِيَةِ يُغَسَّلُ)]. رواه احمد والترمذی وقال: حدیث حسن.

له عدلی کوری نه بو تالبه وه (خوالی پانی بن) نه گپنه وه که به راستی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: میزی کوری شیر خور - نه گهر به لباس بکه ویت - ناوی پیدا نه کریت و پیوستی به شوردن نیه و میزی کچ نه شوریت.

۱۵- ن/ ۳۷ [عن أنس بن مالك أن رهطاً من عُكْلٍ - أو قال عُرَيْنَةَ - قَدِمُوا فَاجْتَوُوا الْمَدِينَةَ فَأَمَرَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ بِلِقَاحٍ وَأَمَرَهُمْ أَنْ يَخْرُجُوا فَيَشْرَبُوا مِنْ آبِوَالِهَا وَالْبَانِهَا - متفق عليه].

له نه نه سی کوری مالیکه وه (خوالی پانی بن) نه گپنه وه که کومه له خه لکیکی عوکل یانوتی عورهینه هاتنه مه دینه وه له پاشدا دانیشتنی مه دینه یان به لاره ناخوش بو، بویه پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمانی بردنه دهره وهی چند و شتریکی شیردهری داو، فهرموی به وانیش بچنه دهره وه له میزو شیری نه و شترانه بخون، نه مه نه کهن به به لگه له سه ره وه که وه کو شیر پاکه باقی شته کانی تری هه یوانی گوشت خوراو پاکه و به لگه شیان به هیزه^(۱).

(۱) ته ماشای شهرجی هه مان فهرموده بکه له (نیل الاوطار) دا به سوده.

۱۶- ن/ ۳۸ [عن سهل بن حنيف قال كنت ألقى من المذى شدةً وعناءً وكنت أكثر منه الإغتسالَ فذكرتُ ذلك لرسول الله (صلى الله عليه وسلم) وسألتُهُ عنه؟ فقال: (إنما يُجزيكَ من ذلك الوُضوءُ) فقلتُ: يا رسولَ الله كيفَ بما يُصيبُ ثوبِي منه؟ قال: (يكفيك أن تأخذَ كفاً من ماءٍ فتتضحُ بهِ ثوبَكَ حيثُ ترى أَنَّهُ قد أصابَ منه) رواه ابو داود وابن ماجه والترمذى وقال حديث حسنٌ صحيحٌ].

له سه هلی کوری حونه یفه وه نه گپرنه وه که وتوویه تی من له باره ی (مه زییه وه)

-ئاویکی سپی و روون و لینجه به هوی زوری ناره زووه وه دیت و ههستی پی ناکریت- توشی سه ختی و ناخوشیه کی زور هاتبووم و زور خوم نه شور ی له بهر نه مه زییه و باسم کرد بو پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) و پرسیار ی نه و شته م لیکرد؟

فهرموی: نه وه به سه بوت که ده ست نویژ بگریت، واته خو شور دنی ناویت.

له پاشدا وتم نهی پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) نهی نه گهر بهر لیباسم که وت چونه؟

فهرموی: به سه گوئلی ئاو هه لگریت و نه و شوینه ی پی بشوریت که وا ده زانی بهری که وتوه.

۱۷- ن/ ۴۱ [عن عائشة (رضی الله عنه) قالت: كنت أفرک المني من ثوب رسول الله (صلى الله عليه وسلم) ثم يذهب فيصل فيه. رواه الجماعة الا البخاري].

له خاتوو عائیشه وه (خوالئی پازی بن) نه گپرنه وه که وتویه تی من مه نیم - که ناوی پیاوه - نه پرواند که به لیباسی پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو، ئینجا نه چوو نوئیژی پیوه نه کرد، واته پاکه و پیویستی به شۆردن نیه، وه نه گهریش شۆریت چاکتره، له بهر نه و فهرموده یه ی که نه لیت: نه م شۆرده وه له فهرموده ی تردا هاتوه، که نه گهر وشک بووایه نه م کړانده وه له لیباسه که وه نه گهر تهریوایه نه م شۆرد.

۱۸- ن/ ۴۳ [عن أبي هريرة (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا وَقَعَ الذُّبَابُ فِي شَرَابٍ أَحَدِكُمْ فَلْيُغَمِّسْهُ كُلَّهُ ثُمَّ لِيَطْرُحْهُ فَإِنَّ فِي أَحَدِ جَنَاحَيْهِ شِفَاءً وَفِي الْآخَرَ دَاءٌ). رواه أحمد والبخاري وغيرهما].

له نه بو هورهیره وه (خوالئی پازی بن) نه گپرنه وه که به راستی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: هه رکاتی میشتیک که وته ناو خواردنه وه یه کیک له ئیوه، ته واو نقومی بکه ن له و شته داو پاشان فرهی بدهن، چونکه به یه کیک له باله کانیه وه شیفا هه یه وه به وی تریان نه خوشی، واته نه و شتانه ی خوینیان لی ناروات به مردنیان له ناو ناوی که مدا ناوه که پیس ناکات، ههروه ها نابج شتی قیزه ون بخوریت نه وه ته فرمانی دا به فریدانی میشه که.

۱۹- ن/ ۴۴ [عن انس بن مالك ان النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لما رمى الجمره ونحر نسكته وحلق ناول الحلاق شقته الأيمن فحلقه ثم دعا اباطلحة الانصاري فأعطاه اياه ثم ناول الشق الأيسر فقال: (إحلقه) فحلقه فأعطاه اباطلحة وقال (أقسمه بين الناس) متفق عليه].

له نه نه سی کوری مالیکه وه نه گپرنه وه که پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاتی ره جمی شهیتانی کردو چهیوانی سه ربیری و سه ربی تاشی لای راستی خسته بهردهستی

سه رتاش و سه ری تاشی، له پاشان نه بو ته لحه ی یاریده ده ری بانگ کرد و هه مو مووه که ی پیدا، له پاشان لای چه پی خسته به رده ست سه رتاش و فه رموی بیتاشه نه ویش تاشی و مووه که ی دایه ده ست نه بو ته لحه و فه رموی ((له نیوان خه لکدا دابه شی بکه)).

لیره دا نه ووه ره نه گرین پارچه کانی له شی مرؤفد پاکه با له له شه که ییش جیا بنه وه ههروه ها پیروزه مووه کانی پیغه مبه ری نازیزمان به لام نه مه ته نها بو نه وه چونکه پیغه مبه ری خویه و پاش نه ویش که س نه وه سفه ی نابی تا نه و پیروزیسه ی پی بیریت.

۲۰- ن/ ۵۵ [عن ابن عباس قال تُصَدِّقَ عَلَى مَوْلَاهُ لَمِيمُونَةَ بِشَاةٍ فَمَاتَتْ فَمَرَّ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: هَلَّا أَخَذْتُمْ إِيَّاهَا فَدَبَغْتُمُوهُ فَاَنْتَفَعْتُمْ بِهِيَ؟ فَقَالُوا: إِنَّهَا مَيْتَةٌ! فَقَالَ (أِنَّمَا حَرَّمَ أَكْلَهَا) رواه الجماعة الا ابن ماجة].

له عه بدوللای کورپی عه باسه وه (خوایی زانی بن) نه گپرنه وه که حه یوانیک کرا به چاکه و درا به که نیزه یه کی خاتون مه یونه و مرداریویه وه و پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دای به لای داو فه رموی ئای بو پیسته که تان لی نه کرد وه ته وه و ده واخی بدهن و سودی لی وه رگرن؟

وتیان به راستی مرداریویه ته وه!

فه رموی ((بهس ته نیا خواردنی قه ده غه کراوه))، واته پیستی حه یوانی مردارؤ بوو به ده واخ کردن پاک نه بیته وه و نه کری به کونه و مهشکه و هه مانه و شتی تر. ده واخ کردن به هه مو شتیکی تال نه بیته، وه کو جهوت و مازو تیکه لاه به ئاو بکریته به هه راوه ی و پیسته که ی بو ماوه یه ک تی بنریته و پاشان به ئاو بشوریته.

۲۱- ن/ ۶۲ [عن انس قال أصبنا من لحم - یعنی یومَ خیبر - فنادی مُنادی رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَنْهَيَانِكُمْ عَنْ لُحُومِ الْحُمْرِ فَإِنَّهَا رِجْسٌ أَوْ (نَجَسٌ) متفق عليه].

له نه نه سه وه (خوالی پازی بن) نه گپرنه وه که وتویه تی هه ندی گوشتی کهری مالیمان دهستکهوت - مه بهستی له کاتی خه به ره - وه کو له ریوایه تی ترده هاتوه دیزه و قابله مه یان لی نایه سهر ناگرو خه ریک و پی نه گه یشت - له وکاته ده جارچییه که به ناو جارچیانی پیغه مبه ری خواوه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بانگی کردووتی: خواو پیغه مبه ره کهی گوشتی کهری لی قه دهغه کردوون، به راستی نه وه گوشتیکی پیسه، واته گوشتی حیوانیک که قه دهغه بی خواردنی، نه گهر سهر برا ههر پیسه و نابی بخوریت و که ریش یه کیکه لهو حیوانه قه دهغه کراوانه، به لام کهری کیوی گوشتی نه خوریت جا پیویسته نه وه دفریهش گوشتی تی بکریت بشوریت، وه کو له فهرموده ی ترده هاتوه. مه بهستی لی رده دهو پیسیه گوشتی نه وه حیوانانه یه که گوشتیان ناخوریت.

۲۲- ن/ ۶۳ [عن حذیفه قال سمعتُ رسولَ الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يقولُ: (لا تلبسوا الحريرَ ولا الدباجَ ولا تشربوا في آنية الذهبِ والفضةِ ولا تأكلوا في صحافها فإنها لهم في الدنيا ولکم في الآخرة). متفق عليه].

له حوزه یفه وه نه گپرنه وه که وتویه تی بیستومه له پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که نه یفه رمو: هه وریشم نه پوژن - دیباجیش ههر هه وریشمه به تان و پوه - وه له کاسه ی زیرو زیودا نه خونه وه وه له دفره کانیا نده شت مه خون به راستی نه وه بو

نهوانه - کافران - له دونیاداو بو نیویه - مسولمانان - له پاشه پروژدا، واته قه دهغه یه پوشاکی ئاوریشم و به کارهینانی ده فری زیرو زیو.

۲۳- ن/ ۷۱ [عن جابر بن عبدالله فی حدیث له ان النبی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (أَوْكُ سِقَاءَكَ وَأَذْكُرْ سَمَ اللَّهِ وَخَمْرَهُ إِنَاءَكَ وَأَذْكُرْ سَمَ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّ تَعْرَضَ عَلَيْهِ عُوْدًا مَتَفَقَ عَلَيْهِ وَلِمُسْلِمٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: غَطُّوا الْإِنَاءَ وَأَوْكُوا السِّقَاءَ فَإِنَّ فِي السَّنَةِ لَيْلَةً يَنْزَلُ فِيهَا وَبَاءٌ وَلَا يَمُرُّ بِإِنَاءٍ لَيْسَ عَلَيْهِ غِطَاءٌ أَوْ سِقَاءٍ لَيْسَ عَلَيْهِ وَكَاءٌ إِلَّا نَزَلَ فِيهِ مِنْ ذَلِكَ الْوَبَاءِ)].

له جابیری کوری عبداللّاهه نه گپرنه وه له قسه یه کیدا که پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی ده می کونه ی ئاوتان ببهستن و (بسم الله) له سهه بکه نه و سهه ری ده فره کانتان که شتی تی دایه داپوشن و (بسم الله) له سهه بکه نه گهر - هیچتان ده ست نه کهوت با داریک راده نه به سهه ری، واته چه نندت بو کرا نه بی نه وه نده داپوشیت. بوخاری و موسلم هه ردو وکیان نه م فهرموده یان باس کردوه و مسلم نه لی: به راستی پیغه مبهه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: سهه ری ده فره کانتان داپوشن و ده می کونه کان ببهستن به راستی له سالی کدا شه ویک هه یه نه خووشی سهخت و کوشنده بلاونه بیته وه و نادات به لای هیچ کاسه یه کدا که دانه پوشرابی یان کونده یه که ده می نه به سترابی مه گهر هه ندیک له و نه خووشیه بچیتته ناویه وه.

به م شیویه نه وه پیغه مبهه ره ئازیزه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه ولی رزگار کردنی گه له که ی نه دات له هه مو ده ردو به لایه که و په نهجه بو هه مو شته مه ترسیداره کان رانه کیشی، تا گه له که ی خوینی لی پپارین و ساغ و سه لامهت و که م ده ردی سهه رین، وصلی الله علیه وعلی آله وسلم تسلیم کثیرا.

۲۴-ن/۷۳] وعن أبي ثعلبة قال: قلت: يارسول الله (صلى الله عليه وسلم) انا بأرض قوم أهل كتاب أفأكل في آيتهم؟ قال (إن وجدتم غيرها فلا تأكلوا فيها وإن لم تجدوا فأغسلوها واكلوا فيها. متفق عليه).]

له باوکی سهعله به وه نه گیرنه وه که وتویه تی: وتم: نهی پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) ئیمه له ناو خه لکیکی نه هلی کیتابداین ثایا له ناو دفره کانیاندا شت بخوین، واته دفره کانیان به کاربهینین؟

فهرموی! ((نه گهر بیجگه له دفره کانی نه وائتان ده ست نه که ویت نه خه یرو به کاریان مه هیئن وه نه گهر ده ستان ناکه ویت نه وه بی شوړن و شتی تیدا بخوین، واته به بی شوړدن به کاریان مه هیئن چونکه پیسه.

۲۵- ن/۷۵] عن أنس بن مالك (رضي الله عنه) قال: كان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) إذا دخل الخلاء قال: (اللهم إني أعوذ بك من الخبث والخبائث) [رواه الجماعة .

له نه نه سی کوری مالیکه وه (خوالی پانی بی) نه گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) کاتی بیویستایه بجیته سهر ناو نه یفه رمو ((خوایه په نا نه گرم به تو له شهیتانه نیرو مییه کانو له هندی ریوایه تی ترده هاتوه، که پیشه کی نه یفه رمو به ناوی خوا (بسم الله^(۱)))، وه کاتی که دهرته چوو نه یفه رمو: لیم بسوره (غفرانک)^(۲)، واته چونکه مرؤف بو یادی خوا دروستکراوه وه له شوینه یشدا نابی یادی خوا بکات که نه هاته دهره وه داوای لیبورونی له خوا نه کرد که نهو چهند کاته ی

(۱) فهرموده ی بسم الله ژماره ۷۵ له (نیل الاوطار رواه سعید بن منصور) دا، هاتوه.

(۲) فهرموده ی ژماره ۷۶، نیل الاوطار رواه الخمسة الا النسائی.

بئ یادی خوا بردوته سهر، وه له ریوایه تی ترده هاتوه که کاتی نه هاته دهر سوپاسی خوی نه کرد که نه و نازاره ی له کۆلکرده وه و رزگاری کرد (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنِّي الْأَذَى وَ عَافَانِي) ^(۱).

۲۶- ن/ ۷۸ [وعنه قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ نَزَعَ خَاتَمَهُ]. رواه الخمسة الا احمد وصححه الترمذی.

ههر له وه وه نه گێر نه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه رکاتی بیویستایه دهست به ئاو بگه یه نیته نه نگوستیله که ی له دهستی لا نه برد، چونکه له سهری نووسرابوو (محمد رسول الله) لی رهش نه وه مان بو دهرده که ویت که نابئ ناوی خوا و پیغه مبهران هه لگرن بو سهر ئاودهست، ئاشکرایه که هه لگرتنی قورئان یان نایه تیک له قورئان و بردنی بو نه و شوینه ناره واته ره، پیویسته نه وه بزانی که بارودۆخی ناچاری بریاریکی تایبه تی خۆی هه یه له یاسا ئاساییه کان دهرته چیت، جا بوخۆت له مه وورد به ره وه.

۲۷- ن/ ۷۹ [عن ابن عمر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ان رجلاً مرَّ و رسولُ الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَبُولُ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيْهِ]. رواه الجماعة الا البخاری.

له کوری عومه ره وه - ره زای خوا له خۆیی و باوکی بیته - نه گێر نه وه که پیاو تیک داویتی به لای پیغه مبهری خوا دا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاتی که میزی نه کردو سه لامی لی کردوه، به لام پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه لامی نه داوه ته وه، واته له کاتی دهست گه یانندن به ئاو قسه کردن باش نیه و نابئ سه لامی لی بکریته، وه نه گه ر

(۳) فهرموده ی ژماره ۷۷، نیل الاوطار رواه ابن ماجه.

سه لامي ليكرا هه رچهند وه لامدانه وهى سه لام فهرزه نه تواني له وكاته دا، وه لامى نه داته وه به لكو پاش لي بوننه وه وه لامى بداته وه نه گهر كابران نه ده چوو يان عاجز نه ده بوو نه گينا هيچ نه بي به (وَعَلَيْكَ) وه لامى بداته وه تا دل گران نه بيت.

۲۸- ن / ۸۰ [عن ابى سعيد قال: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (لا يَخْرُجُ الرَّجُلَانِ يَضْرِبَانِ الْغَائِطَ كَاشِفَيْنِ عَنْ عَوْرَتَيْهِمَا يَتَحَدَّثَانِ فَإِنَّ اللَّهَ يَمُقْتُ عَلَى ذَلِكَ)]. رواه احمد وابو داود وابن ماجه.

له نه بو سه عيده وه نه گيرنه وه كه وتوويه تى بيستم پيغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه يفهرمو: هيچ كام له نيوه دو نه فهرى نه چنه سهر ده ست ناو به ديار چاوى به كتره وه شهرمگاي (عورة) خو تان روتكه نو قسه له گهل يه كتردا بكه ن، به راستى خوا رقى هه لده ستيت له سهر نه وه رفته راره، واته روتكردى شهرمگا له بهر چاوى خه لكى هه روه ها قسه كردن له سهر ده ست به ناودا قه ده غه به به لكو پيويسته له كاتى ده ست به ناودا خوئى له بهر چاوى خه لك وون بكات و قسه نه كات، وه كو له فهرموده وه سه لام كردن يشدا باسكراوو چهند فهرموده وه تر هه به له مباره وه. (۱)

۲۹- ن / ۸۴ [عن ابى هريرة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (إِذَا جَلَسَ أَحَدُكُمْ لِحَاجَتِهِ فَلَا يَسْتَقْبِلُ الْقِبْلَةَ وَلَا يَسْتَدْبِرُهَا)]. رواه احمد مسلم وفى رواية (وَلَا يَسْتَقْبِلُ بِيَمِينِهِ).

له نه بو هوره يره وه (خواتى پازى بن) نه ویش له پيغه مبهرى خوا وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه گيرنه وه كه فهرموده تى: هه ركاتى هه ركام له نيوه ده ستى گه ياند به ناو با نه روو له قيبله بكات و نه پشتى تى بكا، وه له رپوايه تى تر دا هاتوه كه به ده ستى راستى

(۱) ته ماشاى فهرموده وه ژماره (۸۱، ۸۲، ۸۳)، نيل الاوطار بكه.

خوی پاک نه کاته وه، نه م روو تی نه کردن و پشت تی نه کردنه به لای زوریک له زانایانه وه وهختیکه که هیچ داپوشهریکی نه بی، نه گهر داپوشهری بوو قهینا که^(۱)، ههر خوایش زانایه.

۳۰- ن/ ۹۲ [وعنه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (اتَّقُوا اللَّاعِنِينَ) قالوا: وما اللاعِنان يا رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قال (الَّذِي يَتَخَلَّى فِي طَرِيقِ النَّاسِ أَوْ فِي ظِلِّهِمْ)]. رواه احمد ءمسلم ءابو داود.

ههر له نه بو هورهیره وه (خوالیی دازی بی) نه گپرنه وه که پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: خوتان له دوو نه فرین که ره کان بیاریزن ((وتیان: کامانهن نه وه له عنه ت کهرانه نه ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: نه وه که سهیه که پیسی نه کاته سهر ریگای خه لک یان له ژیر سیبهریان، واته نه مانه نه بنه هوی نه وه که خه لکی نه فرین و له عنه تیان لی بکهن، وه کو نه وه وایه که خویان له عنه ته که له خویان بکهن، بویه فهرموی (لاعن، نه یه فهرمو: ملعون). والله أعلم.

۳۱- ن/ ۹۸ [عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَتْ مَنْ حَدَّثَكُمْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَالَ قَائِمًا فَلَا تُصَدِّقُوهُ، مَا كَانَ يُبُولُ إِلَّا جَالِسًا] رواه الخمسة الا ابا داود وقال: الترمذی: هو احسن شیء فی هذا الباب، وأصح.

له خاتون عایشه وه (خوالیی دازی بی) نه گپرنه وه که وتوویه تی ههر کهس پیسی ووتن که پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به پیوه میزی کردوه باوهری پی مه کهن، هیچ کات میزی نه کردوه مه گهر دانیشتیبت، واته میز به پیوه کردن خراپه وه نه وه فهرموده یه ش

(۲) ته ماشای فهرموده ی ژماره (۸۵، ۸۶، ۸۷، ۸۸، ۸۹)، نیل الاوطار بکه.

که نه لئی به پیوه میزی کردوه^(۱) چندن قسه یهک له باره یه وه کراوه هه ندیک ئه لئین: برینیک به ژیر که وچه ی پیغه مبه ره وه بووه نه یه توانیوه دانیشی، وه هه ندیک تر نه لئین بو به بیان کردن بووه، واته به پیوه میز کردن چه رام نیه به لکو باش نیه نه گهر میزه که له خوئی نه داته وه، به لام نه گهر له خوئی بداته وه نه وه چه رامه وه کو له فهرموده به ناویانگه که ی دوو قه بره کانداهاتووه^(۲).

۳۲- ن/ ۱۰۱ [وَعَنْهُمَا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: إِذَا ذَهَبَ أَحَدُكُمْ إِلَى الْغَائِطِ فَلْيَسْتَطِبْ بِثَلَاثَةِ أَحْجَارٍ فَإِنَّهَا تَجْزِيءُ عَنْهُ]. رواه احمد والنسائي وابوداود والدارقطني وقال اسناده صحيح حسن.

هه ره له خاتوون عایشه وه (خوایی پازی بن) هاتووه که پیغه مبه ری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموده تی: هه رکام له ئیوه دهستی به ئاو گه یاند - پیسی کرد - با به سی به رد خوئی پاک بکاته وه به راستی نه وه به سیه تی، واته ئیتر پیویست به شور دنی ناکات، به لام پیویسته نه وه ی که خوئی پی پاک نه کاته وه شتی به ریژ نه بی و ئیسقان و شیاکه ی چه یوانات نه بی^(۳).

۳۳- ن/ ۱۱۴ [عن أنس بن مالك (رضي الله عنه) قال كان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يدخل الخلاء فأحمل أنا و غلام نحوي أداة من ماءٍ وعنزةً فيستنجى بالماء - متفق عليه]

(۱) فهرموده ی ژماره ۱۰۰، نیل الاوطار، ته ماشا بکه.

(۲) فهرموده ی ژماره ۱۰۲، نیل الاوطار، ته ماشا بکه.

(۳) فهرموده ی ژماره ۱۰۷ تا ۱۱۳، نیل الاوطار، ته ماشا بکه.

له نه نه سی کوری مالیکه وه (خوایی پازی بن) نه گپرنه وه که وتوویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هرکاتی دهستی نه گه یاند به تاو من و منالیککی تری وه ک خوّم مه سینهی تاوو نیتزه که مان بو هه لئه گرت و به تاو خوئی پاک نه کرده وه.

۳۴- ن/ ۱۱۸ [عن عائشة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) ان النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (السَّوَاكُ مَطْهَرَةٌ لِلْفَمِ مَرْضَاءٌ لِلرَّبِّ) رواه احمد والنسائي.

له خاتون عایشه وه هاتوه که پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: سیواک بو پاک کرده وهی ده مهو هوی خو شنودی خواجه.

۳۵- ن/ ۱۱۹ [عن زيد بن خالد قال: قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (لَوْلَا أَنِ أَشَقَّ عَلَى أُمَّتِي لِأَخْرَتُ صَلَاةَ الْعِشَاءِ إِلَى ثُلُثِ اللَّيْلِ وَلَا مَرْتُهُمْ بِالسَّوَاكِ عَنْ كُلِّ صَلَاةٍ)]. رواه احمد والترمذی وَصَحَّحَهُ .

له زهیدی کوری خالیده وه نه گپرنه وه که وتوویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: نه گهر نار هحت نه بویه بو گه له که م نوئی عیشام دوا نه خست بو سی به شی شهو و فرمانم پی نه کردن که هه مو نوئی تک سیواک بکه ن.

۳۶- ن/ ۱۲۸ [عن ابی هریره (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (خَمْسٌ مِنَ الْفِطْرَةِ، الْأَسْتِحْدَادُ، وَالْخِتَانُ، وَقَصُّ الشَّارِبِ، وَنَتْفُ الْأَبْطِ وَتَقْلِيمُ الْأَطْفَارِ)]. رواه الجماعة

له نه بو هورهیره وه (خوایی پازی بن) نه گپرنه وه، که وتوویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: پینج شت ههیه که داب و نه ریتی مرؤقی پاک و خاوینه و به نه جامدانیان سیمای مرؤف جوانتر نه بی یه که م: تاشینی مووی شهرمگه. دو وه هم:

سونه تکرندی پیاوو نافرته. سیهه م: کور تکر دنه وهی سمیل. چواره م: هه لکیشانی موی بن ده ست. پینجه م: نینوک کردن.

۳۷- ن/ ۱۳۶ [عن ابن عمر (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا) عن النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (خَالِفُوا الْمُشْرِكِينَ: وَقَرُّوا اللَّحَى وَأَحْفُوا الشَّوَارِبَ). متفق عليه]

له عه بدوللای کوری عومره وه (خوالئی بازی بن) نه گپرنه وه نه ویش له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که فهر مویه تی: ((پیچه وانهی بت په رستان بچولینه وه په رستان فره بکه نو سمیلتان بگرن))، واته ریش به ردان و سمیل گرتن شتیکی پیویسته له سه ره خاوه ن باوه ران، به داخه وه نه مرۆ به پیچه وانهی نیسلام په فتار نه که نو په پیره وه له بت په رستان نه که نو مه یون ناس، چۆن بکه ن لاسیایان نه که نه وه و گوی به فهرمانی پیغه مبه ره ناده ن!؟

۳۸- ن/ ۱۳۷ [عن عمرو بن شعيب عن ابيه عن جده ان النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: (لَا تَتَّبِعُوا الشَّيْبَ فَإِنَّهُ نُورُ الْمُسْلِمِ مِمَّنْ مُسْلِمٌ يَشِيبُ شَيْبَةً فِي الْأِسْلَامِ إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِهَا حَسَنَةً وَرَفَعَهُ بِهَا دَرَجَةً وَحَطَّ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةً). رواه احمد وابو داود وغيرهما].

له عه مری کوری شوعه یب نه ویش له باوکیه وه نه ویش له باوه یه وه نه گپرنه وه که پیغه مبه ره (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهر مویه تی: موی سپی هه لمه کیشن به راستی نه وه روناکی مسولمانه - له رۆژی قیامه تا^(۱) - هیچ مسولمانیک مویه کی لئی سپی نابی له ناو نیسلام دا مه گهر به و تاله مووه خوا چاکه یه کی بو بنوسیته و پله یه کی بو به رز

(۱) له ریوایه تی ترده هاتوه که نه فهر موی ((مَنْ شَابَ شَيْبَةً فِي الْإِسْلَامِ كَانَتْ لَهُ نُورًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَهْمَا شَايَ شَهْرِي هَمَانِ فَرَمُودَه بَكَه لَه (نیل الاوطار) دا .

بکاتوهو و تاوانیکی له سههه لابات، ئیمامی نهوهوی نهلی: نه گهر بوتريت موهلکيشان قهدهغه و حهرامه له بهر ئه و فهرمودانه دوور نيه.

٣٩- ن/١٣٨ [عن جابر بن عبدالله قال: جىء بأبى قحافه يوم الفتح الى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وكان رأسه ثعامه فقال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (إذهبوا به الى بعض نساءه فلتغيره بشيء وجنبوه السواد). رواه الجماعة الا البخارى والترمذى].

له جابیری کورپی عهبدو لالاوه نه گپرنهوه، که وتویهتی: نه بو قوحافه ی باوکی نه بو بکریان له پوژی گرتنی مه که دا هینایه خزمه تی پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) سهری وه کو سهغامه (که گیایه که گوله کهیشی ههه سپیه) وابو بویه پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموی: بیبهن بو لای هه ندی له ئافره تانی - مه حره می - خوی با رهنگی سهری بگوریت و دوری بجه نهوه له رهنگی رهش، واته گورانندی موی سپی سونه ته به و مه رجهی رهنگه که رهش نه بیته، به رهش دروست نيه.

٤٠- ن/١٤٦ [عن عائشه (رضي الله عنها) قالت: (كان شعر رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فوق الوفرة ودون الجمه) رواه الخمسة الا النسائي وصححه الترمذى].

له خاتوون عایشه وه (خوالی پازی بن) هاتووه، که وتویهتی: ((موی سهری پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) له نه ره که گوپی زیاتر بووه و نه گه یشتوته سهه شانی. (وفره) به و موهی سهه نه لاین که بگاته نه ره که گوپی و له وی زیاتری کرد (لمه) ی پی نه لاین و گه یشته سهه شان (جمه) ی پی نه لاین، نه م دوو وشه ی دوایی به

پيچه‌وانه‌وه مانا كراون، واته هه‌روه كو كورتكردنه‌وه و تاشين دروسته هه‌روه‌ها دريژبوونيش تا سه‌ر شان بو پياو دروسته، وه كو له رپوايه‌تي تر دا هاتووه (لَه شَعْرُ يَضْرِبُ مَنْكِبَيْهِ/ تَهو مويه كي واي بوو تهيدا له شاني))^(١).

٤١- ن/١٤٩ [عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغْفَلٍ قَالَ: (نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ التَّرْجُلِ إِلَّا غَبًّا) رواه الخمسة إلا ابن ماجه وصححه الترمذی].

له عه‌بدو‌ل‌لای کوری موعه‌فه‌له‌وه هاتووه که پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌رگری کردووه له سه‌ر شانه‌کردن مه‌گه‌ر پوژئی نارپوژئی، به‌لئی هه‌روه‌کو فه‌رمويه‌تي (من كان له شعر فليكرمه/ هه‌ر كه‌سيك كه مووی هه‌يه با ريزی بگريت) هه‌روه‌ها دايناوه تَهو ريزه به‌و شيوه تَهبي كه پوژئی نا رپوژئی شانه‌ی بکات نه‌ك هه‌ر نه‌يکات يان به‌که‌می يان هه‌ميشه‌ی، نایا تَه‌گونجی تَهو پیغه‌مبه‌ره به‌ريزه‌ی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که باسی مووی به‌و شيوه کردووه هه‌ندی له پيوستيه‌گانی نایینی واز ليته‌ينابی و باسی نه‌کردبی و ئيمه تَه‌مرو بيزانين و به شتيکی چاکی دابنيتين بو خه‌لك؟! كورد واته‌نی ((له عاقلان ئيشاره‌تيك به‌سه)) وه ((هه‌ر كه‌س كه‌سه تَه‌لفی به‌سه)).

٤٢- ن/١٦٦ [عن ابي هريره (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلَا يَغْمِسْ يَدَهُ حَتَّى يَغْسِلَهَا ثَلَاثًا فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ). رواه الجماعة إلا البخاري لم يذكر العدد وفي لفظ الترمذی وابن ماجه: (إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ اللَّيْلِ...)].

له تَه‌بو هوره‌يره‌وه (خوالئی پازی بن) هاتووه که به‌راستی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمويه‌تي هه‌رکاتیی هه‌ر کام له تيوه له‌خه‌وه هه‌ستا، جا با ده‌ستی نه‌کات

(١٢) شه‌رحی هه‌مان فه‌رموده ١٤٧، له نیل الاوطاردا.

به ناو ناودا ههتا دهستی سی جار له لا نه شۆریت، چونکه نازانی شهو دهستی له کوی دا بووه.

٤٣- ن/١٦٨ [عن عثمان بن عفان (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ دَعَا بَانَاءِ فَأَفْرَغَ عَلَيَّ كَفَيْهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَغَسَلَهُمَا ثُمَّ أَدْخَلَ يَمِينَهُ فِي الْأَنْعَاءِ فَمَضْمَضَ وَاسْتَنْشَرَ ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا وَيَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ ثَلَاثًا ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ إِلَى الْكَعْبَيْنِ ثُمَّ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَوَضَّأَ نَحْوَ وَضُوءِي هَذَا. ثُمَّ قَالَ: مَنْ تَوَضَّأَ نَحْوَ وَضُوءِي هَذَا ثُمَّ صَلَّى رُكْعَتَيْنِ لَا يُحَدِّثُ فِيهِمَا نَفْسَهُ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. متفق عليه].

له عوسمانی کوری عهفانهوه (خوالی پازی بن) نه گێرنهوه که داوای کاسهیه ناوی کرد که بۆی هینرا ههردوو دهستی له لا سی جار شۆرد، ئینجا دهستی کرد به ناو کاسه که داوای گێرا به ده میاواوای کرده لوتی و مشی کردهوه له پاشا دهو و چاوی سی جار شۆردوه ههردوو دهستی ههتا گهیشته ههردوو نه نیشکه کانی له پاشا دهستی تهپری به سه ریا هینا له پاشا ههردوو پیتی ههتا قوله قاپی سی جار شۆرد له پاشا نهوهوتی: چاوم به پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کهوت که دهست نویژی وه کو ئهم دهست نویژی من گرت، ئینجا فهرموی: هه رکه سیك وه کو ئهم دهست نویژی من دهست نویژی بگریت و پاشان دوو رکات نویژی پی بکات لهو دوو رکاته دا خه ریکی دالغه لیدان نه بی خوا له تاوانه کانی پیشوی خوش نه بی. ئهم فهرموده یه رۆشنکه ره وهی ئایهتی (٥) ی سوره تی (المائدة) یه لیره دا ئاو به دهو و لووت ژماره ی شۆردنه کانی بۆ باس کردووین ئهو شیوه دهست نویژی گرتنهو بهو جوړه نویژکردنه ئه بیته هوی سپینه وهی تاوانه کانی مروث نه ک کهم ته رخه می له دهست نویژدا، یان

هر چوینه سهر نوٲژ خهریکی مامه له و کرین و فرۆشتن بین تا لی نه بینه وه، نازانین چیمان کردوه و چیمان وتوه و نازانین له خزمهت کیدا وه ستاوین و له گه ل کیدا رازو نیاز نه کهین؟! لی ره دا بهم فهرموده یه و از له باقی فهرموده کانی تری ده ستنوٲژ نه هینین چونکه نه م فهرموده یه زۆریه ی سوننه ته کانی ده ستنوٲژ و هه مو فهرزه کانی و ته رتیه که ی باس کرده، نه وه ی نه و تراوه به پیشتیوانی خوی گه و ره دهینوسین.

۴۴- ن/ ۱۷۴ [عن لقیط بن صبره قال: قلت: یا رسول الله أخبرنی عن الوضوء؟ قال (اسبغ الوضوء واخلل بین الأصابع وبالغ فی الاستنشاق إلا أن تكون صائماً) رواه الخمسة وصححه الترمذی].

له له قیتی کوری سه به ره وه نه گپ نه وه که وتویه تی: وتم: نه ی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) باسی ده ستنوٲژم بو بکه؟

فهرموی: جوان ده ستنوٲژ بگه وه ده ست بگه ره نیوان په نجه کانتسه وه و زۆر چاک ئاو بده به لوتداو چاکی هه لمژه مه گه ره پۆژ بیت، واته: نه گه ره به پۆژو بیت زۆر هه لی مه مژه نه وه ک بچیته قورگته وه و پۆژوه که ت به تال بکاته وه. و الله أعلم.

۴۵- ن/ ۱۷۸ [عن عثمان بن عفان (رضی الله عنه) أن النبی (صلی الله علیه وسلم) (كان یخلل لِحیته) رواه ابن ماجه والترمذی وصححه].

له عوسمانه وه (خوایی دازی بن) نه گپ نه وه که پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) (دهستی نه خسته ئاو ریشیه وه - له کاتی ده ستنوٲژدا-)، واته سوننه ته ده ست تیخستی ریشی پر، به لام نه گه ره ته نک بوو روه ره که ت ژیری ریشی نه بیننی پیویسته دهستی تی بجه تی و ژیری ته ر بی له ده ستنوٲژدا، به لام ژیر ته پوونی هه مو جۆره ریشیک له خۆشۆردندا پیویسته.

٤٦- ن / ١٨٠ [عن ابی أسامة أنه وصف وضوء رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فذكر ثلاثاً قال: وكان يتعاهد الماقين] رواه أحمد.

له باوکی نومامه وه نه گپرنه وه که باسی دهستنوژی پیغه مبهری خوی (صلى الله عليه وسلم) کرده و وتویه تی همویان سی جار سی جار بوون، وتویه تی: که همیشه دهستی نه خسته ناو هردوو گوشه ی چاوه کانیه وه له لای لوتیه وه، واته: شور دنی هردوو گوشه ی چاوه کان له لای لوتیه وه پیویسته، چونکه زور جار شتیکی کریم ناسای پیویه به تاییه ت نه گهر چاوه کان نه خوش بن یان کابرا به ته من بیت.

٤٧- ن / ١٨٣ [عن ابی هريرة (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (انتم الغر المحجلون يوم القيامة من اسباغ الوضوء فمن استطاع منكم فليطل غرته وتحجيلة)]. رواه مسلم.

له نه بو هورهیره وه (خوایی پازی بن) نه گپرنه وه، که وتویه تی پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فرمویه تی: نیوه ناو چاوو چاری دهست و پی سپین له روژی قیامه تا به هوئی جوان دهستنوژی گرتتانه وه جا هر کام له نیوه نه توانی با سپیه تی ناو چاوو دهست و قاچه کانی زیاتر بکات، واته: با زورترین لی بشوریت و له سنوری فهرز ده چیت.

٤٨- ن / ١٩٦ [عن ابن عباس (رضي الله عنه) أن النبي (صلى الله عليه وسلم) مسح برأسه وأذنيه ظاهرهما وباطنهما]. رواه الترمذی وصححه وللنساء: باطنهما بالمسبحتين وظاهرهما بأبهاميه.

له عه بدوللای کوری عه باسه وه (خوایی پازی بن) نه گپرنه وه که پیغه مبهر (صلى الله عليه وسلم) دهستی ته ری هیئاوه به سه ریوا به دهر و ناوی گویداو نه سائی نه لی: په نجھی

شایه تومانی نه خسته ناو گوئیسه وه و په نجه بهرانه ی له ده ری گوئیسه وه دانه ناو نه یسوراند.

٤٩- ن/١٩٩ [عَنْ عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ الضَّمْرِي قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَمْسَحُ عَلَيَّ عِمَامَتِهِ وَخُفَّيْهِ]. رواه احمد والبخارى وابن ماجه.

له عه مری کوری ئومه یه ی زه مه ری وه نه گپړنه وه، که وتویه تی: پیغه مبه ری خوام (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دی که له سه رمی زه رو له سه ر خوف دا مه سحی کرده، واته له کاتی ده ستنو یژدا له باتی مه سحی سه ر، می زه ره که ی ته ر کرده و له باتی شو ر دنی پی ده ستی ته ری به سه ر خوف دا - پیلاویکی ناسکه له چه رم دروست نه کریت- هی ناوه له باره ی خوف وه ما وه که ی بو سه فه ری سی شه و سی روزه به و مه رجه ی له سه ر ده ستنو یژ له پی پی کرد بی و نی شته چی شه و روزه که له نه مانی ده ستنو یژی پی شه وه بو می زه ره ی ش له سه ر سه ر به ته نها و له سه ر می زه ر به ته نها، وه له سه ر به شیکی دیاری سه رو باقی می زه ره مه سحی کرده، جا نه گه ر به م شیوه یه ی سی هه میانه بی ت زور چاک تره^(١).
والله أعلم.

٥٠- ن/٢٠٦ [عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ تَخَلَّفَ عَنَّا رَسُولُ اللَّهِ فِي سَفْرَةٍ فَأَذْرَكْنَا وَقَدْ أَرْهَقْنَا الْعَصْرَ فَجَعَلْنَا تَتَوَضَّأُ وَنَمْسَحُ عَلَيَّ أَرْجُلِنَا. وَقَالَ: فَنَادَى بِأَعْلَى صَوْتِهِ (وَبِلِّ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ!) مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا]. متفق عليه.

(١٣) له بهر فهرموده ی (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ فَمَسَحَ بِنَاصِيَتِهِ وَعَلَى الْعِمَامَةِ وَالْخُفَّيْنِ) (متفق عليه) سه رچا وه ی پی شوو ژماره ٢٠٥. هه روه ها ته ماشای فهرموده ی ژماره ٢٢٨ له هه مان سه رچا وه بکه بو ما وه ی خوف و چو نیه تیه که ی .

له عهبدوللای کوری عه مرهوه نه گپرنهوه، که وتویه تی له سه فهریکدا - له مه کهوه بو مه دینه - پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دواکهوت کاتی پیمان گهشت نویژی عه سرمان دواکهوت و به په له خه ریکی ده ستنویژ گرتن بووین و پیمان مهسح کرد له بهر نهوه ههتا توانای بوو دهنگی هه لپری و فهرموی: ((هاوار بو پاژنه کان له ناو ناگردا)) دوو جار یان سی جار، واته پیویسته پیکانتان به چاکی به پاژنهوه بشورن نهک تنها ته ری بکن نه مه به لگه یه کی تره له سه ر پیویستی شور دنی پی مه گهر خوفی پو شیبی، وه کو له فهرموده ی پیشوودا ده رکهوت.

٥١- ن/٢١٢ [عن أبي هريرة (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا لَبِسْتُمْ وَإِذَا تَوَضَّأْتُمْ فَأَبْدءُوا بِأَيَامِنِكُمْ). رواه احمد وابوداد].

له نه بو هورهیره وه (خوالی پازی بن) نه گپرنهوه که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی: هه رکاتی لیباستان پو شی، وه هه رکاتی ده ستنویژتان گرت له راسته وه ده ست پی بکن، واته: لای راست پیش خستن لهو دوو حاله دا پیویسته.

٥٢- ٢١٧ [عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اللهُ: (مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيُسْبِغُ الْوَضوءَ ثُمَّ يَقُولُ: أَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُوا أَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، إِلَّا فَتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ)] رواه احمد وابو داود.

له عومهری کوری خه تابه وه (خوالی پازی بن) نه گپرنهوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: له ناو نیوه دا هیچ که سیک نیه که ده ستنویژ

بگریو ده‌ست‌نوژی‌ه‌که‌ی جوان بگریت و له‌پاشا بلیت: من شایه‌دی نه‌دهم که هیچ په‌رستراویکی راسته‌قینه نیه بیجگه له خواو ته‌نیا‌یه و هاوه‌لی نیه وه شایه‌دی نه‌دهم، که (مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌نده‌ی خوایه و پیغه‌مبه‌ریه‌تی، مه‌گه‌ر هه‌ر هه‌شت ده‌رگای به‌هه‌شتی بو بگریته‌وه بچیتته ناویه‌وه له هه‌ر کامیا‌نه‌وه که خوی تاره‌زوی لیبت، واته: سوننه‌ته پاش ده‌ست‌نوژی سهر به‌رزبکه‌یته‌وه بو تاسمان و شه و شان‌ه‌ی پیشوو بلیت و پاشان بلیت خوایه له ریزی ته‌وبه‌کاراندا دام بنی و له‌ناو پیاوانی پاک و خاویندا حیسام بکه، پاک و خاوینیت ته‌ی خوایه و له‌گه‌ل سوپاس و ستایشدا بو ت شایه‌تی نه‌دهم که هیچ په‌رستراویکی راسته‌قینه نیه جگه له تو داوای لیخوشبونت لی نه‌که‌مو نه‌گه‌ریمه‌وه بو لات.

زانایانی فرموده‌ناس نه‌لین ته‌نھا - بسم‌الله- له شه‌وه‌له‌وه و شه‌م دوعایه‌ی که له کو‌تایی ده‌ست‌نوژی دایه به ته‌واوی دامه‌زراوه و باقی دوعاکانی شوینه‌کافی تری ده‌ست‌نوژی جیگای متمانه نین و به‌راستیان نه‌زانیون. والله أعلم.

۵۳- ن/ ۲۲۰ [عَنِ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ أَنَّهُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَفَرٍ وَأَنَّهُ ذَهَبَ لِحَاجَةٍ لَهُ وَأَنَّ مُغِيرَةَ جَعَلَ يَصُبُّ الْمَاءَ عَلَيْهِ وَهُوَ يُتَوَضَّأُ فَعَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ وَمَسَحَ بِرَأْسِهِ وَمَسَحَ عَلَى الْخَفَيْنِ]. رواه البخاری ومُسلِمٌ.

له موغه‌یره‌ی کوری شو‌عبه‌وه شه‌گپ‌رنه‌وه که له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بووه له سه‌فه‌ری‌کداو ده‌ستی گه‌یاند به‌ تاو - له‌پاشا - موغه‌یره‌ ناوی شه‌کرد به‌ ده‌ستی له‌ کاتی‌کا که ده‌ست‌نوژی شه‌شوری جا ده‌م و چاوو ده‌ستی شوری و سه‌ری ته‌ر کردو ده‌ستی ته‌ری هینا به‌سه‌ر هه‌ردوو خوفه‌که‌یدا، واته دروسته له ده‌ست‌نوژی

گرتندا یارمه‌تی بدریت، وه نهو چه‌دیسانه‌ی به‌رگری له‌وه نه‌که‌ن هیچیان متمانه‌یان بی نه‌کراوه و سابت نه‌بوون، هه‌روه‌ها دروسته مه‌سحکردنی خوف له پیدا^(۱).

۵۴- ن/۲۳۳ [وَرَوَى شُرَيْحُ بْنُ هَانِيٍّ قَالَ سَأَلْتُ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنِ الْمَسْحِ عَلَى الْخَفَيْنِ؟ فَقَالَتْ سَلْ عَلِيًّا فَإِنَّهُ أَعْلَمُ بِهَذَا مِنِّي، كَانَ يُسَافِرُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَأَلْتُهُ فَقَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لِلْمُسَافِرِ ثَلَاثَةٌ أَيَّامٌ وَلِيَالِيهِنَّ وَلِلْمُقِيمِ يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ)]. رواه احمد ومسلم والنسائي وغيرهم.

شوره‌ی کوری هانی نه‌لێت: پرسیارم له خاتوون عایشه (خوایێ پازی بن) سه‌باره‌ت به مه‌سحی خوف کرد، وتی: له‌عه‌لی بپرسه نهو له‌من له‌وباره‌وه شاره‌زاتره نهو سه‌فه‌ری کردوه له‌گه‌ل بپه‌غه‌مبه‌ری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) منیش پرسیارم لیکرد.

وتی: بپه‌غه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمویه‌تی: (کابرای سه‌فه‌ری نه‌توانی سی رۆژ به‌شه‌وه‌کانیه‌وه مه‌سحی خوف بکات و له‌پیی نه‌که‌نی‌ت، وه بو دانیش‌تویش رۆژو شه‌ویکه‌)).

۵۵- ن/۲۳۵ [عن علي (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَوْ كَانَ الدِّينُ بِالرَّأْيِ لَكَانَ أَسْفَلُ الْخُفِّ أَوْلَى بِالْمَسْحِ مِنْ أَعْلَاهُ لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَمْسَحُ عَلَى ظَاهِرِ خُفَيْهِ]. رواه ابوداود والدارقطني وقال الحافظ في (بلوغ المرام) اسناده حسن.

(۱) ته‌ماشای فه‌رموده‌ی ژماره ۲۳۲، له سه‌رچاوه‌ی پيشو بکه.

نه‌عه‌لیه‌وه (خوالایی پازی بن) نه‌گیڤنه‌وه، که وتوویه‌تی: نه‌گهر ئایین به‌ره‌ئی و بۆچوون بوایه ژیری خوف شایسته‌تره بۆ مه‌سح تا سه‌ره‌که‌ی — به‌لام — به‌راستی من پیغه‌مبه‌ری خوام (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دی که نه‌وه‌ی که ده‌رئه‌که‌وت له‌خوفه‌که‌ی — سه‌ره‌که‌ی — مه‌سح نه‌کرد، واته ئایین نابیی به‌ره‌ئی و بۆچوون بیته، چونکه بۆچوون و به‌ئیه‌کان نه‌گونجی هه‌له‌ ده‌ریجن، هه‌روه‌ها له‌مه‌سحی خوفدا سه‌ره‌که‌ی پیویسته، به‌لام نه‌گهر ژیره‌که‌یشی مه‌سح بکریته چاکتره له‌به‌ره‌ فەرموده‌ی تر^(١)، دیاره‌عه‌لی (خوالایی پازی بن) هه‌ر به‌و شیوه‌ی دیوه تا کاتێ ئه‌م قسه‌ی گیڤراوه‌ته‌وه نه‌گهر فەرموده‌که‌ی تر راست بێ، والله اعلم.

٥٦- ن/٢٣٨ [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا يَقْبَلُ اللهُ صَلَاةَ أَحَدِكُمْ إِذَا أَحْدَثَ حَتَّى يَتَوَضَّأَ) فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ حَضْرَمَوْتَ مَا الْحَدَثُ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ؟ قَالَ فُسَاءٌ أَوْ ضُرَاطٌ] متفق عليه.

له‌ئهبو هوره‌یره‌وه (خوالایی پازی بن) نه‌گیڤنه‌وه، که وتوویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمویه‌تی: ((خوا نوژی هیچ کام له‌ئیه‌وه‌رناگریته‌هه‌رکاتێ بێ ده‌ستنوژی بێ هه‌تا ده‌ست نه‌گریته‌وه)) پیاویکی هه‌زره‌مه‌وتی وتی چ شتیك نه‌بێ به‌هۆی بێ ده‌ستنوژی ئه‌ی نه‌بوو هوره‌یره‌؟

وتی به‌هۆی ده‌رچوونی هه‌وا یا ده‌نگه‌وه، بێ ده‌ستنوژی په‌یدا نه‌بێ، له‌ریوایه‌تی تردا هاتوو هه‌که‌ بێ ده‌ستنوژی به‌هۆی میزو پیسی کردنه‌وه به‌هۆی خوی درێژه‌وه و

(١) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَسَحَ أَعْلَى الْخَفِّ وَأَسْفَلَهُ) ژماره ٢٣٧ نیل الاوطار، به‌لام له‌راستی ئه‌م فەرموده‌دا قسه‌هه‌یه.

به هوی دهستانی له شهرمگه ی خوی یان که سیکی تر له بهر نه م فرموده یه که نیستا نه یوسین.

۵۷- ن/ ۲۵۵ [عن عمرو بن شعيب عن ابيه عن جدّه عن النبی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (أَيُّمَا رَجُلٍ مَسَّ فَرْجُهُ فَلْيَتَوَضَّأْ، وَ أَيُّمَا امْرَأَةٍ مَسَّتْ فَرْجَهَا فَلْيَتَوَضَّأْ)] رواه احمد وقال البخاری عندی صحیح .

له عه مری کوری شوعه یبه وه له باوکیه وه، له باوه یه وه نه گپنه وه که پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرموده تی: هه ر پیاویک دهستی له عه وره تی خوی بدات دهستنیژی نه شکیت، وه هه ر ژینکیش دهست له عه وره تی خوی بدات دهستنیژی نه شکیت وه هه ر وه ها دهستنیژی به جیماعیش نه شکیت وه به خواردنی گوشتی حوشتریش له بهر نه م فرموده یه که نه فرموده تی:

۵۸- ن/ ۲۵۶ [عن جابر بن سمرّة أنّ رجلاً سأل رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اتَّوَضَّأَ مِنْ لُحُومِ الْغَنَمِ؟ قَالَ: (إِنْ شِئْتَ تَوَضَّأْ وَأَنْ شِئْتَ فَلَا تَوَضَّأْ) قَالَ: اتَّوَضَّأَ مِنْ لُحُومِ الْأَبْلِ قَالَ (نَعَمْ، تَوَضَّأَ مِنْ لُحُومِ الْأَبْلِ) قَالَ أَصَلَّى فِي مَرَابِضِ الْغَنَمِ؟ قَالَ (نَعَمْ) قَالَ: أَصَلَّى فِي مَرَابِضِ الْأَبْلِ؟ قَالَ: (لا) رواه احمد ومسلم.

له جابیری کوری سه مه ره وه نه گپنه وه که پیاویک پرسیری له پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کردوه که نایا دهستنیژی بگرینه وه نه گه ر گوشتی مه رمان خوارد؟ فرمودی: ((نه گه ر ناره زووت لیبوو بیگره وه وه نه گه ر ناره زووت لیبوو مه یگره وه)).

وتی: نه ی دهستنیژی بگرینه وه نه گه ر گوشتی وشترمان خوارد؟

فهرموی: ((به لئی ده ستنوئیز بگره وه به هوئی خواردنی گوشتی و شتره وه)).

وتی نوئیز بکه م له مؤلی مهردا؟

فهرموی ((به لئی)).

وتی نوئیز بکه م له مؤلی و شتردا؟

فهرموی ((نه خیر)).

به م شیوه یه ده رئه که ویت که خواردنی گوشتی و شتر ده ستنوئیز نه شکینتی و ههروه ها مؤلی - شوینی خه وتن - ی مه ر پاکه و بی نوئیز نیه به لام مؤلی و شتر پیسه))
 نیمامی شافیعی فهرمویه تی که نه گهر هه دیسی جابیری کوری سه موره (صحیح)
 بیت منیش هه روا نه لیم، نیمامی به یهقی شافیعی مه زه به وه نه لئی دوو هه دیس
 له باره ی گوشتی و شتره وه (صحیحن) هه دیسی جابیری کوری سه موره وه هه دیسی
 به راء، واته: ده ستنوئیز نه شکینتی به مه زه به ی شافیعیش، والله أعلم.

۵۹ - ن/ ۲۵۹ [عن عَبَادِ بْنِ تَمِيمٍ عَنْ عَمِّهِ قَالَ: شَكِيَّ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الرَّجُلُ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ يَجِدُ الشَّيْءَ فِي الصَّلَاةِ؟ فَقَالَ: (لَا يَنْصَرَفُ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا أَوْ يَجِدَ رِيحًا) رواه الجماعة إلا الترمذی.

له عه بادی کوری ته میم له مامیه وه نه گپ نه وه، که وتویه تی: سکا لایه ک عه رزی
 پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرا که پیوا جاری وا هه یه له ناو نوئیزدا وائه زانی شتی
 له ناو له شیا ده رچووه، نه بی چی بکات؟

فهرموی: ((له سه ر نوئیزه که ی لا نه چیت هه تا دلنیا نه بیت، چ ده نگیک بیستی یان
 بوئیک بکات))، واته شتی ته واو دامه زراو به گومان هه لئا وه شیتته وه، وه نه مه
 بناغه یه کی گرنگی فیه هیه، (الیقین لا یزول بالشک)، ههروه ها نه وه ده گه یه نیت که
 هه رشتیک چۆن بوویت له پیسه وه هه روا نه مینیتته وه، تا به لگه ی دروست نه بیت

له سهر گۆرانی. (الاصل بقاء الشيء على ما كان) ئەمانەش دو یاسای شارەزایی بونن چاکیان بزائن بەسودە.

۶۰- ن/ ۲۸۰ [عن عائشة (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) قالت: كان رسولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اللهُ إذا أراد أن ينام وهو جنبٌ غسلَ فرجَهُ وتَوَضَّأَ وضوءَهُ لِلصَّلَاةِ] رواه الجماعة .

له خاتوون عایشه وه (خوالیی پازی بن) هاتوه، كه وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ههركاتی بیویستایه بنویت به له ش پیسی شهرمگهی خۆی نه شور دو دهستنوژیکی نه گرت وه کو دهستنوژی نوژی، ئینجا نه خهوت، واته سوننه ته که سی له شی پیس بوو ویستی بجهویت دهستنوژی بگریت، ئینجا بجهویت، ههروه ها سوننه ته له ش پیس دهستنوژی بگریت بو خواردن و خواردنه وه یان دهستی بشوړیت^(۱).

۶۱- ن/ ۲۸۳ [عن ابی سعید عن النَّبِيِّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: (إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ أَهْلَهُ ثُمَّ أَرَادَ أَنْ يَعُودَ فَلْيَتَوَضَّأْ) رواه الجماعة إلا البخاري].
وزاد ابن خزيمة وابن حبان والحاكم (فَأَنَّهُ أَنْشَطُ لِلْعُودِ).

له نه بو سه عیده وه (خوالیی پازی بن) هاتوه كه پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: ((ههركام له ئیوه چوه لای خیزانی خۆی - جماعی کرد- ویستی جاریکی تر بگه ریته وه سهری با دهستنوژی بگریت... چونکه نه وه چالاک تری دهکات بو بادانه وه سهر خیزانی و نه م دهستنوژی سوننه ته.

(۱۶) فهرموده ی ۲۸۲، له (نیل الاوطار) و حدیث عایشه له (صحیحین).

۶۲- ن / ۲۸۷ [عن أم سلمة ان أم سليم قالت: يا رسول الله (صلى الله عليه وسلم) إن الله لا يستحي من الحق فهل على المرأة الغسل إذا احتلمت؟ قال: (نعم إذا رأت الماء) فقالت أم سلمة: وتحتلم المرأة؟! فقالت: تربت يداك! فيما يشبهها وكدها؟! متفق عليه].

له نومه سهله مهوه (خوالی پازی بن) نه گپرنه وه كه نومو سولهیم، وتی: نهی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) به راستی خوا له راستی وتن شهرم ناکات، نایا نافرته وه ختی ئیحتیلامی بوو - واته له خه ودا ناوی هاته وه چ بزانی، بیان نه زانی پاش خه به ربوونه وه - نه بی خوی بشوریت؟
فهرموی: ((به لئی، نه گهر ناوی به خوینه وه دی)).

خاتو نومسه له مه وتی: بو نافرته تیش ئیحتلامی نه بی؟!
فهرموی: ((دهستت له خاک بدات - دوغایه کی شه ره به لام له زمانی عه ره بیدا به زوری به کار نه هینریت و مه بهستی قسه پی وتن نیه، ههر بو خوشی نه وتریت لیره بو خوشیه - نهی به چی مناله که ی به دایکی نه چیت؟ واته: به لئی نه ویش ئیحتلام نه بی وه کو پیاو، وه کو له فهرموده ی ترده نه فهرمویت (اما النساء شقائق الرجال) نافرته تان بیجگه له خوشکانی پیاوان شتی تر نین^(۱).

۶۳- ن / ۲۸۸ [عن أبي هريرة (رضي الله عنه) عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (إذا جلس بين شعبها الأربع، جهدها فقد وجب الغسل). متفق عليه ولمسلم واحمد (وإن لم يُنزل)].

(۱) فهرموده ی ۲۹۴، رواه الخمسة الا النسائي، سه رجاوه ی پیشوو.

له نهبو هورهیره وه (خوالئی زازی بئ) نهویش له پیغه مبهروه وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که
فهرموده تی: (ههرکاتی پیاو له ناو لینگی ثافهت دا دانیشته بۆ جماع و زوری لیکرد،
واته نالهتی چوو له شیهوه نیتر خوشوردنی له سهر پیویست نه بئ... نه گهر چی
ئاویشی نهیه ته وه و خوشیشی پی نه گات، فهرموده ی (الْمَاءُ مِنَ الْمَاءِ)، یان
مه نسوخه، یان بۆ ئیحتلام بوونه^(۱)، والله أعلم.

۶۴- ن/ ۲۹۵ [عَنْ قَيْسِ بْنِ عَاصِمٍ أَنَّهُ أَسْلَمَ فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) أَنْ يَغْتَسِلَ بِمَاءٍ وَسِدْرٍ] رواه الخمسة إلا ابن ماجه.

له قهسی کوری عاسمه وه هاتوه که مسولمان بووه له وکاته دا پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمانی پیداه که خۆی بشوریت به ناوو مؤرد - دره ختیکی بۆن خوشه -
، واته: سوننه ته ههر کافریک مسولمان بوو خۆی بشوریت.

۶۵- ن/ ۲۹۷ [عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ أَبِي حُبَيْشٍ كَانَتْ
تُسْتَحَاضُ فَسَأَلَتِ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ فَقَالَ: ذَلِكَ عِرْقٌ،
وَلَيْسَتْ بِالْحَيْضَةِ، فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةَ فَدَعَى الصَّلَاةَ، وَإِذَا أَدْبَرَتْ
فَاغْتَسَلِي وَصَلِّي. رواه البخارى. متفق عليه بلفظ (فاغسلی عنک الدم
وَصَلِّي)].

له خاتون عایشه وه (خوالئی زازی بئ) نه گێرنه وه که فاطمه ی کچی نهبو حوبهیش
خوینی هه بوو هه میشه و پرسیار ی له پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد، فهرموی
نه وه ده ماریکه - نه خوشه و هۆی نهو خوینهیه - ههرکاتی کاتی عوزری شه رعیت
هات واز له نوێژ بهینه و هه ختی کاته که ی ته و او بوو، خۆت بشوره و نوێژت بکه،

(۱) فهرموده ی ۲۹۰ - ۲۹۱، ته ماشا بکه له سهراوه ی پیشوو.

نه مه بو ئافره تینکه که زه مان و چه نیه تی عوزره که ی بزانیّت، پیش نه وه ی که دو چاری نه و نه خو شیه بوبیّت، باقی شیوه کانی تر له په راه فیه هیه کاندایا سکر او وه لی ره باسی ناکه یین تا له مه بهستی خو مان دهر نه چین که حوکمه کانه به گویره ی فهرموده کان.

له ریوایه تی نی تی فا قیدا له ئاخردا نه فهرمویت ((نه و خو ینه له خو ت بشو ره نو یژه که ت بکه)). مه بهست له ((متفق علیه)) نیامی (أحمد و بخاری و موسلیمه) خوا لییان خو ش بی.

۶۶- ن/ ۲۹۸ [عن علی - کرم الله وجهه - قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْضِي حَاجَتَهُ ثُمَّ يَخْرُجُ فَيَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَأْكُلُ مَعَنَا اللَّحْمَ وَلَا يَحْجُبُهُ (وَرَبَّمَا قَالَ: لَا يَحْجُبُهُ) مِنَ الْقُرْآنِ شَيْءٌ لَيْسَ الْجَنَابَةُ]. رواه الخمسة.

له علیه وه - خوا ریزی ده م و چاوی بگریت - نه گینه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) دهستی نه گه یاند به ناو له پاشا نه هاته دهر قورثانی نه خو ینده وه و گوشتی له گه ل نیمه دا نه خو ارد، - واته ده ست نو یژی نه بو وه هیچ بهرگری نه نه کرد (یان زور جار نه یوت: هیچ شتی که بهرگری نه وه نه ده کرد - له قورثان خو یندن بیجگه له ش پیسی، واته ته نها له کاتی ده ست به ناوگه یاندن و له ش پیس ناتوانی قورثان بخو ینی.

۶۷- ن/ ۳۰۹ [عن ابن عمر قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) (إذا جاء أحدكم إلى الجمعة فليغتسل)]. رواه الجماعة.

له عەبدوڵلای کوری عومەرەو (خوالیمان پازی بن) ئەگێرنەو، که وتویەتی: پێغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمویەتی: ((هەرکاتێ هەرکام لەئێو چون بۆ جومعه با خۆی بشۆریت، واتە سوننەتە خوێژدنی رۆژی جومعه^(١)، بەلای هەندیک زانیانەو و اجبە و بەلگەیشیان بەهێزە.

٦٨- ن/ ٣٢٩ [عن عائشة (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ: يَبْدَأُ فَيَغْسِلُ يَدَيْهِ ثُمَّ يُفْرَغُ بِيَمِينِهِ عَلَى شِمَالِهِ فَيَغْسِلُ فَرْجَهُ ثُمَّ يَتَوَضَّأُ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ ثُمَّ يَأْخُذُ الْمَاءَ وَيُدْخِلُ أَصَابِعَهُ فِي أَصُولِ الشَّعْرِ حَتَّى إِذَا رَأَى أَنْ قَدْ اسْتَبْرَأَ حَفَنَ عَلَى رَأْسِهِ ثَلَاثَ حَتِيَّاتٍ ثُمَّ أَفَاضَ عَلَى سَائِرِ حَسَدِهِ ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ. أَخْرَجَاهُ وَفِي رِوَايَةٍ لَهُمَا: ثُمَّ يُخَلِّلُ بِيَدَيْهِ شَعْرَهُ حَتَّى إِذَا ظَنَّ أَنَّهُ قَدْ أَرَوَى بَشَرَتَهُ أَفَاضَ عَلَيْهِ الْمَاءَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ].

له خاتوون عائیشەو (خوالیی پازی بن) ئەگێرنەو، که پێغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هەرکاتێ خۆی بشۆردایە بەهۆی لەش پیسیهه، پێشهکی هەردوو دەستی ئەشۆرد، لەپاشا بەدەستی راستی ئاوی ئەکرد بە دەستی چەپیاو شەرمگەیی خۆی ئەشۆرد، لەپاشا دەستنوێژی ئەگرت، وەکو دەستنوێژی نوێژ، ئینجا هەندی ئاوی هەلئەگرت و پەنجەیی ئەخستە ناوینی مووی سەریهه هەتا بەتەواوی ئەیزانی، که بە تەواوی مووی سەری تەر بوو، ئینجا سێ مشت ئاوی بەسەریا ئەکرد، ئینجا ئاوی ئەکرد بەسەرخۆیدا پاشان هەردوو پیتی ئەشۆرد. ((بوخاری و موسلیم رېوايه تيان کردوو. وه هەر له رېوايه تېکی تری ئەواندا هاتوو که: ((لەپاشا دەستی ئەخستە ناو مووی

(١) تەماشای فەرمودەیی ژمارە ٢١٢-٢١٣، له سەرچاوهی پێشو بکه.

سەرىيە ھەتتا ئەيزانى كە بەتەواوى پىستى سەرى تەرىبوو، ئىنجا سى جار ئاوى بەسەريا ئەكرد))، واتە لە خۆشۆردنى لەش پىسىدا پىويستە بەچاكي سەر تەر بىي و وشكى نەمىنى بۆ پىاوو بۆ ژن، ۋەكو يەكە بەلام ئەگەر ئافرەت بۆ لەش پىسى بوو پەلكى ھەبوو ئەتوانى شى نەكاتەو، بەلام بۆ خۆشۆردنى عوزرە شەرىعيەكانى تر نەبى پەلكەكانى بكاتەو ۋە بەچاكي سەرى تەر بكات، ۋەكو لەم فەرمودەدا ھاتوو ە ئەفەرموئىت:

۶۹- ن/ ۳۳۵ [عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِنِّي امْرَأَةٌ أَشَدُّ ضَفْرَ رَأْسِي أَفَأَنْقِضُهُ لِعُغْلِ الْجَنَابَةِ؟ قَالَ: (لَا إِنَّمَا يَكْفِيكَ أَنْ تَحْتِيَ عَلَى رَأْسِكَ ثَلَاثَ حَثِيَّاتٍ ثُمَّ تُفِيضِينَ عَلَيْكَ الْمَاءَ فَتَطْهُرِينَ)]. رواه الجماعة إلا البخارى وقال الترمذى حسنٌ صحيح.

لە خاتون ئومو سەلەمەو (خوالىي پانى بى) ئەگىرنەو، كە وتوئەتى: وتم: ئەى پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مەن پەلكى سەرم -كەزى- زۆرو بەتەو، ئايا ھەلىوەشىنمەو بۆ كاتى خۆشۆردنى لەش پىسى؟

فەرموئى: نەخەير، سى چنگ ئاوى پىدا بکەو ئىنجا ئا بکە بەخۆتاو خۆت پاك بکەرەو، واتە پىويست بە ھەلۆەشانەو ناکات، بەلام بۆ شۆردنەكانى ترى ھەلىوەشىنەو ۋەكو لە فەرمودەى تردا ھاتوو^(۱).

(۱) شەرحى فەرمودەى ۳۳۵، لە سەرچاوەى پىشو تەماشى بکە.

۷۰- ن/ ۳۳۷ [عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَهَا - وَكَانَتْ حَائِضًا -: (أَنْقَضِي شَعْرَكَ وَاغْتَسِلِي)]. رواه ابن ماجه باسناد صحيح .

له عوروه وه نه ویش له خاتون عائشه وه هاتوه که پیغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیئی فهرمووه - کاتی له حهیزا، - مانگانهی نافرهت- بووه: په لکه کانت هه لوه شینه وه و خوت بشوره، نه مه نه کهن به به لکه له سهر نه وهی که بو شوردن غیری له ش پیسی نافره تان پیویسته په لکه کانیا ن هه لوه شینه وه و به چاکی له شیان بشورن که هیچ وشکی تیدا نه مینی.

۷۱- ن/ ۳۴۰ [عَنْ أَنَسٍ قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَغْتَسِلُ بِالصَّاعِ إِلَى خَمْسَةِ أَمْدَادٍ وَيَتَوَضَّأُ بِالْمُدِّ)] متفق عليه .

له نه نه سه وه (خوالی پازی بن) نه گپرنه وه، که وتویه تی: ((پیغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به مهنیک که تا پینج مود بووه خوی شورده، وه به مودیکیش ده ستونویژی گرتوه، مود: دوو مشتی چاک ئاو نه گریت به لای که مه وه به چاوی خوم مودی پیغهمبهرم (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دیوه. گرنگ ته ریوونی له شه نه گهر به که متریش له وه بی دروسته، وه کو له فهرمووهی ترده هاتوه^(۱).

۷۲- ن/ ۳۴۸ [عَنْ يَعْلَى بْنِ أُمِّيَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَأَى رَجُلًا يَغْتَسِلُ بِالْبُرَّازِ بِلَا إِزَارٍ، فَصَعِدَ الْمَنْبِرَ فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ:

(۲) ته ماشای فهرمووهی ۳۴۴-۳۴۷، له سه چاوهی پیشو بکه.

(إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ حَتَّىٰ سَتِيرٌ يُحِبُّ الْحَيَاءَ وَالسُّتْرَ، فَأِذَا اغْتَسَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْتِرْ). [رواه ابو داود واللفظ له، والنسائي].

له به علالی کوری ئومه یه وه نه گپرنه وه که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیاویکی دی له دهشتیکا بی پرده خوی نه شورد، له بهر نه وه چووهر سهر جیگای وتاردان و سوپاس و ستایشی خوی کردو له پاشا فهرموی: ((بهراستی خوی بالادهست و گوره زور به شهرم و داپوشهره شهرم و داپوشینیشی پیخوشه، ههر کاتی یه کیك له نیوه خوی شورى با خوی داپوشیت، اته پیویسته مرؤف له کاتی خوشوریندا خوی دهرنه خات که خه لک بیبینیت، به لام نه گهر شورینیشی چؤل بوو نه وه قهیناکه. داستانی کولله بارین به سهر نه یویدا کاتی خوی نه شورى و راکردنی بهردی لیباسه که ی موسا به ناوبانگن که روت بوون^(۱)).

۷۳- ن/ ۳۵۴ [عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ قَالَ: (كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَفَرٍ فَصَلَّى بِالنَّاسِ فَإِذَا هُوَ بِرَجُلٍ مُعْتَزِلٍ فَقَالَ: (مَا مَنَعَكَ أَنْ تُصَلِّيَ؟) قَالَ: أَصَابَتْنِي جَنَابَةٌ وَلَا مَاءَ، قَالَ (عَلَيْكَ بِالصَّعِيدِ فَإِنَّهُ يَكْفِيكَ)]. [متفق عليه].

له عیمرانی کوری حوسه یه وه نه گپرنه وه، که وتوویه تی: ((ئیمه له گهل پیغه مبهری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بووین له سه فهریکدا جه ماعه تی کرد له وکاته دا دی پیاویک خوی که نار داوه فهرموی: (چ بهرگری لی کردوویت که توش نویژ به جه ماعه ت بکهیت) وتی: له شم پیسه و ئاویش نیه، فهرموی: ((خاک به کاربهیتنه، واته ته یه موم بکه به سه بؤت)).

(۱) تهماشای فهرموده ی ۳۴۹-۳۵۰، له سه رچاوه ی پیشو بکه.

٧٤- ن/٣٥٨ [عَنْ عمرو بن شعيب عن ابيه عن جده قال: قال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (جُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا، أَيْنَمَا أَدْرَكْتَنِي الصَّلَاةُ تَمَسَّحْتُ وَصَلَّيْتُ)، رواه احمد اصله في الصحيحين].

له عه مری کوری شوعه یب له باوکیه وه له باوهیه وه نه گپرنه وه، که وتوویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: ((زهوی کراوه به مزگهوت و پاکوکه ر بوم له هدر کویدا نویژم پیگه یشت مهسح نه که مو نویژ نه که م، واته هدر ناو نه بوو خاک به کارنه هینم، والله أعلم. به لئی به راستی خاک پاکوکه ره نه گینا نیستا له بهر نه وه مو پیسیه نه کریتته سهر زهوی که س نه ده ژیا.

٧٥- ن/٣٦٠ [عن ابي هريرة (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ). متفق عليه].

له نه بو هورهیره وه (خوالی پازی بن) نه گپرنه وه که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی هدرکاتی فهرمانیکم به سهرتاندا دا چهند ده توانن نه وهنده له و شته نه نجام بدهن. به راستی نه مه ده رگایه کی گوره ی زانینه و زور شت به م فهرموده به نرخه رینک و پینک نه کریت، جا هه مو فهرمانه کانی پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له بهرچاو بگره وه له هدرکام چهندت توانی نه وهنده نه نجام بده و کوتایی مه که نه وه یش که نه توانی لیپرسراو نیت.

٧٦- ن/٣٦٤ [عن عمار أجنبتُ فلم أصب الماءَ فتمعكتُ في الصعيدِ وصليتُ فذكرتُ ذلكَ للنبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ فقال: (إنما يكفيك هكذا) وضربَ النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بكفِّهِ الْأَرْضَ وَتَفَخَّ فِيهِمَا ثُمَّ مَسَحَ بِهِمَا وَجْهَهُ وَكَفَّيَهُ) متفق عليه].

له عه ماره وه، که وتویه تی له شم پیس بوو ناو دهست نه کهوت له بهر نه وه خوّم تلاند به ناو خوّلداو نوژیژم کرد جا نه مه م بو پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسکرد فرموی: ((هه ر نه مه ت به س بو وه)) پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه ردوو له پی خویدا به زه ویداو فوی لیکردن و ئینجا هی نانی به ده م و چاوو ناو له پیداواته له ته یه مومدا ته نها مه سحکردنی ده م و چاوو هه ردوو ده ستی تا موجی^(۱) جا نه وه ی که نه لئی دوو جار، وه نه وه ی تر که نه لئی تا نه نیشکی به لگه ی به هیژیان نیه^(۲)، هه روه ها سوننه ته پاش ده ستدان له خا ک فوی پیدا بکات با زور تو زوای نه بی.

۷۷- ن/ ۳۶۷ [عن عائشة أنها استعارت من أسماء قلاذةً فهلكت فبعث رسول الله (صلى الله عليه وسلم) رجالاً في طلبها فوجدوها فأدرکتهم الصلاة وليس معهم ماءً فصلوا بغير وضوء فلما أتوا شكوا ذلك إليه، فأنزل الله عز وجل - آية التيمم] رواه الجماعة إلا الترمذی.]

له خاتون عایشه وه (خوالی پازی بی) نه گپرنه وه که گه رده ن به نیکی له نه سمائی خوشکی به نه مانه ت وه رگرت، جا نه وه گه رده ن به نه وون بوو پیغه مبه ری خواش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چه ند پیاویکی نارد بو دوزینه وه ی - نه وانیش هاتن و- دوزیانه وه له وکاته دا نوژیژیان پی گه یشت _ نوژیژ بوو _ هیچ ناویان پی نه بوو به ناچار بی ده ست نوژیژ نوژیژیان کرد، کاتی هاتنه وه خزمه ت پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سکا لای نه و نیشه ی خو یانیا ن له لا کرد، جا خوای به ده سه لات و گه وره نایه تی ته یه مومی نارد ه خواره وه، لی رده ا نه مه نه که ن به به لگه له سه ر نه وه، که مرؤقی خا وه ن باوهر کاتی نوژیژی هات نه ناوی ده سته کهوت نه خا ک، واته زوی هه موی ته رپوو نه توانی

(۱) موج: نه و جو مگه یه که له ش نه گه یه نی ت به ده ست.

(۲) ته ماشای راقه ی نه م فهرموده یه بکه له (نیل الأوطاردا) به سو ده .

بی دهستنویژ نویره کهی بکات هه ندی کیش نه لاین گیراندنه وه شی ناویت چونکه پیغه مبهەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هیچ کامیانی بهوانی نه فهرمووه، رۆشنکردنه وهیش کاتی رووداو پیویسته، مادام هیچی نه فهرمووه بهسه.

باسی بی نوپزی ئافرهت (الحیض)

٧٨- ن/ ٣٧٤] عن أم عطية قالت: (كنا لا نعدُّ الصُّفرةُ والكُدرةُ بعدَ الطَّهْرِ شيئاً) رواه ابو داود والبخارى ولم يذكر (بعد الطَّهْرِ)

له دایکی عه تیه وه نه گپرنه وه، که وتوویه تی: ((ئیمه کاتی خوی، -واته له سه رده می پیغه مبهردا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زهردی و لیلی پاش پاک بوونه وه مان له خوینی حهیز، به هیچ دانه نه نا. له لای بوخاری: باسی دواپی پاکیه تی نه کراوه، واته نه له پاش و نه له پیش، به لام چونکه ریوایه تی تر هاتوه نه وهی پاش پاکبوونه وه به حهیز دانه نریت چاکه و نه وهی پیش به حهیز دابنریت، والله أعلم.

٧٩- ن/ ٣٧٨] عن أنس بن مالكٍ إنَّ اليهودَ كانوا إذا حاضتِ المرأةُ منهم لمْ يؤاكلوها ولمْ يُجامِعوها في البيوتِ، فسأل أصحابُ النَّبيِّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فأنزل اللهُ عزَّوجلَّ (وَيَسْئَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ...) الى آخر الآية (البقرة-٢٢٢) فقال رسولُ اللهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (اصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا النِّكَاحَ) وفي لفظٍ: (إِلَّا الْجَمَاعَ). رواه الجماعةُ إلا البخارى.

له نه نه سی کوری مالیکه وه نه گپرنه وه که جوله که هه کاتی ئافره تیکیان بکه وتایه عوزروه وه نه له گه لیان نه خوارد نه له یه ک مالیشدا له گه لی کوه بوونه وه، هه بویه یاره کانی پیغه مبهردان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پرسیاریان له پیغه مبهردان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد له بهر نه وه خوی به دهسه لات و گوره نه ئایه تهی ره وانه کرد:

((پرسیارت لئی نه کهن ده باره ی عوزری ژنانه وه، بلئی: نازاریکهو له وکاته دا نزیک نهو ژنانه مه که ونه وه - بو جیماع - وه نزیکیان نه که ونه وه تا پاک نه بنه وه، جا نهو کاته ی خویمان پاک کرده وه بچنه لایان - بو جیماع - لهو جیگایه وه که فرمانتان پی دراوه به راستی خوا تویه کارانی زور خوش شه ویت و پاک و خاوینانیشی زور خوش نهوئی))، ئینجا پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: ((همو شتیکیان له گه ل نه نجام بدن بیجگه له جیماع))، وشه ی نیکاحیش لیردها مانای جیماعه، واته تنها جیماعیان له گه ل دا دروست نیه، ئیتر تیکه لاوی و یاری ژنو میرد و بهیه که وه خهوتن به روتی هیچ قهیناکات..

٨٠- ن/٣٨٥] عَنْ مَعَاذَةَ قَالَتْ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ مَا بَالُ الْحَائِضِ تَقْضِي الصَّوْمَ وَلَا تَقْضِي الصَّلَاةَ؟ قَالَتْ: (كَانَ يُصِيبُنَا ذَلِكَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَوَمَّرَ بِقِضَاءِ الصَّوْمِ وَلَا نَتَوَمَّرُ بِقِضَاءِ الصَّلَاةِ). رواه الجماعة].

له موعازه وه نه گیره وه، که وتوویه تی پرسیارم له خاتون عائشه (خوالی پازی بی) کرد، وتم: نهو چیه ئافرهت پاش حهیز - خوینی باوی ئافرهت - رۆژو قهزا نه کاته وه و نویت قهزا ناکاته وه؟

وتی: ((ئیمه له گه ل پیغهمبهری خوا دا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوین توشی نهو خوینه نه هاتین فرمانان پی نه کرا که رۆژو قهزا بکهینه وه، به لام فرمانان پی نه کرا که نویت قهزا بکهینه وه.

له راستیدا ئیسلام ئاینیکی ئاسانه بو نهو که سه ی خوا بو ی بکات و مسولمان بی، قهزای رۆژو ئاسانه چونکه سالی جاریکه، به لام قهزای نویت سه خته بویه خوا نهو باره سه خته ی له سه ر ئافرهتان لابر دووه، والله أعلم.

۸۱- ن/۳۸۸] (عن عِکْرِمَةَ، عن حَمْتَةَ بِنْتِ جَحِشٍ: أَنَّهَا كَانَتْ تُسْتَحَاضُ وَكَانَ زَوْجُهَا يُجَامِعُهَا). رواه ابو داود، وقال النووی: اسنادہ حسنٌ .

لہ عیکریمہ وہ، لہ حممنہی کچی جدحشہ وہ ہاتوہ، کہ: تہو خوینی ہمیشہ بی بوہو میردہ کہی جیماعی لہ گہلدا تہ کرد، واتہ نافرہتی ناوا کابرای میردی تہ توانی جیماعی لہ گہل بکات و بہو نافرہتہ تہ وتریت (مُستحاضة).

۸۲- ن/۳۹۱] (عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَتْ: (كَانَتِ الْمَرْأَةُ مِنْ نِسَاءِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَقْعُدُ فِي النَّفَاسِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً لَا يَأْمُرُهَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِقِضَاءِ صَلَاةِ النَّفَاسِ) رواه ابو داود

لہ دایکی سہلہ مہوہ (خوالی پازی بن) تہ گپرنہ وہ، کہ وتوویہ تی: (لہ ژسانی پیغہ مبردا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوہو کہ چل رڈژ تہ مایہ وہو نوئی نہ تہ کرد بہ ہوی خوینی منال بوونہ وہو پیغہ مبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمانی پی نہ تہ کرد کہ نوئی تہو سہرہ مہی (نفاس) بگپرتہ وہو. نفاس خوینی پاش منال بوونہ.

(به شاهی نویژ)

۸۳- ن/ ۳۹۳ [عن انس بن مالک قال! ((فُرِضَتْ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الصَّلَوَاتُ لَيْلَةَ أُسْرِي بِهِ خَمْسِينَ ثُمَّ نَقَصَتْ حَتَّى جُعِلَتْ خَمْسًا، ثُمَّ نُوْدِيَ يَا مُحَمَّدُ إِنَّهُ لَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَإِنَّ لَكَ بِهَذَا الْخَمْسِ خَمْسِينَ) رواه احمد والنسائي والترمذی وصحَّحَهُ].

له نه نه سی کوری مالیکه وه (خوالی پازی بن) نه گپرنه وه، که وتویه تی: نویژ فه رز کرا له سهر پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه وه شه وهی که شه وره وهی پیکرا، په نجا نویژ بوو له پاشا که م کرایه وه، تا کرا به پینج، له پاشا بانگ کرا نهی ((محمد)) به راستی نه وه بریاره لای من ناگوریت، واته به پینج نویژ نه مینیتته وه، وه بو تو نه وه پینج نویژه به په نجا دانه نریت، واته: یهک به ده یه.

۸۴- ن/ ۴۰۱ [عن بريدة: سَمِعْتُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ)، رواه الخمسة].

له بریده وه (خوالی پازی بن) نه گپرنه وه، که وتویه تی: بیستم له پیغه مبه ری خوا وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که نه یفه رمو: نه وه بریارو جیا که ره وهی که له نیوان نیمه وه نه واندا — کافران- هه یه نویژه له بهر نه وه هه رکه سیک وازی لیسه یینی به راستی کافر بووه، هه روه ها چه نندین فه رموده ی تر به هه مان مانا وه مه به ست هاتوه و راستن، بویه زوربه ی

زوری زانایان نویژنه کهریان به لاره کافره و هموشیان بهك دهنگن له سهر شهوهی که هرکه سیك ئینکاری فهرزیوونی نویژ بکات کافره (۱).

۸۵- ن/ ۴۰۵ [عن ابی هریره: سَمِعْتُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (إِنْ أَوَّلَ مَا يُحَاسِبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الصَّلَاةُ الْمَكْتُوبَةُ فَإِنْ أَتَمَّهَا، وَإِلَّا قِيلَ: أَنْظَرُوا هَلْ لَهُ مِنْ تَطَوُّعٍ؟ فَإِنْ كَانَ لَهُ تَطَوُّعٌ أَكْمَلَتْ الْفَرِيضَةَ مِنْ تَطَوُّعِهِ ثُمَّ يُفْعَلُ بِسَائِرِ الْأَعْمَالِ الْمَفْرُوضَةِ مِثْلُ ذَلِكَ)، رواه الخمسة].

له شهو هورهیرهوه (خوالی پانی بن) نه گپنهوه، که وتویهتی: بیستم له پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که شهفهرمو: پیشه کیتیرین شتی - له بهندایه تیدا - لیکوئینهوهی له سهر شه کریت له گهل بهنده کاندایه ره ژژی قیامه تدا نویژه فهرزه کانه شه گهر ته وای کرد بو - شهوه باشه - شه گینا شه وتریت: ته ماشا بکهن بزنان نویژی سوننه تی ههیه، جا شه گهر نویژی سوننه تی هه بووه، فهرزه کانی پی ته وای شه کریت له پاشا باقی کردهوه فهرزه کانی تریش ههر بهو شیویه، واته پیویسته مسولمان زور ناگاداری شه نجامدانی فهرزه کانی بیت به تایبته نویژو له هه مویاندا بازیا دهیشی هه پی، نه وه که فهرزیکی کهم بیت له ره ژژی قیامه تا، ههروه ها لیروه ده ره که ویت که قهرزار شه توانی سوننه ت بکات و نابی له بژاردنه وهی فهرزه کهیشی که متهر خهم بیت.

۸۶- ن/ ۴۱۵ [عن عمرو بن شعيب عن ابيه، عن جده قال: قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مُرُوا صِبْيَانَكُمْ بِالصَّلَاةِ لِسَبْعِ سِنِينَ وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا لِعَشْرِ سِنِينَ وَفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ) رواه احمد وابوداود].

(۱) ته ماشای فهرموده ی ۴۰۰ و ۴۰۳ و شرحی به که میان بکه، له سهرچاوهی پیشووه.

له عمیری کوری شوعه بیهوه له باوکیهوه له باوهیهوه نه گپرنهوه، که وتویه تی: پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی فرمان بدن به سهر مناله کانتاندا له هوت سالیدا نویژ بکن و لیان بدن له سهر - نه کردنی نویژ- له ده سالیداو لهو ته مه نه دا خوشک و برا جیگایان بو جیا بکریتهوه.

٨٧- ن/٤١٧ [عن عمرو بن العاص أَن النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الْإِسْلَامُ يُجِبُّ مَا قَبْلَهُ) رواه احمد].

له عمیری کوری عاسهوه (خوالی پازی بن) نه گپرنهوه که پیغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: به باوه رهینان به ئیسلام چاو پۆشی نه کریت، له هه رچی ئیشیکی خراب که له پیش مسولمان بووندا کرابی، بهو مهرجهی له ئیسلامه که دا راست بکات و به جوانی بچولیتتهوه، وه کو له فهرموده تی تردا که ئیمامی موسلیم ریوایه تی کردوه روشن کراوه تهوه^(١).

٨٨- ن/٤١٨ [عن جابر بن عبدالله أَن النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جَاءَهُ جَبْرِيلُ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - فَقَالَ لَهُ: (قُمْ فَصَلِّ) فَصَلَّى الظُّهْرَ حِينَ زَالَتِ الشَّمْسُ، ثُمَّ جَاءَهُ العَصْرُ فَقَالَ: (قُمْ فَصَلِّ) فَصَلَّى العَصْرَ حِينَ صَارَ ظِلُّ كُلِّ شَيْءٍ مِثْلَهُ، ثُمَّ جَاءَهُ المَغْرِبُ فَقَالَ: (قُمْ فَصَلِّ) فَصَلَّى المَغْرِبَ حِينَ وَجَبَتِ الشَّمْسُ، ثُمَّ جَاءَهُ العِشَاءُ فَقَالَ: (قُمْ فَصَلِّ) فَصَلَّى العِشَاءَ حِينَ غَابَ الشَّفَقُ. ثُمَّ جَاءَهُ الفَجْرُ فَقَالَ: (قُمْ فَصَلِّ) فَصَلَّى الفَجْرَ حِينَ بَرَقَ الفَجْرُ أَوْ قَالَ: سَطَعَ الفَجْرُ - ثُمَّ جَاءَهُ مِنَ الغَدِ لِلظُّهْرِ فَقَالَ: (قُمْ فَصَلِّ)

(١) ته ماشای شهرچی فهرموده تی ژماره ٤١٧ که فهرموده تی (٨٧) خۆمانه له (نیل للاوطار) بکه.

فَصَلَّى الظُّهْرَ حِينَ صَارَ ظِلُّ كُلِّ شَيْءٍ مِثْلَهُ، ثُمَّ جَاءَهُ الْعَصْرَ فَقَالَ: (قُمْ فَصَلِّهِ) فَصَلَّى الْعَصْرَ حِينَ صَارَ ظِلُّ كُلِّ شَيْءٍ مِثْلِيهِ، ثُمَّ جَاءَهُ الْمَغْرِبَ وَقَتًا وَاحِدًا لَمْ يَزُلْ عَنْهُ، ثُمَّ جَاءَهُ الْعِشَاءَ حِينَ ذَهَبَ نِصْفُ اللَّيْلِ - اوقال: ثَلُثُ اللَّيْلِ - فَصَلَّى الْعِشَاءَ ثُمَّ جَاءَهُ حِينَ اسْفَرَ جَدًّا فَقَالَ: (قُمْ فَصَلِّهِ) فَصَلَّى الْفَجْرَ، ثُمَّ قَالَ: (مَا بَيْنَ هَذَيْنِ الْوَقْتَيْنِ وَقْتٌ) رواه احمد والنسائي، والترمذى بنحوه [وقال البخارىُّ هوَ اصْحَحُّ شَيْءٍ فِي الْمَوَاقِيتِ].

له جابری کوری عهبدوللاوه هاتوه که جویره نیل - علیه السلام - هاتوته لای بیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و پیتی فهرموه که ((ههسته و نوژی بکه)) نوژی نیوه پرؤی کرد کاتی که پرؤ له ناوه پراستی ناسماندا لایدا، له پاشا عهسر هاتوه لای و فهرموی ((ههسته و نوژی بکه)) نوژی عهسری کرد، وهختی سیبهری هه مو شتیک به نه دازهی خوی لیها - بیجگه له سیبهری نیوه پرؤ - له پاشا مه غریب هاتوه لای و فهرموی ((ههسته و نوژی بکه)) نوژی مه غریبی کرد، وهختی پرؤژئاوا بوو. له پاشا عیسا هاتوه لای و فهرموی ((ههسته و نوژی بکه)) نوژی عیشای کرد، وهختی سورایی که ناری پرؤژئاوا وون بو له پاشا به یانی هاتوه لای و فهرموی ((ههسته و نوژی بکه)) نوژی به یانی کرد کاتی که به یانی ده رکهوت - یان، وتی: کاتی به یانی پرؤشن بوویه وه. له پاشا پرؤژی دوابی هاتوه لای له کاتی نیوه پرؤدا و فهرموی ((ههسته و نوژی بکه)) جا نوژی نیوه پرؤی کرد کاتی سیبهری هه مو شتیک، وه کو خوی لیها - بیجگه له سیبهری نیوه پرؤ - له پاشا عهسر هاتوه لای و فهرموی ((ههسته و نوژی بکه)) جا نوژی عهسری بو کرد، کاتی که سیبهری هه مو شتیک دوو به رامبهر خوی لیها - بیجگه له سیبهری نیوه پرؤ - له پاشا مه غریب هاتوه لای هه ره له یه کاتدا و لای نه دابوو لیتی. له پاشا عیسا هاتوه که نیوهی شهو بوو، - یان وتی

به شی سیهه می کوتایی شهو بوو- جا لهوکاته دا نویژی عیشای کرد، له پاشا کاتی که ناسمان به ته وای زهر د ببوو - نزیك به هه تاو ده رکه وتن- بوو، فهرموی ((هسته نویژ بکه)) جا نویژی به یانی کرد، له پاشا فهرموی: ((نیوان نه دوو کاتانه دا کاتن - بو نه نجامدانی نهو پینج فرهزه-)) نیمامی بوخاری فهرمویه تی نه مه راستترین شته له باره ی کاتی نویژه کانه وه بویه منیش له ناو ده یان فهرموده ی راست نه م فهرموده یه م هه لبارد به هیوای سوود لی وه رگرتن، جیاوازی که می له وه ختی مه غریب و عیشا و به یانی و عه سردا له ئاخیری کاتیانه وه هه یه و به و شیویه که ئیستا باوه راسته و جیگای دوو دلّی نیه، عیشا هه تا نویژی به یانی نه مینی و به یانی تا رۆژ ده رنه که وئ و عه سر تا رۆژئاوا نه بی و مه غریب تا نزیکی کاتی عیشا نه مینی^(۱)، والله أعلم.

۸۹- ن/ ۴۲۴ [عن ابی زرّ قال: کُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَفَرٍ، فَأَرَادَ الْمَوْذُنُ أَنْ يُؤذَّنَ لِلظُّهْرِ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَبْرِدْ)، ثُمَّ ارَادَ أَنْ يُؤذَّنَ، فَقَالَ لَهُ (أَبْرِدْ) حَتَّى رَأَيْنَا فِيءَ التُّلُولِ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (إِنَّ شِدَّةَ الْحَرِّ مِنْ فِجِحِ جَهَنَّمَ، فَإِذَا اشْتَدَّ الْحَرُّ فَأَبْرِدُوا بِالصَّلَاةِ). متفق عليه].

له نه بو زه ره وه نه گپنه وه که وتویه تی: ((له سه فهریکدا له خزمه تی پیغه مبه ردا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بووین، بانگ ویژ ویستی بانگی نیوه رۆ بلیت، پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی (ساردی که ره وه)، دیسان ویستی بانگ بلیت پیی فهرموو: (ساردی که ره وه) هه تا سیبه ری ته پۆلکه کافمان دی - ئینجا بانگ درا و نویژی نیوه رۆ

(۱) ته ماشای فهرموده ی ژماره ۴۷۴-۴۷۵، له سه چاوه ی پیشوو بکه.

کرا — جا پیغهمبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: ((بهراستی گهرمای توند هه ناسه ی دۆزه خه، ههرکاتی گهرما زۆر توند بوو ساردی بکه نه وه — به نویژه کانتان))، واته: نیوه رۆ دوا بجهن تا ههوا که می فینیک نه بی و نزیک نه که ویتته وه له عهسر.

۹۰- ن/ ۴۲۶ [عَنْ أَنَسٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ (تِلْكَ صَلَاةُ الْمُنَافِقِ: يَجْلِسُ يُرْقِبُ الشَّمْسَ حَتَّى إِذَا كَانَتْ بَيْنَ قَرْنَيْ الشَّيْطَانِ، قَامَ فَتَقْرَهَا أَرْبَعًا لَا يَذْكُرُ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا)]. رواه الجماعة إلا البخاري وابن ماجه.

له نه نه سه وه (خوالی پانی بی) هاتووه، که وتویه تی بیستم له پیغهمبهری خواوه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که نه یفه رمو ((نه وه نویژی مونا فیه کانه: دائه نیشی و ته ماشای رۆژ نه کات هه تا نه چیتته نیوان دوو شاخه که ی شهیتانه وه، هه له سه سی و چوار ده نووک بهزه ویدا نه دات یادی خودا ناکات مه گهر که میک)) بهم شیویه پیغهمبهرمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سه رکۆنه ی نه وه که سانه نه کات که به بی به هانه یه کی شه رع ی نویژی عهسر دوا نه خه نه نه یخه نه کاتی رۆژ په رستان، نه وان ه ی که له کاتی رۆژ هه له هاتن و رۆژ تا و ابووندا سوچه بو رۆژ نه بهن و شهیتان له رینگای راست لای داوون و سه رلیشیواو گومرای کردوون، نه گوئجی دوو شاخی شهیتان حه قیقه ت بی، یان به و مه به سه بیته که په نجه مان بو کیشا، والله أعلم.

۹۱- ن/ ۴۳۰ [عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ قَالَ: كُنَّا نُصَلِّي الْعَصْرَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثُمَّ نَنَحِرُ الْجُزُورَ فَتُقَسَّمُ عَشْرَ قِسْمٍ، ثُمَّ تُطَبَّخُ فَنَأْكُلُ لَحْمَهُ نَضِيجًا قَبْلَ مَغِيبِ الشَّمْسِ]. متفق عليه.

له رافيعى كورى خه ديجه وه هاتووه، كه وتويه تى: ئيمه نويژى عه سرمان له خزمه تى پيغه مبهري خوادا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كرده و پاشان وشترمان سه ربريوه و كراوه به ده به شه وه و پاشان كولاندومانه وه له گوشته كه مان خواردوه به كولوى پيش شه وه رۆژ ئاوا بوويت، واته شه ونده زوو نويژى عه سر كراوه، له وه ده چييت شه وه كاتى به هارو هاوين پايز بوو بيت، چونكه زستان رۆژگارى كورته وه شه نيشه له پاش عه سري زستان به و شيويه شه نجام نادره تى، والله اعلم.

٩٢- ن/٤٣١ [عَنْ بَرِيْدَةَ الْأَسْلَمِيَّةِ قَالَتْ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزْوَةٍ، فَقَالَ: (بَكِّرُوا بِالصَّلَاةِ فِي الْيَوْمِ الْغَيْمِ فَإِنَّهُ مَنْ فَاتَهُ صَلَاةَ الْعَصْرِ خَبِطَ عَمَلُهُ)] رواه احمد وابن ماجه.

له بوره يده شه سله ميه وه هاتووه، كه وتويه تى: له غه زايه كدا ئيمه له خزمه ت پيغه مبهري خوادا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بووين، فهرموى: ((په له بكه ن له شه نجامداني نويژه كانتان له رۆژى هه وردا به راستى هه ركه سى نويژى عه سر بفه وتينى كرده وه كاني هه لده وه شيته وه، واته پيويسته زۆر گرنگى بدره تى به شه وه لى وه ختى نويژه كان به تايبه ت نويژى عه سرو شه بى ووريابى بكه ين نه فه وتيت، چونكه شه بى به هوى به تال بوونه وه كرده وه كاني ترى باوه ردار، ته ماشاى شه فهرموده تى تر بكه ن.

٩٣- ن/٤٣٢ [عَنْ عَلِيٍّ كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ يَوْمَ الْأَحْزَابِ: (مَلَأَ اللَّهُ قُبُورَهُمْ وَيَبُوتَهُمْ نَارًا، كَمَا شَغَلُونَا عَنِ الصَّلَاةِ الْوُسْطَى حَتَّى غَابَتِ الشَّمْسُ. متفق عليه). ولمسلم واحمد وابى داود: (شَغَلُونَا عَنِ الصَّلَاةِ الْوُسْطَى صَلَاةَ الْعَصْرِ)].

له عهليه وه - سه لامى خواى لى بيټ - هاتووه كه پيغهمبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له رۆژى حيزبه كاندا - رۆژى خندهق - فهرموى: ((خوا گۆره كانيان و ماله كانيان پر بكات له ناگر، ههر چۆنى ئيمه يان سه رگهرم كرد له نويزى ناوه راست تا رۆژئاوا بوو، و له ريوايه تى موسليم و نه حمده و نه بو داودا - فهرمويه تى - ((سه رگهرميان كردين له نويزى ناوه راست، نويزى عهسر)) له م فهرموده وه نه مانه وهرته گيرين:

- ۱- فهوتانى نويز به به هانهى شهرعى تاوانى نيه و پاشان قهزا نه كريتته وه^(۱).
- ۲- دروسته دو عاى شهر له بى باوه ران بكرىت.
- ۳- كۆتاي كاتى عهسر رۆژئاوا بوونه.
- ۴- (صلاة الوسطى) نويزى عهسره و نه مه راسترين بۆچونه، والله اعلم.
- ۵- له كاتى پيويستدا جهاد پيش هه مو به ندياه تيه كى تر نه خريت.

۹۴- ن/ ۴۴۶ [عن ابن عمر رضى الله عنهما قال: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِذَا وَضِعَ عَشَاءُ أَحَدِكُمْ وَأُقِمَتِ الصَّلَاةُ فَأَبْدَأُوا بِالْعَشَاءِ وَلَا يُعْجَلُ حَتَّى يَفْرُغَ مِنْهُ] متفق عليه.

له عهبدو للاي كورى عومه ره وه (خوالبى بازى بن) هاتووه، كه وتويه تى: پيغهمبهرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمويه تى: ههركاتى خواردن دانرا بۆ به كيكتان وقامه تى نويزكرا، پيشه كى خواردنه كه بخوات و پهله نه كات ههتا ليده بيتته وه له و خواردنه، واته پيشه كى ئاره زوى نه فسى بشكىنيت تا به خه يالتيكى ئاسووده وه نويزه كهى

(۱) ته ماشاى فهرموده ي ژماره ۴۸۳، له سه ر چاوه ي پيشوو بکه، نه مانه بۆيه نه ئيم تا بزنان نه گهر له ماناي فهرموده يه كه دا شتيكم وت له و فهرموده دا نه بوو، له فهرموده ي تردا هه يه و قسه ي خۆم نيه.

نه نجام بدات، به تاييهت نه گهر به رۆژوو بوو بۆ نوڤڤي مه غريب، نه گهرچي کاتيشي که مه نه مه به هانه يه کي شهرعييه بۆ دواخستن و هيچ تاواني نيه به لکو سوننه ته.

۹۵- ن/ ۴۶۱ [عَنْ أَبِي بَرزَةَ الْأَسْلَمِيِّ، أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَسْتَحِبُّ أَنْ يُؤَخَّرَ الْعِشَاءَ الَّتِي تَدْعُونَهَا الْعَتَمَةَ وَكَانَ يَكْرَهُ النَّوْمَ قَبْلَهَا وَالْحَدِيثَ بَعْدَهَا]. رواه الجماعة.

له نه بو به رزه ي نه سله ميه وه هاتوه، که پيغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پيى خوش بووه که نوڤڤي عيشا دوا بخرت نه و عيشايه ي ئيوه پيى نه لين ((خه وتنان)) وه پيى ناخوش بووه خه وي پيشي و قسه ي پاشي، واته: هه موو نوڤڤه کان کاتي نه وه ليان چاکتره و دوا که وتنيان بۆ کاتي ناخر له خيره که ي که مه نه کاته وه بي جگه له نوڤڤي عيشا که نه گهر له نه وه لي کاتدا بۆت نه نجام نه درا، تا دواي خه يت بۆ شه و خيري زۆرتره، هه روه ها چاک نيه له پيش عيشا بجه ويت يان پاش عيشا دانيشي بۆ قسه کردن مه گهر شتي کي پيوست بي^(۱).

۹۶- ن/ ۴۶۵ [عَنْ مَالِكِ سُمِّيَ عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النِّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ، ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ - لَا سْتَهْمُوا عَلَيْهِ - وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي التَّهْجِيرِ، لَا سَتَبَقُوا إِلَيْهِ، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الْعَتَمَةِ وَالصُّبْحِ لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا). متفق عليه. زاد احمد في روايته عن عبدالرزاق فقلت لِمَالِكِ أَمَا تَكْرَهُ أَنْ تَقُولَ: الْعَتَمَةُ؟ قَالَ: هَكَذَا، قَالَ الْأَذَى حَدَّثَنِي].

(۱) ته ماشاي رافهي فهرموده ي ژماره ۴۶۲-۴۶۳ و هه مان فهرموده که ژماره ي ۴۶۱ له (نيل الاوطار) دابکه.

له مالیکه وه له سومه ییه وه، له باوکی صالحه وه، له نه بو هوره ییره وه (خوالهی پانی بن) هاتووه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: نه گهر خه لک بزانی چند چاکه و خه ییریکی زور هه ییه له بانگ و ریزی یه که می جه ماعه تداو له پاشا دستیان نه که ویت مه گهر به تیرو پشک - تیرو پشکی له سهر نه که ن-، وه نه گهر بزانی له زوو چوون بو مزگهوت - به تایبتهت پروژانی جومعه - چند چاکه ی زوری تیدایه، کی به رکیان بو نه کرده نه گهر بزانی چ خه ییریکی زور هه ییه له نویژی عیساو به یانیدا، بویان نه هاتن، نه گهر به گاگولکه شیش بویه (له سهر سمت یان چوک رویشتن).

۹۷- ن/ ۴۶۹ [عن أنس، عن زید بن ثابت قال: تسحرنا مع رسول الله (صلى الله عليه وسلم) ثم قمنا إلى الصلاة قلت: كم كان قدر ما بينهما؟ قال: قدر خمسين آية]. متفق عليه.

له نه نه سه وه، له زهیدی کوری سایبته وه هاتووه، که وتویه تی له خزمته پیغه مبهردا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پارشیومان خواردو پاشان هه ستاین بو نویژ. وتم: بهینی نهو دوانه - پارشیوو نویژی به یانی - چند بوو؟ وتی: به نه اندازه ی خویندنی په نجا ثایهت بوو، به خویندنیکی مام ناوه ندی.

۹۸- ن/ ۴۷۷ [عن عبادة بن الصامت عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: ستكون عليكم بعدى أمراء تشغلهم أشياء عن الصلاة لوقتها حتى يذهب وقتها فصلوا الصلاة لوقتها) فقال رجل: يا رسول الله أصلى معهم؟ فقال (نعم إن شئت) رواه ابوداود واحمد بنحوه وفي لفظ (وأجعلوا صلاتكم معهم تطوعاً).

له عوبادهی کورپی سامیتته وه (خوالئی پازی بن) هاتووه، که پیغهمبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: ((بهم زووانه نه میرانیکتان نه بن که چهند شتانیک نه بیته هوی شه وه که نویژ دوا بجن تا کاته که هی نه روات، جا نیوه نویژه کان له کاتی خویندا بکن)).

پیاوئیک وتی: نهی پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژیان له گهلدا بکه مه وه؟ فهرموی: ((به لئی، نه گهر مه یلت لیبوو، وه له وشه یه کی تردا هاتووه که)) (نه وه نویژه ی له گهل نه واندا نه یکه بن به سوننه تی دابنیین)). دیاره نه گهر ترسی توله ی نه میری بوو نه گهر نویژه که یان له گهلدا نه کات پیویسته له م کاته دا نویژه که ی له گهلیندا بکاته وه تا دو چاری زیان نه بیته له وه نه میرانه وه)).

۹۹- ن/ ۴۷۸ [عن انس بن مالکٍ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ نَسِيَ صَلَاةً، فَلْيُصَلِّهَا إِذَا ذَكَرَهَا لَأَكْفَارَةً لَهَا إِلَّا ذَلِكَ)]. متفق عليه.

له نه نه سی کورپی مالیکه وه (خوالئی پازی بن) هاتووه، که پیغهمبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی هدرکه سیکی له بیرچوو با بیکاته وه، ههرکاتی که وه ته وه بیر، بیجگه له وه هیش هیچ توله یه کی تری نیه وه له ریوایه تی تردا، بو خه ویش هه روا با ههرکاتی خه وه ری بویه وه نویژه که ی بکات و تاوانی تری نیه^(۱). واته نه گهر نویژ فهوتان به ودوشیوه نه بو تاوانی تری له سه ره. تی بگه

۱۰۰- ن/ ۴۸۶ [عن مالک بن الحویرثِ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَلْيُؤَدِّنْ لَكُمْ أَحَدُكُمْ وَلْيَوْمُكُمْ أَكْبَرُكُمْ)]. متفق عليه.

(۱) ته ماشای فهرموده ی ژماره ۴۸۰-۴۸۱، له سه رچاوه ی پیتشو بکه.

له مالیکی کوری حوه بیرسه وه هاتووه، که پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: ((هه رکات نویت بوو با یه کیکتان بانگ بدات و به ته مه نترتان بیت به پیشهوا - تیمام - تان، واته بانگ بو نویتزه فهرزه کان پیویسته و هه رکه سیک بانگ بدات چاکه، به لام بو تیمامهت نه بی زاناترو به ته مه نتر بیت، وه کو لهم فهرموده دا هاتووه له بهرچاو بگریت.

۱۰۱ - ن/ ۴۸۹ [عن عقبه بن عامر قال: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (يَعْجَبُ رَبُّكَ - عَزَّ وَجَلَّ - مِنْ رَاعِي غَنَمٍ فِي رَأْسِي شَطِئَةَ بَجَبِلٍ، يُؤَدِّنُ بِالصَّلَاةِ وَيُصَلِّيَ فَيَقُولُ اللَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ - أَنْظِرُوا إِلَيَّ عَبْدِي هَذَا يُؤَدِّنُ وَيُقِيمُ لِلصَّلَاةِ يَخَافُ مِنِّي، فَقَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدِي وَأَدْخَلْتُهُ الْجَنَّةَ)]. رواه احمد وابو داود والنسائي.

له عوقبهی کوری عامیره وه هاتووه، که وتویه تی بیستومه که پیغه مبهه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه یفه رمو: ((بی خوشحاله په روه ردگاری - به دهسه لات و گه وره - ت له شوانیک که له سهر به رزایی چیا به بانگ نه دا بو نویتو نویت نه کات جا خوی به دهسه لات و گه وره نه فهرموده تی: ته ماشای هم بهنده ی من بکه ن بانگ نه دات و قامهت نه کات بو نویت، له من نه ترسیت له بهرته وه وا من خوش بووم له وه بهنده م و خسته به هه شتمه وه، واته سوننه ته نه گه ر ئینسان خویشی به ته نیا بیت کاتی نویت هات بانگ بدات و قامهت بکات، هه روه ها به لگه یه له سهر نه وهی که بانگدان نه بی به هوی لیخوشبوونی خواو چوونه به هه شته وه شیوهی بانگیش نه ووشانه یه که ئیسته نه وترین بهم شیوه یه: - بانگدان

(الله أكبر ۴ جار، أشهد أن لا اله الا الله ۲ جار، اشهد ان محمد رسول الله ۲ جار، حی علی الصلاة ۲ جار، حی علی الفلاح ۲ جار، الله أكبر ۲ جار، لا اله الا الله

١ جار، وه نه گهر بانگی به یانی بوو پاش حیّ علی الفلاح سوننه ته بووتریت - الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النُّوْمِ ٢ جار) هه رچهند که نه مه له بانگی به که می به یانیدایه که به داخه وه نه مپو پشنگوئی خراوه، وه کو زوری هی سوننه ته کانی تری پیغه مبه رمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وهینراوه ته بانگی دوهه مه وه، داواکارم له خوا که هه مومان بکات به پهیره وانی راسته قینه ی نه م نایینه به پریزه.

قامه ت کردنیش به م شیوه یه (الله أكبر ٢ جار، اشهد أن لا اله الا الله ١ جار، اشهد ان محمد رسول الله ١ جار، حیّ علی الصلاة ١ جار، حیّ علی الفلاح ١ جار، قد قامت الصلاة) ٢ جار، الله أكبر ٢ جار، لا اله الا الله ١ جار. له قامه تا نه گهر بیجگه له (لا اله الا الله) تا که کان دوو جار بووترین قهینا که^(١). وه بانگ دان بو نوژی فه وتا ویش سونه ته ههروه ها قامه تیش^(٢).

١٠٢- ن/٥٠٣ [عن عمر بن الخطاب (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (إذا قال المؤذنُ اللهُ أكبرُ اللهُ أكبرُ فقال أحدكم اللهُ أكبرُ اللهُ أكبرُ، ثم قال: أشهدُ أن لا إله إلا اللهُ، قال: أشهدُ أن لا إله إلا اللهُ، ثم قال: أشهدُ أن محمداً رسولُ اللهِ قال أشهدُ أن محمداً رسولُ اللهِ، ثم قال: حیّ علی الصلاة قال: لا حولَ ولا قوَّةَ إلا بالله، ثم قال حیّ علی الفلاح، قال: لا حولَ ولا قوَّةَ إلا بالله، ثم قال: اللهُ أكبرُ اللهُ أكبرُ، قال: اللهُ أكبرُ اللهُ أكبرُ، ثم قال: لا اله الا اللهُ قال: لا اله الا اللهُ من قلبه - دَخَلَ الْجَنَّةَ)]. رواه مُسْلِمٌ وابوداود .

(١) ته ماشای فهرموده ی ژماره ٤٩٣-٤٩٤، له سه رچاوه ی پیشو بکه.

(٢) ته ماشای فهرموده ی ژماره ٥١٢-٥١٣، له سه رچاوه ی پیشو بکه.

له عومهری کورپی خهتابه وه (خوالئی پازی بن) هاتووه که وتویه تی: پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: هدرکاتی بانگ ویژ و تی: الله اکبر الله اکبر، گوینگر و تی: الله اکبر الله اکبر له پاشا بانگ ویژ و تی: اشهد أن لا اله الا الله، گوینگر و تی: اشهد أن لا اله الا الله، له پاشان و تی: اشهد ان محمد رسول الله گوینگر و تی: اشهد ان محمد رسول الله، له پاشا و تی: حیّ علی الصلاة گوینگر و تی: لاحول ولا قوة الا بالله - واته: نه جهوجؤل و نه توانای ههیه مه گهر به مهیلی خوا - یان ناتوانری هیچ خراپهیه که لابریت و هیچ چاکهیه که نه نجام بدریت مه گهر به خوا - له پاشا و تی: حیّ علی الفلاح و تی: لاحول ولا قوة الا بالله. له پاشا و تی: الله اکبر الله اکبر، گوینگر و تی: الله اکبر الله اکبر، له پاشا و تی: لا اله الا الله گوینگر و تی: لا اله الا الله - هیچ په رستراوینکی راسته قینه نیه بیجگه له خوا - به دل نه مهی و نه چیتته به هه شته وه، واته سوننه ته و خهیریکی ناوا گه وره ی ههیه وه لام دانه وه ی بانگ. به لام زور جینگای داخه زوربه ی مسولمان خویان له و خهیره گه وره بی بهش نه کهن و نه سوننه ته گرنگه نه نجام نادهن که چی کاتی و ترا فاتیحه که هیچ به لگهیه کی راسته له سر نیه هه مو ده ست نه کهن فاتیحه خویندن !?

۱۰۳- ن/ ۵۰۵ [عن جابر، أن رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ: اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ آتٍ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَأَبْعَثُهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ)] رواه الجماعة الا مسلماً .

له جابیره وه (خوالئی پازی بن) هاتووه که پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: ((هر که سیئ کاتی بانگی بیست - پاش وه لامدانه وه ته و او بوونی بلئی: نهی خوایه، په روه ردگاری نه بانگه ته و او - بانگی ته و حیدو یه کتاپه رستی، که

تیرو ته اوو بی که مو کوریه و هه رگیز ناگورئ - وه ثم نویژهی که هه میسه نه نجام نه دریت ببه خسه به محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پلهی بهرزو پلهی زیاده له هه مو که سیکی ترو زیندوی بکه ره وه بو نه و پلهو جیگا سوپاس کراوهی که به لیتت پیداو ه که شه فاعه تی گه وره ی وه ختی کوبوونه وهی خه لکه - به لئ نه و که سه ی ثم سه ی وت پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: تکا کاری من بو نه و له رۆژی قیامه تا حه لال نه بیت، واته: شه فاعه تی نه کم.

له باره ی بانگه وه و ریزو نرخ، چه ندين فهرموده ی تر هه یه ئیمه به و سی فهرموده یه له م باسه نه چینه سه ر باسی قه ده غه بوونی کرئ وه رگرتن له سه ر بانگ. وه کو له م فهرموده دا هاتوه.

۱۰۴ - ن/ ۵۱۱ [عَنْ عَثْمَانَ بْنِ الْعَاصِ قَالَ: آخِرُ مَا عَاهَدَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ اتَّخِذَ مُؤَدِّنًا لَا يَأْخُذُ عَلَيَّ أَذَانَ أَجْرًا]. رواه الخمسة.

له عوسمانی کورئ عاسه وه هاتوه که وتویه تی: دو ات رین شتی که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به منی وتوه - نه وه بوو که فهرموی - بانگ ویژیک رابگره که له سه ر بانگه که ی کرئ وه رنه گریت، واته: کرئی بانگ ووتن چاک نیه وه نه گه ر لازم بیت چاک وایه له پینج یه کی پینج یه ک که به شی پیغه مبه ره (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ویوه بانگ ویژ کرئی بی بدریت نه ک له (بهیتومال) مالی گشتی.

۱۰۵ - ن/ ۵۱۴ [عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخَدْرِيِّ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَا يَنْظُرُ الرَّجُلُ إِلَى عَوْرَةِ الرَّجُلِ وَلَا الْمَرْأَةُ إِلَى عَوْرَةِ الْمَرْأَةِ، وَلَا يُفْضِي الرَّجُلُ إِلَى الرَّجُلِ فِي الثَّوْبِ الْوَاحِدِ وَلَا يُفْضِي الْمَرْأَةُ إِلَى الْمَرْأَةِ فِي الثَّوْبِ الْوَاحِدِ] رواه مسلم وابوداود والترمذی.

له نه بوو سه عیدی خودریه وه هاتووه که پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: با هیچ پیاوئیک ته ماشای شهرمگهی (عهوره تی) پیاوئیکی تر نه کات - نافرته خراپتر - وه با هیچ نافرته تیک ته ماشای عهوره تی هیچ نافرته تیک نه کات - بیجگه له ژنو میژد یان نه وهی که به پاره کړی بیٹی^(۱) - با هیچ پیاوئیک له گهل پیاوئیکی تر دا به یه که وه یه ک پو شاک نه که نه بهر - به روتی له شیان له یه که تر بکه ویت، همروه ها نافرته تیش - با هیچ نافرته تیک له گهل نافرته تیکی تر دا به یه که وه یه ک پو شاک نه که نه بهر - که له شیان به روتی له یه که بکه ویت -

زوربه ی زانایان له سهر نه وهن نه ژنو تا ناوک عهوره ته پیاو بو پیاو ژن بو ژن^(۲).

۱۰۶ - ن / ۵۳۰ [عن جابر بن عبدالله أَنَّ النَّبِيَّ اللَّهَ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: إِذَا صَلَّيْتَ فِي الثَّوْبِ الْوَاحِدِ فَإِنْ كَانَ وَاسِعًا فَالْتَحِفْ بِهِ، وَإِنْ كَانَ ضَيِّقًا فَاتَّرِرْ بِهِ] متفق عليه

له جابری کوری عه بدوللاوه هاتووه که پیغهمبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: نه گهر له یه که پو شاکدا نویژت کرد نه گهر که ووره بوو باش له خوتی بیچچه وه نه گهر که میش بوو له - سهر ناوکت - بیبهسته بو نویژه که ت، واته: دروسته مرو فیه که پو شاک ی له بهر دابیت نویژت بکات بهو مهرجه ته نک نه بیئت^(۳) که عهوره تی ده رکه ویت جا نه گهر زور بوو نه بی هندیکی بکه ویت ته سهرشانی تا له کاتی هه لئس وکه وتی نویژه که دا لی نه بیته وه به لام نه گهر که م بوو نه بی له پشتوینگی دا بیبه ستیت، وه کو و ترا، والله أعلم.

(۱) ته ماشای فهرموده ی ژماره ۵۱۴، له سهرچاوه ی پیشوو بکه.

(۲) ته ماشای فهرموده ی ژماره ۵۱۵ تا ۵۲۴، له سهرچاوه ی پیشوو بکه.

(۳) ته ماشای فهرموده ی ژماره ۵۳۴، بکه له هه مان سهرچاوه.

۱۰۷- ن/ ۵۳۷ [عن ابی هریره (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ أَنْ يَحْتَبِيَ الرَّجُلُ فِي الثَّوْبِ الْوَاحِدِ لَيْسَ عَلَى فَرْجِهِ مِنْهُ شَيْءٌ، وَإِنْ يَشْتَمِلَ الصَّمَاءَ بِالثَّوْبِ الْوَاحِدِ لَيْسَ عَلَى أَحَدٍ شِقِيهٍ مِنْهُ، يَعْنِي: شَيْءٌ) متفق عليه].

له نه بو هورهيره وه (خوالی پازی بی) هاتووه، که وتویه تی: پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهرگری کردوه له وهی که پیایوه که پو شاکمی له بهر دابیت و هیچ شتیک له سهر عه وره تی نه بیت و له سهر کلۆکی دانیشی و قاچی بهر زیکاته وه - چونکه عه وره تی دهرئه که ویت - وه ههروه ها قه ده غه ی کردوه که یه که پو شاکمی له بهر دابی و هیچی به سهر شانیه وه نه بیت چونکه وه کو له مانای فهرموده ی پیشوودا و تمان نزیکه له کاتی هه لس و که وتیا نه و لیباسه دابه زیت و عه وره تی دهر که ویت.

۱۰۸- ن/ ۵۴۱ [عن عائشة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ النَّبِيَّ اللَّهَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرًا فَهُوَ رَدٌّ) متفق عليه، ولا حمد: (مَنْ صَنَعَ أَمْرًا عَلَى غَيْرِ أَمْرٍ فَهُوَ مَرْدُودٌ)].

له خاتون عائشه وه (خوالی پازی بی) هاتووه که پیغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: ((ههر که سیك هر ئیشیک بکات نه مرئی ئیمه ی له سهر نه بی نه وه نه و ئیشه وهرناگریت و له ریوایه تی ئیمامی نه همه ددا نه فهرموئی ((ههر که سیك هر شتیک دروست بکات به فهرمانی ئیمه نه بی نه وه نه و شته وهرناگریت، واته: به ندایه تی و ناسینی خوا و قه برو قیامت و فریشته و باقی شته په نهانیه کان نه بی به و شیوه بی که له پیغهمبهری خوا وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتوه نابی زیادی و که می بگریت و به وانه نه و تریت داهاتوو - البدعة - هه مو داهاتویه کیش له نا و ناگر دایه،

چونکه هه موی گومراییه ((كُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ)) به راستی ئەم فهرموده یه یه کییکه له بناغه کانی ئەم ئایینه، چونکه بریارو حوکمانیکی بی سنوور ئەگریته وه ئەم فهرموده یه راسته و خۆترین و گه وره ترین به لگه یه له سه ر هه لوه شانده وه ی قسه ی ئەو زانیانه که (بیده) ئەکه ن به چه ند به شییکه وه^(۱).

۱۰۹- ن/ ۵۹۷ [عن ابی قتاده، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يُصَلِّي وَهُوَ حَامِلٌ أُمَامَةَ بِنْتِ زَيْنَبَ، فَإِذَا رَكَعَ وَضَعَهَا وَإِذَا قَامَ حَمَلَهَا].
[متفق علیه]

له باوکی قه تاده وه هاتوه که به راستی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نوێژی نه کردو له هه مان کاتدا ئومامه ی کچی زه یینه بی هه لگرتبوو جا هه ر کاتی ئەچوو بو چه مینه وه (الركوع) دایده ناو، هه ر کاتی هه لئه سایه وه هه لی ئەگرت واته: ئیشی که م نوێژ به تال ناکاته وه به گومان شت به پیس دانانریت، ئاشکرایه ئەوه منال بووه و نهیتوانیوه خۆی له پیسی بیاریزیت به لام مادام ئاشکراو روون نه بیته نابی به گومان بریار بدریت، ههروه ها پیسی ناوه وه کاریگه ر نیه له سه ر به تالکردنه وه ی نوێژ چ ئەو شته به کۆلی نوێژکه ره وه بیته، وه کو ئەم فهرموده یه یان نوێژکه ره له سه ر شتی بی که پیسی له ناو دابیت، وه کو ئەم فهرموده یه که ئیستا ئەینوسین.

۱۱۰- ن/ ۶۰۱ [عن ابن عمر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ اللَّهَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي عَلَى حِمَارٍ وَهُوَ مُتَوَجِّهٌُ إِلَى خَيْبَرَ]. رواه احمد ومسلم والنسائي وابو داود].

(۱) ئەوه ی زیاتر ئەیه وی له م باسه بزانی، با ته ماشای شه رحی هه مان فهرموده به ژماره ی ۵۴۱، له (نبیل الاوطار) دا بکات.

له عه‌بدوللای کوری عومره‌وه (خوا له‌هه‌ردوکیان رازی بیټ) هاتووه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌رم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دی که له‌سه‌ر گویدریژ - که‌ر - که به‌ره‌و خه‌بیه‌ر نه‌چوو نویژی نه‌کرد. جا که‌ر بی و ه‌کو نه‌م ریوایه‌ته، یان وشتر بیټ، وه‌کو ریوایه‌تی زۆریه‌ی ریوایه‌تکه‌رانی تری نه‌م فه‌رموده‌یه، فه‌رقی نیه که هه‌لگری نه‌و هه‌مو پیسیه‌ی ناو خۆیه‌تی هه‌روه‌ها به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه که ئاره‌قی نه‌و ولاخه سوارینه‌ه چاوپۆشی لیکراوه‌و به‌پیس دانازیټ، چونکه نه‌گه‌ر به‌پیس دابنرایه گومانی تی‌دا نیه نه‌گه‌ر قاچی سوار که‌ته‌ر نه‌بی به‌و عاره‌قه کورتانه‌که‌ی هه‌ر ته‌ر نه‌بی که له ژیر کابرای سواردایه به‌تایبه‌ت بۆ سه‌فه‌ریکی ئاوا دوور رۆیشتن، به‌لام له ریوایه‌تی تر‌دا هاتووه که نه‌مه تاییه‌ت نه‌کات به‌ نویژی سونه‌ته‌وه، واته: فه‌رز به‌سواری نا‌کریت مه‌گه‌ر هه‌چ مه‌جالیک نه‌بی^(۱)، والله أعلم.

۱۱۱- ن/ ۶۰۵ [عن ابی سعید، أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَوَجَدَهُ يُصَلِّي عَلَى حَصِيرٍ يَسْجُدُ عَلَيْهِ] رواه مسلم.

له باوکی سه‌عیده‌وه هاتووه که چووه‌ته لای پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دی له‌سه‌ر هه‌سیری‌کدا نویژ نه‌کات و له سو‌جده‌دا سه‌ری نه‌خسته سه‌ری.

۱۱۲- ن/ ۶۰۹ [عن شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (خَالِفُوا الْيَهُودَ، فَإِنَّهُمْ لَا يُصَلُّونَ فِي نِعَالِهِمْ وَلَا خِفَافِهِمْ) رواه ابو داود].

(۱) ته‌ماشای فه‌رموده‌ی ژماره ۶۲۲ له‌سه‌رچاوه‌ی پيشوو به‌که.

له شه دادی کوری نهوسه وه نه گپرنه وه که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: ((به پیچه وانهی جوله که وه بچولینه وه، چونکه نه وان به نه عل و خوفه کانیانه وه نویژ ناکهن، واته: ئیوه نویژ بکه ن)).

۱۱۳- ن/ ۶۱۳ [عن ابی مرثد الغنوی قال: قال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لا تَصَلُّوا إِلَى الْقُبُورِ وَلَا تَجْلِسُوا عَلَيْهَا) رواه الجماعة الا البخاری و ابن ماجه].

له باوکی مهرسه دی غه نه ویسه وه هاتوو که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: ((به ره و گۆر نویژ نه که ن و له سه ری دانه نیشن)).

۱۱۴- ن/ ۶۱۴ [عن ابن عمر (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا) قال: قال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (اجْعَلُوا مِنْ صَلَاتِكُمْ فِي بَيْوتِكُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا قُبُوراً) رواه الجماعة الا ابن ماجه].

له عه بدوللای کوری عومه ره وه (خوالی پازی بن) هاتوو که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: هه ندی له نویژه کانتان له ماله وه بکه ن و ماله کانتان مه که ن به گۆرستان. به لئی فهرزه کان هه تا بکریت باش نه وه یه له مزگه وتا نه نجام بدریت به لام سوننه ته کان له ماله وه بی باشتره. هه م دوورتره له ریا هه م منالیش له ماله وه چاوی به و هه لئس و که وته نه که ویت و که م که م فیرنه بیت و نه مه یه بریاری پیغه مبهری نازیزمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به کورتی چه ند جوان رینماییمان نه کات.

۱۱۵- ن/ ۶۱۵ [عن جندب بن عبدالله البجلي قال: سمعت رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَبْلَ أَنْ يَمُوتَ بِخَمْسٍ وَهُوَ يَقُولُ: (إِنَّ مَنْ كَانَ

قَبْلُكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِيهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ، إِنِّي أَنهَأَكُم عَنْ ذَلِكَ) رواه مسلم].

له جوندوبی کوری عهبدوللای به جه لیبیه وه هاتووه که وتویه تی: بیستم له پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پینج رۆژ پیش له دنیا دهرچوونی نه یفه رمو: به راستی که سانی بوون له پیش ئیوه وه که گۆره کانی پیغه مبهرانیاو پیاو چاکانیاو نه کرد به مزگهوت، با باش بزنان که من بهرگری ئیوه نه کهم له وشته، واته دروست نیه شوینی پیغه مبهران و پیاوچاکانو گۆره کانیان بکریت به جیگای نویژو خواپه رستی.

۱۱۶- ن/ ۶۱۸] عن ابنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا) قَالَ: دَخَلَ رَسُولُ اللهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْبَيْتَ هُوَ وَأَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ وَبِلَالٌ وَعُثْمَانُ بْنُ طَلْحَةَ فَأَغْلَقُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَلَمَّا فَتَحُوا كُنْتُ أَوَّلَ مَنْ وُلِجَ فَلَقَيْتُ بِلَالًا فَسَأَلْتُهُ: هَلْ صَلَّى فِيهِ رَسُولُ اللهِ؟ قَالَ: نَعَمْ بَيْنَ الْعَمُودَيْنِ الْيَمَانِيِّينِ]. متفق عليه .

له عهبدوللای کوری عومره وه (خوالی پازی بن) هاتووه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چووه ناو به یته وه، نه وو ئوسامه ی کوری زهیدو بیلالو عوسمانی کوری ته له جا دهرگا که یان له سهر داخستن - تا که سی تر نه چیتته ژووره وه، ئینجا کاتی کردیانه وه من یه کهم کهس بووم که چوومه ناوه وه، به بیلال گه یشتم و پرسیارم لی کرد: ئایا پیغه مبهری خوا له ناویا نویژی کرد؟

وتی: به ئی له نیوان دوو دیره گه - دینگه - یه مانیه کاند، واته سوننه ته له ناو که عبه دا نویژ کردن.

۱۱۷- ن/ ۶۲۰ [وعنه قال: سُئِلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَيْفَ أُصْلِي فِي السَّفِينَةِ؟ قَالَ: (صَلِّ فِيهَا قَائِمًا إِلَّا أَنْ تَخَافَ الْغَرَقَ)] رواه الدارقطني، والحاكم وقال صحيح الاسناد ولم يخرجاهُ .

وهههه له وهههه (خوالی پازی بن) هاتووه، که وتویه تی: له پیغه مبههه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پرسیار کرا که چۆن نویژ بکهه له کهشتیدا؟ فهرموی: بهراوهستان نویژ بکهه کهه ترسی نقوم بوونت نه بوو، واته نه گهر ترسای کهشتیه که بنیشیت نابی ههستی به لکو به دانیشتنه وه نویژ نه کهیت، وه نه گهر نهو ترسه نه بوو نه بی ههستیت.

۱۱۸- ن/ ۶۲۶ [عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (مَنْ بَنَى لِلَّهِ مَسْجِدًا بَنَى اللَّهُ لَهُ مِثْلَهُ فِي الْجَنَّةِ)]. متفق عليه.

له عوسمانی کوری عهفانه وه (خوالی پازی بن) هاتووه که وتویه تی بیستم له پیغه مبههه خاوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که ئه یفه رمو: ((ههه که سیک مزگه وتیک بو خوا دروست بکات، خوا مالیککی وه کو نهو مزگه وته - له ناودا نهک له گه ورهه جوانیدا - بو نهو کهسه دروست نه کات له بههشت دا)).

۱۱۹- ن/ ۶۲۹ [عَنْ أَنَسِ بْنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا تَقَوْمُ السَّاعَةَ حَتَّى يَتَبَاهَى النَّاسُ فِي الْمَسَاجِدِ)]. رواه الخمسة إلا الترمذی.

له ئه نهسه وه ئه ویش له پیغه مبههه وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که فهرمویه تی: ((قیامهت نایهت تا خه لکی خوئی به مزگهوت دروست کردنه وهه و پازاندنه وهه هه ئه کیشیت. به راستی ئهه دیارده ئه مرؤ زور زه قهه هه که سی هه ول ئه دات مزگه وته کهی خوئی له مزگه وتانی تر جوانترو رازاوه تر بکات و زور فه رزیان واز

لیهیتناوه، به لام خویمان به دروستکردنی مزگهوت، به گه وره به نرخ ده زانن، وه کو خوا له سوره تی تهوبه دا سه رزه نشتی قوره یسه کان نه کات کاتی که خویمان له مسولمانه کۆچه ریبه کان به چاکتر دائه نا، چونکه نه یانوت نیمه ئای حاجیان نه دهین و خرمه تی مائی خوا نه کهین، فهرموده تی: ﴿أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾. ثایا وا دائه نین که ئاودان به حاجیه کان و ئاوه دان کردنه وهی مائی خواوه کو نه و که سه وایه که باوه ری به خواو به پرۆژی دوایی هیئاوه و جیهاد نه کات له ریگای خوادا؟ وهک یهک نین - نه م دوو دهسته یه - له لای خواو خوا ریئماییی سته مکاران ناکات^(۱).

به راستی رازاندنه وهی مزگهوت بهو شیویه که نه مپرو ههیه له سنوری شهرع درچوووه و مه سره فیککی بی که لکه وه له باتی چاکه له وانه یه تاوانی بگات چونکه نه و ماله ی که له دهستت دایه هی خوایه و نه مانه تهو نه بی به گویره ی فهرمانی نه و خه رجی بکهیت و ئیسراف و زیاده روی تیادا نه کهیت، راست نه وهیه که به گوینی خواو پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بکهیت نهک به مهیلی خۆت.

۱۲۰ - ن/ ۶۳۱ [عن عائشة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ أَمَرَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِنَاءِ الْمَسَاجِدِ فِي الدُّورِ وَأَنْ تُنْظَفَ وَتُطَيَّبَ] رواه الخمسة الا النسائي].

له خاتوون عایشه وه (خوالئی پازی بن) هاتووه، که وتویه تی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمانی داوه به دروستکردنی مزگهوت له ناو ماله کاندای بو نه وهی هه مو

(۱) بو زیاتر تیگه یشتن له م باسه ته ماشای شهرجی فهرموده ی ژماره ۶۲۸، له سه رچاوه ی پیئشوو بکه.

کمس بتوانی بگات پیی - و پاک بکریته وه و بۆن خوش بکریت، واته پاک و خاوینی و بۆنی خوش بۆ مزگهوت پیویسته و بهر رازاندنه وه که ی پیشوو ناکه ویت.

۱۲۱- ن/ ۶۳۳ [عَنْ جَابِرٍ: أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ أَكَلَ الْبَصَلَ وَالثُّومَ وَالْكُرَّاتَ فَلَا يَقْرُبَنَّ مَسْجِدَنَا فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَتَأَذَى مِنْهُ بَنُو آدَمَ) متفق عليه]

له جابیره وه هاتو وه که پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: ((ههر که سیک پیازو سیرو کوراده (کنوال) بخوات - چونکه بۆنیان ناخوشه و خه لکی نازار ته دات - با نزیکه مزگهوت ه کافان نه که ویته وه بهراستی فریشته کانش نازاریان پی نه گات به و شتانه ی که نازار نه گه یه نیت به بنیام.

۱۲۲- ن/ ۶۳۴ [عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ وَأَبِي أُسَيْدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ افْتَحْ لَنَا أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ، وَإِذَا خَرَجَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ) رواه احمد والنسائي ومسلم وابوداود]

له نه بو حومه یده و نه بو ئوسه یده وه هاتو وه که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: هرکاتی هرکام له ئیوه چوه مزگهوت وه با بلیت: ئه ی خواجه ده رگای ره همه تی خۆتمان لی بکه ره وه - له ریوایه تانی ترده هاتو وه که بلئی بسم الله اللهم صلی علی محمد، سه لام له بکات و ئینجا ئه م دو عایه بکات - وه هرکاتی ده رچوو با بلیت: ئه ی خواجه داوای لوتفو به ره که ت له تو نه که یین - هر وه ها له ریوایه تی ترده هاتو وه، که پیشه کی بلئی (بسم الله / به ناوی خوا) و داوا بکات له خوا که سه لاوات له سهر پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بدات و ئینجا ئه و دو عایه ش بکات، والله أعلم.

فهرموده ی (دروست نیه له مزگهوتا) هه وال پرسینی ونبوو له گوئزاری چاکان ژماره ۱۴۸ باسکراوه.

۱۲۳- ن/ ۶۴۶ [عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) - (أَنَّهُ كَانَ يَنَامُ وَهُوَ شَابٌ عَزِبٌ لَا أَهْلَ لَهُ فِي مَسْجِدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)) رواه احمد والنسائي ومسلم وابوداود].

له عهبدوللای کوری عومره وه (خوالئی پازی بی) هاتووه که: کاتی گهنج و بی ژنو مال بوو له مزگهوتی پیغه مبهری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه خهوت، واته خهوتن له مزگهوتا دروسته، ههروه ها خواردن و خواردنه وهیش، وه کو له فهرموده ی ژماره (۶۴۹) دا له نهیلول نهوتاردا هاتووه، به لام نه کریت به چایخانه و چیشخانه و ئوتیل.

۱۲۴- ن/ ۶۵۰ [عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كَانَ قَرَامٌ لِعَائِشَةَ قَدْ سَتَرَتْ بِهِ جَانِبَ بَيْتِهَا، فَقَالَ لَهَا النَّبِيُّ (أَمِيطِي عَنِّي قِرَامَكَ هَذَا فَإِنَّهُ لَا تَرَالُ تَصَاوِيرَهُ تَعْرِضُ لِي فِي صَلَاتِي) رواه احمد والبخاری].

له نه نهسه وه (خوالئی پازی بی) هاتووه، که وتویه تی: خاتوون عائیشه (خوالئی پازی بی) په رده یه کی هه بوو که گو شه یه که له ماله که ی پی دا نه پۆشی، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیی فهرموو: ((لایبه ئه م په رده یه ت له به رامبهری منه وه به راستی وینه کانی هه میشه نه هاتنه بهر چاوم له نوێژه که دا، واته: نابی له به رده م نوێژه که ردا شتی نه خش و نیگاردار هه بی، که وینه ش یه کی که له وانه چونکه له نوێژه که ی بی ئاگای نه کات هه ر بویه ش پازاندنه وه ی مزگهوت چاک نیه و نه گهر خوا یاری بی باسی وینه ش له به شی پۆشاکدا نه نویسن و بۆ زیاتر شاره زابوون له باره ی وینه وه ته ماشای فهرموده ی قودسی له باره ی وینه وه (له چل فهرموده قودسیه کان بکه به سه بۆ خاوه ن

باوه پری راست)، به لام زمانی ناره زووکاران و ته ئویلکردنی فهرموده کان ناگیرئ. خوا
بمانباریزئی لهو نه خوشیانهو له ناره زووپه رستان دوورمان خاتوه.

۱۲۵- ن/ ۶۵۲ [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
(إِذَا كُنْتُمْ فِي الْمَسْجِدِ فَنُودِيَ بِالصَّلَاةِ فَلَا يَخْرُجُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُصَلِّيَ)
رواه احمد].

له ئه بو هوره ره وه (خوالی پانی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمانی پیداوین که ((هه کاتی له مزگهوتا بوون و بانگی نوئژ و ترا لهو
مزگهوتو دهرمه چن ههتا نوئژ نه کهن، واته: به بی به هانه یه کی شه رعی بو که سی له
مزگهوتا بیته له کاتی بانگ نابئ دهرچیت تا نوئژه که ی نه کات.

۱۲۶- ن/ ۶۵۵ [عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: بَيْنَمَا النَّاسُ بُقْبَاءَ فِي
صَلَاةِ الصُّبْحِ إِذْ جَاءَهُمْ آتٍ فَقَالَ: إِنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَدْ أَنْزَلَ عَلَيْهِ اللَّيْلَةَ قُرْآنًا، وَقَدْ أُمِرَ أَنْ يَسْتَقْبِلَ الْكَعْبَةَ. فَاسْتَقْبَلُوهَا
وَكَانَتْ وُجُوهُهُمْ إِلَى الشَّامِ فَاسْتَدَارُوا إِلَى الْكَعْبَةِ (متفق عليه)].

له عه بدوللای کوری عومه ره وه (خوا له ههردووکیان رازی بیته) هاتوه، که
وتویه تی: کاتی خه لکی له قویاء له نوئژی به یانیدا بوون لهو کاته دا یه کیک هات
ووتی: به راستی ئه مشهو هه ندئ له قورئان هاتوه بو پیغه مبهرو (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
فهرمانی پیکراوه که روو بکاته (که عبه/ مالی خوا) ئه وانیش روویان تیکرد،
پیشه کی روویان به ره و شام بوو سوپان تا روویان کرده که عبه وه، واته روو کرده
قیبله مه رجیک کی دروستبوونی نوئژه مه گهر له کاتی گهرمایی شه پان ترسیکی زور

یان نه نجام دانی نویژی سوننهت له سه فهر که هه رکام له شوینی خوی باسکراوه
نه مهش یه کیکیانه که نه فهر مویت.

۱۲۷- ن/ ۶۵۹ [وَعَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُسَبِّحُ عَلَيَّ
رَاحِلَتِهِ قَبْلَ أَيِّ وَجْهَةٍ تَوَجَّهَ وَيُوتِرُ عَلَيْهَا غَيْرَ أَنَّهُ لَا يُصَلِّيُّ عَلَيْهَا
الْمَكْتُوبَةَ] متفق عليه].

وه هه ره له وه وه هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهه ره (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به سه ره
ولاخه که یه وه به ره وه هه رکوی بروایه نویژی به سه ره وه نه کرد وه نویژه تاقه که یشی
به سه ره وه نه کرد به لّام فهرزه کانی به سه ره ولاخه وه نه نجام نه ده دا.

(دهروزه کانی سیفته تی نویژ)

۱۲۸- (ن/۶۶۲) - [عَنْ عَلِي بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ] قَالَ: (مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الطُّهُورُ وَتَحْرِيمُهَا التَّكْبِيرُ وَتَحْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ) رواه الخمسة إلا النسائي وقال الترمذي هذا أصحُّ شيء في هذا الباب وأحسنُ].

له على کوری نه بو تالبه وه (خوالی پازی بن) هاتوه که پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: کلیلی نویژ- پاک و خاوینی و دهست نویژه- چوونه ناویه وه (الله اکبر) و نیده رجوونی به سه لام دانه وهیه.

۱۲۹- (ن/۶۶۳) [عَنْ عَنِ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ] قَالَ: (صَلُّوْكُمْ كَمَا رَأَيْتُمْوَنِي أَصَلِّي) رواه احمد والبخاری].

له مالیکی کوری حوره یسه وه هاتوه که پیغه مبهه ری (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: نویژ بکه نه وه کو چۆن من نه بینن نویژ نه کهم، واته: پیویسته له سهه رسولمانان ته ماشای نویژه کانی پیغه مبهه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بکه نه وه رچی نهو کردیبتی پیویسته له سهه نوممه ته که یشی مه گهر به لگهی سوننه تی هه بی.

۱۳۰- (ن/۶۶۴) - [عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ] يُسَوِّينَا فِي الصُّفُوفِ كَمَا يُقَوْمُ الْقَدْحُ حَتَّى إِذَا ظَنَّ أَنْ قَدْ أَخَذْنَا

ذَلِكَ عَنْهُ، وَفَقَّهْنَا، أَقْبَلَ ذَاتَ يَوْمٍ بَوَجْهِهِ إِذَا رَجُلٌ مُتَّبِدٌ بِصَدْرٍ، فَقَالَ:
(لَتُسُونَنَّ صُفُوفَكُمْ أَوْ لِيُخَالِفَنَّ اللَّهُ بَيْنَ وَجْوهِكُمْ). [رواه مسلم و ابوداود
والنسائي وابن ماجه و الترمذی و صححه].

له نوعمانی کوری به شیره وه هاتوه که: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
ریزه کانی - له کاتی نویژدا - بو پیک ته کردین، وه کو چون په رداخ ریز بکریت تاوای
زانی که نیتر نیمه له وه وه فیرووین و شاره زاین - وازی لیتهیناین و خومان ریز
ده بووین به لام - پروژیکیان لای کرده وه دی پیاو پیک سنگی خوی زور ده په پرا ندوه له
ریزه که هی فهرموی: ((یا ریزه کانتان پیک و پیک بکه ن یان خوا ناکوکی بخاته
نیواتانه وه)).

ثایا تهو هه مو ناکوکی هی ته مرؤی مسولمانان به لگه نیه له سه رته وهی که تهو
نزایه ی پیغه مبهره دژی نیمه گیرا بووه یه ک ریزی جه ماعه تان نیه ریک بیته و هیچ
که س له و باره وه خوی به رپر سیار نازانیت، به لکو به داخه وه ته گهر به که سیکیش
بووتریت بو خوت راست ناکه بیته وه و پال به برا ثاینیه که ته وه بدهیت؟ زور تورپه ته بی و
هه ندی جاریش له وانه یه مزگه وت و جه ماعه تیش واز لی بینیت؟! ته وه ته
نیسلامیه ته که هی ته مرؤمان ته نانه ت له ته نجامدانی نویژیشدا به گوئی پیغه مبهری
خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ناکه مین و ثاره زو کاری و نه فس بووته خوامان و تهو ده په رستین،
راسته خوی گه وره ته فهرموی ﴿ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴾. زور به ی
تهوان باوهر ناهینن به خوا مه گهر ته وانیش موشریک بن (یوسف - ۱۰۶).

۱۳۱ - ن/ ۶۷۳ [عَنْ وَايِلِ بْنِ حُجْرٍ، أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ رَفَعَ يَدَيْهِ حِينَ دَخَلَ فِي
الصَّلَاةِ وَكَبَّرَ ثُمَّ التَّحَفَ بِثَوْبِهِ ثُمَّ وَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى الْيُسْرَى، فَلَمَّا

أَرَادَ أَنْ يَرْكَعَ أَخْرَجَ يَدَيْهِ مِنَ الثُّوبِ. ثُمَّ رَفَعَهُمَا فَكَبَّرَ فَرَكَعَ، فَلَمَّا قَالَ: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ) رَفَعَ يَدَيْهِ فَلَمَّا سَجَدَ سَجَدَ بَيْنَ كَفَيْهِ. رواه احمد ومسلم وفي رواية لأحمد وابي داود: (ثُمَّ وَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى ظَهْرِ كَفِّهِ الْيُسْرَى وَالرُّسْغَ وَالسَّاعِدِ).

له وائیلی کوری حوجروه هاتوه که چاوی به پیغهمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کهوتوه، که دهستی بهرز کرده‌ته‌وه له وکاته‌ی که نویژی دانه‌به‌ستی و (الله اکبر)ی نه‌کرد له پاشا پوشاکی خوی نه‌پیچا به‌خویه‌وه و دهستی راستی له‌سه‌ر دهستی چه‌پی دانه‌نا هه‌رکاتی بیویستایه که بچه‌میته‌وه (الركوع) دهستی ده‌رئه‌هینا له پوشا که‌یه‌وه و پاشا به‌رزی نه‌کرده‌وه و (الله اکبر)ی نه‌کرد و نه‌چووه رکوعه‌وه. هه‌رکاتی نه‌یفه‌رمو ((سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ/ خوا نزای نه‌و که‌سه‌ی وه‌رگرت که سوپاسی کرد)) دهستی بهرز نه‌کرده‌وه، هه‌رکاتی که سوجه‌ی نه‌برد سه‌ری له نیوان هه‌ردو له‌پیدا دانه‌نا.. وه له ریوایه‌تینکی تری نیمام نه‌همه‌دو نه‌بو داوددا هاتوه که - کاتی دهستی نه‌گرت بهم شیوه بووه ((دهستی راستی له‌سه‌ر له‌پی دهستی چه‌پی و موج و قولی دانه‌نا))، واته ده‌ستگرتن بهم شیوه سوننه‌ته‌وه هه‌روه‌ها ده‌ست بهرز کرده‌وه له و شوینانه‌دا که باسی کرده‌وه بهرز کرده‌وه که به‌رامبه‌ری نه‌رم گوی بیت باشه، چونکه له ریوایه‌تی ترده هاتوه^(۱)، تا سه‌رشان و تا گویی باس کرده‌وه.

۱۳۲- ن/ ۶۷۹ [عن انس عن النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَا بَالُ أَقْوَامٍ يَرْفَعُونَ أَبْصَارَهُمْ إِلَى السَّمَاءِ فِي صَلَاتِهِمْ؟) فَاشْتَدَّ قَوْلُهُ فِي ذَلِكَ حَتَّى قَالَ: (لَيْتَنَّهُنَّ أَوْ لَتُخَطَفَنَّ أَبْصَارُهُمْ)]. رواه الجماعة الا مسلماً والترمذی.

(۱) ته‌ماشای فهرموده‌ی ژماره ۶۷۱- ۶۷۲، له سه‌رچاوه‌ی پیشوو به‌که.

له نه نه سه وه (خوالی پازی بن) نه ویش له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که
 فهرموده تی: ((نه وه چیه هندی کهس چاویان له کاتی نویژدا بو ناسمان بهرز
 نه که نه وه؟)) فهرموده کانی له وه باره وه زور توند بو تا نه و جیگایه ی که فهرموی
 ((یا باواز بهینن یا با چاویان ده ریئت))، واته چاو بهرز کردنه وه و روان بو ناسمان
 له کاتی نویژدا خراپه و قه ده غه یه، نه مه به ندایه تیه و نه گهر هیچ سوودیشی نه زانین
 نه بن گوپراهی لی بکهین و به دوا ی بوچی و له بهر چیدا نه گهرین.

۱۳۳- ن/ ۶۸۱ [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 إِذَا كَبَّرَ فِي الصَّلَاةِ سَكَتَ هُنَيْهَةً قَبْلَ الْقِرَاءَةِ، فَقُلْتُ يَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَبِي أَنْتَ وَأُمِّي! أَرَأَيْتَ سَكُوتَكَ بَيْنَ التَّكْبِيرِ وَالْقِرَاءَةِ
 مَا تَقُولُ؟ قَالَ: أَقُولُ: اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ
 الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ
 الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنَ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرْدِ] رواه الجماعة الا
 الترمذی].

له نه بو هورهیره وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی ((پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاتی نویژی دانه بهست و (الله اکبر) ی نه کرد که می بی دهنگ نه بو پیش
 نه وهی دهست بکات به خویندنی - فاتحه -

وتم: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باوک و دایکم به قوربانت بن ثایا پیم
 نالییت نه و بی دهنگیه ی خوت له نیوان (الله اکبر) و له نیوان قورشان خویندنتا چی
 نه فهرمویت؟

فهرموی: نه لیم: نهی خویه من و تاوانه کانم وا لهیه ک دوور بخه ره وه، وه کو چون
 روژهلآت و روژناوات لهیه ک دوور کرده وه، نهی خویه پاکم که ره وه له تاوانه کانم

وه کو چۆن پۆشاکى سپى پاك نه کریتته وه له چلک، نهى خوايه بمشۆره له تاوانه کانم به به فرو به ئاوو به ته رزه، واته سوننه ته له نیوان (الله اکبر)ى نه وه ل و خویندنى فاتيحه دا دوعا بکریت و نه وه ی سه ره وه يش یه کیتکه له و دوعا یانه^(۱).

۱۳۴- ن/ ۶۹۳ [عن عبادة بن الصامت أن النبيَّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لا صلاةَ لمن لم يقرأ بفاتحة الكتاب)] رواه الجماعة.

له عوباده ی کورى سامیتته وه هاتوه، که پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: ((ته و که سه ی که سوره تی فاتيحه نه خوینى له نویتدا، نه نویتیه به نویتیه به نویتیه به نویتیه))، واته: نویتیه که ی دروست نیه و چه ندين فهرموده ی تر له مباره وه هه یه که دابه شکردنى سوره تی همه ده یه کیتکه له وانه وه له فهرموده قودسیه کاندایه باسکراوه و ته ماشا کردنى به سو ده.

۱۳۵- ن/ ۶۹۶ [عن ابى هريرة أن رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ فَإِذَا كَبَّرَ فَكَبِّرُوا وَإِذَا قَرَأَ فَأَنْصِتُوا] رواه الخمسة إلا الترمذى وقال: مسلم هو صحيح.

له نه بو هوره یه وه (خوالی پانى بن) هاتوه، که به راستی پیغه مبهه ی خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: ((پیش نویتیه کهر (امام) بویه دانراوه تا په یه وه ی بکریت جا هه رکاتى وتى (الله اکبر) و نویتیه دابه ست ئیه وهش بلین (الله اکبر) وه هه رکاتى قورثانى خویند بیه ده نگ بن واته، نه بیه چاو له ئیمام بکریت له کاتى جه ماعه تداو نابى پاش و پیشی لى بکریت و شتى نه نجام بدریت که ئیمام نه نجامی نه داوه و نه بیه

(۱) ته ماشای فهرموده ی ژماره ۶۸۲-۶۸۳، له سه رچاوه ی پیشوو بکه کۆمه لێکی تر دوعا یان تیدایه.

کاتی قورئان نه خوینیت گویی لی بگرییت و مهئوم خوئی مهشغول نه کات به قورئان خویندنه وه بیجگه له خویندنی سوره تی فاتیحه، والله اعلم.

۱۳۶- ن/ ۶۹۹ [عن عبادة أن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (لا يقرآن أحدٌ منكم شيئاً من القرآن إذا جهرتُ بالقراءة إلا بأمر القرآن)]. رواه الدار قطنی وقال: رجاله كلهم ثقات. وصححه البخاری فی (جزء القراءة).

له عوباده وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که پیغه مبهه (صلى الله عليه وسلم) فهرموده تی: ((با هیچکام له ئیوه هیچ شتیك له قورئان نه خوینتی هه رکاتی من به دهنگی بهرز - له نویژدا - قورئانم خویند بیجگه له سوره تی فاتیحه که (دایکی قورئان/ أم القرآن) ناویکی تری سوره تی فاتیحیه، واته له کاتی دهنگ بهرز کردنه وه ئیمامدا ته نها ئه م سوره ته مافی خویندنی هه یه له لایه ن مهئومه کانه وه پاش ئه وه ئه بی بی دهنگ بن وه کو له فهرموده ی پیشوودا فهرموی^(۱).

۱۳۷- ن/ ۷۰۴ [عن وائل بن حجر قال سمعتُ النبي (صلى الله عليه وسلم) قرأ (غير المغضوب عليهم ولا الضالين) فقال: (أمين) يمدُّ بها صوته. رواه احمد والترمذی وابوداود وزاد (رفع بها صوته)].

له وائیلی کوری حوجره وه هاتوه، که وتویه تی بیستم له پیغه مبهه وه، که وه خستی (غير المغضوب عليهم ولا الضالين) ی ئه خویند ئه یه رمو (آمین/ خواجه لیم وه رگه) و درئی ئه کرده وه.

له ریوایه تی ئه بو دهردا ئه مهیشی زیاد کرده که پیغه مبهه (صلى الله عليه وسلم) ((دهنگی به ووشه یه - آمین - بهرز کرده ته وه، واته پاش (ولا الضالين) و وتنی

(۱) ته ماشای فهرموده ی ژماره ۷۰۱، له سه رچاوه ی پیشو بکه.

نامین و دريژکردنه وهی و به دهنگی بهرز بو پيشهوا (نيمام) سوننه ته و چاك و ايه مه نمومه کانش به يهك دهنگ له گه ل نيمامدا - پاشو پيش نه كه ون بليين نامين - وهكو له فهرموده ی تردها هاتوه .

۱۳۸- ن/ ۷۰۵ [عن رفاعه بن رافع أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) علم رجلاً الصلاة فقال: (إن كان معك قرآن فاقراً وإلا فاحمد الله وكبره وهللّه، ثم اركع)] رواه ابوداود والترمذی وقال: حسن.

له ريفاعه ی كورپ رافيعه وه هاتوه، كه بهراستی پينغه مبهري خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) فهرموده تی كابراهی كی فیری نویژ كردو فهرمودی: ((ته گهر قورنانت نه زانی قورنان بخوینه نه گینا - (الحمد لله، الله اكبر) و (لا إله الا الله) بلی، پاشان بچه میوه (الركوع)، واته نه گهر كه سی قورنانی نه نه زانی و فیتر نه نه بوو با هم سی وشانه بلیت و نویژه كه ی بكات.

۱۳۹- ن/ ۷۰۷ [عن ابی قتاده أن النبی (صلى الله عليه وسلم) كان یقرأ فی الظهر فی الأولین بأمّ الكتاب و سورتین و فی الرکعتین الأخرین بفاتحة الكتاب و یسمعنا الآیة أحياناً و یطوّل فی الرکعة الأولى ما لا یطیل فی الثانیة و هکذا فی العصر و هکذا فی الصبح]. متفق علیه.

له باوکی قه تاده وه هاتوه كه پينغه مبهري (صلی اللہ علیہ وسلم) له دوو ركاتی نه وه لی نویژی نیوه رۆدا سوره تی فاتحه وه دوو سوره تی نه خویندو له دوو ركاتی دوایدا ته نها سوره تی فاتحه ی نه خوینده وه جاری و ابوو ثایه تی کی بهرز نه خوینده وه وه ركاتی به كه می دريژتر نه كرده وه له ركاتی دوهم جا ههر به وشپوه یه له نویژی عه سرو له

نویژی به یانیدا، باش وایه دریژکردنه وهی نیمام به گویره ی توانای و کاتی مه مومه کانی بیت و رباعیه تیان بکات.

۱۴۰- ن/ ۷۱۱ [عَنْ حُذَيْفَةَ، قَالَ: (صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ذَاتَ لَيْلَةٍ فَافْتَتَحَ الْبَقْرَةَ فَقُلْتُ يَرْكَعُ عِنْدَ الْمِائَةِ ثُمَّ مَضَى، فَقُلْتُ: يُصَلِّي بِهَا فِي رُكْعَةٍ فَمَضَى فَقُلْتُ يَرْكَعُ بِهَا فَمَضَى ثُمَّ أَفْتَتَحَ (النِّسَاءَ) فَقَرَأَهَا، ثُمَّ أَفْتَتَحَ (آلَ عِمْرَانَ) فَقَرَأَهَا مُتْرَسِلًا، إِذَا مَرَّ بِآيَةٍ فِيهَا تَسْبِيحٌ سَبَّحَ، وَإِذَا مَرَّ بِسُؤَالٍ سَأَلَ وَإِذَا مَرَّ بِتَعَوُّذٍ تَعَوَّذَ ثُمَّ رَكَعَ فَجَعَلَ يَقُولُ: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ) وَكَانَ رُكُوعُهُ نَحْوًا مِنْ قِيَامِهِ ثُمَّ قَالَ: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ) ثُمَّ قَامَ قِيَامًا طَوِيلًا قَرِيبًا مِمَّا رَكَعَ ثُمَّ سَجَدَ فَقَالَ: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى) فَكَانَ سُجُودُهُ قَرِيبًا مِنْ قِيَامِهِ] رواه احمد ومسلم والنسائي.

له حوزه یفه وه (خوایی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: ((شهوتیک له خزمه تی پیغه مبهردا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژم کرد دهستی کرد به خویندنی سوره تی ((به قهره))، وتم له نایه تی سه دیا نه چیتته روکوعه وه، له پاشا له وه تیپه ری، وتم: له یه ک رکات نویژدا سوره ته که ته واو نه کات، دهی ههر روئی، وتم: له گهل ته واو بوونیدا نه چیتته روکوعه وه، ههر له سهر خویندن چوو له پاشا دهستی کرد به خویندنی سوره تی ((نساء)) و ته واوی کردو له پاشا دهستی کرد به خویندنی سوره تی ((آل عمران)) و ته واوی کردو به هیواشی، ههر کاتی نایه تیکی بخویندایه و باسی پاکو بی عه بیی خوای بگردایه ((ته سبیحاتی)) خوای ده کرد، و نایه تیکی داواکاری بخویندایه داوای - شتی له خوا - نه کرد، وه نه گهر نایه تیکی په ناگرتن به خوای بخویندایه، په نای به خوا ده گرت له پاشدا چوو ره روکوعه وه و نه یفه رمو ((سُبْحَانَ رَبِّي

العظیم / پاک و بی عیبیه پهروه ردگاری گه وره م)) وه رکوعه که ی نزیکی وه ستانه که ی بو له پاشا سه ری بهرز کرده وه وه فرموی: ((سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ/ خوا وه ری گرت داوای نه وه که سه ی که سوپاسی کرد، نه ی پهروه ردگارم ته نها بو تویه سوپاس)) نه پاشا وه ستانیکی دریزی کرد نزیک بو له وه ستانه ی که چه مایه وه (الركوع) تییدا نه پاشا سوجه ی بردو فرموی: ((سبحان ربِّي الاعلیٰ / پاک و بی عیبیه پهروه ردگاری بلند مه قام)) وه سوجه که یشی نزیک بو له وه ستانه که ی به لئ نه م فرموده چندین فرمان و حوکی لی وه رده گیری له وانه:

- ۱- دروسته شه ونویژ به جه ماعت بکریت.
- ۲- پاش و پیش کردنی سوره ته کانی قورثان له نویژدا دروسته.
- ۳- نه و سئ زیکرانه له و سئ شوینه دا سوننه ته بخوینرین (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ) له رکوع داو (سبحان ربِّي الاعلیٰ) له سوجه داو (سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ) له سه ر بهرز کرده وه ی پاش رکوع دا.
- ۴- دروسته نه و روکنانه دریز بکرینه وه به نه ندازه ی نزیکه ی وه ستانی نویژه که.
- ۵- ریز کردنی روکنه کان به و شیویه پیویسته و نابج پاش و پیش بخرین، واته: (قیام، رکوع، رفع اعتدال، سجده/ وه ستان و چه مینه وه و بهرز بونه وه و راست وه ستان و کورنوش).
- ۶- دوعا و پارانیه وه و په نا گرتن به خوا له کاتی خویندنه وه ی ثایه تانیک دا که نه و مانایه بگه یه نن سوننه ته له نویژدا.

۱۴۱- ن/ ۷۲۵ [عن ابن مسعود، قال: (رَأَيْتُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُكَبِّرُ فِي كُلِّ رَفْعٍ وَخَفِضٍ وَقِيَامٍ وَقُعُودٍ] رواه احمد والنسائي والترمذی وصححه

له کوری مه سعوده وه (عبد الله) هاتوه، که وتویه تی: ((چاوم به پیغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کهوت که (الله أكبر) ی نه کرد له هه مو به رزبونه وه یه ک و نزم بوونه وه یه ک و هه ستان و دانیشتنیا.

۱۴۲- ن/ ۷۲۹ [عن جابر، قال: اشتكى رسولُ الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَصَلَّيْنَا وَرَأَاهُ وَهُوَ قَاعِدٌ، وَأَبُو بَكْرٍ يُسْمَعُ النَّاسَ تَكْبِيرَهُ] رواه احمد ومسلم والنسائي وابن ماجه

له جابیره وه (خوالیی بازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه خویش بوو ئیمه نویژمان له پشتیه وه کرد که نهو ته شریفی دانیشتبوو، نه بوبه کر (خوالیی بازی بن) (الله أكبر) هکانی نه دا به گوئی خه لکا، واته دروسته که سانیک به پیوه بن پهیره وی بکن له ئیمامی دانیشتوو، ههروه ها دروسته کاتی که دهنگی ئیمام نه ده گه یشته خه لک که سیک، یان که سانیک به گویره ی پیویست دهنگ به رزیکه نه وه (الله أكبر) هکانی ئیمام به خه لک راگه یه نن.

۱۴۳- ن/ ۷۳۲ [عن مصعب بن سعد قال: (صَلَّيْتُ إِلَى جَنْبِ أَبِي، فَطَبَّقْتُ بَيْنَ كَفِّي ثُمَّ وَضَعْتُهُمَا بَيْنَ فَخْذَيَّ فَنَهَانِي عَنْ ذَلِكَ وَقَالَ: كُنَّا نَفْعَلُ هَذَا، وَأَمْرُنَا أَنْ نَضَعَ أَيْدِينَا عَلَى الرَّكْبِ) رواه الجماعة]

له مه سعه بی کوری سه عده وه هاتوه که وتویه تی: ((له تهنیشتی باو کم نویژم کرد همدرد و ناوله پم لکاند بهیه که وه خسته نیوان همدرد و نه ژنوم دا - له کاتی رکوع دا - باو کم بهرگری شهوی لیکردم ووتی: نیمه ییش له پیشه وه و امان ده کرد - به لام - فرمانان پیدرا که دهسته کانیان له سهر نه ژنوکانیان دابنیین.

۱۴۴- ن/ ۷۳۵ [(عن عائشة (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَقُولُ فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ: (سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ) رواه احمد ومسلم وابوداود والنسائي]

له خاتون عائشه وه (خوالی پازی بی) هاتوه، که بهراستی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له رکوع و سوجهیدا نه یفه رمو: ((پاک و بی عهیبه و خواهن خیری زوره - خوا - پهروه ردگاری فریشته کان و جبره نیله))، واته سوننه ته تم دو عایهش له و دوو شوینه دا بخوینریت جا چ بهته نها خویان، یان له گهل شهوی فهرموده ی (۱۴۰) ههروه ها چهن دین دو عاو نرای تری پیغه مبهرمان هاتوه، له م دوو شوینه دا و هه مویان سوننه تن چ بهیه که وه چ به تاکی^(۱)، والله أعلم.

۱۴۵- ن/ ۷۳۹ [(عن ابن عباس رضی الله عنهما قال: كَشَفَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) السِّتْرَةَ، وَالنَّاسُ صُفوفٌ خَلْفَ أَبِي بَكْرٍ، فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ لَمْ يَبْقَ مِنْ مَبْشَرَاتِ النَّبِوَّةِ إِلَّا الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ، يَرَاهَا الْمُسْلِمُ أَوْ تَرَى لَهُ، أَلَا وَاِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَقْرَأَ الْقُرْآنَ رَاكِعًا أَوْ سَاجِدًا أَمَّا الرُّكُوعُ

(۱) ته ماشای فهرموده ی ژماره (۷۳۶) و شهرحه که ی بکن له سه رچاوه ی پیشوودا .

فَعَظَّمُوا فِيهِ الرَّبَّ وَأَمَّا السُّجُودُ فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ فَقَمِنٌ أَنْ يَسْتَجَابَ لَكُمْ) رواه احمد ومسلم وابوداود والنسائي].

له عهبدو لّالای کوری عه باسه وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - له وکاته ی که نه خوښ بوو له مالّه وه - په رده ی لاداو ته ماشای کرد خه لک له پشتی نه بویه کروه ریزیان به ستووه - بو نویژ - فرموی: نه ی خه لکینه مژده ده رانی پیغه مبهرایه تی نه ماون - نه مه ئیشاریه به کوچی خوئی - بیجگه له خه وی چاک که مسولمان خوئی نه بیینی یان خه لکی تر پیوه ی نه بینن، ناگادار بن من به رگری کراوم له وه ی که قورئان له رکوع و سجودا بخوینم - واته قورئان خویندن له رکوع و سجودا دروست نیه جا نویژ به تالّ نه کاته وه یان نه وه ناکوکی تیدا هیه جا له رکوعدا خوا به گوره دابنن، واته نه و شانه به کاربهینن که به لگه ی ده سه لات و گوره ی خویه وه کو نه و شانه ی له پیشه وه باسکران، وه له سجودا زور پپارینه وه - چونکه له و جیگادا شایسته یه که دوعا و نزا کانتان لی وه رگریت، واته پارانه وه و دوعای زورکردن له سوجه دا شتیکی چاک و شه رعیه .

۱۴۶ - ن / ۷۴۰] [عن ابی هریره (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ يُكَبِّرُ حِينَ يَقُومُ ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْكَعُ، ثُمَّ يَقُولُ: (سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ) حِينَ يَرْفَعُ صُلْبَهُ مِنَ الرَّكْعَةِ ثُمَّ يَقُولُ وَهُوَ قَائِمٌ: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ) ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَهْوِي سَاجِدًا، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَهْوِي سَاجِدًا، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ، ثُمَّ يَفْعَلُ ذَلِكَ فِي الصَّلَاةِ كُلِّهَا، وَ يُكَبِّرُ حِينَ يَقُومُ مِنَ الثَّنَتَيْنِ بَعْدَ الْجُلُوسِ) متفق عليه وفي رواية لهم: (رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ)].

له نهبو هورهیره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه / که وتویه تی: ((بیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه رکاتی هه لسانی بۆ نویژ به (الله أكبر) دهستی پی نه کرد لهو کاته دا که رانه وه ستا له پاشا (الله أكبر) ی نه کرد نهوکاته ی که نه چوو ره کوعه وه له پاشا نه یفه رمو: ((سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ)) کاتی پشتی بهرز نه کرده وه له رکوع له پاشا نه یفه رمو: نهوکاته ی که به پیوه وه ستا ((رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ - و له هه ندی ریوایه تی فهرموده که دا (واوه که ی) نیه بهم شیویه (رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ) واته: هه ردو شیوه دروسته. له پاشا (الله أكبر) ی نه کرد وه ختی داده نه ویسه وه بۆ سوجه له پاشا (الله أكبر) ی نه کرد نهو کاته ی که نه چوو ره سوجه ی - دوهمه وه - له پاشا (الله أكبر) ی نه کرد کاتی که له سوجه ی دوهم سه ری بهرز نه کرده وه، له پاشا تا بهو شیویه ی نه کرد له هه مو نویژه که یداوه (الله أكبر) ی نه کرد کاتی که له دوهم رکات پاش دانیشن هه لئه سایه وه. له م فهرموده یه دا شوینی (الله أكبر) ه کان دیاری کراوه ههروه ها شوینی - سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، وه شوینی - رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ.

تیبینی: (الله أكبر) ی نهو له واجبه و نه گه نه کرا نویژه که هه لوه شاهویه و دروست نیه به لام باقی (الله أكبر) ه کانی تر سوننه تن بۆ نیمام و بۆ مه موم.

۱۴۷ - ۷۴۵/ن [عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا تُجْزَى صَلَاةٌ لَا يُقِيمُ فِيهَا صَلْبَهُ فِي

الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ) رَوَاهُ الْخَمْسَةُ وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ]

له نهبو مه سعودی یاریده ده ره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: بیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: دروست نیه نویژی نهو که سه ی که له رکوع و سوجه دا پشت بهرز نه کاته وه، واته پیویسته له رکوع و سوجه دا به چاکی پشتی

بهرز بکاته وه و نه وهنده بوهستیت تا پشتی نارام نه گریت، نه گینا نوژده که ی خو ماندو کردنه و هیچی تر.

۱۴۸- ن/ ۷۴۸ [عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُحَيْنَةَ قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا سَجَدَ يُجْنِحُ فِي سُجُودِهِ حَتَّى يُرَى وَضْحُ إِبْطِئِهِ) متفق عليه].

له عه بدوللای کوری بوحهینه وه هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هرکاتی سوجه ی بردایه قولله کانی له تهنیشتی دور نه خسته وه به شیویه که سپیایی بن دهستان نه بینی.

۱۴۹- ن/ ۷۴۹ [عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (اعْتَدِلُوا فِي السُّجُودِ وَلَا يَبْسُطْ أَحَدُكُمْ ذِرَاعِيهِ إِنْ بَسَطَ الْكَلْبُ) رواه الجماعة].

له نه نه سه وه (خوالی پانی بن) هاتوه که پیغه مبهری (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی راست بوهستن له سوجه کاندو قولله کانتان رانه خن، وه کو راخستنی سه گ، به لکو پیویسته هیز بدنه سه دهسته کانتان و له پی دهست له زهوی بتهو بگریت و قولله کان بهرز بگرینه وه وه له تهنیشت دور بگرینه وه، مه گهر کابرا توانایی نه بیّت یان زور سهخت بی بوی لهم کاته دا نه توانی زیاتر زور له نه ژنوکانی بکات، وه کو له فهرموده ی (استعینوا بالركب - به نه ژنوکان یارمه تی وه رگرن) ^(۱) داهاتوه.

(۱) نه بو داود (۹۰۲) و ترمزی (۲۸۶) و حاکم (۱/ ۲۹۹) وئینبوحیان (۵۰۷- مه وارید) و به یهقی (۲۹/۲-۳۰) و شهوکانی له رافه ی فهرموده ی (۷۴۸) ی خو ی نه لیلول نه وتاردا هیناویانه.

۱۵۰- ن/ ۷۵۳] (عن ابن عباس (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أُمِرْتُ أَنْ أَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظَمِ عَلَى الْجِبْهَةِ وَأَشَارَ بِيَدِهِ عَلَى أَنْفِهِ، وَالْيَدَيْنِ، وَالرُّكْبَتَيْنِ، وَالْقَدَمَيْنِ) متفق عليه].

له عه بدوللای کوری عه باسه وه (خوالینی پازی بن) هاتوه که وتویه تی: پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: فرمانم پین دراوه - له لایهن خواوه - که سوجه ببه م له سر حموت نیسقام: له سر ناوجه وانم و نیشاره ی کرد به دهستی بو لوتیشی، واته ناوجه وان و لوت به یه که وه سه زهوی بخرتین، وه هه ردوو دهست و هه ردوو نه ژنوو هه ردوو پین، له وحه وتانه ته نها ناچاو پیویسته روت پین.

۱۵۱- ن/ ۷۵۴] (عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا نُصَلِّي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي شِدَّةِ الْحَرِّ فَإِذَا لَمْ يَسْتَطِعْ أَحَدُنَا أَنْ يَمْكُنَ جِبْهَتَهُ مِنَ الْأَرْضِ بَسَطَ ثَوْبَهُ فَسَجَدَ عَلَيْهِ) رواه الجماعة].

له نه نه سه وه (خوالینی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: ((نیمه له گهل پیغه مبه ری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژمان نه کرد له کاتی زور گه مادا، جا نه گه هه کاتی هیچ کام له نیمه له بهر زور گه رمی نه یه توانیا یه ناچه وان یه به چاکی له سه زهوی دانیت پو شاکیکی خوی رانه خست و سه ری نه نایه سه ری، واته دروسته سوجه له سه زهوی نه پین، به لام نه گه به هانه نه بوو چاک وایه له سه زهوی بیت. چونکه لیره نه بینین له بهر زور گه رمی بووه و ریوایه تی پین به هانه ی سه له سه رشت دانان زورن، به لام زوریه یان ته واو نیهن، والله أعلم.

۱۵۲- ن/ ۷۵۷] (وَعَنهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ) قَامَ حَتَّى تَقُولَ: قَدْ أَوْهَمَ ثُمَّ يَسْجُدُ وَيَقْعُدُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ حَتَّى تَقُولَ قَدْ أَوْهَمَ) رواه مسلم].

هەر لهووه هاتوه، که وتویه تی: ((پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه رکاتی له نویژدا ئه یفه رمو (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ)) ئه وه نده ئه وه ستا تا ئیمه واما ن گومان ده برد که بی ناگا بووه و سه هوی کردووه له پاشان سو جده ی ئه برد، ئه وه نده دائه نیشت له نیوان سو جده کاندا تا واما ن گومان ئه کرد که بی ناگا بووه واته در یژه دان به و دوو شوینه سوننه ته ههروه کو در یژ کردنه وه ی رکوع و سو جده کان به لام که متر.

۱۵۳- ن/ ۷۵۹] (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): كَانَ يَقُولُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاجْبُرْنِي وَاهْدِنِي وَأَرْزُقْنِي) رواه الترمذی وابن ماجه وابوداود، الا انه قال فيه: (وَعَافِنِي مَكَانَ وَاجْبُرْنِي)].

له عه بدوللای کوری عه باسه وه (خوایی پازی بن) هاتوه، که پیغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له نیوان ههردوو سو جده کاندا ئه یفه رمو: ((ئهی خوایه لیم ببوره و بهزه بیت هه بی بۆم و که م و کوریه کانم بۆ ساغ که ره وه و رینمایم بکه و رۆزیم پی بده ... به لام له ریوایه تی ئه بو داودا - چاوپۆشیم لیبکه / عافنی له باتی ((واجبرنی)) هاتوه - ئه م فه رموده یه به لگه یه که له و شوینه دا دو عا کردن به و وشانه سوننه ته و وشه ی تریش هاتوه وه کو (رب اغفر لی، رب اغفر لی^(۱)) پهروه ردگارم لیم خو شبه، پهروه ردگارم لیم خو شبه.

(۱) ته ماشای فه رموده ی ژماره ۷۵۸، له سه رچاوه ی پیشوو بکه.

[۲۲۴۸/ن/۴۸۴] عن ابی سعید و ابی هریره ان رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اسْتَعْمَلَ رَجُلًا عَلَى خَيْبَرَ فَجَاءَهُمْ بِتَمْرٍ جَنِيبٍ فَقَالَ: (أَكُلُ تَمْرٍ خَيْبَرَ هَكَذَا؟ قَالَ: إِنَّا لَنَأْخُذُ الصَّاعَ مِنْ هَذَا بِالصَّاعَيْنِ وَالصَّاعَيْنِ بِالثَّلَاثَةِ فَقَالَ: (لَا تَفْعَلْ، بَعِ الْجَمْعَ بِالدَّرَاهِمِ، ثُمَّ ابْتِعْ بِالدَّرَاهِمِ جَنِيبًا))
رواه البخاری ومسلم والنسائی. (خ / ۲۲۰۱ / ۲۲۰۲ م / ۹۴ / ۱۵۹۳) والنسائی (۲۷۱/۷).

له نه بو سه عیدو نه بو هوریره وه (خوالئی پازی بئ) هاتوه که به راستی پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیاوئیکی کرد به سه ره رشتی خه بیهر نه ویش هندی خورمای چاکی بو هینان فهرموی: ئایا خورمای خه بیهر هموی ئاوایه؟

وتی: ئیمه مه نیک له مه وه رته گرین به دوو مه نو دوومه ن وه رته گرین به سی، فهرموی: ((وانه کهیت، نهو خورما خراپه بفرۆشه و به پاره کهی خورمای چاک بکپه (جنیب) خورمای چاکه (جمع) خورمایه که، که وشکه ل و پیسی زۆره و لهو خراپتره، واته مادام یه که ره گهن نابی به زیاده کهم به یه که بفرۆشرین، چونکه نهو جوړه خورما فرۆشته سووه (الربا)).

نہزانی یه کسانى وهکو زانیی زیاده وایه وپوا نیه)

(۴۸۵/ن/۲۲۴۹) [عن جابر قال: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ بَيْعِ الصُّبْرَةِ مِنَ التَّمْرِ لَا يُعْلَمُ كَيْلُهَا بِالْكَيْلِ الْمُسَمَّى مِنَ التَّمْرِ] رواه مسلم (۱۵۳۰)، والنسائي (۲۷۰/۷).

له جابیره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغهمبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهرگری کردوه له فرۆشتنی کۆگایه ک خورما به خورمایه، که نهزانی تی پیوانه ی به پیوانه یه کی ناویراو (واته ههر چۆن خورمای زیاده به خورما دروست نیه مادام نهزانی یه کسانیشن ههم دروست نیه.

(۴۸۶/ن/۲۲۵۱) [عن ابن عمر عن النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الْمِكْيَالُ مِكْيَالُ أَهْلِ الْمَدِينَةِ وَالْوَزْنُ وَزْنُ أَهْلِ مَكَّةَ)] رواه ۳۳۴۰/ ابوداود ۵۴۵ والنسائي.

له عه بدوللای کوری عومهره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، له پیغهمبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهرمویه تی: پیوانه پیوانه ی خه لکی مه دینه یه و کیشانه کیشانه ی خه لکی مه که یه، واته ئه و دوانه له و سهرده مه دا ریک و پیکترین پیوانه و کیشانه یان هه بووه، ئیستایش چاو له وان کردن چاکه.

۴۸۷۱ / ن / ۲۲۵۵] [عن سهل بن ابی حثمه قال: نهى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) عن بيع الثمر بالتمر وقال ذلك الربا تلك المزابنة إلا أنه رخص في بيع العريئة، النخلة والنخلتين يأخذها أهل البيت بخرصها تمرأ يأكلونها رطباً] (خ / ۲۱۹۱ / م / ۱۵۴۰ / ۶۸) و ابوداود (۳۶۶۳) والنسائي (۷ / ۲۶۸).

له سه هلی کوری نه بو حه سمه وه هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) بهرگری کردوه له فروشتنی به رویومی تهر به خورماوه، فهرمویه تی نه وه سووه نه وه یه (مزابنه) که له پیشه وه باسمان کردوه، به لام ماوه ی داوه به (مامه له ی عراهه) که دار خورمایه یان دوو دار خورمان تا چوار خهروار خورمای تهر، له بهر پیویستی به خورمای ووشک بفروشریت و کابرا سوود له تهره که وهرگریت، دیاره نه وه فروشتنه به گوتره کاری نه بی و له بهر پیویستی و نیازی زوری خه لک ماوه ی پیدراوه، ناکری به قیاس بو شتانی تر.

۴۸۸۱ / ن / ۲۲۵۹] [عن جابر: أن النبي (صلى الله عليه وسلم) اشترى عبداً بعبدين] رواه الخمسة احمد (۳ / ۳۴۹، ۳۵۰، ۳۷۲) و ابوداود (۳۳۵۸) والترمذی (۱۲۳۹) و ابن ماجه (۲۸۶۹) الا النسائي وصحه الترمذی و مسلم (۱۶۰۲ / ۱۲۳) بمعناه

له جابیره وه (خوالی پازی بی) هاتوه، که به راستی پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) بهنده یه کی کریوه به دوو بهنده، واته دروسته حیوانیک بفروشریت به دوو حه یوان و سووی تیدا نیه، نه گهر دهست به دهست بی.

۴۸۹۱ / ن / ۲۲۶۶] [عن ابن عمر ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: إذا ضن الناس بالدينار والدرهم وتبايعوا بالعينه وتتبعوا اذناب البقر وتركوا

الْجِهَادَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَنْزَلَ اللَّهُ بِهِمْ بَلَاءً فَلَا يَرَفَعُهُ حَتَّى يُرَاجِعُوا دِينَهُمْ) رواه احمد و ابوداود (۳۴۶۲) بلفظ آخر وقال الحافظ رجاله ثقاه و عندي حسن لغيره والله اعلم].

له عه‌بدولای کوری عومره‌وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که به راستی پیغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده‌تی ههرکاتئی خهلکی رژدیان کرد له دینارو دره‌مداو همامه‌له‌ی عینه‌یان کرد، واته بازرگان مالی فروشت به کابرا به قهرزو له پاشان ههمان مالی لی‌کریه‌وه به حازر به که متر له و نرخه‌ی پیئی فروشتوه — به داخه‌وه که شه‌مروژ شه‌مه زور باوه له ناو به‌ناو موسلماناندا — وه دوای کلکی مانگا که‌وتنو واته ده‌ستیان کرد به توو چاندنو له کاتی پیویستی جهاددا وازیان له جهاد هیئا له ریگای خوادا، خوا ته‌نگو چه‌له‌مه و گرفتاریه‌کی زور و گوره‌یان نه‌دا به‌سهرداو لای نابات له‌سهریان هه‌تا نه‌گه‌رینه‌وه بولای ثابینه‌که‌یان. وه شه‌بو داود به شیوه‌یه‌کی تر ههمان فهرموده‌ی گپراوه‌ته‌وه.

۴۹۰/ن/۲۲۷۴] [عن ابی هریره، أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَرَّ بِرَجُلٍ يَبِيعُ طَعَامًا، فَأَدْخَلَ يَدَهُ فِيهِ فَإِذَا هُوَ مَبْلُولٌ، فَقَالَ (مَنْ غَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا) رواه الجماعة الا البخارى والنسائى م (۱۰۲/۱۶۴) احمد (۲/۲۴۲) و ابوداود (۳۴۵۲) والترمذی (۱۳۱۵) وابن ماجه (۲۲۲۴)]

له شه‌بو هوره‌یره‌وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که به راستی پیغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دای به‌لای کابرایه‌کدا که خوارده‌مه‌نی شه‌فروشت، جا ده‌ستی کرد به‌ناویا دی که له‌ناوه‌وه تهره‌وه فهرموی (نه‌وه که‌سه‌ی گزیمان لی‌بکات له نیمه‌نیه)، واته گزی کردن له فروشتندا ناره‌وايه.

(۴۹۱/ ن / ۲۲۷۶) [عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَضَى أَنَّ الْخَرَاجَ بِالضَّمَانِ] رواه الخمسة الا الترمذی، وللحديث عند احمد (۴۹/۶، ۱۶۱، ۲۳۷، ۲۰۸، ۲۳۷) والنسائی (۷/ ۲۵۴، ۲۵۵) ابن ماجه (۲۲۴۲) ابی داود ثلاث طرق اثنتان رجالهما رجال الصحيح والثالث قال ابو داود ليس بذلك].

له دایکی باوه ردارانه وه خاتون عایشه (خوالی پازی بن) هاتوه که به راستی پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بریاری دا که پهیدا بوو سوود له باتی زه مانهت دایه، واته نه گهر که سیك سه یاره، یان ولاخیکی کړی و چهند رُوژنیک نیشی پیکردو سودیکي لى دست کهوت و پاشان دهر کهوت که عه بیداره و بر دیه وه بو خاوه نه که ی نه وه هر سه یاره، یان ولاخه که ی نه که ویتته وه نه که نه وه یش که لى پهیدا کردوه، چونکه نه و ماله له زه مانه تی نه م دابووه نه گهر له و بهینه دا بفه وتایه نهیده توانی بیداته وه به سهر خاوه نه که پیدا که و ابو و نه و سووده له باتی نه و زیانه به و ددریت. نه مه یاسایه کی گهره ی فیه ی یه و گه لیک کیشی پی چاره سهر نه کړیت. والله اعلم.

(۴۹۲/ ن / ۲۲۷۷) [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا تُصَرُّوا الْأِبِلَ وَالْغَنَمَ فَمَنْ ابْتَاعَهَا بَعْدَ ذَلِكَ فَهُوَ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ بَعْدَ أَنْ يَحْلِبَهَا إِنْ رَضِيَهَا أَمْسَكَهَا وَإِنْ سَخِطَهَا رَدَّهَا وَصَاعًا مِنْ تَمْرٍ) متفق عليه، رواه الجماعة الا الترمذی وابن ماجه خ (۲۱۵۰) م (۱۱/ ۱۵۱۵) (۲۶/ ۱۵۲۴) احمد (۲/ ۳۹۴، ۲۴۲، ۴۶۵، ۴۱۰) و ابو داود (۳۴۴۳) والنسائی (۷/ ۲۵۳)

(لَا تُصَرُّوا): واته کو مه که نه وه شیر له گوانی شیر داراندا تا خه لکی پی بجه لیتین و و بزنان شیریان زوره. ئینجا نه چینه سهر فهرموده که:

له نه بهوره هیره وه (خوالی پازی بن) هاتوه که به راستی پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: شیر کۆ نه که نه وه له گوانی وشتره مه ره کاندای — بۆ خه له تاندن که چنده رۆژیک نه یاندوشن ئینجا بیان به نه بازاره وه — جا نه وه که سهی که نه وه جوره حه یوانانهی کپی بۆ شیرو — دوا یی بۆی ده رکهوت که فیتیان کردوه — دو ریگای بۆ ههیه دوا یی نه وهی که دۆشی، نه گهر پازی بو وه ریگریت، وه نه گهر پازی نه بو بیگه ریپیته وه بۆ ههر حه یوانیک مه نی خورماشی پی بدات له باتی شیره که.

(۴۹۳ / ن / ۲۲۷۹) [عن انس قال: غَلَا السَّعْرُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَوْ سَعَرْتُ فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الرَّازِقُ الْمُسَعِّرُ وَإِنِّي لَأَرْجُو أَنْ أَلْقَى اللَّهَ — عَزَّ وَجَلَّ — وَلَا يَطْلُبُنِي أَحَدٌ بِمَظْلَمَةٍ ظَلَمْتُهَا إِلَّا هُوَ فِي دَمٍ وَلَا مَالٍ] رواه الخمسة الا النسائي وصححه الترمذی، احمد (۲۸۶، ۱۵۶/۳) وابوداود (۳۴۵۱) والترمذی (۱۳۱۴) وابن ماجه (۲۲۰۰).

له نه سه وه (خوالی پازی بن) هاتوه که وتویه تی: شت گران بو له سه رده می پیغه مبهه ری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وتیان نهی پیغه مبهه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خۆزگه نرخى شتت دیاری بکردایه، فهرمودی: به راستی ههر خوا یه و تهنگانه و فهره حی ده ره و رۆزیده ره و نرخ دیاری که ره، و به راستی من هیوادارم بگهم به خوا یی بالاده ست و گه وه — هه یچ که سیک داوا یی باجی سته میکم لی نه کات که سته مم لی کردییت نه له گیان و نه له مالدا، واته نرخى کالای و خۆراک دیاری کردن له لایه ن ده سه لاتداره وه دروست نیه.

(۴۹۴ / ن / ۲۲۸۰) [عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيْبِ عَنْ مَعْمَرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْعَدَوِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا يَحْتَكِرُ إِلَّا خَاطِيءٌ) رواه احمد

له سه عیدی کوری موسه یبه وه له مه عمه ری کوری عه بدولای عه ده ویبه وه هاتوه
که به راستی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: شه وهی که ماده ی خوراک
هه لگرت له کاتی پیویست بو گرانی تاوانباره، واته حه رام و قه ده غه یه شت
هه لگرتن به مه بهستی گران کردن و به گران فروشتن (الاحتکار).

(بهشای سهلم)

(۲۲۸۶/ن/۴۹۵) [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَدِمَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمَدِينَةَ وَهُمْ يُسَلِّفُونَ فِي الثَّمَارِ السَّنَةَ وَالسَّتَيْنِ فَقَالَ: مَنْ أَسْلَفَ فَلْيُسَلِّفْ فِي كَيْلٍ مَعْلُومٍ وَوَزْنٍ مَعْلُومٍ إِلَى أَجَلٍ مَعْلُومٍ، رواه الجماعة]. / احمد (۲۸۲/۱) خ (۲۲۴۰، ۲۲۴۱) م (۱۶۰۴ / ۱۲۷) و ابوداود (۳۴۶۳) والترمذی (۱۳۱۱) والنسائی (۲۹۰/۷) وابن ماجه (۲۲۸۰).

(سلف، واته: سلم) هردو يهك واتايان هديه و بهوه دهوتريت كه كابرا پاره نه دات به كابرايهك به شتيك كه لهوكاته دا نيه و پاش ماوهيهك پهيدا نه بي، وه كو نهوه بلي فروشنده يان بكر - هزار دینارم پي بده كه نيستا زستانه، هاوين دو تن گه نمت پي نه دهم و هردو رازي بنو پاره كه وهرگريت، جا بو نه مه پيويسته چاو لهم فهرموده يه بکهين كه عه بدولای کورپ عه باس (خوالی پازی بن) وتويه تي: پيغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته شريفی گه يشته مه دينه خه لكي مه دينه سه له میان کرد له سر به رويومي ساليك و دو سال فرموي: هر كه سيك سه له م نه كات با سه له مه كه ي به پيوانه يه كي ديارى بي - نه گهر به پيوانه بو - وه كيشانه ي ديارى - نه گهر كيشانه بو - وه بو ماوه ي ديارى.

(۲۲۹۲/ن/۴۹۶) [عَنْ أَبِي رَافِعٍ قَالَ: اسْتَلَفَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَكْرًا فَجَاءَتْهُ اِبِلُ الصَّدَقَةِ فَأَمَرَنِي أَنْ اقْضِيَ الرَّجُلَ بِكَرِهِ فَقُلْتُ: اِنِّي لَمْ

أَجْدُ فِي الْإِيلِ إِلَّا جَمَلًا خَيْرًا رُبَاعِيًّا فَقَالَ: (أَعْطِهِ إِيَّاهُ فَإِنَّ مِنْ خَيْرِ النَّاسِ أَحْسَنَهُمْ قَضَاءً) [رواه الجماعة الا البخارى م (۱۲۲۴/۳) و (۱۶۰۰/۱۱۸) / احمد (۳۹۰/۶) و ابوداود (۳۳۴۶) و الترمذی (۱۳۱۸) و النسائی (۲۹۱/۷) و ابن ماجه (۲۲۸۵).

له باوکی رافيعه وه (خوالی پازی بن) هاتوه كه وتویه تی: پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و شتریکى وه رگرت به سه له م، نینجا و شتری زه کاتی بو هات فه رمانی پیکردم كه عهینی نه و وشتره بده مه وه به کابرا، منیش و تم: و شتری وه کو هی نه وه نیه به لگو همویان له و ته مه نه زیاترن و چاکترن. فه رموی نه وه ی باشتره پیی بده به راستی چاکترین خه لک نه و كه سه یه كه به جوانترین شیوه قهرز نه داته وه، واته زیاده دانه وه نه قهرزدا مادام له پیشه وه بریاری زیاده نه درابیت چاکه و بهر سووخوری ناکه ویت^(۱)، ههروه ها لیروه وه ده رنه که ویت که وه کیل گرتن دروسته.

(۱) ته ماشای فه رموده ی ۲۲۹۵، له سه رچاوه ی پیشو بکه — عن جابیر... فقضانی و زادنی. متفق علیه.

بہ شہی بارمتہ (الرهن)

(۴۹۷/ن / ۲۲۹۹) [عن انس قال: رَهَنَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دِرْعًا عِنْدَ يَهُودِيٍّ بِالْمَدِينَةِ وَأَخَذَ مِنْهُ شَعِيرًا لِأَهْلِهِ] رواه الجماعة الا مسلماً
وابی داود احمد (۱۳۳/۳) خ / ۲۰۶۹ / والترمذی (۱۲۱۵) والنسائی (۲۸۸/۷) وابن
ماجة (۲۴۳۷).

له نه نه سه وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، كه وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زربیه کی له لای کابرایه کی جولہ که له مه دینه دا به بارمتہ دانا و هندی جوی
لی وه رگرت بؤ دست و دایره که ی خوی.

(۴۹۸/ن / ۲۳۰۱) [عن ابی هریره، عن النبئی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) انه كان
يقول: الظهر يُرْكَبُ بِنَفَقَتِهِ إِذَا كَانَ مَرْهُونًا، وَلَبِنُ الدَّرِّ يُشْرَبُ بِنَفَقَتِهِ إِذَا كَانَ
مَرْهُونًا، وَعَلَى الَّذِي يَرْكَبُ وَيَشْرَبُ النَّفَقَةَ] رواه الجماعة الامسلما والنسائی
واحمد (۲۲۸/۲ / ۴۷۲) خ / ۲۵۱۲ / ابوداود (۳۵۲) والترمذی (۱۲۵۴) وابن ماجه
(۲۴۴۰/).

له نه بو هوریره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، له پیغه مبهروه وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، كه
نه یفه رمو: ولاخی سواری له بارمته دا سواربونی دروسته له باتی خهرجیه که یدا و
شیری شیرداری نه خوریتته وه له باتی خهرجیه که یدا، وه پیویسته له سه ر نه وکه سه ی که
سواری نه بی و شیری نه خوات خهرجی بدات.

به‌شش په‌وانه کردنی خاوه‌ن قهرز بو لای په‌کیکی تر)

(۴۹۹/ن/۲۳۰۳) [وعنه أن النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَطْلُ الْغَنِيِّ ظَلْمٌ وَإِذَا أَتَبَعَ أَحَدُهُمْ عَلَى مَلِيٍّ فَلْيَتَّبِعْ] رواه الجماعة خ / ۲۲۸۷ احمد (۲/۲۴۵) و ابوداود (۳۳۴۵) والترمذی (۱۳۰۸) والنسائی (۳۱۷/۷) وابن ماجه (۲۴۰۳) (م/۳۳/۱۵۶۴).

وه ههر له‌وه‌وه (خوالی‌ی پازی بن) هاتوه، که به‌راستی پیغه‌مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمویه‌تی: که‌سی قهرزی که‌سیکی به لاهه بی‌و ده‌سه‌لای هه‌بی بیداته‌وه و نه‌یداته‌وه نه‌وه سته‌می کرده، وه ههر کات‌ی په‌کیک له ئیوه په‌وانه‌ی لای که‌سیکی دارا کرا با بچیت، واته که‌سی نه‌گهر قهرزی به لای که‌سیکه‌وه بو وه‌ختی داوا‌ی کرد میان بی‌ داوا- ناردی بو لای کابرایه‌ک که پاره‌ی لاهوه کابرا هه‌بیوو، کاتی دانه‌وه‌یشی بوو نه‌بی بچیت و به‌م چونه مافی نامینتی له‌سه‌ر قهرزای نه‌وه‌ل، مه‌گهر دوهم ئینکاری بکات و نه‌یداته‌وه.

(۵۰۰/ن/۲۳۰۵) [عَنْ سَلْمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاتَى بِجَنَازَةٍ فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلِّ عَلَيْهَا قَالَ: ((هَلْ تَرَكَ شَيْئاً؟)) قَالُوا: لَا.. قَالَ: ((هَلْ عَلَيْهِ دَيْنٌ؟)) قَالُوا: ثَلَاثَةُ دَنَانِيرٍ، قَالَ: ((صَلُّوا عَلَى صَاحِبِكُمْ)) فَقَالَ أَبُو قَتَادَةَ: صَلِّ

عَلَيْهِ يَارَسُولَ اللَّهِ وَعَلَى دِينِهِ . فَصَلَّى عَلَيْهِ) رواه احمد ٤/٤٧، ٥٠ والبخارى (٢٢٨٩) والنسائي (٦٥/٤).

له سه له مهي کوري نه کوهه وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: له خزمهت پیغه مبهردا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوین مردوکیان هینا وتیان: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژی له سهر بکه، فهرموی هیچی لی به جی ماوه له مال و سامان-؟ وتیان: نه خیر، فهرموی: نایا قهرزی به لاوهیه؟ وتیان: به لی سی دیناری به لاوهیه، فهرموی نویژ بکن له سهر ره فیقه که تان - واته نویژی له سهر نه کرد- له بهرته وهی که قهرزار بوو، باوکی قه تاده -یه کی که له یاوه رانی پیغه مبهر بو- وتی له سهر من بی قهرزه که ی. نینجا پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژی له سهر کرد، واته پیویسته مسولمانان پاریزگاری له مالی یه کتر بکن و کس مالی کهس به نار هوا نه خوات و قهرز نه کات هه تا زور پیویست نه بی و کاتی قهرزیشی کرد هه ول بدات هه چی زوتر بیداته وه، نه وه ک بریت و کس بوی نه داته وه و ده بی له قیامه تا به کرده وهی باشی بیداته وه نه گهر هه یبو نه گینا له تاوانی خاوهن قهرزه که ی به نه دازه ی قهرزه که ی نه خریته سه رو نه بی سزا بجیژی مه گهر که سی که له شه ری ده ریادا له ریگای خوادا شه هید بیت نه وه خوا خوی بوی نه بژیریت له قیامه تا.

جا تم نویژ نه کردنه ته نها تایبه تی پیغه مبهر بو، چونکه نه و دعای گیرا ده بو بو مردو نه ویش مافی خه لکی به سه ره وه بوو له بهرته وه پیشه کی نویژی له قهرزار نه ده کرد، به لام وه ختی سهروه ت و سامان که وته به رده ستی بوی نه بژارده وه و نویژی له سهر ده کردو زانایان به لایانه وه وایه پیویسته له بهیتولمال قهرزی مردوی قهرزار بدریته وه مه گهر خه زینه ی موسلمانان خالی بی.

۵۰۱۰/ن/۲۳۰۹] عن عمرو بن الشريد عن أبيه عن النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لِيُ الْوَاجِدِ ظُلْمٌ يَحِلُّ عِرْضُهُ وَعُقُوبَتُهُ]. رواه الخمسة الا الترمذی.

له عمري كوري شهريد له باوكيه وه له پيغهمبهروه وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتوه، كه فمرموده تي: ماتهل كردن و نه دانه وهی قهرزی دهسه لاتدار سته مه ﴿وه كو فمرموده ی ۴۹۹﴾ وه نه مه نه بی به هوی - ناوبردنی به خراب له کاتی سکالای خاوهن قهرزه که وه نه بی به هوی - توئه لی سندنه وهی به زیندان و شتی تر. احمد (۳۸۸/۴) و ابوداود (۳۶۲۸) والنسائي (۳۱۶/۷) وابن ماجه (۲۴۲۷).

۵۰۲۱/ن/۲۳۱۰] عن ابی سعید قال أصيب رجُلٌ على عهدِ رسولِ الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) في ثَمَارٍ ابْتَاعَهَا فَكَثُرَ دَيْنُهُ فَقَالَ: (تَصَدَّقُوا عَلَيَّ) [رواه الجماعة الا البخاری (م/۱۵۵۶/۱۸)].

له باوكی سه عیده وه (خوالی پازی بی) هاتوه، كه وتویه تی: پیاویك له سه رده می پیغهمبهری خوادا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دو چاری قهرزاریه ك هات به هوی به روبومیكه وه كه کری بوی و له ناوچوبو. جا قهرزه کانی زور بو، پیغهمبهر فمرموی ((خیری پی بکهن)) خه لکی خیریان پیکرد به لام نه گه یشته ته وای قهرزه کانی، ینجا پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فمرموی به خاوهن قهرزه کان: وه ریگرن نه وهی که دهستان نه که ویت و بیجگه له وه شتیکی ترتان بو نیه، واته نه گهر که سیك قهرزار بوو هیچی نه بو له باتی قهرزه که یدا بیداته وه نه بی خاوهن قهرزه کان، یان نازادی بکهن، یان لی بوه ستو له وه زیاتریان بو نیه. احمد (۳۶/۳) و ابوداود (۳۶۹) و الترمذی (۶۵۵) والنسائي (۲۶۵/۷) وابن ماجه (۲۳۵۶).

(۲۳۱۲/۵۰۳) [عن ابی هریره عن النبیِّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ أَدْرَكَ مَالَهُ بِعَيْنِهِ عَنْ رَجُلٍ أَفْلَسَ (أَوْ إِنْسَانَ قَدْ أَفْلَسَ) فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ مِنْ غَيْرِهِ] رواه الجماعة احمد (۲/۲۲۸، ۲۵۸) (خ/۲۴۰۲) (م/۲۲/۱۵۵۹) و ابوداود (۳۵۱۹) والترمذی (۱۲۶۲) والنسائی (۷/۳۱۱) وابن ماجه (۲۳۶۰).

له نه بوهوره يره وه (خوالئی پازی بن) له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتوه، که فهرمویه تی: هه رکه سی مائی خوئی سبی که مو زیادی- له لای کابرای هیچ له دهست نه ماو ﴿موفلیس﴾ دییه وه (یان مرؤقی که هیچی نه مابو) نه وه شایسته تره به و ماله تا بیجگه له و.

به لگه ی بالغ بوون

(۵۰۴/ن/۲۳۱۸) [عن ابن عمر قال: عُرِضْتُ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ أُحُدٍ وَأَنَا ابْنُ أَرْبَعِ عَشْرَةَ سَنَةً فَلَمْ يُجِزْنِي، وَعُرِضْتُ عَلَيْهِ يَوْمَ الْخَنْدَقِ وَأَنَا ابْنُ خَمْسِ عَشْرَةَ سَنَةً فَأَجَازَنِي]. رواه الجماعة الا النسائي خ/۴۰۹۷/م/۱۸۶۸/۹۱.

له عه بدولای کوری عومره وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پوژی ئوحد برامه خزمهت پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که ته مه نم ۱۴ سال بوو ماوه ی پی نه دام بچم بو غه زای ئوحد، وه له پوژی خنده قدا برامه خزمهتی ته مه نم ۱۵ سال بوو، ماوه ی پی دام که هاوکاری بکه م، واته له ۱۵ سالیدا مروژ به بالغ دانه نریت، نه گهر پیش نه وه ی نیرینه بو ئیحتلام نه بو بی، یان شهرمگه ی موی نه کرد بی، وه میینه بوو نه که وتبیتته عوزری شهرعییه وه، واته به سال (۱۵) پانزه ساله، لیره ش نه وه دهر نه که ویت که منال نابی برین بو غه زا ویشی جیهادیان بدری به سردا والله اعلم.

بۆ سه‌ره‌رشته‌ی بی نه‌وای هه‌یه له ماله‌ی هه‌تیو بخوات

(۵۰۵/ن / ۲۳۲۱) [عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فِي قَوْلِهِ تَعَالَى (وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ)] [اخرجاه خ/ ۲۲۱۲
(۴۵۷۵، ۲۷۶۵) م (۱۰، ۱۱ / ۳۰۱۹) احمد (۱۷/۲) ابو داود (۴۴۶۵) والترمذی (۱۷۱۱)
و ابن ماجه (۲۵۴۳).

له دایکی باه‌رداران‌هوه خاتون عایشه (خوالتی پازی بن) هاتوه، له باره‌ی فهرموده‌ی
خوای بالاده‌سته‌وه که نه‌فهرمویت: ﴿هه‌ر که‌سیک ده‌وله‌مه‌نده با خو‌ی بگریته‌وه له
ماله‌ی هه‌تیوو هه‌ر که‌سیکیش فه‌قیره با به شیوه‌ی عاده‌تی لیه بخوات﴾ سوره‌تی
نيساء ثابته‌تی (۶) که له‌باره‌ی سه‌ره‌رشته‌ی هه‌تیوانه‌وه‌یه، نه‌گه‌ر فه‌قیر بن، نه‌وه
نه‌توانی له‌باتی نه‌وه سه‌ره‌رشته‌ی و خزمه‌تی هه‌تیوانه له مالیان به شیوه‌ی عاده‌تی
بخوات، وه له وشه‌یه‌کی ترده هاتوه که: دابه‌زیوه له‌باره‌ی سه‌ره‌رشته‌ی هه‌تیوه‌وه که
به‌سه‌ریا نه‌گه‌ریت و ماله‌که‌ی بۆ چاک نه‌کات، نه‌گه‌ر فه‌قیر بو له‌وه ماله‌ بخوات به
شیوه‌ی عورفو و عاده‌تی سه‌رده‌م.

ثاشتی کردن لہ سہر شتی دیاری و نا دیاری دروستہ

(۲۳۲۶/۵۰۶ ن) [عَنْ جَابِرٍ أَنَّ أَبَاهُ قُتِلَ يَوْمَ أُحُدٍ شَهِيدًا ، وَعَلَيْهِ دَيْنٌ ، فَاشْتَدَّ الْغُرْمَاءُ فِي حُقُوقِهِمْ ، قَالَ : فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَأَلْتُهُمْ أَنْ يَقْبَلُوا ثَمْرَةَ حَائِطِي وَيُحَلِّلُوا أَبِي ، فَأَبَوْا ، فَلَمْ يُعْطِهِمُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَائِطِي وَقَالَ : ((سَنَعُدُّ عَلَيْكَ)) فَعَدَا عَلَيْنَا حِينَ أَصْبَحَ فَطَافَ فِي النَّخْلِ ، وَدَعَا فِي ثَمَرِهَا بِالْبَرَكَةِ فَجَدَدَتْهَا فَقَضَيْتَهُمْ وَبَقِيَ لَنَا مِنْ ثَمَرِهَا . وَفِي لَفْظٍ : أَنَّ أَبَاهُ تُوفِّيَ وَتَرَكَ عَلَيْهِ ثَلَاثِينَ وَسَقَا لِرَجُلٍ مِنَ الْيَهُودِ . فَاسْتَنْظَرَهُ جَابِرٌ ، فَأَبَى أَنْ يُنْظَرَهُ ، فَكَلَّمَ جَابِرٌ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَشْفَعُ لَهُ إِلَيْهِ ، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكَلَّمَ الْيَهُودِيَّ لِيَأْخُذَ ثَمْرَةَ نَخْلِهِ بِالَّذِي لَهُ فَأَبَى ، فَدَخَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) النَّخْلَ فَمَشَى فِيهَا ثُمَّ قَالَ لِجَابِرٍ : ((جِدْ لَهُ فَأَوْفِ لَهُ الَّذِي لَهُ)) فَجَدَّهُ بَعْدَمَا رَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَوْفَاهُ ثَلَاثِينَ وَسَقَا وَفَضَلَتْ سَبْعَةَ عَشَرَ وَسَقَا] رواهما البخاری خ/ ۴۰۵۳، ۲۷۸۱ والنسائی ۶/ ۲۴۴.]

له جابیره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که به راستی باوکی له غهزای ئو خوددا شهید کراوه قهرزار بوو خاوهن قهرزه کان زور توندیان کرد له سهر جابیر بو مافه کانیان، وتی: هاتمه خزکه تی پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) داوام لی کردن که بهروبومی باخه کهم لی وهرگرن و باوکم نازاد بکنن، نه یانکرد، پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باخه کهی پی نه دان و فهرموی ((بهیانی دین بو لات)) بهیانی که پرژ بوویه وه هاته لامان و گهرا بهناو خورماکاندا و داوای کرد که بهروبومه کهی پیتی تیکه ویت، منیش بریم و قهرزه کانیانم دایه وه، وه هندی کیشی مایه وه بو مان.

له وشهیه کی تردا هاتوه که: به راستی باوکی وه فاتی کرد سی خهروار خورمای جوله که یه ک قهرزار بوو، جا جابیر داوای ماوهی لی کرد ماوهی نه دا، له پاشان جابیر داوای له پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد که تکای بو بکات له و کابرایه پیغه مبهری خوایش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هات و قسه ی کرد له گه ل جوله که که دا که بهروبومی خورما کهی لی وهرگریت له باتی مافی خویدا، نه ویشی نه کرد، جا پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چوه ناو خورماکانه وه هاتو چویه کی تیدا کرد و فهرموی به جابیر ((پرژ بیسره وه و حهقی خوی پی بده ره وه)) نیتر جابیر پاش نه وهی که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گه رایه وه بهری خورما کهی بری و سی خهرواره کهی داوه به کابرا و حه قده خهرواریشی مایه وه و صلی الله علی حبیبنا و شفیعنا محمد واله واصحاب اجمعین وسلم تسلیم کثیرا.

(۲۳۳۰/ن/۵۰۷) [عن ابن عباس قال: قال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لا ضرَّ ولا ضرارَ ولِلرَّجُلِ أَنْ يَضَعَ خَشْبَةً فِي حَائِطِ جَارِهِ وَإِذَا اخْتَلَفْتُمْ فِي الطَّرِيقِ فَاجْعَلُوهُ سَبْعَةَ أَذْرُعٍ)]. رواه احمد ۳۱۳/۱ وابن ماجه (۲۳۳۷).

له عهبدو لای کوری عه باسه وه (خوایی پانی بی) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبه ری
خو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: زیان نیه، زیان گه یاندن نیه و بو دراوسی هه یه،
که دار بخاته سهر دیواری هاوسی که ی خوی، وه ههرکاتی له باره ی ریگاوه نا کو کیتان
بو ههوت گه ز دابنن له نیتواناندا.

دیاره نه مه بو نه و کاته بو وه که به وشتر و نه سپ وقاترو گویدریش نازو گویاز
نه کراو به لای یه کترا به باره وه بچونایه وه له ملاولایانه وه دو کهس به ناسانی هاتوچوی
بکر دایه، نه مرؤ نه بی دو سه یاره ی باری له بهرچاو بگریت و جیگای هاتوچوی
ریبواریش له ملاولایانه وه والله أعلم.

پاره تیکه لاوکردن و هاوبه‌شی دروسته

(۵۰۸/ن/۲۳۳۷) [عن ابی المنهال ان زید بن ارقم والبراء بن عازب
کانا شریکین فاشتریا فضة بنقدٍ ونسیئة فبلغ النبی (صلی الله علیه
وسلم) فامرهما: (ان ما کان بنقدٍ فأجیزوه وما کان نسیئة فرددوه)]. رواه
احمد ۳۷۱/۴ والبخاری بمعناه، خ (۲۴۹۷، ۲۴۹۸).

له باوکی مینهالهوه هاتوه، که زهیدی کوری نهرقه‌م و بهرائی کوری عازب
هاوبه‌ش بون به یه‌که‌وه هه‌ندی زیویان کری هه‌ندیکی به حازرو هه‌ندیکی به قهرزو
نهم نیشه گه‌یشته پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) و فرمانی پیدان، که ((نه‌وهی به حازر
بوه وهریگرن و نه‌وه‌یشی به قهرز بوه بیگیرنه‌وه — بو‌خواه‌نه‌که‌ی—))، چونکه نه‌وه
شتانه‌ی که سوویان تیدایه‌ی نه‌بی‌دهست به دهست بن نه‌گینا نه‌بی‌دهست به سوو، به
داخه‌وه نه‌مپرو نه‌م کاره ناپه‌سه‌نده له‌ناو مسولماناندا ره‌واجی په‌یدا کردووه،
حیساب بو‌پاشه‌رژوو حیسابی ناکه‌ن مه‌به‌ستیان هه‌ر دنیا ده‌ستکه‌وتنه، خوا له
شه‌رو فهرته‌نه‌ی دنیا و دنیا‌په‌رستان بمان پاریزیت.

که سنی کرا به وهکیل بو کرینی شتی جا نهو بهو پارهیہ زیاتر لهوهی کری دروسته

۵۰۹۱/ن/۲۳۵۰] عن عروۃ بن ابي الجعد البارقی: ان النبی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اَعْطَاهُ دِينَارًا لِيَشْتَرِيَ بِهِ شَاةً، فَاشْتَرَى لَهُ بِهَا شَاتَيْنِ، فَبَاعَ اِحْدَاهُمَا بِدِينَارٍ، وَجَاءَهُ بِدِينَارٍ وَشَاةً، فَدَعَا لَهُ بِالْبُرْكَهٖ فِي بَيْعِهِ، وَكَانَ لَوْ اشْتَرَى التُّرَابَ لَرِيحَ فِيهِ. [رواه الجماعة الا مسلمانا والنسائي واحمد (۳۷۵/۴) (خ/۳۶۴۲) وابوداود (۳۳۸۴، ۳۳۸۵) والترمذی (۱۲۵۸) وابن ماجه (۲۴۰۲).

له عومهری کوری نه بو جه عدی باریقیه وه (خوالئی دانی بی) هاتوه، که به راستی پیغه مبهر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دیناریکی پیدا که حیوانیکی بو بکریت نهویش به وه، دوو حیوانی کری و یه کیکیانی فروشته وه به دیناریک و نهو سادیناریک و حیوانیکی هینایه وه بوی، ئینجا پیغه مبهر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دوعای بو کرد که پیت بکه ویتته مامه له یه وه، ئیتر نهو نه گهر خاکی بکرایه سوودی لی نه کرد.

باسی ئاودان و شینایی

(۵۱۰/ن/۲۳۵۳) [عَنْ عُمَرَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَامَلَ أَهْلَ خَيْبَرَ بِشَطْرِ مَا يَخْرُجُ مِنْ ثَمَرٍ أَوْ زَرْعٍ] رواه الجماعة احمد (۲۲،۱۷/۲) خ (۲۳۲۹/۲۳۲۸) م/۳-۱۵۵۱/ ابوداود (۳۴۰۸) والترمذی (۱۴۰۱) والنسائی (۵۳/۷) وابن ماجه (۳۴۶۷) وللبخاری (أَعْطَى يَهُودَ خَيْبَرَ أَنْ يَعْمَلُوهَا وَيَزْرَعُوهَا وَلَهُمْ شَطْرُ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا)].

له عه بدولای کوری عومره وه (خوالتی پانی بن) هاتوه، که به راستی پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له گهله خه لکی خه بیه ردا ری که وت له سهه نیوهی ده رامه دی به روبوم و شینایی، وه له ریواتیکی بوخاریدا هاتوه که: ده سته که وتی خه بیه ریدا به جول که ی خه بیهه - باخ و زهوییه کان- ی له سهه نه وهی که نه وان ئیشی تیدا بکهن به خزمهت و ئاودان و توجاندن له سهه نیوهی بیان - نیوهی بو جول که کان و نیوهی شی بو پیغه مبهه و موسلمانان-، واته ئاوا مامه له یکه دروسته.

(۵۱۱/ن/۲۳۵۸) [عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ قَالَ كُنَّا أَكْثَرَ الْأَنْصَارِ حَقْلًا فَكُنَّا نُكْرَى الْأَرْضَ عَلَى أَنْ لَنَا هَذِهِ وَلَهُمْ هَذِهِ فَرُبَّمَا أَخْرَجَتْ هَذِهِ وَلَمْ تُخْرَجْ هَذِهِ فَفَنَهَانَا عَنْ ذَلِكَ فَأَمَّا الْوَرِقُ فَلَمْ يَنْهَنَا] أخرجه خ/۲۳۲۷، م/۱۱۷/۱۵۴۷.

له رافیعی کوری خه دیمه وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: ئیمه زهوی و باخو بیستانمان له هه مو یاریده ده ره کان زۆرتر بو، ئیمه زهویمان به کری ئه دا له سه ره ئه وهی که ئیره بو ئیمه بی و ئه وی بو ئه وان واته جیگای نزیك به ئاو چاکیان هه لئه بژارد بو خۆیان و ئه ویتریان ئه دا به کابرا بو خۆی بیچینی، جا زۆرجار وائه بو ئه و به شهی که چاک بووه خاوه نی زهوی بو خوای دانا بو ده غلی چاکی ئه هینا ئه وی تر هیچی نه ده هینا و کابرای زه همه تکیش هیچی ده ست نه ده که وت، له به ره ئه وه پیغه مبه ر (صَلِّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له وه به رگری کردین، به لام به پاره به رگری نه کردین، واته خاوه ن زهوی ئه بی به پاره یه کی دیاری زه ویه که ی بدات ئیتر چی تیدا ئه بی یان نابی له مل خاوه ن زهوی نیه، وه نابی به ده یه ک یان به زیاده که متر بدریت.

باسی به کریان و به کری گرتن

(۵۱۲/ن / ۲۳۶۴) [عن عائشة فی حدیث الهجرة، قالت: واستأجر النَّبِيُّ وَأَبُوبَكْرٌ رَجُلًا مِنْ بَنِي الدَّيْلِ هَادِيًا خَرِيْتًا.. (والخريْتُ: الماهرُ بالهداية) وَهُوَ عَلَى دِينِ كُفَّارِ قُرَيْشٍ، وَأَمْنَاهُ فَدَفَعَا إِلَيْهِ راحِلَتَهُمَا وَوَأَعَدَاهُ غَارَ ثَوْرٍ بَعْدَ ثَلَاثِ لَيَالٍ، فَأَتَاهُمَا بِرَاحِلَتِهِمَا صَبِيحَةَ لَيَالٍ ثَلَاثٍ فَارْتَحَلَا)، رواه احمد (۱۹۸/۶) والبخارى (۲۲۶۳) وابوداود (۴۰۸۳).

له دایکی باوهر دارانه وه خاتون عایشه (خوالی پانی بن) هاتوه، که سه بارهت به دهنگوباسی کوچ کردن قسهی کرده که وتویه تی: پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و نه بوبه کر (خوالی پانی بن) کابراهه کیان له تیره ی (به نی دیسهل) که ریگیای ده زانی و شاره زا بو به کری گرت، وه نه وه وکاته دا له سهه نایینی قوره یش بو به لام نه وان به نه مینیان نه زانی و دوو وشتریان پیدا که پاش سی شهو بویان بی نی و به لی نی نه شکه وتی (سهوریان) پیدا نه ویش به یانی شهوی سیههم بو بردن، واته دروسته مروقی مسولمان نه گهر مسولمانی شاره زای ده ستنه که وت بی باوهر بکات به ری پیشاندهرو چاوساگی، به لام نه گهر مسولمان هه بو نابج نه وه کاره بکات له بهر نه م فهرموده یه که نه فه رمویت: ((فَلَنْ أَسْتَعِينَ بِمُشْرِكٍ / مِنْ يَارْمَةِ تِي لِه موشریکم ناولی)) له پاشدا دیت.

۵۱۳۱/ن/۲۳۶۵] (عن ابی هریره، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَا بَعَثَ اللَّهُ نَبِيًّا إِلَّا رَعَى الْغَنَمَ فَقَالَ اصْحَابُهُ: وَأَنْتَ؟ قَالَ: نَعَمْ، كُنْتُ أَرْعَاهَا عَلَى قَرَارِيطٍ لِأَهْلِ مَكَّةَ) رواه احمد (۳/۳۲۶) والبخاری (۲۲۶۳) وابن ماجه (۲۱۴۹).

له نه بو هورهیره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه له پیغه مبهروه وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که فهرموده تی: خوا هیچ پیغه مبهریکی ره وانه نه کردووه مه گهر شوانی مه ریان کردبئ. یاره کانی وتیان تویش؟

فهرمودی: به لئی، منیش له وه پاندومه بو خه لکی مه که به چه ند قهراریتیک - پاره ی نه وه سهرده مه بوه - واته: پیغه مبهری نازیزمان شوانی کردوه، چونکه دهره یه کی زور گرنکه بو مروؤ له زور بواره وه.

۵۱۴/ن/۲۳۷۱] (عَنْ أَنَسٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اِحْتَجَمَ، حَجَمَهُ أَبُو طَيْبَةَ وَأَعْطَاهُ صَاعَيْنِ مِنْ طَعَامٍ وَكَلَّمَ مَوَالِيَهُ فَخَفَّفُوا عَنْهُ)، اخرجاه، خ/۲۱۰۲) م (۶۲/۱۵۷۷).

له نه نه سه وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که به راستی پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که له شاخی گرتوه (خوین گرتن) که له شاخ گره که نه بو ته یبه - که ناوی نافع بو - وه دومن خوراکی پیداو قسه ی کرد له گهل خاوه نه که یدا - بو بار سوک کردنی نه ویش - بو یان سوک کرد جا نه مه نه وه نه گه یه نی که پاره ی خوین گرتن قه ده غه نیه، نه گهرچی نه خواردنی چاکه وه کو له پیشه وه باسکرا.

له سهر را گه ياندني قورئان و خه لك شارهزا كردن ليبي،
نابي كرى و هر گيريت

(۵۱۵/ن/۲۳۷۳) [عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ شَيْبَلٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: اقْرءُوا الْقُرْآنَ وَلَا تَغْلُوا فِيهِ وَلَا تَجْفُوا عَنْهُ وَلَا تَأْكُلُوا بِهِ وَلَا تَسْتَكْثِرُوا بِهِ] رواه احمد (۴۴۴/۳).

له عه بدوره همانى كورى شيبله وه (خوالتي پازى بن) هاتوه، له پيغه مبه ره وه (صلى الله عليه وسلم) كه فهرمويه تى قورئان بخوينن و زياده پويي تيدا مه كه ن و خوتانى لى دورنه خه نه وه و پي مه خون، وه داواى سامان زور كردن نه كه ن به و.

دروسته نه گهر بو شيفا خوينرا به سهر نه خوشدا کری وهر گيري و مهر جیش بکريت

۵۱۶/ن/ ۲۳۷۷) [عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: انْطَلَقَ نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ فِي سَفَرَةٍ سَافَرُوهَا حَتَّى نَزَلُوا عَلَى حَيٍّ مِنْ أَحْيَاءِ الْعَرَبِ فَاسْتَضَافُوهُمْ فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمْ فَلَدَغَ سَيِّدُ ذَلِكَ الْحَيِّ، فَسَعَوْا لَهُ بِكُلِّ شَيْءٍ لَا يَنْفَعُهُ شَيْءٌ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَوْ أَتَيْتُمْ هَؤُلَاءِ الرَّهْطَ الَّذِينَ نَزَلُوا، لَعَلَّهُمْ أَنْ يَكُونَ عِنْدَهُمْ بَعْضُ شَيْءٍ، فَأَتَوْهُمْ، فَقَالُوا: يَا أَيُّهَا الرَّهْطُ إِنَّ سَيِّدَنَا لَدَغَ وَسَعَيْنَا لَهُ بِكُلِّ شَيْءٍ لَا يَنْفَعُهُ، فَهَلْ عِنْدَ أَحَدٍ مِنْكُمْ مِنْ شَيْءٍ؟ قَالَ بَعْضُهُمْ: إِنِّي وَاللَّهِ لَأَرْقِي، وَلَكِنْ وَاللَّهِ لَقَدْ اسْتَضَفْنَاكُمْ، فَلَمْ تُضَيِّفُونَا، فَمَا أَنَا بِرَاقٍ لَكُمْ، حَتَّى تَجْعَلُوا لَنَا جُعْلًا، فَصَالِحُوهُمْ عَلَى قَطِيعٍ مِنْ غَنَمٍ فَاَنْطَلَقَ يَتَفَلُّ عَلَيْهِ وَيَقْرَأُ: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)) فَكَانَ نَشِيطٌ مِنْ عِقَالٍ، فَاَنْطَلَقَ يَمْشِي وَمَا بِهِ قَلْبَةٌ، قَالَ: فَأَوْفُوهُمْ جُعْلَهُمُ الَّذِي صَالِحُوهُمْ عَلَيْهِ فَقَالَ بَعْضُهُمْ: اقْتَسِمُوا، فَقَالَ الَّذِي رُقِيَ: لَا تَفْعَلُوا حَتَّى نَأْتِيَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَكَرُ لَهُ الَّذِي كَانَ، فَفَنظَرَ الَّذِي يَأْمُرُنَا، فَقَدِمُوا عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَكَرُوا لَهُ ذَلِكَ، فَقَالَ: ((وَمَا يُدْرِيكَ أَنَّهَا رُقِيَةٌ)) ثُمَّ قَالَ: ((قَدْ أَصَبْتُمْ اقْتَسِمُوا، وَاضْرِبُوا لِي مَعَكُمْ سَهْمًا وَضَحِكِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ))) رواه

الجماعة الا النسائی، وهذا لفظ البخاری وهو أتم احمد (۳/۱۰، ۴۴)، خ/۲۲۷۶ (م/۲۲۰۱/۶۵) وابوداود (۳۹۰۰) والترمذی (۲۰۶۴) وابن ماجه (۲۱۵۶).

له باوکی سه عیده وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: چه ند که سیټک له یاره کانی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له سه فه ریټک له سه فه ره کانیاندا چون تا گه شتنه دیهاتیک له دیهاته کانی عه ره ب، داوای میوانداریان لیگردن، وه ریان نه گرتن جا له وکاته دا گه وهی نه وه دییه گه زرا هرچی شت بو بویان هیئا سودی نه بو، له بهر نه وه هه ندیکیان وتیان: نای خوزگه بچونایه لای نه وه تاقمه ریپواره به لکو له لای نه وان شتیټک هه بی، جا چونه لایان و وتیان نه ی تاقمه که به راستی گه وره که مان گه زرا وه هه مو شتیټکمان بو کرده هیچ سودی نه بو، نایا له لای نیوه شتیټک نیه؟ هه ندیکیان وتیان: به راستی من دوعا نه که م به لام به خوا نیمه داوای میوانداریمان کرد له نیوه، نیوه میوانداریتان نه کردین، جا منیش دوعا ناکه م بوټان هه تا نیوه شتیټکمان بو بریار نه دن، ریټکه وتن له سه ر پارچه یه مه ر - که سی سه ر بون - جا نه وه مسولمانه ییش روئی و فوی کرد به سه ریا و (الحمد لله رب العالمین) ی خویند به سه ریا، هه ره وه کو نه وه له په ت به رو بو بیټ هه ستایه وه وه نه ریویشټ و هیچ نازاریکی پیوه نه ما، وتی: نه وه ی به لیتنتان پیداوه پیان بده ن - نه وانیش پیانندان - و هه ندیکیان وتیان به شی بکه ن، نه وه ی که دوعا که ی کرد بو وتی: وا نه که ن هه تا نه چینه وه لای پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و نه وه ی که بو بوئی باس نه که یین.

جا ته ماشا که یین بزاین چ فرمانیکمان به سه را نه دات، هاتنه وه خزمه تی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و نه وه یان بو باسکرد، فه رموی: (چون زانیت که نه وه دوعایه؟) له پاشان فه رموی ((پیټکواتانه، به شی بکه ن و، له گهل خوتان به شیکیش بو من دانین)) و پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیټکه نی، واته له سه ر زه جمه تی دوعا بو خه لک نه توانی پاره وه رگریټ.

دروسته خوازیاری شت

(۵۱۷/ن / ۲۳۹۲) [عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: كَانَ فَزَعٌ بِالْمَدِينَةِ فَاسْتَعَارَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِرْسًا مِنْ أَبِي طَلْحَةَ يُقَالُ لَهُ: الْمَنْدُوبُ فَرَكِبَهُ فَلَمَّا رَجَعَ قَالَ: (مَا رَأَيْنَا مِنْ شَيْءٍ وَإِنْ وَجَدْنَاهُ، لَبِحْرًا) رواه الجماعة الا النسائي خ/ ۶۲۱۲، ۲۸۶۹، ۲۸۶۸، ۲۸۶۷، ۲۸۶۲، ۲۸۵۷، ۲۸۲۰، ۲۸۲۷، م/ ۴۹/ ۲۳۰۷، وابو داود (۴۹۸۸) والترمذی (۱۶۸۵-۱۶۸۶-۱۶۸۷) (وابن ماجه ۲۷۷۲) واحمد (۱۴۷/۳، ۱۸۰، ۱۸۵، ۲۷۱، ۲۷۴، ۲۹۱).]

له نه‌نسی کوری مالیکوه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه‌تی: نا‌ئارامیه‌ک له مه‌دینه‌دا پرویدا، له‌به‌رته‌وه پیغه‌مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به نه‌مانه‌ت داوای نه‌سپیتکی کرد له نه‌بو ته‌لخه که پییان نه‌وت (مه‌ندوب) و سوازی بو کاتنی گه‌پرایه‌وه فه‌رموی: هیچمان نه‌دی به‌راستی، وه‌کو ده‌ریایه - نه‌م نه‌سپه - واته دروسته شت به نه‌مانه‌ت له خه‌لکی تر بخوازیت.

(۵۱۸/ن / ۲۳۹۴) [عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا قَالَتْ - عَلَيْهِا دِرْعٌ قَطْرِيٌّ ثَمَنَ خَمْسَةَ دَرَاهِمٍ: - كَانَ لِي مِنْهُنَّ دِرْعٌ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَمَا كَانَتْ امْرَأَةً تَقِينُ بِالْمَدِينَةِ إِلَّا أَرْسَلْتُ إِلَيْهَا تَسْتَعِيرُهَا] رواه البخاری. خ/ (۲۶۲۸).

له دایکی باوه‌دارانه‌وه خاتون عائیشه (خوالیی پازی بن) هاتوه، که وتویه‌تی: - که لهوکاته‌دا کراسیکی له لۆکه دروستکراوی له‌به‌ردا بو بایی پینج دره‌م بو - من له‌ناو خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ردا - یان له‌ناو ئافره‌تانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا - کراسیکم هه‌بو له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوادا هیچ ئافره‌تیکی نه‌بو که خۆی جوان بکردایه - بۆ گواستنه‌وه - له مه‌دینه‌دا مه‌گه‌ر بیناردایه لام و ئه‌و کراسه‌ی به ئه‌مانه‌ت له‌لام بب‌ردایه، واته ئه‌م‌په‌رۆ وا خه‌لکی شتی زۆری هه‌یه‌و ئه‌م پۆشاکه‌ی منیان نیسته له‌لا بی‌نرخه ئه‌وکاته ئاوا بووه، وه ئه‌وه ئه‌گه‌یه‌نی که پۆشاک وه‌رگرتن به ئه‌مانه‌ت بۆ بوک نه‌عه‌یبه‌و نه‌خرابه.

هه‌ر که‌سی زه‌وییه‌ک پاک بکاته‌وه

(۵۱۹/ن/۲۳۹۶) [عَنْ جَابِرٍ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ أَحْيَا أَرْضًا مَيِّتَةً فَهِيَ لَهُ] رواه أحمد (۳/۳۵۶) و الترمذی ۱۳۷۹ و صححه.

له جابیره‌وه (خوالیی پازی بن) هاتوه که پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمویه‌تی: هه‌ر که‌سی زه‌وییه‌ک که هی که‌س نه‌بی ده‌ریبینی و پاک بکاته‌وه ئه‌وه هی خۆیه‌تی، واته بۆ که‌س نیه لی بی‌نیته‌وه.

(۵۲۰/ن/۲۴۰۰) [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَا تَمْنَعُوا فَضْلَ الْمَاءِ لِمَنْعُوا بِهِ الْكَلْبُ] [رواه اجماعه‌ الا ابا داود والنسائی / احمد (۲/۲۴۴) خ/۲۳۵۳ م (۳۶/۱۵۶۶) و الترمذی (۲۲۷۲) و ابن ماجه (۲۴۷۸).

له نه بو هورهیره وه (خوالی پازی بن) هاتوه له پیغه مبهروه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که
 فهرمویه تی: بهرگری مه کهن له ناوی زیاده بو نه وهی بهرگری بکهیت بهو ئاوه له
 نه وهر واته نابج ناوی زیاده و له وهر بهرگری بکریت له کهس.

(۲۴۰۹/ن/۵۲۱۱) [عَنْ الصَّعْبِ بْنِ جَثَامَةَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 حَمَى النَّقِيعَ، وَقَالَ: (لَا حِمَى إِلَّا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ) رواه احمد ۳۷/۴، ۳۸، ۷۱
 وابو داود ۳۰۸۳، ۳۰۸۴ وللبخاری منه (۲۳۷۰): لَا حِمَى إِلَّا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَقَالَ:
 بَلَّغْنَا أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَمَى النَّقِيعَ وَإِنَّ عُمَرَ حَمَى
 الشَّرَفَ وَالرَّبْذَةَ].

له سه عی کوری جه سامه وه (خوالی پازی بن) هاتوه که به راستی پیغه مبهره (صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پارێژگاری له وهه ری نه قیع کردوه بو و شتری زه کات، وه فهرمویه تی:
 پارێژگاری له له وهه پر بو که سی تر نیه مه گهر بو خواو بو پیغه مبهره کهی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ)، وه له لای بوخاریش هاتوه ههر له وهه که پارێژگاری نیه مه گهر بو خواو
 پیغه مبهره کهی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وه نه لئی پیمان گه یشتوه که پیغه مبهره (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - نه قیع - که ناوچه یه که له لای مه دینه - ی پاراستوه وه عومهر -
 شه ره ف و ره بهزه - که دو جیگان پاراستونی بو له وهه ری و شتری زه کات و
 ده سته که وته کان تا دابهش ده کریت.

**پچرینی زهوی له لایهن دهسه لاتی شهرعیه وه
بو ئەندامانی گهل**

(۵۲۲/ن / ۲۴۱۴) [عَنْ أَسْمَاءِ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ فِي حَدِيثٍ ذَكَرْتُهُ، قَالَتْ:
كُنْتُ أَنْقُلُ النَّوَى مِنْ أَرْضِ الزُّبَيْرِ الَّتِي أَقْطَعَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى رَأْسِي وَهُوَ مِنِّي عَلَى ثَلَاثِي فَرَسَخٍ] (ارجاه
خ/ ۳۱۵۱، ۵۲۲۴، م/ ۲۱۸۲).

له ئەسمای کچی ئەبویه کره وه (خوایینی پازی بن) له قسه یه کدا، که کردویه تی وتویه تی:
من ناوکهم — ناوکی خورما بو ناشتن — له زهوی زویه ره وه که پیغه مبهری خوا (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆی پچری بو نازاو گویاز ده کردوه ئەو دوویه ش له سی بهشی که
فرسه خیک له منه وه دور بو.

داگیر کردن

(۲۴۲۴/ن/۵۲۳) [عَنْ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا يَأْخُذَنَّ أَحَدُكُمْ مَتَاعَ أَخِيهِ جَادًّا وَلَا لَاعِبًا وَإِذَا أَخَذَ أَحَدُكُمْ عَصَا أَخِيهِ فَلْيَرُدُّهَا عَلَيْهِ) رواه احمد (۲۲۱/۴) و ابو داود (۵۰۰۳) والترمذی (۲۱۶۰) والبخاری فی الادب المفرد برقم (۲۴۱)].

له سائیبی کوری یه زیده وه له باوکیه وه (خوالتی پانی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغهمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: ((با هیچکام له نیوه کهلویه لی برای خوی نه بات، چ به راستی و چ به گالته وه هدرکاتی یه کیک له نیوه عهسای براکهی برد، بابیگه رینیتته وه بوی))، واته مالی کهس بو کهس حه لال نیه، مه گهر بهو ریگیانیه که له شهریه تی نیسلامدا ریگیای پیدراوه.

(۲۴۲۷/ن/۵۲۴) [عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ ظَلَمَ شَيْراً مِنَ الْأَرْضِ طَوَّقَهُ اللَّهُ مِنْ سَبْعِ أَرْضِينَ] متفق علیه (خ/۲۴۵۳) (م/۱۶۱۲) احمد (۲۵۲،۷۹/۶)].

له دایکی باوه ردارانه وه خاتون عایشه (خوالتی پانی بن) هاتوه، که به راستی پیغهمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: ههرکه سیک بستنی زهوی به ستهم له که سینک وهرگریت خوا ههتا ههوت قاتی زهوی نه کات به تهوق و نهیکاته ملیه وه — یان به ناو ههر ههوت قاتی زهویدا نه بیبته خواره وه — ریوایه تی ههر دو هاتوه و

نه گونجی سزای نهو جوړه که سانه جیا جیا بیت یان به ههردو شیوه سزا بدرین. والله اعلم.

(۵۲۵/ن/۲۴۳۵) [عَنْ أَنَسٍ قَالَ: أَهَدَتْ بَعْضُ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَيْهِ طَعَامًا فِي قِصْعَةٍ فَضَرَبَتْ عَائِشَةُ الْقِصْعَةَ بِيَدِهَا فَأَلْقَتْ مَا فِيهَا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): طَعَامٌ بِطَعَامٍ وَإِنَاءٌ بِإِنَاءٍ] رواه الترمذی وصححه وهو بمعناه لسائر الجماعة الا مسلماً احمد (۱۰۵/۳)، خ/۵۲۲۵) وابو داود(۳۵۶۷) والترمذی (۱۳۵۹) والنسائی (۷۰/۷) وابن ماجه (۳۳۴).

له نه نه سهوه (خوالی پازی بن) هاتوه که هه ندی له خیزانه کانی پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خواردنیکی نارد بو پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له قاپیکدا - له وکاته دا پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له لای عایشه بو - عایشه دهستیکیدا له قاپه که و نه وهی که تییدا بو پزاوو - قاپه که یش شکا - جا پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: خواردنیکی له باتی خواردنه که داو قاپیک له باتی قاپه که دا، واته خواردنیکی وه کو نه م خواردنه مان بو دروست بکه و قاپیک ساقی وه کو نه م قاپه ی که شکاندت بیده وه به وهی که نه م شیوهی بو ناردوین. درودی خوات لیبی نهی پیغه مبهه ی نازیز بو نهو دله گه وره و حه وسه له و خو گریته.

(۵۲۶/ن/۲۴۴۱) [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، أَرَأَيْتَ إِنْ جَاءَ رَجُلٌ يُرِيدُ أَخْذَ مَالِي قَالَ: (فَلَا تُعْطِهِ مَالِكَ) قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ قَاتَلَنِي؟ قَالَ: ((قَاتِلْهُ)) قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَتَلَنِي؟ قَالَ: ((فَأَنْتَ شَهِيدٌ)) قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَتَلْتَهُ؟ قَالَ: ((هُوَ فِي النَّارِ))، قَالَ: (رواه

مسلم (۱۴۰/۲۲۵) واحمد (۱۶۰/۲) وفي لفظه، يا رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَرَأَيْتَ إِنْ عَدَا عَلِيٌّ مَالِي؟ قَالَ (أَنْشِدِ اللهُ) قَالَ فَإِنْ أَبَوْا عَلِيٌّ؟ قَالَ: ((أَنْشِدِ اللهُ)) قَالَ: فَإِنْ أَبَوْا عَلِيٌّ؟ قَالَ: ((قَاتِلْ، فَإِنْ قُتِلْتَ فَفِي الْجَنَّةِ وَإِنْ قَتَلْتَ فَفِي النَّارِ)).

له نه بو هورهيره وه (خوالی پانی بن) هاتوه، كه وتويه تي: پياويك هاته خزمه تي بيغه مبهري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ووتی تو به لاته وه چونه نه گهر كابرايهك هاتو ويستی مالم ببات فهرموی (ماله كه تي نه دهيتي)، وتی: نهی پیت چونه نه گهر شهري له گه لما كرد؟ فهرموی (شهري له گه لدا بکه)، وتی: نهی پیت چونه نه گهر كوشتمی؟ فهرموی (تو شهيديت)، وتی: نهی پیت چونه نه گهر كوشتم؟ فهرموی (نهو له ناو ناگردايه)، وه له وشه لای نيمامي نه حمده دا هاتوه، كه: نهی بيغه مبهري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیت چونه نه گهر كه سي ده ستريزی کرده سهر مالم؟ فهرموی (داواي لي بکه له بهر خاتري خوا نهو نيشه نه كات)، وتی: نهی نه گهر گويي پينه دام؟ فهرموی: (داواي لي بکه له بهر خاتري خوا نهو نيشه نه كات) وتی: نهی نه گهر گويي پي نه دام؟ فهرموی (شهري له گه ل بکه) جا نه گهر تو كوژرايت، نهو تو له بهه شتدايت و نه گهر تو نهوت كوشت، له ناو ناگردايه، لي ره وه نهو دهرده كه ويت كه بهر بهر هه كانی په لامادهر پتويسته و چاك وايه پيشه كي له ناسانه كانه وه ده ست پي بکات.

([عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: مَنْ قُتِلَ دُونَ دِينِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ وَمَنْ قُتِلَ دُونَ دَمِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ وَمَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ وَمَنْ قُتِلَ دُونَ أَهْلِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ] رواه الخمسة)

وصحه الترمذی، احمد (۱۸۷/۱) و ابو داود (۲۷۷۲) و الترمذی (۱۴۲۱) و النسائی (۱۱۶، ۱۱۵/۷) و ابن ماجه (۲۵۸۰).

له سه عیدی کوری زیدوه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی بیستم له پیغه مبهروه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که نه یفه رمو: هر که سی بکوژی له سهر ئایینی شه هیده، وه هر که سی بکوژی له سهر پاراستنی گیانی شه هیده، وه هر که سی بکوژی له سهر مالی شه هیده، وه هر که سی بکوژی له سهر خاوخیزانی شه هیده، و لله الحمد والمنه.

تیبینی: ثم پاراستنه له سهر گیانی خوی پیوست نیه له سهری، به لام له سهر پاراستنی خاوخیزانی و هر ستم لیکراویکی تر مادام توانای هه بی پیوسته له سهری^(۱).

(۲۴۴۸/ن/۵۲۸) [عَنْ أَنَسٍ عَنْ أَبِي طَلْحَةَ أَنَّهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي إِشْتَرَيْتُ خَمْرًا لِأَيْتَامٍ فِي حِجْرِي؟ فَقَالَ (أَهْرَقِ الْخَمْرَ وَأَكْسِرِ الدَّنَانَ)]
رواه احمد (۱۱۹/۳، ۱۸۰، ۲۶۰) و ابو داود (۳۶۷۵) و الترمذی و صله عن مسلم (۱۹۸۳/۱۱).

له نه سهوه (خوالی پازی بن) له نه بو ته له وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که به راستی نه وتی: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) من هندی شه راوم کریوه بو نه هه تیوانه کی به ختیوان نه کهم؟ فه رموی: نه شه راوه برژینه و گوزه کهیش بشکینه، واته شتی حه رام نابی به مولک و له ناوبردنی تولهی نیه.

(۱) ته ماشای فه رمودهی ژماره (۲۴۴۴، ۲۴۴۵، ۲۴۴۶، ۲۴۴۷)، له نیل الاوطار، بکه.

(۲۴۵۱/ن/۵۲۹) [(عَنْ جَابِرِ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَضَى بِالشُّفْعَةِ فِي كُلِّ مَا لَمْ يُقْسَمَ فَاذَا وَقَعَتِ الْحُدُودُ وَصَرِفَتِ الطَّرِيقُ فَلَا شُفْعَةَ] وأحمد (۲۹۶/۳) والبخاری (۲۲۵۷) وعند غيرهما بالفاظٍ مختلفة. رواه الجماعة الا مسلماً والنسائي، ابوداود (۳۵۱۴) والترمذی (۱۳۷۰) وابن ماجه (۲۴۹۹).

له جابيره وه (خوالئي پازي بن) هاتوه، كه بهراستي پيغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) برياري هاوجوتي (الشفعة) داوه له هه شتيكدا كه بهش نه كرابييت، جا هه ركاتي جيا كرايه وه و سنوريان دياريكراو ريگاي چونه ناويان گورا، نيتير مافي هاوجوتي ناميني، واته نه گهر دو كهس يان زياتر له شتيكدا هاوبهش بون له پاشا يه كييك، يان زياتر له وان بهشي خوي فروشت مادام بهش نه كرابيي نهواني تر مافيان هديه بهو نرخهي كه فروشراوه نهو بهشه هه لگرنه وه، وه نابي به بي پرسى نهوان بيفروشيت، مادام بهش نه كرابييت به لام وه ختي بهشكراو سنوري بهشه كان ديارى كرا، نيتير ههه كاميان بويان نيه بلين نييمه هه ليئه گرينه وه، به لام باش وايه پرسيان پي بكات له بهر فهرموده ي بهرده م.

(۲۴۵۵/ن/۵۳۰) [(عَنْ سَمُرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (جَارُ الدَّارِ أَحَقُّ بِالدَّارِ مِنْ غَيْرِهِ) رواه احمد (۱۲،۸/۵) وابوداود (۳۵۱۷) والترمذی (۱۳۶۸) وصححه].

له سه مورده وه (خوالئي پازي بن) هاتوه، كه پيغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمويه تي: دراوسيتي خانوو شايسته تره بهو خانووه، بيچگه لهو نه گهر دوو شتي جيا له يه كنو سنوريان دياريه وه ريگاشيان جياوازه، به لام هيشتا مافي هاوسيه تي نه مينى و چاك وايه پيشه كي لهو كرپنو فروشتنه ي نهو خانوه ناگادار بكريت جا نه گهر ويستي با بهو بيفروشيت نهوه چا كتره.

هه‌لگرتنی شتی کهم نرخ و سه‌رف کردن، یان خواردنی به تاوان نازمیردریت

(۵۳۱/ن / ۲۴۶۰) [عَنْ أَنَسٍ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَرَّ بِتَمْرَةٍ فِي الطَّرِيقِ فَقَالَ: (لَوْلَا أَنِّي أَخَافُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الصَّدَقَةِ لَأَكَلْتُهَا) متفق عليه. خ (۲۴۳۱) م (۱۰۷۱/۱۶۵) و ابوداود (۱۶۵۱) و احمد ۳/۲۵۸، ۱۸۴، ۱۹۳].

له نه‌سه‌وه (خوایی پازی بن) هاتوه، که به راستی پیغه‌مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ریگادا دای به‌لای دهنکه خورمایه‌کدا فرموی: نه‌گهر نه‌ترسامایه که نه‌و خورما هی زه‌کاته‌و — که‌وتوه — نه‌م خوارد.

باسی شته گومبوهکان

(۵۳۲/ن / ۲۴۶۲) [عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ، أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا يَأْوِي الضَّالَّةَ إِلَّا ضَالٌّ مَا لَمْ يَعْرِفْهَا) رواه احمد (۱۱۷/۴) ومسلم (۱۷۲۵/۱۲)].

له زهیدی کوری خالیدهوه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که به راستی پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) فهرمویه تی: گومبویهک هه لناگریتهوه، مه گهر گومپراهیک مادام باسی نه کات و جاری بو نه دات.

(۵۳۳/ن / ۲۴۶۳) [عَنْهُ قَالَ سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ اللَّقْطَةِ الذَّهَبِ وَالْوَرَقِ؟ فَقَالَ: اعْرِفْ وَكَأَنَّهَا وَعِفَاصَهَا ثُمَّ عَرَّفَهَا سَنَةً فَإِنْ لَمْ تَعْرِفْ فَاسْتَنْفِقْهَا وَلْتَكُنْ وَدِيعَةً عِنْدَكَ فَإِنْ جَاءَ طَالِبُهَا يَوْمًا مِنَ الدَّهْرِ فَأَدِّهَا إِلَيْهِ)) وَسَأَلَهُ عَنْ ضَالَّةِ الْأَيْلِ؟ فَقَالَ: (مَالِكٌ وَلَهَا؟ دَعَهَا فَإِنَّ مَعَهَا حِذَاءَهَا وَسِقَاءَهَا، تَرُدُّ الْمَاءَ وَتَأْكُلُ الشَّجَرَ حَتَّى يَجِدَهَا رَبُّهَا)) وَسَأَلَهُ عَنِ الشَّاةِ؟ فَقَالَ: (خُذْهَا فَإِنَّمَا هِيَ لَكَ أَوْ لِأَخِيكَ أَوْ لِلذَّبِّ) رواه الجماعة الا النسائي خ/ ۲۴۲۹ م (۱۳۴۶/۳)].

وه هدر له وهوه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که پرسیار کرا له پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له باره ی هه لگرتنه وه ی زیرو زیو - پاره ی سه رده م - فهرموی: (با نهو شته ی

که تییدایه و زاربیینی بناستی، پاشان تا سالتیک ناویشانی بکات له جیگا گشتییه کان، وه کو قاپی مزگهوت و جیگای کوبونه وهی خه لک - پیشه کی به یانیان و ئیواران پاشان پوژی جارتیک پاشان حهفتهی جارتیک - جا نه گهر نه ناسراوه خهرجی بکه نه وه نامانه تییکه له لات هه تا ماوی، نه گهر خاوه نی پهیدا بو هاته لات بیده ره وه)، وه له باره ی و شتری گومبو وه په سیاری لیکرد؟

فهرموی: "تو چیت داوه له و" وازی لیییینه به راستی له گه ل نه ودایه پیلا وه که ی و کونه ی ئاوه که ی، واته پیویستی به هیئانه وه ناکات و وازی لی بهیینه - چونکه نه وه نه چیتته سهر ئاوو گژو گیوا و دره خت نه خوات هه تا خاوه نه که ی ئه ی دوزیتته وه. وه له باره ی گومبوی ماله وه په سیاری لیکرد؟

فهرموی: هه لیگره وه لای خوت، چونکه نه وه نیه بیجگه له وه ی که یان هی تویه یان هی براهه ته - خاوه نه که ی - یان هی گورگه واته گورگ نه یخوات. له م دوو فهرموده دا پیئاسه ی هه لگری گومبو وه جوژی گومبو ه کانی بو باس کردین.

تیییینی: نه و شته گومبوانه ی که خراب نه بن وه کو میوه و گوشت و سهوزی هه لته گیرین و نه خورین و نرخه که ی بو خاوه نه که ی دائه نریت.

باسی بهخشین و سهوقاتی

(۵۳۴۱/ن/۲۴۶۶) [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَوْ دُعِيْتُ إِلَى ذِرَاعٍ لَأَجَبْتُ وَلَوْ أُهْدِيَ إِلَيَّ ذِرَاعٌ أَوْ كُرَاعٌ لَقَبَلْتُ) رواه البخارى (۵۱۷۸)].

له نه بو هورهیره وه (خوالی پانی بن) هاتوه، له پیغه مبهروه وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که ده فرمویت: نه گهر ده عوهت بکریم بو خواردنی سهری قاجیکی حیوان یان ده ستیک ده چم، واته به که می نازانم، وه نه گهر به سهوقاتی ده ستی، یان سهری قاجیکی حیوانم بو پهوانه بکریت وهری نه گرم، واته نابی شتی کهم به بی نرخ و بی ریز ته ماشا بکریت، له راستیدا نه وه بهخشین و سهقاوهتی یه به لگهی خوشه ویستی و سوزه بویه نابی به کهم سهیر بکریت. والله اعلم.

(۵۳۵۰/ن/۲۴۷۵) [عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ، قَالَتْ: أَتَنَى أُمِّي رَاغِبَةً فِي عَهْدِ قُرَيْشٍ وَهِيَ مُشْرِكَةٌ فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَصْلَهَا ؟ قَالَ: ((نعم)) متفق عليه] احمد (۳۳۵، ۳۴۷، ۳۴۴/۶) م (۶۹۶/۲) خ (۵۹۷۹) و ابو داود (۱۶۶۸) (وزاد: قال ابن عینه فانزل الله فيها ((لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتُلُوا فِي الدِّينِ)) الممتحنة/ ۸ وَمَعْنَى رَاغِبَةً، أَي طَامِعَةً تَسْأَلُنِي شَيْئًا).

لہ خاتون نہ سمای کچی نہ بوبہ کرہ وہ (خوالہی پازی بن) ہاتوہ، کہ وتویہ تی: دایکم لہ سہر دہ می پھیانی قورہ یشدا ہاتہ لام کہ نہو بت پھرست بو، لہ بہرئہ وہ پرسیارم لہ پیغہ مہبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد ثایا پیوہندی پیوہ بکہم؟
فہرموی: بہ لئی. وہ لہ ریوایہ تی ٹیمامی بوخاریدا ہاتوہ، کہ: کوری عویہینہ وتویہ تی لہ مبارہ وہ ٹہم ٹایہ تہ دابہزی (خوا بہرگریتان ناکات - لہ پیوہندیتان بہو کافرانی - کہ شہریان لہ گہ لٹان نہ کردوہ لہ بارہی ٹاینتانہ وہ) وشہی راغبہ: واتہ بہ تہ مابو داوای شتم لی بکات.

(۵۳۶/ن/۲۴۷۸) [عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْبَلُ الْهَدِيَّةَ وَيُثِيبُ عَلَيْهَا]. رواه احمد (۹۰/۶) والبخاری (۲۵۸۵) وابوداود (۳۵۳۶) والترمذی (۱۹۵۳) فی الشمائل].

لہ دایکی باوہر دارانہ وہ خاتون عائشہ (خوالہی پازی بن) ہاتوہ، کہ وتویہ تی: (پیغہ مہبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دیاری وہرگرتوہو پاداشتی داوہ تہ وہ، واتہ پاداشت دانہ وہی دیاری سونہ تہ).

(۵۳۷/ن/۲۴۸۲) [عَنْ نِعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ أَنَّ أَبَاهُ أَتَى بِهِ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: إِنِّي نَحَلْتُ ابْنِي هَذَا غُلَامًا كَانَ لِي؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (أَكُلُ وَكَدِكُ نَحَلْتَهُ مِثْلَ هَذَا؟) فَقَالَ: لَا. فَقَالَ: (فَارْجِعْهُ) رواه الجماعة الا اباداود) خ (۲۵۸۶) م (۱۶۲۳/۹) احمد (۲۸۶/۴) والترمذی (۱۳۶۷) والنسائی (۲۵۸،۲۵۹/۶) وَلَفْظُ مُسْلِمٍ: قَالَ: تَصَدَّقَ عَلَيَّ أَبِي بِيَعُضِ مَالِهِ فَقَالَتْ أُمِّي عَمْرَةَ بِنْتُ رَوَاحَةَ: لَا أَرْضَى حَتَّى تُشْهَدَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاَنْطَلِقَ أَبِي إِلَيْهِ يُشْهَدُهُ عَلَيَّ صَدَقْتِي ، فَقَالَ

رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : ((أَفَعَلْتَ هَذَا بِوَلَدِكَ كُلِّهِمْ؟)) قَالَ : لا ، فَقَالَ : ((اتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْدِلُوا فِي أَوْلَادِكُمْ)) فَرَجَعَ أَبِي فِي تِلْكَ الصَّدَقَةِ ، وَلِلْبُخَارِيِّ مِثْلُهُ، لَكِنْ ذَكَرَهُ بِلَفْظِ الْعَطِيَّةِ لا بِلَفْظِ الصَّدَقَةِ].

له نوعمانی کوری به شیره وه هاتوه که به راستی باوکی بردویه تیه خزمهت پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وتویه تی: به راستی من نهو خزمه تکارم — بهنده ی بوه — به خشیه بهم کورهم؟

پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: ثایا به هه مو منالیکت شتی وات به خشیه؟

وتی: نه خیر.

فهرموی: (بیگهرینه وه).

له وشه ی نیمامی موسلیمدا هاتوه، که وتویه تی: باوکم هه ندی مالی به چاکه به من دا، جا دایکم (عه مره ی کچی ره واحه) وتی من رازی نیم هه تا پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به شایهت نه گریت، له بهر نه وه به باوکم بردمیسه لای بو نه وه ی که شایه تی بدات له سهر نهو چاکه ی که به من درا بو، پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: نه مهت کردوه له گهل هه مو مناله کانتدا؟

وتی: نه خیر.

فهرموی: له خوا بترسه و دادپهروه ره له نیوان مناله کانتدا.

له بهر نه وه به باوکم لهو چاکه یه په شیمان بویه وه. له لای نیمامی بوخاریش بهم شیوه هدی به لام له باتی (چاکه - الصدقه) به خشینی وتوه — (الهدیه).

(۵۳۸/ن/۲۴۸۴) [عن طاوس ابن عُمَرُ وَابْنِ عَبَّاسٍ، رَفَعَاهُ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا يَحِلُّ لِلرَّجُلِ أَنْ يُعْطِيَ الْعَطِيَّةَ فَيَرْجِعَ فِيهَا إِلَّا

الْوَالِدَ فِيمَا يُعْطَىٰ وَوَلَدَهُ وَمَثَلُ الرَّجُلِ يُعْطَىٰ الْعَطِيَّةَ ثُمَّ يَرْجِعُ فِيهَا كَمَثَلِ الْكَلْبِ أَكَلَ حَتَّىٰ إِذَا شَبِعَ قَاءَهُ ثُمَّ رَجَعَ فِي قَيْئِهِ) رواه الخمسة وصححه الترمذی، احمد (۲۷/۲) وابوداود (۳۵۳۸) والترمذی (۲۱۳۲) والنسائی (۲۶۷/۶) وابن ماجه (۲۳۷۷).

له تاووسه وه - ره همه تی خوا برژی به سه ریا - هاتوه، که عه بدولای کوری عومره و عه بدولای کوری عه باس، گه یاندوویانه ته پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهرمویه تی: ره وایه بو هیچ که سیک که شتی ببه خشیت و له پاشدا لئی په شیمان بیته وه - پاش ودرگرتن - بیجگه له به خشینی باوک له وهی که نه یدات به نه ولادی، وه وینهی نه و که سانهی که شتیک نه به خشیت و له پاشدا وهری نه گریته وه وه کو سه گیک وایه که بخوات هتا تیر نه خوات، نه ریشیتته وه، له پاشدا رشانه وه که هی خزی بخوات.

(۵۳۹/ن/۲۴۸۶)) [عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِنَّ لِي مَالًا وَوَلَدًا وَإِنَّ أَبِي يُرِيدُ أَنْ يَجْتَا حَ مَالِي؟! فَقَالَ: أَنْتَ وَمَالِكَ لَا يُبِيكُ) رواه ابن ماجه (۲۲۹۱).

له جابیره وه (خوایلی پازی بن) هاتوه، که پیاویک وتی: نهی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به راستی من مال و منالیم هدی و باوکم نه یه وی هه مو مال که م بیات؟! فهرموی خوت و مال که تیش هی باوکتی، واته نه توانی بیبات.

(۵۴۰/ن/۲۴۸۹)) [عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): مَنْ أَعْمَرَ عَمْرِي فِيهِ لِمُعَمَّرِهِ مَحْيَاهُ وَمَمَاتَاهُ وَلَا تَرْقُبُوا فَمَنْ

أَرْقَبَ شَيْئًا فَهُوَ سَبِيلُ الْمِيرَاثِ) رواه الخمسة إلا الترمذی. احمد (۱۸۹/۵)
وابوداود (۳۵۵۹) والنسائی (۲۷۲/۶) وابن ماجه (۲۳۸۱).

له زهیدی کوری سایبته وه (خوالی بی پازی بی) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: هه رکه سی مالتیکی به خشی به کابرایه ک تا ماوه واته
وتی نهو ماله بو تو تائه وماوه یه له پاشدا بیته وه بو خوّم نه وه بو پی به خشراوه، له
ژیانیشداو پاش مردنیشی واته بو واریسه کانی نهو نه بن. وه مال نه به خشن به
چاوه پروانی مردن واته کابرا بلّی به که سیکی تر نهو ماله م بو تو ته گهر پیش تو
مردم، وه بو خوّم ته گهر پاش تو مردم، هه رکه سیکی تاوه های کرد شه ویش بو پی
به خشراو نه بی و به ره و میرات گرانی نهو نه چیت، واته ناگه ریته وه بو به خشنده. واته
نهو نیشه مه که ن، وه ته گهر واتان کرد نهو نه بی تا بهو شیوه بیته و ناگه ریته وه بو
کابرای به خشنده.

دهستی کاری ئافرهت له مائی میردیدا

(۵۴۱/ن/۲۴۹۴) [عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِذَا أَنْفَقَتِ الْمَرْأَةُ مِنْ طَعَامِ زَوْجِهَا غَيْرَ مُفْسِدَةً كَانَ لَهَا أَجْرُهَا بِمَا أَنْفَقَتْ وَلِزَوْجِهَا أَجْرُهُ بِمَا كَسَبَ وَلِلْخَازِنِ مِثْلُ ذَلِكَ لَا يَنْقُصُ بَعْضُهُمْ مِنْ أَجْرِ بَعْضٍ شَيْئًا] رواه الجماعة خ (۲۰۶۵) م (۱۲۰۳/۷۹) احمد (۶/۴۴/۱۳۹، ۱۴۱، ۱۴۲، ۲۷۸) وابوداود (۱۶۸۵) والترمذی (۲۷۲، ۶۷۱) والنسائی (۵/۶۵) وابن ماجه (۲۲۹۴).

له دایکی باوه‌دارانهوه خاتون عایشه خوالی خۆشبیته هاتوه، که وتویهتی: پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه‌تی: هه‌رکاتی ئافرهت له خواردنی میرده‌که‌ی به‌خشی و مه‌به‌ستی زیان لی‌دانی میرده‌که‌ی نه‌بو، نه‌وه پاداشتی به‌خشینه‌که‌ی پی‌ئه‌دریته و میرده‌که‌شی پاداشی وه‌ده‌سته‌ینانی هه‌یه و خه‌زینه‌داریش هه‌ر ئاوايه، هه‌یچکامیان پاداشی هه‌یچکامیان که‌م ناکه‌نه‌وه، به‌ئێ هه‌رکاتی ئافرهت میرده‌که‌ی ماوه‌ی پیدا یان شتیکی که‌م بو وای ئه‌زانی که میرده‌که‌ی به‌وه نارازنیه پاداشی ته‌واو وه‌رته‌گریته به‌لام ته‌گه‌ر میرده‌که‌ی ماوه‌ی پیینه‌دابوو شته‌که‌یش زۆر گرنه‌گ بو ته‌مه‌ بۆی نیه بیبه‌خشیته و نه‌وه فهرمودانه‌ی که ماوه‌ی نه‌داوه به‌به‌خشینی ئافرهت له مائی میردی وه‌به‌ر ته‌م به‌شه ته‌که‌ویته، وه ته‌گه‌ر خواردن و شته‌که میردی به‌وی دابو به‌لام ته‌وه به‌بی ئیجازه‌ی میردی به‌خشی

نیږه دا نیوه چاکه ی بۆ نه نوسریت، واته پاداشی به خشینه که ی هه یه نه ک شته به خشراوه که جا نه م فهرموده و نه فهرموده راسته ی که نه لئ نیوه چاکه ی بۆ هه یه بۆ نه و به شه یه ، ته نانه ت ثافره تی هه له خه رج بۆ ی نیه له مائی تایبه تی خویدا خه رج بکات به بی ئیجازه ی میږدی به لام نه گه ر لیزان بو ژیر بو نه وه له مائی تایبه تی خویدا نه توانی خه رج بکات و نه مانه هه مویان فهرموده یان له سه ره ^(۱). وه به نده یش (العبد) له مائی گه وره که یدا هه روه کو ثافره ت وایه . والله اعلم.

(۱) ته ماشای فهرموده ی ژماره (۲۴۹۵ تا ۲۵۰۰) له سه رچاوه ی پیشو، بکه .

باسی گگردان (الوقف)

(۵۴۲/ن/۲۵۰۵) [عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ عُمَرَ أَصَابَ أَرْضاً مِنْ أَرْضِ خَيْبَرَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَصَبْتُ أَرْضاً بِخَيْبَرَ لَمْ أَصِبْ مَالاً قَطُّ أَنفَسَ عِنْدِي مِنْهُ فَمَا تَأْمُرُنِي؟ فَقَالَ: (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِنْ شِئْتَ حَبَسْتَ أَصْلَهَا وَتَصَدَّقْتَ بِهَا)) فَتَصَدَّقَ بِهَا عُمَرُ عَلَى الْأَتْبَاعِ وَلَا تُوهَبَ وَلَا تُورَثَ فِي الْفُقَرَاءِ وَذَوِي الْقُرْبَى وَالرَّقَابِ وَالضُّعْفِ وَابْنِ السَّبِيلِ، لِأَجْنَحَ عَلَى مَنْ وَلِيَهَا أَنْ يَأْكُلَ مِنْهَا بِالْمَعْرُوفِ وَيُطْعِمَ، غَيْرِ مُتَمَوِّلٍ) رواه الجماعة أحمد (۲/۵۵/۱۲۵) خ (۲۷۳۷) م (۱۵/۱۶۳۳، ۱۶۳۲).

له عهبدولای کوری عومره وه (خوالی پازی بن) هاتوه که بهراستی عومهر - باوکی - له خه بیهردا زهوییه کی بۆ بووه وتویه تی: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له خه بیهردا زهوییه کهم بۆ بووه مالی نه وهنده به نرخم نیه، چی نه فهرمویت پیتم له وباره یه وه فهرموی: نه گهر پیته خو شه راگیری بکه (الوقف) وه بهروبومه که ی ببه خشه، جا عومهریش کردی به چاکه له سهر نه و بناغیه که نه بیفروشریته و نه به خه لات بدریته و نه به ئیرس پروات داینا بۆ فه قیران و خزمانی و نازاد کردنی بهنده و میوان و رپیوار، هیچ تاوانیک نیه له سهر نه و که سهی که سهر بهرشتی نه کات به گویره ی باوی خه لک لی بی بخوات و بیدات به مال و منالی و به میوان به و مه رجهی هیچی لی هه لته گریته و بی کات به مالی خو ی.

(۵۴۳/ ن / ۲۵۰۸) [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): مَنْ أَحْتَبَسَ فَرَسًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا فَإِنَّ شَبِعَهُ وَرَوْتَهُ وَبَوَّلَهُ فِي مِيزَانِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَسَنَاتٌ] رواه احمد (۳۷۴/۲) والبخارى (۲۸۵۳) والنسائي (۲۲۵/۶)

له نه بهوره هیره وه (خوالی بی زانی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمویه تی: هه رکه سیک نه سپیک به ختو بکات بو نه وهی غه زای پی بکریت و باوه ری به وه ببی و چاوه پرتی پاداش بکات به راستی نه وه تیربونی و تهرسو میزی له کیشانه ی کابرادا له روژی قیامه تا به چاکه دائه نریت.

(۵۴۴/ ن / ۲۵۱۰) [عَنْ أَنَسٍ أَنَّ أَبَا طَلْحَةَ قَالَ يَارَسُولَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ: [أَبْ بْ بْ بْ بْ...]] (آل عمران - ۹۲) وَإِنَّ أَحَبَّ أَمْوَالِي بَيْرَحَاءُ وَإِنَّهَا صَدَقَةٌ لِلَّهِ، أَرْجُو بَرَّهَا وَ ذَخَرَهَا عِنْدَ اللَّهِ فَضَعَهَا يَارَسُولَ اللَّهِ حَيْثُ أَرَاكَ اللَّهُ. فَقَالَ: ((بِخْ بَخْ ذَلِكَ مَالٌ رَابِحٌ مَرَّتَيْنِ)) وَقَدْ سَمِعْتُ (مَا قُلْتُ فِيهَا) أَرَى أَنْ تَجْعَلَهَا فِي الْأَقْرَبِينَ)) فَقَالَ أَبُو طَلْحَةَ: أَفَعَلُ يَارَسُولَ اللَّهِ فَقَسَمَهَا أَبُو طَلْحَةَ فِي أَقَارِبِهِ وَبَنِي عَمِّهِ. متفق عليه) خ / ۱۴۶۱ (م / ۴۳/۹۹۸) وفي رواية لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ ((لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ)) قَالَ أَبُو طَلْحَةَ: يَارَسُولَ اللَّهِ ، أَرَى رَبَّنَا يَسْأَلُنَا مِنْ أَمْوَالِنَا فَأُشْهِدُكَ أَنِّي جَعَلْتُ أَرْضِي بَيْرَحَاءَ لِلَّهِ ((فَقَالَ: اجْعَلْهَا فِي قَرَابَتِكَ)) قَالَ: فَجَعَلَهَا فِي حَسَانِ بْنِ ثَابِتٍ وَأَبِي بَنْ كَعْبٍ رواه احمد (۱۴۱/۳) ومسلم.

له نه نه سه وه (خوایی پازی بی) هاتوه که باوکی ته لحه (خوایی پازی بی) وتی: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به راستی خوا نه فهرمویت (ناگهن به چاکه هه تا نه به خشن له وهی که خوشتان نه وی) آل عیمران - ۹۲، وه به راستی خو شه ویسترینی مالّم له دلّی خوّمدا (بهیره حایه) - ناوی جیگایه ک بو - وه به راستی نه وه چاکه بی بو خوا، چاوه پروانی چاکه که وی و پاداشتی له خوا نه که م، جا تویش نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چۆن خوا پیی خو شه ناوه های لیبکه؟

فهرموی: به ه، به ه، نه وه مالّیکی سوودده ره (دوو جار نه مهی فهرموو) به راستی بیستم (نه وهی له وباره وه وت) من وای به چاک نه زانم که دایب نییت له ناو خزمه کانتا، جا باوکی ته لحه وتی: وا نه که م نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باوکی ته لحه مالّه که وی به خشی له نیوان خزمه کانی کورانی مامیا.. له ریوایه تیکی تردا هاتوه، که له کاتی کدا که نه م نایه ته ﴿لَنْ نَسْأَلَكَ الْفَرَحَ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ...﴾ هاته خواره وه باوکی ته لحه وتی نهی پیغه مبهری خوا: من نه بینم په روه ردگارمان داوای مالّمان لی نه کات جا من تو به شایهت نه گرم که به راستی زه وی (بهیره ح) م دا به خوا، فهرموی: بیده به خزمه کانت، نه ویش دای به حسسانی کوری ساییت و ثوبه یه ی کوری که عب که خزمی بوون.

به ستنه وه به ناو مناله وه منالی منالیش نه گریته وه

(٢٥١٦/ ن/٥٤٥) [قَالَ الْبَرَاءُ عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَا النَّبِيُّ
لَا كَذِبَ أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ] (وهو في حديث متفق عليه) احمد (٢٨١/٤)
خ/٢٨٦٤ م/١٧٧٦ والترمذی (١٦٨٨).

بهراء وتی: له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتوه، که فهرمویه تی (من
پیغه مبه رم بی درۆ، من کوری عه بدولوته لیبم) جا نه مه نه وه نه گه یه نی، که
نه ولادی نه ولاد وه کو نه ولادی خوئی وایه پیغه مبه رمان کوری عه بدولایه عبدالولا
کوری عه بدولوته لیبه.

زیادهی سامانی که عبه چي لیبریت

[(۲۵۱۹/ن/۵۴۶)] [عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: لَوْلَا أَنَّ قَوْمَكَ حَدِيثُوا عَهْدِ بِجَاهِلِيَّةٍ (أَوْ قَالَ: بِكُفْرٍ) لَأَنْفَقْتُ كَنْزَ الْكَعْبَةِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَجَعَلْتُ بَابَهَا بِالْأَرْضِ وَلَا دَخَلْتُ فِيهَا مِنْ الْحِجْرِ] رواه مسلم. خ (۴۴۸۴) م (۱۳۳۳/۳۹۹) والنسائي (۲۱۵، ۲۱۴/۵).

له دایکی باوهردارانهوه خاتون عائشه (خوالی پانی بن) هاتوه، که وتویهتی بیستم له پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه یفهرمو: نه گهر گه له کهت نزیک نه بونایه له نه فامیهوه (یان فهرموی له کوفرهوه) هرچی له ناو که عبه دا هدی هه موم نه به خشی له ریگای خواداو دهرگا که ی - که نیستا به رزه - ریکم نه کرد له گهل زه ویداو نهو به شهی حیجریشم نه خسته سهر که عبه وه و گه وره ترم نه کرد - چونکه کاتی خوئی نه ویش ههر له سهر که عبه بووه، به لام له بهر کهم دهستی قوره یش کاتی دروستکردنهوهی لییان کهم کردوتهوه، واته هه ندی جار واز له نیسی دروست و راست نه هینری له بهر پهیدانه بوونی کیشه و دهرده سهری گه وره تر وه کو بناغه فیهیه که نه لی (يُتَحَمَّلُ أَحْفَ الضَّرَرَيْنِ - سوکترینی دوزیانه کان وه ره گیریت).

باسی ناموژگاری بو پاش مه رگ (الوصیه)

(۵۴۷/ ن / ۲۵۲۰) [عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَا حَقُّ أَمْرِيءٍ مُسْلِمٍ يَبِيْتُ لَيْلَتَيْنِ وَلَهُ شَيْءٌ يُرِيدُ أَنْ يُوصِيَ فِيهِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَ رَأْسِهِ) رواه الجماعة (خ/ ۲۷۳۸) (م/ ۱-۳ / ۱۶۲۷) احمد (۲/ ۱۰، ۵۰، ۵۷، ۸۰) وابوداود (۲۸۶۲) والترمذی (۲۱۱۸) والنسائی (۶/ ۲۳۸، ۲۳۹) وابن ماجه (۲۷۰۲)].

له عه بدولای کوری عومره وه (خوالیمان پازی بی) هاتوه، که به راستی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: رهوا نیه بو هیج مروفتیکی موسلمان که شتیکی هه بی وهسیه تی تیدا بکات و دوو شهوی به سهردا هاتبی مه گهر وهسیه ته که ی نوو سرا بی و له لای سهریدا بی، لیره نه مه نه کهن به به لگه له سهر نه وهی که خه تی ناسراو به لگه یه و شتی پی سابت نه بی تی.

(۵۴۸/ ن / ۲۵۲۳) [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: لَوْ أَنَّ النَّاسَ غَضُّوا مِنْ الثُّلُثِ إِلَى الرَّبْعِ فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: الثُّلُثُ وَالثُّلُثُ كَثِيرٌ] اخرجاه (خ/ ۲۷۴۳) م (۱۰/ ۱۶۲۹).

له عه بدولای کوری عه باسه وه (خوالیمان پازی بی) هاتوه، که وتویه تی: نای خه لک له وهسیه تکرردندا سییه که وه نه چون بو چوار یهک، واته چواریه کی پی باش بو وه،

له بهرئه وهی که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی سییه ک، سییه ک زوریشه .

(۵۴۹/ن / ۲۵۲۷) [عَنْ أَبِي أَمَامَةَ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَعْطَى كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ فَلَا وَصِيَّةَ لِرِثٍ] رواه الخمسة الا النسائي. (۵ / ۲۷۶) و ابوداود (۲۸۷۰) والترمذی (۲۱۲۰) وابن ماجه (۲۷۱۳).

له باوکی نومامه وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی بیستم له پیغه مبهره وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه یفهرمو: (به راستی خوا به شی هه مو خاوه ن مافیکی داوه)، که واته وه سیهت نابی بو ئیرسبه ر بکریت، چونکه نه وهی که خودا دایناوه راسترو دروستره .

به خشینی نه خوش له سییه ک دائه مهرزیت

(۲۵۳۰/ن/۵۵۰) [عَنْ أَبِي زَيْدِ الْأَنْصَارِيِّ: أَنَّ رَجُلًا أَعْتَقَ سِتَّةَ أَعْبُدٍ عِنْدَ مَوْتِهِ لَيْسَ لَهُ مَالٌ غَيْرُهُمْ، فَأَقْرَعَ بَيْنَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ فَأَعْتَقَ اثْنَيْنِ وَأَرْقَّ أَرْبَعَةً] رواه احمد (۳۴۱ / ۵) و ابوداود (۳۹۶۰) بِمَعْنَاهُ وَقَالَ فِيهِ: (لَوْ شَهِدْتَهُ قَبْلَ أَنْ يُدْفَنَ لَمْ يُدْفَنَ فِي مَقَابِرِ الْمُسْلِمِينَ)

له باوکی زهیدی نه سارییه وه (خوالئی پازی بی) هاتوه که به پراستی پیاویک شهش بهندهی نازاد کردوه له سه ره مهرگیاو بیجگه له و شهش بهندهیهش مالی تری نه بووه، جا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تیرو پشکی بو کردن و دوویانی نازاد کردوه و چواریان به بهنده هیلاوه ته وه، وه نه بو داودویش هه ره له مانایه دا نه مه فهرموده ی گپراوه ته وه و نه مه ی تیدا هاتوه ((نه گهر لیتره بوومایه، پیش شاردنه وه ی نه مه هیشت له گورستانی موسلماناندا بشاریته وه)).

کافر یکی شهر کمر نه گهر واریسه کانی موسلمان بوون نایا ده توانن سپارده کهی بوجیبه جیی بکنه؟

(۵۵۱/ن/۲۵۳۲) [عَنْ عُمَرَ بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنِ جَدِّهِ: (أَنَّ الْعَاصَ بْنَ وَائِلٍ أَوْصَى أَنْ يُعْتَقَ عَنْهُ مِائَةٌ رَقَبَةً فَأَعْتَقَ ابْنُهُ هِشَامٌ خَمْسِينَ رَقَبَةً فَأَرَادَ عَمْرُو أَنْ يُعْتِقَ عَنْهُ الْخَمْسِينَ الْبَاقِيَةَ ، فَقَالَ: يَارَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَبِي أَوْصَى بِعِتْقِ مِائَةِ رَقَبَةٍ وَإِنَّ هِشَامًا أَعْتَقَ عَنْهُ خَمْسِينَ رَقَبَةً، وَبَقِيَتْ خَمْسُونَ رَقَبَةً أَفَأَعْتِقُ عَنْهُ؟ فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَوْ كَانَ مُسْلِمًا فَأَعْتَقْتُمْ عَنْهُ أَوْ تَصَدَّقْتُمْ عَنْهُ أَوْ حَجَّجْتُمْ عَنْهُ - بَلَّغَهُ ذَلِكَ))] رواه ابوداود (۲۸۸۳) واحمد (۱۸۱/۲).

له عمری کوری شوعه یبه وه له باوکیه وه له باوایه وه هاتوه، که بهراستی عاسی کوری وائیل وهسیه تی کرد که سهد بهنده ی بو نازاد بکریت جا هیشامی کوری په نجای نازاد کرد، نینجا کوره کهی تری (عمر) ویستی په نجاکه ی تر نازاد بکات وتی: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهراستی باو کم وهسیه تی کردووه به نازاد کردنی سهد بهنده، وه بهراستی هیشام له باتی نه ودا په نجای نازاد کردووه، په نجای تری ماوه نایا منیش نازادی کهم بو ی؟

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموی: نه گهر موسلمان بوایه له باتی نه ودا بهنده تان نازاد کردایه، یان چاکه تان بو بکردایه، یان چه جتان بو بکردایه - پیی

ده گهشت، واته پینی ناگات به لّام بهرگری نه کرد له کردنی، واته وه سییه ته که ی بؤ جیبه جی بکهن قهیناکه، به لّام هیچی پینی ناگات، تنهها له بهر دلی وارسه کانی بهرگری نه کراوه و خیره که بؤخویان نه گه پیتته وه، والله اعلم.

باسی کله پور (الارپ)، یان فهرزه دیاری کراوه کان (الفرائچ)

(۵۵۲/ن / ۲۵۴۲) [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ] قَالَ
الْحَقُّوا الْفَرَائِضَ بِأَهْلِهَا فَمَا بَقِيَ فَهُوَ لِأَوْلَى رَجُلٍ ذَكَرٍ [رواه الجماعة الا
النسائی (خ / ۶۷۴۶) (م / ۱۶۱۵ / ۲) احمد (۳۱۳ / ۱) وابوداود (۲۸۹۸) والترمذی
(۲۰۹۸) وابن ماجه (۲۷۴۰).

له عه بدوللای کوری عه باسه وه (خوایمان پازی بن) هاتوه، که پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: به شه دیاری کراوه کانی ئیرس بدن به خاونه کانیان و هرچی مایه وه بیدن به نزدیکترین ئیرینه ی مردوه که.

به لئی خوی گه وره له سوره تی ﴿النساء﴾ دا باسی دابه شکردنی که له پوری کردوه و زۆریه ی هره زۆری که له پوره رانی باسکردوه و به شیشی بؤ دیاری کردون و پیویسته مسولمانان به چاکی شاره زای بن و به وشپوهیه بیدن به خاوهن مافه کانیان، سوپاس بؤ خوا من هم له ته فسیردا، وه هم له سهر ره حه بیه باسی نه و که سانه و به شه کانیان و چون دابه شکردنیانم کردوه و پیویست به دوباره کردنه وه ناکات، هرکه س دهیه ویت با دهستی خوی بخات.

(۲۵۴۴/ن/۵۵۳) [عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ زَوْجٍ وَأُخْتٍ لَابُوَيْنَ، فَأَعْطَى الزَّوْجَ النِّصْفَ وَالْأُخْتَ النِّصْفَ، وَقَالَ (حَضْرَتُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَضَى بِذَلِكَ] رواه احمد (۱۸۸/۵).

له زهیدی کوری سابیتهوه (خوالی پانی بن) هاتوه، که پرساری لیکرا له باره ی میگردو خوشکی باوک و دایکیهوه، جا ئه ویش به میرده که ی نیوه ی مالی - ژنه مردوه که ی پیداو به خوشکه که شی نیوه ی دا، واته ماله که ی کرد به دوو به شهوه هر به که ی نیوه ی پیدان، چونکه ئه و نافرته مردوه جگه له و دووانه که سی تری نه بووه، وتی (له خزمه تی پیغه مبهری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بووم تاوای برپاردا).

خوشک له گهل کچاندا عه سه به بهیه، واته به ششی دیاری نابی

[۲۵۴۷/ن/۵۵۴] عَنْ هُزَيْلِ بْنِ شَرْحَبِيلَ قَالَ سُئِلَ أَبُو مُوسَى عَنْ ابْنَتِهِ وَابْنَتِ ابْنِ وَأُخْتِ فَقَالَ: لِلْإِبْنَةِ النَّصْفُ وَلِلْأُخْتِ النَّصْفُ، وَأْتِ ابْنَ مَسْعُودٍ فَسُئِلَ ابْنُ مَسْعُودٍ، وَأُخْبِرَ بِقَوْلِ أَبِي مُوسَى، فَقَالَ: لَقَدْ ضَلَلْتُ إِذَنْ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ أَقْضَى فِيهَا بِمَا قَضَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لِلْبِنْتِ النَّصْفُ، وَلِابْنَةِ الْإِبْنِ السُّدُسُ تَكْمِلَةُ الثَّلَاثِينَ، وَمَا بَقِيَ فَلِلْأُخْتِ. رواه الجماعة الا مسلماً والنسائی. خ / ۶۷۳۶ احمد (۳۸۹/۱) وابوداود (۲۸۹۰) والترمذی (۲۰۹۳) وابن ماجه (۲۷۲۱) وزاد احمد والبخاری: فَأَتَيْنَا أَبُومُوسَى فَأَخْبَرَنَا بِقَوْلِ ابْنِ مَسْعُودٍ فَقَالَ: لَا تَسْأَلُونِي مَا دَامَ هَذَا الْحَبْرُ فِيكُمْ].

له هوزه یلی کورپی شه ره جیله وه هاتوه، که وتی. پرسیار له نه بو موسا کرا له باره ی کچ و کچی براو خوشکه وه، جاوتی: کچه که ی نیوه ی هه یه و خوشکه که یشی نیوه ی هه یه، وه بچن بو لای کورپی مسعود، پرسیار له و کراو قسه ی نه بو موسایان بو باسکرد، جا وتی به راستی نه گهر وای من سهر لی شیاووم له پرئ پیشاندر اوان نیم، بریار نه دهم بهو شیوه یه ی که پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بریاری داوه بو کچی - مردوه که - نیوه ی ماله که ی بو هه یه و بو کچی کوره که یشی شهش یه کی بو هه یه که ته واکه ری دووبهش له سی به شه و باقی هی خوشه که که یه تی.

له ریوایه تی ئیمامی نه حمده و ئیمامی بوخاریدا نه مهی زیادکراوه: جا هاتینه و ده لای نه بوموسا و قسهی کوری مه سعودمان بو باسکرد، وتی: له من پرسیار مه که نه ههتا نه و زانا گه ورهیه له ناو نیوه دایه، په حمه تی خوا پرژی به سهر گیانی پیغه مبهری نازیزماندا چون مرؤقیکی په روه رده کردوه، نه مرؤ هه ر که وترا فلانه کهس زانیه نه وی تر هه ر به په له دیته سهر چۆک و نهیه وی به هه ر نرخیک بی نه و کهسه بی نرخ بکات، نه وهنده هسه ده تیکی گه وره ههیه له ناو به ناو زانیانی نه م چه رخانهی دوایدا. (اللهم اني اعوذ بك من الجهل والحسد والرياء والغيبة).

(۵۵۵/ن/۲۵۵۷) [عَنْ أَبِي أَمَامَةَ بْنِ سَهْلٍ أَنَّ رَجُلًا رَمَى رَجُلًا بِسَهْمٍ فَقَتَلَهُ
وَلَيْسَ لَهُ وَاْرثٌ إِلَّا خَالَ فُكْتُبَ فِي ذَلِكَ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ إِلَى عُمَرَ،
فُكْتُبَ عُمَرُ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ مَوْلَى مَنْ
لَا مَوْلَى لَهُ وَالْخَالَ وَاْرثُ مَنْ لَا وَاْرثَ لَهُ]. رواه احمد (۱/ ۲۸، ۴۶) وابن
ماجة (۲۷۳۷) والترمذی (۲۱۰۳) وحسنه.

له باوکی ئومامه ی کوری سه هله وه هاتوه که پیاویک تیریکی له پیاویک داو
کوشتی، وه هیچ کهس نه بوو ئیرسی لی بیات بیجگه له خالی جا نه بو عوبه یده نه م
رووداوه ی نووسی بو عومهر (خوالیی پازی بن)، عومهریش نوی به راستی پیغه مبهه
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: خوا و پیغه مبهه که ی یارمه تیده رو سه ره رشتی نه و
که سه نه که سه ره رشتی نه بی و بی کهس بی، وه خال که له پوربه ری نه و که سه یه که
که سی تری نه بی که میراته که ی بیات.

(۵۵۶/ن/۲۵۶۳) [فِي حَدِيثِ الْمُتَلَاعِنِينَ الَّذِي يَرُوهُ سَهْلُ بْنُ سَعْدٍ قَالَ: وَكَانَتْ حَامِلًا وَكَانَ ابْنُهَا يُنْسَبُ إِلَى أُمِّهِ فَجَرَّتِ السُّنَّةُ أَنَّهُ يَرِثُهَا مِنْهُ مَا فَرَضَ اللَّهُ لَهَا] رواه الجماعة الا الترمذی وابن ماجه خ (۵۳۱۲) م (۵/۱۴۹۳).

له فهرموده ی نهو دوو که سه دا - ژنو میرد-، که نه فرینیان له یه کتر کردوه سه هلی کوری سه عد هیناویه تی، وتی: نهو ثافره ته باردار بووه و کوره که ی به ناو نهو وه ناو نه براوه سوننه تی - نیسلا میس - بهو شیویه هاتوه، که نهو له دایکی نیرس نه بات و دایکی شی لهو نیرس ده بات بهو شیویه، که خوا بو ی داناوه که سی یه که ۱/۳ یان شش یه که ۱/۶.

(۵۵۷/ن/۲۵۶۷) [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا اسْتَهَلَّ الْمَوْلُودُ وَرَثَ) رواه ابوداود (۲۹۲۰) وابن حیان صححه].

له نه بی هورهیره وه (خوالی پانی بن) هاتوه، له پیغه مهروه وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهرمویه تی: منال به زیندوی له دایک بو نیرس نه بات.

بهرگری کراوه له کرین و فروشتن و بهخشینی سهرپهرشتی و بهره لاکردنی بهبی سهرپهرشتی (الولاء)

(۵۵۸ / ن / ۲۵۷۲) - [عَنْ ابْنِ عُمَرَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ]: أَنَّهُ نَهَى عَنْ بَيْعِ الْوَلَاءِ وَهَبْتِهِ رَوَاهُ الْجَمَاعَةُ خ (۲۵۳۵) م (۱۵۰۶/۱۶) احمد (۷۹/۹/۲) وابوداود (۲۹۱۹) والترمذی (۳۰۶/۷) ابن ماجه (۲۷۴۷).]

له عهبدو لای کوری عومره وه (خوالینان پازی بن) هاتوه، که پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهرگری کردوه له فروشتنی ولایهت و بهخشینی، وه له ریوایهتی تردا هاتوه، که نه هلی نیسلام که سیکیان نازاد کرد ویلایهت که له سهر خویان لانا بهن، وه کابرا بهره لا ناکه بن سهرپهرشتیار به لام خه لکی نه فام نه وه یان نه کرد^(۱).

(۵۵۹ / ن / ۲۵۷۷) [عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ] قَالَ: (لَا يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ وَلَا الْكَافِرُ الْمُسْلِمَ) رَوَاهُ الْجَمَاعَةُ إِلَّا النَّسَائِي أَحْمَد (۲۰۰/۵) م (۱۶۱۴/۱) وابوداود (۲۹۰۹) والترمذی (۲۱۰۷) وابن ماجه (۲۷۲۹).]

له ئوسامه ی کوری زهیده وه (خوالینی پازی بن) هاتوه، له پیغه مبهه وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهرمویه تی ((موسلمان له کافر ئیرس نابات، وه کافر ی له موسلمان ئیرس

(۱) ته ماشای فهرموده ی ژماره (۲۵۷۴)، له سهرچاوه ی پیشو، بکه.

نابات)) جا کافری نه سلی بی، یان پاشگه زبووه وه جیاوازی نیه و له نیوان دوو ناییندا نیرس بردن نیه.

(۵۶۰ / ن / ۲۵۸۱) - [عَنْ عَمْرٍو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ] قَالَ: (لَا يَرِثُ الْقَاتِلُ شَيْئًا) رواه ابو داود (۴۵۶۴) والنسائي (۷۹/۴).

له عه مری کوری شو عه بیبه وه له باوکیه وه له باوایه وه (خوالیئی پازی بی) هاتوه له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که فهرمویه تی ((بکوژ هیج - میراتی له کوژراو- نابات)).

ثافرهت له خوینی میرده کهی میرات نه بات (الارث)

(۵۶۱/ن / ۲۵۸۳) [عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمَسِيَّبِ أَنَّ عُمَرَ قَالَ: الدِّيَةُ لِلْعَاقِلَةِ لَا تَرِثُ الْمَرْأَةُ مِنْ دِيَةِ زَوْجِهَا حَتَّىٰ أَخْبَرَهُ الضَّحَّاكُ بْنُ سُفْيَانَ الْكِلَابِيُّ أَنَّ النَّبِيَّ كَتَبَ إِلَيَّ أَنَّ أَوْرَثَ امْرَأَةٍ أَشِيمَ الضَّبَابِيُّ مِنْ دِيَةِ زَوْجِهَا] رواه الخمسة الا النسائي وصححه الترمذی، احمد (۴۵۲/۳) وابدواود (۲۹۲۷) والترمذی (۱۴۱۵، ۲۱۱۰) وابن ماجه (۲۶۴۲).

له سه عیدی کوری موسه یبه وه هاتوه، که به راستی عومه ر وتویه تی: پاره ی خوین بو خزمانی کابرایه و خیزانی هیچی نابات، تا زه حاکی کوری سوفیانی کیلابی وتی: " به راستی پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نوسی بوم که تیرس بدهم به خیزانی نه شیه می زه بابی له خوینی میرده کهی " واته ثافرهت له پاره ی خوینی میردیدا به شی دیاریکراوی خوئی نه بات، که چوار یه ک ۱/۴ یان ههشت یه که ۱/۸.

پیغهمبه ران ئیرسیان لی نابریّت

(۵۶۲ / ن / ۲۵۸۶) [عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا نُورُثُ مَا تَرَكَنَاهُ صَدَقَةً) اخرجاه خ (۶۷۲۶، ۶۷۲۵) م (۵۳ / ۱۷۵۸).]

له ئه بویه کری سدیقه وه رضی الله عنه هاتوه، له پیغهمبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که فهرموده تی: ئیرسمان لی نابریّت ئه وهی به جیی ئه هیلین چاکه یه، واته ئه درئ به مسولمانانی نیازمهند پاش خهرجی خیزانه کانی و پیوستی ئیشکهره کانی، وه کو له م ریوایه تهی به رده مدا هاتوه.

(۵۶۳ / ن / ۲۵۸۹) [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لَا تَقْتَسِمُ وَرَثَتِي دِينَارًا مَا تَرَكَتُ بَعْدَ نَفَقَةِ نِسَائِي وَمَوْنَةَ عَامِلِي فَهُوَ صَدَقَةٌ] خ (۶۷۲۷، ۶۷۲۳) م (۵۱ / ۱۷۵) احمد (۲ / ۲۴۲، ۳۷۶، ۴۶۴) وابو داود (۲۹۷۴).

له ئه بو هورهیره وه رضی الله عنه هاتوه، که وتویه تی: پیغهمبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی که له پوربه رانی من یه ک دینار دابهش ناکهن ئه وهی لیم به جی ئه مینئ پاش خهرجی خیزانه کانم و خهرجی ئیشکهره کانم چاکه یه، واته ئه درئ به نیازمهندانی مسولمانان.

[۵۶۴ / ن / ۲۵۹۱] [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ أَعْتَقَ رَقَبَةً مُسْلِمَةً أَعْتَقَ اللَّهُ بِكُلِّ عَضْوٍ مِنْهُ عَضْوًا مِنَ النَّارِ حَتَّى فَرَجَهُ بِفَرَجِهِ] رواه الجماعة الا اباداود وابن ماجه خ (۶۷۱۵) م (۱۵۰۹/۲۳) احمد (۲/۴۲۰، ۴۲۲، ۵۲۹) والترمذی (۱۵۴۱) والنسائی فی الکبری (۱۶۸/۳)، (۴۸۷۵)

له ئه بو هورهیره وه (حوالی پازی بن) هاتوه، له پیغه مبهروه وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که فهرمویه تی: هه رکه سیك بهنده یه کی موسلمان نازاد بکات - خوای بالآده ست و گوره - له بهر هه هه ر هه ندامیکی ئه وه بهنده یه ئه ندامیکی ئه وه کابرایه ده پاریزیت له ناگر هه تا له باتی عه بییدا عه بیی ئه وه ئه پاریزیت.

بهم شیویه ئایینی بهرزی ئیسلام خه لکی هه لئهنی له سه ر نازاد کردنی بهنده کان و کۆیله کان^(۱) جاله باتی ریزلینان و سوپاس کردنی ئایینی پیروزی ئیسلام که چی نه زانان و دوژمنانی ئاین په خنه له ئیسلام ئه گرن له سه ر به نده تی، که شتیکی پیش ئیسلام بووه و ئیسلام ده یان ریگای داناوه بو نازاد کردنیان و نزیك به بنبر بوون چو، به لام ئیستایش له ولاته به ناو خاوه ن شارستانی و پیشکوه کاندایه شتا بنیاده م به کرین و فروشتن ئه پروات وله هه ندی جینگایش وه کو نازه ل سه ر ئه برین و گوشته کانیان ئه فروشریت؟! که سیش ئه وه به کاری ناپه سه ندو نامرؤقایه تی باس ناکات وه کو ئه وه ی که هیچ روی نه دابیت چونکه کاری خوئیانه؟!

به داخه وه شهیتان لایه نگر و دوستانی زوری له به ره ی ئاده میزاد بوخوی دروست کردوه و روژی دوایش حاشایان لی ئه کات.

(۱) ته ماشای فهرموده ی ژماره (۲۵۹۲-۲۵۹۳)، له سه رچاوه ی پیشو، بکه.

هەر کەسێ بەنده یەکێ مەحرەمی خۆی کری لەسەری ئازاد ئەبێ

(٥٦٥/ ن / ٢٥٩٧) [وَعَنْهُ قَالَ قَالَ : رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لَا يُجْزَى وَلَدٌ عَنْ وَالِدِهِ إِلَّا أَنْ يَجِدَهُ مَمْلُوكًا فَيَشْتَرِيَهُ فَيُعْتِقَهُ] رواه الجماعة الا البخارى لكن اخرجہ فى الادب المفرد الحديث (١٠) م (١٥١٠/٢٥) احمد (٢٣٠/٢) وابوداود (٥١٣٧) والترمذى (١٩٠٦) والنسائى فى الكبرى (١٧٣/٣) وابن ماجه (٣٦٥٩).

وہ ہەر لەوہوہ ہاتوہ، کہ وتویہ تی: پیغہ مہہری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فہرمویہ تی: منال پاداشی باوکی خۆی ناداتہوہ مہ گہر باوکی بەندہ بێ و بیکریتہوہ و ئازادی بکات وە کو لە ریوایہ تی تردا ہاتوہ، کہ ہەر کەسیک بو بە خواوہ نی خزمیکی مەحرەمی خۆی ئەوہ ئەو خزمہ ئازادہ، واتہ ہەر بە کرینہ کەہی ئازاد ئەبێ، واللہ اعلم.

(٥٦٦/ ن / ٢٦٠٠) [عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ أَعْتَقَ شِرْكَاءَ لَهُ فِي عَبْدٍ وَكَانَ لَهُ مَالٌ يَبْلُغُ ثَمَنَ الْعَبْدِ قَوْمَ الْعَبْدِ عَلَيْهِ قِيمَةٌ عَدْلٍ فَأَعْطَى شُرَكَاءَهُ حِصَصَهُمْ وَعَتَقَ عَلَيْهِ الْعَبْدُ وَالْإِذَا فَقَدْ عَتَقَ عَلَيْهِ مَا عَتَقَ] رواه الجماعة الا النسائى والترمذى خ (٢٥٢٢) م (١٥٠١/١).

له عهبدو لای کوری عومره وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که به راستی پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: هه رکه سیك بهنده یه کی هاویه شی نازاد بکات وه نهو که سه مالی هه بیته که بگات به نرخه نهو بهنده یه نهو بهنده که نرخه کی دادپهروه رانه ی له سهه ر دانه نریته و نهیدا به هاویه شه کانی — هه رکه سه به شی خوی — و بهنده که ی پی نازاد نه کری نه گینه به نه ندازه ی به شه که ی نهوی لی نازاد نه بی و بهس.

(۵۶۷/ن / ۲۶۰۵) [عَنْ جَابِرٍ أَنَّ رَجُلًا أَعْتَقَ غُلَامًا لَهُ عَنْ دُبْرٍ فَاحْتِاجَ فَأَخَذَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (مَنْ يَشْتَرِيهِ مِنِّي؟ فَأَشْتَرَاهُ نَعِيمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بِكَذَا وَكَذَا فَدَفَعَهُ إِلَيْهِ) رواه الجماعة الا احمد خ (۲۱۴۱) م (۹۷۹/۵۸) وابو داود (۳۹۵۵-۳۹۵۷) والترمذی (۱۲۱۹) والنسائی (۷/ ۳۰۴) — وابن ماجه (۲۵۱۲-۲۵۱۳).]

له جابیره وه هاتوه (خوالی پازی بن)، که پیاویک بهنده یه کی نازاد کرد بو پاش مه رگی، واته وتی: هه رکاتی مردم تو نازادیت، جا نه م کابرایه که مده ست و موحتاج بو له بهر نه وه پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه ریگرت وه رموی: کی نه م بهنده یه م لی نه کری؟، نوعه می کوری عهبدو لای لی کری به نه وه نده و نه وه نده پیغه مبهه ریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیفروشت، واته نهو جو ره نازاد کرده کابرا نه توانیته، نه گهر ویستی بیفروشیته، نه وانهی، که ووتویانه دروست نیه به م فهرموده یه به رپه رچ نه درینه وه.

(۵۶۸/ن / ۲۶۱۲) [عَنْ مُوسَى بْنِ أَنَسٍ أَنَّ (سِيرِينَ سَأَلَ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ الْمُكَاتَبَةَ وَكَانَ كَثِيرَ الْمَالِ فَأَبَى فَأَنْطَلَقَ إِلَى عُمَرَ فَقَالَ: كَاتِبُهُ فَأَبَى فَضْرَبَ عُمَرَ بِالدَّرَّةِ وَتَلَا عُمَرَ (فَكَاتَبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا) (النور) اخرجه البخاری (۵/ ۴۹۴) معلقا ووصله عبدالرزاق (۸/ ۳۷۱) رقم (۱۵۵۷۶).]

له موسای کوری نه سه سه وه هاتوه، که به راستی: سیرین داوای له نه سه سی کوری مالیک کرد که (نوسینی له گه لدا بکات)، واته نرخى له سه ر دابنی و بیکات به چند به شه وه وه هر مانگیک شتیکی بدات، تا ته واو نه بی و نازاد بی، وه مالی زوری هه بووه، نه سه نه یکرده، نینجا چونه لای عومهر و شه ویش وتویه تی: نازادی بکه، هر نه یکرده، جا عومهر به عه سا لیتی داوه و نه م نایه ته ی بو خویندوه ته وه که نه فه رموی (نوسینیان له گه ل بکه ن، نه گه ر نه تانزانی له نا و نه واندا مال هه یه)، واته، مادام ترسی ماته لکردنتان نه بی و بزانتان نه توانن مال په یداکه ن، یان مالیان هه یه به و شیوه یه ی که له سه ره وه باسما ن کرد نازادیان بکه ن.

به‌شبی ژن و ژنخواری (النکاح).

(۵۶۹/ن / ۲۶۲۱) [عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصْرِ وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ] رواه الجماعة الا الترمذی خ (۱۹۰۵/۵۰۶۵) م (۱/۱۴۰۰).

له عه‌بدو لای کوری مه‌سعوده وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمویه‌تی: نه‌ی کۆمه‌لی لاوان هه‌ر کام له ئیوه‌ توانای جیماعی هه‌یه، با ژن به‌ئینی به‌راستی به‌ نه‌وه چاکتر چاوتان له‌راست ئافره‌تانی نامه‌هره‌م داده‌خری و پاریزگاریره بو‌عه‌یبتان، وه هه‌رکه‌سیکیش ده‌سه‌لاتی نیه با رۆژوو بگریت به‌راستی نه‌وه رۆژوووه بو‌نه‌وه خه‌سینه‌ره.

(۵۷۰/ن / ۲۶۳۰) [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ لِأَرْبَعٍ: لِمَا لَهَا وَلِحَسَبِهَا وَلِجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا فَاظْفَرِ بِذَاتِ الدِّينِ تَرَبَّتْ يَدَاكَ] رواه الجماعة الا الترمذی والنسائی خ (۲۰۹۷) م (۷۱۵/۵۴) احمد (۲/۴۲۸) وابوداود (۲۰۴۷) وابن ماجه (۱۸۵۸).

له نه‌بو هوره‌یره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، له پیغه‌مبه‌ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که فه‌رمویه‌تی: ئافره‌ت له‌به‌ر چوار شت نه‌خوازریت: له‌به‌ر مالی، له‌به‌ر پله‌وه مه‌قامی، له‌به‌ر جوانی، وه له‌به‌ر ئایینی، ده‌ زال به‌ به‌سه‌ر ئایینداره‌که‌دا ده‌ستت له‌خۆل

دریت ((وشهیه که بو هه لنان نه وتریت))، واته تهنها نایینه که، جیگای دلخووشی و پشت پین بهستنه، نه وانیر له وانیه بینه مایه زیان و جیابونه وه و شتانیکی کاتین.

[۵۷۱/ن / ۲۶۳۵] وَعَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَا يَخْطُبُ الرَّجُلُ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ حَتَّى يَنْكِحَ أَوْ يَتْرُكَ [رواه احمد (۴/۶۲۲) والبخاری (۵۱۴۴) والنسائی (۶/۷۳)].

وه ههر لیه وه وه (خوالیی زانی بئ) هاتوه، که پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: با هیج پیاویک خوازیینی ئافره تیک نه کات که برایه کی خوازیینی کرد بی تا نیکاحی ده کات، یان وازی لی ده هیینی.

ته ماشا کردنی نه و ئافره تهی که داخواری نه که نیت

[۵۷۲/ن / ۲۶۴۰] عَنْ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ أَنَّهُ خَطَبَ امْرَأَةً فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (أَنْظِرْ إِلَيْهَا أُخْرَى أَنْ يُؤَدَّمَ بَيْنَكُمَا) [رواه الخمسة الا ابا داود. احمد (۴/ ۲۴۴ / ۲۴۵) والترمذی (۱۰۸۷) والنسائی (۶/۶۹) وابن ماجه (۱۸۶۶)].

له موغه بیره ی کوری شو عبه وه (خوالیی زانی بئ) هاتوه، که خوازیینی ئافره تیکی کردوه، پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: ته ماشای بکه به راستی نه وه شایسته تره بو ریکه و تنتان و بهیه که وه گونجانتان، واته ته ماشا کردن له و کاته دا به

تاوان دانانریت به لکو سوننه ته و پیویسته تا له پاشدا گه یشتنه یه ک په شیمان نه بنه وه به هوئی دیمه نو ره نگیه وه، دیاره بو ئه م مه بهسته ده م وچاوو ده ست بینین به سه و نابج له وه زیاتر ته ماشای بکات، جا ئافره ته که بزانی یان نه زانی قهینا کا. والله اعلم.

(۵۷۳ / ن / ۲۶۵۰) [عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: إِيَّاكُمْ وَالِدُخُولَ عَلَى النِّسَاءِ فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَرَأَيْتَ الْحَمُوَ قَالَ: الْحَمُوُ الْمَوْتُ] رواه احمد (۴ / ۱۴۹ / ۱۵۳) والبخاری (۵۲۳۲) ومسلم (۲۱۷۲) والترمذی (۱۱۷۱) وصححه.

له عوقبهی کوری عامیره وه (خوالی پانی بن) هاتوه، که به راستی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: ووریا بن، خوتان پباریزن له چوونه لای ئافره تان - نه گهر مه حره م نه بوون - جا پیاویک له یاریده دهره کان (الانصار)، وتی: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیم بلئی نهی برای میردی ئافره ت؟

فهرموی: نه وه مردنه، واته زور خراپه به یه که وه له یه ک ژوردا دانیشن و که سیان له گه لدا نه بی، باقی قه ده غه کراوه کان له سوره تی نوردا هاتون و لییره دا له باره یانه وه نانوسین و بچن له وی ته ماشای بکه ن. وشه ی (حَمُو) به خزمانی ژن له لایه ن میردیه وه نه وتریت وه کو برای میردی و ئاموزای و... هتد.

(۵۷۴ / ن / ۲۶۵۸) [عَنْ أَبِي مُوسَى عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيِّ] رواه الخمسة احمد (۴ / ۳۹۴ / ۴۱۳) وابوداود (۲۰۸۰) والترمذی (۱۱۰۱) وابن ماجه (۱۸۸۱) الآ النسائی وحسنه الترمذی وصححه ابن حبان.

له باوکی موساوه (خوالئی پازی بن) هاتوه، له پیغه مبهروهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که فهرموده‌تی: نیکاحی ئافرهت به بی سهر بهرشت دروست نیه، ههروهه ها به بی دوو شایه‌تی دادپهروه‌ریش، نه‌گه‌رچی به‌لگه‌ی راست و دروست له‌باره‌ی شایه‌ته‌کانه‌وه نیه، به‌لام کۆی ریوایه‌ته‌کان کراوه به به‌لگه^(۱).

(۵۷۵ / ن / ۲۶۶۴) [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لَا تُنْكَحُ الْأَيْمُ حَتَّى تُسْتَأْمَرَ وَلَا الْبِكْرُ حَتَّى تُسْتَأْذَنَ، قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكَيْفَ إِذْنُهَا؟ قَالَ: (أَنْ تَسْكُتَ)] رواه الجماعة الأ احمد خ (۵۱۳۶) م (۱۴۱۹/۶۴).

له ئه‌بو هوره‌یره‌وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه‌تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده‌تی: ((بیوه‌ژن نیکاح ناکریت تا پرسى پی نه‌کریت و ره‌زامه‌ندی خۆی دهرنه‌بریت، وه کچیش هه‌تا ماوه نه‌دات))، وتیان: ئه‌ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چۆنه ماوه‌دانى؟ فهرمودی ئه‌وه‌یه که بی‌ده‌نگ بی.

(۱) ههروه‌ها ابن حبان له سه‌حیحی خۆیدا فهرموده‌یه‌کی هیناوه به ژماره‌ی (۴۰۷۵) لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيِّ وَ شَاهِدَي عَدْلٍ ... عن عائشة. نیکاح دروست نیه مه‌گه‌ر به‌سه‌ره‌رشت و به دو شایه‌تی دادپهروه‌ر.

بهرگری نافرته له گهرانهوه بو لای میردی پاش نهمانی عیده

(۵۷۶/ن / ۲۶۷۲) [عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ قَالَ: كَانَتْ لِي أُخْتُ تُخْطَبُ إِلَيَّ، فَأَتَانِي ابْنُ عَمِّ لِي فَأَنْكَحْتُهَا إِيَّاهُ ثُمَّ طَلَّقَهَا طَلَاقًا لَهُ رَجْعَةٌ ثُمَّ تَرَكَهَا حَتَّى انْقَضَتْ عِدَّتُهَا فَلَمَّا خُطِبْتُ إِلَيَّ أَتَانِي يَخْطُبُهَا، فَقُلْتُ: لَا وَاللَّهِ لَا أَنْكِحُهَا أَبَدًا. قَالَ: فَفِي نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ... (الآية (البقرة: ۲۳۲. قَالَ: فَكَفَّرْتُ عَنْ يَمِينِي وَأَنْكَحْتُهَا إِيَّاهُ)) رواه البخارى (۴۵۲۹) وابوداود (۲۰۸۷) والترمذى (۲۹۸۱) وصححه ولم يذكر التَّكْفِيرَ، فيه فى رواية البخارى: وَكَانَ رَجُلًا لَا بَأْسَ بِهِ وَكَانَتِ الْمَرْأَةُ تُرِيدُ أَنْ تَرْجِعَ إِلَيْهِ، وَهُوَ حُجَّةٌ فِي إِعْتِبَارِ الْوَالِيَّ].

له مه عقیلی کورپی یه ساره وه (خوایینی دازی بی) هاتوه، که وتویه تی: خوشکیکم بو له من خوازینی ده کرا، جا ناموزایه کم هاته لام و لیم نیکاح کرد له پاشدا ته لاقی دابوو نهیتوانی بیبته وه به لام وازی لیهینا تا عیده ی رۆی، جا کاتی خوازینییم لیکرا هاته لام و داخوازی کرده وه، وتم، نه خیر، به خوا هه رگیز له تو ی نیکاح ناکه م جاله باره ی منه وه نه م نایه ته دابه زی ﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ...﴾ نایه تی (۲۳۲)

سورته تی به قهره. واته : ههرکاتی ژنه کانتان ته لاقدان- ته لاقی سیههم نه یو- عیده یان به سه رچو به رگریان مه کهن له خو نیکاح کردنی له میرده کانیاں .

وتی: له بهرئه وه که فاره تی سوینده کهم داو لییم ماره کرده وه... تورموزی باسی که فاره ته که ی نه کرده، وه له م فهرموده دا هاتوه له ریوایه تی بوخاریدا، که: نه و پیاویک بوو که هیچ خراپیه کی تیدا نه بووو ئافره ته کهش ئه یویست بگه ریتسه وه بو لای وه ئه مه به لگه یه له سه ر ئه وه ی که وه لی حیسابی بو کراوه، ئه گینا ئافره ته که بیوه ژن بوو ئه یوانی هیچ حسابی بو براکه ی نه کات، وه ئه مه پالپشتیکی چاکه بو فهرموده ی (لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيِّ) ژماره (۵۷۴).

له بهر چا و گرتنی هاوشانیه تی چاکه

(۵۷۷/ن / ۲۶۷۶) [عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: جَاءَتْ فَتَاةٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ: أَنَّ أَبِي زَوَّجَنِي ابْنَ أَخِيهِ لِيُرْفَعَ بِهِ خَسِيسَتُهُ، قَالَ: (فَجْعَلُ الْأَمْرَ إِلَيْهَا) فَقَالَتْ: قَدْ أَجَزْتُ مَا صَنَعَ أَبِي وَلَكِنْ أَرَدْتُ أَنْ أُعْلِمَ النِّسَاءَ أَنَّ لَيْسَ إِلَيَّ الْآبَاءُ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ]. رواه ابن ماجه (۱۸۷۴) واحمد والنسائي من حديث ابن بُرَيْدَةَ عَنْ عَائِشَةَ قَالَ: النَّسَائِيُّ هَذَا الْحَدِيثُ: يُوثِقُونَهُ ، فِي الْكَبِيرِ (۲۴۸/۳) رَقْم (۵۳۹۰).

له عهبدوللائی کوری بوره یده وه له باوکیه وه هاتوه، که وتویه تی: کچیك هاته خزمهت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و وتی: بهراستی باو کم منی داوه به برازیه کی و ئه یه وی بینرخی ئه و به من پر بکاته وه، وتی: پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (برپاری ئه و ئیشه ی دایه دهستی خوئی - و ئافره ته که ی کرده سه پرشک له کردن و نه کردندا)، وتی: من ئه وه ی باو کم کردویه تی دانم پیدا نا، به لام ویسته ئافره تان تیگه یه نم که باو کان له مباره وه هیچیان بۆ نیه، واته تا ئافره ته که رازی نه بی باو ک مافی زورکاری نیه.

دوعایه‌ک بو بیاو و ئافره‌ت که یه‌که‌مجار به یه‌ک ئه‌گه‌ن

۵۷۸۱ / ن / ۲۶۸۳] عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِذَا رَفَأَ
إِنْسَانًا إِذَا تَزَوَّجَ قَالَ: بَارَكَ اللَّهُ لَكَ وَبَارَكَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا
بِخَيْرٍ) رواه الخمسة وصححه الترمذی والنسائی فی عمل الیوم واللیلة (۲۵۹) احمد
(۳۸۱/۲) وابوداود (۲۱۳۰) والترمذی (۱۰۹۱) وابن ماجه (۱۹۰۵).

له ئه‌بو هوره‌یره‌وه (خوالی‌ی پازی بن) هاتوه له پیغه‌مبه‌ره‌وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که
هه‌رکاتی دوعای بکردایه بو ئینسانیک که ژنی بگواستایه‌وه فەرمویه‌تی: خوا
پیروژکا لیت و فه‌رت به‌سه‌را بریژی و کۆتان بکاته‌وه به چاکه.

نیکاحی له زهت وهرگرتن (المتعه) رهوا نیه

(۵۷۹ / ن / ۲۶۸۹)) [عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ نِكَاحِ الْمُتْعَةِ وَعَنْ لُحُومِ الْحَمْرِ الْأَهْلِيَّةِ زَمَنَ خَيْبَرَ] رواد الجماعة الا اباداود احمد (۷۹/۱) خ (۶۱۵،۵۰۷۱) م (۱۴۰۴) والترمذی (۱۱۲۱) والنسائی (۱۲۵،۱۲۶/۶) وابن ماجه (۱۹۶۱).]

له عهلیه وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که به راستی پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهرگری کرد له نیکاحی له زهت وهرگرتن - نیکاح کردنی ثافرهت بو ماوهیه کی دیاری - وه له گوشتی کهری مائی له زهمانی خهیبهردا. وه له ریوایه تی تردا هاتوه، که له حه جی مال ناواییدا چهند رژی ماوهی پیداوه و پاشان قهدهغهی کردوه^(۱).

(۱) ته ماشای فهرمودهی (۲۶۹۱)، له سهراوهی پیشوو، بکه.

تاوانی نیکاح کردن بو چاک کردنه وهی نیکاح (نکاح الْمُحَلَّل)

(۵۸۰ / ن / ۲۶۹۲) [عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمُحَلَّلُ وَ الْمُحَلَّلُ لَهُ] رواه احمد (۱/ ۴۴۸) والنسائي (۶/ ۱۴۹) والترمذی (۱۱۲۰) وصححه والخمسة الاالنسائي من حديث عليٍّ مِثْلَهُ].

له عه بدولای کوری مه سعوده وه (خوالئی بازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه فرینی کردوه له حال لکهرو حال ل بؤکراو، وه له عایشه وه (خوالئی بازی بن) به هه مان شیوه هاتوه، چوار کهس له پینج ریوایه تکه ره کان هیناویانه، مبهست نهو نافرته یه که به ته واری ته لاقی نه که ویت و هیج ریگیاهه که نیه بؤ گه رانه وهی، هه ندی دین نهو نافرته ته نیکاح نه کهن له کابرایه که له پاشدا ته لاقی بداته وه و میردی پیشوو بیهینیتته وه نه مه تاوانه و حه رامه و فیل کردنه و بهر نیکاحی له زه تیش نه که ویت، چونکه نه مهی که نیستا نهو نافرته ته نیکاح نه کات ته نها نه وه یه که بجیتته لای و پاشان ته لاقی بدات، له ریواتدا هاتوه به ساورینی خوازراو ناوبراوه. (الْتَّيْسَ الْمُسْتَعَارُ)^(۱).

(۱) ته ماشای فهرموده ی ژماره (۲۶۹۳)، له سه رچاوه ی پیشوو، بکه.

باسی مارہ پریتی
تافرہت بہ تافرہت بہ بی مارہ بی

(۵۸۱ / ن / ۲۶۹۶) [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ الشَّغَارِ، وَالشَّغَارُ أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ: زَوَّجْنِي أَبْنَتَكَ وَأَزْوَجَكَ ابْنَتِي، أَوْ زَوَّجْنِي أُخْتُكَ وَأَزْوَجَكَ أُخْتِي] رواه احمد (۴۳۹/۲) ومسلم (۱۴۱۶/۶۱) والنسائي (۱۱۲/۶) ابن ماجه (۱۸۸۴).

لہ تہ بو ہورہیرہوہ (خوالہی پازی بن) ہاتوہ، کہ پیغہ مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بہرگری کردوہ لہ شیغار، شیغار تہوہیہ کہ پیاوٹیک بلئی: کچی خومت لی نیکاح بکہو منیش کچی خومت لی نیکاح تہ کہم، یان خوشکہ کہ تم لی نیکاح بکہو منیش خوشکی خومت لی نیکاح تہ کہم. ہیریہ کہ لہم دوانہ مارہ بی تہو ویتریان بیت.

(جیبه جی کردنی مهرجه کان له نیکاح دا

(۵۸۲ / ن / ۲۶۹۹) [عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَحَقُّ الشُّرُوطِ أَنْ يُوفَىَّ بِهِ مَا اسْتَحَلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ] رواه الجماعة احمد (۴/ ۱۴۴، ۱۵۰، ۱۵۲) خ (۲۷۲۱) م (۱۴۱۸) وابوداود (۲۱۳۹) والترمذی (۱۱۲۷) والنسائی (۶/ ۹۳، ۹۲) وابن ماجه (۱۹۵۴).

له عوقبهی کوری عامیره وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: شایسه ترین مهرج بو شهوی جیبه جی بکریت شه مهرجهیه که عهیبی ئافره تتان پی حه لال کردوه، واته پیویسته شه مهرجانه جیبه جی بکرین، وه کو پیدانی مارهیی و شتی تر ماده م شه مهرجه قه دهغه نه کرابی، وه که شهوی که ئافره ته که بلی بهو مهرجه من خوت لی ماره نه برم، که شه ژنه ی ئیسته ت ته لاق بدیت، شه مهرجه حه رامه و به گوئی ناکریت، وه کوله فهرموده ی تر دا هاتوه (۱).

(۱) ته ماشای فهرموده ی ژماره ی (۲۷۰۰)، له نیل الأوطار، بکه.

[۵۸۳ / ن / ۲۷۰۲] عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): الزَّانِي الْمَجْلُودُ لَا يَنْكِحُ الْإِمْلَكَةَ رواه احمد (۲/۳۲۴، وابوداود (۲۰۲۵))

له ثبو هورهيره وه (خوالتي پازي بن) هاتوه، كه وتويه تي: پيغهمبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرمويه تي: زيناكاري دارليندراو نابي نيكاح بكات، مه گهر وه كو خوئي زوريه ي زانايان نهم بهرگرييه بو هه ره شه و سه ختگيري حيساب نه كه ن و به حهرامى نازانن و كه جگه له وان به قه ده غه و حهرامى نه زاننن جگه له و نافرته زيناكارانه بخوازييت.

[۵۸۴ / ن / ۲۷۰۵] وَعَنْهُ قَالَ: (نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ تُنْكَحَ الْمَرْأَةُ عَلَى عَمَّتِهَا أَوْ خَالَتِهَا) رواه الجماعة الآ مسلما وابن ماجه احمد (۲/۳۶۶) خ (۵۱۰۸) وابوداود (۲۰۶۵) والترمذى (۱۱۲۶) والنسائى (۹۸/۶).

وه ههر له وه وه (خوالتي پازي بن) هاتوه، كه وتويه تي: پيغهمبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) بهرگري كردوه له وه ي كه نافرته نيكاح بكرى به سه ر پوريا - خوشكى باوكى يا داىكى -.

نابی بهنده (العبد) ژن بهینّ
به بی ماوه پیدانی تاغاکھی

(۵۸۵ ن/ ۲۷۱۱) [عَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
أَيُّمَا عَبْدٍ تَزَوَّجَ بِغَيْرِ إِذْنِ سَيِّدِهِ فَهُوَ عَاهِرٌ] رواه احمد (۳/ ۳۰۱، ۳۸۲) وابو
داود (۲۰۷۸) والترمذی (۱۱۱۱) وحسنه].

له جابیره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغهمبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) فرمویه تی: همر بهنده یه ک به بی پرسی گه وره که ی ژن بخوازی نه وه زینا کاره.

(۵۸۶ ن/ ۲۷۱۳) [عَنْ قَاسِمٍ عَنِ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ بَرِيرَةَ خَيْرَهَا
النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكَانَ زَوْجُهَا عَبْدًا] رواه مسلم
(۱۰، ۱۱، ۱۵۰۴) وابوداود (۲۲۳۴) والنسائی (۶/ ۱۶۲) وابن ماجه (۲۰۷۶)].

له قاسمه وه له عائیشه وه (خوالئی پازی بن) هاتوه که به راستی به ریره - کاتی نازاد
بوو - پیغهمبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کردی به سهر پشک له هه لبژاردن، یان له
نه ویستنی میرده کهیدا که بهنده بوو، واته نازادو بهنده هاوشانی یه کتر نین نه توانن
نیکاح هه لبوه شیننه وه.

دوو خوشک دروست نیه هاوسهری یهک پیاو بن

(۵۸۷ / ن / ۲۷۲۳) [عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ: أَنَّهَا عُرِضَتْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يَنْكِحَ أُخْتَهَا فَقَالَ: (لَا تَحِلُّ لِي) اخرجاه خ (۵۱۰۶، ۵۱۰۷) م (۱۶، ۱۵-۱۴۴۹) (۱).

له دایکی باوهردارانوهه نومو حه بیبیهوه (خوالینی پانی بن) هاتوه، که: خوشکی خوی باسکرد بو پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که بیخوازیت فهرموی: رهوا نیه بوم، وه نهمهش له سورهتی نیست دا له باسی نهو ثافره تانه داهاتوه که نیکاحیان رهوانیه که نه فهرمویت ﴿...وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ...﴾ (۱).

واته کوو کردنه وهی دو خوشک بویهک پیاو رهوانیه .

(۱) نه م فهرموده لهرافه ی فهرموده ی هه مان ژماره دایه ، نیل الاوطار ج ۴ / ل / ۲۴۲

پیاو و ئافرهتی کافر ، که یه کیکیان بهر له ئه ویتریان موسلمان بیٔ

(۵۸۸ / ن / ۲۷۲۴) [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ: أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَدَّ ابْنَتَهُ زَيْنَبَ عَلَيَّ زَوْجَهَا أَبِي الْعَاصِ بْنِ الرَّبِيعِ بِالنِّكَاحِ الْأَوَّلِ لَمْ يَحْدَثْ شَيْئًا] رواه الخمسة وقال ابنُ كثيرٍ في الارشاد: هو حديث جيد. احمد (۲۱۷/۱) وابو داود (۲۲۴۰) والترمذی (۱۱۴۳) وابن ماجه (۲۰۰۹).

له عهبدو لای کوری عه باسه وه (خوالیمان پازی بن) هاتوه، که: بهراستی پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زهینه بی کچی دایه وه به میرده کهی که (ابوالعاصی کوری ره بیع بو) هه به نیکاحی پیشوو هیچ شتیکی تازه پهیدا نه بوو. به لئی بهراستی لهم فهرمودانه وه له واقیعی یاره کانی پیته مبهه وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وا ده رته که ویت که به مسولمان بونی یه کیک له ژنو میرد نیکاح هه لئاوه شیتته وه تا یه کیکیان هه ولی جیا بونه وه نه دات، واته ئه و بینایه ناروخیت تا یه کیکیان ده ستکاری نه کات. والله اعلم.

(۵۸۹ / ن / ۲۷۲۸) [عَنْ أَبِي سَعِيدٍ: أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ حُنَيْنٍ بَعَثَ جَيْشًا إِلَى أَوْطَاسٍ فَلَقِيَ عَدُوًّا فَقَاتَلُوهُمْ فَظَهَرُوا عَلَيْهِمْ وَأَصَابُوا لَهُمْ سَبَايَا فَكَانَ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ تَحَرَّجُوا مِنْ غَشِيَا نِهِنَّ مِنْ أَجْلِ أَزْوَاجِهِنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِي ذَلِكَ (پ پ

پ پ پ پ ای فهن لکم حلال اذا انقضت عدتھن] رواه الجماعة الآ
البخاری وابن ماجه. رواه مسلم (۳۳ / ۱۴۵۶) والنسائی (۶ / ۱۱۰) وابوداود (۳۱۵۵)
وکذلک احمد (۳ / ۸۴) وليس عنده الزيادة في آخره بعد الآیة، والترمذی (۱۱۳۲)،
مختصراً. (۳۰۱۶)

له باوکی سه عیده وه (خوالهی پازی بی) هاتوه، که به راستی پیغه مبهری خوا (صلی
الله علیه وسلم) پوژی حونهین کومه لیک له یاره کانی نارد بو شهوتاس، لهوی گه یشتنه
دورمن و شهریان کردو سهر که وتن به سهریانداو لهوانه هندی نافرته تیان ده سته کوهت،
جا چوون هندی له یاره کانی پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) پییان ناخوش بوو بچنه
لای شهو نافرته تانه له بهر میرده کانیان، خوی بالاده ست شهو نایه تهی نارد خواره وه
که شه رموی: (قهده غیه لیتان نافرته تانی میردد دار، جگه لهوانه هی که شه بن به
مولکتان)، واته شهوانه هلاله بوتان، وه گوی نادری به وهی که میردی کافریان
هیه. واته: به وهه لویسته خراپه یان و بهو بهره نگاریه ی نیسلام و موسلمانان
کردویانه شهو حورمه ته یان نامینی والله اعلم

مارهیی ئافرهت

(۵۹۰ / ن / ۲۷۳۲) [عَنْ أَنَسٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى عَلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ أَثْرًا صُفْرَةً فَقَالَ: (مَا هَذَا؟) قَالَ تَزَوَّجْتُ امْرَأَةً عَلَى وَزْنِ نَوَاءٍ مِنْ ذَهَبٍ، قَالَ: بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، أَوْ لَمْ وَلَوْ بِشَاةٍ] رواه الجماعة خ (۵۱۵۳) م (۸۱/۱۴۲۷) احمد (۲۰۴/۳، ۱۹۰، ۲۰۵، ۲۷۱) وابوداود (۲۰۱۹) والترمذی (۱۹۳۳) النسائی (۱۳۷/۶) ابن ماجه (۱۹۰۷).

له ئه نه سه وه (خوالی پازی بی) هاتوه، که به راستی پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چاوی به عه بدوره همانی کوری عه وف که وت دی شوینه واری زهرداییه کی پیوه یه فهرموی: نه مه چیه؟

وتی: ژم هیناوه له سه ر ناوکیک زیړ - شتیکی که م بوه -
فهرموی (خوا پیروزی کات لیت، ده عوه تی بکه، نه گهر به تاکه حه یوانیکیش بی)، واته: ۱ - مارهیی نه گهر که میش بیت قهیناکه.
۲ - سوننه ته ده عوه تی نان خواردن بو ژن گواستنوه.

فیر کردنی قورٹان ئەکری بہ مارہیی ئافرہت

(۵۹۱ / ن / ۲۷۳۹) [عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ: أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جَاءَتْهُ امْرَأَةٌ فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي قَدْ وَهَبْتُ نَفْسِي لَكَ فَقَامَتْ قِيَامًا طَوِيلًا، فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ زَوَّجْنِيهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ بِهَا حَاجَةٌ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ((هَلْ عِنْدَكَ مِنْ شَيْءٍ تُصَدِّقُهَا إِيَّاهُ؟)) فَقَالَ: مَا عِنْدِي إِلَّا إِزَارِي هَذَا، فَقَالَ: النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ((إِنْ أَعْطَيْتَهَا إِزَارَكَ جَلَسْتَ لَا إِزَارَ لَكَ فَالْتَمِسْ شَيْئًا)) فَقَالَ: مَا أَجِدُ شَيْئًا فَقَالَ: ((الْتَمِسْ وَلَوْ خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ)) فَالْتَمَسَ فَلَمْ يَجِدْ شَيْئًا، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ((هَلْ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ شَيْءٌ؟)) قَالَ: نَعَمْ سُورَةٌ كَذَا وَسُورَةٌ كَذَا لِسُورٍ يُسَمِّيهَا. فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ((قَدْ زَوَّجْتَكِهَا بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ)) متفق عليه، وفي رواية متفق عليه: قَدْ مَلَكَتْكِهَا بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ) وفي رواية متفق عليه (فَصَعَّدَ فِيهَا النَّظَرَ وَصَوَّبَهُ) خ (۲۳۱۰، ۵۰۸۷، ۵۱۲۱، ۵۰۳۰، ۵۱۳۰، ۵۱۳۲) احمد (۵/ ۳۳۰) وابوداودم (۱۴۲۵) (۲۱۱۱) والترمذی (۱۱۱۴) النسائی (۱۱۳/۶) وابن ماجه (۱۸۸۹).

له سه هلی کوری سه عده وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که نافرہ تیک هاته خزمه تی پیغهمبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ووتی: نهی پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به راستی من خوم به خشیه به تو، جا زور به پیوه وهستا، نینجا کابرایهک ههستا ووتی: نهی پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نیکاحی بکه له من، نه گهر تو پیویستت پیی نیه، پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: هیچ ههیه له لات که بیکهی به مارهی بی بوی؟

وتی: هیچم لانیه بیجگه لهم کراسهم.

پیغهمبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: نه گهر کراسه که تی پی بدهیت خوت بی کراس دانه نیشیت بگهری بو شتیکی تر که بیدهیتی.

وتی هیچم دهست ناکه ویت فهرموی بگهری - شتی پیدا بکه - نه گهرچی نهنگوسیله یه کی ناسنیش بی، گهراو هیچی دهستنه کهوت.

نینجا پیغهمبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیی فهرمو: هیچ له قورنانت لانیه؟

وتی: به لئی: سوره تی فلان و سوره تی فلان و چند سوره تیکی ناویرد.

جا پیغهمبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: نه وه مارهم بری لیت له سهر فیرکردنی نه و نه ندازه قورنانهی که نهیزانی و لاته.

له ریوایه تیکی ترده هاتوه که کردم به مولکت له سهر نه و قورنانهی که لاته، له ریوایه تی ترده هاتوه، که چاویکی پیدا خشان له خواره وه بو سهر و سهری داخست.

[۵۹۲ / ن / ۲۷۴۱] عَنْ عَلْقَمَةَ فِي امْرَأَةٍ تَزَوَّجَهَا رَجُلٌ ثُمَّ مَاتَ عَنْهَا وَلَمْ

يُفْرَضْ لَهَا صِدَاقًا وَلَمْ يَكُنْ دَخَلَ بِهَا قَالَ: فَاخْتَلَفُوا إِلَيْهِ فَقَالَ: أَرَى لَهَا

مِثْلَ مَهْرِنِسَائِهَا وَلَهَا الْمِيرَاثُ وَعَلَيْهَا الْعِدَّةُ فَشَهِدَ مَعْقِلُ بْنُ سِنَانَ

الْأَشْجَعِيُّ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَضَى فِي بَرُوعِ ابْنَةِ وَأَشَقِ

بِمِثْلِ مَا قَضَىٰ]، رواه الخمسة وصححه الترمذی) احمد (۳/ ۴۸۰) و ابوداود (۲۱۱۵) و الترمذی (۱۱۴۵) و النسائی (۶/ ۱۲۱، ۱۲۲) و ابن ماجه (۱۸۹۱).

له عهلقه مهوه هاتوه، که وتویه تی: له باسی ثافره تی که پیاوئیک خواستبوی له پاشا مردبوو مارهیی بو دانه نراوه و کابرائی نه یگواستبووه وه - جیماعی له گهل نه کردبوو -، وتی: ناکوکیه که یان هینایه لای، وتی: من وای بو ده چم که به وینهی ثافره تانی خزمی مارهیی بو ههیه و میرات وهرئه گری و ئه بی عیدهی - وه فاتیش - ته و او بکات له وکاته دا مه عقه لی کورپی سه نانی ئه شجه عی شایه تیدا که: به راستی پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بریاریدا بو بهروه عی کچی و اشیق به و شیوهیهی که تو بریارتدا.

[۵۹۳ / ن / ۲۷۴۴] عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ أَيُّمَا امْرَأَةٍ نَكَحْتَ عَلَىٰ صَدَاقٍ أَوْ حِبَاءٍ أَوْ عِدَّةٍ قَبْلَ عِصْمَةِ النِّكَاحِ فَهُوَ لَهَا وَمَا كَانَ بَعْدَ عِصْمَةِ النِّكَاحِ فَهُوَ لِمَنْ أُعْطِيَ، وَآحَقُّ مَا يُكْرَمُ عَلَيْهِ الرَّجُلُ ابْنَتُهُ وَأُخْتُهُ، رواه الخمسة الا الترمذی / احمد (۲/ ۱۸۲) و ابوداود (۲۱۲۹) و النسائی (۶/ ۱۲۰) و ابن ماجه (۱۹۵۵).

له عه مری کورپی شوعه یبه وه له باوکیه وه له باوایه وه (خوائی بازی بن) هاتوه، که به راستی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: ههر ثافره تیک نیکاح کرا له سهر ماره یبه ک، یان به ههر شتیک، یان به ئینی شتیک پی درا پیش ئه وهی نیکاح بکریت، ئه وه هی ئه و - ثافره ته یه - وه ئه وهی پاش نیکاحه که بریار درا بو ئه و که سهیه که بریاری بو ئه دریت وه شایه سه ته ترین شت که پاداشتی پی او بدریته وه و پرزی بو دابنریت کچیته تی و خوشکیه تی، واته پاش ماره برین ئه گهر کابرای زاوا ههرچی ببه خشی به باوکی بوک، یان برای شتیک چاکه و حه لاله و بو خوی ده بی،

به لّام پیش ماره برینی هه رچی و ترا هی نه و ئافره ته یه و باوک و برا مافیان تیدا نیه نه گهر به ناوی نه وانیشه وه بی، چونکه له باتی کچه که دا هاتوه و کابرا ناچار، یان روگیر بووه ناوی باوک، یان کهس و کاری ئافره ته که ی بردوه، وه ماله که به بی هیچ هۆیه که نه خوریت بهر فهرموده ی (بِمَ أَكَلَّ مَالِ أَخِيكَ؟) به چی مال براهت نه خوی، نه که ویت.

ده عوه تی ژن گواستن هوه

(۵۹۴ / ن / ۲۷۴۶) [عَنْ أَنَسٍ قَالَ: مَا أَوْ لَمْ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى شَيْءٍ مِنْ نِسَائِهِ مَا أَوْ لَمْ عَلَى زَيْنَبَ، أَوْ لَمْ بِشَاءٍ] متفق علیه احمد (۲۲۷ / ۳) (خ / ۵۱۶۸) (م / ۱۴۲۸ / ۹۰) ء ابوداود (۳۷۴۳).

له نه سه وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خواردنی دروست نه کردوه بو ژن گواستن هوه، وه کو نه وه ده عوه تکرده ی کردی بو زهینه ب، حدیوانیکی سه بری، ههروه ها له حه دیسی عه بدوره جمانی کوری عه و فیشدا پیغه مبه رمان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی ده عوه ت بکه ن، نه گهر به حیوانیکیش بووه.

(۵۹۵ / ن / ۲۷۵۰) [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: (شَرُّ الطَّعَامِ طَعَامُ الْوَلِيمَةِ تُدْعَى لَهَا الْأَغْنِيَاءُ وَتُتْرَكَ الْفُقَرَاءُ وَمَنْ لَمْ يُجِبِ الدَّعْوَةَ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ) رواه البخاری (۵۱۷۷) و مسلم (۱۴۳۲) و ابوداود (۳۷۴۲) و ابن ماجه (۱۹۱۳).]

له نه بو هورهیره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: خراپترین خواردن خواردنی ژن گواستنه وه یه که ده لئه مهنه بانگ کرابی و، واز له فه قیر هیئرابی، وه ههر که سیک وه لامی بانگ کردنی ژن گواستنه وه نه داته وه به راستی نافهرمانی خوا و پیغه مبه رکه ی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرده. نه مه به مهر جیک وایه که له و جینگادا شتی بی شهرعی وه کو تیکه لاوی ئافره ت و پیاوو بونی وینه و موسیقاو گوزانی نه بی، یان نه گهر بیته به و له ناو ببریت^(۱).

(۵۹۶ / ن / ۲۷۵۳) [وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ فَلْيُجِبْ فَإِنْ كَانَ صَائِمًا فَلْيُصَلِّ وَإِنْ كَانَ مُفْطِرًا فَلْيُطْعِمْ، رَوَاهُ أَحْمَدُ (۵۰۷/۲) وَمُسْلِمٌ (۱۴۳۰/۱۰۵) وَأَبُو دَاوُدَ (۲۴۶۰) وَالتِّرْمِذِيُّ (۷۸۰)].

وه ههر له وه وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: ههر کاتی یه کیک له ئیوه بانگ کرا با وه لام بداته وه، جا نه گهر به رۆژو بوو دوغایی خهیری بو بکات، وه نه گهر به رۆژو نه بوو با خواردن بخوات.

(۵۹۷ / ن / ۲۷۵۶) [عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا سَأَلَتِ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ: إِنَّ لِي جَارَيْنِ فَأَلِيَّ أَيُّهُمَا أُهْدِي؟ فَقَالَ: إِلَى أَقْرَبِهِمَا مِنْكَ أَبَا] رَوَاهُ أَحْمَدُ (۱۷۵، ۱۸۷) وَالبَخَارِيُّ (۶۰۲۰).

له دایکی با وه ردارانه وه خاتون عایشه (خوالئی پازی بن) هاتوه که نه و پرسپاری کرد له پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وتی: من دوو هاوسیم هیه بو کامیان هه دیه به رم؟

(۱) با تهماشای ناخری باسی (ولیمه له مغنی موحتاجدا) بکریت زۆر به سوده بو نه م دهعه ته و شیوه کانی، تهماشای فه رموده ی (۵۹۸) بکه.

فهرموی: بۆ ئهوه یان که ده رگاکه ی لیتته وه نزدیکه. ههروه ها ئه گهر دوو بانگکه ر بانگیان کرد بهیه که وه بابجیت بۆ لای ئه وه یان که ده رگاکه یان له تۆوه نزیکه، ئه گینا کامیان له پیشه وه بوو پیوسته وه لآمی ئه وه بدریتته وه^(۱).

(۵۹۸ / ن / ۲۷۶۰) [عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ صَنَعْتُ طَعَامًا فَدَعَوْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَجَاءَ فَرَأَى فِي الْبَيْتِ تَصَاوِيرَ فَرَجَعَ] رواه ابن ماجه (۳۳۵۹) والنسائي (۲۱۳/۸).

له عه لیه وه (خوالیی پازی بن) هاتوه که وتویه تی: خواردنی کم دروست کردو بانگی پیغه مبهری خوام (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد ئه ویش هات بۆ لام، به لآم کاتیی چاوی به چند وینه یه کهوت له ناو مالدا گه رایه وه. واته ئه گهر له وشوینه دا شتی بی شه رعی هه بوو ئه توانی، وه لآمی بانگکه ره که نه ده یته وه وه ئه مهش ئه وه ده گه یه نی، که وینه چهنده نادروست و نار ه وایه خۆزگه موسلمانان خواپه رست بوونایه نه که خۆپه رست و نار ه زوو په رست هه رمالیک ده بی نی ئه لیت عه تیکه خانه یه !!!

(۱) ته ماشای فهرموده ی ژماره (۲۷۵۵)، له نیل الاوطار، بکه.

دہف لیدان و ٹالہتی گہمہ بو ژن گواستہوہ

[۵۹۹ / ن / ۲۷۶۹] [عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا زَفَّتِ امْرَأَةً إِلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَا عَائِشَةُ، مَا كَانَ مَعَكُمْ مِنْ لَهْوٍ فَإِنَّ الْأَنْصَارَ يُعْجِبُهُمُ اللَّهْوُ، رواه احمد (۶/۲۶۹) والبخاری (۵۱۶۲)].

لہ دایکی باوہردارانہوہ خاتون عایشہ ہاتوہ، کہ ٹافرہ تیکی گواستہوہ بو پیاویکی یاریدہ دہر، پیغہ مبہر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فہرموی: ٹہی عایشہ چیتان لہ گہ لہ سہرگہرمکہر؟ بہراستی یاریدہرہ کان سہرگہرمکہریان پی خوشہ (ہو) سہرگہرمکہر -گالٹہو گہمہ.

بہ لہی دہف لیدان بو ٹہو شتانہ باشہ نیک بو یادی خوا چونکہ یادی خوا شتیکی راستو دروستہو دہف لیدان گالٹہو گہمہیہ، دہی موسلمانان کہی رہوایہ ٹہو دوانہ بہ یہ کہوہ بن!؟

[۶۰۰ / ن / ۲۷۷۴] [عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا أَفَادَ أَحَدُكُمْ امْرَأَةً أَوْ خَادِمًا أَوْ دَابَّةً - فَلْيَأْخُذْ بِنَاصِيَتِهَا وَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهَا وَخَيْرِ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ) رواه ابن ماجه (۱۹۱۸) وابوداود (۲۱۶۰) بمعناه].

له عمه مری کوری شوعه یبه وه له باوکیه وه له باوایه وه له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتوه، که فهرموده تی: هر کام له نیوه نه گهر ژنی خواست یان خزمه تکاریکی دهست کهوت یان ولاخیکی کری جاهه رکاتی ویستی دویمایان بو بکات با ناوچاوانی بگری و بلی (تهی خویه داوات لی نه کهم له خهیره که می و خهیری نه وهیش که نه مهت بو دروست کردوه و په نا نه گرم له شه ری و له شه ری نه وهیش که نه مهت بو دروست کردوه).

[۶۰۱ / ن / ۲۷۷۷] عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ أَنَّهُ قَالَ: لَعَنَ اللَّهُ الْوَاشِمَاتِ وَالْمُسْتَوْشِمَاتِ وَالْمُتَمَصِّصَاتِ وَالْمُتَفَلِّجَاتِ لِلْحُسْنِ الْمُغَيَّرَاتِ خَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى وَقَالَ: مَا لِي لَا أَلْعَنُ مَنْ لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رواه البخاری (۵۹۳۹) ومسلم (۲۱۲۴) والنسائی (۱۲۶/۸) والترمذی (۲۷۸۲).

له عهبدو لای کوری مه سعوده وه (خوایی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی (نه فرینی خوا له و ثافره تانه ی که خال نه کوتن و نه وانه ی داوای خال کوتان ده کهن نه وانه ی که سوی رومه تیان هه لئه کیشن و نه وانه ی که دانیان باریک نه کهن بو جوانی و تیکده رانی دروستکراوه کانی خوی بالاده ستن، وتی چیه بو من نه فرین نه کهم له و که سه ی که پیغه مبه ری خوا نه فرینی لیکردوه، به داخه وه سه ره پای نه مه فهرموده یه و ده یان فهرموده ی راستی تر هیشتا ده بینین، ثاره زووبازان فتوای حه لال بوونی نه ده ن و هیچ گوئیان له و فهرمودانه نیه؟! له باتی نیجته هادا به نیشتیه اوه خه ریکن!!!.

[۶۰۲ / ن / ۲۷۸۵] عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا أَتَى أَهْلَهُ قَالَ: بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا، فَإِنَّ قُدْرَ بَيْنَهُمَا فِي ذَلِكَ وَكَذَلِكَ لَنْ يَضُرَّ ذَلِكَ الْوَالِدَ

الشَّيْطَانُ أَبْدَأُ رواه الجماعة (خ/١٤١) (م/١٤٣٤) والنسائي في عمل اليوم واللييلة (١٤٤) [احمد (٢١٧/١، ٢٢٠، ٢٤٣، ٢٨٣) وابوداود (٢١٦١) والترمذی (١٠٩٢) وابن ماجه (١٩١٩)].

له عهبدو لای کوری عه باسه وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که به راستی پیغهمبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: نه گهر ههر کام له نیوه ویستی بجیته لای خیزانه که ی خوی بلئی: به ناوی خوا ئهی خواجه دورمان بخره وه له شهیتان و شهیتانیش دور بخره وه له وهی که پیمان دده دیت. جا نه گهر بریار بی له وجاره دا مندالیان بی، نه وه شهیتان ههر گیز زیان به و منداله ناگه یه نی...

(٦٠٣ / ن / ٢٧٩٤) [عَنْ جُدَامَةَ بِنْتِ وَهَبِ الْأَسَدِيَّةِ قَالَتْ: حَضَرَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي النَّاسِ وَهُوَ يَقُولُ: (لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَنْهِيَ عَنْ الْغَيْلَةِ فَانْظَرْتُ فِي الرُّومِ وَفَارِسَ فَأَذَا هُمْ يَغِيلُونَ أَوْلَادَهُمْ فَلَا يَضُرُّ أَوْلَادَهُمْ شَيْئاً ثُمَّ سَأَلُوهُ عَنِ الْعَزْلِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ذَلِكَ الْوَأْدُ الْخَفِيُّ وَهِيَ [وَإِذَا الْمَوءُ دُهُ سِيلَتْ] (التكوير - ٨) رواه الجماعة الآ البخارى احمد (٣٦١/٦، ٤٣٤) (م/١٤٤٢/١٤٠) وابوداود (٣٨٨٢) والترمذی (٢٠٧٦) والنسائي (١٠٦/٦، ١٠٧) وابن ماجه (٢٠١١)].

له جوزامه ی کچی وه هبه ی نه سه ديه وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتويه تی: له خزمه تی پیغهمبه ری خوادا بووم له گهل کومه لی خه لکا و نه یفه رمو: به راستی ویستم بهرگری بکه م له (غه یله) - چوونه لای ئافره ت له کاتی حه ملدا و له کاتی شیرداندا - ته ماشام کرد روم فارس و نه کهن به مناله کانیان -، واته نه چنه لای دایکی مناله کانیان - هیچ زیانیک نا که ویت له مناله کانیان - له پاشدا پرساری

عەزلیان لیکرد، واتە: پیاو ئاوی نه کاته ناو ره همی خیزانیه وه بو ئه وهی منالی نه بی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: ئه وه زینده به چالکردنیکی شاراو هیه، وه ئه وه ئه م نایه ته یه که ئه فهرموی: (وه هه رکاتی زینده به چالکراوه کان پرسیاریان لیکرا) ته کویر - ۸. لیره دا واده رنه که وئ، که ئه وه لادانه (عزل) شتیکی خراپه و شیوهی زیندوو به چالی هیه به لام زیندوو به چال نیه، واته به و شیوه تاوانه که ی گه وره نیه و له فهرموده ی تر دا هاتوه، که ئه گه ر نه یکه ن چاکه چونکه ئه گه ر خوا بیهوی که سی دروست بکات که س ناتوانیت ریگای پی بگریت^(۱).

به رگری ژن ومیرد له باسکردنی ئه و شته ی، که له نیوانیاندا رووئهدات له کاتی جیما دا

(۶۰۴ / ن / ۲۷۹۶) [عَنْ أَبِي سَعِيدٍ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (انَّ شَرَّ النَّاسِ عِنْدَ اللهِ مَنْزِلَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الرَّجُلُ يُفْضِي إِلَى الْمَرْأَةِ وَتُفْضِي إِلَيْهِ ثُمَّ يُنْشِرُ سِرَّهَا) رواه احمد (۶۹/۳) ومسلم (۱۲۳/۱۲۴-۱۴۳۷) وابوداود (۴۸۷۰).]

له باوکی سه عیده وه (خوالی پازی بن) هاتوه که پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: به راستی خراپترین خه لک له پله وپایه دا له لای خوا له روژی قیامه تا ئا ئه و پیاوه یه که ئه چیتته لای خیزانی خوی و له پاشان نه نییه کانی بلاوئه کاته وه.

(۱) بو زیاتر روونبوونه وه با ته ماشای ژماره (۲۷۸۸-۷۹۵)، له سه چاوه ی پیشوو، بکه ن.

قده غه يه جيماع له پاش نافره ته وه

(۶۰۵/ن/ ۲۸۰۱) [عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا تَأْتُوا النِّسَاءَ فِي أَعْجَازِهِنَّ أَوْ قَالَ - فِي أَدْبَارِهِنَّ. رواه احمد (۸۶/۱) قال (في مجمع الزوائد) رجاله ثقاه (۳۰۳/۴)].

له نه ميري باوه ردارانه وه عه لي كوري نه بو تالبه وه (خوالي پازي بن) هاتوه له بيغه مبهروه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كه فهرموده تي: نه چنه لاي ژنانه وه له دوايانه وه واته: تنها جيگاي منال بوون ره وايه و بهس. جا بوئه و جيگا ره وايه بههر شيويه كه بيت دروسته وه كو هم فهرموده ي پاش روني نه كاته وه.

(۶۰۶/ن/ ۲۸۰۵) [عَنْ جَابِرٍ أَنَّ يَهُودَ كَانَتْ تَقُولُ: إِذَا أُتِيَتِ الْمَرْأَةُ مِنْ دُبْرِهَا ثُمَّ حَمَلَتْ كَانَ وَلَدُهَا أَحْوَلُ. قَالَ فَنَزَلَتْ [نِسَاءُكُمْ حَرَّتْ لَكُمْ فَأَتُوا حَرَّتْكُمْ أَنِّي شِئْتُمْ...] (البقرة - ۲۲۳) رواه الجماعة الا احمد، غير ان النسائي في الكبرى كما في التحفة (۳۶۳/۲) خ (۴۵۲۸) (م/ ۱۴۳۵) وابوداود (۲۱۶۳) والترمذي (۲۹۷۸) وابن ماجه (۱۹۲۵)].

له جابيره وه (خوالي پازي بن) هاتوه، كه جوله كه وتويانه: نه گهر نافره ت له پاشه وه جيماعي له كه لدا بكريت و له پاشا حامي له بي، مناله كه ي خيل ده بي، وتي: نه م نايه ته هاته خواره وه (نافره ته كانتان كيتلگه ي خوتانن بچنه لايان چونتان پي خوشه)

بهم شیوهیه به درۆی خستنه وه به لآم جیگای به روبروم یهك شوینه له قسهی جوله که کانیشه وه دهرئه کهوی که ههر ئه شوینه مه بهسته، چونکه تهنها له و شوینه وه نافرته باردار ده بی.

(۶۰۷/ن / ۲۸۱۰) [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّ الْمَرْأَةَ كَالضَّلْعِ إِنْ ذَهَبَتْ تَقِيمُهَا كَسَرْتَهَا وَإِنْ تَرَكَتَهَا اسْتَمْتَعْتَ بِهَا عَلَى عِوَجٍ (وَفِي لَفْظٍ) (اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ فَإِنَّ الْمَرْأَةَ خَلِقَتْ مِنْ ضِلْعٍ وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضَّلْعِ أَعْلَاهُ فَإِنْ ذَهَبَتْ تَقِيمُهُ كَسَرْتَهُ وَإِنْ تَرَكَتَهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ فَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ، متفق عليه خ (۳۳۳۱، ۵۱۸۴) م (۱۴۶۸/۵۹، ۶۰) احمد (۲/۴۴۹، ۴۹۷، ۵۳۰).]

له ئه بو هورهیره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی اللہ علیه وسلم) فهرموده تی: نافرته وه کو په راسو وایه - لاره - نه گهر بچی راستی بکه یته وه نه یشکینی -، واته ئه بی ته لاقی به دیت، وه نه گهر وازی لیبه یینی له زه تی لی وهرئه گریته له سه ره ئه لارییه. وه له وشه یه کی تر دا هاتوه، که ئامۆزگاری وه رگرن له باره ی نافرته تانه وه - باش ره فتاریان له گه لدا بکه ن -، چونکه نافرته له په راسو دروست بووه - ئه وه له په راسوی ئاده م دروست کراوه - وه لارترین شت له په راسودا لای سه ریه تی - که حه وای لی دروست بووه -، یان مه بهستی لارترین شوین له نافرته تان لای سه ریه تی که زمانی تیدایه له و زمانه یه وه هه مو لارییه که ی دهرئه که ویته، جا ئه گهر بچی راستی بکه یته وه نه یشکینی، وه نه گهر وازی لی به یینی هه روا لار نه بی -، واته هه رگیز راست نابیه وه، ده ی ئامۆزگاری - خوا و پیغه مبهرو خه لکانی چاک - سه باره ت به نافرته وه رگه وه باش بچو لیره وه له گه لیا، وه له ریوایه تی تر دا هاتوه، که (نه گهر له و داره و شتیکی ناحه ز هه بیته ره و شتیکی

باشیشی تیدایه^(۱) - پیویسته باشه که ی بنرخینی و چاوپوشی بکه ی له خراپه که ی ت ژیانیتی خوشبه ختانه بدهیته سهر.

(۶۰۸/ن/۲۸۱۶) [وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا دَعَا الرَّجُلُ أُمَّرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ أَنْ تَجِيَّ، فَبَاتَ غَضْبَانَ عَلَيْهَا - لَعْنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ] اخرجاه خ (۳۲۳۷) م (۱۴۳۶/۱۲۲)

وه ههر له وه وه (خوالیی زانی بن) هاتوه، که وتویه تی: پییغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: ههر کاتی پیاو به خیزانی خوی وت بجیته لای و نهو به گویی نه کرد، نهو شهوه رقی بوه لی - فریشته کان هه تا روژ نه بیته وه، نه فرینی لی نه کن.

(۶۰۹/ن/۲۸۲۱) [عَنْ عَمْرِو بْنِ الْأَخْوَصِ أَنَّهُ شَهِدَ حَجَّةَ الْوُدَاعِ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ وَذَكَرَ وَوَعظَ ثُمَّ قَالَ: اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا فَإِنَّمَا هُنَّ عِنْدَكُمْ عَوَانٌ، لَيْسَ تَمْلِكُونَ مِنْهُنَّ شَيْئًا غَيْرَ ذَلِكَ، إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ فَإِنْ فَعَلْنَ فَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ ضَرْبًا غَيْرَ مُبْرِحٍ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْتَغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا، إِنَّ لَكُمْ مِنْ نِسَائِكُمْ حَقًّا، وَلِنِسَائِكُمْ عَلَيْكُمْ حَقًّا، فَأَمَّا حَقُّكُمْ عَلَى نِسَائِكُمْ فَلَا يُوطِئْنَ فُرُشَكُمْ مَنْ تَكْرَهُونَ وَلَا يَأْذَنَنَّ فِي بُيُوتِكُمْ لِمَنْ تَكْرَهُونَ، إِلَّا وَحَقُّهُنَّ عَلَيْكُمْ أَنْ تُحْسِنُوا إِلَيْهِنَّ فِي كَشْفِ تَشْهِنَ وَطَعَامِهِنَّ] رواه ابن ماجه (۳۰۸۷، ۱۱۹۳) والترمذی وصححه [(۳۰۵۵، ۲۶۶۹، ۱۸۵۱)]

(۱) ته ماشای فهرموده ی ژماره (۲۸۱۱)، له سهرچاوه ی پیشوو، بکه .

له عه مری کوری نه حوه سه وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که به راستی نهو بو حه جی مال ناوایی له خزمه تی پیغه مبهردا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که - سوپاسی خوی کردوه و ستایشی کردوه، وه بیری خستوتوه - و ناموژگاری کردوه له پاشا فعمویه تی: ناموژگاری چاک و هرگرن له باره ی ثافره تانه وه - ناموژگاری چاکیشیان بکن - به راستی نهوان له لای ئیوه دین، بو ئیوه هیچ مافی که نیه به سهر نهوانه وه بیجگه له وه - جیماع - مه گهر به ناشکرا ده ست بده نه داوین پیسی -، واته نه وه مافی ئیوه یه و خیانه تان پی نه که نه و له مباره وه بو تان هیه له لپرسینه وه ته لاقدان به م شیوه یه یه، که نه گهر وایان کرد له جیگای خه وتندا وازیان لیبه یینن و نه گه لیاندا مه خه ون و لییان بده ن به لیدانیک که شوینی نه شکیت و بریندار نه بی، جا نه گهر په پیره ویان کرد نیر ئیوه بو تان نیه نازاریان بده ن، به راستی ئیوه مافتان هیه به سهر ثافره تانه وه بو ثافره تانیش مافیان هیه به سهر ئیوه وه، جا مافی ئیوه به سهر ثافره تانه وه نه وه یه که که سی که نه هیننه سهر جیگاکانتان که ئیوه خوشتان لییان نه بی. وه ماوه نه دن بو ماله کانتان به که سی که که ئیوه رقتان لییان بی، وه ناگادار بن مافی نهوانیش به سهر ئیوه وه نه وه یه که به جوانی رهفتاریان له گه لدا بکن له باره ی پو شاک و خو راکه وه.

(۱۰/ن/۲۸۲۶) [(عَنْ جَابِرِ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): قَالَ إِذَا طَالَ أَحَدُكُمْ الْغَيْبَةَ فَلَا يُطْرَقُ أَهْلَهُ لَيْلًا) رواه الجماعة الأ نسائي وابن ماجه خ (۵۲۴۳) م (۷۱۵/۱۸۴) احمد (۲۹۹.۳۰۲/۳) و ابو داود (۲۷۷۶) و الترمذی (۲۷۱۲)].

له جابیره وه (خوالی پازی بن) هاتوه، له پیغه مبهره وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که فعمویه تی: هه رکاتی به کی که له ئیوه ماوه یه کی زور له مال نه بو، با به شه و نه چیته وه ناوخیزانی.

باسی دابه شکردنی

شهو مانهوه بو پیوه ژنی تازه هیئراو بهسه ر خیزانی کوندا کچ و

(۶۱۱/ن / ۲۸۳۰) [عَنْ أَبِي قِلَابَةَ عَنْ أَنَسٍ قَالَ: مَنْ السَّنَةُ إِذَا تَزَوَّجَ الْبُكْرَ عَلَى الثَّيِّبِ أَقَامَ عِنْدَهَا سَبْعًا وَإِذَا تَزَوَّجَ الثَّيِّبَ أَقَامَ عِنْدَهَا ثَلَاثًا، ثُمَّ قَسَمَ، قَالَ أَبُو قِلَابَةَ: لَوْ شِئْتُ لَقُلْتُ: إِنَّ أَنَسًا رَفَعَهُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)) (اخراجاه خ/ ۵۲۱۴، ۵۲۱۳) م/ ۴۴/ ۱۴۱۶].

له باوکی قیلابه وه له نهسه وه (خوالتی بازی بئ) هاتوه، که وتویه تی: به شیکه لهسوننهت هه رکاتی کچی هیئا بهسه ر بیوه ژندا ههوت رۆژ له لای بمینیتته وه وه هه رکاتی بیوه ژنی هیئا سئ رۆژ له لای بمینیتته وه له پاشدا - بهیه کسانئ شه وه کان دابه ش بکات بهسه ر خیزانه کانیئا، باوکی قیلابه وتویه تی: نه گهر ئاره زوم لیئی نه لیم: نهسه ئهمه ی گه یاندوته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، واته فهرموده که بهرزکراویه (المرفوع) و نه وه سینراوه (الموقوف) و راسته.

له چیدا پیویسته به کسانى له نیوان خیزانه کاندای و له چیدا پیویست نیه

(۶۱۲/ن/ ۲۸۳۴) [عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَا مِنْ يَوْمٍ إِلَّا وَهُوَ يَطُوفُ عَلَيْنَا جَمِيعاً امْرَأَةً امْرَأَةً فَيَدْنُو وَيَلْمَسُ مِنْ غَيْرِ مَسِيسٍ حَتَّى يُفْضِيَ إِلَيَّ الَّتِي هُوَ يَوْمَهَا فَيَبِيتُ عِنْدَهَا] رواه احمد (۱۰۷/۹) وابوداود (۲۱۳۵) بنحوه. وَفِي لَفْظٍ: كَانَ إِذَا انْصَرَفَ مِنْ صَلَاةِ الْعَصْرِ دَخَلَ عَلَيَّ نِسَائِهِ فَيَدْنُو إِحْدَاهُنَّ (اخرجاه خ/ ۵۲۱۶/م/ ۱۴۷۴/۲۱).

له دایکی باوهر دارانهوه خاتون عائیشه (خوالی پانی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هیچ پوژئی نه بووه - که له مالدای بی - مه گهر سورپاوه به سهه هه مو خیزانه کاندای - که نو خیزان بوون - ئافرهت به ئافرهت و نزیك نه بووه لییان و دهستی لی ئه دان به لام - کاری ژن و میردی نه نجام نه ده دا - هه تا نه گه یشته نه و ئافره تهی که نه بوایه نه و شهوه لای بوایه شه و له وی ده مایه وه... وه له وشه یه کی تر دا هاتوه که: کاتی که له نو یژ عه سر نه گه پرایه وه نه چووه لای خیزانه کانی و له یه کی ک له وانه وه نزیك نه بووه.

(۶۱۳/ن/ ۲۸۳۵) [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ كَانَتْ لَهُ امْرَأَتَانِ يَمِيلُ لِاحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى، جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَجُرُّ

أَحَدَ شَقِيهِ سَاقِطًا) أَوْ (مَائِلًا) رواه الخمسة. احمد (۴۷۱/۲) و ابوداود (۲۱۳۳).
والترمذی (۱۱۴۱) والنسائی (۶۳/۷) وابن ماجه (۱۹۶۹).

له نه بو هورهيره وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که پیغه مبهر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: هه رکه سیك دوو ژنی هه بی و ناره زوی لای یه کیکیانی هه بی و گوئی بهوی تریان نه دات، پوژی قیامت که دیته مهیدانی مه حشر لایه کی به شوین خویدا نه کیشی به زه ویدا، یان (لایه کی به ره و زهوی لاریووه ته وه)، واته: نه بی له شه و جیگه و خوراک و پوشاک فهرقیان نه خات، به لام مه سئه له ی خوشه ویستی دلی نه وه له ده ست که سدا نیه و تاوانی ناگات نه گهر یه کیکیانی لهوی تر یان زیاتر خوشبویت، وه کو له م ریوایه ته ی به رده مدا ده رته که ویت.

(۶۱۴ / ن / ۲۸۳۶) [عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْسِمُ فَيَعْدِلُ وَيَقُولُ: اللَّهُمَّ هَذَا قَسْمِي فِيمَا أَمْلِكُ فَلَا تُلْمَنِي فِيمَا تَمْلِكُ وَلَا أَمْلِكُ] رواه الخمسة. احمد (۱۴۴/۶) و ابوداود (۲۱۳۴) و الترمذی (۱۱۴۱) و النسائی (۶۳/۷) و ابن ماجه (۱۹۷۱)

له دایکی باوه ردارانه وه خاتون عائشه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شه وه کان و خوراک و پوشاک دابه ش نه کرد و دادپهروه بوو، نه یفه رمو: نه ی خویه نه مه دابه شکردنی منه له و شته دا که مولکی منه، وه لو مه م مه که له سه ر نه و شته ی، که له ده سه لاتی تو دایه و توانای منی تیدا نیه، واته: خوشه ویستی و موحیبه تی دل.

۶۱۵ / ن / ۲۸۳۹] وَعَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): كَانَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ سَفَرًا أَقْرَعَ بَيْنَ أَزْوَاجِهِ فَأَيُّتُهُنَّ خَرَجَ سَهْمُهَا خَرَجَ بِهَا مَعَهُ متفق عليه. خ / ۲۶۶۱ / م / ۲۷۷۰ / احمد (۱۹۷/۶).

وه ههر لهوه وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که بهراستی پیغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ههرکاتی بیویستایه ده رچی بو سه فهر، تیرو پشکی ده کرد له ناو خیزانه کانی کامیان بوی ده رجویه له گهل خویدا ده ببرد.

باسی به خشینی نافرته شهوی خوی به ههویکی

۶۱۶ / ن / ۲۸۴۰] وَعَنْهَا أَيْضاً: أَنَّ سَوْدَةَ بِنْتَ زَمْعَةَ وَهَبَتْ يَوْمَها لِعَائِشَةَ وَكَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُقْسِمُ لِعَائِشَةَ يَوْمَها وَيَوْمَ سَوْدَةَ رواه البخاری (۵۲۱۲) ومسلم (۱۴۶۳) وابوداود (۲۱۳۵) وابن ماجه (۱۹۷۲)

وه ههر لهوه وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که سهوده ی کچی زه معهی خیزانی پیغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رۆژی خوی به خشی به عائیشه، پیغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رۆژ خوی و رۆژ سهوده ی پی ده دا، واته عائیشه له نو رۆژدا دوو رۆژی هه بو له پیغهمبهر وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه نه مه دروسته.

باسی بهر لاکردنی نافرمت (الطلاق)

(۶۱۷ / ن / ۲۸۴۳) [عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ: أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) طَلَّقَ حَفْصَةَ ثُمَّ رَاجَعَهَا] رواه الخمسة الا احمد والترمذی ابوداود والنسائی وابن ماجه وابوداود (۲۲۸۳) والنسائی (۲۱۳/۶) ابن ماجه (۲۰۱۶) ولاحمد من حديث عاصم بن عمر].

له نه میری باوه پردارانوه عومهری کوری خهتاب (خوالی پانی بین) هاتوه که بهراستی پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه فسهی خیزانی - که کچی عومهر بوو - ته لاقیدا له پاشدا هیئایه وه، واته ته لاقدان بو ناچاری دروسته و چاک وایه بهوشیویه بین، که بتوانی نه گهر په شیمان بوونه وه بیهینیتته وه وه کو لهم فهرموده ی بهرده مددا به چاکی روون نه بیته وه.

(۶۱۸ / ن / ۲۸۴۷) - [عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: كَانَتْ تَحْتِي امْرَأَةٌ أُحِبُّهَا وَكَانَ أَبِي يَكْرَهُهَا فَأَمَرَنِي أَنْ أُطَلِّقَهَا فَأَبَيْتُ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ طَلِّقِ امْرَأَتَكَ رواه الخمسة الا النسائی وصححه الترمذی والحاكم وافقه الذهبي (۳۲۲/۷) احمد (۲۰/۲) وابوداود (۵۱۳۸) والترمذی (۱۱۸۹) وابن ماجه (۲۰۸۸)].

له عهبدو لّلائی کورپی عومره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: ژنیکم هه بوو خوشم ده ویست و باو کم به لایه وه ناحه ز بوو فرمانی پیدام که ته لّاقی بدهم، منیش نه مکرد، جا نه وه باسکرا بو پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: نهی عهبدو لّلائی کورپی عومهر ژنه که ت ته لّاق بده، واته پهیره وی باوکت شایسته تره، له خوشه ویستی نافرته تیک.

بهرگری کراوه له ته لّاقدانن نافرته تیک که له چهیزدابی یا پاک بی و جیماعی له گهل دا کرابی

(۶۱۹ / ن / ۲۸۴۸) - [وَعَنْهُ، أَنَّهُ طَلَّقَ امْرَأَةً وَهِيَ حَائِضٌ فَذَكَرَ ذَلِكَ عُمَرُ
لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: مَرُّهُ فَلْيُرَاجِعْهَا أَوْ لِيُطَلِّقْهَا طَاهِرًا
أَوْ حَامِلًا] رواه الجماعة إلا البخاري احمد (۲/ ۲۶، ۵۸) (م/ ۱۴۷۱/۵) وابوداود
(۲۱۸۱) والترمذی (۱۱۷۶) والنسائی (۱۴۱/۶) وابن ماجه (۲۰۲۳).

له عهبدو لّلائی کورپی عومره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که خیزانی خوئی ته لّاقداوه، که له چهیزا بووه و عومهر (خوالئی پازی بن) باسی کردوه بو پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و فهرمویه تی: فرمانی پی بده با بهیئیتته وه، یان ته لّاقی بدات که پاک بی - و جیماعی له گهلدا نه کردبی - یان با حامیله بی^(۱).

(۱) / ته ماشای فهرموده ی ژماره (۲۸۴۸) بکه له سهراوه ی پیشوو.

(۶۲۰ / ن / ۲۸۶۱) - [عَنْ أَبِي عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ الطَّلَاقُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ وَأَبِي بَكْرٍ وَسُنَّتَيْنِ مِنْ خِلاَفَةِ عُمَرَ: طَلَاقُ الثَّلَاثِ وَاحِدَةٌ، فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: إِنَّ النَّاسَ قَدْ اسْتَعْجَلُوا فِي أَمْرِ كَانَتْ لَهُمْ أَنَاءٌ فَلَوْ أَمْضَيْنَاهُمْ عَلَيْهِمْ، فَأَمْضَاهُ عَلَيْهِمْ] رواه احمد (۳۱۴/۱) ومسلم (۱۴۷۲/۱۵).

له عہدوللای کوری عہباسہ وہ (خوالہی پازی بن) ہاتوہ، کہ وتویہ تی: تہ لاق له سہردہ می پیغہ مہبری خوادا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و تہ بویہ کرو دوو سالی جینشینی عومہر - سئ تہ لاقہ یہک بووہ -، واتہ بہ یہک تہ لاق دائہ نرا - جا عومہری کوری خہتاب (خوالہی پازی بن) وتی: بہ راستی خہ لک پہلہ تہ کهن له شتیکدا کہ تہ توانن له سہر خوؤ نارام بن، جا با نیمہیش بویان نیمزا بکہین، ئیتر بریاردر ا له سہریان، واتہ ہہر کہ سئ سئ تہ لاقی وت بہ تہ واوی ہیچی نامینئ، بہ گویرہی تہم فہرمودہ یہ پہلہی خہ لک وای له عومہر (خوالہی پازی بن) کرد کہ تہو بریارہ بدات، وہ پہیرہوی کردنیشی دروستہ، چونکہ یہ کیکہ له خہلیفہ راشیدہ کان و پیغہ مہبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فہرمودہ تی: ((عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ. رَهْوشْتِي مِنْ وَرَهْوشْتِي خہلیفہ راشیدہ کان بگرن)).

به کارهینانی وشهی تہ لاق به گالته یان به زور یان به هوئی سرخوشیه وه

۶۲۱ / ن / ۲۸۶۲) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثَلَاثٌ جِدُّهُنَّ جِدٌّ وَهَزْلُهُنَّ جِدٌّ: النَّكَاحُ وَالطَّلَاقُ وَالرَّجْعَةُ] رواه الخمسة الا احمد والنسائي وقال حسن غريب وابوداود (۲۱۹۴) والترمذی (۱۱۸۴) وابن ماجه (۲۰۳۹).

له نه بو هورهیره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموده تی: سی شت جدیان جدی وه گالته یشیان هر جدی: نیکاح و ته لاق و ژن گه راندنه وه، ته لاق به زور ناچار کردن ناکه وی و چه ندین ریوایهت له مباره هدیه (۱).

۶۲۲ / ن / ۲۸۶۸) - [عَنْ عَمْرِو بْنِ شَعِيبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لَا نَذَرَ لِابْنِ آدَمَ فِيمَا لَا يَمْلِكُ وَلَا عِتْقَ لَهُ فِيمَا لَا يَمْلِكُ وَلَا طَلَاقَ فِيمَا لَا يَمْلِكُ] رواه الخمسة الا النسائي احمد (۱۸۵/۲) وابوداود (۲۱۹۰) والترمذی (۱۱۹۲) وابن ماجه (۲۰۴۷) وقال حديث حسن وهو احسن شيء في هذا الباب.

(۱) ته ماشای فهرموده ی ژماره (۲۸۶۴-۲۸۶۵) بکه، له سرچاوه ی پیشوو.

له عه مەری کوری شو عەیبەوه له باوکیهوه له باوهیهوه (خوایێ پانی بی) هاتوه، که وتویهتی: جیبه جی کردنی - نه زری نیه له شتیکا که مولکی خۆی نه بی و نازاد کردن نیه له شتیکا که مولکی خۆی نه بی وه ته لاقدان نیه له کاتیکا که مولکی نیه، واته کابرا بهر له ژنهینانی هه چچی ته لاق بجات بابیشلیت - هه رکاتی ژم هینا ته لاقی کهوتی ناکهویت، چونکه له کاتی وتنه کهی خاوهنی ته لاق نیه.

ته لاق به وشه ی کینایه ناکهوی نه گهر نیه تی نه بی

(۶۲۳ / ن / ۲۸۷۰) - [عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: خَيْرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخْتَرْنَاهُ فَلَمْ يَعْدهَا شَيْئًا)، رواه الجماعة / خ / ۵۲۶۳، ۵۲۶۳ م / ۱۴۷۷ / ۲۷ / احمد (۳۹ / ۶) وابوداود (۲۲۰۳) والترمذی (۱۱۸۹) والنسائی (۱۶۱ / ۶) وابن ماجه (۲۰۵۲).

له دایکی باوه پدارانه وه خاتون عایشه (خوایێ پانی بی) هاتوه، که وتویهتی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نيمه ی کرد به سه ريشك، نيمه يش ئه ومان هه لبراردوه ئه مهي به هيچ داننا، واته به ته لاقی حيساب نه کرد.

(۶۲۴ / ن / ۲۸۷۱) - [وَعَنْهَا أَنَّ ابْنَةَ الْجَوْنِ لَمَّا أُدْخِلَتْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَدَنَا مِنْهَا، قَالَتْ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ فَقَالَ لَهَا: (لَقَدْ عُدْتُ

بِعَظِيمِ الْحَقِّ بِأَهْلِكَ) رواه البخارى (۵۲۵۴) وابن ماجه (۲۰۵۰) والنسائى (۱۵۰/۶) وقال (الكَلَابِيَّةُ) بدل (الْجَوْنُ)].

وه هه رله ووهه (خوالتي پانې بڼ) هاتوه كه بهراستى وه ختې كچى جهونيان هينا بؤ بيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و نزيك بوويه وه لتي وتي: په نا نه گرم به خوا له تو، فهموى پيى: بهراستى په نات به شتيكي گه وره گرت، بچوره وه بوناو خانه وادهى خوت. وه نه سائى له باتى كچى جهونا، وتويه تى: كيلا بيه نه مه به لگه يه كه ته لاق به كينا نه بى ووشه ي (الْحَقِّي بِأَهْلِكَ / بگه پيوه ناو خانه وادهى خوت) سى ته لاق نيه چونكه له شويى تر دا، سه رزنشستى سى به سى ي كردووه، ناگونجى خوى نه نجامى بدات، والله أعلم. له ناوى نه و ثافره ته دانارپيكي هه يه و و تراوه: (فاتيمه ي كچى زه حاك ، عاليه ي كچى زيببان، عه مره ي كچى يه زيد ئببنو چه جهر له فته تح دائه لى : راست نه وويه كه ناوى ثومه يه ي كچى نوعمانى كورى شهرا حيله).

ته لاق هاتن به دلدا تا نه یه ته زاره وه ناکه ویت

۶۲۵/ن/۲۸۷۷ [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
أَنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِأُمَّتِي عَمَّا حَدَّثْتُ بِهِ أَنْفُسَهُمَا لِمَ تَعْمَلُ بِهِ أَوْ تَكَلِّمُ بِهِ]

اخرجاه خ/۶۶۶۴ م/۱۲۷/۲۰۱

له نه بو هوره يره وه (خوالئی پانی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: به راستی خوا چاوپوشی کردوه له گه له کم له وهی که به دلایا دیت هه تا ئیشی پی نه کات یان به قسه نه یلیت، ته لاقیش یه کیکه له وشتانه که چاوپوشی لی کراوه تاله ناودلدا بیت، به لام کاتی که وته سه رزار به راستی و به گالته هه به راستی داده نریت.

داریننی ته لاق (الخلع)

۶۲۶ / ن / ۲۸۷۸] عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ جَاءَتْ امْرَأَةٌ ثَابِتِ بْنِ قَيْسِ بْنِ شَمَّاسٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، إِنِّي مَا أَعْتَبُ عَلَيْهِ فِي خُلُقٍ وَلَا دِينٍ وَلَكِنْ أَكْرَهُ الْكُفْرَ فِي الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): اترددين عليه حديقته؟ قالت، نعم، فقال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): اقبل الحديقة وطلقها تطليقةً رواه البخارى (۵۲۷۳) والنسائى (۱۶۹/۶) وابن ماجه (۲۰۵۶).

له عه بدوللاى كورى عه باسه وه (خوالى پازى بن) هاتوه، كه وتويه تى: خيزانى سابتى كورى قهيسى كورى شه ماس هاته خزمه تى پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) وتى: نهى پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) من هيچ ره خنهم له ره وشت و نايينى نهو نيه به لام پيم ناخوشه كافربوون پاش نيسلام - يان كوفرى نيعمهت پاش مسولمان بوونم - جا پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) فه رموى: تايا باخچه كهى - كه كردبووى به مارهيى بوى - دده ديه وه؟) وتى: به لى: پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) فه رموى: - به سابت - باخچه كهى لى وه رگره وه ويه كه ته لاقى بده).

تیبینی: هه رکاتی نافرته خۆی کرپه وه له میردی نه وه دارنینی پئی نه لاین (الخلع واته کاتی خۆی یان که سیڤکتی نه وه ندهت پئی نه دهم ته لاقم بده که وتی باشم ته لاقی دا تازه نه و پیاوه توانای گه رانه وهی نه و نافرته هی نامینن و چاکیش وایه یه که ته لاقی بدات. له بهر دو هو یه که م: تا نه گهر له پاشدا هه ردو په شیمان بوونه وه بتوانریت نیکاح بکریته وه بۆی. دوهه م: تا دو چاری نه و حه لاله بیژراوه واته ته لاقی سی به سی نه بیته.

باسی گه رانه وه (الرجعه)

[۶۲۷/ ن / ۲۸۸۷] [عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: جَاءَتْ امْرَأَةً رِفَاعَةَ الْقُرْظِيَّ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ] فَقَالَتْ: كُنْتُ عِنْدَ رِفَاعَةَ فَطَلَّقَنِي فَبَتَّ طَلَاقِي فَتَرَوَجْتُ بَعْدَهُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنِ الزَّبِيرِ وَأَنَا مَعَهُ مِثْلُ هَدْبَةِ الثَّوْبِ فَقَالَ: اتریدین أن ترجع إلی رِفَاعَةَ، لا، حَتَّى تَذُوقِي عُسَيْلَتَهُ وَيَذُوقَ عُسَيْلَتَكَ) رواه الجماعة لكن لابی داود معناه من غير تسمية الزوجين (خ/ ۲۶۳۹ م/ ۱۱۱۱/ ۱۴۳۳) احمد (۶/ ۲۲۶) والترمذی (۱۱۱۸) والنسائی (۶/ ۱۴۸) وابن ماجه (۱۹۳۲)].

له دایکی باوه ردارانه وه خاتون عایشه (خوالی پانی بن) هاتوه، که وتویه تی: خیزانی ریفاعه ی قوره زی هاته خزمهت پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وتی: من خیزانی ریفاعه بوومو ته لاقی دام به ته واوی، دوا ی نه و شووم کرد به عبودره جمانی

کوری زه بیروه نه وهی لایه تی وه کو ریشکی پۆشاک و خاوو سسته. فهرموی نه ته وی بگم ریسته وه بۆلای ریفاعه، نه خهیر، هه تا له زهت له یه کتروه رنه گرن نابیی، (عسیله) واته جماع کردن، وه نه بی ئافرهت له میردی دووه می سوودوه ریگریت واته ئاله تی کابرا ته واو بی بۆ جماع خاوپه ک هوت و نه بی. که واته به ماره برین له منال یان کابرا نه تی هیزی تیدا نه بی گه رانه وه بۆ میردی یه که م ناییت. باسی - سویند خواردن (الایلاء) ^(۱) له سورته تی به قره ئایه تی ۲۲۶ هاتوه و تا نه گاته چوار مانگ به سویند خواردن دانان رییت و کابرا نه بی سویندی خۆی بیاته سهرو له چوار مانگ تی په ری نیلایه یا نه بی به ته واوی ته لاقی بدات یا نه بی بجیته لای خیزانی و سوینده که ی شکینی و که فاره تی بدات.

۶۲۸ / ن / ۲۸۹۵ - [عَنْ سَلْمَةَ بْنِ صَخْرٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْمُظَاهِرِ يُوَأَقِعُ قَبْلَ أَنْ يُكْفَّرَ، قَالَ: كَفَّارَةٌ وَاحِدَةٌ] رواه ابن ماجه والترمذی وحسنه (۱۱۹۸).

له سه له مهی کوری سه خره وه له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتوه سه باره ت به و که سهی که به خیزانی خۆی نه لی تو وه کو پشتی دایکم وایت و بهر له وهی که فاره ت بدات بجیته لای خیزانی، که فهرمویه تی: (یه که فاره تی له سه ره)، واته به جماعه که تاوانی کردوه به لام که فاره ته که هه ری که ^(۲). چۆنیه تی که فاره ته که ی له سورته تی (المجادلة) دا باسکراوه. به کورتی پیش چونه لای نه بی بهنده یه ک نازاد

(۱) واته کابرایه ک که سویند له ژنه که ی بخوات که جیماعی له گه لدا نه کات بۆ ماوه ی زیاتر له چوار مانگ.

(۲) ته ماشای فهرموده ی ژماره (۲۸۹۷) له سه رچاوه ی پیشوو بکه.

بکات و نه گهر نه بیو دو مانگ له سهر یه ک پوژ بگریت و نه گهر نه یتوانی خواردنی شهست فه قیر بدات.

(۶۲۹ / ن / ۲۸۹۹) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: إِذَا حَرَّمَ الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ فَهِيَ يَمِينٌ يُكْفَرُهَا وَقَالَ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ] اخرجاه خ/ (۴۹۱۱) م/ (۱۸، ۱۹/ ۱۴۷۳).

له عه بدوللای کوری عه باسه وه (خوایی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: هه رکاتی پیاو خیزانی خوئی له سهر خوئی هه رام بکات نه وه سوینه وه که فاره تی بدات، وه وتی: به راستی بو ئیوه هه یه له پیغه مبهری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیشه وایه تی جوان، مه بهستی رووداوی سوره تی - ته حریمه - که پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جارییه کی خوئی له خوئی قه ده غه کرد قورشان دابهزی و فه رموی: بوچی هه رامی نه که یت نه وه ی که خوا بوئی هه لال کردویت. بو زیاتر روون بوونه وه ته ماشای ته فسیری سوره تی ته حریم بکه.

باسم نه فرین (اللعان)

۶۳۰۱ / ن / ۲۹۰۱) - [عَنْ نَافِعٍ عَنِ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ رَجُلًا لَاعَنَ امْرَأَتَهُ وَأَنْتَفَى مِنْ وَلَدِهَا، فَفَرَّقَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْنَهُمَا وَالْحَقَّ الْوَلَدَ بِالْمَرْأَةِ] رواه الجماعة خ/ ۵۳۱۵ م/ ۸/۱۴۹۴ احمد (۷۱/۲، ۶۴، ۳۸، ۷) وابوداود (۲۲۵۹) والترمذی (۱۲۰۳) والنسائی (۱۷۸/۶) وابن ماجه (۲۰۶۹).

له نافعوه له عه بدوللای کوری عومره وه (خوالی دانی بن) هاتوه که پیاویک له گهل خیزانه کهیدا نه فرینان کرد له یه کتر، له بهرته وه چونکه پیاویک خیزانه که ی به زینا کاردایه قه له م و مناله که ی به ی خوی دانه نا، (جا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له یه کی جیا کرد نه وه و مناله که ی دا به ثافره ته که).

۶۳۱) / ن / ۲۹۰۵) - [وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِلْمُتَلَاعِنِينَ: (حِسَابُكُمْ عَلَى اللَّهِ أَحَدُكُمْ كَاذِبٌ لَأَسْبِيلَ لَكَ عَلَيْهَا) قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَالِي؟ قَالَ: لَأَمَالٍ لَكَ إِنْ كُنْتَ صَدَقْتَ عَلَيْهَا فَهُوَ بِمَا اسْتَحَلَلْتَ مِنْ فَرْجِهَا، وَإِنْ كُنْتَ كَذَبْتَ عَلَيْهَا فَذَلِكَ أَبْعَدُ لَكَ مِنْهَا] رواه الجماعة الا الترمذی وابن ماجه خ/ ۵۳۱۲، ۵۳۵۰ م/ ۵/۱۴۹۳ احمد (۱۱/۲) وابوداود (۲۲۵۷) والنسائی (۱۷۷/۶).

وه هه ره له وه وه (خوایی پازی بی) هاتوه که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به دوو نه فرین کاره که ی فهرموو: حیسابتان له لای خویبه و یه کیکیان درۆ ته که ن به پیاوه که ی فهرموو- تو ئیتر هیچت به سهر نه وه وه نیه، وتی: شه ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ماله که م؟ فهرموی: مال نیه بو تو ته گهر راست نه که یت له باردی شه و ثا فره ته وه نه وه - ماله که ت - له باتی نه وه ی که شه و به ینه به حه لالی سوده ت لی وه رگرتو وه، وه ته گهر درویشی بو بکه یت نه وه - ماله که ت - زیاتر له تو وه دوربو نه که ویت و بو ثا فره ته که نه بی.

(۶۳۲ / ن / ۲۹۰۶) - [عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ فِي خَبَرِ الْمُتْلَاعَيْنِ قَالَ: فَطَلَّقَهَا ثَلَاثَ تَطْلِيقَاتٍ فَأَنْفَذَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكَانَ مَا صَنَعَ عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سُنَّةً، قَالَ سَهْلٌ: حَضَرْتُ هَذَا عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَمَضَتِ السُّنَّةُ بَعْدُ فِي الْمُتْلَاعَيْنِ أَنْ يُفْرَقَ بَيْنَهُمَا ثُمَّ لَا يَجْتَمِعَانِ أَبَدًا] رواه ابوداود (۲۲۵۰).

له سه هلی کوری سه عده وه (خوایی پازی بی) له هه والی دوو نه فرین کاره کان هاتوه که وتویه تی: جا سی ته لاقی داو پیغه مبهری خویب به پریوه ی برد، وه نه وه ی که کردی له لای پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سونه ته، سه هل وتی: بو نه مه له خزمه تی پیغه مبهردا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بووم جا پاش شه وه نه ریتی نه فرین کاران دامه زرا له سهر نه وه ی که جیا بکریتته وه له یه کتری له پاشدا بو هه میسه نابی کو بینه وه به ناو ژنو میردیبه وه واته ته لاقیکی بدات یان سیان فره قی نیه.

(۶۳۳ / ن / ۲۹۱۱) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ هَلَالَ بْنَ أُمَيَّةَ قَذَفَ امْرَأَتَهُ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِشَرِيكِ بْنِ سَمْحَاءَ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْبَيِّنَةُ أَوْ حَدُّ عَلَى ظَهْرِكَ) فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِذَا رَأَى أَحَدُنَا عَلَى امْرَأَتِهِ رَجُلًا يَنْطَلِقُ يَلْتَمِسُ الْبَيِّنَةَ؟! فَجَعَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: ((الْبَيِّنَةُ وَالْأَحَدُ فِي ظَهْرِكَ)) فَقَالَ هِلَالٌ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ إِنِّي لَصَادِقٌ وَلِيُنزِلَنَّ اللَّهُ مَا يُبْرِئُ ظَهْرِي مِنَ الْحَدِّ فَنَزَلَ جِبْرِيْلُ وَأَنْزَلَ عَلَيْهِ: ((وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَاجَهُمْ (النور-۶) فَقَرَأَ حَتَّى بَلَغَ (إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ)) (النور-۹) فَانصَرَفَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَرْسَلَ إِلَيْهِمَا فَجَاءَ هِلَالٌ فَشَهِدُوا النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: ((إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ أَنَّ أَحَدَكُمَا كَاذِبٌ، فَهَلْ مِنْكُمْ تَائِبٌ؟)) ثُمَّ قَامَتْ فَشَهِدَتْ، فَلَمَّا كَانَ عِنْدَ الْخَامِسَةِ وَقَفُوهَا فَقَالُوا: إِنَّهَا مُوجِبَةٌ فَتَلَكَّاتٌ وَنَكَصَتْ حَتَّى ظَنْنَا أَنَّهَا تَرْجِعُ ثُمَّ قَالَتْ: لَا أَفْضَحُ قَوْمِي سَائِرَ الْيَوْمِ فَمَضَتْ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ((أَنْظِرُوهَا فَإِنْ جَاءَتْ بِهِ أَكْحَلُ الْعَيْنَيْنِ، سَابِغَ الْأَلْيَتَيْنِ، خَدَّلَجَ السَّاقَيْنِ فَهُوَ شَرِيكُ بَنِ سَمْحَاءَ فَجَاءَتْ بِهِ كَذَلِكَ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ((لَوْلَا مَا مَضَى مِنْ كِتَابِ اللَّهِ لَكَانَ لِي وَلَهَا شَأْنٌ)) رواه احمد (۱/۲۳۹، ۲۳۸) والبخارى (۴۷۴۷) وابوداود (۲۲۵۶)].

له عه بدوللای کوری عه باسه وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که به راستی هیلالی کوری نومیه نیسبه تی ژنه کهی خوی دا له زینا له خزمهت پیغهمبه ردا (صلی الله علیه وسلم) به شهریکی کوری سه محاء جا پیغهمبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرموی: (شایهت یان حهده له پشته) وتی: نهی پیغهمبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که سی پیایوکی دی به سه ر

خیزانی خۆیه وه بچی شایهت پهیدا بکات؟! پیغه مبهەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) همر
 ئه یفه رمو (شایهت یان هه د له پشتت) جا هیلال وتی: به وکه سه ی که تۆی به راستی
 ناردووه، راست ئه که مه و دلنیام که خوا فرمانیک ره وانه ئه کاته خوارو پشتم له هه
 ئه پاریزیت، جا جبه ئیل هات و ئه م ئایه تی - سوره تی نوری بو هیئا (۶) که
 ئه فه رمویت (وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ... و بۆی خوینده وه تا گه یشته ((إِنْ كَانَ مِنَ
 الصَّادِقِينَ، واته: ئه وانه ی که نیسه ته تی خیزانی خویان له زینا ئه ده نه و بیجگه له خۆی
 شایه تیکی تری نیه، ئه وه شایه تی ههر یه کیک له وانه. به م شیوه ئه بی پاش
 ئاموژگاری و پاش عه سر له مزگه و تا که پیاوه که - بلئی ئه شه هه دوویلا من له
 قسه مه دا که ئه لیم فلان که سی خیزانی - ناوی بیات - زینای کردووه راست
 ئه که مه و ئه م وشیه چوار جار بلیته وه - پاشان ئاموژگاری بکریت ئه گهر هه رسوور
 بوو - جاری پینجه م بلیت: نه فرینی خوام لی بی ئه گهر درۆم بکه م - به م شیوه
 هه د له سه ر کابرا لاده چی و پیویسته ئافره ته که به رد باران بکریت ئه گهر دانی پیدانا
 یان ئاماد نه بووه لآمی بداته وه، به لآم ئه گهر ئاماده بووه لآمی بداته وه ئه ویش به م
 شیوه ی که دیت بلئی - هه دی له سه ر لئه چی ت چوار جار بلئی به خوا فلان که سی میردم
 - ناوی بیات - له و قسه یه دا که منی به زینا کاردانا وه درۆ ئه کات - پاشان
 ئاموژگاری بکریت و سزای قیامه تی بویاس بکریت جا ئه گهر هه ر سوور بوو له سه ر
 قسه ی خۆی - جاری پینجه م بلئی: رق و توپه یی خوا بو من ئه گهر ئه و میردم راست
 بکات. به م شیوه یه ئه ویش له هه د ده رباز ئه بی و بو هه میشه له یه کتر حه رام ئه بن،
 لی ره ش ئه فه رمویت: پیغه مبهەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گه رایه وه و ناردی به شوین هیلال دا
 جا هاته نه خزمه تی پیغه مبهەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که ئه یفه رمو: به راستی خوا ئه زانی
 که یه کیکتان درۆ ئه که نه، ئایا که سیك هه یه له هه ر دوو کتان ته وه بکات؟)) له پاشدا
 ئافره ته که هه ستا و شایه تی دا و کاتی گه یشته پینجه م جار وه ستانیان وتیان: به راستی

تیر نه مه سزات بو پیویست نه کات، جا که می زمانی گیری کردو به ره و پشت که می هاتمه و و امانزانی که په شیمان نه بیته وه له پاشداوتی: من تیره ی خۆم سه رشۆر نه که و جاری پینجه میشی وه کو له سه ره وه و تمان نه نجامداو رویشته، جا پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: چاوه روانی نه وه بکه ن نه گهر مناله که چا و ره شو سمت قه له و قاچ لار بوو نه و هی شهریکی کوری سه محایه واته هیلال راستی کردوه، جا ن فره ته که منالینکی بهوشیوه ی بوو، ئینجا پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: نه گهر نه چوایه نه وه ی که له کیتابه که ی خودابوو من ده رباره ی نه و بریاریکی ترم نه دا واته، سه نگسارم نه کرد چونکه درۆی کردوه و زینا کار بووه.

نابی تافرهت ناشرین بکریت بهوهی
که مناله کهی لهخوی و میرده کهی ناکات

[۶۳۴/ ن / ۲۹۱۹] عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي فِزَارَةَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - فَقَالَ: وَلَدَتِ امْرَأَتِي غُلَامًا أَسْوَدَ وَهُوَ حِينِيذٍ يُعْرَضُ بَأَنْ يَنْفِيَهُ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): هَلْ لَكَ مِنْ إِبِلٍ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ (فَمَا أَلْوَأْنُهَا؟ قَالَ: حُمْرٌ، قَالَ: ((هَلْ فِيهَا مِنْ أَوْرَقٍ؟)) قَالَ: إِنْ فِيهَا لَوْرَقًا قَالَ: ((فَأَنَّى أَتَاهَا ذَلِكَ؟)) قَالَ: عَسَى أَنْ يَكُونَ نَزَعُهُ عِرْقٌ، قَالَ: ((فَهَذَا عَسَى أَنْ يَكُونَ نَزَعُهُ عِرْقٌ)) وَلَمْ يُرَخِّصْ لَهُ فِي الْأُتْفَاءِ مِنْهُ) رواه الجماعة خ/ ۷۳۱۴، ۶۸۴۷، ۵۳۰۵ م/ ۱۸- ۱۵۰۰/۲۰ احمد (۲۳۹/۲) وابوداود (۲۲۶۲، ۲۲۶۰) والترمذی (۲۱۲۸) والنسائی (۱۷۸، ۱۷۹/۶) وابن ماجه (۲۰۰۲).]

لهتهبو هورهیرهوه (خوالتی پازی بی) هاتوه، که وتویهتی: پیاویک هاته خزمهتی پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له تیره ی فهزاره وتی: خیزانه کهم منالیکی رهشی بووه وه شهو لهوکاته دا شهیویست لهخوی دووربخاته وه - بلی تافره ته کهم زینای کردووه - .

جا پیغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: وشترت ههیه؟

وتی: به لئی، فهرموی چ رهنگن؟

وتی: سورن.

فهرموی: خو له میثیشی تیدایه؟

وتی به لئی: خو له میثیشان تیدایه.

فهرموی: نه وه له کویتوه هیناویه تی؟

وتی: نزیکه له نه سل دا له ورهنگه بوویت.

فهرموی: نه میث نزیکه - هه روا - له نه سل یکه وه هیناویتی، وه ماوه ی پی نه دا که له خوئی دورخاته وه. چونکه هه رخوا خوئی ده زانی مرؤف تاگه یشتوته خوئی له بناغهدا چهند رهنگ بووه له وانیه پاش چهن دین پشت مرؤف بجیتته وه سه ره نه و بناغهدا، وه نه وه ناکری به عیب بو نافرته و نابی گومانی لی بکریت.

(۶۳۵ / ن / ۲۹۲۰) - [وَعَنْهُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ] رواه الجماعة خ / ۶۸۱۸، ۶۷۵۰ / م / ۱۴۵۸ احمد (۲ / ۲۳۹، ۳۸۶، ۲۸۰) والترمذی (۱۱۵۷) والنسائی (۶ / ۱۸۰) وابن ماجه (۱۰۰۶).

وه هه ره له وه وه (خوایی پازی بی) هاتوه که وتویه تی: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: منال هی نه وه که سه یه که که نیزه که که ی لایه و زیناکار ته نها به ردی بو هیه واته هیچ یان نه گهر نیکاحی حه لالی دیبی و دان به وه دابنی یان چوار شایه تی هه بی له سه ره زیناکه ی، کابرا سه نگسار نه کریت. له وانیه مه به سه ته وه به ی، والله أعلم.

قیافہ ناس باوہری پی تہ کریت

(۶۳۶ / ن / ۲۹۲۴) - [عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دَخَلَ عَلَيَّ مَسْرُورًا تَبْرُقُ أَسَارِيرَ وَجْهِهِ فَقَالَ: أَلَمْ تَرَى أَنْ مُجَزَّزًا نَظَرَ آفِئًا إِلَى زَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ وَأَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ فَقَالَ: إِنَّ هَذِهِ الْأَقْدَامُ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ!] رواه الجماعة خ / ۶۷۷۰ م / ۱۴۵۹ / ۳۸ / ۱ ولفظ ابی داود وابن ماجه وروایه لمسلم والنسائی والترمذی (أَلَمْ تَرَى أَنْ مُجَزَّزًا الْمُدَلِّجِي رَأَى زَيْدًا وَأَسَامَةَ قَدْ غَطَّيَا رُؤُسَهُمَا بِقَطِيفَةٍ وَبَدَّتْ أَقْدَامُهُمَا ، فَقَالَ : إِنَّ هَذِهِ الْأَقْدَامُ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ !!) احمد (۲۲۶/۶) وابوداود (۲۲۶۷) والترمذی (۱۲۱۹) والنسائی (۱۸۴/۶) وابن ماجه (۲۳۴۹).

له دایکی باوہردارانہوہ خاتون عائشہ (حوالی پانی بن) ہاتوہ، کہ وتویہ تی: بہرستی پیغہ مہری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ہاتہ لام زور شادمان بوو ناوچاوی بریقہی نہدایہوہ له خویشیاو فہرموی (نہت دی بہرستی قیافہ ناسیک کہمی لہمہو پیش تہ ماشای زہیدی کوری حاریس و نوسامہی کوری زہیدی کردو وتی: تہم قاچانہ لہیک دہچن... وہ له وشہی تہبو داودو ٹیبین ماجہو ریوایہ تیککی ٹیمامی موسلمو نہسائی و تورمزی بہم شیوہیہ ہاتوہ کہ: نہتدی بہرستی ٹیستا قیافہ شناسی مودلہجی چاوی بہزہیدو نوسامہ کہوت کہ سہریان بہ پارچہیک داپوشی بوو قاچیان

دهرکهوت وتی: بهراستی نهم قاچانه یه کیکن - له یهک دهچن - ئەلین زهید زۆر سپی بوو - ئوسامه رهش بوو خه لکی گومانی لی هه بوو بویه پیغه مبه رمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به قسه ی ئەو قیافه ناسه ئەوهنده که یف خوش بووه، چونکه زۆری خوش ئەویستن.

باسی ئافره تانی ته لاقدر او ومیرد مردو

(۶۳۷ / ن / ۲۹۲۹) - [عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ أَنَّ امْرَأَةً مِنْ أَسْلَمَ يُقَالُ لَهَا سُبَيْعَةٌ ، كَانَتْ تَحْتَ زَوْجِهَا فَتَوَفَّى عَنْهَا وَهِيَ حُبْلَى فَخَطَبَهَا أَبُو السَّنَابِلِ بْنِ بَعْكُكٍ ، فَأَبَتْ أَنْ تَنْكِحَهُ ، فَقَالَ : وَاللَّهِ مَا يَصْلُحُ أَنْ تَنْكِحِي حَتَّى تَعْتَدِي آخِرَ الْأَجَلَيْنِ فَمَكَثَتْ قَرِيبًا مِنْ عَشْرِ لَيَالٍ نَفِسَتْ ، ثُمَّ جَاءَتْ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : (انْكحِي) رواه الجماعة الا اباداود وابن ماجه (خ/ ۴۹۰۹ م/ ۱۴۸۵/۵۷) احمد (۳۴۲/۶) والترمذی (۱۱۹۴) والنسائی (۱۹۲، ۱۹۱/۶).

له خاتون ئومو سه له مهوه (خوالی پانی بی) هاتوه که بهراستی ئافره تیک له تیره ی ئەسله مه که پێیان ئەوت: (سُبَيْعَةٌ) سوبه یعه که لای میردی بوو میرده که ی مردو ئەو باردار بوو، ئەبو سه نابیلی کوری به عکهک خوازیینی کرد، ئەو ئافره ته رازی نه بوو پیتی، جا پیتی ووت: نابئ تو شووبکه هیت ههتا دواترین ماوه ته واو نه که هیت - ماوه ی وهفات که چوار مانگ و ده شه وهو ماوه ی بارداری که دانانی سکه که یه - تا

ههردوکیان دویان بیت. واته پئی ناخۆشبوو شوو بکات چونکه بوخۆی نه بوو، به لئی - ئافره ته که دوای نزیکهی ده شهو منالی بوو له پاشدا هاته خزمه تی پیغه مبهرو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی شوو بکه - واته ئافره تی حامیله چ ته لاقدرابی و چ میردی مردبی به دانانی حمله که ی عیده که ی دوایی دیت.

تیبینی: عیده کانی ئافره ت هه مویان له قورئاندا هاتوون لی ره دا باسیان ناکه یین. ته ماشای سوره تی به قهره ئایه تی (۲۲۸ و ۲۳۴) و سوره تی الاحزاب ئایه تی (۴۹) و سوره تی ته لاق ئایه تی (۴) بکه. ئه وه ی که له مه و دو باس ئه کریت بو ئه و شتانه یه که په یوه ندی پیوه هه یه.

(۶۳۸ / ن / ۲۹۴۰) - [عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ قَالَتْ: كُنَّا نُنْهَى أَنْ نُحِدَّ عَلَى مَيْتٍ فَوْقَ ثَلَاثِ إِلَّا عَلَى زَوْجِ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا وَلَا نَكْتَحِلُ وَلَا نَتَطَيَّبُ وَلَا نَلْبَسُ ثَوْبًا مَصْبُوغًا إِلَّا ثَوْبَ عَصَبٍ وَقَدْ رُخِّصَ لَنَا عِنْدَ الطُّهْرِ إِذَا اغْتَسَلَتْ أَحَدَانَا مِنْ مَحِيضِهَا فِي نُبْذَةٍ مِنْ كُسْتِ اظْفَارٍ: اخرجاه خ / ۳۱۳، ۵۱۴۱ / م / ۶۷ / ۹۳۸].

له دایکی عه تیه وه - خ - هاتوه که وتویه تی: ئیمه بهرگری کرابین له وه ی که تازی به گرین بو مردو زیاتر له سی شهو مه گهر بو میرد که چوار مانگ و ده شه وه، وه چاو نه ره ژین و خو بوخۆش نه که یین و پۆشاک ی ره نگ کراو نه که یینه بهر مه گر ئه و ره نگه ی که به داوه کانیه وه بیت له بنه ره تا، وه به راستی ماوه مان پی درا له کاتی پاک بوونه وه دا هه رکاتی یه کیک له ئیمه خو ی شوورد له بی نویژی - و تازی هه تی هه بوو - هه ندی بخور به کاربه یینی و به بوخۆشکردن دانانریت - به لئی: ئافره تانی خاوه ن باوه ر ئه بی ئاوابن و به چاکی پاریزگاری له یاسای ئیسلام بکه ن له هه مو بواره کانیدا، وه کو پی شه کانیان.

۶۳۹ / ن / ۲۹۴۵) - [عَنْ فُرَيْعَةَ بِنْتِ مَالِكٍ قَالَتْ: خَرَجَ زَوْجِي فِي طَلَبِ
 اِعْلَاجٍ لَهُ فَاذْرَكُهُمْ فِي طَرْفِ الْقُدُومِ فَتَقَلَّبُوهُ، فَاتَى نَعِيَهُ وَأَنَا فِي دَارِ
 شَاسِعَةٍ مِنْ دُورِ أَهْلِي، فَاتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَكَرْتُ
 ذَلِكَ لَهُ، فَقُلْتُ: إِنَّ نَعِيَّ زَوْجِي أَتَانِي فِي دَارِ شَاسِعَةٍ مِنْ دُورِ أَهْلِي
 وَلَمْ يَدْعُ نَفَقَةً وَلَا مَالًا وَرَثَتُهُ، وَلَيْسَ الْمُسْكَنُ لَهُ، فَلَوْ تَحَوَّلْتُ إِلَى
 أَهْلِي، وَإِخْوَتِي لَكَانَ أَرْفَقُ لِي فِي بَعْضِ شَأْنِي؟ قَالَ: ((تَحَوَّلِي)) فَلَمَّا
 خَرَجْتُ إِلَى الْمَسْجِدِ (أَوْ إِلَى الْحُجْرَةِ) دَعَانِي (أَوْ أَمَرَ بِي فَدُعَيْتُ) فَقَالَ:
 ((اَمْكُثِي فِي بَيْتِكَ الَّذِي آتَاكِ فِيهِ نَعِيٌّ زَوْجِكَ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ،
 قَالَتْ: فَاعْتَدَدْتُ فِيهِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا. قَالَتْ: وَأَرْسَلَ إِلَيَّ عُثْمَانُ
 فَأَخْبَرْتُهُ فَأَخَذَ بِهِ) رواه الخمسة وصححه الترمذی ولم يذكر النسائي وابن ماجه
 (ارسال عثمان) احمد (۶/۲۱، ۴۲۰، ۳۷۰) وابوداود (۲۳۰۰) والترمذی (۱۲۰۴)
 والنسائي (۶/۲۰۰، ۱۹۹) وابن ماجه (۲۰۳۱)].

له خاتون فورہیعی کچی مالیکہوہ (خوالی پانی بن) ہاتوہ، کہ وتویہ تی:
 میردہ کہم چو بہ شوین چند بہ نندیہ کی کافریدا - کہ ہلہاتبوون - له ناوچہی قہ دوم
 گہشت پییان و کوشتیان و ہوالی کوشتینیم پی گہشت من له مالیک دابووم دور
 بوو له مالی خزمانم. جا ہاتمہ خزمہت پیغہ مہر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نہ وہم بو
 باسکردووم: من ہوالی نہمانی میردہ کہم پیگہشت له مالیکدا کہ دورہ له مالی
 خزمانہوہ و ہیچ خہرجیہ کی بہ جی نہ ہیشتووہ و مالیکیش نیہ تا بہ بہ کہلہ پور
 بیہم وہ خانوہ کیش ہی نہ نیہ، پیم خوٹہ بگہریمہوہ ناو خانہ وادہی خوٹ، وہ براکانم
 باشرن بوہ له ہندی کاروبارما؟ فرموی: ((بگوئزہ وہ)) کاتی له مزگہوت دہرچووم

(یان له حوجره) بانگی کردم (یان فرمانی دا بانگ کرام) فرموی: ((هر له وواللهی که هه والی مردنی میرده که تت پیگه یشتووہ بمینره وه تا عیده ته واو ده بی)) ئه لئ: چوار مانگ و ده شه و له وشوینده دا مامه وه، ئه لئ: عوسمان خه لیفه ی مسولمانان پاش و ه فاتی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ هه مان مبه ست نارديه لام و ئه م هه والده پیداو ئه ویش به وشویه ی کرد واته: پیویسته ئافره ت له عیده ی وه فات دا له ووالله دا بمینتته وه که هه والی مهرگی پیگه یشتووہ تا عیده ی ته واو ئه بی)) مه گه ر شوینده که چۆل بی و مه ترسیدارو حه دیسی فاطمه ی کچی قه یس له سه ر ئه وه یه به قسه ی خاتون عائشه (خوالیی پازی بی) (۱).

(۶۴۰ / ن / ۲۹۵۳) - [عَنْ أَبِي سَعِيدٍ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ فِي سَبِي أَوْطَاسٍ: (لَا تُوطَأُ حَامِلٌ حَتَّى تَضَعَ وَلَا غَيْرَ حَامِلٍ حَتَّى تَحِيضَ حَيْضَةً) احمد (۳/ ۲۸، ۶۲، ۸۷) و ابوداود (۲۱۵۷)].

له باوکی سه عیده وه (خوالیی پازی بی) هاتوه که به راستی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمویه تی سه باره ت به ئافره ته کانی ئه و طاس: جیماع نه کریت له گه ل ه یچ بارداریکا تا سکه که ی دائه نی و ئه وانیه ی که حامیله نین تا ده فعه یه ک له عوزر پاک نه بنه وه واته بۆ تیکه لآ و نه بونی نه سه ب دلنیا بون له خالی بونی منالدان پیویسته . ئا به و شیوه یه بکریت تا دلنیایی په یدا ئه بیته .

(۱) ته ماشای فهرموده ی ژماره (۲۹۴۸) ی (نیل الاوطار) بکه .

باسی شیر خواردن

(۶۴۱ / ن / ۲۹۵۷) - [عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا تُحْرَمُ الْمِصَّةُ وَلَا الْمَصَّتَانِ) رواه الجماعة الآ البخارى م/ ۱۷/ ۱۴۵۰) احمد (۳۱،۹۵،۹۶/۶) وابوداود (۲۰۶۳) والترمذی (۱۱۵۰) والنسائی (۱۰۱/۶) وابن ماجه (۱۹۴۰)].

له دایکی باوه پدارانه وه خاتون عائشه (خوالی پانی بن) هاتوه که جاریک و دوو جار شیر خواردن ثافرهت حهرام ناکات له سهر پیاووه وای لیوهرئه گیرئ که سی جار شه بی به هوی حهرام بوون هندی له زانایان بهم شیوه ره نیان داوه هندی کیش نه لئین به پینج جار له بهر فهرموده (خمس معلومات) که نیمامی موسلم ریوایه تی کردووه. بهو مهرجه ش مناله که له دوو سال گوره تر نه بی و قهزیه ی سالم - که به گوره یی شیری پیداوه - به تایبه تی دانراوه بو که سی تر نیه له لای بیجگه له خاتون عائشه (خوالی پانی بن) (۱).

(۶۴۲ / ن / ۲۹۶۷) - [عَنْ عَبَّاسِ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أُرِيدَ عَلِيَّ ابْنَةَ حَمْرَةَ فَقَالَ: (إِنَّهَا لَا تَحِلُّ لِي، إِنَّهَا ابْنَةُ أَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ وَيَحْرُمُ مِنَ الرِّضَاعَةِ مَا يَحْرُمُ الرَّحِمِ) فِي لَفْظِ (مِنَ النِّسْبِ) أَخْرَجَاهُ (خ / ۵۱۰۰ / م / ۱۲ / ۱۴۴۷)]

(۱) ته ماشای فهرموده ی (۲۹۶۲ و ۲۹۶۶) له سهراوه ی پیشو، بکه.

له عهبدو لّالی کوری عه باسه وه (خوایی پازی بن) هاتوه که به راستی باسی کچی
حه مزه کرا بو پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموی: بو من رهوا نییه چونکه کچی
برای شیریمه، وه قه دهغه ئه بی به شیر ئه وهی که به خزمایه تی ونه سب قه دهغه یه.
دیاره و ترا سی یان زیاتر ئه بی به هوی قه دهغه بوون به لام خو پاراستن چاکه (۱).

باسی خهرجی مرؤف بوخوی و مال و منالی پیش خزمانی

(۶۴۳ / ن / ۲۹۷۴) - [عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لِرَجُلٍ:
(اِبْدَاءُ بِنَفْسِكَ فَتَصَدَّقْ عَلَيْهَا فَإِنْ فَضَلَ شَيْءٌ فَلَا أَهْلِكَ فَإِنْ فَضَلَ عَنْ
أَهْلِكَ شَيْءٌ فَلِذِي قَرَابَتِكَ، فَإِنْ فَضَلَ عَنْ ذِي قَرَابَتِكَ شَيْءٌ فَهَكَذَا
وَهَكَذَا) احمد (۳۶۹/۳) ومسلم (۹۹۷) وابوداود (۳۹۵۷) والنسائي (۳۰۴/۷)]

له جابیره وه (خوایی پازی بن) هاتوه، که به راستی پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
فه رموی به پیاویک: پیشه کی چاکه له گه له نه فسی خو تا بکه جا ئه گهر شتیك زیاد
بوو بیده به خیزان و منالت وه ئه گهر له وانیش زیاد ده رچوو بیده به وانیه که
خزمایه تیان هدیله گه لتاوه ئه گهر له ویش زیاد هات ئیتر به ملاو به ولادا بیبه خشه.

(۱) ته ماشای (۲۹۷۱) له سه رچاوهی پیشو، بکه.

نافرته بوی ههیه له مالی میردی به بی تاگاداری میردی
خهرج بکات نه گهر به نه ندازهی خوبی پی نه ده دا

(۶۴۴ / ن / ۲۹۷۷) - [عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ هِنْدًا قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِنَّ أَبَا سُفْيَانَ رَجُلٌ شَحِيحٌ، وَلَيْسَ يُعْطِينِي مَا يَكْفِينِي وَوَلَدِي إِلَّا مَا أَخَذْتُ مِنْهُ وَهُوَ لَا يَعْلَمُ فَقَالَ: (خُذِي مَا يَكْفِيكِ وَوَلَدِكَ بِالْمَعْرُوفِ) رواه الجماعة الا لترمذی خ / ۲۲۱۱ م / ۱۷۱۴ / ۷ / احمد (۵۰ / ۶) و ابو داود (۳۵۳۲) والنسائی (۲۴۶ / ۸) وابن ماجه (۲۲۹۳)].

له دایکی باوهر دارانه وه خاتوون عائیشه (خوالی پی پازی بی) هاتوه که به راستی هیندوتی: نهی پیغه مبهری خوا به راستی نه بو سوفیان ره زیله وه نه وه ندهم پی نادات که به شی خوم و مناله کهم بکات مه گهر به دزی خویه وه شتی لی بیسه و نه وه نه زانی؟ فهرموی: ((به شی خوت و مناله کهت به گویره ی باوی خه لک هه لگره)).

کئی شایستہ ترہ بُو بہ خیکردنی منال؟

(۶۴۵ / ن / ۲۹۸۴) - [عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ أَنَّ ابْنَةَ حَمْزَةَ اخْتَصَمَ فِيهَا عَلِيٌّ وَجَعْفَرٌ وَزَيْدٌ فَقَالَ عَلِيٌّ أَنَا أَحَقُّ بِهَا هِيَ ابْنَةُ عَمِّي. وَقَالَ جَعْفَرٌ: بِنْتُ عَمِّي وَخَالَتُهَا تَحْتِي. وَقَالَ زَيْدٌ: ابْنَةُ أَخِي، فَقَضَى بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِحَالَتِهَا، وَقَالَ: (الْخَالَةُ بِمَنْزِلَةِ الْأُمِّ) اخرجاه (خ/ ۲۶۹۹) (م/ ۱۷۸۳) دون موضع شاهد].

لہ بہ رائی کوری عازیبہ وہ (خوالی پانی بن) خاتون کہ لہ سہر کچی حہ مزہ، عہ لی و جہ عفرہ زہید کی شہ یان بوہ، عہ لی وتویہ تی: من شایستہ ترم بہو چونکہ کچی مامہ. جہ عفرہ وتی: کچی مامہ و پوری لہ لای منہ (خوشکی دایکی). وہ زہید وتی: کچی برامہ، جا پیغہ مہری خوا دای بہ پورہ کہی واتہ لہ لای جہ عفرہ دانا و فہ رموی (خوشکی دایک وہ کو دایک وایہ).

(۶۴۶ / ن / ۲۹۸۵) - [عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ، أَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ ابْنِي هَذَا كَانَ بَطْنِي لَهُ وَعَاءٌ وَحِجْرِي لَهُ حِوَاءٌ وَتَدْيِي لَهُ سِقَاءٌ وَرَعْمٌ أَبُوهُ أَنَّهُ يَنْزَعُهُ مِنِّي، فَقَالَ: أَنْتِ أَحَقُّ بِهِ مَالِمُ تَنْكِحِي رواه احمد (۱۸۲/۲) و ابوداود (۲۲۷۶) بلفظ قریب منہ].

له عهبدوللای کورپی عه مری کورپی عاسه وه هاتوه که بهراستی ئافره تیک وتی نهی بیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهراستی ئه م کورپه م سکی من زهر فی بووه و کوشم کوی کردوه ته وه وه مه مکم کونهی ئاوی بووه و باوکی وا گومان نه کات که نه منی وه رنه گریته وه فهرموی: تو شایسته تری بهو ماده م شونه که بیت. واته ئافره ت تا شوو نه کات نهو شایسته تره به سه ره رشتی و به خپو کردنی منال نه گهر منال که پی ره که و نان خوړ نه بی، وه نه گهر گه وره بوو یان به تیرو پشک نه دری به یه کیکیان یان ته ماشای به رژه وه نندی مناله که نه کریت له لای کامیان به رژه وه نندی نه پاریزرا بهو نه دریت به گویره ی نهو ریوایه تانه ی که هاتون^(۱).

خهرجی بهنده و حیوانات

(۶۴۷ / ن / ۲۹۸۸) - [عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو أَنَّهُ قَالَ لِقَهْرَمَانَ لَهُ: هَلْ أُعْطِيتَ الرَّقِيقَ قُوْتَهُمْ؟ قَالَ: لَا، قَالَ فَأَنْطَلِقُ فَأَعْطِهِمْ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يَخْبِسَ عَمَّنْ يَمْلِكُ قُوْتَهُ] رواه مسلم (۹۹۶).

له عهبدوللای کورپی عه مره وه (خوایی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی به خزمه تکاریکی - قههره مان - نایا به شی بهنده کانت داوه؟ وتی: نه خیر، وتی: به چوو به شی خوئیانیان پی بده، چونکه پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی:

(۱) ته ماشای فهرموده ی ژماره (۲۹۸۶، ۲۹۸۷) له سهراوه ی پیشو، بکه.

به سه بؤ مرؤف نه و تاوانه ی که رؤزی بیشاریته وه له وه ی که رؤزی له لای نه وه، واته تاوانیتکی زؤر گه وره یه که مرؤف سه ره رشت و داشتیاری شتی بین - مرؤف یان حه یوان - و رؤزی به ده ست نه و بیئت که چی نه و بیگریته وه لی و له کاتی خؤیدا پی پی نه دات.

(۶۴۸ / ن / ۲۹۹۰) - [عَنْ أَبِي زَرٍّ، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: هُمْ إِخْوَانُكُمْ وَخَوْلُكُمْ جَعَلَهُمُ اللَّهُ تَحْتَ أَيْدِيكُمْ فَمَنْ كَانَ أَخُوهُ تَحْتَ يَدِهِ، فَلْيُطْعِمْهُ مِمَّا يَأْكُلُ، وَلْيَلْبِسْهُ مِمَّا يَلْبَسُ، وَلَا تُكَلِّفُوهُمْ مَا يَغْلِبُهُمْ. فَإِنْ كَلَّفْتُمُوهُمْ فَأَعِينُوهُمْ عَلَيْهِ] رواه الجماعة الا النسائي (خ / ۳۰) (م / ۳۰ - ۴۰. ۱۶۶۱) [احمد (۱۵۸/۵) و ابوداود (۵۱۵۸) و الترمذی (۱۹۴۵) و ابن ماجه (۳۶۹۰).

له نه بو زه ره وه (خواله یی زانی بین) هاتوه، که پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی نه وان - به نده کان - براتانزو دراون پیتان خوا دایناوه له ژیر ده ست نیوه دا جا هه رکه سینک براکه ی له ژیر ده ست دایه باخواردنی پی بدات له و خواردنه ی که خوی نه یخوات و پو شاک ی بؤ بکات له وه ی که خو نه پیوشیت و داوای شتیکیان لی نه که ن که له توانایاندا نه بی، وه نه گه رداوای کردنی ئیشیکتان لی کردن که له توانا یاندا نه بو یارمه تیان بده ن به م شیوه یه ده رته که ویت که ئایینی مرؤف په روه ری ئیسلام چون هه ولئی یه کسان ی مرؤفو مافیان نه دات، به لام دوژمنان وه که شه مشه مه کویره نه م هه مو راستیانه نابینن، اللَّهُمَّ اهْدِ قَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ وَالْهَمْنِي وَإِيَّاهُمْ الصَّوَابَ وَالرُّشْدَ - آمین.

(۶۴۹ / ن / ۲۹۹۴) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ فَوَجَدَ بئْرًا فَنَزَلَ فِيهَا

فَشْرَبَ ثُمَّ خَرَجَ فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهَثُ يَأْكُلُ الثَّرَى مِنَ الْعَطَشِ فَقَالَ الرَّجُلُ
لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبَ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلُ الَّذِي كَانَ بَلَغَ مِنِّي ، فَنَزَلَ الْبِئْرَ فَمَلَأَ
خُفَّهُ مَاءً ، ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِيَدِهِ حَتَّى رَقِيَ فَسَقَى الْكَلْبَ ، فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَغَفَرَ لَهُ
((قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ ، وَإِنَّ لَنَا فِي الْبَهَائِمِ أَجْرًا؟! فَقَالَ : ((فِي كُلِّ كَبِدٍ
رَطْبَةٌ أَجْرٌ)) [متفق عليه احمد (۱۷۵/۴) (خ / ۲۳۶۳ ، ۲۴۶۶ ، ۶۰۰۹ / م / ۲۲۴۴)
وابوداود (۲۵۵۰) .

له نه بو هورهيره وه (خوالی پازی بز) هاتوه، که بهراستی پیغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
فهرمویه تی: له کاتیکا پیاوئیک نه چوو بهریگایه کدا زور تینوی بوو بیریکسی
دستکوت و چوو خواره وه و ناوی لیخواردو هاته دهره وه دی سه گیک زمانی
دهریناوه و خاک نه خوات له تینویه تیدا، پیاده که وتی: بهراستی نه وه سه گه له
تینویه تیدا وه کو منی لیها توه، جا نه چیتته ناو بیره که وه و پری خوفه که ی خوئی
دهکات و له پاشدا به ده میه وه نه یگریت تا سه رته که ویت و سه گه که ناو نه دات، خوا
سوپاسی کردو لئی خوش بوو) وتیان نه ی پیغهمبهری خودا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نایا
له سر هواناتیش پاداش هیه، فهرموی: هه مو دلئیکی تهر - که خزمه تی بکهیت
- پاداشتی هیه. به لی سزا دانیشی ههریه و شیویه توله ی هیه. (۱)

(۱) ته ماشای فهرموده ی ژماره (۲۹۹۲) له نیل الاوطار دابکه .

باسی خوینہ کان (الدّماء)

(۶۵۰ / ن / ۲۹۹۷) - [عَنْ عَائِشَةَ: لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ: إِلَّا مَنْ زَنَى بَعْدَ مَا أَحْصِنَ أَوْ كَفَرَ بَعْدَ مَا أَسْلَمَ أَوْ قَتَلَ نَفْسًا فَقُتِلَ بِهَا] رواه احمد (۲۱۴/۶) والنسائي (۱۰۱/۷، ۱۰۲) ومسلم بمعناه (۱۶۷۶/۲۶) وابوداود (۴۳۵۳).

لہدایکی باوہر دارانہوہ خاتون عائشہ (خوالہی پازی بن) ہاتوہ کہ ((رہوا نیہ رشتنی خوینی ہیچ مرؤقیکی مسولمان مہ گہر لہ یہ کینک لہ سنی ریگہوہ بیت، مہ گہر زینا بکات پاش ئەوہی کہ جیماعی حەلالی کردبی، یان کافر بیی پاش ئەوہی کہ مسولمان بوہ یان مسولمانیک بەدہستی ئەنقەس^(۱) بکوژیٹ بەوہ ئەکوژیٹنہوہ.

(۶۵۱ / ن / ۲۹۹۸) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ قُتِلَ لَهُ قَتِيلٌ فَهُوَ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ: إِمَّا أَنْ يَفْتَدِيَهُ وَإِمَّا أَنْ يَقْتُلَ رَوَاهُ الْجَمَاعَةُ لَكِنْ لَفْظَ التِّرْمِذِيِّ: (إِمَّا أَنْ يَغْفُوَ وَإِمَّا أَنْ يَقْتُلَ)]. احمد (۲۳۸/۲) خ (۲۴۳۴) م (۱۳۵۵/۴۴۷) وابوداود (۴۵۰۵) والترمذی (۱۴۰۵، ۲۶۶۷) والنسائي (۳۸/۸) وابن ماجه (۲۶۲۴).

لہ ئەبو ہورہیرہوہ (خوالہی پازی بن) ہاتوہ، کہ بہراستی پیغہ مہبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فہرمویہتی: ہەرکەسێ کەسیکی لێ کوژرا ئەوہ بو ئەو ہەییە دوو ریگەر، یان خوین

(۱) لہ فہرمودہی ژمارہ (۲۹۹۷) لہ ریواہتی نہسانی لہ سەرچاوەی پیئشودا، ہاتوہ.

بی وه رگریت، یان بیکوژیت له باتی کوژراوی خویدا.... وه لهوشه‌ی تورمزی دا هاتوه (ببخشی یان بیکوژیت). جا به خشینه که واته له کوشتن تا له گهل وشه‌ی یتشودا رپک بکهویت وه شه گونجی به ته‌واوی بیبه خشیت واته نه بیکوژیت و نه شتی نی وه رگریت که نه مه‌ش دروسته و شتیکی باشه.

تیبینی: له باره‌ی برینه کانی شه‌وه هه‌مان سی شت هه‌یه نه‌گه‌ر برینه که نه‌کراوه کو خوی بریندار بگریت نه‌گینا هه‌ردوو رپگا هه‌یه یان به‌خشین یان وه‌رگریتی خویی برینه که که ته‌ویش هه‌ندیکیان دیاری کراون و هه‌ندیکیشیان (حاکم یان قازی) دیاری نه‌کات، وه نه‌توانریت له‌وه‌ش که دیاری کراوه که متر بگریته وه نه‌گه‌ر خاوه‌ن ماف رازی بوو.

۶۵۲ / ن / ۳۰۰۲) - [عَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: الْمُؤْمِنُونَ تَتَكَافَأُ دِمَاؤُهُمْ وَهُمْ يَدُّ عَلَيَّ مَنْ سِوَاهُمْ وَيَسْعَى بِذِمَّتِهِمْ أَذْنَاهُمْ. أَلَا، لَا يُقْتَلُ مُؤْمِنٌ بِكَافِرٍ وَلَا ذُو عَهْدٍ فِي عَهْدِهِ] رواه احمد و ابوداود والنسائي.

له‌عه‌لیه‌وه (خوایی رازی بن) هاتوه که به‌راستی پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمویه‌تی: باوه‌رداران خوینه‌کانیان یه‌کسانه‌و یه‌ک ده‌ستن به‌رامبه‌ر به‌بیجگه له‌خویان وه نه‌که‌ویتته گه‌رده‌نی هه‌مویانه‌وه نه‌وه‌ی که له‌گه‌ردنی که‌مترینیانه‌وه بی‌واته: نه‌گه‌ر که‌مترینی مسولمانان له‌پله‌وپایه‌و ناو شو‌ره‌ته‌وه په‌نای کافرکیکی دا له‌وولاتی نیسلام دا پیویسته هه‌مویان بیباریزن، ناگادار بن، باوه‌ردار به‌کافر ناکوژریت وه کافرکی که له‌ناو عه‌ده‌و په‌یمانی مسولماندا بی به‌کافرکیکی ده‌ره‌وه‌ی عه‌ده‌و په‌یمان ناکوژریتته‌وه.

(۶۵۳ / ن / ۳۰۰۴) - [عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ قَتَلَ مُعَاهِدًا لَمْ يَرِحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ وَإِنْ رِيحَهَا يُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا] رواه احمد (۱۸۶/۲) والبخارى (۳۱۶۶) والنسائي (۲۵/۸) وابن ماجه (۲۶۸۶).

له عهبدو لئلاي کورې عه موره وه (خوالی پازی بن) هاتوه له پیغه مبهروه وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهرمودیه تی: هرکه سی کافر یکی عه هدهو په یماندار له گهل مسولمانان د' بکوژیت بونی به هه شتی پی ناگات وه به راستی بونی به هه شت له دووری چل سال ریگه وه ده ست نه که ویت واته زیاتر له چل سال ریگا له به هه شته وه دوور نه خریته وه.

(۶۵۴ / ن / ۳۰۰۶) - [عَنْ الْحَسَنِ عَنْ سَمُرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ قَتَلَ عَبْدَهُ قَتَلْنَاهُ وَمَنْ جَدَعَ عَبْدَهُ جَدَعْنَاهُ] رواه الخمسة وقال الترمذی: حدیث حسن غریب.

له حه سه نه وه، له سه موره وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که به راستی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمودیه تی: هرکه سی به ندهی خوی بکوژی ده یکوژین وو ده هرکه سیك به ندهی خوی لووت هه لدری لوتی هه لته درین وه له ریوایه تی: ته بو داود نه سائیدا هاتوه که: (وَمَنْ خَصَى عَبْدَهُ خَصَيْنَاهُ/ وه هرکه سیك به ندهی خوی بخه سینئ ته یخه سینین)، جا هه ندئ له زانایان ته م فهرمودیه مانا ده کهن هرکه سی که، به ندهی بووه کاتی خوی، واته به نده بوونی کونی نابئ به هوئ توله لی نه سه ندنی به م شیویه ریك نه که ویت له گهل تهو فهرمودانه دا که ته لی: ئازاد به به نده ناکوژری وه نه گهر به ندهی خوی بی کوی دهنگی له سه ره بیجگه له نه خه عی که ته لی نه کوژری، تهوو پواله تی تهو فهرمودیه وه مانای گشتی ئایه تی (النَّفْسُ بِالنَّفْسِ/ گیان به گیان) نه کات به به لگه، وه نه گهر به ندهی خوی نه بی نارپکیه که زورت ره وه.

هنديکيش نه لئين: له نيوان نازادو بندهدا - توله سهندن نييه نه له گيان داو نه له نندام دا، وه هرکس بوخوی شتيکی ههيهو کاتي روودانی پياوی خوئی بو هر سرده ميک دهبي يه کلاي کاته وهو پيوست به کيشه ي نه مړو ناکات.

باسی کوشتنی پياو به کوشتنی نافرته وه نایا بکوژ ناشرین نه کریت نه گهر کوژراوی ناشرین کردبوو؟

(۶۵۵ / ن / ۳۰۰۷) - [عَنْ أَنَسٍ ((أَنَّ يَهُودِيًّا رَضَّ رَأْسَ جَارِيَةٍ بَيْنَ حَجْرَيْنِ فَقِيلَ لَهَا: مَنْ فَعَلَ بِكِ هَذَا؟ فَلَانٌ؟ أَوْ فَلَانٌ؟ حَتَّى سُمِّيَ الْيَهُودِيُّ، فَأَوْمَاتٌ بِرَأْسِهَا فَجِيءَ بِهِ فَأَعْتَرَفَ فَأَمَرَ بِهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَرَضَ رَأْسَهُ بِحَجْرَيْنِ) رواه الجماعة خ (۲۴۱۳) م (۱۶۷۲/۱۷) احمد (۱۸۳، ۱۹۳/۳) وابوداود (۴۵۲۷) والترمذی (۱۹۳۴) والنسائي (۲۲/۸) وابن ماجه (۲۶۶۵)].

له نه نه سهوه (خوالتي پازي بين) هاتوه، كه به راستی جوله كه يهك سهري كه نيزه كيكي وورد كرد له نيوان دوو به رددا، پي ووترا كي واي ليكرديت؟ فلان يان فلان - ناوی چند كه سيان بو برد - تا گه يشته ناوی جوله كه يهك به سهري هيمای بو كردو هينراو دانی پيدانا، جا پيغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرماني پيدا كه سهري تهویش له نيوان دوو به رددا والي بكن.

(۶۵۶ / ن / ۳۰۰۹) - [وَعَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَحْتُ فِي خُطْبَتِهِ عَلَى الصَّدَقَةِ وَيَنْهَى عَنِ الْمُثَلَّةِ] رواه النسائي (۱۰۱/۷).

وه هه ره له وه وه (خوالی پازی بی) هاتوه، که: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له خوتبه کهیدا - خه لکی - هان نه دا له سه ره چاکه کردن و بهرگری کردن له ناشرین کردنی کوژراو، واته نابی کوژراو ناشرین بکریت.

(۶۵۷ / ن / ۳۰۱۲) - [عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: أَلَا إِنَّ قَتِيلَ الْخَطِإِ شِبْهُ الْعَمْدِ قَتِيلُ السُّوْطِ أَوْ الْعَصَا فِيهِ مَاءٌ مِنْ الْإِبِلِ، مِنْهَا أَرْبَعُونَ فِي بُطُونِهَا أَوْلَادُهَا] رواه الخمسة الا الترمذی، احمد (۱۶۴/۲) و ابوداود (۴۵۴۷) والنسائی (۲۲/۸) وابن ماجه (۲۶۲۷).

له عه بدوللای کوری عه مره وه (خوالی پازی بی) هاتوه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: ناگادارین، کوژراوی هه له ی له ده ستیانقه سچو، کوژراوی تول و عه سایه له وه دا سه دوشتر هه یه که چلیان به چکه یان له سک دابن.

کەسێ کەسێک بگری و کەسێکی تر بیکوژیت

۶۵۸/ن/۳۰۱۳- [عَنْ ابْنِ عُمَرَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ] قَالَ: إِذَا
أَمْسَكَ الرَّجُلُ الرَّجُلَ وَقَتَلَهُ الْآخَرَ يُقْتَلُ الَّذِي قَتَلَ وَيُحْبَسُ الَّذِي
أَمْسَكَ) رواه الدار قطنی (۳/۱۴۰، ۱۳۹) والبيهقی (۸/۵۰).

له عەبدوللای کوری عومەرەو (خوالتی پازی بن) هاتو، له پیغەمبەرەو (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) کە فەرمویەتی: هەرکاتی پیاویک پیاویکی گرت و یه کیکی تر کوشتی،
ئەکوژیتەو ئەوێ ئەوێ کە کوشتویەتی و زیندان ئەکریت ئەوێ کە گرتویەتی، ئەمە
نەوێ نیه، کە کۆمەڵێک لەبەر یەک کەس ئەکوژیت و ئەو زیندانیەش ماوێ کە
بەدەست ئیمام یان جینشینیهتی، مەرج نیه تا مردن بێ، ئەگەر چی هەندێ ووتویانە
مەرگە، لەوانە رەبیعیە.

تۆلہی شکاندنی دان

(۶۵۹ / ن ۳۰۱۵) - [عَنْ أَنَسٍ أَنَّ الرَّبِيعَ عَمَّتَهُ كَسَرَتْ تِنْيَةَ جَارِيَةٍ فَطَلَبُوا إِلَيْهَا الْعَفْوَ فَأَبَوْا فَعَرَضُوا الْأُرْشَ فَأَبَوْا فَأَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَبَوْا إِلَّا الْقِصَاصَ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْقِصَاصِ فَقَالَ أَنَسُ بْنُ النَّضْرِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَكْسِرُ تِنْيَةَ الرَّبِيعِ، لَا وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ لَا تُكْسِرُ تِنْيَتُهَا! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (يَا أَنَسُ! كِتَابَ اللَّهِ الْقِصَاصُ) فَرَضِيَ الْقَوْمُ فَعَفَوْا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ مَنْ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَهُ) رواه الجماعة الا مسلماً والترمذی خ (۴۵۰۰) احمد (۱۲۸/۳) وابوداود (۴۵۹۵) (۱۹۳۴) والنسائی (۲۷،۲۶/۸) وابن ماجه (۲۶۴۹)].

له نه نه سه وه (خوالی پانی بن) هاتوه، که روبه یعی پوری دانه دوانیه که ی کچیکی شکاند، جا خزمه کانی داوایان لیکرد بیبه خشیت، خزمه کانی دان شکاوه نیانکرد، جاوتیان خوینه که ی نه دهین، نه یانکرد، تینجا هاتنه خزمهت پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) وتیان بیجگه له تۆله هیچمان ناوی، بویه پیغه مبهری خواش (صلی الله علیه وسلم) فرمانی تۆله ی دا - که دانی بشکینی - جا نه نه سی کوری نه زر - که برای بوو -، وتی: نه ی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) دانی روبه یعی نه شکینیت؟

نه خیر، سویند بهو که سهی که توئی به راستی ره وانه کردووه، دوانیه کهی (ثنیه) روه بیع ناشکیّت!

جا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: نهی نه نهس، کیتابه کهی خوا توئی داناوه - مه بهست نایه تی (وَالْجُرُوحُ قِصَاصٌ/ برینه کان توئی یان هیه) سوره تی مائیده نایه تی ۴۵ بوو - جا خزمانی کچه هاتن و چاوپوشیان کردواته قسه کهی نه نهس راست ده رچوو دانی روه بیع نه شکینرا، نه وه بوو پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی به راستی له ناو بهنده کانی خوادا که سانئ هه ن که نه گهر سویند له سهر خوا بخوئن خوا سوینه که یان ناخات.

کهستی قهپ له دهستی کهسیک بگریت و دهستی راکیشیت دانی ده رییت

(۶۶۰ / ن ۳۰۱۶) - [عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ أَنَّ رَجُلًا عَضَّ يَدَ رَجُلٍ فَزَرَغَ يَدَهُ مِنْ فِيهِ فَوَقَعَتْ تَنِيَّتَاهُ فَاخْتَصَمُوا إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَعْضُّ أَحَدُكُمْ يَدَ أَخِيهِ كَمَا يَعْضُّ الْفَحْلُ! لَا دِيَةَ لَكَ] رواه الجماعة
الا اباداود خ (۶۸۹۲) م (۱۶۷۳) احمد (۴/۴۳۵، ۴۲۷) والترمذی (۱۴۱۶) وابن ماجه
[۲۶۵۷].

له عمرانی کوری حوسهینه وه (خوالی پازی بی) هاتوه، که بهراستی پیاویک قهپی کرد به دهستی پیاویکی تردا، جا نه ویش دهستی له دهمی راکیشاو ههردوو دوانیه کهی (الشنایاه) که وتنو کیشه که یان برده لای پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: ههندی له ئیوه قهپ نه کات به دهستی کهسیک له ئیوه داوه کو چون و شتر قهپی پیدا ده کات، هیچ خوینت نیه، واته: تازه دانه کانت بهزایه چووه و نابی داوای تۆله یشی بکهیت.

که سیك به دزیه وه بنوارینه مالیکه وه که گیرابی

(۶۶۱ / ن / ۳۰۲۰) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَوْ أَنَّ رَجُلًا أَطَّلَعَ عَلَيْكَ بِغَيْرِ إِذْنٍ فَحَذَفْتَهُ بِحِصَاةٍ فَفَقَاتَ عَيْنَهُ مَا كَانَ عَلَيْكَ جُنَاحٌ] رواه الجماعة الا لترمذی وابن ماجه خ (۶۹۰۲) م (۲۱۵۸) احمد (۲۳۴/۲) وابوداود (۵۱۷۲) والنسائی (۶۱/۸).

له نه بو هورهیره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که به راستی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: نه گهر پیاوئیک نواری بوتان له ناومالدا به بی نه وهی ماوهی پیدرابی، جا به ردیکت بو گرت و چاوئیکت ده رهینا هیچ تاوانیکت له سه ر نیه.

(۶۶۲ / ن / ۳۰۲۶) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَا عَفَا رَجُلٌ عَنْ مَظْلَمَةٍ إِلَّا زَادَهُ اللَّهُ بِهَا عِزًّا)] رواه احمد ومسلم (۳۰۲۶) والترمذی (۲۰۲۹) وصححه].

له نه بو هورهیره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، له پیغه مبهره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهرموده تی: هیچ پیاوئیک چاوپوشی ناکات له سته میک مه گهر خوا زیاتر به وه به هیزو تواناتری بکات، واته خوا به خشین و چاوپوشی له توله کردنه وهی پی خوشتره.

باسی سوین خواردنی زور - القسامه -

(۶۶۳ / ن / ۳۰۳۴) - [عَنْ سَهْلِ بْنِ أَبِي حُمَةَ قَالَ: انْطَلَقَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَهْلٍ وَمُحَيِّصَةُ بْنُ مَسْعُودٍ إِلَى خَيْبَرَ - وَهُوَ يَوْمَئِذٍ صُلْحٌ - فَتَفَرَّقَا، فَأَتَى مُحَيِّصَةُ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَهْلٍ وَهُوَ يَتَشَحَّطُ فِي دَمِهِ قَتِيلًا فَدَفَنَهُ، ثُمَّ قَدِمَ الْمَدِينَةَ فَانْطَلَقَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَهْلٍ وَمُحَيِّصَةُ وَحُوَيْصَةُ ابْنَا مَسْعُودٍ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَهَبَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ يَتَكَلَّمُ فَقَالَ: ((كَبْرُ كَبْرٍ)) وَهُوَ أَحَدُ الْقَوْمِ فَسَكَتَ فَتَكَلَّمَا، قَالَ: ((أَتَخْلِفُونَ وَتَسْتَقُونَ قَاتِلَكُمْ (أَوْ صَاحِبَكُمْ)؟)) فَقَالُوا: وَكَيْفَ نَخْلِفُ وَلَمْ نَشْهَدْ وَلَمْ نَرَ؟! قَالَ: ((فَتَبَرُّكُمْ يَهُودُ بِخَمْسِينَ يَمِينًا؟))، فَقَالُوا: كَيْفَ نَأْخُذُ أَيْمَانَ قَوْمٍ كُفَّارٍ؟! فَعَقَلَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ عِنْدِهِ)) رَوَاهُ الْجَمَاعَةُ (خ/ ۷۱۹۲) (م/ ۹/ ۱۶۶۰، ۱، ۶، ۳) احمد (۳/ ۴) ابوداود (۴۵۲۰) الترمذی (۱۴۲۲) النسائی (۱۱-۷/۸) ابن ماجه (۲۶۷۷)].

له سه هلی کوری نه بو چه سمه وه (خواتنی پازی بی) هاتوه که عبدوللای کوری سه هلو موحه بیسه ی کوری مه سعود چوون بز خه بیهر - وه نه وه له کاتی ناشته وا بیدا بو - جا له وی له یه که جیابونه وه پاشان موحه بیسه هاتوه لای عبه دوللای کوری سه هلو ته ماشای کرد نه زور تلاوه له ناو خوینی خویداو کوزراوه، جا نه ویش شاردیبه وه

نه پاشان هاته‌وه مه‌دینه، ئینجا عبدالرحمانی کوری سه‌هل - برای کوژراو - و موچیسه و حوه‌بیسه‌ی کورانی مه‌سعود چونه خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عه‌بدوپه‌همان ده‌ستی کرد به قسه‌کردن فرموی: (قسه‌ بده به گه‌وره، بیده به گه‌وره)، واته با ته‌مه‌ن گه‌وره‌که‌تان قسه‌ بکات، چونکه شه و بچوو‌کترینی شه و کومه‌له بوو، جا بی‌ده‌نگ بوو شه و دوانه‌که‌ی تر قسه‌یان کرد.

فرموی: ئایا سویند شه‌خون تا بن به‌خاوه‌ن حه‌ق به‌سه‌ر بکوژه‌که‌تانه‌وه (یان، ره‌فیه‌که‌تانه‌وه)؟

وتیان: چون سویند بخوین نه‌له‌وی بووین و نه‌بینیومانه‌؟!

فرموی: ده‌ی جوله‌که‌ خوین ده‌ریاز شه‌که‌ن به‌ په‌نجا سویند؟

وتیان: چون باوه‌ر بکه‌ین به‌سویندی کافران‌؟!

جا پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خو‌ی خوینه‌که‌ی پیدان. لی‌ره‌دا شه‌مانه‌ وه‌رئه‌گرین:

۱- که‌سی کوژراو، بکوژ دیار نه‌بوو شه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی گومانی له‌ که‌سی کردو ری‌ی تی‌ده‌چوو شه‌وه‌ شه‌توانی په‌نجا سویند بخوات و بی‌ی به‌ خاوه‌نی مافی خو‌ی به‌سه‌ر شه‌ و که‌سه‌وه، وه‌ شه‌گه‌ر نه‌بخوارد گومان لی‌کراو په‌نجا سویند شه‌خوات و له‌وتوانه‌ رزگاری شه‌بی.

۲- سویندی کافر شه‌کری باوه‌ری پی‌ بکری.

۳- له‌ قسه‌و باسدا گه‌وره‌ترین که‌س مافی پیش خسته‌نی هه‌یه، واته ته‌مه‌ن ری‌زی خو‌ی هه‌یه.

۴- ئیمام شه‌توانی له‌مالی خو‌ی یا له‌ به‌یتول بۆ به‌رژه‌وه‌ندی و ناشتی نیوان خه‌لک - پارهی خوین بدات.

۵- خوین به‌فیرو ناچیت و شه‌بی چاره‌ی بکری‌ت.

(۶۶۴/ ن ۳۰۴۲) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ فَتَحَ مَكَّةَ: إِنَّ هَذَا الْبَلَدَ حَرَامٌ حَرَّمَهُ اللَّهُ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فَهُوَ حَضْرَامٌ بِحُرْمَةِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَإِنَّهُ لَمْ يَحِلَّ الْقِتَارُ فِيهِ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَلَمْ يَحِلَّ لِي إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ، فَهُوَ حَرَامٌ بِحُرْمَةِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ]] رواه الجماعة الا ابن ماجه (خ/ ۱۵۸۷، ۱۸۳۴، ۲۷۸۳، ۲۸۲۵، ۳۱۸۹) (م/ ۱۳۵۳/ ۴۴۵) احمد (۱/ ۲۲۶، ۲۵۹، ۳۱۵، ۳۵۵) وابوداود (۲۰۱۸، ۲۴۸۰، الترمذی (۱۵۹۰) النسائی (۲۰۳/۵-۲۰۴).]

له عه‌بدوللای کوری عه‌باسه‌وه (خوالئی بازی بن) هاتوه، که وتویه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌رؤژی سه‌رکه‌وتنی له‌شاری مه‌که‌دا، فهرمویه‌تی: شه‌ شارده‌ده‌غیه، خوا قه‌ده‌غیه کردوه‌ه‌ه‌وکاته‌ی که‌ ناسمانان و زه‌وی دروست کرد، که‌واته‌ قه‌ده‌غیه به‌ قه‌ده‌غیه‌کردنی خوایی هه‌تا رؤژی قیامه‌ت، وه‌به‌راستی ره‌وا نه‌دراود شه‌ری تیدا بکریت بو هیچ که‌سینک پیش من وه‌ره‌وا نه‌دراوه بو منیش مه‌گر کاتینک له‌ رؤژیک، نیستا ه‌ه‌و قه‌ده‌غیه به‌ قه‌ده‌غیه‌کردنی خوایی یه‌ هه‌تا رؤژی قیامه‌ت، به‌لام پیویسته ه‌ه‌وش بزانی‌ت که‌ مه‌که‌ په‌نای تاوانبارو بکوژو دزو داوین پیس نادات و فهرموده‌ی راستیان له‌سه‌ره^(۱).

(۱) ته‌ماشای فهرموده‌ی ژماره (۳۰۳۹ تا ۳۰۴۳)، له‌ نیل الاوطار، بکه.

گه روهی تاوانی کوشتن

(۶۶۵ / ن / ۳۰۴۴) - [عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ] قَالَ: أَوَّلُ مَا يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدِّمَاءِ رواه الجماعة إلا إباداود (خ/ ۶۵۳۳، ۶۸۶۴) (م/ ۲۸/۱۶۷۸) احمد (۱/ ۴۴۲، ۴۴۰) الترمذی (۱۳۹۶، ۱۳۹۷) النسائی (۷/ ۸۳) وابن ماجه (۲۶۱۵).

له عه بدوللای کوری مه سعوده وه (خوانی رازی بن) هاتوه، که پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: له مافی خه لکا پیشه کیتین شتی که دهستی پی نه کریت له نیوان خه لکا له روژی قیامه تا له باره ی خوینه کانه وه یه .

۶۶۶ / ن / ۳۰۵۰ [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ]: (مَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ فَحَدِيدَتُهُ فِي يَدِهِ يَتَوَجَّأُ بِهَا فِي بَطْنِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ، خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا. وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِسُمِّ فَسُمُّهُ فِي يَدِهِ يَتَحَسَّأُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا، وَمَنْ تَرَدَّى مِنْ جَبَلٍ فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ مُتَرَدِّدٌ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا) رواه الجماعة إلا النسائی وابداود (خ/ ۵۷۷۸) (م/ ۱۰۹/۱۷۵) احمد (۲/ ۴۷۸، ۴۷۸، ۲۵۴) الترمذی (۲۰۳۴، ۲۰۴۴) ابن ماجه (۴۳۶۰).

له نهبو هورهیره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموده تی: ههر که سیك به ناسنیك خوی بکوژی نه وه ناسنه که تی به دهسته وهیه دهیکا به سکی خویدا له ناو ناگری دۆزه خدا همیشه ییه وه همیشه ییش ده کریت له ناو ناگردا ههتا ههتایه، وه ههر که سیك خوی بکوژی به ژار نه وه ژاره که تی له دهست دایه ههر خهریکه نه یخوات له ناو ناگری دۆزه خدا، همیشه ییه وه همیشه ییش ده کریت له ناو نه و ناگردها ههتا ههتایه، وه ههر که سیك له چیا یه ک خوی بخاته خواره وه وه خوی بکوژی نه وه نه وه ههوا نه دریته ناو ناگری دۆزه خه وه. همیشه ییه وه همیشه ییش ده کریت له ناویا ههتا ههتایه، فهرموده له مباره وه زۆر: نه وه نده به سه، له عاقلان ئیشاره تیك.

[۶۶۷/ ن / ۳۰۵۱] [عَنْ الْمِقْدَادِ بْنِ الْأَسْوَدِ أَنَّهُ قَالَ: يَارَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ إِنْ لَقَيْتُ رَجُلًا مِنَ الْكُفَّارِ فَقَاتَلَنِي فَضْرَبَ إِحْدَى يَدَيَّ بِالسَّيْفِ فَقَطَعَهَا ثُمَّ لَازَمَنِي بِشَجْرَةٍ فَقَالَ: أَسَلَّمْتُ لَكَ، أَفَأَقْتُلُهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ بَعْدَ أَنْ قَالَهَا؟ قَالَ ((لَا تَقْتُلُهُ))، قَالَ: فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ قَطَعَ يَدِي، ثُمَّ قَالَ ذَلِكَ بَعْدَ أَنْ قَطَعَهَا أَفَأَقْتُلُهُ؟ قَالَ: ((لَا تَقْتُلُهُ فَإِنْ قَتَلْتَهُ فَإِنَّهُ بِمَنْزِلَتِكَ قَبْلَ أَنْ تَقْتُلَهُ، وَإِنَّكَ بِمَنْزِلَتِهِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ كَلِمَتَهُ الَّتِي قَالَ)) متفق عليه

[خ/ ۶۸۶۵، ۱۹، ۴۰ / م/ ۱۵۵، ۹۵ / احمد (۶/ ۴، ۵، ۳)]

له میقدادی کورپی نه سهوده وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: نه ییغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) پیم بلئی نه گهر بگهم به پیاویك له کافران و شهرم له گه لدا بکات به شمشیر بدات له دهستیکم و بیچریت له پاش دا خوی پیاریزی له من به هوئی دره ختیکه وه و بلئی: گهردن که چم بو خواو - مسولمان بیی - نایا بیکوژم نه ییغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) پاش نه وه ی که وای ووت؟

فهرموی (نهیکوژیت).

وتی: وتم: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهراستی نهو دهستی منی بچریبی له پاشدا نهوه بلئی پاش نهوهی که بچریویه تی نایا بیکوژم؟
 فهرموی ((نهیکوژیت، جا نه گهر کوشتت بهراستی نهو دیتته جینگای تو پیش نهوهی که بیکوژیت - واته مسولمانه - وه تو نه چیتته جینگای نهو پیش نهوهی که نهو قسهیه بکات واته: کافر یون، یان تاوانبار یون)).

(۶۶۸ / ن / ۳۰۵۳) - [عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: وَحَوْلَهُ عِصَابَةٌ مِنْ أَصْحَابِهِ (بَايَعُونِي عَلَى الْأَتْسُرْكَوَا بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا تَسْرِقُوا وَلَا تَزْنُوا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ وَلَا تَأْتُوا بِبُهْتَانٍ تَفْتَرُونَهُ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ وَلَا تَعْصُوا فِي مَعْرُوفٍ، فَمَنْ وَفَى مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَعُوقِبَ بِهِ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا ثُمَّ سَتَرَهُ اللَّهُ فَهُوَ إِلَى اللَّهِ إِنْ شَاءَ عَفَا عَنْهُ وَإِنْ شَاءَ عَاقَبَهُ) فَبَايَعْنَاهُ عَلَى ذَلِكَ. وَفِي لَفْظٍ: ((فَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ)) متفق عليه خ / ۱/ ۶۸۰، ۶۷۸۴ م / ۹/ ۱۷۰۹ - ۴۳ - ۴۱) احمد (۵/ ۳۲۰، ۳۱۴)

له عوبادهی کوری سامیته وه (خوای پی رازی بی) هاتوه، که بهراستی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی که کومه لیک له یاره کانی له چواردهور بوو: په یمانم پی بدن که هیچ هاوبه شیههک بو خوا دانه نیتن، وه دزی نه کهن، وه زینا نه کهن، وه منالی خوستان نه کوژن وه بوختان بو یه کتر نه کهن نه نیستاو نه له پاشدا، بی فهرمانی نه کهن له چاکه دا، جا ههرکس له نیوه په یمانی خوی برده سهر نهوه پاداشتی له لای خویا وه ههرکس یکه له یه کیک له وانه کوژتا هات و نهو کارهی نه نجام داو له دونیادا

تۆلهی لیسه نرا ئەوه ئیتر داپۆشهری تاوانه که یه تی وه ههر که سیك ئەوهی ئەنجام داو له پاشا خوا شاردییه وه، ئەوه ئیتر به دهست خواجه، ئەگەر ئاره زووی لی بوو چو پۆشی لی ئەکات وه ئەگەر ئاره زووی لی بوو تۆلهی لی وەرته گریت، جا ئیمهیش په یانمان پیدا له سهر ئەوه، وه له وشه یه کی تر دا هاتوه، که ((نه کوژن ئەو گیانهی که خوا قه دهغه ی کردوو له یان مه گهر بۆ مه بهستیکی راستی، وه کو پاشگه زیوونه وه ی کوشتنی نا حق، یا زینا بکات و ژنی هینا بی یان هیرش بکاته سهر گیان و مالی مسولمانیک و... وه...)).

(۶۶۹ / ن / ۳۰۵۵) - [عَنْ وَائِلَةَ بْنِ الْأَسْقَعِ قَالَ: أَتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي صَاحِبٍ لَنَا أَوْجَبَ - يَعْنِي النَّارَ - بِالْقَتْلِ فَقَالَ: (أَعْتَقُوا عَنْهُ يُعْتِقَ اللَّهُ بِكُلِّ عَضْوٍ مِنْهُ عَضْوًا مِنْهُ مِنَ النَّارِ) رواه احمد (۳/ ۴۹۱، ۴۹۰، وابوداود (۳۹۶۴)]

له واسيله ی کوری ئەسقه عه وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: هاتینه خزمهت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده باره ی ره فیقی کمان که پتیوست بوو - واته ئاگر بۆی - بههۆی کوشتنه وه فهرموی: (له باتی ئەودا بهنده ئازاد بکهن خوا بههۆی ههر ئەندامیکه وه ئەندامیکه له ئاگر ئازاد ئەکات)، واته خیرو چاکه ئەبی بههۆی ره زامه ندی خواو داپۆشینه تاوانه که ی. وه ئەمهش ریگایه کی تره بۆ ئازاد کردنی عه بده کان به کویریایی چاوی ناحه زان.

(۶۷۰ / ن / ۳۰۵۸) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (هَذِهِ وَهَذِهِ سَوَاءٌ) يَعْنِي الْخِنْصِرُ وَالْبَنْصَرُ وَالْأَبْهَامُ) رواه الجماعة الامسلا. وفي رواية قال: دِيَةٌ أَصَابِعِ الْيَدَيْنِ وَالرَّجْلَيْنِ سَوَاءٌ عَشْرُ مِنْ

الأبْلِ لِكُلِّ أَصْبَعٍ) رواه الترمذی وصححه (۱۳۱۹) اللفظ الاول (خ/ ۶۸۹۵) احمد (۱/ ۲۲۷، ۳۳۹، ۳۴۵/ ۴۵۵۸) و ابوداود (۴۵۵۸) و الترمذی (۱۳۹۲) و النسائی (۵۶/ ۸) ابن ماجه (۶۲۵۲).

له عه بدوللای کوری عه باسه وه (رضی الله عنهما) له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتوه که فهرمویه تی: (ثم هو ثم هو كه يه كن)، واته په نجه بچكوله كه و پال نه وو په نجه گه وره که له خویندا وه که یه کن... وه له ریوایه تیکی تر دا که تورمزی هیناویه تی و به راستی دانا وه هاتوه که فهرمویه تی: خوین بای په نجه کانی دهسته کان و پیکان وه که یه کن و هر په نجه یه ک ده و شتر خوینی ه تی نه گهر برا.

(۶۷۱/ ن / ۳۰۵۹) - [وَعَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الْأَسْنَانُ سُوءًا. التَّنِيَّةُ وَالضَّرْسُ سُوءًا)] رواه ابوداود (۴۵۵۹) ابن ماجه (۲۶۵۰)

وه هه رله وه وه (خوایلی پانی بن) و له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتوه، که فهرمویه تی: دانه کان وه که یه کن، دوانیه کان و خری وه که یه کن.

(۶۷۲/ ن / ۳۰۵۹) - [عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَضَى فِي الْعَيْنِ الْعَوْرَاءِ السَّادَّةِ لِمَكَانِهَا إِذَا طُمِسَتْ بِثُلْثِ دَيْتِهَا وَفِي الْيَدِ الشَّلَاءِ إِذَا قُطِعَتْ بِثُلْثِ دَيْتِهَا وَفِي السِّنِّ السَّوْدَاءِ إِذَا نُزِعَتْ بِثُلْثِ دَيْتِهَا] رواه النسائی (۵۵/ ۸) و لابی داود (۴۵۶۷) منه (قَضَى فِي الْعَيْنِ الْقَائِمَةَ السَّادَّةَ لِمَكَانِهَا بِثُلْثِ الدِّيَةِ).

له عه مری کوری شوعه ییه وه له باوکیه وه له باوه یه وه هاتوه که به راستی پیغه مبه ره (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بریاری داوه له چاویکی کویرو چه موش که له جینگای

خویدا بی ههرکاتی لبرا به ته و او سی یه کی خوینی هه یه واته نزیکه ی ۱۷ و شتر خوینی هه تی وه سه باره ت به دهستی کی ووشک بوو ههرکاتی برا سییه کی خوینی هه تی، و: سه باره ت به دانی ره شو بوو ههرکاتی هه لکه نرا سییه کی خوینی هه تی... بریاری داو: بو ئه و چاوه ی که له شوین خویدا مابیتو به سییه کی خوینه که ی واته: نه گهر بینینی له دهست دابو، والله أعلم.

(۶۷۳ / ن / ۳۰۶۵) - [عَنْ عَمْرٍو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (عَقَلُ الْكَافِرِ نِصْفُ دِيَةِ الْمُسْلِمِ) احمد (۲/۱۸۲، ۱۷۸، والترمذی (۱۴۱۳) والنسائی (۴۵/۸)].

له عه مری کوری شوعه ییه وه له باوکیه وه له باوه ییه وه رضی الله عنهم هاتوه که به راستی پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: نرخ ی خوینی کافر نیوه ی نرخ ی خوینی مسولمانه .

خوینى به چکه

(۶۷۴ / ن / ۳۰۶۹) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: اقْتَتَلَتْ امْرَأَتَانِ مِنْ هَذَا بَلَدٍ فَرَمَتْ أَحَدَاهُمَا الْأُخْرَى بِحَجَرٍ فَقَتَلَتْهَا وَمَا فِي بَطْنِهَا، فَاخْتَصَمُوا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَضَى: أَنَّ دِيَةَ جَنِينِهَا غُرَّةٌ عَبْدٌ أَوْ وَلِيدَةٌ وَقَضَى بِدِيَةِ الْمَرْأَةِ عَلَى عَاقِلَتِهَا) متفق عليه خ / ۵۷۵۹ م / ۱۶۸۱ / ۳۴ احمد (۲/۲۳۶).]

له نه بو هورهيره وه (خوالی پانی بئ) هاتوه، که وتویه تی: دوو ئافرهت له تیره ی هوزهیل شه پریان بوو یه کیکیان به ردیکی دا له کیکیان و کوشتی و نه وهیش که له سکیا بوو - کوژراو دوگیان بو - جاکیشه که یان گه یانده پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و نه وهیش بریاریدا که: خوینى به چکه که ی غوره یه که - که بابی - عه بدیک یان جاریه که بریاریدا که خوینى ئافره ته که ییش له سهر خزمانی بکوژه، واته خوینى - له ده ستیانقه س چوو (شبه العمده) له سهر خزمانی بکوژه. تیبینی: کوشتن سى جوړه:-

۱- هه له (الخطأ).

۲- وه کو ده ستیانقه س وایه (شبه العمده).

۳- کوشتنی ده ستیانقه س (العمده).

(۶۷۵ / ن / ۳۰۷۳) - [عَنْ مَحْمُودِ بْنِ لَبِيدٍ قَالَ: اخْتَلَفَتْ سُيُوفُ الْمُسْلِمِينَ عَلَى الْيَمَانِ أَبِي حُدَيْفَةَ يَوْمَ أُحُدٍ وَلَا يَعْرِفُونَهُ فَقَتَلُوهُ، فَأَرَادَ رَسُولُ اللَّهِ

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يَدِيَهُ فَتَصَدَّقَ حُذِيفَةُ بِدِيْتِهِ عَلَى الْمُسْلِمِينَ.

رواه احمد (۴۲۹/۵).

له مه حمودی کوری له بیده وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: شمشیری مسولمانان داباریه سهر (یه مان) باوکی حوزه یفه له غه زای ئو حودداو نه یانناسی و کوشتیان، جا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ویستی خوینه که ی بدات، حوزه یفه خوینه که ی به خشی به مسولمانان، واته نه گهر له غه زادا که سی که سیکی نه ناسی و کوشتی و به کافری زانی له پاشدا ده رکهوت که مسولمانه پیویسته له سهر ره هبهری مسولمانان خوینه که ی بدات له به یتولمال.

(۶۷۶ / ن / ۳۰۷۸) - [عَنْ حَجَّاجِ بْنِ أَرْطَاءَ عَنْ زَيْدِ بْنِ جُبَيْرٍ عَنْ خَشْفِ بْنِ

مَالِكِ الطَّائِي عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ): (فِي دِيَةِ الْخَطَا عَشْرُونَ حِقَّةً وَعَشْرُونَ جَذَعَةً وَعَشْرُونَ بِنْتَ

مَخَاضٍ وَعَشْرُونَ بِنْتَ لُبُونٍ وَعَشْرُونَ ابْنَ مَخَاضٍ ذَكَرًا) رواه الخمسة

احمد (۳۸۴، ۴۵۰/۱) و ابوداود (۴۵۴۵) و الترمذی (۱۳۸۶) و النسائی (۴۳/۸) ابن ماجه

[(۲۶۳۱)].

له حه جاجی کوری نه رتانه وه، له زهیدی کوری جو بهیره وه له خه شفی کوری

مالیکی تائه وه له عه بدوللای کوری مه سعوده وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که

وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: نرخی خوینی هه له

بیست و شتری پی له پینج سال و بیست و شتری پی له چوارو بیست و شتری پی له دوو

سال و بیست و شتری پی له سی سال (نه مانه نه بی می بن) وه بیست و شتری نیری پی

له دوو سال، واته و شتره کان بیست بیست نه کری به پینج به شه وه له توله ی کوشتنی

ههله دا. تیبینی: شیوهی تریش هاتوه له باره‌ی به‌های خوینی ههله‌ی روتیه وه له بهر نه وه زانایان له وباره وه بوچونیان جیاوازه (۱).

(۶۷۷/ ن / ۳۰۸۶) - [عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، أَنَّ غُلَامًا لِأُنَاسٍ فُقِرَاءَ قَطَعَ أُذُنَ غُلَامٍ لِأُنَاسٍ أَغْنِيَاءَ فَآتَى أَهْلَهُ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالُوا: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، إِنَّا أَنْاسٌ فُقِرَاءُ. فَلَمْ يَجْعَلْ عَلَيْهِ شَيْئًا] رواه احمد (۴/ ۴۳۸) وابوداود (۴۵۹۰) والنسائي (۲۵/۸).

له عیمرانی کوری حوسه‌ینه وه (خوایی پازی بن) هاتوه که به‌نده‌یه کی کۆمه‌له خه‌لکیکی فه‌قیر گوئی به‌نده‌یه کی کۆمه‌له خه‌لکیکی ده‌وه‌له‌مه‌ندی پری، جا خاوه‌نی به‌نده‌که - که فه‌قیر بوون - هاتنه خزمه‌تی پیغه‌مبه‌رو (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وتیان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌راستی ئیمه کۆمه‌له خه‌لکیکی فه‌قیرین هیچی له‌سه‌ر دانه‌نا، واته ته‌گه‌ر هه‌لگر، یان هه‌لگرانی خوین فه‌قیر بوون خوینیان ناکه‌وێته سه‌ر چونکه به‌رئهم قاعیده‌ی گشتی یه (لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا) که‌له‌م نایه‌ته‌وه وه‌رگیراوه ته‌که‌وێت.

(۶۷۸/ ن / ۳۰۸۸) - [عَنِ الْخَشَّاشِ الْعَنْبَرِيِّ قَالَ: آتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَعِيَ ابْنٌ لِي فَقَالَ: ابْنُكَ هَذَا؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: لَا يَجْنِي عَلَيْكَ وَلَا تَجْنِي عَلَيْهِ] رواه احمد (۴/ ۳۴۴، ۳۴۵) وابن ماجه (۲۶۷۱).

له خه‌شخاشی عه‌نبه‌ریه وه (خوایی پازی بن) هاتوه، که وتویه‌تی: هاتمه خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کورپکی خۆم له‌گه‌ل دا بوو، فه‌رموی ئه‌مه کورته‌؟

(۱) ته‌ماشای رافه‌ی هه‌مان فه‌رموده له (نیل الأوطار) دا بکه، به‌سوده.

وتم: بهائی.

فهرموی: (تاوانی نهو لهسه ر تو نیسه و تاوانی تویش لهسه ر نهو نیسه) وه نهو
فهرموده به قهسامه تایبته نه بی، واته له قهسامه دا سویندی تاوانی که
تاوانکار که دیار نه بی لهسه ر خزمانیه تی، وه له پرۆژی قیامه تیشدا تاوانی هه ر که س
لهسه ر شانی خو یه تی. وه تاوانی خیل و تیره ش هه ر وایه وه کو له م فهرموده ی به رده مدا
دی.

(۶۷۹ / ن / ۳۰۹۱) - [عَنْ رَجُلٍ مِنْ بَنِي يَرْبُوعٍ قَالَ: آتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يُكَلِّمُ النَّاسَ فَقَامَ إِلَيْهِ النَّاسُ فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هَؤُلَاءِ بَنُو فُلَانٍ الَّذِينَ قَتَلُوا فُلَانًا. فَقَالَ: رَسُولُ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا تَجْنِبِي نَفْسٌ عَلَى نَفْسٍ) رواه احمد (۵/۳۷۷)
والنسائي (۵۴/۸) وذكره في الصحيحة (۹۸۸)].

له پیاویکه وه له تیره ی یه ربوعه وه هاتوه، که وتویه تی چوینه خزمته پیغه مبهری
خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه نهو - له وکاته دا - قسه ی نه کرد بو خه لک، کومه لیک
خه لک هه ستان و وتیان نه ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه وه تیره ی فلانن که
فلان که سیان کوشتوه، جا پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: تاوانی هیچ
که سینک ناخریته سه ر که سینکی تر. نه م فهرموده یه گشتی و فراوانتره وه هه مو که س
نه گریته وه.

باسی سنورہ - الحدود - وہ بہشی سہنگسار کردنی
زینا کاری کہ حہلالی دیبی و تا زینای ئہوانی کہ
نیکاحی حہلالیان نہدیبی و ئاوارہ کردنیان

(۶۸۰ / ن / ۳۰۹۳) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ أَنَّهُمَا قَالَا: إِنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَعْرَابِ أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْشُدْكَ اللَّهَ! إِلَّا قَضَيْتَ لِي بِكِتَابِ اللَّهِ. وَقَالَ الْخَضَمُ الْآخَرُ وَهُوَ أَفْقَهَ مِنْهُ: نَعَمْ، فَأَقْضِ بَيْنَنَا بِكِتَابِ اللَّهِ وَأُذِّنْ لِي فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (قُلْ) قَالَ إِنَّ ابْنِي كَانَ عَسِيفًا عَلَيَّ هَذَا فَزَنَى بِامْرَأَتِهِ وَإِنِّي أُخْبِرْتُ أَنَّ عَلِيَّ ابْنَ الرَّجْمِ فَاقْتَدَيْتُ مِنْهُ بِمِائَةِ شَاءٍ وَوَلِيدَةٍ، فَسَأَلْتُ أَهْلَ الْعِلْمِ فَأَخْبَرُونِي أَنَّ عَلِيَّ ابْنَ جَلْدِ مِائَةٍ وَتَغْرِيْبَ عَامٍ، وَأَنَّ عَلِيَّ امْرَأَةَ هَذَا الرَّجْمِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَأَقْضِيَنَّ بَيْنَكُمَا بِكِتَابِ اللَّهِ: الْوَلِيدَةُ وَالْغَنَمُ رَدًّا، وَعَلَى ابْنِكَ جَلْدُ مِائَةٍ وَتَغْرِيْبُ عَامٍ، وَأَعْدُ يَا أَيُّهَا لِرَجُلٍ مِّنْ أَسْلَمَ - إِلَى امْرَأَةٍ هَذَا، فَإِنِ اعْتَرَفَتْ فَارْجُمُهَا)) قَالَ: فَغَدَا عَلَيْهَا فَاعْتَرَفَتْ، فَأَمَرَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَرَجِمَتْ. رواه الجماعة احمد (۱۱۵/۴) وابوداود (۴۴۴۵) والترمذی (۲۴۰/۸، ۲۴۱) وفى الكبرى (۲۸۵/۴) وابن ماجه (۲۵۴۹) (خ/ ۶۸۴۲، ۶۸۴۳) (م/ ۱۶۹۷، ۱۶۹۸).

له نهبو هورهیره وه و زهیدی کوری خالیده وه (خوالئی پازی بن) هاتوه که ووتویانه:
به راستی پیاوئیک له عه ره به دهشته کییه کان هاته خزمه تی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وتی: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سویندت نه دهم به خوا، هر
به کیتابه که ی خوا برپارم بۆ بده. وه هاوکیشه که ی تریان که نه و تیگه یشتوو تر بوو
له و، وتی: به لئی، به کیتابه که ی خوا فرمان بده له نیوانماندا و ماوهم پی بده، فهرموی:
بلئی وتی: کوری من له لای نه مه مزور بووه کاری خرابی له گه ل ژنی نه ودا کردوه، و:
هه وائم پیدرا که کوری من نه بی سهنگسار بکریت له بهر نه وه من سهد مهرو
که نیه کیکم له باتی نه ودا، له پاشا پرسیارم له خاوهن زانیاری کرد وتی: کوری تو
سهد تازیانه ی لی نه ده ریّت و سالتیک ئاواره نه کریت، وه له سهر خیزانی نه مه
سهنگسار کردن هیه، جا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: ((سویند بهو
که سهی که گیانی منی به دهسته، به کتاییه که ی خوا برپارتان له نیوانتاندا ده دهم،
که نیه که که و مه ره کان نه گه ریئنه وه، وه له سهر کوری تو سهد تازیانه هیه و سالتیک
دووور نه خرپته وه، نهی نه سه به کۆل به یانی برۆ - پیاوئیکی تیره ی نه سلهم بوو -
بۆ لای خیزانی نه و پیاو جه نه گه ریعترافی کرد سهنگساری بکه، وتی: به یانی چوو
ئافره ته که دانی پیدانا، جا پیغه مبهری خوا فرمانیدا که سهنگسار بکریت جا
سهنگسار کرا، واته نه وه ی نیکاحی حه لالی دیبی و زینا بکات نه بی سهنگسار
بکریت، پیاو بی یا ئافره ت.

(۶۸۱ / ن / ۳۱۰۰) - [عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: رَجِمَ النَّبِيُّ رَجُلًا مِنْ أَسْلَمَ وَرَجُلًا مِنَ الْيَهُودِ وَأَمْرًا. رواه احمد (۳۲۱/۳) ومسلم (۱۷۰۱/۱) وابوداود (۴۴۵۵)].

له جابیری کوری عهبدو لالاوه (رضی الله عنهما) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهه
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیاویتیکی تیره دی نه سلهم و جوله که یه که و ئافره تیکی سه نگسار
 کردووه.

(دانیدانانی زینا به چوار جار ده بی)

۶۸۲ / ن / ۳۱۰۲ - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: أتى رجلٌ رسولَ الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وهو في المسجدِ فناداهُ فقال: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي زَنَيْتُ، فَأَعْرَضَ عَنْهُ حَتَّى رَدَدَ عَلَيْهِ أَرْبَعَ مَرَّاتٍ، فَلَمَّا شَهِدَ عَلَيَّ نَفْسِي أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ، دَعَاهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (أَبْكَ جُنُونٌ؟) قَالَ: (لَا) قَالَ: (فَهَلْ أَحْصَنْتَ؟) قَالَ: (نَعَمْ) فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (اذْهَبُوا بِهِ فَارْجُمُوهُ) قَالَ ابْنُ شِهَابٍ: فَأَخْبَرَنِي مَنْ سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: كُنْتُ فِي مَنْ رَجِمَهُ فَرَجَمْنَاهُ بِالْمِصْلَى، فَلَمَّا أَدْلَقْتُهُ الْحِجَارَةَ هَرَبَ، فَأَذْرَكْنَاهُ بِالْحَرَّةِ فَرَجَمْنَاهُ. متفق عليه (خ / ۵۲۷۱، ۶۸۱۵، ۶۸۲۵، ۷۱۶۷) (م / ۱۶ / ۱۶۹۱) احمد (۴۵۳ / ۲)].

له نه بوهورهيره وه (خوالتي پازي بن) هاتوه، كه وتويه تي: پياويك هاته خزمه تي
پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كه نهو ته شريفى له مزگه وتا بوو، وتي: نهى
پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): به راستى من زينام كردووه، جا پشتي تيكرد، ت
چوارجار نه وهى ووتوه، جا كاتي چوارجار شايه تي له سه رخزيدا پيغه مبهري (صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بانگي كردو فهرمويى: ((تو شيت نيت؟

وتى: نه خير.

فهرموي: ژنت هيئاوه؟

وتى: به لي، جا پيغه مبهري (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموي: ((بيبهن و بهردباراني
بكهن)) كوري شه هاب نه لي: نه وهى له جابيري كوري عه بدوللاي بيستبو پيى وتم،
وتى: من يه كيك بووم له ناو نه وانهى كه سه ننگساريان كرد، جا بهردبارانمان كرد
له جيگاي نويژدا - شوينيك بوو له دهره وهى شار، كاتي جه ژنان و نويژي بارانه يان
له وي ده كرد - جا كاتي نيشي بهرده كاني پيگه يشت، رايكردو له ناو بهرده لانه كه دا
پيى گه يشتين و سه ننگسارمان كرد، وه نه مه به لگه يه له سه ر نه وه كه داننان به ژن
هيئاندا يه كجار به سه و به وشه ي به لي، دان پيدانانه.

که سنی بلی خدم له سه ره و ناوی شته که نه بات، حدهی لینادریت

(۶۸۳ / ن / ۳۱۱۰) - [عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَجَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أُصَبْتُ حَدًّا فَأَقِمُهُ عَلَيَّ وَلَمْ يَسْأَلْهُ. قَالَ: وَحَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَصَلَّى النَّبِيُّ فَلَمَّا قَضَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَامَ إِلَيْهِ الرَّجُلُ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أُصَبْتُ حَدًّا فَأَقِمِ فِي كِتَابِ اللَّهِ قَالَ: ((أَلَيْسَ قَدْ صَلَّيْتَ مَعَنَا؟)) قَالَ: نَعَمْ . قَالَ : ((فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ غَفَرَ لَكَ ذَنْبَكَ)) أَوْ ((حَدَّكَ)) اخرجاه (خ / ۶۸۲۳) (م / ۲۷۶۴).

له نه سه وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: من لای پیغه مبهردا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بووم، پیاویک هاته لای وتی: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) من دوچاری حده بووم، جی به جی بکه له سه رم، وه هیچ پرساری لی نه کرد، نه لی: نویژ بوو، جا پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژی کرد، کاتی که له نویژ بویه وه، هه مان پیاو هه ستاییه وه وتی: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به راستی دوچاری حده بووم، دهی کیتابه که می خوام له سه ره جی به جی بکه.

فهرموی: نایا له گهل نیمه دا نویژت کرد؟

وتی: به لی نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

فهرموی: بهراستی خوا له تاوانت خوش بوو (یان له حده کسه ت) لیتردد پیغه مبهرمان پرسیری لی نه کرد له سه رچی و چی کردووه، به لکو بی دهنگی لیتردد. جا نه گهر که سی ههروای ووت چاک وایه داوای باسکردنی لی نه کریت و هه لئریت که باسی تاوانه که نه کات و په شیمان بیتهوه، خوا بهرهمه بو بنده کانی، لیتره وه نهو: دهرته که ویت که بلاوکردنه وهی تاوانی خه لک چند خراب و ناشرینه له پروانگهی نایینی پیروزی نیسلامه وه.

حده به گومان دروست نیه

(۶۸۴ / ن / ۳۱۱۳) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَأَعْنَ بَيْنَ الْعَجَلَانِيَّ وَأَمْرَاتِهِ فَقَالَ شَدَّادُ بْنُ الْهَادِ: هِيَ الْمَرَأَةُ الَّتِي قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (لَوْ كُنْتُ رَاجِمًا أَحَدًا بغير بَيْنَةٍ لَرَجَمْتُهَا) قَالَ: لَا، تِلْكَ امْرَأَةٌ كَانَتْ قَدْ أُعْلِنَتْ فِي الْإِسْلَامِ. متفق عليه (خ / ۵۳۱۰، ۵۳۱۶، ۶۸۵۵، ۶۸۵۶، ۷۲۳۸ (م / ۱۴۹۷) كذا رواه النسائي (۱۷۱/۶) احمد (۱/ ۳۳۵، ۳۳۶، ۳۳۷، ۳۶۵).]

له عه بدوللای کوری عه باسه وه (خوایی دانی بی) هاتوه، که بهراستی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه فرینکردنی دانا له نیوان عه جلانی و خیزانه کیدا، جا شه داد وتی: نه وه نهو ثافره ته بوو که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموی: (نه گهر من به بی شایه ت و به لگه که سینکم سه نگسار بگردایه نهو ثافره تم سه نگسار نه کرد)

وتی: نه خیر، نه وه نافرته تیک بوو له ناو مسولمانان دیار بوو به داوین پیسی نه ناسرا به لام نه شایه تی له سهر بوو نه خویشی دانی پیدانه نا، واته: به گومان له سهر خه لک حه د سابت ناییت.

(۶۸۵ / ن / ۳۱۱۷) - [وَعْنَهُ قَالَ: قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: كَانَ فِيَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ آيَةَ الرَّجْمِ فَقَرَأْنَاهَا وَعَقَلْنَاهَا وَوَعَيْنَاهَا وَرَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَرَجَمْنَا بَعْدَهُ فَأَخْشَى أَنْ طَالَ بِالنَّاسِ زَمَانٌ أَنْ يَقُولَ قَائِلٌ: وَاللَّهِ مَا نَجِدُ الرَّجْمَ فِي كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى، فَيَضِلُّوا بِتَرْكِ فَرِيضَةِ أَنْزَلَهَا اللَّهُ تَعَالَى، وَالرَّجْمُ فِي كِتَابِ اللَّهِ حَقٌّ عَلَى مَنْ زَنَى إِذَا أَحْضَنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ، إِذَا قَامَتِ الْبَيِّنَةُ أَوْ كَانَ الْحَبْلُ أَوْ الْأَعْتِرَافُ. رواه الجماعة أحمد (۲۳/۱، ۲۴، ۴۰، ۴۷، ۵۵) وابوداود (۴۴۱۸) والترمذی (۱۴۳۲) ابن ماجه (۲۵۵۳) الا النسائی (خ/ ۶۸۲۹) (م/ ۱۶۹۱)].

وه هه ره له وه وه (خوالی پازی بن) هاتوه، كه وتویه تی: عومه ری کوری خه تاب وتویه تی: له وانهی كه خوا ره وانهی کردوه نایه تی سه نگسار کردنه، جا نیمه خویندمانه وه لئی تیگه یشتین و پاراستمان وه پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سه نگساری کردوه و نیمه ش پاش نه و سه نگسارمان کردوه، جا نه ترسم كه نه گهر زه مان زور درپزه ی کیشا یه کیك بلئی: به خوا له قورنانی خوا دا ره جم نییه جا گومرا بن به هوئی وازهینان له پیویستیك كه خوا ی بالاده ست دایبه زاندوه وه سه نگسار کردن له قورنانه که ی خوا دا، سابته و راسته له سهر نه و که سه ی که زینا بکات هه رکاتی نیکاحی حه لالی به خویشه وه دیبی له پیواو و له ژنان هه رکاتی شایه ت هه بوو یان بارداری - الحمل - یان دانپیدانان.

(۶۸۶ / ن / ۳۱۲۷) - [عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ أَنَّ امْرَأَةً مِنْ جُهَيْنَةَ آتَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهِيَ حُبْلَى مِنَ الزَّانِي فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَصَبْتُ حَدًّا فَأَقِمْهُ عَلَيَّ فَدَعَا نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلِيَّهَا فَقَالَ: أَحْسِنِ إِلَيْهَا فَإِذَا وَضَعَتْ فَأَتِنِي ((ففعل، فأمر بها رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فشددت عليها ثيابها، ثم أمر بها فرجمت ثم صلى عليها. فقال عمر: تصلى عليها، يا رسول الله وقد زنت؟! قال: ((لقد تابت توبة لو قسمت بين سبعين من أهل المدينة لو سعتهم، وهل وجدت أفضل من أن جادت بنفسها لله؟! رواه الجماعة احمد (۴/۲۹)، ۴۳۰، ۴۳۵، ۴۳۶، ۴۳۷، ۴۴۰) النسائي (۴/۶۳ — ۶۴) الآ البخاري وابن ماجه (م/۱۶۹۶) (وابوداود/۴۴۴۱) والترمذی (۱۴۳۵)].

له عيمرانی کوری حوسه يينه وه (خوالی پانی بن) هاتوه که بهراستی نافرته تیک له تیره ی جوهه يینی هاته خزمهت پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) باردار بوو له زیناوتی: نهی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) دو چاری هه دووم جی به جیتی بکه له سهرم، جا پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) بانگی سه ره رسته که ی کردو فهرموی: ((چاک ره فتاری له گه لدا بکه، هه رکاتی مناله که ی بوو، بؤم بهینه وه)) نه ویش وایکرد، جا پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) سه بارهت بهو فرمانی داو پو شاکه که ی چاک پیچرا پییه وه نهوسا فرمانی داو سه ننگسار کرا له پاشان نویژی له سه ره کرد، عومه ره پیی وت: نویژی له سه ره نه که یته نهی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) نهو که زینای کردو وه؟! فهرموی بهراستی تهوبه یه کی وایکردو وه که نه گهر دابهش بکریت به سه ره هفتا نه فه ره له خه لکی مه دینه دا هه مویان نه گریته وه، ثایا بهر پزتر له وکه سهت ده سته که وتوه که گیانی خوئی به خشیه وه له بهر خوا؟

باسی دواخستنې حهد له وانې که به هانه یه کیان هه بی وه کو بارداری و نه خووشی

(۶۸۷ / ن / ۳۱۲۸) - [عَنْ عَلِيٍّ ، قَالَ: أَنَّ أُمَّةً لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زَنَتْ فَأَمَرَنِي أَنْ أَجْلِدَهَا فَاتَيْتُهَا فَإِذَا هِيَ حَدِيثَةٌ عَاهِدٍ بِنَفْسٍ فَخَشِيتُ أَنْ أَنَا جَلِدْتُهَا أَنْ أَقْتُلَهَا، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (أَحْسَنْتَ) أَتْرُكُهَا حَتَّى تَمَاطِلَ) رواه احمد (۱/ ۱۵۶) ومسلم (۱۷۰۵) والترمذی (۱۴۴۱) وصححه].

له عه لیه وه (خوایی پانی بڼ) هاتوه، که وتویه تی: به راستی که نیزه کیکی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زینای کردو فرمانی پیدام که تازه یانه ی لیبدهم منیش هاتمه لای که چی له وکاته دا تازه له عوزر پاک بووه منیش ترسام که نه گهر تازیانه ی لی بدهم - چونکه کهم خوین بووه - بمریت، جا نه وهم بو پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسکرد، فهرموی: ((چاکت کردووه وازی لی پینه تا به باشی دیته وه سهر حال)).

باسی ئەوانەى كە زینا لەگەڵ مەحرەمیان دا بگەن یان ئیش گەلی لوت ئەنجام بدەم

(۶۸۸ / ن / ۳۱۳۱) - [عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ قَالَ: لَقِيتُ خَالِي وَمَعَهُ الرَّأْيَةُ فَقُلْتُ أَيْنَ تُرِيدُ؟ قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى رَجُلٍ تَزَوَّجَ امْرَأَةً أَبِيهِ مِنْ بَعْدِهِ أَنْ أَضْرِبَ عُنُقَهُ وَأَخَذَ مَالَهُ. رواه الخمسة وكنه يذکر ابن ماجه والترمذی أَخَذَ الْمَالَ أَحْمَدُ (۴/۲۹۷، ۲۹۵، ۲۹۲، ۲۹۰) ابوداود (۴۴۵۷) وابن ماجه (۲۶۰۷) والترمذی (۱۳۶۲)].

لەبەرئایى كورپی عازیبهوه (خوایى پازى بن) هاتوه، كه وتویهتى: گەیشتمه خالم ئالایه كى بە دەستهوه بوو وتم: بۆ كوی؟
وتی: پیغه مبهرى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) من ناردووہ بۆلای پیاویك كه ژنى باوكی لەپاش باوكی هیناوه كه بدەم له گەردەنى و ماله كەى وەرگرم.

(۶۸۹ / ن / ۳۱۳۴ش) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (مَنْ أَتَى بِهَيْمَةَ فَلَا حَدَّ عَلَيْهِ) رواه الترمذی (۵۷/۴) عقب الحديث (۱۴۵۵) و ابوداود (۴۴۶۵) والنسائی (۴/۳۲۳)]

له عەبدوللای كورپی عەباسهوه (خوایى پازى بن) هاتوه، كه هەر كەسى بچیتته لای بى زمانى حەدى لەسەر نییه.

له مباره وه فهرموده ی دژی نه مه هاتوه، به لام نه م فهرموده یه دروستره ههروه ها ده باره ی نه وانه ی که ئیشی گه لی لوت نه که ن تاوانیکی گه وره یه و - زانایان دو به شن به شیکیان نه لی بکوژرین و به شیکیان نه لی وه کو زینا وایه، جا نه وه ی که نیکاحی دروستی دیبئ بوخوی، سه نگسار نه کریت نه گینا سه د تازیانه ی لی نه دریت و له مباره وه فهرموده هه یه به لام له بهر نه وه ی که سه نه ده کانیا ن لاواز بوو نه م نووسین، به سه که بزاین گه لی پیغه مبه رتک له بهر نه و ره وشته پیسه له ناوبران.

۶۹۰/ن/۳۱۳۸- [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: إِذَا زَنَتْ أُمَّةٌ أَحَدِكُمْ فَتَبَيَّنَ زَنَاهَا فَلْيَجْلِدْهَا الْحَدَّ وَلَا يَشْرَبْ عَلَيْهَا ثُمَّ إِنْ زَنَتْ فَلْيَجْلِدْهَا الْحَدَّ وَلَا يَشْرَبْ عَلَيْهَا ثُمَّ إِنْ زَنَتْ فَلْيَبْعِهَا وَلَوْ بِحَبْلِ مِنْ شَعْرٍ] متفق عليه ورواه احمد في رواية وابوداود وذكرا فيه في الرابعة الحد والبيع (خ/۲۲۳۲، ۲۲۴۳، ۶۸۳۷، ۶۸۳۹، ۱۱۵۳، ۲۱۵۲) (م/۱۷۰۳) احمد (۴/۱۱۷، ۱۱۶).

له نه بو هوره يره وه (خوالی پازی بن) هاتوه، له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهرمویه تی: هه رکاتی که نیه کیکی یه کی، له ئیوه زینای کردو ئاشکرا بوو با تازه یانه ی لی بدات و لومه ی نه کات له پاشان نه گهر هه م زینای کرد با تازیانه ی لی بدات و لومه ی نه کات له پاشان نه گهر بو جاری سیه م زینای کرد با بیفروشیت نه گهر به گورسیکی موو بووه... وه له ریوایه تی ئیمام نه حمده و نه بوداودا هاتوه: له جاری چواره مدا (حه د لیدان و فروشتن) هاتوه.

دهستی دز نه بریت

(۶۹۱ / ن / ۳۱۴۲) - [عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْطَعُ يَدَ السَّارِقِ فِي رُبْعِ دِينَارٍ فَصَاعِدًا] رواه الجماعة (خ/ ۶۷۹۸).
۶۷۹۷ (م/ ۱۶۸۶) احمد (۳۶/۶) وابوداود (۴۳۸۳) والترمذی (۱۴۴۵) النسائی
[۷۸.۷۹/۸].

له دایکی باوه پدارانه وه خاتون عائشه (خوالیتی پازی بی) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهستی دزی بریوه له سهر رویعه دیناریک و زیاتر.
(۶۹۲ / ن / ۳۱۴۴) - [عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: لَا قَطْعَ فِي ثَمَرٍ وَلَا كَثْرٍ] رواه الخمسة احمد
(۳/ ۴۶۴، ۴۶۳)، (۱۴۰، ۱۴۱/۵) وابوداود (۴۳۸۸) والترمذی (۱۴۴۹) النسائی (۸۷/۸) -
۸۸ وابن ماجه (م/ ۲۵۹۳).

له رافیعی کوری خه دیمه وه (خوالیتی پازی بی) هاتوه، که وتویه تی: بیستم له پیغه مبهری خوا وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که شه یفه رمو: دهست برین نییه له بهروبوومداو شه کری ناو نمامی خورمادا.

۶۹۳/ ن / ۳۱۴۹) - [عَنْ جَابِرٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَيْسَ خَائِنٌ وَلَا مُنْتَهَبٌ وَلَا مُخْتَلِسٌ قَطْعٌ) رواه الخمسة وصححه احمد (۳/ ۳۸۰) وابدودود (۴۳۹۲، ۴۳۹۱) والترمذی (۱۴۴۸) النسائی (۸۸/ ۸۹/ ۸) وابن ماجه (۲۵۹۱)].

له جابیره وه (خوالی پی پازی بن) هاتوه له پیغهمبهره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که فرمویه تی: بو خیانهت کردنی خائینان و تالانکردنی تالانچیان و شت فراندنی فریتران دهست برین نییه، چونکه ناشکران و خاوهن مال ده توانی پاریزگاری له خوئی بکات، یان بهناسینی نه وانه له پاشدا هه ولئی وهرگرته وه ی بدات.

۶۹۴/ ن / ۳۱۵۰) - [عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: كَانَتْ مَخْزُومِيَّةٌ تَسْتَعِيرُ الْمَتَاعَ وَتَجَحُّدُهُ فَأَمَرَ النَّبِيُّ بِقَطْعِ يَدِهَا) رواه احمد (۲/ ۱۵۱) والنسائی (۷۰، ۷۱/ ۸) وابدودود (۴۳۹۵)].

له عه بدوللای کوری عومره وه (خوالی پی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی - ئافره تیککی تیره ی - مه خزومی که له وه لی به نه مانهت ده برد له پاشان له ژیری ده داو نه یئه دایه وه، جا پیغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمانیدا به برینی دهستی.

۶۹۵/ ن / ۳۱۵۶) - [وَعَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ تَعَاَفُوا الْخُدُودَ فِيمَا بَيْنَكُمْ فَمَا بَلَغْنِي مِنْ حَدٍّ فَقَدْ وَجَبَ] رواه النسائی (۷۰/ ۸) وابدودود (۴۳۷۶)].

وه ههر له وه وه (خوالی پی پازی بن) هاتوه، که به راستی پیغهمبهری حوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمویه تی: چاویوشی بکهن له یه کتر له سنوره کاندا (الحدود) له نیوان خوتانداو - نه یگه یهنن به من، چونکه - نه وه ی که گه یشته لای من نیتر نه وه پیویست نه بن،

واته حاکم بۆی نییه چاوپۆشی له سنووره کانی شهرع بکات، به لام خه لک نه توانن له نیوان خۆیاندا چاوپۆشی له یه کتر بکهن، وه نه م فهرموده ی بهردهم باشتر شته که روون نه کاته وه.

(۶۹۶ / ن / ۳۱۵۹) - [عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ قُرَيْشًا أَهَمَّتْهُمُ الْمَرْأَةُ الْمَخْزُومِيَّةُ الَّتِي سَرَقَتْ قَالُوا مَنْ يُكَلِّمُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَنْ يَجْتَرِيءُ عَلَيْهِ إِلَّا أَسَامَةَ حِبُّ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَكَلَّمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: اتَّشَفَعُ فِي حَدِّ مَنْ حُدِّدَ اللَّهُ؟ ثُمَّ قَامَ فَخَطَبَ، فَقَالَ: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا ضَلَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، أَنَّهُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الشَّرِيفُ تَرَكَوهُ، وَإِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الضَّعِيفُ أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحِدَّ. وَإِنَّمَا اللَّهُ! لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ لَقَطَعْتُ مُحَمَّدٌ يَدَهَا)) رواه الجماعة إلا ابن ماجه (خ/ ۶۸۸۷) (م/ ۱۶۸۸) احمد (۶/ ۶۲) وابوداود (۴۳۷۴) والترمذی (۱۴۳۰) النسائی (۷۲، ۷۳، ۷۴/ ۸).]

له دایکی باوه پدارانه وه خاتون عائشه (خوالی پانی بن) هاتوه که به پراستی قوره ییش زۆر به په روژ بوون بۆ نه و نافرته مه خزوومیه ی که دزی کردبوو - پیمان ناخۆش بوو دهستی بریت چونکه له تیره یه کی ناودار بوو - وتیان کی قسه بکات له گه ل پیغه مبهردا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وه کی توانایی هیه بیجگه له ئوسامه که خۆشه ویستی پیغه مبهره؟ جا ئوسامه - له و باره وه - قسه ی له گه ل پیغه مبهردا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد، فهرموی: (تکا بۆ هه دیک نه که ییت له هه ده کانی خوا؟!) له پاشان هه ستاوه و خوتبه یه کی خۆینده وه و فهرموی نه ی خه لکینه نه وه کو گو مپرابوون نه وانیه ییش ئیوه - ته نه ها به هۆی نه وه وه بووه که - نه گهر شه ری فیان دزی بکردایه وازیان

لئى نه هيناهه نه گهر بئى هيزيان دزى بگردايه حديدان لئى نه دا، به خوا قه سه م نه گهر فاتيمه ي كچى موحه مه د (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دزى بكات، موحه مه د (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده ستي نه بري ت.

(۶۹۷ / ن / ۳۱۶۱) - [عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (جَاهِدُوا النَّاسَ فِي اللَّهِ الْقَرِيبَ وَالْبَعِيدَ وَلَا تَبَالُوا فِي اللَّهِ لَوْمَةً لِأَيِّمْ وَأَقِيمُوا حُدُودَ اللَّهِ فِي الْحَضَرِ وَالسَّفَرِ) رواه عبدالله بن احمد فى مُسْنَدِ أَبِيهِ (۳۱۴، ۳۱۶، ۳۲۶/۵)]

له عوباده ي كورى ساميته وه (خوالئى پازى بن) هاتوه، كه به راستى پينغه مبهرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمويه تى: غه زاي خه لك بكه ن له بهر خوا، نزيك و دوور گويمه دهنه سه رزه نشتى سه رزه نشت كاران، وه حده ده كاني خوا نه نجام بدن له مال و له كارواندا و اته هيچ شتيك نه بئى به هوئى ته مه لئيتان و گوشه نشينيتان و له هه مو كاتيكا - كه سنوورى خودا به زينرا - تو له وه رگرتنه وه يه كسان بيت لاتان چ له مال و چ له كاروانى دا و نه فهرمودانه ي كه نه وه ده گه يه نن له كاتى غه زاو له سه فهردا حدوده كان جي به جي ناكري ن ناگه نه پله ي نه فهرموده يه.

(۶۹۸ / ن / ۳۱۶۲) - [عَنْ أَنَسِ بْنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: (شَرِبَ الْخَمْرَ فَلْيَجْلِدْ بِجَرِيدَتَيْنِ نَحْوَ أَرْبَعِينَ قَالَ: وَقَعَلَهُ أَبُو بَكْرٍ، فَلَمَّا كَانَ عُمَرَ اسْتَشَارَ النَّاسَ، فَقَالَ: عَبْدُ الرَّحْمَنِ: أَخْفِ الْحُدُودِ ثَمَانِينَ فَأَمَرَ بِهِ عُمَرُ. رواه الجماعة الا البخارى والترمذى (م/ ۳۵/۱۷۰۶) احمد (۱۱۵، ۱۷۶/۳) وابوداود (۴۴۷۹) والترمذى (۱۴۴۳) ابن ماجه (۲۵۷۰)].

له نه نه سه وه (خوایلی پازی بن) هاتوه، که به راستی پیغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیاویکی هینرایه لا که شهرابی خواردبوه وه به لاسکی هیشوی خورما نزیکه ی چلی لیدا. وتی: نه بو به کریش ههروای کرد، جا له کاتیکا عومهر بوو به خلیفه - پرسى به خه لک کرد - سه بارت به چندیه تی هدی شهراب خور - عه بدوره حمان وتی: سوکترین حد ههشتا تازیانه یه - بابکریت به ههشتا - جا عومهر فرمانی دا به وه ههشتا تازیانا بو شهراب خور.

۶۹۹/ن/۳۱۷۶ - [عَنْ جَابِرٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: إِنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فَاجْلِدُوهُ فَإِنْ عَادَ فِي الرَّابِعَةِ فَاقْتُلُوهُ] قَالَ: ثُمَّ أُوتِيَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعْدَ ذَلِكَ بِرَجُلٍ قَدْ شَرِبَ فِي الرَّابِعَةِ فَضْرَبَهُ وَلَمْ يَقْتُلْهُ.. رواه النسائي في الكبرى (۲۵۷/۳) برقم (۲،۵۳،۵۳۰۳) والحاكم (۳۷۳/۴).

له جابیره وه (خوایلی پازی بن) هاتوه له پیغهمبهر وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهرمویه تی: هه رکه سی شهراب بخواته وه تازیانه ی لی بدن جا نه گهر جاری چواره م خواردیسه وه بیکورن) نه لی: پیغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له پاشان پیاویک هینرایه خزمه تی که جاری چواره می بوو شهرابی خواردبوه وه لییداو نه یکوشت، واته فرمانی کوشتن هه لوه شاهه ته وه^(۱).

(۷۰۰ / ن / ۳۱۸۱) - [عَنْ أَبِي بُرْدَةَ بْنِ نَيْارٍ، أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: لَا يُجْلَدُ فَوْقَ عَشْرَةِ أَسْوَاطٍ إِلَّا فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ تَعَالَى] رواه الجماعة (خ/ ۶۸۴۸، ۶۸۵۰) (م/ ۱۷۰۸) والترمذی (۱۴۶۳) وابن ماجه (۲۶۰۱) واحمد (۴۶۶/۳) وابوداود (۴۴۹۱، ۴۴۹۲) النسائي (۳۲۰/۴) في الكبرى.

(۱) ته ماشای هه مان ژماره بکه، له سه چاره ی پیشور.

له باوکی بوردهی کوری نییاره وه (خوالئی پازی بی) هاتوه، که بهراستی بیستووویه تی
له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که نه یفرمو: ((زیاتر له ده تازیانه نادریت له
هیچ که سیك - مه گهر له هه دیک له هه ده کانی خوای بالادهست بیست -))، بونی
زیندان و به کارهینانی تول به شیویه کی که مو بو مۆچاندن ره وایه، وه کو خه لیفه کان
نه نجامیان داوه.

باسی دژایه تی خواو پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) و ریگاگرتن

(۷۰۱ / ن / ۳۱۸۳) - [عَنْ قَتَادَةَ عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ نَاسًا مِنْ عُكْلٍ وَعُرَيْنَةَ قَدِمُوا عَلَى النَّبِيِّ وَتَكَلَّمُوا بِالْإِسْلَامِ فَاسْتَوْخَمُوا الْمَدِينَةَ فَأَمَرَ لَهُمُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِذُودٍ وَرَاعٍ، وَأَمَرَهُمْ أَنْ يَخْرُجُوا فَلْيَشْرَبُوا مِنْ آبِهَا وَآبِهَا. فَاذْهَبُوا حَتَّى إِذَا كَانُوا بِنَاحِيَةِ الْحَرَّةِ كَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ، وَقَتَلُوا رَاعِيَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَسْتَأْفُوا الذُّودَ. فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَبَعَثَ الطَّلَبَ فِي آثَارِهِمْ، فَأَمَرَ بِهِمْ فَسَمَرُوا أَعْيُنَهُمْ وَقَطَعُوا أَيْدِيَهُمْ، وَتَرَكُوا فِي نَاحِيَةِ الْحَرَّةِ حَتَّى مَاتُوا عَلَى حَالِهِمْ. رَوَاهُ الْجَمَاعَةُ وَزَادَ الْبُخَارِيُّ قَالَ قَتَادَةُ: بَلَّغْنَا أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعْدَ ذَلِكَ كَانَ يَحُثُّ عَلَى الصَّدَقَةِ وَيُنْهَى عَنِ الْمُثْلَةِ.]

واحد (۱۶۳/۳، ۱۷۰، ۱۷۷، ۲۳۳، ۲۸۷، ۲۹۰) و ابوداود (۴۳۶۷، ۴۳۶۸) و الترمذی (۷۲، ۱۸۴۵، ۲۰۴۲) و النسائی (۹۷/۷) و ابن ماجه (۲۵۷۸) و زیاده البخاری (۴۱۹۲) (خ/۱۰۱، ۵۶۸۶، ۵۷۲۷) (م/۳/۱۶۷۱).

له قهتاده وه له نه نه سه وه (خوایزی دازی بی) هاتوه که بهراستی خه لکیک له تیره ی عوکل و عورهینه هاتنه خزمهت پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) وه کو مسولمان قسه یان کرد، نینجا شاری مه دینه یان بی ناخوش بوو له بهر نه خوشیه که ی که دوو چاریان بوو،

نه بهر نه وه پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمانی دا، که چند و شتریک و شوانیک بۆ خزمه تی نه وان له مه دینه ده رچن و له میزو شیر ی نه و حوشرانه بخۆن - تا چاک بینه وه - جا رۆیشتن تا گه یشتنه ناوچه بهرده لانه که ی مه دینه، له پاش نیسلام بوون کافر بوونه وه و شوانه که یان کوشت و وشتره کانیا ن برد. جا نه وه هواله گه یشته پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و خه لکی نارد به شوینیا ندا - گرتنیا ن و هینیا نانه وه خزمه تی پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - نینجا فهرمانی کرد که چاویان داغ کرا و ده ستیا ن برا و له گو شه یه کی نه و بهرده لانه داوا زیا ن لی هینرا تا به و شیوه یه مردن، چونکه نه وانه پاشگه زبوونه وه و که سیکیان کوشت و وشتره کانیا ن دزی که هه ریه ک له وانه خۆی تۆله ی تاییه تی هه یه .

... نیمامی بوخاری نه مه ی زیاد کردو وه، که قه تاده و تویه تی: پیمان گه یشتو وه له پیغه مبهه وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دوا ی نه و رودا وه هه می شه خه لکی هه لته نا له سه ر چاکه و بهرگری نه کرد له ناشرین کردنی کوژرا و، واته نه م چا و داخ کردن و دانانه تا به هیواش بر نه ی لابر دو بهرگری لی کرد پاش نه و روودا وه، والله أعلم.

دهرچوههکان (الخوارج)

(۷۰۲ / ن / ۳۱۸۷) - [عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ (سَيُخْرَجُ قَوْمٌ فِي آخِرِ الزَّمَانِ حِدَاثُ الْأَسْنَانِ سُفْهَاءُ الْأَحْلَامِ، يَقُولُونَ مِنْ قَوْلِ خَيْرِ الْبَرِيَّةِ لَا يُجَاوِزُ إِيْمَانُهُمْ حَنَاجِرَهُمْ يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ فَأَيْنَمَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاقْتُلُوهُمْ، فَإِنَّ فِي قَتْلِهِمْ أَجْرًا لِمَنْ قَتَلَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ رواه الجماعة عن احمد (۱/۸۱، ۱۱۳، ۱۳۱) وابوداود (۴۷۶۷) والنسائي (۱۱۹/۷) الآ الترمذی وابن ماجه (خ/۳۶۱۱، ۵۰۵۷، ۶۹۳۰ (م/۱۰۶۶/۱۵۴)].

له پيشه‌وای باوهردارانه‌وه عه‌لی کوری نه‌بو تالب (خوالتی پازی بن) هاتوه، که وتویه‌تی: بیستوومه له پیغه‌مبه‌ری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که نه‌یفه‌رمو: ((به‌م زووانه له کۆتاییه‌کانی زه‌ماندا گه‌لیک دین که منالّن و کهم عه‌قلن، له‌بارهی به‌شیتک له قسه‌کانی چاکترین دروستکراوی خواوه (محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)) قسه نه‌که‌ن که باوهره‌کانیان له قورگیان نه‌چوه‌ته خواره‌وه، ده‌رئه‌چن له ناین هه‌روه‌کو چۆن تیر له نیچیر ده‌رئه‌چیّت، جا له‌هه‌رکوی پیمان گه‌یشتن بیان‌کوژن به‌راستی له‌کوشتنی نه‌وانه‌دا پاداش هه‌یه بۆ بکوژانیان له‌رۆژی قیامه‌تدا.

خوگوتن سه بارهت به سته می فرمانه هوایانی مسولمان

(۷۰۳ / ن / ۳۱۹۴) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ رَأَى مِنْ أَمِيرِهِ شَيْئًا يَكْرَهُهُ فَلْيَصْبِرْ فَإِنَّهُ مَنْ فَارَقَ الْجَمَاعَةَ شِبْرًا فَمَاتَ فَمِيتَتُهُ جَاهِلِيَّةٌ) متفق عليه (خ / ۷۱۵۴) (م / ۱۸۴۹ / ۵۵) واحمد (۱ / ۲۷۵، ۲۹۷، ۳۱۰).

له عه بدوللای کوری عه باسه وه (خوایی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: هه ر کام له ئیوه له نه میره که ی خوی شتیکی دی که پیی ناخوش بوو با خو یگری - و جیا نه بیته وه - به راستی هه ر که سی له کومه لی - مسولمانان - به نه ندازه ی بستیک جیا بیته وه و بمریت نه وه مردنه که ی نه زانانیه، واته وه کو سه رده می نه زانی و نه فامی حیسابی بو نه کریت، والله أعلم.

(۷۰۴ / ن / ۳۱۹۵) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَسَيَكُونُ خُلَفَاءُ فَيَكْثُرُونَ) قَالُوا: فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قَالَ: فُوا بِيَعَةَ الْأَوَّلِ فَلِأَوَّلٍ ثُمَّ أَعْطُوهُمْ حَقَّهُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ سَأَلَهُمْ عَمَّا اسْتَرَعَاهُمْ) متفق عليه (خ / ۳۴۵۵) (م / ۱۸۴۲) واحمد (۲ / ۲۹۷).

له نه بو هورهیره وه (خوالی پازی بن) هاتوه له پیغه مبهروه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که
 فهمویه تی: کاروباری کورانی یه عقوب (بهنی ئیسرائیل) پیغه مبهران به ریودین
 نه برد، هرکاتی پیغه مبهریک له دنیا ده رچوايه پیغه مبهریکی تر نه هاته جیگای.
 وه به راستی له پاش من پیغه مبهر نییه، بهم زوانه جینشین نه بن، که زور نه بن.
 وتیان: چ فرمانیکت هه یه بۆمان؟ فهموی: نهو په یمانه ی که پیمان نه دهن بیدنه
 سه ری که له دوا ی یه که له پاشان مافی خویانیان پی بدهن، به راستی خوا پرسیاریان لی
 نه کات سه بارهت به وانه ی که له ژیر ده ستیان بوون.

(۷۰۵ / ن / ۳۱۹۸) - [عَنْ عَرْفَجَةَ الْأَشْجَعِيِّ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (مَنْ آتَاكُمْ وَأَمْرُكُمْ جَمِيعٌ عَلَى رَجُلٍ وَاحِدٍ، يُرِيدُ أَنْ يَشُقَّ عَصَاكُمْ، أَوْ يُفَرِّقَ جَمَاعَتَكُمْ - فَاقْتُلُوهُ) رواه مسلم (م/ ۱۸۵۲/ ۶۰،
 واحمد (۴/ ۲۶۱-۳۴۱) و ابو داود (۴۷۶۲) والنسائي (۷/ ۹۳، ۹۲).]

له عه ره فجه وه (خوالی پازی بن) هاتوه که وتویه تی: بیستم له پیغه مبهری خوا وه
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که نه یفه رمو: هه رکه سیك هاته لاتان و ئیوه یه کبوون
 به سه ره رشتی یه ک پیاوو یستی هیزه که تان به شکات - یان کۆمه له که تان له یه ک
 جیا بکاته وه - بیکوژن، به لی بهش بهشی و جیا بوونه وه نه وه نده پر مه ترسییه بی
 دوود لی پیغه مبهری (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) داناو دلسوژ نه فه رمویت نه وه ی که هه ولی
 بهش به شیتان نه دات بیکوژن، هه رکه سیك بیت، جا با بانگه واز که رانی حیزبایه تی
 له ناو ئیسلامدا ته ماشای خویان بکه نو ههروه ها تیکده رانی ریزی مسولمانانیش
 به ناو ناتوره ی جیا جیا. له خوا بترسن، کهش و فشی دنیا نه وه نده نابات دوا یی دیت،
 پاشه پرژ سه خته.

باوهر کردن به ساحیران

۷۰۶ / ن / ۳۲۰۸ - [عَنْ صَفِيَّةَ بِنْتِ أَبِي عُبَيْدٍ عَنْ بَعْضِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ لَهُ صَلَاةً أَرْبَعِينَ لَيْلَةً] رواه احمد
 [(۶۸/۴)(۳۸۰/۵) ومسلم (۲۲۳۰)]

له سه فيهی کچی شه بو عوبه ییده وه (خوالهی پانی بن) له هه ندی له خیزانه کانی پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و له پیغه مبه ره وه هاتوه که فهرموده تی: ((هر که سیك بجیته لای فالچی هک و پرسیاری شتیکی لی بکات خوا نویژی چل شه وی لی وه رناگریت، وه نه گهر باوهری پی بکات کافر شه بی وه کو له فهرموده ی (فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أَنْزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ/ رواه احمد ومسلم) هاتوه. نه ستیره گیرانیش به شیکه له سیحر وه کو له فهرموده ی (مَنْ اقْتَبَسَ عِلْمًا مِنَ النُّجُومِ، اقْتَبَسَ شُعْبَةً مِنَ السُّحْرِ، زاد ما زاد) رواه احمد وابوداود وابن ماجه)، واته هدرکه سیك زانینیک له نه ستیره وه وه رگریت به شیک له سیحری وه رگرتووه، زورتر شه بیت هه تا زیاتر بزانی، وه ساحیر هده که ی کوشتنه وه کو له هه ندی ریوایه تدا هاتوه^(۱)، به لام ریوایه ته کان زر به هیتر نه بوون لی ره دا تو مارم نه کردن.

(۱) ته ماشای ژماره (۳۲۰۱-۳۲۰۳)، له سه رچاوه ی پیشوو، بکه.

(۷۰۷ / ن / ۳۲۰۶) - [عَنْ أَبِي مُوسَى أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: ثَلَاثَةٌ لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ: مُدْمِنٌ خَمْرٍ وَقَاطِعٌ رَجِمٍ وَمُصَدِّقٌ بِالسَّحْرِ] روى احمد (۳۹۹/۴) وابن حبان (۱۳۸۱-موار) وابويعلى (۷۲۴۸) والحاكم (۱۴۶/۴).

له نه بو موساوه (خوالی پازی بن) هاتوه له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهرموده تی: سیان ناچینه به هه شته وه نه و که سه ی هه میشه شهراب بخواته وه، وه نه ودی که په یوه ندی خزمایه تی نه پچریت وه نه وه ی که باوه ر به جادو نه کات و به راستی نه زانی.

کوشتنی نه و که سه ی

که جوین به پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) بدات

(۷۰۸ / ن / ۳۲۱۳) - [عَنْ الشَّعْبِيِّ عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ يَهُودِيَّةً كَانَتْ تَشْتُمُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَتَقَعُ فِيهِ ، فَخَنَقَهَا رَجُلٌ حَتَّى مَاتَتْ فَأَبْطَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دَمَهَا] رواه ابوداود (۴۳۶۲).

له شه عبیه وه له پیشه وای باوه دردارانه وه عه لی (خوالی پازی بن) هاتوه، که به راستی نافرته تی کی جووله که جوینیدا به پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و قسه ی ناشرینی پی نهوت، پیاویک ده ستینایه بینی تا خنکانی، جا پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

خوینه که ی به تال کرده وه، واته خوینی نه دا. به لام له سه ر تانه و ته شه ری رووت ناکوریت، وه کو له م فهرموده دا ده رته که ویت:

۷۰۹۱/ن/۳۲۱۵- [عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: مَرَّ يَهُودِيٌّ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: السَّامُ عَلَيْكَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ((وَعَلَيْكَ)) فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ((أَتَدْرُونَ مَا يَقُولُ؟ قَالَ: السَّامُ عَلَيْكَ!)) قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَلَا نَقْتُلُهُ؟ قَالَ: لَا، إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ فَقُولُوا وَعَلَيْكُمْ) رواه احمد (۳/۲۱۸، ۲۱۰) والبخاری (۶۹۲۶).

له نه سه وه (خوالی پازی بی) هاتوه، که وتویه تی: جو له که یه ک دای به لای پیغه مبهردا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و وتی - سام وعه له یکم - واته: بمريت. جا پیغه مبهردا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی - وه تویش - .

ئینجا پیغه مبهردی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: ئایا نه زانن چی نه لی؟ فهرموی: نه لی مردن له سه ر تو))، وتیان نه ی پیغه مبهردی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه یکورین؟

فهرموی: ((نه خیر، هه رکاتی خاوه ن پهراوه کان سه لامیان لیگردن، ئیوه بلین (وه عه له یکوم/ وه له سه ر ئیوه ش بیئت) جا نه گهر چاکیان ووتبو بوخویشیان چاکه وه نه گهر خرابیان ووت به م شیوه وه لامتان داوونه ته وه.

پاشگهز بوونهوه له نایین

(۷۱۰ / ن / ۳۲۱۶) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَاقْتُلُوهُ) رواه الجماعة الآ مسلمات (خ / ۳۰۱۷) احمد (۱ / ۲۸۲، ۲۲۰، ۲۱۹، ۲۱۷، ۲۸۳) وابوداود (۴۳۵۱) والنسائي (۷ / ۱۰۴) والترمذی (۱۴۵۸) وابن ماجه (۲۵۳۵)].

له عهبدو لئالی کورپی عه باسه وه (خوایی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمویه تی: ((هه رکه سی نایینی خوئی گۆری بیکوژن، واته پاش گۆراندن تهنه نایینی ئیسلام وه رنه گیریت جا هه رکه سی له ئیسلام پاشگهزیتته وه یان له نایینه که ی خوئی و نه یه ته سه ئیسلام جیاوازی نیه و نه کوژریت نه گهر چی له باره ی دووه مه وه قسه هه یه که نه گهر بگه ریتته وه سه ئیینه که ی خوئی وازی لی نه هینریت.

باسی جیهادو رهوشتی پیغمبهرمان

(۷۱۱ / ن / ۳۲۳۵) - [عَنْ أَبِي عَبَسَ الْحَارِثِيِّ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ (مَنْ أُغْبِرَّتْ قَدَمَاهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَيَّ النَّارِ) رواه احمد (۴۷۹/۳) والبخارى (۹۰۷، ۲۸۱۱) والنسائي والترمذی (۱۶۳۲)].

له باوکی عه بسی حاریسه وه (خوایتی پانی بن) هاتوه، که وتویه تی: بیستم له پیغمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که نه یفه رمو: هه رکه سیك هه ر دوو قچی توژاوی ببی له ریگای خوادا، خوا نه و که سه قه ده غه ده کات له ناگر)) وه له مباره وه ده یان فهرموده ی تر هه یه وه هندیکی - له گولزاری چا کاندا وه هندیکیش له پهرای (چل فهرموده قودسیه کاندا نوسراوه) و لییره دا دوباره یان ناکه ینه وه جا بوسودی زیاتر بچن له ویذا ته ماشایان بکه ن.

پيويسته له غمزا نيته، پاك بيت

(۷۱۲ / ن / ۳۲۵۱) - [عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الرَّجُلِ يُقَاتِلُ شَجَاعَةً، وَيُقَاتِلُ حَمِيَّةً، وَيُقَاتِلُ رِيَاءً فَأَيَّ ذَلِكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ فَقَالَ: (مَنْ قَاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةً لِلَّهِ هِيَ الْعُلْيَا، فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) رواه الجماعة وابدوداد (۲۵۱۷) والترمذی (۱۶۴۶) والنسائي (۲۳/۶) وابن ماجه (۲۷۸۵) (خ/۱۲۳، ۲۸۱۰، ۳۱۲۶، ۷۴۵۸) (م/۱۹۰۴) احمد (۳۹۲/۴، ۳۹۷، ۴۰۲، ۴۰۵، ۱۷).

له باوكى موساوه (خوالی پازی بن) هاتوه، كه وتویه تی: له پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) پرسیار کرا كه ته گهر پیاویک شه پ بکات له بهر زرینگایه تی، وه که سیک شه پ بکات له بهر ده مارگیری و که سیک شه پ بکات له بهر خویشان دان کامیان له پیگای خوادان؟ فه مووی: ((هه رکه سیک شه پ بکات بو شه وهی ئاینی خوا سه رکه ویت شه وه له پیگای خوادایه)) جا شه وانهی له و ژیانهدا شه پرو ناکوکی ته کهن باته ماشای خویمان بکهن بزنان کامیان بهندهی راسته قینهی خودان و بو شه شه پ ته کهن.

دهسکوت (غنیمه)

پاداشی مواهید کم نه کاتوه

(۷۱۳ / ن ۳۲۵۲) - [عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (مَا مِنْ غَازِيَةٍ تَغْزُو فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُصِيبُونَ غَنِيمَةً إِلَّا تَعَجَّلُوا ثَلَاثِي أَجْرِهِمْ فِي الْآخِرَةِ وَيَبْقَى لَهُمُ الثَّلَاثُ وَإِنْ لَمْ يُصِيبُوا غَنِيمَةً تَمَّ لَهُمْ أَجْرُهُمْ) رواه الجماعة وابوداود (۲۴۹۷) والنسائي (۱۷/۶) وابن ماجه (۲۷۸۵) الا البخارى والترمذى (م/۱۹۰۶) احمد (۱۶۹/۲)].

له عه بدوللای کوری عه مره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: بیستم له پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که نه یفه رمو: ((هیچ غه زاکه ریک نیه غه زاکات له ریگای خواداو دهستکه وتیان دهستکه ویت مه گهر نه وهی که په له کراوه بویان دووبهش له سئی بهشی پاداشه کهی دواروژییه وهیه که بهش له سئی بهشی بو نه مینیتته وه، وه نه گهر هیچ دهستکه وتیکیان دهست نه کوهوت پاداشته که بیان ته و او نه بئ - له روژی قیامه تا واته چند سودی دنیایی دهست که ویت له جهاددا نه وهنده سودی قیامه تی کم نه بیتته وه.

پرس کردن به باوک و دایک بو غهزا

(۷۱۴ / ن / ۳۲۵۹) - [وَعَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاسْتَأْذَنَهُ فِي الْجِهَادِ فَقَالَ: أَحْيِ وَالِدَاكَ؟) قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: (فَفِيهِمَا فَجَاهِدْ) رواه الجماعة الا اباداود (وابن ماجه / خ / ۳۰۰۴، ۵۹۷۲، والترمذی (۱۶۷۱) والنسائی (۱۰/۶) (م/۲۵۴۹/۵) (احمد ۱۶۵/۲، ۱۸۸، ۱۹۳، ۱۹۷، ۲۲۱)].

وه هه رله وه وه (خوایلی پازی بی) هاتوه، که وتویه تی: پیاویک هاته خزمه تی پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) داوای لی کرد که بچی بو غهزا، فهرموی (باوکت یا دایکت ماوه)، وتی: به لئی. فهرموی: تو بچو بو خزمه تکر دنیان - به وشیه وه - غهزا بکه)) به لئی له وکاتانه ی که غهزا فهرزی کیفایه بیت وایه و پیویسته باوک و دایک و خاوه ن قهرز ماوه ی بدن نه گینا نابی غهزا بکات، به لام غهزا بویه فهرزی عهین نه وه پیویست به ئیزنیان ناکات و دژایه تی فرمانی خوا ناکریت له بهر خاتری که س.

(۷۱۵ / ن / ۳۲۶۴) - [وَعَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: يَغْفِرُ اللَّهُ لِلشَّهِيدِ كُلِّ ذَنْبٍ إِلَّا الدَّيْنَ فَإِنَّ جَبْرِيلَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - قَالَ لِي ذَلِكَ] رواه احمد (۲/ ۲۲۰) ومسلم (۱۸۸۶/ ۱۱۹).

وه هه رله وه وه كه به راستی پیغمبهری خوا (منزل الله عليهم وسلم) فهرموده تی: خوا چاو پوشی نه کات له هه مو تاوانی کی شهید بیجگه له قهرز - به راستی جبره نیل شه وهی بی و تم ، واته ثاینی پیروزی نیسلام دان به مو لکی تاکی دا نه نیت و مافی هه مو که سیک نه پاریزیت و نایه لیت مالی کهس له ناو بجیت .

(۷۱۶ / ن / ۳۲۶۷) - [عن خُبَيْبِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ (بْنِ خُبَيْبٍ) عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ: آتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يُرِيدُ غَزْوًا، أَنَا وَرَجُلٌ مِنْ قَوْمِي وَلَمْ نُسَلِّمْ فَقُلْنَا: إِنَّا نَسْتَحِي أَنْ يَشْهَدَ قَوْمُنَا مَشْهَدًا لَا نَشْهَدُهُ مَعَهُمْ فَقَالَ: (أَسَلَّمْتُمَا) فَقُلْنَا: لَا. فَقَالَ: (إِنَّا لَا نَسْتَعِينُ بِالْمُشْرِكِينَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ) فَاسَلَّمْنَا وَشَهِدْنَا مَعَهُ.. رواه احمد (۳/ ۴۵۴) والبخاری (۲/ ۲۰۹) فى التاريخ.

له خویه بی کوری عه بدوره همانی کوری خویه بی له باوکیه وه له باویه وه (خوالی بی رازی بی) هاتوه، که وتویه تی: هاتمه خزمه تی پیغمبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه شه مه بهستی غه زایه ک بوو، من و پیاو یکی تیره کهم که مسولمان نه بوین .

وتمان: به راستی شهرم نه کهین که تیره که مان ناماده ی پرووداویک بییت، وه نیمه له گهل شه واندا ناماده نه بین .

جا فهرموی: (مسولمان بوون؟).

وتمان: نه خیر .

فهرمودی: (بهراستی ئیمه داوای یارمه تی له بت په رستان ناکهین دژی بت په رستان)) جا مسولمان بوین و ناماده بوین له گه لیا، به لئ به راستی نه مه یه کیکه له ژیری و داناییه که ی پیغه مبه رمان و (صَلِّ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهم شیوه یه توانیویمتی کاریان تی بکات و مسولمان بین وه نه و کاته ییش بت په رستی بر دوه له گه ل خو یه دیسان هه مان مه به ست بووه نه وه بوو سه فوانی برد بو حونه یین که هیشتا باو دژی نه هیئا بوو، به لام هه ره له و سه فوره دا باوه ری هیئا و مسولمان بوو، نه مه له لایه کوه له لایه کی تره وه مانای نیه که سی که دوژمنی بیرو باوه رت بی له گه ل خو تا بیبه یته سه ر دوژمن به چی ده زانی خیانه ت له گه ل دا ناکات؟

ده ی سه لام و په حمه تی خوات لیبی نه ی په به ری دل سو زو لیزان و دانا خودا له په یه وانی راسته قینه ی تو حیسا بمان بکات و شه رمه نده ی دیداری تو مان نه کات - آمین -

دہر بارہی راگورینہوہی پیشہوا لہگہل ژیردہستانیدا

(۷۱۷/ ن /۳۲۷۱) - [عَنْ أَنَسٍ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَاوَرَ حِينَ بَلَغَهُ إِقْبَالُ أَبِي سُفْيَانَ، فَتَكَلَّمَ أَبُو بَكْرٍ فَأَعْرَضَ عَنْهُ ثُمَّ تَكَلَّمَ عُمَرُ فَأَعْرَضَ عَنْهُ فَقَامَ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ فَقَالَ أَيُّنَا تُرِيدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟! وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ! لَوْ أَمَرْتَنَا أَنْ نُخِيضَهَا الْبَحْرَ لِأَخْضَانِهَا، وَلَوْ أَمَرْتَنَا أَنْ نُضْرِبَ أَكْبَادَهَا إِلَى بَرْكِ الْغِمَادِ لَفَعَلْنَا. قَالَ فَدَبَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) النَّاسَ فَاَنْطَلَقُوا حَتَّى نَزَلُوا بَدْرًا وَوَرَدَتْ عَلَيْهِمْ رَوَايَا قُرَيْشٍ، وَفِيهِمْ غُلَامٌ أَسْوَدٌ لِبْنِي الْحَجَّاجِ، فَأَخَذُوهُ، فَكَانَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَسْأَلُونَهُ عَنْ أَبِي سُفْيَانَ وَأَصْحَابِهِ فَيَقُولُ لَهُمْ: مَالِي عِلْمٌ بِأَبِي سُفْيَانَ وَلَكِنْ هَذَا أَبُو جَهْلٍ وَعُتْبَةُ وَشَيْبَةُ وَأُمَيَّةُ بْنُ خَلْفٍ فِي النَّاسِ. فَإِذَا قَالَ ذَلِكَ ضَرَبُوهُ فَقَالَ: نَعَمْ..أَنَا أَخْبَرْتُكُمْ، هَذَا أَبُو سُفْيَانَ. فَإِذَا تَرَكُوهُ فَسَأَلُوهُ فَقَالَ: مَالِي بِأَبِي سُفْيَانَ عِلْمٌ وَلَكِنْ هَذَا أَبُو جَهْلٍ وَعُتْبَةُ وَشَيْبَةُ وَأُمَيَّةُ بْنُ خَلْفٍ فِي النَّاسِ. فَإِذَا قَالَ هَذَا ضَرَبُوهُ وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَائِمٌ

يُصَلِّي، فَلَمَّا رَأَى ذَلِكَ أَنْصَرَفَ فَقَالَ: ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ! إِنَّكَ لَتَضْرِبُونَهُ إِذَا صَدَقَكُمْ وَتَتْرَكُونَهُ إِذَا كَذَبَكُمْ)) ثُمَّ قَالَ: ((هَذَا مَصْرَعُ فَلَانَ وَيَضَعُ يَدَهُ عَلَى الْأَرْضِ هَهُنَا وَهَهُنَا. قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا مَاطَ أَحَدٌ مِنْهُمْ عَنْ مَوْضِعِهِ. رواه احمد (۳/ ۲۲۰، ۲۵۷) ومسلم (۱۷۷۹)).

له نه نه سه وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که به راستی پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) راگورینه وهی کرد کاتی که هه والی هاتنه وهی نه بو سوفیانی پیگه یشت، جا نه بو به کرسه ی کرد گویی پی نه دا له پاشان عومهر قسه ی کرد گویی پی نه دا جا سه عدت کوری عوباده هه ستایه وه ووتی: مه به ستت نیمه یه نه ی پیغه مبهه ری خوا؟! سوینه به وه که سه ی که گیانی منی به ده سه ته نه گهر فرمان بکه یت که بچینه نه بو به حره وه: نه چین وه نه گهر فه رمانان به سه ردا بکه یت که بخورین له وشتره کانمان بز به رکولغومار - شوینیک بو که ده میل له جیده وه دور بو له که ناری ده ریادا - وانه که ین، وتی: جا پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خه لکی هه لناو چون هه تا گه یشته به درو ناوه یینه رانی قوره یش هاته لایان وه له ناو نه واندا به نده یه کی ره شی تیدا بو که هی کورانی چه جاج بوو گرتیان. جا یاره کانی پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده ستیان کرد به لیپرسینی ده رباره ی نه بو سوفیان و ره فیه کانی، پی ووتن من هیچ نازانم سه بارت به نه بو سوفیان و ره فیه کانی، به لام نه مه نه بو جه هل و عوتبه و شه یبه و ثومه یبه ی کوری خه له فه، نینجا هه رکاتی وای نه وت لییان نه دا (جا وتی: به لئی: من هه والتان نه ده می نه وه نه بو سوفیانه. جا که هه ر وازیان لی نه هیئاو پرسیاریان لی نه کرد نه ی ووت: من ده رباره ی نه بو سوفیان هیچ نازانم به لام نه مه نه بو جه هل و عوتبه و شه یبه و ثومه یبه ی کوری خه له فه، جا هه ر وای نه وت لییان نه دا وه له وکاته دا پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه ستا بوو نویژی نه کرد، جا کاتی نه وه ی دی و لای کرده وه فه رموی: سویند به وه که سه ی که گیانی منی به ده سه ته نیوه لیتان نه دا که

پاستی له گه‌لدا نه کردن وازتان لی نه هینا کاتی که دروی له گه‌لدا نه کردن) له پاشان
فهرموی: (نه مه جیگای که وتنی فلانه) وه دهستی نه خسته سهر زه ویه که لی ره و
نه وی - چند که سیکی ناو برد له وانه نه بو جهل - وتی: به خوا هیچ کام له وانه
له و جیگادا به م لاو لادا نه چوون و که وتن و کوژران.

(۷۱۸ / ن / ۳۲۷۳) - [عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: مَا مِنْ عَبْدٍ يَسْتَرْعِيهِ اللَّهُ رَعِيَّةً يَمُوتُ يَوْمَ يَمُوتُ وَهُوَ غَاشٍ لِرَعِيَّتِهِ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ] متفق عليه. (خ/ ۷۱۵۰، ۷۱۵۱)
(م/ ۱۴۲/۲۲۷) واحمد (۲۵/۵، ۲۷).

له مه عقیلی کوری یه ساره وه (خوایی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: بیستم
له پیغه مبه ری خوا وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه یفه رمو هیچ به نده یه که نیه که خوا بیکات
به سه ره رشتی بو خه لکیک، بریت نه و روزهی که نه مریت نه و خیانه تکاریی له گه ل
ژیر دهسته کانیدا مه گهر خوا به ههشتی لی قه دهغه بکات، وه دوعای کردوه له و
که سه ی که سه ختگیری نه کات له گه ل ژیر دهسته کانیدا^(۱).

(۱) ته ماشای فهرموده ی (۳۲۷۴-۷۲۷۶) له سه رچاوه ی پیشوو، بکه.

گویرایه لئی نه میر پیوسته

(۷۱۹ / ن / ۳۲۷۸) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ قَالَ: (مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَا اللَّهَ وَمَنْ يُطِيعِ الْأَمِيرَ فَقَدْ أَطَاعَنِي، وَمَنْ يَعْصِي الْأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي) رواه الجماعة أحمد (۲/۲۴۴، ۲۵۲، ۲۷۰، ۳۱۳، ۳۴۲، ۱۵۱۱، ۱۷۱/۴، ۴۱۶/۶، ۴۶۷) والنسائي (۷/۱۵۴) وابن ماجه (۳، ۲۸۵۹) الا الترمذی و ابا داود (خ/۲۹۵۷). (م/۱۸۳۵، ۳۲، ۳۳)].

له نه بو هورهیره وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که بهراستی پیغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: ههرکه سیئک به گویی من بکات به گویی خوای کردوه، وه ههرکه سیئک سه ریچی له فرمانی من بکات سه ریچی له فرمانی خوای کردوه، وه ههرکه سیئک به گویی نه میری خوی بکات به گویی منی کردوه، وه ههرکه سیئک نافهرمانی نه میری خوی بکات نا فرمانی منی کردوه، به لئی پیوسته فرمانی نه میری مسولمانان جیبه جی بکریت مادام دژی فرمانی خواو پیغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه بی، به لام نه گهر دژی فرمانی خواو پیغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو نابی به گویی بکریت لهو مه سئه له دا له بهر فهرموده ی (لَا طَاعَةَ لِمَعْصِيَةِ اللَّهِ إِلَّا طَاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ / پهیره وی کردن نیه له گوناھی خوادا پهیره وه له شتی چاکدایه) رواه الجماعة الا الترمذی وابن ماجه، ژماره (۳۲۸۰) له (نیل الاوطار) دا.

بانگ کردن بو سهر ئایین پیش شه پر کردن پیوسته نه گهر ئایینان پی نه گه یشتبئی نه گینا سوننه ته

(۷۲۰ / ن / ۳۲۸۱) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: مَا قَاتَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَوْمًا قَطُّ إِلَّا دَعَاهُمْ] رواه احمد (۱/ ۲۳۱، ۲۳۶).

له عه بدوللای کوری عه باسه وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شه ری له گهل هیچ گه لیکا نه کردوه مه گهر بانگی کردن بوسهر ئایینی خوا په رستی. واته نه گهر مسولمان نه بون ئینجا شه ری له گهل کردن.

(۷۲۱ / ن / ۳۲۸۲) - [عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بَرِيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَمَرَ أَمِيرًا عَلَى جَيْشٍ أَوْ سَرِيَّةٍ أَوْ صَاهُ فِي خَاصَّتِهِ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَمَنْ مَعَهُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ خَيْرًا ثُمَّ قَالَ: اغْزُوا بِاسْمِ اللَّهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَاتِلُوا مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ اغْزُوا وَلَا تَغْلُوا وَلَا تَغْدِرُوا وَلَا تُمَثَلُوا وَلَا تَقْتُلُوا وَلِيْدَةً، وَإِذَا لَقِيتَ عَدُوَّكَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فَادْعُهُمْ إِلَى ثَلَاثِ خِصَالٍ، (أَوْ خِلَالٍ) فَأَيُّتُهُنَّ مَا أَجَابُوكَ فَاقْبَلْ مِنْهُمْ وَكُفَّ عَنْهُمْ: ادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ، فَإِنْ أَجَابُوكَ فَاقْبَلْ مِنْهُمْ. وَكُفَّ عَنْهُمْ. ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى التَّحْوِيلِ مِنْ دَارِهِمْ إِلَى دَارِ الْمُهَاجِرِينَ، وَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ إِنْ فَعَلُوا ذَلِكَ فَلَهُمْ مَالُ الْمُهَاجِرِينَ، وَعَلَيْهِمْ مَا عَلَى الْمُهَاجِرِينَ، فَإِنْ أَبَوْا أَنْ يَتَحَوَّلُوا عَنْهَا،

فَأَخْبِرُهُمْ أَنَّهُمْ يَكُونُونَ كَأَعْرَابِ الْمُسْلِمِينَ يَجْرَى عَلَيْهِمْ حُكْمُ اللَّهِ الَّذِي
يَجْرَى عَلَى الْمُسْلِمِينَ ، وَلَا يَكُونُ لَهُمْ فِي الْفَيْءِ وَالْغَنِيمَةِ شَيْءٌ إِلَّا أَنْ
يُجَاهِدُوا مَعَ الْمُسْلِمِينَ فَإِنْ هُمْ أَبَوْا فَسَلَّهُمُ الْجِزْيَةَ ، فَإِنْ أَجَابُوكَ فَأَقْبَلَ
مِنْهُمْ وَكَفَّ عَنْهُمْ، وَإِنْ هُمْ أَبَوْا فَاسْتَعِنَ بِاللَّهِ عَلَيْهِمْ وَقَاتِلَهُمْ ، وَإِذَا
حَاصَرْتَ أَهْلَ حِصْنٍ فَأَرَادَكَ أَنْ تَجْعَلَ لَهُمْ ذِمَّةَ اللَّهِ وَذِمَّةَ نَبِيِّهِ، فَلَا
تَجْعَلْ لَهُمْ ذِمَّةَ اللَّهِ وَلَا ذِمَّةَ نَبِيِّهِ، وَلَكِنْ اجْعَلْ لَهُمْ ذِمَّتَكَ وَذِمَّةَ
أَصْحَابِكَ، فَإِنَّكُمْ أَنْ تُخْفِرُوا ذِمَّتَكُمْ وَذِمَّةَ أَصْحَابِكُمْ، أَهْوَنُ مِنْ أَنْ
تُخْفِرُوا ذِمَّةَ اللَّهِ وَذِمَّةَ رَسُولِهِ. وَإِذَا حَاصَرْتَ أَهْلَ حِصْنٍ وَأَرَادُوكَ أَنْ
تُنزِلَهُمْ عَلَى حُكْمِ اللَّهِ فَلَا تُنزِلُهُمْ عَلَى حُكْمِ اللَّهِ، وَلَكِنْ أَنْزِلُهُمْ عَلَى
حُكْمِكَ فَإِنَّكَ لَا تَدْرِي أَتُصِيبُ فِيهِمْ حُكْمُ اللَّهِ أَمْ لَا) رواه الجماعة الآ
البخارى احمد (۳۵۸، ۳۵۲/۵) وابن ماجه (۲۸۵۸) والنسائي (م/ ۱۷۳۱، ۲، ۳).

والترمذی (۱۴۰۸، ۱۶۱۷) وابوداود (۲۶۱۲، ۲۶۱۳).

له سوله‌یمانی کوری بوره‌یده‌وه له باوکیه‌وه (خوالتی پازی بن) هاتوه، که وتویه‌تی:
پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌رکاتی نه‌میریکی دانایه به‌سه‌ر سوپایه‌که‌وه‌یان
به‌سه‌ر گرو‌ه‌هی‌که‌وه ناموژگاری نه‌کرد پی‌شه‌کی له‌باره‌ی خو‌یه‌وه که له‌خوا بترسی‌وه
به‌چاکی له‌گه‌ل ره‌فیه‌که‌کانی دا ره‌فتار بکات له‌پاشان نه‌یفه‌رمو: به‌ناوی خواوه‌غه‌زا
بکه‌ن، له‌ری‌گای خوا‌دا، شه‌ر بکه‌ن له‌گه‌ل بی‌باوه‌پان به‌خوا، غه‌زا بکه‌ن دزی له
غه‌نیمه‌ت نه‌که‌ن، خیانه‌ت نه‌که‌ن، کوژراو ناشیرین نه‌که‌ن منال نه‌کوژن‌وه‌هه‌رکاتی
گه‌یشتنه‌ دوژمن بانگیان بکه‌ن بو‌سی شت کامیان‌وه‌لامدانه‌وه لییان‌وه‌رگرن و خو‌تان
پا‌ریژن له‌دژایه‌تیان: بانگیان بکه‌ن بو‌ئی‌سلام، جا نه‌گه‌روه‌لامیان دانه‌وه

ئىيان وەرگرنو خۆتان دوور بىخەنەو لەوھى كەشەريان لەگەلدا بکەن، لەپاشان بانگيان بکەن كە لە جىگا و مالى خۆيان كۆچبکەن و بىن بۆلای مالى كۆچكەران و پىيان بلین ئەگەر ئەو تان کرد ئىتر بۆ ئىو هەيە ئەوھى كە بۆ كۆچكەران هەيە و پىويستە لەسەرتان ئەوھى كە لەسەر كۆچكەران پىويستە و ئەگەر دەرئەچوون لەو جىگايەى كە تىيدا بوون، پىيان بلین كە ئەوان وەكو عەرەبە دەشتەكیە مسولمانەكانن، فرمانى خوا بەسەر ئەواندا جىبەجى ئەكرىت بەو شىوھى كە لەسەر مسولمانەكان ئەنجام ئەدرىت، وە لە دەستكەوتەكاندا - فەئو غەنیمەتدا - هىچيان پى نادرىت مەگەر ئەوانىش لەگەل مسولمانەكانى تردا ئامادەى غەزابىن، جا ئەگەر ئەمەشيان وەرئەگرت داواى سەرانەيان لى بکەن - بۆ خزمەتى سوپای ئىسلام و پارىزگارى لەوانىش - جا ئەگەر ئەمەشيان وەلامدايتەوھە لىيان وەرگەر و خۆت دوور بگرە لە نازاردانىان، وە ئەگەر ئەمەشيان وەرئەگرت، جا داواى يارمەتى لەخوا بکە دژى ئەوان و شەريان لەگەلدا بکە، وە ئەگەر خەلكى قەلايەكت گەمارۆ داو ئەوان وىستيان لەسەر بەلیندان بەوھى كە خواو پىغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەيەوى خۆيان بەدەستەوھە، تۆ خواو پىغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نەكەى بەشايەت بۆيان بەلام تۆ بلنى لەسەر مىلى خۆت و يارەكانت خۆيان بەدەستەوھە بەدەن چونكە ئەگەر ئەو عەھدو پەيمانە لەسەر مىلى خۆت و يارەكانت بەوانى ئەدەيت بىشكىنى ئاسانترە لەوھى كە تۆ عەھدو پەيمان بەناوى خواو پىغەمبەرەوھە بشكىنى. وە ئەگەر گەمارۆ قەلايەكتان داو وىستيان خۆيان بەدەستەوھە بەدەن بەومەرجهى بەوشىوھىەى خوا دەيەوى ئاوا رەفتاريان لەگەل بکەن، تۆ دايان نەبەزىنى لەسەر برىارو حوكمى خوا بەلكو دايان بەزىنە لەسەر برىارى خۆت چونكە تۆ نازانى ئەو برىارەى كە تۆ دەيدەيت رىكە لەگەل حوكمى خوادا، يان نا. بەراستى ئەم فەرمودەيە، كۆگايەكى گەورەى زانىارى تىدايە و پىويستە بەووردى سەرنجى بدرىت.

(۷۲۲ / ن / ۳۲۸۷) - [عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ] أَنَّهُ كَانَ إِذَا أَرَادَ غَزْوَةً وَرَى بِغَيْرِهَا) متفق عليه (خ / ۲۹۴۸) (م / ۳۷۶۹) احمد (۶ / ۳۹۰) وهو لابي داود (۲۶۳۷): والحرب خُدعةٌ].

له كه عبي كورى ماليكه وه (خوالئى پازى بن) هاتوه له پيغهمبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كه به راستى نه وه هركاتى مه به ستى غه زاي ناوچه يه كه بو وايه شويتنيكي ترى بيچگه له وهى باس نه كرد... وه نه مه لاي نه بو داوديش هاتوه نه مهى لى زياد كردوه كه (شهر فيله)، واته دروسته له كاتى شهردا فرمانده راستى به سوپا كهى نه لى نه وه كه بكه ويته گويى دوژمن و خوي ناماده بكات و مسولمانان توشى زيان بن.

(۷۲۳ / ن / ۳۲۹۲) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ]: خَيْرُ الصَّحَابَةِ أَرْبَعَةٌ وَخَيْرُ السَّرَايَا أَرْبَعُمِائَةٍ وَخَيْرُ الْجِيُوشِ أَرْبَعَةٌ أَلْفٌ وَلَا يَغْلِبُ اثْنَا عَشَرَ أَلْفًا مِنْ قَلَّةٍ] احمد (۱ / ۲۹۹، ۲۹۴) وابدوداد (۲۶۱۱) والترمذى (۱۵۵۵) وقال حديث حسن].

له عه بدوللاى كورى عه باسه وه (خوالئى پازى بن) هاتوه كه وتويه تى: پيغهمبه رى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمويه تى: باشتين ره فيقى - كاروانى - چوار كه سه و باشتين گرؤهى - جيهادى - چوارسه د كه سه و باشتين سوپا چوار هه زار كه سه، وه دوانزه هه زار كه سه شكست ناخوات له بهر كه مى، واته مه گهر هويه كى ترى وه كو لاوازي له باره ي بيروبا وه ره وه يان چه كه چوله وه بى به هوى شكاني دوانزه هه زار نه گينا له بهر كه مى ناشكين و دوانزه هه زار به سه.

هاوکاری نافرمت له غمزادا بو بهرژه وهندی نهخووش و بریندارو خزمهت کردن

(۷۲۴ / ن / ۳۳۰۲) - [عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ الْأَنْصَارِيَّةِ قَالَتْ: غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَبْعَ غَزَوَاتٍ أَخْلَفُهُمْ فِي رِحَالِهِمْ وَأَصْنَعُ لَهُمُ الطَّعَامَ وَأُدَاوِي الْجَرْحَى وَأُقِيمُ عَلَى الزَّمَنِ] رواه احمد (۸۴/۵) (۴۰۷/۶) ومسلم (۱۸۱۲) وابن ماجه (۲۸۵۶).

له داييكي عهتیهى نه نسا ریه وه (خوالی پازی بین) هاتوه، که وتویه تی: حهوت غمزام له غزمه تی پیغه مبهری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کردوه، دائه نیشتم له ناو کهل وپهل و بنه و باره گاگانیانداو خواردنم بو دروست شه کردن و تیماری برینداره کانم شه کردو سه رپه رشتی په که وتوه کانم شه کرد.

(۷۲۵ / ن / ۳۳۰۴) - [عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَرَى الْجِهَادَ أَفْضَلَ الْأَعْمَالِ أَفَلَا نُجَاهِدُ؟ قَالَ: (لَكِنَّ أَفْضَلَ الْجِهَادِ حَجٌّ مَبْرُورٌ) رواه احمد والبخارى (۱۸۶۱، ۲۷۸۴، ۲۸۷۶، ۱۵۲۰).

له داييكي باوه پرداران هوه خاتون عایشه (خوالی پازی بین) هاتوه، که وتویه تی: شهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نیمه جهاد به گه وره ترین کرده وه شه زانین نایا جهاد نه کهین؟ فه رموی: (به لام گه وره ترین شت حه جی چاک شه نجام دراوه)، واته

جیهاد تا نه بی به فهرزی عهین له سهر نافرته تان پیویست نیه به لکو سوننه ته، و دکو له فهرموده ی دایکی عه تیه وه ده رکهوت ههروه ها له خه نجه ره که ی ئوموسوله یم له رۆژی حونه ین دا که وتی: هیناومه تا نه گهر کافرئیکم لی نزیک که وته وه بیکه به سکیا و سکی بدرئینم، رپوایه تی ئیمام موسلیم له نه نه سه وه (۱۸۰۹ - ۱۳۴). به لام نه گهر جیهاد بوو به فهرزی عه ین پیویسته له سهر هه مو که س به بی جیاوازی هه رکه س به گویره ی توانای، ژنو پیاو گهنج و پیر، ناودارو بی ناو.

(۷۲۶ / ن / ۳۳۰۵) - [عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ: أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَرَجَ يَوْمَ الْخَمِيسِ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ وَكَانَ يُحِبُّ أَنْ يَخْرُجَ يَوْمَ الْخَمِيسِ، متفق عليه خ (۹۲۴۸) م (۲۷۶۹)].

له که عبی کوری مالیکه وه (خوالی پانی بن) هاتوه، که به راستی پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رۆژی پینج شه مه ده رچوو بو غه زای ته بوک وه پیی خوشبوو له رۆژی پینج شه مه دا ده رچی بو سه فهر.

(۷۲۷ / ن / ۳۳۱۱) - [عَنْ الْمُهَلَّبِ بْنِ أَبِي صُفْرَةَ عَمَّنْ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولَ: إِنَّ بَيْتَكُمْ الْعَدُوُّ فَقُولُوا (حَم). لَا يُنْصَرُونَ] رواه الخمسة الآ ابن ماجه. احمد (۶۵/۴) (۳۷۷/۵) وابوداود (۲۵۹۷) والترمذی (۱۶۸۲) والنسائی (۲۷۰/۵) برقم (۸۸۶) فی الکبری].

له موهه لله بی کوری سوفروه وه لهو که سه ی، که له پیغه مبه ریه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیستبوو هاتوه که نه یفه رمو: نه گهر شهو دوژمن دای به سه رتاندا بلین (ح، میم، سه رناکه ون)، واته نه وه نه ینی شهوتان بی، له وانه یشه دو عای شه ر بیت لهو کافرانه.

۷۲۸ / ن / ۳۳۱۳) - [عَنْ الْحَسَنِ عَنْ قَيْسِ بْنِ عَبَّادَةَ قَالَ: كَانَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَكْرَهُونَ الصَّوْتَ عِنْدَ الْقِتَالِ] رواه ابوداود (۲۶۵۶).

له حسه نه وه، له قه یسی کوری عه باده وه هاتوه که وتویه تی: یاره کانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده نگه دهنگیان پی خوشنه بووه له غه زادا، بیجگه نهو شیعاره که له فهرموده ی پیشه وه باسکرا، وه کو (حم) لاتنصرون، اَمِتْ اَمِتْ - له فهرموده ی (عَزَوْنَا مَعَ أَبِي بَكْرٍ زَمَنَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَكَانَ شِعَارُنَا: اَمِتْ اَمِتْ). رواه احمد و ابو داود / غه زامان کرد له گهل نه بویه کردا له سه رده می پیغه مبهری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به لگهی دیاریمان، برینه برینه بوو).

۷۲۹ / ن / ۳۳۱۷) - [عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كَانَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا غَزَا قَوْمًا لَمْ يَغْزُوا حَتَّى يُصْبِحَ فَإِذَا سَمِعَ أَذَانًا أَمْسَكَ وَإِذَا لَمْ يَسْمَعْ أَذْنَا أَعَارَ بَعْدَمَا يُصْبِحُ] رواه احمد (۲۶۳/۳، ۲۳۷، ۲۳۶، ۲۰۶، ۱۵۹).

له نه نه سه وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه رکاتی غه زای گه لیکی بگردایه شه ری نه ده کرد هه تا بانگی به یانی جا نه گهر گوئی له بانگ بوایه خوی ده گرتوه، وه نه گهر گوئی له بانگ نه بوایه هیرشی نه کرده سهریان، نه مه به لگه یه بو نهو که سانه ی که نه لئین مادام دهنگ و باسی نایین گه یشت به گه لیک نیتر پیویست ناکات دوباره ته بلیغ بکرین نه گهر وه لامیان به چاکی نه دایه وه شهریان له گهلدا نه کرئ و ناگادار ناکرینه وه، ههروه ها بانگ هیمایه کی

(۱) ته ماشای شهرچی نهو دوو فهرموده یه بکه، له سه رچاوه ی پیشوو.

گرنگی نیسلامه تیهو هه رگه لو گوندو شاریک وازیان لی هینا بو فه رمانده
مسولمانان هه یه سزایان بدات.

(۷۳۰ / ن / ۳۳۱۹) - [عَنِ الصَّعْبِ بْنِ جَثَامَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) سُئِلَ عَنْ أَهْلِ الدَّارِ مِنَ الْمُشْرِكِينَ يُبَيِّتُونَ، فَيُصَابُ مِنْ نِسَائِهِمْ
وَذَرَارِيِّهِمْ؟ فَقَالَ: (هُمْ مِنْهُمْ) رواه الجماعة الاالنسائي خ (۳۰۱۲) م (۱۷۴۵/۲۶)
احمد (۳۷،۳۸/۴) و ابوداود (۲۶۷۲) والترمذی (۱۵۷۰) وابن ماجه (۲۸۳۹).

له سه عیبی کوری جه سامه وه (خوالهی پانی بی) که به راستی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پرساری لیکرا له ولاتی موشریکانیک که شهو بدریت به سه ریاندا، ئافره ت
منال به رته که ون - نه وه چونه؟ - فه رموی (نه وانیش - ژنو مناله کان - له وان -
له کافره کانن-) نه بو داود له پاش نه م فه رموده یه نه وه ی زیاد کردوه که:
زوهری وتویه تی: له پاشدا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به رگری کرد له کوشتنی
ئافره ت و منالان واته فرمانی پیشووی هه لوه شانده ته وه به لام نه م دوو فه رموده یه
تیک ناگیرین، چونکه نه وه ل بو نه و کاته یه که شهو نه درئ به سه رکافراندا و مه به ست
کوشتنی ئافره ت و منال نییه به لام شه ره و به رته که ون و مسولمان له و باره وه تاوانی
ناگات، دووه میان نابئ به ده ستیانقه س ئافره ت و منال بکوژریت، که واته دووروی
جیا وازیان هه یه و له یه که ناگیرین^(۱)، والله أعلم.

(۷۳۱ / ن / ۳۳۲۹) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) فِي بَعْثٍ فَقَالَ: إِنَّ وَجَدْتُمْ فَلَانًا وَفَلَانًا (الرَّجُلَيْنِ) فَأَحْرِقُوهُمَا

(۱) ته ماشای فه رموده ی (أَوْلَيْسَ خِيَارُكُمْ أَوْلَادَ الْمُشْرِكِينَ؟) ژماره (۳۳۲۷) له سه رچاوه ی پیشو،
بکه.

بِالنَّارِ) ثُمَّ قَالَ: حِينَ أَرَدْنَا الْخُرُوجَ: (إِنِّي كُنْتُ أَمَرْتُكُمْ أَنْ تُحْرِقُوا
فُلَانًا وَفُلَانًا وَإِنَّ النَّارَ لَا يُعَذَّبُ بِهَا إِلَّا اللَّهُ فَإِنْ وَجَدْتُمُوهُمَا فَاقْتُلُوهُمَا)،
رواه الجماعة الا مسلماً وابن ماجه خ(۳۰۱۶) وابوداود (۲۶۷۴) والترمذی (۱۵۷۱)
احمد (۳۰۷/۲) النسائی فی الکبری (۱۸۳/۵) برقم (۸۶۱۳).

له نه بو هورهیره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ناردینی له ناو چهند که سیکدا فه رموی: نه گهر فلان و فلاتان دی -دوو
پیاو بوون- بیانسوتینن بهئاگر. له پاشان کاتی ویستمان ده رچین فه رموی: بهراستی
من له پیشه وه بهئی وه وت فلان و فلان بسوتینن، بهراستی به ناگری نابج سزا بدات
بیجگه له خوا نه گهر بهردهستان که وتن بیانکوژن، واته: مه یانسوتینن. به لئی نه م
زاته پاش قسه که ی بو ی پروون بوویه وه که سوتانندن چاک نیه بهو شیویه فرمانه که ی
گوژی، به لام ئیمیرۆ کابرا فتوای دا هه رچهن بزانی وایش نیه هه ر داکوکی له سه ر
نه کات؟!

(۷۳۲ / ن / ۲۳۳۱) - [عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَلَا تُرِيحُنِي مِنْ ذِي الْخَلْصَةِ؟ قَالَ: فَأَنْطَلَقْتُ فِي خَمْسِينَ
وَمِائَةَ فَارِسٍ مِنْ أَحْمَسَ وَكَانُوا أَصْحَابَ خَيْلٍ وَكَانَ ذُو الْخَلْصَةِ بَيْتًا فِي
الْيَمَنِ لِحْتَمٍ وَبَجِيلَةَ فِيهِ نَصَبٌ يُعْبَدُ يُقَالُ لَهُ: كَعْبَةُ الْيَمَانِيَّةِ قَالَ: فَأَتَاهَا
فَحَرَّقَهَا بِالنَّارِ وَكَسَرَهَا ثُمَّ بَعَثَ رَجُلًا مِنْ أَحْمَسَ، يُكْنَى أَبَا أَرطَاءَ، إِلَى
النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُبَشِّرُهُ بِذَلِكَ فَلَمَّا آتَاهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ
وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ، مَا جِئْتُ حَتَّى تَرَكَتُهَا كَأَنَّهَا جَمَلٌ أَجْرَبُ، قَالَ

فَبَرَكَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى خَيْلِ أَحْمَسَ وَرَجَالِهَا خُمْرَ
مَرَّاتٍ متفق عليه (خ/ ۳۰۲۰) (م/ ۲۴۷۶-۱۳۷) احمد (۴/ ۳۶۰).

له جهري كوري عهبدوللاوه (خوالئي پاني بن) هاتوه، كه وتويه تي: پيغهمبهرى خو
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پيى وتم: ((نايا ناتواني ناسوده مان بكهيت له زولخه لسه؟)) ج
منيش له گهل (۱۵۰) سوارى نه همسدا كه خاوهنى چاره وى بوون روپشتين و:
زولخه لسه يش مالىك بوو له يه مه ندا هي هوزى خه سه م و به جيله بوو كه له ناويد
بت هه بوو نه يان په رست و پيى نه وترا كه عبه ي يه مانى، وتي: جا هاته لايو به ناگر
سوتانى و شكاندى له پاشدا پياويكى نه همسى كه به ناوى باوكى نه رتا -ده ناسرا-
ناردى بو خرمهت پيغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، كه نه و مؤده يه ي پيبدات، جا كاتى
هاته لاي وتي: نه ي پيغهمبهرى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سويند به و كه سه ي كه توى
به راستى ره وانه كردوه. به جيم نه هيشتووه تاوه كو وشترى كه روللى لى هات -واته
سوتا و پله بوو - وتي: جا پيغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دعواى پيروزى و به ره كه تي
كرد بو چاره ويكانى نه همس و پياوه كاني پينج جار، واته شكاندى بته كان نه ركيكى
ثاين و پيوسته مادام ده سلاتى ثاين هه بي.

(۷۳۳ / ن / ۳۳۳۲) - [عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَطَعَ
نَخْلَ بَنِي النَّضِيرِ وَحَرَّقَ] رواه الخمسة الا النسائي خ (۲۳۲۶) م (۳۰/ ۱۷۴۶)،
وابوداود (۲۶۱۵) والترمذى (۱۵۵۲، ۳۳۰۲) ابن ماجه (۲۸۴۴)

له عهبدوللاي كوري عومره وه (خوالئي پاني بن) هاتوه كه به راستى پيغهمبهر (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (هه ندى) له خورماي بهنى نه زيرى بريو سووتاندى، وه هه ره له مباره وه
نه م ثايه ته ي (۵) سوره تي حه شر دابه زى كه نه فه رمويت: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْتَةٍ أَوْ

تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْرِىَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿ واته: هيچ خورمايه كت نه بريوه و ازتان له هيچ نه هيئاوه هموى به فرمانى خوا بووه تا فاسقان سهرشور بكات)، واته نه گهر پيويست بوو درهخت نه بريوت وه نه مه نه بي به تاييه تكهري نه و فرمودانهى كه بهرگرى نه كهن له برينى درهختى ميوه دار.

قهده غهيه پشت تهى كردن له كاتى هيرشى دوژمندا نه گهر دوژمن له دوو بهرامبر زياتر نه بوو

(۷۳۴ / ن / ۳۳۴) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ] قَالَ: اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُؤَبَقَاتِ (قَالُوا وَمَا هُنَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: (الشَّرْكُ بِاللَّهِ، وَالسَّحَرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الزَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ) رواه البخارى (۲۷۶۶) مسلم (۸۹-۱۴۵) وابوداود (۲۸۷۴) والنسائى (۲۵/۶).

له نه بو هورهيره وه (خوالى پازى بن) هاتوه، له پيغه مبهروه وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كه فرمويه تى: (خوتان پياريزن له جهوت فهوتينه ره كان) وتيان: كامانهن نهى پيغه مبهرى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرموى: (هاوه ل دانان بو خوا، جادوو كردن، وه كوشتنى نه و كه سهى كه خوا قهده غهيه كردووه مه گهر له سهر شتى ره واو راست، وه خواردنى سوو، وه خواردنى مالى هه تيو، و پشتكردنه شه رله كاتى هيرشى دوژمندا، وه نيسبهت دانى ثافره تى پاك داميينى بنى تاگاي باوره دار له زينا، واته بو مان

روونبویهوه که پشت تیگردنی کافران له کاتی هیرشدا مادام له دوو بهرامبهر زبته نه بن یه کیکه له تاوانه گهوره کان که مروژ له ناو دهبات، خوا بمان پاریزی له هم حهوتیان، آمین.

(۷۳۵ / ن / ۳۳۳۵) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ لَمَّا نَزَلَتْ (إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبْرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ..) فَكَتَبَ عَلَيْهِمُ الْآيَةَ يَفِرُّ عَشْرُونَ مِنْ مِائَتِينَ، ثُمَّ نَزَلَتْ (الَّذِينَ خَفَفَ اللَّهُ عَنْكُمْ...)] الْآيَةَ: فَكَتَبَ الْآيَةَ يَفِرُّ مِائَةً مِنْ مِائَتِينَ. روى البخارى (۴۶۵۲) وابوداود (۲۶۴۶)].

له عهبدوللای کوری عهباسهوه (خوالی پازی بن) هاتوه، که له کاتیکا که نایه تی (نه گهر

له ناو نیوه دا بیست که سی خوگر بیی سه رنه که وی به سه ر دووسه د که سدا) فه رزی کرد له سه ریان که (۲۰) که س له بهرامبهر (۲۰۰) که سه وه هه لئه یه ت. له پاشدا که دابه زی (نیستا خوا سوکی کرد بو تان...) تا کو تایی نایه ته که که فه رزی کرد له سه ریان که سه د که س له بهرانبه ری دووسه د که سه وه هه لئه یه ت و پشت نه کاته کافران، دیاره له وه زیاتر بوو نه گهر مسولمان هه لئه ات نه وه نه و تاوانه گه وره یه له سه ر نانوسریت، وه نه گهر شه ریشی کرد هه تا شه هید بوو زور چاکه، والله أعلم.

(۷۳۶ / ن / ۳۳۳۷) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَشْرَةَ رَهْطٍ (سَرِيَّةٍ) عَيْنًا وَأَمَرَ عَلَيْهِمُ عَاصِمُ بْنُ ثَابِتِ الْأَنْصَارِيِّ فَأَنْطَلَقُوا حَتَّى إِذَا كَانُوا بِالْهَدَاءِ - وَهُوَ بَيْنَ عُسْفَانَ وَمَكَّةَ - ذُكِرُوا لِبَنِي لِحْيَانَ فَنَفَرُوا لَهُمْ قَرِيبًا مِنْ مِائَتِي رَجُلٍ كُلُّهُمْ رَامٍ فَاقْتَصَوْا آثَارَهُمْ) حَتَّى وَجَدُوا مَا كُلُّهُمْ تَمْرًا تَزَوَّدُوهُ مِنَ الْمَدِينَةِ، فَقَالُوا: هَذَا تَمْرٌ يَثْرِبُ، فَاقْتَصَوْا

آثَارُهُمْ) فَلَمَّا رَأَاهُمْ عَاصِمٌ وَأَصْحَابُهُ لَجُّوا إِلَى فِدْفَدٍ وَأَحَاطَ بِهِمُ الْقَوْمُ ،
 فَقَالُوا لَهُمْ: انزِلُوا وَأَعْطُونَا بِأَيْدِيكُمْ، وَلَكُمْ الْعَهْدُ وَالْمِيثَاقُ إِلَّا نَقْتَلَ مِنْكُمْ
 أَحَدًا، قَالَ عَاصِمٌ بْنُ ثَابِتٍ أَمِيرُ السَّرِيَّةِ: أَمَا أَنَا فَوَاللَّهِ، لَا أَنْزِلُ الْيَوْمَ فِي
 ذِمَّةِ كَافِرٍ، اللَّهُمَّ خَبِّرْنَا نَبِيَّكَ. فَرَمَوْهُمْ بِالنَّبْلِ فَقَتَلُوا عَاصِمًا فِي سَبْعَةِ،
 فَزَلَ إِلَيْهِمْ ثَلَاثَةٌ رَهَطٍ بِالْعَهْدِ وَالْمِيثَاقِ، مِنْهُمْ: خُبَيْبُ الْأَنْصَارِيُّ وَابْنُ
 دَثَنَةَ، وَرَجُلٌ آخَرٌ، فَلَمَّا اسْتَمَكَّنُوا مِنْهُمْ أَطْلَقُوا أَوْتَارَ قَسِيهِمْ فَأَوْثَقُوهُمْ ،
 فَقَالَ الرَّجُلُ الثَّلَاثُ: هَذَا أَوَّلُ الْغَدْرِ وَاللَّهِ لَا أَصْحَبُكُمْ، إِنَّ لِي فِي هَؤُلَاءِ
 لَأُسُوءَةً - يُرِيدُ الْقَتْلَى - فَجَرَّرُوهُ وَعَالَجُوهُ عَلَى أَنْ يَضْحَبَهُمْ فَأَبَى فَقَتَلُوهُ ،
 وَأَنْطَلَقُوا بِخُبَيْبٍ وَابْنِ عَامِرٍ بْنِ نَوْفَلٍ (بْنِ عَبْدِ مَنَافٍ) ، وَكَانَ خُبَيْبٌ هُوَ
 قَتَلَ يَوْمَ بَدْرِ الْحَارِثَ. فَمَكَثَ عِنْدَهُمْ أُسِيرًا، حَتَّى أَجْمَعُوا عَلَى قَتْلِهِ،
 فَاسْتَعَارَ مُوسَى مِنْ بَعْضِ بَنَاتِ الْحَارِثِ لِيَسْتَحِدَّ بِهَا فَأَعَارَتْهُ ، قَالَتْ:
 فَعَفَلْتُ عَنْ صَبِيٍّ لِي ، فَدَرَجَ إِلَيْهِ، حَتَّى آتَاهُ فَوَضَعَهُ عَلَى فَخِذِهِ، فَلَمَّا
 رَأَيْتُهُ فَزَعْتُ فَزَعَةً، حَتَّى عَرَفَ ذَلِكَ مِنِّي، وَفِي يَدِهِ الْمَوْسَى ، فَقَالَ:
 أَتَخَشِينَ أَنْ أَقْتَلَهُ؟ مَا كُنْتُ لِأَفْعَلَ ذَلِكَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى. وَكَانَتْ تَقُولُ:
 مَا رَأَيْتُ أُسِيرًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ خُبَيْبٍ، لَقَدْ رَأَيْتُهُ مِنْ قِطْفِ عِنَبٍ، وَمَا بِمَكَّةَ
 يَوْمَئِذٍ ثَمَرَةٌ! وَرَأَيْتُهُ لَمُوثِقٌ بِالْحَدِيدِ، وَمَا كَانَ إِلَّا رِزْقًا رَزَقَهُ اللَّهُ خُبَيْبًا.
 فَخَرَجُوا بِهِ مِنَ الْحَرَمِ لِقَتْلُوهُ فَقَالَ: دَعُونِي أُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ. ثُمَّ أَنْصَرَفَ
 إِلَيْهِمْ فَقَالَ: لَوْلَا أَنْ تَرَوْا أَنَّ مَابِي جَزَعَ مِنَ الْمَوْتِ لَزِدْتُ. فَكَانَ أَوَّلُ مَنْ

سَنَ الرَّكْعَتَيْنِ عِنْدَ الْقَتْلِ (هُوَ) . ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ أَحْصِهِمْ عَدَدًا وَقَالَ: وَلَسْتُ أَبَالِي حِينَ أَقْتُلُ مُسْلِمًا - عَلَى آيِ شِقِّ كَانَ اللَّهُ مَصْرَعِي. وَذَلِكَ فِي ذَاتِ الْإِلَهِ وَإِنْ يَشَاءُ - يُبَارِكُ عَلَى أَوْصَالِ شِلْوٍ مُمَزَّعٍ . ثُمَّ قَامَ إِلَيْهِ عُقْبَةُ بْنُ الْحَارِثِ فَقَتَلَهُ. وَبَعَثَ قُرَيْشٌ إِلَى عَاصِمٍ، لِيَأْتُوا بِشَيْءٍ مِنْ جَسَدِهِ بَعْدَ مَوْتِهِ وَكَانَ قَتْلَ عَظِيمًا مِنْ عَظْمَائِهِمْ يَوْمَ بَدْرٍ - فَبَعَثَ اللَّهُ عَلَيْهِ مِثْلَ الظِّلَّةِ مِنَ الدَّابِرِ فَحَمَتُهُ مِنْ رُسُلِهِمْ فَلَمْ يَقْدِرُوا مِنْهُ عَلَى شَيْءٍ)) رواه احمد (۲/۲۹۴ - ۲۹۵) والبخارى (۳۹۸۹، ۳/۴۵) وابوداود (۲۶۶۰ -

[۲۶۶۱].

له نه بو هورهيره وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گروهیکی ده نه فیری نارد بو زانینی باس، عاصمی کوری سابتی نه نساری کرد به نه میریان جا رویشتنو هه تا گه یشتنه هه دئه - که نه هه که ویتنه نیوان عوسفانو مه که وه - باسکران بو هوزی لیحیان جا نه وانیش نزیکه ی دوو سه د که سیان ده رچوون بو یان که هه مویان تیره ندازو نیشانه شکین بوون جا به شوینیاندا هاتن تا دیان خواردنیان خورمایه وه له مه دینه وه به تیشوو هاوردویانه، وتیان نه مه خورمای مه دینه ییه جا به شوینیاندا هاتن جا کاتی عاسمو یاره کانیان چاویان که وت پیان په نایان برد بو چیا به کی نزیکیان و نه وه گه لیش چوارده وریان دان، وتیان بینه خواره وه و نه وه ی پیتانه بمانده نی به لینتان پی نه دهن و سوینتان بو نه خوین که هیچ که ستان ناکوزین، عاصمی کوری سابت نه میری گرو هه که وتی: به خوا من نه مپرو دانا به زم له سهر وه عدو سوینی کافر، نه ی خویه نه م هه واله م بده به پیغه مبه ره که ت (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، جا تیر بارانیان کردن و حوتیان شه هید بوون که عاصمیش یه کیلک له وه حوتانه بوو، سی نه فیریان له سهر به لیتن و سوینده کانی کافره کان خو یان

دابهسته وه له وانه ((خوبه بی یاریده دهرو کوری دهسنه و پیاو یکی تر، جاوه ختی زالی بوون به سه ریاندا به نی تیرو که وانه کانیان کرده وه دهستیان پی به ستن، جا پیای سیهم وتی: ئەمه یه کهم خیانه تیانه، به خوا نایم له گه لئاندا - به راستی نه وانه - واته شه هیده کان - بۆمن پیشه وان و چایان لی بکه م تا شه هاده ت جا زوریان کیشاو پالیان نا زۆر چاوه پروانیان لی کرد نه چوو - شه هیدیان کرد، ئینجا خوبه یب و کوری دهسنه یان برد هه تا فرۆشتیان به مه که له پاش غه زای به در، جا کورانی حاریسی کوری عامیری کوری نه وفه لی کوری عه بدی مه ناف که کاتی خۆی له به دردا خوبه یب حاریسی کوشتبوو کرپیان. جا لای نه وان به دیلی مایه وه، هه تا هه مویان هاتنه سه ر نه وه ی که بیکوژن، جا نه ویش - که زانی کاتی کوشتنی نزیك بووه ته وه - له هه ندی له که چه کانی حاریسی تیغیکی به نه مانه ت وه رگرت تا موی شه رمگه ی پی لابات نه ویش پییداو نه لی: له وکاته دا بی ناگابووم له منالیکم سه رکه وتبو بۆلای تا گه شتبووه لایو نه ویش خستبوویه سه ررانی خۆی و کاتی دیم زۆر ترسام به شیویه کی وا که نه ویش پیی زانیم وه به دهستی وه تیغه که هه بووتی نه ترسی بیکوژم؟ شتی وانا که م ئینشائه لّلاهو ته عالا. وه نه و - ئافره ته - نه یویت هه رگیز دیلیکی چاکتر له خوبه بیم نه دیوه، به راستی دیم له میوه یه کی وای نه خوارد که له و رۆژه دا له مه که ده ست نه ده که وت وه نه و به زری به سترابوو، وه نه و بیجگه له رۆزیه کی خوایی که دا یبوو به خوبه یب شتیکی تر نه بوو، جا له حه ره می مه که ده ریان کرد تا بیکوژن، وتی: وازم لی بهینن بادوو رکایه ت نویت بکه م له پاش - نویتزه که - رووی کرده وه لایان، وتی: نه گه ر له بهر نه وه نه بووایه که بلین له مردن نه ترسی زیاترم نه کرد، وه نه و یه که م که سبوو که دوو رکایه ت نویتی سوونه تی پیش شه هاده تی دانا له پاشان فه رموی: خوایه هه مویان له ناو به بیت و چه ند هۆنراوه یه کی وت له وانه (ولست ابالی... واته: من به لامه وه گرنگ نییه مادام به مسولمانی نه کوژیم به کام لامدا بکه وم بۆخوا، وه نه وه له بهر خاتری ره زای خوایه وه نه گه ر

ناره زوی لیبی نهو پارچه نندامه به شهبه شانهی له شم به فرو پیروژ نه کات. له پاش-
عوقبهی کوری حاریس ههستاو شهیدی کرد، وه قورهیش ناردیان به دوای لاشه
عاسمدا تا هیچ نه بی به شی له له شی نهویان دهستکه ویت پاش شه هیدبوونی چونکه
گه ورهیه که له گه وره کانی نهوانی له به دره کوشتبوو - جا خوا کۆمه لیک زه رده والته
نارده سه لاشه که و نهیان توانی لیتی نزیك ببنه وه و پاراستی له دهستی رهوانه
کراوه کانیان و نهیانتوانی هیچی لی ببنه وه - نه لیتن کاتی خوئی عاسم دو عای
کردبوو که - نه یخوایه نه به زیندوی نه به مردوی له شم له له شی کافر نه که ویت، جا نهو:
بوو خوا تکاکه ی لی وه رگرت و پاش مهرگیش نه یهیشته له شی له له شیان بکه ویت.
یا رب لك الحمد كما ینبغی لجلال وجهك وعظیم سلطانتك، چون هه رکه سیکت ویست
به که یفی خوئی ده پیاریتیت. نَعِیمَ المولی و نَعَمَ النصیر.

لهناکاو کوشتنی دوزمنانی خواو پیغهمبهرو درؤکردن بوئهم مهبسته

(۷۳۷ / ن / ۳۳۳۸) - [عَنْ جَابِرٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ لِكَعْبِ بْنِ الْأَشْرَفِ فَإِنَّهُ قَدْ آذَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ؟ قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ مُسْلَمَةَ، أُتِجِبَّ أَنْ أَقْتَلَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: (نَعَمْ) قَالَ: فَأَنْذَنْ لِي فَأَقُولُ. قَالَ: (قَدْ فَعَلْتُ) قَالَ: فَاتَّأَهُ فَقَالَ: إِنَّ هَذَا - يَعْنِي النَّبِيَّ - قَدْ عَنَانَا وَسَالَنَا الصَّدَقَةَ، قَالَ: وَأَيْضاً وَاللَّهِ (لَتَمْلَأَنَّهُ) قَالَ: فَإِنَّا قَدْ أَتَبَعْنَاهُ فَفَكَرَهُ أَنْ نَدْعَهُ حَتَّى نَنْظُرَ إِلَى مَا يَصِيرُ أَمْرُهُ، قَالَ: فَلَمْ يَزَلْ يُكَلِّمُهُ حَتَّى اسْتَمَكَنَّ مِنْهُ فَقَتَلَهُ) رواه البخارى (۲۵۱۰، ۳۰۳۱، ۳۰۳۲، ۴۰۳۷) ومسلم (۱۱۹/۱۸۰) وابوداود (۲۷۶۸)].

له جابيره وه (خوالی پازی بن) هاتوه که به راستی پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمودی: کی که عیبی کوری نه شرهفم بو له ناو ته بات به راستی خواو پیغهمبهری نازارداوه.

موجه مهدی کوری مه سله مه وتی: پیت خوشه بیکورم تهی پیغهمبهری خوا؟
فهرمودی: (به لی).

وتی: ماوهم پی بده که هندی قسه - له رولتا چاک نین - بیکهم، فہرموی (به راستی ئوہم کرد)، واتہ ماوہم پیدایت بہو قسہی کہ خوت پەسەندی ئەکەیت- ئەلئ جا - موحمەد - ہاتہ لای، وتی: بہ راستی ئہمہ - مہبەستی پیغەمبەر بوو - زور ئیمہی ئازارداوہو داوای چاکہو زہکاتمان لی ئەکات، وتی بہ خو - ہەر وہا منیش نارہحەتم لہو ماوہ درێژہی ئیوہ لہگەل ئەودا.

وتی: چار چہ - ئیمہ دوای کہوتوین و پیمان ناخۆشہ کہ وازی لی بہینین ہمت نہیبینین بزائین کہ ئیشی بہ کوئی ئەگات

وتی: ہەر ئاوہا درێژہیدا بہ قسہ کردن لہگەلیا ہەتا فرسەتی لی ہینا و کوشتی.

ئازیزانم ئەم فہرمودہیہ بہ شیوہی درێژتر ہاتوہ، بہ لام من لہبەر کورتکردنہوہی نووسینہ کہم ئەم ریوایہتہ کورتہم ہینا کہ مہبەستہ کہی تیدایہ بۆ زیاتر شت زانین تہ ماشای راقہی ہەمان فہرمود بکەن لہ (نیل الاوطار) دا، وہ لہ ژیانی پیغەمبەردا بہ درێژی باسماں کردوہ.

کەسێ بیهوی
لە جیگای سەرکەوتندا سێ رۆژ بمینیتهوه

(۷۳۸ / ن / ۳۳۴۳) - [عَنْ أَنَسٍ، عَنْ أَبِي طَلْحَةَ، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ كَانَ إِذَا ظَهَرَ عَلَى قَوْمٍ، أَقَامَ بِالْعَرَصَةِ ثَلَاثَ لَيَالٍ. متفق عليه. (خ / ۳۰۶۵، ۳۹۷۶) (م / ۷۸ / ۲۸۷۵) احمد (۲۹ / ۴) وابوداود ايضاً (۲۶۹۵)].

لە ئەنەسەوه لە باوکی تەلخەوه (خوالتی پانی بێ) لە پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتوه، که به راستی ئەو هه رکاتی به سه ر گه لیکدا سه ریکه وتایه سی شه و له و شوینه دا ئەمایه وه، ئاشکرایه ئەمه شتیکی پیویسته بو هه ر فه رمانده یه کی لیزان و دلسۆز هه م بو هیور کردنه وه ی ناوچه که و هه م بو ناسینی خه لکه که و چۆنیه تی ئیش له گه ل کردنیاندا.

چوار بهش له پینج بهشی دهستکهوت هی سوپایه کیه و بو پیغه مبهری خوا نه بووه

(۷۳۹ / ن / ۳۴۴۵) - [عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَّى بِهِمْ فِي غَزْوَتِهِمْ إِلَى بَعِيرٍ مِنَ الْمَقْسِمِ، فَلَمَّا سَلَّمَ قَامَ فَتَنَّاوَرَ وَبَرَةً بَيْنَ أُنْمُلَتَيْهِ فَقَالَ: (إِنَّ هَذَا مِنْ غَنَائِمِكُمْ وَإِنَّهُ لَيْسَ لِي فِيهَا إِلَّا نَصِيبِي مَعَكُمْ إِلَّا الْخُمْسَ، وَالْخُمْسَ مَرْدُودٌ عَلَيْكُمْ فَأَدُوا الْخَيْطَ وَالْمِخِيطَ وَأَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ وَأَصْغَرَ) رواه احمد (۳۱۹/۵) والنسائي (۱۳۱/۷) وابن ماجه (۲۸۵۰)].

له عوبادهی کوری سامیته وه (خوایی پازی بی) هاتوه که به پراستی پیغه مبهری خوا له غه زاکه یاندا پروو به وشتریکی دهستکهوت نویژی بو کردن و کاتی سه لامی دایه وه ههستا و کورکیکی له نیوان دوو په نجهیدا گرت و فهرموی: به پراستی نه مه به شیکه له دهستکهوته که تان وه به پراستی بو من نیه له وه دهستکهوته دا مه گهر نه وه به شهی من که له گهل نیوه دامو بیجگه له پینج یهک، که پینج یه کیش دیته وه بو خو تان جا که و ابو هیج له وه غه نیمه ته نه خه نه لاهه - بیده نه وه - نه گهر لاتانه هه تا ده زگو دهرزیش و گهره تر له وهیش و بچو کتریش.

۷۴۰۰ / ن / ۳۳۴۹ - [عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّهُ قَالَ لِخَالِدِ بْنِ الْوَلِيدِ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ النَّبِيَّ قَضَى بِالسَّلْبِ لِلْقَاتِلِ؟ قَالَ: بَلَى] رواه احمد (۶/۲۶-۲۷) مسلم (۴۴/۱۷۵۳) ابوداود (۲۷۱۹)

له عهوفی کوری مالیکه وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که به راستی وتی به خالییدی کوری وه لید: ثایا نازانی پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بریاری داوه که هه رچی به کوژراوه ههیه بو بکوژه؟
وتی نه ری نه زانم، سه له ب: بهو شتانه نه لین به شه ره که ره وه ههیه مادام که سیك به ناشکرا بوئی ده رچوو روویه روو بوونه وه هه رچی پییه نه دری به بکوژو به ردابه شکردن ناکه ویت^(۱).

(۱) ته ماشای ژماره (۳۳۵۰) له سه رچاوهی پیشوو، بکه.

به کسانى له نيوان بههيز و بههيز و شهر کهر و شهر نه کهر دا مادام نامادهى غهراکه ببن

(۷۴۱ / ن / ۳۳۵۷) - [عَنْ سَعْدِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ الرَّجُلُ
يَكُونُ حَامِيَهُ الْقَوْمُ أَيْكُونُ سَهْمُهُ وَسَهْمُ غَيْرِهِ سَوَاءً؟ قَالَ: (ثَكَلْتِكَ أُمُّكَ
ابْنُ أُمَّ سَعْدٍ، وَهَلْ تُرْزُقُونَ وَتُنْصَرُونَ إِلَّا بِضَعْفَائِكُمْ) رواه احمد (۱/۱۷۳)].

له سهعدى كورپى ماليكه وه (خوایى پانى بن) هاتوه، كه وتويه تى: وتم نهى
پيغه مبهرى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نهو پياوهى كه پاريزه رى گه له كه يه تايا به شى
نهوو به شى بيچگه لهو ههروه كو به كه؟ واته به لايه وه وابو كه جياوازيان هه بى.
به لام پيغه مبهرى داناو دلسووز فهرموى: (له باره ي داىكت چى نهى كورپى داىكى
سهعد، تايا رۆزيتان پى نه درى يان يارمه تى نه درين نه گهر به هوى لاوازه كانتانه وه
نه بيت)، تم ريواته خوا مه يلى بوو بينووسم كه مى لاوازي هه يه له سه نه ده كه يدا
به لام فهرموده ي ﴿هَلْ تُرْزُقُونَ وَتُنْصَرُونَ إِلَّا بِضَعْفَائِكُمْ﴾^(۱) كه تيمامى بوخارى
(۲۸۹۶) و نه سائى (۴۵۱۶) ريوايه تيان كردوه نه بيته پال پشتيكي چاك بوى و نه بى
به (حسن)، والله اعلم.

(۱) (تماشاى ژماره (۳۳۵۸ - ۳۳۵۹) بکه، له هه مان سه رچاوه.

۷۴۲ / ن / ۳۳۶۵) - [عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يُنْفِلُ بَعْضَ مَنْ يَبْعَثُ مِنَ السَّرَايَا لَأَنْفُسِهِمْ خَاصَّةً سِوَى قَسَمِ عَامَّةِ الْجَيْشِ، وَالْخُمْسُ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ وَاجِبٌ] متفق عليه و ابو داود (۲۷۴۶) خ (۳۱۳۵) م (۴۰-۱۷۵۰) واحمد (۲/۱۴۰).

له عهبدو لای کوری عومره وه (خوالیمان پازی بن) هاتوه، که به راستی پیغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زیاده ی ته دا به هه ندی کهس، که نهیناردن له ناو گروهه کاندایا - له بهر نه نجامدانی ئیشی گرنگو و چالاکانه - تایبته به خویان بیجگه له وه به شه ی که به گشتی له ناو سوپاکه دا دهستی نه کهوت. وه پینج یه که له هه مویدا پیوسته، واته پیشه کی ئه بی پینج یه کی ۱/۵ لی دهریکریت ئینجا نه و زیاده ی لی دهریکریت و پاشان دابهش بکریت به و شیوه ی که هاتوه.

۷۴۳ / ن / ۳۳۶۸) - [عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: كُنَّا بِالْمَرْبِدِ، إِذْ دَخَلَ رَجُلٌ مَعَهُ قِطْعَةُ أَدِيمٍ فَقَرَأْنَاهَا فَإِذَا فِيهَا: (مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولَ اللَّهِ إِلَى بَنِي زُهَيْرِ بْنِ قَيْسٍ إِنَّكُمْ إِنْ شَهِدْتُمْ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولَ اللَّهِ وَأَقَمْتُمْ الصَّلَاةَ وَأَتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَأَدَيْتُمُ الْخُمْسَ مِنَ الْمَغْنَمِ وَسَهَمَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَسَهَمَ الصَّفِيُّ أَنْتُمْ آمِنُونَ بِأَمَانِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ) رواه احمد (۷۷/۵) و ابو داود (۲۹۹۹) والنسائي (۷/۱۳۴).

له یه زیدی کوری عهبدو لای وه هاتوه، که وتویه تی: له (مه ره ده) بوین له وکاته دا پیاویک هاتوو پارچه یه چه رمی پی بوو جا خویندمانه وه که چی له ناویا - نه مه بوو که - له موحه مه د (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیغهمبهری خواوه، بو کورانی زوههیری کوری قهیس به راستی ته گهر ئیوه شایه تیتاندا، که بیجگه له (نه لالا) هیچ په رستراویکی

تری راسته قینه نییه و موحه مه د پیغه مبهری خوا بیه و نویژتان کردو زه کاتتان د. پینج یه کتان داو (۵/۱) به شی پیغه مبهرو به شی تایبه تیتاندا، نیوه بی ترس. ئەمین - له خۆتان و مال و منالتان - به ئەمانه تی خواو پیغه به ره که ی. (الصفي به شیکه هه مبه گره سوپا کان شتیکیان وه کو وشتریک، به نده یه ک، که نیه کینک شمشیریک یان هه شتیکی تر پیش هه موشت دایان ئەنا بو پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خاتون عائشه (خوالی پازی بن) وتویه تی: (صَفِيَّةٌ مِنَ الصَّفِيِّ) خاتون سه فیه له وبه شه یه، ژماره (۳۳۷۱) نیل الاوطار. رواه أبو داود (۲۹۹۴).

(۷۴۴ / ن / ۳۳۷۵) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ يُعْطِي الْمَرْأَةَ وَالْمَمْلُوكَ مِنَ الْغَنَائِمِ دُونَ مَا يُصِيبُ الْجَيْشَ] رواه احمد (۳۵۳/۱، ۳۵۲، ۳۱۹).

له عه بدوللای کوری عه باسه وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ده سته وتی غه زا به شی ئافره ت و به نده یانی ئەدا به شیوه یه کی که متر له به شی سوپا، هه ندی ئەلین له به شه تایبه تییه که ی خوی له پینج یه ک ۵/۱ ئەیدا به وان. (ئهمه به شیکه هه مبه شه که متر بوه له ده سته وته کان که پیی ئەوتریت (رَضْعُ).

بەشى سوارو پياده

(۷۴۵ / ن / ۳۳۸۰) - [عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (أَسْهَمَ لِلْفَرَسِ سَهْمَيْنِ وَلِلرَّجُلِ سَهْمًا)]، متفق عليه خ (۲۸۶۳) م (۵۷/۱۷۶۲) احمد (۲/۲) كذا، رواه الترمذی (۱۵۵۴).

له عەبدوللای كوری عومەرەوہ (خوالتی پازی بن) هاتوہ، كه بەراستی پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) (دوو بەشی داناوہ — له دەستكەوت - بۆ ئەسپ و بەشیكى بۆ پیاو)، واتە ئەو كەسەى كه پياده بووہ بەشیكى پى ئەدرى وە ئەوكەسەش كه بەسواری هاتوہ بۆ غەزاو چارەویكەى له غەزادا بەكارئەهینی سى بەشى پى ئەدرى بەشیكى خۆى و دوو بەشى ئەسپەكەى.

کەسێ بەهۆی بەرژەوهەندییەکی مسوولمانانەوه ئامادەى غەزا نەبێ و بەشى بۆ دانرێت

(٧٤٦ / ن / ٣٣٨٩) - [وَعَنْهُ قَالَ: لَمَّا تَغَيَّبَ عُثْمَانُ عَنْ بَدْرٍ فَإِنَّهُ كَانَتْ تَحْتَهُ
بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكَانَتْ مَرِيضَةً فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِنَّ لَكَ أَجْرَ رَجُلٍ وَسَهْمَةً] رواه احمد (١٠١/٢) -
(١٠٢) والبخارى (٣١٣٠) والترمذى (٣٧٠٦).

وه هەر له‌وه‌وه (خوایى پازى بن) هاتوه، که وتویه‌تی له‌کاتی‌کا عوسمان له‌به‌درا
ئاماده نه‌بوو له‌به‌ر ئەوه بوو که کچی پیغه‌مبه‌رى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خێزانى بوو
نه‌خۆش بوو، پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیتی فەرموو (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌راستی
بۆتۆ هه‌یه - له‌ پاشه‌ رۆژدا - پاداشی پیاویکی پیا‌ده‌و به‌شیکى ئەویش‌ت بۆ هه‌یه
- له‌ده‌ستکه‌وتدا - .

(٧٤٧ / ن / ٣٣٩٢) - [عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: بَلَّغْنَا مَخْرَجَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَنَحْنُ بِالْيَمَنِ فَخَرَجْنَا مُهَاجِرِينَ إِلَيْهِ أَنَا وَأَخْوَانِي لِي (أَنَا
أَصْغَرُهُمْ) أَحَدُهُمَا أَبُو بُرَيْدَةَ وَالْآخَرُ أَبُو رَهْمٍ - إِمَّا قَالَ فِي بَضْعَةٍ وَإِمَّا
قَالَ: فِي ثَلَاثَةٍ وَخَمْسِينَ أَوْ اثْنَتَيْنِ وَخَمْسِينَ رَجُلًا مِنْ قَوْمِي - قَالَ:
فَرَكِبْنَا سَفِينَةً فَأَلْقَتْنَا سَفِينَتَنَا إِلَى النَّجَاشِيِّ بِالْحَبَشَةِ، فَوَافَقَنَا جَعْفَرُ بْنُ أَبِي

طالِبَ وَ أَصْحَابَهُ عِنْدَهُ، فَقَالَ جَعْفَرٌ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعَثَنَا هَهُنَا، وَأَمَرَنَا بِالْإِقَامَةِ. قَالَ: فَاقْمُنَا مَعَهُ حَتَّى قَدِمْنَا جَمِيعاً، فَوَافَقْنَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ أَفْتَتِحَ خَيْبَرَ فَأَسْهَمَ لَنَا (أَوْ قَالَ أَعْطَانَا مِنْهَا) وَمَا قَسَمَ لِأَحَدٍ غَابَ عَنْ فَتْحِ خَيْبَرَ مِنْهَا شَيْئاً إِلَّا لِمَنْ شَهِدَ مَعَهُ، إِلَّا لِأَصْحَابِ سَفِينَتِنَا مَعَ جَعْفَرٍ وَأَصْحَابِهِ، قَسَمَ لَهُمْ مَعَهُمْ، رواه الجماعة إلا النسائي وابن ماجه خ (۳۱۳۶) م (۱۶۹/۲۵۰۲) واحمد (۴/۱۲، ۳۹۴) وابوداود (۲۷۲۵) والترمذی (۱۵۵۹)

له باوکی موساوه (خوالی پانی بن) هاتوه، که وتویه تی: هه والی ده رچوونی پیغه مبهردمان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیگه یشت و ئیمه له یه مهندا بووین، جا ئیمه یشت ده رچووین کۆچه ریانه بۆلای نهو من و دوو برای ترم - و من بچووکترینیان بووم - یه کیکیان نه بو بوره یده و نه ویتریان نه بو روهم - یان فهرموی له ناو نه وه نده، و یان وتی: له ناو (۵۳) کهس یان (۵۲) کهس له گه له کهی خۆم -

وتی: سواری که شتی که بووین که شتی که مان بردنی بۆلای نه جاشی له حه به شه دا، نه وسا له وئ ریمان کهوت له جافری کوری نه بو تالب و ره فیه کانی له لای نهو. جا جافر وتی: به راستی پیغه مبهردی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ناردوینی بۆ ئیره و فرمانی پی کردووین که لی ره بیئینه وه.

وتی: ئیتر ئیمه له گه له نهو دا ماینه وه تا هه مومان هاتین، گه یشتین به پیغه مبهرد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاتی که فه تحی خه یبهردی کرد و به شی بۆ داناین، (یان وتی: له وه به شی داین) وه داینه نا بۆ هیچ که سیک که له خه یبهردا ناماده نه بوو هیچ شتی که مه گهر بۆ نهو که سه ی که ناماده بوو له گه لی بیجگه له یارانی که شتی که له گه له جافرو یارانیدا بوون به شی نه وانیه دا له گه له نه واندا، له راستیدا پیغه مبهردی نازیز

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نهو ريگه دوورهی که نهوان بریبویان بو خزمهت پیغه مبهه به به شه به سه ری کردنه وهو دلخوشی کردن.

ههروه کو فه رموی: نازانم به کام دلخوشیم به فه تهی خه بیهه ر یان به هاتنه وهی جه عفده ره، نه بو موسا وه فیه کانی شی نه وه که سانه بوون که پیغه مبهه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له غه زایه کدا له باسیکی دریتژدا که له په راوی (ئابووری له ئیسلامدا) نویسه مه فه رموی (هُمْ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُمْ) نهوان له منن وه منیش له وانم) وصلی الله علیه وعلی آله واصحابه وسلم تسلیما کثیراً.

به خشین به مسولمانانی نو

(۷۴۸ / ن / ۳۳۹۵) - [عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ لَمَّا آتَرَ النَّبِيَّ أَنَسًا فِي الْقِسْمَةِ فَأَعْطَى الْأَقْرَعَ بْنَ حَابِسٍ مِائَةً مِنَ الْأَيْلِ وَأَعْطَى عُيَيْنَةَ مِثْلَ ذَلِكَ وَأَعْطَى أَنَسًا مِنْ أَشْرَافِ الْعَرَبِ وَآثَرَهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْقِسْمَةِ - قَالَ رَجُلٌ: وَاللَّهِ! إِنَّ هَذِهِ لِقِسْمَةٌ مَا عُدِلَ فِيهَا وَجَهَ اللَّهُ! فَقُلْتُ: وَاللَّهِ لَأُخْبِرَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). فَأَتَيْتُهُ فَأَخْبَرْتُهُ، فَقَالَ: ((فَمَنْ يَعْدِشُ إِذَا لَمْ يَعْدِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ؟)) ثُمَّ قَالَ: ((رَحِمَ اللَّهُ مُوسَى فَقَدْ أُذِيَ أَكْثَرَ مِنْ هَذَا فَصَبَّرَ)، متفق عليه خ (۳۴۰۵) م (۱۰۶۲-۱۴۰) احمد (۱-۳۸۰-۴۳۵)].

له عه بدوللای کوری مه سعوده وه (خوالهی دازی بین) هاتوه، که وتویه تی: له کاتیکا که پیغه مبهه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چهنه که سیکی جیا کرده وه به به خشینیکی زور پییانو

سه دوشتری دابه نه قره عی کوری حاییس و ههروه کو نه ویشی دا به عویهینه وه به خشی به ههندیك له پیاوه ناوداره کانی عه ره ب، وه نه و رۆژه نه وانی جیا کرده وه له به شدا -

پیاویك وتی: به خوا! نه مه به شکردنیك بوو، دادپهروه ری تیدا نه کرابوو، مه به ست خوا نه بووه له ودا
جا وتم: به خوا: نه مه هه واله نه دهم به پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و هاتم هه واله که م پيدا.

ئینجا فهرموی: نهی کی دادپهروه ری نه کات نه گهر خواو پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه یکه ن؟ ((له پاشان فهرموی: ره همه تی خوا له موسا به پراستی نازار درا به زیاتر له مه و خو ی گرت))، واته دروسته پیشه وای مسولمانان له بهر به رژه وه ندییه کی ناین له دهستکه و تا شتیکی زیاد، به که سیك یان چند که سانیك بدات به تایبته بو تازه مسولمانان تا دلیان نارامتر بیی^(۱).

(۱) ته ماشای ژماره (۳۳۹۶) له سه رچاوه ی پیشو، بکه.

مالی مسولمانان نه گهر کافر گرتیان له پاشدا کهوتوه ده ست مسولمانان چونی لی بکن؟

(۷۴۹ / ن / ۳۳۹۷) - [عَنْ عِمْرَانَ بْنِ الْحُصَيْنِ قَالَ: أُسِرَتْ امْرَأَةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ وَأُصِيبَتْ الْعَضْبَاءُ فَكَانَتْ الْمَرْأَةُ فِي الْوِثَاقِ وَكَانَ الْقَوْمُ يُرِيحُونَ نَعْمَهُمْ بَيْنَ يَدَيْ بُيُوتِهِمْ فَاَنْفَلَتَتْ ذَاتَ لَيْلَةٍ مِنَ الْوِثَاقِ فَاتَتْ الْإِبِلَ فَجَعَلَتْ إِذَا دَنَتْ مِنَ الْبَعِيرِ رَغًا فَتَرَكُوهُ حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى الْعَضْبَاءِ فَلَمْ تَرَعُ. قَالَ: وَهِيَ نَاقَةٌ مُنَوَّقَةٌ (وَفِي رِوَايَةٍ مُدْرَبَةٌ) فَفَعَدَتْ فَشَى عَجْزَهَا ثُمَّ زَجَصَرْتَهَا فَاَنْطَلَقَتْ، وَنَذِرُوا بِهَا (فَطَلَبُوهَا) فَأَعْجَزَتْهُمْ قَالَ: وَنَذَرْتُ لِلَّهِ: إِنْ نَجَّاهَا اللَّهُ عَلَيْهَا لَتَنْحَرَنَّهَا. فَلَمَّا قَدِمَتِ الْمَدِينَةَ رَأَاهَا النَّاسُ فَقَالُوا: الْعَضْبَاءُ! نَاقَةٌ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: إِنَّهَا نَذَرْتُ لِلَّهِ: إِنْ نَجَّاهَا اللَّهُ عَلَيْهَا لَتَنْحَرَنَّهَا؟! فَاتُوا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَكَرُوا ذَلِكَ لَهُ. فَقَالَ: ((سُبْحَانَ اللَّهِ! بِسْمَا جَزَتْهَا، نَذَرْتُ إِنْ نَجَّاهَا اللَّهُ عَلَيْهَا لَتَنْحَرَنَّهَا؟! لَا وَقَاءَ لِنَذْرِ فِي مَعْصِيَةٍ وَلَا فِيمَا لَا يَمْلِكُ) رواه احمد (۴/ ۴۳۰) ومسلم (۸/ ۱۶۴۱) وابوداود (۳۳۱۶)].

له عيمرانی کورپی حوسه يينه وه (خواله يی بازی بن) هاتوه، که وتويه تی: ئافره تییکی یاریده ده ره کان به دیل گیرا، وه عه زبا - وشتری پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو گیرا -

وه ئەو ئافره ته زنجیر کرا بوو، ئەو گەلەیش ئیواران مەرو مالاتیان لەپیش دەم ماله کانیاندا مۆل ئەدا، شهویک خۆی دەرھینا لەزنجیرو هاته لای وشتره کان، جا نزیککی هەر وشتریک ئەبووه ئەیقیران - ئەویش - وازی لی ئەهینا تا گەیشته لای (غەزبا) ئەو ئەیقیران، ئەلی: ئەو وشتریککی مۆچینراو بوو (لە ریوایه تیکی تردا - تەمی کراو بوو) جا سواری بوو لیی خوړی هەستاو پۆیی، ئەوگەلەهی لی ناگادار کرایه وهو چون بە شوینیواو لە دەستی خستو - پیی نەگەیشتن، ئەلی: نەزری کرد بۆ خوا ئەگەر خوا بەسواری ئەم وشتره رزگاری بکات سەری بپریت. جا کاتێ گەیشته مەدینه، خەلک دیسان وتیان: غەزبا! وشتره کەهی پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وتی: من نەزرم کردوه بۆ خوا: ئەگەر رزگارم بکات بەراستی سەری بپریم؟! هاتنه خزمەتی پیغەمبەری خواو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسیان کرد بۆی فەرموی: پاک و بی عەیبی بۆ خوا! خراپ پاداشتی داوہ تەوه، نەزری کردووہ لەسەر ئەو ئەگەر خوا رزگاری بکات، سەری بپریت؟! نەزر لە تاواندا جیبه جی ناکریت، وه لەشتیکدا که مولکی کابرا نه بێ - جیبه جی ناکریت - .

لیره دا ئەوه دەرکەوت که مالی مسولمانان هەرچەند کافر بیبات هەرکاتی کەوتەوه بەردەستی مسولمانان هەر هی ئەو کابرا مسولمانەیه، دابه شکرابی یان نەکرابی، بەو مەرجه شتەکه وه کو خۆی مایبته وه، وه لیره دا ئەوه دەرئەکەوی که نەزر لە ناره واو لەشتیکدا که مولکی خۆی نه بێ جیبه جی ناکریت، ئەوهش وەرئەگیرئ ئەگەر حیوانیک بوو بەسەبەبی خیریک بۆ کابرا، ئیش و ئازاری بۆ دروست نەکات، والله أعلم.

**(نہوہی کہ دروستہ ہہ لکرتنی بہ ہی بہشکردن
وہکو خواردن و ٹالفی حیوان)**

(۷۵۰ / ن / ۳۴۰۱) - [عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُغَفَّلِ قَالَ: أَصَبْتُ جَرَابًا مِنْ شَحْمِ يَوْمٍ خَيْرٍ فَالْتَزَمْتُهُ: فَقُلْتُ لَا أُعْطَى الْيَوْمَ أَحَدًا مِنْ هَذَا شَيْئًا. فَالْتَفَتَ فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُتَبَسِّمًا] رواه احمد (۸۶/۴) ومسلم (۷۲/۱۷۷۲) وابوداود (۲۷۰۲) والنسائي (۲۳۶/۷) بهذا اللفظ. وبنحوه متفق عليه].

لہ عہدوللای کوری موغہفہلہوہ (خوالی پازی بن) ہاتوہ، کہ وتویہتی: رژی خہبہر خیگہیہک بہزم دہستکہوت جا ہہلم گرت بہچاکی وتم: ٹہمرو لہمہ بہ ہیچ کہسیک ہیچ شتی نادم، لام کردہوہ کہچی پیغہمبہری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بزہی پیکہنہنیہتی... وہ ہہر لہم مانایہدا ہاتوہ بہ ٹیتفاقی ٹیمامی احم دو بوخاری و موسلیم.

تاوانی خیانت له دهستکهوتی غه زاو سوتانی کهل و پهلی خیانتکار

(۷۵۱ / ن / ۳۴۱۲) - [عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: كَانَ عَلِيٌّ ثَقَلِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلٌ يُقَالُ كَرَكْرَةٌ فَمَاتَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هُوَ فِي النَّارِ) فَذَهَبُوا يَنْظُرُونَ إِلَيْهِ فَوَجَدُوا عَبَاءَةً قَدْ غَلَّهَا) رواه احمد (۱۶۰/۲) والبخاری (۳۰۷۴)]

له عه بدوللای کوری عه مهروهه (حوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: سه ربه رشتکاری که له په لی پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیاویک بوو که پیمان شهوت (که رکه ره) و مرد، جا پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی (تهو له ناو ناگردایه)). چون ته ماشایان کرد عه بایه کیان دیوه که له غه نیمه ت - بی پرس هلی گرتبوو - واته خیانت له غه نیمه ت تاوانیکی گه وره یه و هندی به لایانه وه وایه که نه گه که سیک خیانتی کرد پیویسته که له په له کهیشی بسوتینری و بهشی خویشی له و غه زادا پی نه دریت^(۱)، به لام تهو فهرمودانه که باسی سوتانی که له و په له شه کات لاوازه.

(۱) ته ماشای ژماره (۳۴۳۱۴ و ۳۴۱۵) له سه رچاوه ی پیشوو، بکه.

باسی بهر لاکردنی دیلی کافر بی تو له وهرگرتن

(۷۵۲ / ن / ۳۴۱۷) - [عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ فِي أَسَارِي بَدْرٍ: (لَوْ كَانَ الْمُطْعِمُ بْنُ عَدِيٍّ حَيًّا ثُمَّ كَلَّمَنِي فِي هَؤُلَاءِ النَّتَنِ لَتَرَكْتُهُمْ لَهُ) رواه احمد (۸۰/۴) والبخاری (۳۱۳۹) وابوداود (۲۶۸۹)].

له جوبهیری کوری موتعیمه وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که بهراستی پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سه بارهت به دیله کانی بهدر فرموی: ((ته گهر نیستا موتعیمی کوری عه دی زیندوو بووایه و له پاشان له باره ی شهم بوگه نانه وه، قسه ی له گه لما بکر دایه هه مویانم واز لی شهینا بو ی، واته: بی تو له وهرگرتن نازادم شه کردن، به لی پیغه مبهه ی نازیمان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سه فهری تایف و په نادانی موتعیمی له بیر نه چوو هته وه و ههروه کو فهر مویه تی: پی پی خوشبوو که پاداشی چاکه ی موتعیمی بدایه ته وه.

(۷۵۳ / ن / ۳۴۲۴) - [عَنْ عِمْرَانَ بْنِ الْحُصَيْنِ قَالَ: كَانَتْ تَقِيفٌ حُلَفَاءَ لِبَنِي عَقِيلٍ فَاسْرَتْ تَقِيفٌ رَجُلَيْنِ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَسْرَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلًا مِنْ بَنِي عَقِيلٍ وَأَصَابُوا مَعَهُ الْعَضْبَاءَ فَاتَى عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ فِي الْوِثَاقِ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ. فَاتَاهُ فَقَالَ: (مَا شَأْنُكَ؟) فَقَالَ: بِمَا

أَخَذْتَنِي وَأَخَذْتَ سَابِقَةَ الْحَاجِّ (يَعْنِي الْعُضْبَاءَ) ، فَقَالَ: ((أَخَذْتُكَ بِجَرِيرَةٍ حُلْفَائِكَ تَقِيفٌ)) ثُمَّ انْصَرَفَ عَنْهُ فَنَادَاهُ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ ، يَا مُحَمَّدُ . فَقَالَ ((مَا شَأْنُكَ)) قَالَ: إِنِّي مُسْلِمٌ قَالَ: ((لَوْ قُلْتَهَا وَأَنْتَ تَمْلِكُ أَمْرَكَ أَفَلَحْتَ كُلَّ الْفَلَاحِ)) ، ثُمَّ انْصَرَفَ عَنْهُ فَنَادَاهُ يَا مُحَمَّدُ ، يَا مُحَمَّدُ فَاتَّأَهُ ، فَقَالَ ((مَا شَأْنُكَ)) فَقَالَ إِنِّي جَائِعٌ فَأَطْعِمْنِي ، وَظَمَّآنٌ فَاسْقِنِي ، قَالَ: ((هَذِهِ حَاجَتُكَ)) فَقَدِيَ بَعْدُ بِالرَّجْلَيْنِ) رواه احمد (٤/٤٣٠) ومسلم (٨/١٦٤١) وابوداود (٣٣١٦).

له عیمرانی کوری حوسهینهوه (خوالیی رازی بن) هاتوه، که وتویهتی: سه قیف سوینخوری بهنو عوقهیل بوون، جا سه قیف دوو پیاو له یارانی پیغه مبهری خویان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهدیلی گرت وه یارانی پیغه مبهریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیاو یکیان له بهنو عوقهیل گرت وه (عهزبا) - ناوی وشتریکی پیغه مبهره - که بهو بوو گرتیان، جا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هات بهسهریا که نهو بهسرابووه جا نهویش بانگی کردووتی: نهی موحه مهده تشریفی هاته لای وتی ((چیته؟)) وتی بوچی منت گرتووه و نهوهی که پیش حاجیه کان نه کهوت (مه بهستی نهو وشتره بوو که ناوی عهزبا بوو) فهرموی: توم گرتووه به تولهی تاوانی هاوسوینخواره کانتانهوه، سه قیف)) له پاشان پشتی تیگرد، جا بانگی کردووتی: نهی موحه مهده (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَسَلَّمَ) نهی موحه مهده (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فهرموی: چیت دهوی؟ وتی: من مسولما نم، فهرموی: ((ته گهر نهوهت بووتایه و دهسه لاتت بهدهست خوت بووایه رزگار نه بویت بهته و اوای مانای رزگاری)) له پاشان پشتی تیگرد جا - هم - بانگی کردهوه، نهی موحه مهده (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نهی موحه مهده (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، جا هاتهوه بولایو فهرموی: ((چیت نهوی؟)) وتی: برسیمه خواردم بدهری، تینوومه ناوم بدهری،

فهرموی (نهوه پیوستیتن))، واته نه بهی پیټ بدریت، جا له باتی نهو دوو پیاوود
نازادی کرد. بهراستی نهم فهرموده شتی زوری تیدایه له وانه، دروسته دیر
ببه ستریته وه نه گهر دوتیره هاوپه یان بوون تاوانی هر کام له سر نه ویتریان حساب
نه کریت، کافر که گرا هرچی پییه هی مسولمانانه و مسولمان بوون پاش به دیل
گیران نابی به هوی گهراندنه وهی مال سامانی و ده توانی به بارمتهی مسولمان نازاد
بکریت، وه نازاد کردنی دلی کافر له بهرانبه ری نازادی مسولمانانه وه ره وایه، دیل
نه گهر کافریش بی نه بی خواردن و ناوی پی بدریت، وه نه بی ماوهی پی بدریت که
قسه ی خوی بکات و گوئ له داواکاریه کانی بگریټ، به لام قسه ی دیل وه نه گریټ
که بلج بهر له دلیلم باوهرم هیناوه^(۱)، وه نه گهر شایه تی هه بی سودی هیه بوی
مال و سامانی پی نه دریته وه نه گهر بهر دست که وتبی^(۲).

(۱) ته ماشای فهرموده ی ژماره (۳۴۲۵) له سهراوه ی پیشوو، بکه.

(۲) ته ماشای ژماره (۳۴۳۶) له سهراوه ی پیشوو، بکه.

دروسته عه ره بگری به بهنده

(۷۵۴ / ن / ۳۴۲۷) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: ثَلَاثَ خِصَالٍ سَمِعْتُهُنَّ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَنِي تَمِيمٍ، لَا أَزَالُ أُحِبُّهُنَّ بَعْدَهُ: كَانَ عَلَى عَائِشَةَ مُحَرَّرًا، فَقَالَ: (أَعْتَقِي مِنْ هَؤُلَاءِ) وَجَاءَتْ صَدَقَاتُهُمْ فَقَالَ هَذِهِ صَدَقَاتُ قَوْمِي) قَالَ: (وَهُمْ أَشَدُّ النَّاسِ قِتَالًا فِي الْمَلَا حِمِّ) رواه مسلم (۱۹۸/۲۵۲۵)].

له نه بو هورهیره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: سئ تاریفی به نی ته میم بیستوه له پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له بهر نه وه ئیتر خو شم دهوون - له پیشه وه له سهر تیره گهری نه بو هورهیره خو ش نه دهویستن - ((عائیشه (خوالئی پازی بن) بهنده یه کی له سهر بوو که نازادی بکات پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: ((لهوانه - واته به نی ته میمی که عه ره ب بوون و له ئیلیاسی کوری موزه ردا نه گه یشتنه وه به پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه هینانی شم فهرموده یش بو نه و مبهسته یه - نازاد بکه)) وه زه کاتی نه وان هات فهرموی: ((نه مه زه کاتی خزمه کاغه)) و فهرموی: به هیترترین که سن له جه نگو تیر ژاندا)).

کوشتنی جاسوس

(۷۵۵ / ن / ۳۴۳۰) - [عَنْ سَلْمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ عَيْنٌ وَهُوَ فِي سَفَرٍ، فَجَلَسَ عِنْدَ بَعْضِ أَصْحَابِهِ يَتَحَدَّثُ ثُمَّ أُنْسِلَ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (أَطْلُبُوهُ فَأَقْتُلُوهُ) فَسَبَقَتْهُمْ إِلَيْهِ فَقَتَلَتْهُ فَنَفَلَنِي سَلْبَهُ] رواه احمد (۵۰/۴) والبخارى (۳۰۵۱) وابوداود (۲۶۵۳).

له سه له مهی کوری نه کوه عهوه (حوالئی پازی بن) هاتوه که وتویه تی: جاسوسیتک (سیخور) هاته لای پیغه مبهرو (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و له سه فهر بوو جا لای هندی له یاره کان دانیشت و قسهی نه کرد له پاشان خوی دزییه وه، پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهر موی: بگه رین به شوینیاو بیکوژن، جا من له وان پیشکه وتم و کوشتم، له بهر نه وه ههرچی پی بوو دای به من.

بهندهی کافر کاتی
به مسولمانی بیته لای ئیمه نازاده

(۷۵۶ / ن / ۳۴۳۴) - [عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ رَجُلٍ مِنْ تَقِيفٍ، قَالَ: سَأَلْنَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يَرُدَّ إِلَيْنَا أَبَا بَكْرَةَ وَكَانَ مَمْلُوكُنَا فَأَسْلَمَ قَبْلَنَا، فَقَالَ: لَا، هُوَ طَلِيقُ اللَّهِ، ثُمَّ طَلِيقُ رَسُولِهِ] رواه احمد (۴/ ۱۶۸ - ۳۱۰).

له شه عیبیه وه له پیاویکی سه قیفه وه هاتوه، که وتویه تی: داوامان کرد له پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که نه بویه کره که بهنده مان بوو پیش ئیمه مسولمان ببوو - وه بهر له وان له قه لای تایف به گوریسیک خوی بهردایه وه خواره وه وه هاته خزمه تی پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - و مسولمان بوو - فه رموی: (نه خیر نه وه نازاد کراوی خوی وه له پاشان نازاد کراوی پیغه مبهره که یه تی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ))، واته نهیدانه وه وله بهنده بیش رزگاری بو.

ياسای زهوی ده ستکوت

(۷۵۷ / ن / ۳۴۳۸) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: أَيُّمَا قَرْيَةٍ أَتَيْتُمُوهَا فَأَقَمْتُمْ فِيهَا فَسَهْمُكُمْ فِيهَا وَأَيُّمَا قَرْيَةٍ عَصَتْ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ خُمْسَهَا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ، ثُمَّ هِيَ لَكُمْ] رواه احمد (۳۱۷/۲) ومسلم (۱۷۵۶ - ۴۷) وابوداود (۳۰۳۶).

له نه بو هورهيره وه (خوالتي پازي بن) هاتوه، كه به راستي پيغهمبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمويه تي: همر ديبهك كه چوونه ناويه وه و تيبدا مانه وه نه و به شي نيويه تيدايه، واته مافي به شتان هديه له و ديبه دا وه همر ديبهك - يان شارتيك - كه درايه تي خوا و پيغهمبهره كه ي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كرد، نه وه پينج يه كي (۵/۱) هي خوا و پيغهمبهره كه يه تي، له پاشان نه و ديبه هي نيويه، واته زهوي و باخ و ثاوي نه و گونده هي سوپاي مسولمانانه، شيويه يه كه ميان پيي نه و تري (الفى ۴) وه شيويه دووه هم (الغنيمه)، والله أعلم.

سه رکعتی مه ککه، به زور یان به نأشتی و کوشتنی تاوانبار له مهر کویدا بی

۷۵۸/ن/۳۴۴۸- [عَنْ سَعْدِ قَالَ: (لَمَّا كَانَ يَوْمُ فَتْحِ مَكَّةَ أَمَّنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) النَّاسَ إِلَّا أَرْبَعَةَ نَفَرٍ وَأَمْرَاتَيْنِ وَسَمَاهُمْ] رواه النسائي (۱۰۵/۷-۱۰۶) و ابوداود (۲۶۸۳-۴۳۵۲).

له سه عده وه (خوالیی پانی بی) هاتوه، که وتویه تی: له زور یی سه رکعتی مه ککه دا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه مانهت نامه ی دا به هه مو خه لک بیجگه له چوار پیاوو دوو نافرته که ناوی بردن، نه مه زورتر له وه ده چی که به زور گیراوه و هه ندی ریوایه تی تر نه مه روونتر نه که نه وه له وانسه نه وه ی که شه پری خالی دی کوری وه لید باس نه کات و له هه ندی کیان دا هاتوه پیغه مبهری (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمویه تی: ((مه ککه بۆمن یه که سه عات جه لال کراوه و تاروژی قیامت بۆ کهس جه لال نیه و جه رامه شه پرتیدا کردنی وه هه ندی یکیش به لایانه وه وایه که به نأشتی سه رکعتی به ده ست هاتوه و بۆ نه وه هیش چه ند به لگه باس نه کهن له وانسه دابه ش نه کردنی زه وی و زاری مه ککه له سوپای ئیسلام و نه هیئانی ده ست کهوت. نه گونجی نه مه میان شتیکی تایبته بی به مه ککه وه یان فرمانده ی مسولمانان به ده ست خویه تی چیگایه کی گرت زه وی و زاره که ی بدات به سوپا که یان بیداته وه به خو یان یان بیدات به که سانیکی تر، والله أعلم.

کوچکردن ههیه له ولاتی کوفروه بو ولاتی ئیسلام وه کوچکردن نیه له جیگایه کدا که خه لکه کهی مسولمان بی

(۷۵۹ / ن / ۳۴۵۵) - [عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ السَّعْدِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا تَنْقَطِعُ الْهَجْرَةُ مَا قُوتِلَ الْعَدُوُّ) رواه احمد (۲۷۰/۵) والنسائي (۱۴۶/۷، ۱۴۷).]

له عه بدوللای کوری سه عدیه وه (خوالی زانی بن) هاتوه که به راستی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: کوچکردن نابریته وه مادام شهر له گهل دوژمندا بکریت، به لای تاجیهاد هه بی کوچکردنیش ههیه و جیهادیش ته مینیته وه تا رژی قیامت. وه نه م فهرموده یه ی ئینو عه باسه که دیت بو شوینیکه که خه لکه کهی مسولمان بی و بتوانن بی ترس شیعهاره کانی ئاین نه نجام بدهن و دوو چاری کی شه و سزای قورس نه کرین، سزای بچووک هه ر نه بی، والله أعلم.

(۷۶۰ / ن / ۳۴۵۶) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ وَلَكِنْ جِهَادٌ وَبَيْتَةٌ وَإِذَا اسْتُنْفِرْتُمْ فَانْفِرُوا، رواه الجماعة الا ابن ماجه، لكن له منه (إِذَا اسْتُنْفِرْتُمْ فَانْفِرُوا) وروته عائشه مثله، متفق عليه. (خ / ۱۸۳۴، ۲۸۲۵، ۲۷۸۳)، (م / ۱۳۵۳-۴۴۵) ابوداود (۲۴۸۰) احمد (۲۲۶/۱، ۳۱۵، ۳۱۶، ۳۵۵) الترمذی (۱۵۹۰) النسائي (۱۴۶/۷) ابن ماجه (۲۷۷۳).]

له عهبدو لای کوری عه باسه وه (خوایی پازی بی) له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتوه، که فهرموده تی: پاش سه رکه وتنی مه که که کۆچکردن نیسه، به لام جیهادو نیه تی جیهاد - نه مینتی - وه هرکاتی فهرمانتان پیدرا که ده رچن بو جیهاد ده رچن.

نیروای کافر ده پاریزریت

(۷۶۱ / ن / ۳۴۶۳) - [عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: جَاءَ ابْنُ النَّوَاحِةِ وَابْنُ أُتَالٍ - رَسُولًا مُسَيَّلَمَةً - إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ لَهُمَا أَتَشْهَدَانِ أَنِّي رَسُولُ اللهِ؟] قَالَا: نَشْهَدُ أَنَّ مُسَيَّلَمَةَ رَسُولُ اللهِ. فَقَالَ رَسُولُ اللهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (آمَنْتُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ لَوْ كُنْتُ قَاتِلًا رَسُولًا لَقَتَلْتُكُمْ) قَالَ عَبْدُ اللهِ: فَمَضَتِ السُّنَّةُ أَنَّ الرَّسُلَ لَا تُقْتَلُ) رواه احمد (۳۹۶/۱، ۴۰۶، ۳۹۰) والنسائي في السنن الكبرى كما في التحفة (۹۲۸۰) وابوداود (۲۷۶۲).

له عهبدو لای کوری مه سعوده وه (خوایی پازی بی) هاتوه، که وتی: کوری نه واحه و کوری نوسال دوو نیروای موسه یله مه بوون، هاتنه خزمه تی پیغه مبه ره (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی به وان ((نایا شایه تی نه ده ن که من پیغه مبه ری خوام (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)).

وتیان شایه تی نه ده بین که موسه یله مه پیغه مبه ری خوایه.

پیغهمبیرهش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: باوهرم ههیه به خواو به پیغهمبیره کعت
نه گهر نیرواوم بکوشتایه به راستی ئیوه م نه کوشت.

عه بدولا ئه لئی: ئیتر ره وشت له سهر ئه وه دامه زراوه که نیرواوه نه کوژریت.

ئهو مهرجهی که دروسته له گهل کافر دا بگریت

(۷۶۲ / ن / ۳۴۶۷) - [عَنْ أَنَسٍ أَنَّ قُرَيْشًا صَالَحُوا النَّبِيَّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاشْتَرَطُوا عَلَيْهِ: أَنْ مَنْ جَاءَ مِنْكُمْ لَا نَرُدُّهُ عَلَيْكُمْ وَمَنْ جَاءَ مِنَّا رَدَدْتُمُوهُ عَلَيْنَا، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْكُتَبَ هَذَا؟! قَالَ: نَعَمْ، إِنَّهُ مَنْ ذَهَبَ مِنَّا إِلَيْهِمْ فَأَبْعَدَهُ اللَّهُ وَمَنْ جَاءَ مِنْهُمْ سَيَجْعَلُ اللَّهُ لَهُ فَرْجًا وَمَخْرَجًا] رواه احمد (۲/۳۶۸) م (۱۷۸۴).

له ئه نه سه وه (خوالی بی پازی بن) هاتوه، که به راستی قورپه ش ریکه وتن له گهل
پیغهمبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): چند مهرجیان له سهر دانا له وانه، به راستی ههرکه سیك
له ئیوه هات، بو لای ئیمه و بی باوهر بوو، ئیمه نایدهینه وه به ئیوه، وه
نه گهرکه سیك له ئیمه هاته لای ئیوه و موسلمان بوو، بیگه ریننه وه بو مان، وتیان
ئهی پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئا ئه مه بنوسین؟! فهرموی (به لئی)، به راستی
ههرکه سیك له ئیمه چوو بو ناو ئه وان خوا دورتری بخته وه، وه ههرکه سیكیش له وان
بیته، با نه یهت و خوئی بگریته، به م زوانه خوا ته نگانه ی له سهر لائهبات و ده روی
خیری لی ئه کاته وه، به لئی به راستی دوو سالی به سه را چوو، سه رکه وتنی مه ککه
بوو، ئه وانهی له وی بوون ده روی خیریان لیکرایه وه، وه ئه وانهی پاشگه زبوونه وه چند

که سیکی کهم بوون، به سزای تاوانی خویمان گه یشتن، ته اووی بنده کانی نه م په یانهم له ژيانی پیغه مبهردا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به شریت باس کردوه لیتره دا دوباره ی ناکه مه وه.

رازی بوونی گه مارؤدراوان به بریاری مسولمانیک

(۷۶۳ / ن / ۳۴۷۴) - [عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، أَنَّ أَهْلَ قَرْيَظَةَ نَزَلُوا عَلَى حُكْمِ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ فَأَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى سَعْدٍ فَأَتَاهُ عَلَى حِمَارٍ، فَلَمَّا دَنَا قَرِيبًا مِنَ الْمَسْجِدِ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (قُومُوا إِلَيَّ سَيِّدِكُمْ) أَوْ (خَيْرِكُمْ) فَقَعَدَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: إِنَّ هَؤُلَاءِ نَزَلُوا عَلَى حُكْمِكَ) قَالَ: فَأَنَّى أَحْكُمُ أَنْ تُقْتَلَ مُقَاتِلَتُهُمْ وَتُسَبَّى زُرَّارِيهِمْ، فَقَالَ: (لَقَدْ حَكَمْتَ بِمَا حَكَمَ بِهِ الْمَلِكُ) وَفِي لَفْظٍ: قَضَيْتَ بِحُكْمِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ) أَخْرَجَاهُ. البخاری (۴۱۲۱) و مسلم (۶۴) - [۱۷۶۸].

له باوکی سه عیده وه (خوایی پانی بن) هاتوه، که به راستی شهلی قوره یزه رازی بوون، پاش گه مارؤدانیان به بریاری سه عدی کوری موعاز، جا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ناردی به شوین سه عددا، هاته خزمهت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به سواری کهریک، جا کاتی نزیک کهوته وه له مزگهوت، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فہرموی (ہہستن بہدہم گہورہ کہتانهوہ، یان چاکترینتانهوہ، جا لای پیغہمبہری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دانیشٹو فہرموی (ئا ئہمانہ رازی بون بہ بریارتو تو)، وتی: بہراستی من بریارم ئہوہیہ کہ شہرکہرہکانیان بکوژرین، ژند منالہکانیان بدرینہ مسولمانان، فہرموی (بہراستی بریارتدا بہو شیوہی کہ پادش بریاری دابوو) وہ لہ وشہیہکی تردا ہاتوہ کہ (بریارتدا بہ بریاری خوای بہ دہسہلات بہشکو).

بہستنی پھیمان و سہندنی سہرانہ (الجزیہ)

(۳۴۷۶ / ۷۶۴) - [عَنِ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ: أَنَّهُ قَالَ لِإِعْمَلِ كِسْرَى: أَمَرْنَا نَبِيَّنَا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ نُقَاتِلَكُمْ حَتَّى تَعْبُدُوا اللَّهَ وَخُدَّهٗ أَوْ تُؤَدُّوا الْجَزِيَّةَ] رواه البخاری (۳۱۵۹).

لہ موغہیرہی کوری شوغہیبہوہ ہاتوہ، کہ بہراستی ئہو وتی بہ ئیشکہری کیسرا، پیغہمبہرمان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (فہرمانی پیداوین کہ شہرتان لہ گہل بکہین، تا بہندیہتی خوا ئہکہن بہ تہنہا، یان تا سہرانہ ئہدہن، واتہ ئہگہر موسلمان بوون ئہوہ نیوانمان برایہتیہو چی بو ئیمہیہ بو ئیوہیشہ، وہ چی بہ زیانی ئیمہ بیت بہ زیانی ئیوہیشہ، وہ ئہگہروانہکہن، ئہبی بو پاریزگاری خوتان سہرانہ بہ ئیمہ بدہن تا سنورتان پاریزراوی، وہ ئہگہر ئہمہش نہکہن، لہ یہکتری ئہدہین تا یہکیکمان سہر دہکہوین.

به رگری له نیشته جیبوونی کافران له حجازدا

(۷۶۵ / ن / ۳۴۸۹) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: اشْتَدَّ بِرَسُولِ اللَّهِ وَجَعُهُ يَوْمَ الْخَمِيسِ وَأَوْصَى عِنْدَ مَوْتِهِ بِثَلَاثٍ (أَخْرَجُوا الْمُشْرِكِينَ مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَأَجِيزُوا الْوَفْدَ بِنَحْوِ مَا كُنْتُ أُجِيزُهُمْ وَنَسِيتُ الثَّلَاثَةَ) أَخْرَجَاهُ،
البخاری (۳۰۵۳)ءمسلم (۱۶۳۷)].

له عه بدولای کوری عه باسه وه (خوالیی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رۆژی پینج شه مه ئیشی زۆر توندبووه، وه سیه تی کرد له کاتی سه ره مه رگدا به سی شت ((بت په رستان ده رکه ن له جه زیره تولعه ره ب، وه سه وقاتی بدهن به نوینه ران وه کو من چۆن سه وقاتیم پیداون)) وه سییه میانم له بیر چوه ته وه.

دهست پیکردنی سهلام له کافران و سه رهخۆشی کردنیان

(۷۶۶ / ن / ۳۴۹۴) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا تَبْدُؤُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى بِالسَّلَامِ وَإِذَا لَقِيتُمُوهُمْ فِي طَرِيقٍ فَاضْطَرُّوهُمْ إِلَى أَضْيَقِهَا) رواه الجماعة الا النسائي وابن ماجه. خ في الادب المفرد (۱۱۰۳) م (۲۱۶۷) احمد (۲/۲۲۵، ۲۲۶، ۴۳۶، ۴۴۴) والترمذی (۱۷۰۰، ۱۶۰۲) وابوداود (۵۲۰۲)].

له نه بوهورهیره وه (خواینبی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: (پیشه کی سهلام له جوله که و گاور نه کهن، وه نه گهر له ریگادا بییان گه یشتن، ناچار یان بکهن که له تهنگترین جینگایه وه پروات، له راستیدا نه مه هه مو بو نه وه یه تا چند پوژی له ته مه نی ماوه بیر له بیروباوه پری راسته قینه بکاته وه، بو هه میسه خوی له سزا رزگار بکات و مه سه له ی سه لامیش له پیشه وه باسمان کرد، که نه وان دوعای خراب نه کهن، نیه تیان چاک نیه و موسلمانیش مافی خویه تی دوستایه تی له گه ل نه وان نه کات و سه لامی لی نه کات.

(۷۶۷ / ن / ۳۴۹۹) - [عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كَانَ غُلامٌ يَهُودِيٌّ يَخْدُمُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَمَرَضَ فَأَتَاهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُعُودُهُ فَقَعَدَ عِنْدَ رَأْسِهِ، فَقَالَ لَهُ: (أَسْلِمَ) فَنَظَرَ إِلَى أَبِيهِ وَهُوَ عِنْدَهُ فَقَالَ لَهُ:

أَطْعُ أَبَا الْقَاسِمِ. فَأَسْلَمَ، فَخَرَجَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يَقُولُ:
(الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْقَذَهُ بِي مِنَ النَّارِ) رواه احمد (۳/۲۸۰) والبخارى (۱۳۵۶)
وابوداود (۳۰۹۵).

له نه نه سه وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: کورپکی جوله که خزمه تی
پیغه مبهری خوی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه کرد، نه خوش کهوت، جا پیغه مبهری خوا
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاته دیده نی و لای سهری دانیشست و فهرموی (موسلمان به) جا
نه ویش ته ماشای باوکی کرد که نه و کات له لای بوو، وتی بهو کورپی: به گوئی
باوکی قاسم بکه، نه ویش موسلمان بوو، جا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
دهرچوو، وه نه و نه یفه رمو: سوپاس بو نه و خوابه ی که به هوئی منه وه رزگاری کرد له
ئاگر، واته سهردانی نه خوشی جوله که و گاور سونه ته و باش وایه به ره و ئاین بانگ
بکریت، به لکو باوهر بهینی و خوشبه خت بی.

له دهسکوتی مسؤلمانان تنها به بهرہی کورانی موتہلیب و کورانی بہنی ہاشم ئہدریٰ له خزمان

(۷۶۸ / ن / ۳۵۰۰) - [عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ قَالَ: مَشَيْتُ أَنَا وَعُثْمَانُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْنَا: أَعْطَيْتُ بَنِي الْمُطَلِّبِ مِنْ خُمْسِ خَيْبَرَ وَتَرَكْتَنَا؟! فَقَالَ: (إِنَّمَا بَنُو الْمُطَلِّبِ وَبَنُو هَاشِمٍ شَيْءٌ وَاحِدٌ) قَالَ جُبَيْرٌ: وَلَمْ يُقْسِمِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِبَنِي عَبْدِ شَمْسٍ وَلَا بَنِي نَوْفَلٍ شَيْئًا) رواه احمد (۸۵/۴) والبخارى (۴۲۲۹) والنسائي (۱۳۰/۷) وابن ماجه (۲۸۸۱).

له جوہیری کوری موتعیمہوہ (خوالیہی رازی بی) ہاتوہ کہ وتویہتی: من و عوسمان چوین بۆلای پیغہمبہر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و تمان له پینج یه کی (۵/۱) خہیہر بہشی کورانی موتہلیبت داوہو وازت له ئیمہ ہیئاوہ؟! عوسمان له کورانی عہبدی شہمسہ و جوہیرش له کورانی نہوفہلہ، عہبدو شہمس و نہوفہل و ہاشم و موتہلیب، ہہمویان کوری عہبدو مہنافن، فہرموی: کورانی موتہلیب و کورانی ہاشم یه ک شتن، جوہیر ئہلی: پیغہمبہر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بہ کورانی عہبدو شہمس و کوری نہفہل ہیچی نہدا، بہلی کاتی خۆی کورانی موتہلیب پال پشت و یارمہتی دہری کورانی ہاشم بوون، تہنانت کاتی قورہیش پھیوہندی خۆیان له گہل بہری ہاشم دا پچراندوگہ مارۆیان (حہساریان) خستہ سہریان بہرہی موتہلیبیش بوون بہ ہاوبہشی بہرہی ہاشم بہلام بہرہی نہوفہل و بہرہی عہبدو شہمس نہہاتنہ ریزیانہوہ.

دابەشکردنی بەشەکانی فهیئ بە گوێرهی خیزاندارو بی خیزان

(۷۶۹ / ن / ۳۵۰۵) - [عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): كَانَ إِذَا آتَاهُ الْفَيْءُ قَسَمَهُ فِي يَوْمِهِ فَأَعْطَى الْآهْلَ حَظَّيْنِ وَأَعْطَى الْعَزَبَ حَظًّا] رواه احمد (۲۹،۲۵/۶) وابوداود (۲۹۵۳).

له عهوفی کوری مالیکهوه (خواله‌ی پانی بی)، هاتوه که: به راستی پینغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌رکاتی ده‌سکه‌وتی گه‌راوه‌ی (الفیء) بۆ بهاتایه هه‌ر ئه‌و رۆژه دابه‌شی ئه‌کردو، به ژن‌دار دوو به‌شو و بی ژن یه‌ک به‌شی ئه‌دا، (الفیء)، واته ئه‌و ماله‌ی که ده‌ست مسوولمانان ئه‌که‌وئیت له کافرانه‌وه، به‌بی شه‌رو ئایه‌تی (۵،۶) سوره‌تی حه‌شر باسی به‌شبه‌ره‌کانی کردوه. (الغنیمة) ئه‌و ماله‌یه که به‌شه‌ر له کافره‌کانه‌وه ده‌ست ئه‌که‌وئیت، که چوار به‌ش له پینج به‌ش ئه‌دری به شه‌رکه‌ران و به‌شه‌که‌ی تری ئه‌دری به پینج تا‌قه‌که‌ی (فه‌یئ) و سوره‌تی (الانفال) ئایه‌تی (۴۱) مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه له پاش بردنی چوار به‌شه‌که‌ی، (والله اعلم).

(۷۷۰ / ن / ۳۵۱۳) - [عَنْ نَافِعِ مَوْلَى ابْنِ عُمَرَ أَنَّ عُمَرَ كَانَ فَرَضَ لِلْمُهَاجِرِينَ الْأَوَّلِينَ أَرْبَعَةَ آلَافٍ وَفَرَضَ لِابْنِ عُمَرَ ثَلَاثَةَ آلَافٍ وَخَمْسُمِائَةٍ، فَقِيلَ لَهُ: هُوَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ، فَلِمَ نَقَصْتَهُ مِنْ أَرْبَعَةِ آلَافٍ؟ قَالَ: إِنَّمَا هَاجَرَ بِهِ أَبُوهُ. يَقُولُ: لَيْسَ هُوَ كَمَنْ هَاجَرَ بِنَفْسِهِ] رواه البخاری (۳۹۱۲).

له نافعوه خزمه تکاری عه بدولای کوری عومره وه (خوالئی پازی بئ) هاتوه، که به راستی عومره (خوالئی پازی بئ) له دهسکهوت بهشی کۆچره پیشوه کانی چوار همز نه داو بهشی عه بدولای کوری سی هزارو پینج سهه نه دا

جا پیتی وترا: نهویش له کۆچهریه پیشوه کانه بو به شه کهیت کهم کردوه ته وه؟ وتی: نهو باوکی کۆچی پیکردوه. نهیوت: وه کو نهو کهسه نییه که خوی کۆچی کردوه، ههروه ها له ریوایه تیکی تری نیمامی بوخاریدا له قهیسی کوری حازیمه: هاتوه (۴۰۲۲) که بهشی به دریه کان، واته نهوانه که له غهزای به درا به شداریان کردبوو پینج هزاری نه داو نهیوت نهوانه بهرتر نه که مه وه به سهر پاش خویاند (لأَفْضَلْنَهُمْ عَلَىٰ مَنْ بَعْدِهِمْ) ن/۳۵۱۲.

(۷۷۱ / ن / ۳۵۱۶) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا سَبَقَ إِلَّا فِي خُفٍّ أَوْ نَضْلٍ أَوْ حَافِرٍ) رواه الخمسة. رواه احمد (۲/ ۴۷۴) وابوداود (۲۵۷۴) والترمذی (۱۷۰۰) وابن ماجه (۲۸۷۸) والنسائی (۳۵۸۷، ۴۵۸۸).

له نه بوهورهیره وه (خوالئی پازی بئ) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: کی بهرکی له سهه دۆران و بردنه وه دروست نیه، مه گهر له سواری وشتر و تیرهاویشتن و چاره ویدا، له م سی شتانه دا به م مه رجانه ی خواره وه دۆراندن و بردنه وه دروسته، چونکه شتانیکن پیویستن بو جهاد له ریگای خودا. مه رجه کان:

۱- نهو شته ی که دائه نری که بریته وه دیاری بئ، (العوض المعلوم).

۲- بو سواری، نهوه ل و کۆتایی شوینه که بزانی. (الابتداء والانتهاء معلومه).

۳- به چند پیشکته و تن ده بیات ه و ه نه بی نه ه ه ش بزانتیت، جاری یان دوو یان زیاتر.....

۴- نه و لاخهیش که مسابه قه ی پی نه که ن نه بی پیشه کی دیاری کرابی.

۵- پیشکته و تن ه ه ردوو به سهر یه کتردا چاوه ری بکرتیت، نه گینا دروست نییه، چونکه مه به ست تاقیکردنه و ه یه جا نه گهر بزانتیت به یه قین پیش نه که ویت، نه وه قوماره و نابی نه نجام بدریت^(۱).

تیبینی: یانسیب و گولین و باقی یاریه کانی تر که نه مرؤ نه کرین به شیکن له قومارو پیویسته مسولمانان خویان لی دور بگرن، مسولمان، شهیتان دوژمنته وریای خوتبه به فتوای بی بنه ما و لاسایی کردنه و هی خه لکانی بی باوه پرفیو نه خویت.

(۱) ته ماشای فهرموده ی ژماره (۳۵۲۲) له سه رچاوه ی پیشوو، بکه ..

هه لنان بو نيشانه رهوى

(۷۷۲ / ن / ۳۵۲۹) - [عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: [وَوُ وُ وُ وُ] (الانفال - ۶۰)، أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمِيَّ أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمِيَّ، أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمِيَّ] رواه احمد (۴/ ۱۵۷، ۱۵۶) ومسلم (۱۹۱۷).

له عوقبهى كورى عاميره وه (خوالى پانى بي) هاتوه، كه وتويه تى: بيستم له بيغهمبهرى خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، كه نه يفهمو (تامادهى بكن له دژيان نه وهى كه له تواناندا هديه) سوره تى نه نفال نايه تى (۶۰) ناگاداربن توانايى تير هاويشتنه، ناگاربن توانايى تير هاويشتنه، ناگاربن توانايى تير هاويشتنه، وه ههر له مباره وه به هه مان دوو راويه وه كه ئيمامى نه حمده (۴/ ۱۴۶، ۱۴۴) وه موسلم (۱۹۱۹) هاتوه، كه (مَنْ عَلَّمَ الرَّمِيَّ ثُمَّ تَرَكَهُ فَلَيْسَ مِنْهُ) ههركه سى فيرى تير هاويشتن بي و پاشان وازى لي بهيئى له ئيمه نييه. به راستى له مباره يه وه دهيان فهرمودهى راست و جوان هديه، ئيمه له بهر كور تکرده وه نه مان نوسين^(۱).

(۷۷۳ / ن / ۳۵۳۶) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا تَتَّخِذُوا شَيْئًا فِيهِ الرُّوحُ غَرَضًا) رواه الجماعة الآ البخارى و اباداود احمد

(۱) ته ماشاي ژماره (۳۵۲۸ تا ۳۵۳۳) له هه مان سه رچاوه، بکه.

(۱/۲۸۵، ۲۸۰) م (۱۹۵۷/۵۸) والنسائی (۷/۲۳۸، ۲۳۹) والترمذی (۱۴۷۵) وابن ماجه
[۳۱۷۸].

له عه بدوللای کوری عه باسه وه (خوائی پانی بی) هاتوه، که: به راستی پیغه مبه ر
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: (ته وهی که گیانی تیدا بی نه یکه ن به نیشانه) وه له
ریوایه تی تردا، نه فره تی له وه که سانه کردوه که گیاندار بکه ن به نیشانه^(۱)، وه نابی
بدرین به شهرو نابی بجه سیترین و نابی دهم و چاویان داخ بکریت، یان بدریت له دهم و
چاویان، نابی که بریت له ماین^(۲)، که ته بی به هوی پیدابوونی نیستر، دروسته
کی پرکی به پی و زوران بازی و یاری به سه ره نیزه به مهرجیک له سهر بردنه وه
نه بی^(۳)، وه یاری به کوتر چاک نییه، له بهر فهرموده ی (شَيْطَانٌ يَتَّبَعُ شَيْطَانَةً)
ن/۳۵۵۳.

(۱) ته ماشای ژماره (۳۵۳۴ تا ۳۵۳۹) بکه، له سه رچاوه ی پیشوو.
(۲) ته ماشای ژماره (۳۵۴۵ تا ۳۵۴۷) له هه مان سه رچاوه، بکه.
(۳) ته ماشای ژماره (۳۵۴۸) له هه مان سه رچاوه، بکه.

قهده غه یه قومارو یاری به تاو له

۷۷۴/ن/۳۵۵۴- [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ حَلَفَ فَقَالَ فِي حَلْفِهِ: بِاللَّاتِ وَالْعُزَّى فَلَيقُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَمَنْ قَالَ لِصَاحِبِهِ: قَالَ: تَعَالَ أَقَامِرُكَ، فَلَيْتَصَدَّقْ) رواه الجماعة. احمد (۳۰۹/۲).
والبخارى (۴۸۶۰) ومسلم (۱۶۴۷) وابوداود (۳۲۴۷) والترمذى (۱۵۴۵) والنسائى (۷/۷) وابن ماجه (۲۰۹۶)].

له نه بوهوره يره وه (خوالتي يازي بن) هاتوه، كه پيغهمبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمويه تي: هه ركه سيك به لات و عوزا سويندي خوارد بازو بلتت: هيچ په ستر او يكي راسته قينه نيه جگه له خوا وه هه ركه سيك وتي به ره فيقه كه ي: وهره قومارت له گه لدا بكم، با چا كه يه ك بكات، واته تاوانيكي كرده بهو قسه يه كه كرده يه تي با چا كه يه ك بكات، چونكه چا كه خراپه لا نه بات، هه ر شتيك برده وه و دوراني تيدا بيت قوماره وشه ي (ميسر) همويان نه گريته وه، كه واته ثم ياريانه ي كه نه مرؤ نه نجام نه درين، هه ر له توپانه وه بگره هه تا كو تا بيان همويان قومارن، به داخوه نه مرؤ هه زاران به چكه ي مسولمانان سه رگرمي نهو قومارانه يه، وه نيمه له سه ر ثايه تي (أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ) له سوره تي به قهره دا نهو ياريانه مان باس كردون كه دروسته و ليبرا له فرموده ي (۷۷۱) دوباره يي باسكراونو له وپش باسي ياري پياو له گه ل خيزاني خويدا باسكراوه هيوادارم به سوود بي.

(۷۷۵ / ن / ۳۵۵۵) - [عَنْ بُرَيْدَةَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ لَعِبَ بِالنَّرْدِ شِيرٍ فَكَأَنَّمَا صَبَغَ يَدَهُ فِي لَحْمِ خَنْزِيرٍ وَدَمِهِ) رواه احمد (۳۵۲، ۳۵۷، ۳۶۱/۵) البخاری فی الادب المفرد (۱۲۷۱) ابوداود (۴۹۳۹) مسلم (۲۲۶۰) ابن ماجه (۳۷۶۳)].

له بوریده وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که به پراستی پیغهمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی:

هه رکه سی یاری به (نهرده شیر) بکات، وه کو نه وه وایه دهستی خوی رهنگ کردبی به گوشتی به رازو خوینه کھی، واته چون دهست خستنه گوشت و خوینی به راز حرامه نه و یاریهش قه دهغه و حرامه. نهرد، مورویه که چند نقیمی هه یه، وه تاولهش قه دهغه یه و چندین فهرموده ی له سه ر هاتوه له شهرحی نه فهرموده و چندین فهرموده ی تری نه باسه.

(۷۷۶ / ن / ۳۵۵۹) - [عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ غَنَمٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو عَامِرٍ أَوْ أَبُو مَالِكٍ الْأَشْعَرِيُّ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (لِيَكُونَ مِنْ أُمَّتِي قَوْمٌ يَسْتَحِلُّونَ الْحِرَّ وَالْحَرِيرَ وَالْخَمْرَ وَالْمَعَارِفَ) رواه البخاری (۵۵۹۰) و وصله ابوداود (۴۰۳۹) وابن حبان (۶۷۵۴) والطبرانی (۳۴۱۷) والبيهقي (۲۷۲/۳)].

له عه بدوره جمانی کوری غوفه وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی نه بو عامر یان نه بو مالیکی نه شعهری قسه ی بژ کردوم که بیستویه تی له پیغهمبره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه یفه رمو: ((به پراستی له ناو گه لی مندا هی وا نه بن که: زینا و پوشینی

هه وریشم و تاره قو موسیقا حه لال نه کهن، راستت فه رموو نهی پیغه مبهری خوا (صنر)
الله علیه وسلم) وا هه مویان حه لال کران، یان راسته و خو یان به ناوی په نگاوره نگه وه.

يَا اِلٰهِي اَشْكُو اِلَيْكَ بَثِّي وَحُزْنِي مِمَّا وَقَعَ لَنَا فِي هَذَا الزَّمَانِ وَاَفْتَحَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ
قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ.

دهف لیدانى ئافره تان بو هاتنه وهى كه سيك يان له جه زندا

(۷۷۷ / ن / ۳۵۶۷) - [عَنْ بُرَيْدَةَ قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَعْضِ مَغَازِيهِ فَلَمَّا أَنْصَرَفَ جَاءَتْ جَارِيَةٌ سَوَاءً، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِنِّي كُنْتُ نَذَرْتُ أَنْ رَدَكَ اللَّهُ صَالِحًا أَنْ أَضْرِبَ بَيْنَ يَدَيْكَ بِالدَّفِّ وَأَتَغَنَّى. قَالَ لَهَا: (إِنْ كُنْتَ نَذَرْتَ فَأَضْرِبِي وَإِلَّا فَلَا) فَجَعَلَتْ تَضْرِبُ، فَدَخَلَ أَبُو بَكْرٍ وَهِيَ تَضْرِبُ، ثُمَّ دَخَلَ عَلِيٌّ وَهِيَ تَضْرِبُ، ثُمَّ دَخَلَ عُثْمَانُ وَهِيَ تَضْرِبُ ثُمَّ دَخَلَ عُمَرُ، فَالْقَتِ الدَّفَّ تَحْتَ اسْتِثْمَانِهَا، ثُمَّ قَعَدَتْ عَلَيْهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ((إِنَّ الشَّيْطَانَ لِيَخَافُ مِنْكَ يَا عُمَرُ إِنِّي كُنْتُ جَالِسًا وَهِيَ تَضْرِبُ فَدَخَلَ أَبُو بَكْرٍ وَهِيَ تَضْرِبُ، ثُمَّ دَخَلَ عَلِيٌّ وَهِيَ تَضْرِبُ ثُمَّ دَخَلَ عُثْمَانُ وَهِيَ تَضْرِبُ، فَلَمَّا دَخَلْتَ أَنْتَ يَا عُمَرُ أَلْقَتِ الدَّفَّ)) رواه احمد (۳۵۳/۵) والترمذی (۳۶۹۰).

له بوره دیده وه (خوالیی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغهمبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده رچوو بو هندی له غه زاکانی، جا کاتی که گه رایه وه که نیه کیکی رهش پیست هات و وتی: نهی پیغهمبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به راستی من له سه ر خۆم نه زر کردوه نه گه ر خوا توژی به سه لامه تی گه رانده وه، که له به رده م توډا ده ف لیبده م و گۆرانی بلیم، فهرموی (نه گه ر نه زرت کردوه لییده نه گینا نه خیر) جا دهستی کرد، به ده ف لیدان، جا نه بوبه کر هاته ژوره وه نه وه هر لیی ده دا، وه له پاشان عه لی هاته ژوره وه نه وه هر لیی ده دا، له پاشان عوسمان هاته ژوره وه نه وه هر لیی ده دا، وه له پاشان عومهر هاته ژوره وه ده فه که ی خسته ژیر خویه وه، وه له پاشان دانیشته له سه ری پیغهمبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی (به راستی شهیتان له تو ده ترسی نهی عومهر، نه وانه هه رسییان هاتن دانیشتن، نه وه هر ده فی خوژی لیده دا که چی کاتی که تو هاتیت نهی عومهر ده فه که ی فریدا، جا نه مه نه که ن به به لگه له سه ر نه وه ی که ده ف لیدان بو شایی و خو شی و هاتنه وه ی سه فه ری و ژن گواستنه وه دروسته، چونکه نه گه ر حه رام بوایه پیغهمبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ما وه ی به و ئا فره ته نه ده دا، به لام نه ک وه کو نه مپو که هه رچی رادیو و ته له فزیون نه که یته وه ده و ل و زورنایه و بی شه رمانه ی ش به داخه وه پاش قورئان به لکو له گه ل هندی زیکریشدا ده ف لیدان که ئالیییکی گالتسه و گه مه یه به کار نه هیتریت؟! جیگای داخه مسولمان نه وه نده بی ناگابی له ره و شتی پیغهمبه ره که ی و خو شی به شوینکه وتوی نه و دابنیت.

نهوهی که حلاله له حیوانه کانی مالتی

(۷۷۸ / ن / ۳۵۷۲) - [عَنْ جَابِرٍ: (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى يَوْمَ خَيْبَرَ عَنْ لُحُومِ الْحُمُرِ الْأَهْلِيَّةِ وَأُذُنِ فِي لُحُومِ الْخَيْلِ] رواه الجماعة الا ترمزی وابن ماجه. احمد (۳۶۱،۳۸۵/۳) البخاری (۴۲۱۹) م (۳۶/۱۹۴۱) ابوداود (۳۷۸۸) والنسائی (۲۰۱/۷).]

له جابیره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که: به پراستی پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له پوژی خه بیهردا بهرگری کرد، له خواردنی گوشتی کهری مالتی، وه ماوهی پیدان بو خواردنی گوشتی چاره وی.

(۷۷۹ / ن / ۳۵۷۴) - [عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: (رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَأْكُلُ لَحْمَ دَجَاجٍ] رواه الجماعة الا ابداود وابن ماجه. احمد (۳۴۵،۳۴۶،۳۵۳/۶)، خ (۵۵۱۰، ۵۵۱۹)، م (۹-۱۶۴۹) الترمذی (۱۸۲۷) النسائی (۲۰۶/۷).]

له نه بو موساوه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: دیم پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که گوشتی مریشکی نه خوارد.

(۷۸۰ / ن / ۳۵۸۴) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: (نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ وَكُلِّ ذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ)، رواه الجماعة الآ البخارى والترمذى. احمد (۲۸۹/۱) م (۱۹۳۴-۱۶) ابوداود (۳۸۰۵) النسائى (۲۰۶/۷) ابن ماجه (۳۲۳۴)].

له عه بدولای کورپی عه باسه وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که ووتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهرگری کردوه له خواردنی گوشتی هه مو درنده یهک، که خاوه نی که لبه بی، - بهو که لبه یه ی نیچری خوی پهک بجات-، وه هه مو خاوه ن چرنوقیک له بالنده، که بهو چرنوقانه ی نیچیری خوی پهک بجات.

بزن مزه هاله

(۷۸۱ / ن / ۳۵۹۰) - [عَنْ ابْنِ عُمَرَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سُئِلَ عَنِ الضَّبِّ؟ فَقَالَ: (لَا أَكُلُ وَلَا أُحْرِمُهُ) رواه الجماعة الآ اباداود. احمد (۹/۲) م (۱۹۴۳-۳۹) خ (۵۵۳۶) النسائى (۱۹۷/۷) ابن ماجه (۳۲۴۲) والترمذى (۱۷۹۰)].

له عه بدولای کورپی عومه ره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که بهر استی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له باره ی بزن مزه وه پرسیری لیکرا؟
فهرموی: ((نه نه یخوم و نه قه ده غه ی نه که م)).

له باره ی که متیارو که رویش که وه

(۷۸۲ / ن / ۳۵۹۴) - [عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي عِمَارَةَ قَالَ قُلْتُ لِيَجَابِرِ: الضَّبْعُ، أَصِيدُ هِيَ؟ قَالَ: نَعَمْ، قُلْتُ: أَكُلُّهَا؟ قَالَ: نَعَمْ. قُلْتُ: أَقَالَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قَالَ: نَعَمْ] رواه الخمسة. احمد (۳/۲۹۷، ۳۱۸، ۳۲۲) وابوداود (۳۸۰۱) النسائي (۱۹۱/۵)، (۲۰۰/۷) الترمذی (۸۵۱) وابن ماجه (۳۰۸۵، ۳۲۳۸).]

له عه بدوره حماني كوري عه بدولاي كوري عيماره وه (خوالي پازي بن) هاتوه، كه وتويه تي: وتم به جابير: كه متيار نيچيره؟
وتى: به لئى. وتم: نايا بيخوم؟
وتى به لئى.
وتم: نايا پينغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) فه رمويه تي.
وتى: به لئى.

(۷۸۳ / ن / ۳۵۹۵) - [عَنْ أَنَسٍ قَالَ: (أَنْفَجْنَا أَرْبَابًا بِمَرِّ الظُّهْرَانِ، فَسَعَى الْقَوْمُ فَلَعِبُوا، وَأَدْرَكْتُهَا وَأَخَذْتُهَا، فَاتَّيْتُ بِهَا أَبَا طَلْحَةَ فَذَبَحَهَا وَبَعَثَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِوَرِكَيْهَا وَفَخَذَهَا فَقَبِلَهُ) رواه الجماعة احمد

(۱۷۸/۳، ۱۷۱) و (خ/۲۵۷۲) و (م/۱۹۵۳/۵۳) و ابوداود (۳۷۹۱) و الترمذی (۱۷۸۹)

والنسائی (۱۹۷/۷) وابن ماجه (۳۲۴۳).

له نه نه سه وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی له ریگا له (مهرو زه هران) گه شتینه که رویشکیک، نهو کومه له رایکرد، به شوینیاو ماندوبوون، وه من پی پی گه شتم و گرم و هی نام بو باوکی ته له، نهویش سه ری بری و پانیکی به کلۆکه وه نارد بو پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه نهویش وه ریگرت.

(۷۸۴ / ن / ۳۵۹۸) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: (نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ شُرْبِ لَبَنِ الْجَلَّالَةِ] رواه الخمسة الا ابن ماجه (احمد/۱/۲۲۶، ۲۴۱،

۲۹۳) ابوداود (۳۷۸۶) و الترمذی و صححه (۱۸۲۵) و النسائی (۲۴۰/۷).

له عه بدولای کوری عه باسه وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: (پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهرگری کردوه، له خواردنه وهی شیری جه لاله. جه لاله بهو حه یوانه نه لاین که شتی پیس بخوات، نه مه شیری ناخوریت، وه کو لیتره و تراوه و گۆشتیشی ناخوری^(۱). سوار بونیشی خراپه تا پاک نه بیته وه، نهویش به نه وه نه بیته، که چند روژتیک به ستریتته وه، ئالف و ئاوی پاک پی بدریت، مریشک و قازو مراویش هه روایه، و تراوه ماوهی و شترو مانگا (۴۰) روژه و مهرو مالآت (۷) روژه و مریشک سی روژه، ئینجا پاک نه بنه وه و سود لیوه رگرتیان دروسته.

(۱) ته ماشای فهرموده ی (۳۵۹۹ تا ۳۶۰۰) بکه، له سه رچاوه ی پیشوو.

هه نديک نه زانريټ قه ده غه به به ۆي فرماندان به کوشتيان يان قه ده غه کردني کوشتيان

(۷۸۵ / ن / ۳۶۰۱) - [عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (خَمْسٌ فَوَاسِقٌ يُقْتَلْنَ فِي الْحِلِّ وَالْحَرَمِ: الْحَيَّةُ، وَالْغُرَابُ الْأَبْقَعُ، وَالْفَأْرَةُ، وَالْكَلْبُ الْعُقُورُ، وَالْحُدْيَا) رواه احمد (۹۷/۶، ۲۰۳) و (م/ ۱۱۹۸ — ۶۷، والنسائي (۲۰۸، ۱۸۸/۵)].

له دايکی باوه ردارانه وه خاتون عايشه وه (خوالي پازي بن) هاتوه، که وتويه تي: پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمويه تي: ((پينج فاسق نه کورزين له حهرام و حه لالدا، واته له دهره وهی مه ککه و له مه ککه داو ئي حرامی حه جي پوشيبي يان نا: نه وانه ش نه مانه ن: مارو قه لانه و مشک و سه گی نهين گروهار، کولاره (کورکوره) نه مانه هيچکاميان گوشتيان ناخوريټ.

(۷۸۶ / ن / ۳۶۰۵) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: (نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ قَتْلِ أَرْبَعٍ مِنَ الدَّوَابِّ: النَّمْلَةَ، وَالنَّحْلَةَ وَالْهُدُودِ، وَالصُّرْدِ) رواه احمد (۳۳۲/۱) و ابوداود (۵۲۶۷) و ابن ماجه (۳۲۲۴)].

له عه بدولای کوري عه باسه وه (خوالي پازي بن) هاتوه، که وتويه تي: پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهرگري کردوه له کوشتنی چوار گیان له بهر نه وانه ش نه مانه ن:

میرووله، میش ههنگ، په پوسلیمانه و سوره ده که چۆله که یه کی سهر گه وره یه، له ریوایه تی تردا بهرگری کراوه له کوشتنی بۆق و شهم شه مه کویره، که به یه قی نه لئى نه وه قه ویتیرین شته له باره ی بهرگریه وه، که هاتبى، واته فهرموده ی: (نَهَى رَسُولُ اللَّهِ عَنْ قَتْلِ الضُّفْدَعِ، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهرگری کردوه له کوشتنی بۆق). ژماره (۳۶۰۶)، له (نیل الاوطار) دا. که ئیمامی نه حمده و نه بو داود و نه سائی ریوایه تیان کردوه. وه فهرموده ی دیسان بۆق و شه مشه مه کویره، به یه قی به ژماره ی (۳۱۸/۹) هیناویه تی و ریوایه ته که ی راسته (صحیح) ته ماشه ی شهرحی نه و دوو فهرموده یه ی سهره وه له (نیل الاوطار) دا بکه.

(۷۸۷ / ن / ۳۶۰۷) - [عَنْ أَبِي لَبَابَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَنْهَى عَنْ قَتْلِ الْجَنَانِ الَّتِي تَكُونُ فِي الْبُيُوتِ إِلَّا الْأَبْتَرَ وَذَا الطُّفَيْتَيْنِ فَإِنَّهُمَا اللَّذَانِ يَخْطَفَانِ الْبَصَرَ وَيَتَّبَعَانِ مَا فِي بُطُونِ النِّسَاءِ] متفق عليه، وابدوود احمد (۳/۴۳۰) (خ/۳۳۱۱-۳۳۱۲) (م/۲۲۳۳-۱۳۶) ابو داود (۵۲۵۳)، [۵۲۵۵].

له باوکی له بابه وه (خوایى پازى بن) هاتوه، که وتویه تی: بیستم له پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که بهرگری نه کرد، له کوشتنی نه و ماره بهر کۆلانا نه ی که له ناو ماله کاندان، بیجگه له کۆله ماره شینه کان و نه و ماره ی که دوو هیللی سپی رهنگ به سهریاندا تا خواره وه یان کیشراوه، که به ته ماشا کردنیان چاو کویر نه که نو نافرته تی حامیله ته ماشایان بکات، سکه که ی له بار ده چی، له بهر نه و دوو سیفه ته ی که خوا بهوانی داوه. چاک وایه ماری مالى تا سى جار له سى رۆژدا تیخویرین، نه گهر نه چون جا بکوژرین^(۱).

(۱) ته ماشای فهرموده ی ژماره (۳۶۰۸) له سهرچاوه ی پیشو بکه.

باسی بونی سهگ

(۷۸۸ / ن / ۳۶۰۹) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ أَخَذَ كَلْبًا إِلَّا كَلْبَ صَيْدٍ أَوْ زَرَعَ أَوْ مَاشِيَةً انْتَقَصَ مِنْ أَجْرِ كُلِّ يَوْمٍ قِيرَاطٌ) رواه الجماعة الا ابا داود. احمد (۲/۲۶۷) (خ/۲۳۲۲، ۳۳۲۴، م/۱۵۷۵-۵۷، ۵۸). الترمذی (۱۴۹۰) والنسائی (۷/۱۸۹) وابن ماجه (۴/۳۲۰۴).

له نه بوهریره وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: (ههر که سی سه گیک راگیر بکات، مه گهر سه گی راوو یان بو پاسی زه راعهت یان هی حدیوان، نه گینا هه مو روژیک قیراتی که له خیرو چاکه ی کهم نه کریته وه). قیرات به نه ندازه ی چیا به کی مام ناوه ندیه.

(۷۸۹ / ن / ۳۶۱۳) - [عَنْ جَابِرٍ قَالَ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِقَتْلِ الْكِلَابِ حَتَّىٰ إِنَّ الْمَرْأَةَ تَقْدِمُ مِنَ الْبَادِيَةِ بِكَلْبِهَا فَنَقْتُلُهُ، ثُمَّ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ قَتْلِهَا، وَقَالَ: (عَلَيْكُمْ بِالْأَسْوَدِ الْبُهْمِيِّ ذِي النُّقْطَتَيْنِ، فَإِنَّهُ شَيْطَانٌ) رواه احمد (۳/۳۳۳) ومسلم (۱۵۷۲-۴۷) وابوداود (۲۸۴۶).

له جابیره وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمانی پی کردین به کوشتنی سه گه کان - تهنانهت ثافرهت له لادیوه نه هات

سه گی له گه لدا بو نه مان کوشت، له پاشان پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهرگری کرد، له کوشتنیان و فهرموی: (پیویسته له سهرتان سه گی زور رهش که دوو خال له سهری چاوه کانیانه وه ههیه بکوژن - چونکه بهراستی شهیه شهیتانه، به لئی بونی سهگ، وه کو له فهرموده ی پیشودا باسکرا خراپه و ته بی به هوی ترسانی خه لک و بهرگری فریشته له هاتنه ماله وه، که چه ندجار نیشاره مان پی کردووه، له نووسنی چل فهرموده قودسیه کان و گولزاری چاکان، هه رچه نده یه که میان هه ره له بهر شه جو ره فهرمودانه هیشتا له چاپخانه کاندایاوی به ژیان نه که وتوه؟!)

(۷۹۰ / ن / ۳۶۱۵) - [عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ قَالَ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِنِّي أُرْسِلُ الْكِلَابَ الْمُعَلَّمَةَ فَيُمْسِكُنَّ عَلَيَّ، وَأَذْكُرُ اسْمَ اللَّهِ؟ قَالَ: إِذَا أُرْسَلَتْ كَلْبِكَ الْمُعَلَّمِمْ وَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ فَكُلْ مَا أَمْسَكَ عَلَيْكَ) قُلْتُ: وَإِنْ قَتَلْتَنِي؟ قَالَ: (وَإِنْ قَتَلْتَنِي، مَا لَمْ يُشْرِكْهَا كَلْبٌ لَيْسَ مَعَهَا). قُلْتُ لَهُ: فَإِنِّي أَرْمِي بِالْمِعْرَاضِ الصَّيِّدَ فَأَصِيدُهُ، قَالَ: (إِذَا رَمَيْتَ بِالْمِعْرَاضِ فَخَزَقَ فَكُلْهُ وَإِنْ أَصَابَهُ بَعْرُضِهِ فَلَا تَأْكُلْهُ) وَفِي رَوَايَةٍ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: إِذَا أُرْسَلَتْ كَلْبِكَ فَأَذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ، فَإِذَا أَمْسَكَ عَلَيْكَ فَأَذْرِكْتَهُ حَيًّا فَأَذْبُحْهُ وَإِنْ أَدْرِكْتَهُ قَدْ قُتِلَ وَلَمْ يَأْكُلْ مِنْهُ فَكُلْهُ فَإِنَّ الْكَلْبَ ذَكَاءٌ) متفق عليه. احمد (۲۵۶/۴) (خ/ ۴۵۷۵) (م/ ۱۹۲۹ - ۲) وكذلك باللفظ الاول رواه ابوداود (۲۸۴۸) والترمذی (۱۷۹/۷) والنسائی (۱۷۹/۷) وباللفظ الثاني: ابوداود (۲۸۴۷) والنسائی (۱۸۰/۷).

له عهدهی کوری حاته مهوه (خوایی پانی بن) هاتوه که وتویه تی: وتم: نهم
پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) من سه گانی راه کی نه نیرم به شوین نیچیرد: و
نه یگرن بوم و ناوی خوی له سه نه به م؟

فهرموی: هر کاتی سه گی راه کیت ره وانه کرد و ناوی خوات له سه بر د، نه و دی
که بؤت نه گری بیخو.

و تم: نه گهر بیشی کوژن؟

فهرموی: نه گهر بیشی کوژن به مهر جیک، سه گیکی تر هاوبه شی نه کرد بن، -
واته نه گهر سه گیکی تر هاوبه شی کرد بن و کوژرابی مه یخو نه وه که نه و سه گه
کوشتی تی.

و تم به و: نه گهر برکینک بگرمه نیچرو بیگرم؟

فهرموی: نه گهر شتیکت فردها بؤ نیچرو برینداری کرد، تا گه یستی به و مرد -
بیخو، نه گهر به پانایدا لییدا و کوشتی مه یخو چونکه بهر (موقوذة) نه که ویت. وه له
ریوایه تیکی تری نه م فهرموده دا هاتوه، که ((پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
فهرموی هر کاتی سه گه که ی خوتت نارد، ناوی خوی له سهر بیه، جا نه گهر شتیکی
حلالی بؤ گرتیت و پیی گه یستی به زیندوی سهری بیره وه نه گهر به مردوی پیی
گه یستیت، کوشتبوی و هیچی لی نه خوارد بوو، نه وه بیخو، چونکه گرتنی سه گه که
به سهر برین دائه نریت. وه نه مه به لگه یه له سهر نه وه که حلاله چ برینداری کرد بی
یان خنکاند بی تی، به مه وشه ی (وَالْمُنْحَنَقَةَ) تاییه ت نه بی، وه ده رکه وت (بِسْمِ اللهِ)
کردن له کاتی ناردنی سه گه که دا پیویسته.

نه گهر تیر له نیچیر دراو گوم بوو،
پاش ماوهیهك دۆزرایهوه

(۷۹۱ / ن / ۳۶۲۵) - [وَعَنْهُ أَيْضاً عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: إِذَا رَمَيْتَ الصَّيْدَ فَوَجَدْتَهُ بَعْدَ يَوْمٍ أَوْ يَوْمَيْنِ لَيْسَ بِهِ إِلَّا أَثَرُ سَهْمِكَ - فَكُلْهُ وَإِنْ وَقَعَ فِي الْمَاءِ فَلَا تَأْكُلْ] رواه احمد (۳۷۹/۲) والبخارى (۴۵۸۴).

وه ههر له وه وه دوباره (خوایبی پازی بن) هاتوه له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهرمویه تی: ههر کاتی تیرت له نیچرداو دواى رۆژیک یان دوو رۆژ دیتسه وه، بیجگه له جیگه تیره که ی خۆت هیچ شوینه واریکی تری پیوه نه بو بیخۆ، نه گهر بوگهن نه بو بو^(۱). - وه نه گهر که وتبووه ناو ئاو مه یخۆ. چونکه له وانیه به ئاوه که خنکابی، ههروه ها نه گهر له شاخ که وتبووه خوار ناخوری، نه وه که به هوی که وتنه خواره وه که ی کوژرابی بهر (وَالْمُتَرَدِّيَةُ) نه که وی.

(۱) ته ماشای ژماره (۳۶۲۳) له سهراوه ی پیشو بکه.

سهر برین ئه بی ته نها به ناوی خواوه بی،
به ههر شتی خوین برزینی دروسته

(۷۹۲ / ن / ۳۶۳۱) - [عَنِ الْأَمَامِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ. وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ آوَى مُحَدِّثًا، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَعَنَ وَالِدَيْهِ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ غَيَّرَ تُخُومَ الْأَرْضِ) رواه احمد (۱/ ۱۵۲-۱۸۸) ومسلم (۱۹۷۸-۴۳-۴۵) والبخاری فی الادب (۱۷) والنسائی (۲۳۲/۷)].

له پيشهوا عهلی كورپی ئه بی تالیبه وه (خوایی پازی بن) هاتوه كه به راستی بیستویه تی له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كه نه یه فرمو (نه فرینی خوا له و كه سهی كه بز بیجگه له خوا چه یوان سهر نه بریت، وه نه فرینی خوا له و كه سهی كه جیگا نه دا به داهینر له ثابین دا، وه نه فرینی خوا له و كه سهی كه نه فرین نه كات له باوك و دایکی، وه نه فرینی خوا له كه سهی كه سنوری زهوی نه گوری.

نه گهر گوشتیان بوټ هانی لیی مه پرسه وه خوټ بسم الله، بکه و بیخو

۷۹۳/ن/۳۶۳۲- [عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ قَوْمًا قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِنَّ قَوْمًا يَأْتُونَنَا بِاللَّحْمِ لِأَنَّهُمْ لَا تَدْرِي أَذْكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ أَمْ لَا؟ فَقَالَ (سَمَّوْا عَلَيْهِ أَنْتُمْ وَكُلُوا) قَالَتْ: وَكَانُوا حَدِيثِي عَهْدٍ بِالْكَفْرِ] رواه البخاري (۲۰۵۷، ۵۵۰۷) و ابوداود (۲۸۲۹) وابن ماجه (۳۱۷۴) والنسائي (۲۳۷/۷).

له دایکی باوه پردارانه وه خاتون عائیشه (خوالی پازی بن) هاتوه، که بهراستی گه لیک و تیان: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهراستی گه لیک ههن، که گوشتمان بوټ دینن، نازانین ناوی خوی لهسه ر براوه، یان نه؟
فهرموی (تیوه ناوی خوی لهسه ر ببهن و بیخون).

خاتون عائیشه (خوالی پازی بن) نه لی نهوانه: نزیك بوون له کافریه تیه وه، واته تازه مسولمان بوون، نه م فهرموده یه نه وه نه گه یه نی، له وولاتی نیسلامیداو له ناو گه لیک با تازه یش مسولمان بوون، لیپرسینه وه پیویسته لهسه ر کوشتنه وه یان و چاک وایه کابرای بخور خویشی (بسم الله) لهسه ر بکات، بهم (بسم الله) خوته خواردنی گزشته که بیترسه. (والله اعلم).

سہر برین بہ ہرچی بی بی بیجگہ لہ ئیسقان و ددان دروستہ مادام بی بی بہوی خوین پڑان

(۷۹۴/ ن / ۳۶۳۴) - [عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ: (أَنَّ ذُبَّأً نَيْبَ فِي شَاءَ فَذَبَّحُوهَا بِمِرْوَةٍ، فَرَخَّصَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي أَكْلِهَا) رَوَاهُ أَحْمَدُ (۱۸۳/۵) وَالنَّسَائِيُّ (۲۲۵، ۲۲۷/۷) وَابْنُ مَاجَةَ (۳۱۷۶) وَخَرَجَ مَعْنَاهُ الْبِذَارُ وَالطَّيْرَانِيُّ (فِي الْاَوْسَطِ) عَنْ ابْنِ عَمْرِو بْنِ مَرْثَدَةَ (كَشَفَ الْاِسْتَارَ - ۱۲۲۳)].

لہ زہیدی کوری سابتہ وہ (خوالی پانی بن) ہاتوہ، کہ: گورگیک کہ لبہ یہ کیدا لہ
حہ یوانیک و بہ بہرہ چہ سماخ سہریان بری و پیغہ مہری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ماوہی
دان کہ بیخون.

(۷۹۵/ ن / ۳۶۳۶) - [عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِنَّا نَلْقَى الْعَدُوَّ غَدًا وَلَيْسَ مَعَنَا مُدَى؟ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَا أَنْهَرَ الدَّمَ وَذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ فَكُلُوا مَا لَمْ يَكُنْ سِنًا أَوْ ظَفْرًا، وَسَأَحَدْتُكُمْ عَنْ ذَلِكَ، أَمَّا السِّنُّ فَعَظْمٌ وَأَمَّا الظَّفْرُ فَمُدَى الْحَبْشَةُ) رَوَاهُ الْجَمَاعَةُ أَحْمَدُ (۱۴۰/۴) (خ/ ۲۵۰۷، ۵۵۰۶، ۵۵۰۹) (م/ ۱۹۶۸ - ۲۰ - ۲۱) وَابُو دَاوُدَ (۲۸۲۱) وَالتِّرْمِذِيُّ (۱۴۱۹) وَالنَّسَائِيُّ (۲۲۱/۷) وَابْنُ مَاجَةَ (۳۱۳۷)].

له نافیعی کوری خه دیمجه وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: وتم: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به راستی نیمه به یانی به دوژمن نه گهین و کیردمان پی نیه (چه قو)؟

پیغه مبهری (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: هر شتی خوین ره وان بکه و ناوی خوی له سهر بریت بیخون، مه گهر ددان و نینوک بی، و ا قسه ی نهویشان بو نه که م، -دان و نینوک- دان چونکه نیسقانه، -واته نابی به نیسقان حیوان سهر بریت و دانیش هر نیسقانه، وه نینوکیش -چونکه- چه قوی حبه شییه کانه، کافره کان مه بهسته واته له رهوشتی نه وان سود وهرنه گرن.

(۷۹۶ / ن / ۳۶۴۴) - [عَنْ أَبِي سَعِيدٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ فِي الْجَنِينِ: (ذَكَاتُهُ ذَكَاءُ أُمِّهِ) رواه الخمسة إلا النسائي احمد (۳/۵۳، ۳۱) و ابوداود (۲۷۲۷) و الترمذی (۱۴۷۶) و ابن ماجه (۳۱۹۹) حسن لغیره].

له باوکی سه عیده وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، له پیغه مبهره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که به راستی فهرمویه تی: سه باره ت به به چکه ی ناوسکی حیوان: سه برینی سه برینی دایکی تی. واته نه گهر حیوانی کی ئاوس سه برپراو به چکه که ی تا دهرهینانی گیانی تیدابو نه وه پیویسته سهر بریت، وه نه گهر گیانی شی تیدا نه بوو حه لاله، چونکه سه برینی دایکی به سه برینی نه ویش دانه نریت.

(۷۹۷ / ن / ۳۶۴۵) - [عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَا قُطِعَ مِنْ بَهِيمَةٍ وَهِيَ حَيَّةٌ، فَمَا قُطِعَ مِنْهَا فَهُوَ مَيْتَةٌ) رواه ابن ماجه (۳۲۱۶) حسن لغیره].

له عهبدوللای کوری عومره وه (خوالیی پازی بن) هاتوه، که بهراستی پیغه مبه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: نه وهی له حه یوانیکی زیندو بکریته وه، بیجگه نه خوری و موو کورک، نه وهی لئی بکریته وه له وه نه وه مرداره و بووه، واته ناخوریته حدرامه، جگه له ماسی .

دهر بارهی ماسی و کولله و گیانله بهری ناوی

(۷۹۸ / ن / ۳۶۴۷) - [عَنْ ابْنِ أَوْفَى قَالَ: (غَزَوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَبْعَ غَزَوَاتٍ نَأْكُلُ مَعَهُ الْجَرَادَ] احمد (۴/۳۸۰) (خ/۵۴۹۵) (م/۱۹۵۲-۵۲) و ابوداود (۳۸۱۲) والترمذی (۱۸۲۱-۱۸۲۲) رواه النسائی (۷/۲۱۰).]

له کوری نه بو نه وفاوه (خوالیی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: حهوت غه زامان له گه ل پیغه مبهری خوادا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد، کولله مان نه خوارد، واته خواردنی کولله حه لاله.

(۷۹۹ / ن / ۳۶۴۸) - [عَنْ جَابِرٍ قَالَ: غَزَوْنَا جَيْشَ الْخَبْطِ وَأَمِيرُنَا أَبُو عُبَيْدَةَ فَجُعْنَا جَوْعًا شَدِيدًا، فَأَلْقَى الْبَحْرُ حُوتًا مَيِّئًا لَمْ نَرَ مِثْلَهُ يُقَالُ لَهُ: الْعَبْرُ، فَأَكَلْنَا مِنْهُ نِصْفَ شَهْرٍ، فَأَخَذَ أَبُو عُبَيْدَةَ عِظْمًا مِنْ عِظَامِهِ فَمَرَّ الرَّكِبُ تَحْتَهُ، قَالَ: فَلَمَّا قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ ذَكَرْنَا ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ) فَقَالَ: ((كُلُوا رِزْقًا أَخْرَجَهُ اللَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ - لَكُمْ، أَطِعْمُونَا إِنْ كَانَ مَعَكُمْ)) فَاتَاهُ بَعْضُهُمْ بِشَيْءٍ فَأَكَلَهُ مُتَّفِقًا عَلَيْهِ، احمد (۳۰۸/۳) (خ/۵۴۹۴، ۵۴۹۳، ۴۳۶۲، ۴۳۶۱) (م/۱۹۳۵-۱۸) وكذلك رواه النسائي (۲۰۷/۷).

له جابره وه (خواتین پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: نیمه که سوپای خهبت بوین غه زامان کرد. خهبت هه لوه ریوی په لکی دارو دره خته، چونکه نه وان لهو غه زادا له برسا نه وان هیان نه خوارد - وه نه میرمان نه بو عوبه یده بوو، برسیمان بوو برسیه کی زور، جا ده ریا نه هه نگیکی فریدایه ده ره وه، که وینه ی نه وه مان - له گه وره ییدا - نه دیبوو، پیی نه وترا (عه نبهر) جا نیومانگ لیمان خوارد - سی سهد که س بووین^(۱) - نه وه نده گه وره بو که نه بو عوبه یده نیسقانیکی له نیسقانه گانی - که په راسویه کی بوو - دانا سوار به ژیریا هاتو چوی ده کرد، وتی کاتی هاتینه وه مه دینه باسی نه ومان کرد، بو پیغه مبهرا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و فهرموی: ((بِحُؤْنِ رُؤْزِيهْh

(۸۰۰ / ن / ۳۶۴۹) - [عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ عَنْ أَبِيهِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أُحِلَّ لَنَا مَيْتَانِ وَدَمَانِ: فَأَمَّا الْمَيْتَانِ: فَالْحُوتُ وَالْجَرَادُ، وَأَمَّا الدَّمَانِ: فَالْكَبِدُ وَالطَّحَالُ) رواه احمد (۹۷/۲) وابن ماجه (۳۲۱۸، ۳۳۱۴) والدار قطني (۲۷۱/۴ - ۲۷۲) والشافعي (۶۰۸/۲) والبيهقي (۲۵۷/۹) وكذلك رواه دار قطني من رواية عبدالله بن زيد، وثقه

(۱) له ژيانی پیغه مبهردا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه موم به شريت باسکر دوه گوئی لیگرتنی به سوده.

الامام احمد، وقد صح وقفه وهو بمثابة الرّفْع. لَأَنَّ قَوْلَ الصَّحَابِيِّ (أَحِلَّ لَنَا كَذَا، وَحُرْمٌ عَلَيْنَا كَذَا) مِثْلُ قَوْلِهِ (أَمَرْنَا بِكَذَا) وَ(نُهَيْنَا عَنْ كَذَا)].

له عهدوره حماني كوري زهیدی كوري نه سلهمه وه له باوكيه وه له عهدوللاي كوري عومره وه (خوالتي پاني بن) هاتوه، كه وتويه تي: پيغهمبهري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهمويه تي: حلاله بومان دوو مرداره وه بوو دو خوئين بخوين، مردار بووه كان: ماسي و كوللهن، وه خوينه كانيش، جهرگو و سپلن (فاتة رهش).

ثم فهموده يه جيگاي ره زامهندي زورتك له زانايانه وه كاريان پيكردوه، تا نه صحاب ريوايه ته كه ي راسته و قسه ي نه صحابه يه هه ركاتي وتي: شتمان لي حلال - يان حرام كراوه - حيسابي گه يه شتن به پيغهمبهري (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بو نه كريت. (والله اعلم).

مرداروه بوو بو ناچاری رهوایه

(۸۰۱ / ن / ۳۶۵۲) - [عَنْ أَبِي وَقْدِ اللَّيْثِي قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا بِأَرْضٍ تُصِيبُنَا مَخْمَصَةٌ، فَمَا يَحِلُّ لَنَا مِنَ الْمَيْتَةِ؟ فَقَالَ: (إِذَا لَمْ تَصْطَبِحُوا وَلَمْ تَغْتَبِقُوا وَلَمْ تَحْتَفِقُوا بِهَا بَقْلًا - فَشَأْنُكُمْ بِهَا) رواه احمد (۲۱۸/۵) قال الهيثمي رواه الطبرانی ورجاله الثقات. وفي رواية احمد - انقطاع].

له باوکی واقیدی له یسیه وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: وتم: به پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئیمه له ناوجهیه کداین، دوچاری برسیتی نه بین چی حه لاله له مرداروبوو؟ فهرموی: خواردنی به یانیتان نه بو، وه خواردنی ئیواره تان نه بوو هیچ دانه و نیله یه کتان پی نه بو، - بیخون و خوتان له برسیتی زرگار بکه ن - ئیتر خوتان و مرداروبوو، واته حه لاله بوتان له و کاته دا.

نابی کەسیک شتی کەسیک بخوات مهگەر خاوه نه کهی ماوهی پی بدات

(۸۰۲ / ن / ۳۶۵۴) - [عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا يَحْلِبَنَّ أَحَدٌ مَاشِيَةً أَحَدٍ إِلَّا بِأُذُنِهِ أَيَحِبُّ أَحَدَكُمْ أَنْ تُؤْتِيَ مَشْرَبَتَهُ فَيُنْتَشِلَ طَعَامَهُ، وَإِنَّمَا تُخْزَنُ لَهُمْ ضُرُوعٌ مَوَاشِيَهُمْ أَطْعَمَتَهُمْ فَلَا يَحْلِبَنَّ أَحَدٌ مَاشِيَةً أَحَدٍ إِلَّا بِأُذُنِهِ). رواه الجماعة الا الترمذی والنسائی. احمد (۴/۲، ۶) (خ/۲۴۳۵) (م/۱۷۲۶-۱۳) ابوداود (۲۶۲۳) وابن ماجه (۲۳۰۲)].

له عهبدوللای کوری عومره وه (خواتی پازی بن) هاتوه، له پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهرمویه تی: هیچ کەسیک حەیانێ کەسیک نه دۆشیت، مهگەر خاوه نه کهی ماوهی پی بدات، نایا هیچکام له ئیوه پیی خوشه بچنه ژووری که لویه لیه وه و خواردنه کهی بریت؟ دهی گوانی حەیانێ کانیاں بیجگه له ژووری خواردنه کهیان شتیکی تر نیه، که وابو با هیچ کەسیک حەیانێ کەس به بی ئینجازهی خاوه نه کهی نه دۆشی.

نهوهی که ماوهی پیدراوه بۆ ریبوار له بهروبوم

(۸۰۳ / ن / ۳۶۵۷) - [عَنْ ابْنِ عُمَرَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ دَخَلَ حَائِطًا، فَلْيَأْكُلْ وَلَا يَتَّخِذْ خُبْنَةً] رواه ابن ماجه (۲۳۰۱) والترمذی (۱۲۸۷) وقال: غریب لا نعرفه الا من هذا الوجه].

له عهبدو لای کوری عومره وه (خوالئی پازی بن) له پیغه مبهروه وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتوه، که فهرمویه تی: هه رکه سینک چوو ه ناو باخیکه وه با لیبی بخوات، به لام هیج له گه ل خویدا نه بات.

(۸۰۴ / ن / ۳۶۵۹) - [عَنِ الْحَسَنِ عَنِ سَمُرَةَ بِنِ جُنْدُبٍ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ عَلَى مَا شِئْتُمْ فَإِنْ كَانَ فِيهَا صَاحِبُهَا فَلْيَسْتَأْذِنْهُ، فَإِنْ أَذِنَ لَهُ فَلْيَحْتَلِبْ وَلْيَشْرَبْ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهَا أَحَدٌ فَلْيُصَوِّتْ ثَلَاثًا فَإِنْ أَجَابَهُ أَحَدٌ فَلْيَسْتَأْذِنْهُ، فَإِنْ لَمْ يُجِبْهُ أَحَدٌ فَلْيَحْتَلِبْ وَلْيَشْرَبْ وَلَا يَحْمِلْ]. رواه ابو داود (۲۶۱۹) والترمذی (۱۲۹۶) وصححه وقال ابن المديني سماع الحسن من سمرة صحيح].

له حه سه نه وه له سه موره ی کوری جوندوبه وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که به راستی پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: هه رکاتی هه رکام له ئیوه چوو ه ناو مهرو

مالاتیکهوه، نه گهر خاوه نه که ی تییدا بوو با داوای ئیزنی لی بکات، - بو دوشینین - جا نه گهر ماوهی دان بابیدوشیت و بیخواته وه، وه نه گهر خاوه نه که ی تییدا نه بوو. با سی جار بانگی خاوه ن مالاته که بکات، نه گهر وه لآمی دایه وه، با داوای ئیزنی لی بکات، وه نه گهر هیچ کس وه لآمی نه دایه وه با بیدوشی و بیخواته وه وه لآی نه گری. واته ههر نه وه ندهی که لهوی نه یخوات بدوشی، ثم دوو فهرموده یه نه بن به تایبه تکهری فهرموده ی پیش خوین، واته ژماره (۸۰۲). والله اعلم.

سه بارهت به میوانداری

(۸۰۵ / ن / ۳۶۶۲) - [عَنْ أَبِي شَرِيحِ الْخُرَاعِيِّ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ جَائِزَتَهُ] قَالُوا: وَمَا جَائِزَتُهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قَالَ: يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ وَالضِّيَافَةُ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ، فَمَا كَانَ وَرَاءُ ذَلِكَ فَهُوَ صَدَقَةٌ، وَلَا يَحِلُّ لَهُ أَنْ يَتَوَى عِنْدَهُ حَتَّى يُخْرِجَهُ متفق عليه. احمد (۳۱/۴) (خ/ ۶۰۱۹، ۶۱۳۵، ۶۴۷۶) (م/ ۴۸-۱۴) وكذا رواه ابوداود (۳۷۴۸، ۳۶۷۵) والترمذی (۱۹۶۷، ۱۹۶۸).

له باوکی شوره یچی خوزاعیه وه (خوالی پانی بن) له پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتوه، که فهرموده تی: ههر که سیك باوه پی به خواو به رۆژی دوا ی هیناوه با ریژی میوانه که ی و خه لاته که ی بگریت، وتیان کامه یه خه لاتی نه ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ فهرموی (ریژی تایبه ته رۆژو شهویك، وه میوانداری سی رۆژه پاش نه وه چاکه یه، وه رهوانیه بۆی نه وه نده بمینیته وه، تا گونا هباری بکات، واته

نه وهنده بمینئ کابرا توانای ریز لیگرتنی نه بی، چونکه میوانه و مافی ریز لیگرتنی هیه، کابرا که نه توانئ توشی گوناھ نه بیت و سه خلهت نه بی.

(۸۰۶ / ن / ۳۶۶۴) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَيُّمَا ضَيْفٍ نَزَلَ بِقَوْمٍ فَأَصْبَحَ الضَّيْفُ مَحْرُومًا فَلَهُ أَنْ يَأْخُذَ بِقَدَرٍ قَرَأَهُ وَلَا حَرَجَ عَلَيْهِ] رواه احمد (۳۸۰ / ۲).

له نه بوهریره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: ههر میوانتیک دابه زیته لای گه لیتک و روژ بکاته وه و بیبهش کرابئ له مافی میوانداری بؤی هیه به نه ندازه ی مافی میوانداری وه رگریت، نه گهر به زوریش بی، وه هیچ تاوانتیک نییه له سهر نه و نیشه ی.

رؤن نه گهر شتی پیسی تیکهوت

(۸۰۷ / ن / ۳۶۶۵) - [عَنْ مَيْمُونَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سُئِلَ عَنْ فَاَرَةٍ وَقَعَتْ فِي سَمْنٍ فَمَاتَتْ؟ فَقَالَ: أَلْقَوْهَا وَمَا حَوْلَهَا وَكُلُوا سَمْنَكُمْ] رواه الجماعة الا مسلما وابن ماجه. احمد (۳۲۹/۶ - ۳۳۰) (خ / ۲۳۵ - ۲۳۶) وابوداود (۳۸۴۱) والترمذی (۱۷۹۸) والنسائی (۱۷۸/۷).

له دایکی باوه پردارانوه خاتون مهیمونهوه (خوالی پانی بن) هاتوه، له پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که پرسیاری لیگرا له باره ی مشکهوه که بکه ویتته ناو رؤنهوه و بتویین؟

فهرموی: فرپی بدهن و چواردهوری جیگاکهیشی - فرپی بدهن - وه رؤنه که تان بخون، به لئی نه مه وه ختیک نه بی وای لی بکریت که رؤنه که به سبیتی، نینجا مشکه که ی تیکهوتی، نه گینا نه گهر تهر بوو، نابی بخوری له بهر فهرموده ی (وَإِنْ كَانَ مَانِعًا فَلَا تُقْرِسُوهُ) نه گهر تهر بوو نزیکی نه که ونهوه، رواه ابوداود (۳۸۴۲) والنسائی (۱۷۸،۷).

بهرنامهی خواردن

(۸۰۸ / ن / ۳۶۶۷) - [عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ طَعَامًا فَلْيَقُلْ: (بِسْمِ اللَّهِ). فَإِنْ نَسِيَ فِي أَوَّلِهِ، فَلْيَقُلْ: بِسْمِ اللَّهِ عَلَى أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ) رواه احمد (۶/۲۰۷، ۲۴۶، ۲۶۵) وابوداود (۳۷۶۷) والترمذی (۱۸۵۸) والنسائی فی الكبرى (۶/۷۸) رقم (۱۰۱۱۲)].

له دایکی باوه‌دارانه‌وه خاتون عایشه (خوالیی پانی بن) هاتوه که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: هدر کاتی یه کیک له ئیوه خوارد نیکی خوارد، - خوارد نه وهیش هه ربه م شیویه - با بلیت (بسم الله/ به ناوی خوا) وه نه گهر له ئه وه له وه له بیری چوو، - هدر کاتی که وته بیری - با بلیت (بِسْمِ اللَّهِ أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ / به ناوی خوا له سهر ئه وه له و تاخری).

(۸۰۹ / ن / ش / ۳۶۶۷) - [عَنْ جَابِرٍ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ، فَذَكَرَ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ وَعِنْدَ طَعَامِهِ قَالَ الشَّيْطَانُ لَأَمْبِيتَ لَكُمْ وَلَا عَشَاءَ وَإِذَا دَخَلَ فَلَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ، قَالَ: الشَّيْطَانُ أَذْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ. فَإِذَا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ طَعَامِهِ قَالَ: أَذْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ وَالْعَشَاءَ) رواه الجماعة الا الترمذی. احمد (۳/۳۸۳) فی الادب (۱۰۹۶)

(م/۲۰۱۸) و ابوداود (۳۷۶۵) وابن ماجه (۳۸۸۷) والنسائی فی عمل الیوم واللیلہ
[۱۸۷].

له جابیره وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که بهراستی بیستویه له پیغه مبهروه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که نه یفه رمو: (ههرکاتی پیاوی)، - نافرده تیش ههروایه - چووه ماله وودو یادی خوی کرد، کاتی چونه وه ژوره وه و کاتی خواردن، شهیتان به به چکه کانی خوی نه لئی نه جیگای شهو مانه وه تان بو ههیه و نه خواردن واته برپون لیره بی سوده بوتان. وه ههرکاتی چونه ژوره وه (بسم الله) نه کرد، شهیتان نه لئی: جیگای شهوتان دهستکهوت، وه نه گهر یادی خوایشی نه کرد واته: (بسم الله) له کاتی خواردن دا، نه لئی هم جیگای شهو و هم جیگای خواردنتان دهست کهوت. جا ته ماشا بکهن نهی خاوهن باوه ران چون پیغه مبهری نازیزمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به ووشه بچوک و پیروزه که به نیمه ی وتوه - بسم الله - چ تاوانباریکمان لی دور نه خاته وه. فهرموده ی دهستی راست و له لای خوته وه خواردنمان له (گولژاری چاکان) دا باسکرده.

(۸۱۰ / ن / ۳۶۷۲) - [عَنْ أَنَسٍ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا طَعِمَ طَعَامًا لَعِقَ أَصَابِعَهُ الثَّلَاثَ وَقَالَ: إِذَا وَقَعَتْ لُقْمَةٌ أَحَدِكُمْ فَلْيُمِطْ عَنْهَا الْأَذَى وَلْيَاكُلْهَا وَلَا يَدْعُهَا لِلشَّيْطَانِ) وَأَمَرْنَا أَنْ نَسْلُتَ { الْقَصْعَةَ، وَقَالَ: (إِنَّكُمْ لَا تَدْرُونَ فِي أَيِّ طَعَامِكُمُ الْبَرَكَةُ) رواه احمد (۳/۱۷۷/۲۹۰) ومسلم (۲۰۳۴-۱۳۶) و ابوداود (۳۸۴۵) الترمذی (۱۸۰۳) و صححه].

له نه سه وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که بهراستی پیغه مبهره (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ههرکاتی خواردنی بخواردیه سی په نجه که ی - که خواردنی پی نه خوارد - نه لیسایه وه و نه یفه رمو (ههرکاتی پاروی یه کیکتان کهوت با هه چچی پیوه دراوه لای بات و بیخوات، وه وازی لینه هینتی بو شهیتان. وه فرمانی پی نه کردین که کاسه

بلیسینه وه و فهرموی: به راستی تیوه نازانن له کام خواردتاندا فهرموده کت هیه. جا له بهرته وه فهرموی هیچی خهسار مهدهن نه وهك له و به شه دا فهرموده کت هیه، وه بهم شیویه له زیاد رهوی و خو به گه وره گرتن دورمان ته خاته وه، به داخه وه نیستا شهرهت و شتی وایش ته واو ناخون و پیمان عهیه ته واوی بکن هه رچهنده ته زانن که نه و شته تازه له خاوه نه که ی چوه بیخون یا نه بخون، جابوچی؟!

دروسته له مال دا شت دابهش بکهیت بهسه ر خوٚت و میوان دا نه گهر کم بوو

(۸۱۱ / ن / ۳۶۷۴) - [عَنْ جَابِرٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَتَى بَعْضَ حُجْرٍ نِسَائِهِ، فَدَخَلَ، ثُمَّ أَذِنَ لِي فَدَخَلْتُ، فَقَالَ: (هَلْ مِنْ غَدَاءٍ؟) فَقَالُوا نَعَمْ، فَأَتَى بِثَلَاثَةِ أَقْرَصَةٍ فَأَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قُرْصًا فَوَضَعَهُ بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَخَذَ قُرْصًا آخَرَ فَوَضَعَهُ بَيْنَ يَدَيَّ، ثُمَّ أَخَذَ الثَّلَاثَ فَكَسَرَ بِأَثْنَتَيْنِ فَجَعَلَ نِصْفَهُ بَيْنَ يَدَيْهِ وَنِصْفَهُ بَيْنَ يَدَيَّ، ثُمَّ قَالَ: (هَلْ مِنْ أَدْمٍ؟) قَالُوا: لَا، إِلَّا شَيْءٌ مِنْ خَلٍّ، قَالَ: (هَاتُوهُ) فَنِعِمَّ الْأَدْمُ هُوَ) رواه احمد (۳/۳۷۹) ومسلم (۲۰۵۲-۱۶۹).

له جابیره وه (خوایی پانی بن) هاتوه که به راستی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) هاته حوگره یه کی له خیرانه کانیه وه و چوو ره زوره وه، له پاشان ماوه ی پیدام منیش چوو مه زوره وه، فهرموی: (خواردنی به یانیمان هیچ هیه؟).

وتیان: به لئی.

جا سئی کولیره یان هیناو پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهستی برد
یه کیکیانی خسته بهر دهستی خوی و یه کیکیانی تری خسته بهر دهستی من و له
پاشان سییه میانی له ت کرد، نیوهی له بهر دهستی خوی داناو و نیوه که ی تری خسته
بهر دهستی من، له پاشان فهرموی: ئایا پیخۆر هه یه؟
وتیان: نه خیر، بیجگه له شتیکی کهم له سرکه.
فهرموی: (بیهینن) جا فهرموی ئه وه پیخۆریکه چاکه.

شه و پیش خهوتن نه گهر دهستی چه وربو به هوئی چه وری خوار دنه وه بشو ریت

(۱۱۲ / ن / ۳۶۸۰) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ بَاتَ وَفِي يَدِهِ (رِيحٌ) غَمْرٌ وَلَمْ يَغْسِلْهُ فَأَصَابَهُ شَيْءٌ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ) رواه الجماعة الا مسلماً. احمد (۲/۲۳۶، ۵۳۷) في الادب (۱۲۲۰)
وابوداود (۳۸۵۲) وترمزی (۱۸۵۹) والنسائی (۲/۳۴۴) وابن ماجه (۳۲۹۷)].

له ئه بوهوره یه وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: که سئی شه و بخه ویت و به دهستی یه وه چه وری نان خوار دن
هه بیت و نهیشو ردی، جا هه رچی به سه رهات با ته نها سه رزنشتی خوی بکات.

دوعای پاش نان خواردن

(۸۱۳ / ن / ۳۶۸۱) - [عَنْ أَبِي أَمَامَةَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا رَفَعَ مَائِدَتَهُ قَالَ: (الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ غَيْرَ مَكْفَى وَلَا مُودَعٍ وَلَا مُسْتَعْنَى عَنْهُ رَبَّنَا) رواه الجماعة الا مسلمًا والنسائي. احمد (۲۵۲/۵) (خ/۵۴۵۸) و ابوداود (۳۸۴۹) والترمذی (۳۴۵۸) وابن ماجه (۳۲۸۴)].

له نه بو نه مامه وه (خوالهی پازی بن) هاتوه که به راستی پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هدرکاتی سفره یان له پیش هه لئه گرت، نه یفه رمو: سوپاس بو خوا، سوپاسی کی زورو پاک و بهریتز، نه مه بهس نه بی، - به لکو ههم بو مان بیت - وه خوا حافیزی لی کراو نه بی، وه بی نیاز نه بین لی، - نه که نه شناس نه بین - نه ی پهروه ردگار مان. وه چه ند دوعایه کی تر له مباره وه هاتون^(۱).

(۱) بو زیاتر شاره زابون، ته ماشای ژماره (۳۶۸۱ تا ۳۶۸۴) و شهره کانیان له سهراوهی پیشو بکه.

باسی خوار دنهوه

(۸۱۴ / ن / ۳۶۸۵) - [عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا، ثُمَّ لَمْ يَتُبْ مِنْهَا حُرْمَهَا فِي الْآخِرَةِ) رَوَاهُ الْجَمَاعَةُ إِلَّا ابْنَ التِّرْمِذِيِّ رَوَى بِنَحْوِهِ. أَحْمَدُ (۲/ ۱۹، ۲۱، ۲۸) (خ / ۵۵۷۵) م (۲۰۰۳) - ۷۸، ۷۷، ۷۶) و ابوداود (۳۶۷۹) و الترمذی (۱۸۶۱) و النسائی (۳۱۷/۸) و ابن ماجه (۳۳۷۳).]

له عه بدولای کوری عومره وه (خوالئی پازی بی) هاتوه، که به راستی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: ههرکه سیک ثارهق بخواته وه له دنیا داو له پاشان ته و به نه کات لییی، - بی بهش نه کریت لیی له دوارپوژدا. جا یان نایغاته به هه شته وه وه نه گهر به حالائی دانابی - یان له به هه شتدا پیی نادریت و نه بی به رو شنکهره وه به تاییه تکهری (فِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ...) وینه کانی، والله اعلم.

(۸۱۵ / ن / ۳۶۹۸) - [وَعَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (كُلُّ مُسْكِرٍ خَمْرٌ وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ) رَوَاهُ الْجَمَاعَةُ إِلَّا الْبُخَارِيَّ وَابْنَ مَاجَةَ أَحْمَدُ (۲/ ۱۶) م (۲۰۰۳-۷۴) و ابوداود (۳۶۷۹) و الترمذی (۱۸۶۱) و النسائی (۲۹۶/۸).]

وه هەر له‌وه‌وه (خواله‌ی پازی بێ) هاتوه، که به‌راستی پیغه‌مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمویه‌تی: هه‌مو سه‌رخۆشکه‌ریک عاره‌قه، وه هه‌مو سه‌رخۆشکه‌ریش قه‌ده‌غه‌یه، له‌باره‌ی عاره‌قه‌وه فەرموده زۆره به‌مه‌ی خواره‌وه کۆتایی پێ دێنێن لێره‌دا.

(۸۱۶ / ن / ۳۷۰۴) - [عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ وَمَا أَسْكَرَ الْفَرْقُ مِنْهُ فَمِلْءُ الْكَفِّ مِنْهُ حَرَامٌ) رواه احمد (۶/ ۱۳۱، ۷۲، ۷۱) وابوداود (۳۶۸۷) والترمذی (۱۸۶۶) وقال حدیث حسن].

له‌ دایکی باوه‌رداران‌ه‌وه خاتون عایشه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتوه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمویه‌تی: هه‌رشتی‌ک سه‌رخۆشکه‌ر بێ قه‌ده‌غه‌یه، وه ئه‌وه‌ی که گۆزه‌یه‌کی سه‌رخۆش بکات، واته ئه‌گه‌ر کابرایه‌ک گۆزه‌یه‌کی لێ بچوات ئینجا سه‌رخۆشی بکات، پری گۆیلێکیشی قه‌ده‌غه‌یه.

ناوهرۆك حسابە نهك ناو

(۸۱۷ / ن / ۳۷۱۲) - [عَنْ ابْنِ مُحَيْرِيزٍ عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (يَشْرَبُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي الْخَمْرَ وَيُسَمُّونَهَا بِغَيْرِ اسْمِهَا) رواه احمد (۲۳۷/۴) والنسائي (۳۱۲/۸)].

له كورپی موحه یریزه وه (خوالتی پانی بن) له پیاویك له یارانى پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتوه كه پیغه مبه ره (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: به شیک له گه له كه ی من عاره ق نه خواته وه وه ناوی ئه بهن به غه یری ناوی خوئی. راستت فهرموو ئه ی پیغه مبه ری نازیز (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئیستا ئه یخۆنه وه وه خوئیان به موسولمان ئه زانن و ناویان ناوه (مهشروباتی رۆحی، ئاو جوئی ئیسلامی و... هتد).

ئاو خواردنه وه له هه مو زهرفیکدا دروسته بیجگه له زیرو زیو

(۸۱۸ / ن / ۳۷۲۴) - [عَنْ بُرَيْدَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
(كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنِ الْأَشْرِبَةِ إِلَّا فِي ظُرُوفِ الْأَدَمِ فَأَشْرِبُوهُ فِي كُلِّ وَعَاءٍ،
غَيْرَ إِلَّا تَشْرَبُوا مُسْكِرًا) رواه احمد (۳۵۰، ۳۵۵، ۳۵۶/۵) ومسلم (۹۷۷-۶۵)
والنسائي (۳/۸) وابوداود (۳۶۹۸)].

له بوره یده وه (خوالهی پانی بی) هاتوه، که وتویه تی، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: من بهرگرم له نیوه کردبو که ئاو بخۆنه وه مه گهر له کاسه ی چهرمدا، نیستا - بخۆن له هه مو کاسه یه کدا - بیجگه له کاسه ی زیرو زیو^(۱) - به لام - سه رخۆشکه ر نه بخۆنه وه.

(۱) وه کو له فهرموده ی بهرائی کوری عازیدا هاتوه (... وَعَنِ الشَّرْبِ بِالْفِضَّةِ - وه له خواردنه وه ی کاسه ی زیو)، که نیمامی موسلیم ریوایه تی کردوه.

تیکه لاو کردنی خورما و میوژوو ههر جوړیکي تر

(۸۱۹ / ن / ۳۷۲۴) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا تَتَبَدُّوا التَّمْرَ وَالزَّيْبَ جَمِيعاً وَلَا تَتَبَدُّوا التَّمْرَ وَالْبُسْرَ جَمِيعاً، وَأَنْبَدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُنَّ وَحْدَهُ) رواه احمد (۲/ ۴۴۵/ ۵۲۶) ومسلم (۱۹۸۹-۲۶) والنسائي (۲۹۳/۸) وابن ماجه (۳۳۹۶)].

له نه بوهوره يره وه (خوالتي پانې بې) هاتوه، كه وتويه تي: پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرموده تي: ناوي خورماو ميوژو بهيه كه وه نه گرن، وه ناوي خورماو خورماي كال بهيه كه وه نه گرن - (بوسر) پيش نه وه يه كه بسې به روتهب و له پاش روتهب خورمايه - همو يه كيك له وانه به تنه ناوي بگرن، وه له مباريه وه دهيان فرموده ي تر هه يه وه كه زور راست يان جوانن، چونكه زوو نه بن به (شهراب)، به لام نه گهر زياتر له دوو روژي نه خايه ند نه خورا قهينا كه بهيه كه وه ناويان بگيريت، له بهر نه م فرموده ي خواره وه.

(۸۲۰ / ن / ۳۷۳۵) - [عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كُنَّا نَتَّبِدُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سِقَاءٍ فَنَأْخُذُ قَبْضَةً مِنْ تَمْرٍ وَقَبْضَةً مِنْ زَيْبٍ فَنَطْرَحُهُمَا، ثُمَّ نَصُبُّ عَلَيْهِ الْمَاءَ فَنَبِّدُهُ غُدْوَةً فَيَشْرَبُهُ عَشِيَّةً وَنَبِّدُهُ عَشِيَّةً فَيَشْرَبُهُ غُدْوَةً) رواه ابن ماجه ورجاله صحيح (۳۳۹۸) كذا رواه الامام احمد (۶/ ۴۶)].

له دایکی باوهردارانهوه خاتون عائیشه (خوالئی پازی بئ) هاتوه، که وتویه تی: (ئیمه ئاومان نه گرت له کونده دا، مشتی خورماو مشتی میوژمان فری نه دایه ناویه وه و له پاشدا ئاومان نه کرد به سه ریوا و به یانی - بهوشیویه - ئاومان نه گرت، ئیواره نه بخوارد، وه ئیواره - بههه مان شیوه - ئاومان نه گرت و به یانیان نه بخوارد، نه مه به لگه یه له سه ر نه وه تیکه لآوه که خوی قه ده غه نییه، مانه وه و بوونی به سه ر خو شکه ر خراپه ^(۱). والله اعلم.

نهریتی ئاو خواردنه وه

(۸۲۱ / ن / ۳۷۴۵) - [عَنْ أَبِي قَتَادَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِذَا شَرِبَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَنَفَّسُ فِي الْإِنَاءِ] (م/ ۲۶۷-۶۳، ۶۵) والنسائی (۴۳/۱) والترمذی (۱۸۸۹).

له باوکی قه تاده وه (خوالئی پازی بئ) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: (هه رکاتی هه ر یه ک له ئیوه ئاوی خواردنه وه با هه ناسه ی نه کاته وه ناو ئاوه که، وه خواردنه وه به سی جار سونه ته.

له بهر فهرموده ی (كَانَ يَتَنَفَّسُ فِي الْإِنَاءِ كَلَاءً) متفق علیه. پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به سی جار ئاوی نه خواردنه وه، هه ناسه ی نه دا پاش هه مو به شیك له خواردنه وه که. وه فهرموده ی تر له مباره وه زوره.

(۱) بۆ زیاتر شاره زابونی نه م باسه ته ماشه ی ژماره ی (۳۷۴۰ تا ۳۷۴۳) له سه رچاوه ی پیشو، بکه.

(۸۲۲ / ن / ۳۷۵۰) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا يَشْرَبَنَّ أَحَدٌ مِنْكُمْ قَائِمًا، فَمَنْ نَسِيَ فَلْيَسْتَقِئْ) رواه مسلم].

له نه بوهوره پیره وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: با هیچکام له نیوه به پیوه ناو نه خواته وه، جا نه گهر له بیری چوو، واته به پیوه ناوی خوارده وه، با برشیتته وه نه مه به لگه یه له سهر خراپی ناو خواردن به پیوه، به لام حهرام نییه، چونکه پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به پیوه ناوی زه مزه می خوارده وه، وه تیمامی عه لیش (خوالی پازی بن) به پیوه ناوی خوارده وه وتویه تی: پیغه مبهرم (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دی وه کو منی کرده، واته به پیوه ناوی خوارده وه. والله اعلم.

(۸۲۳ / ن / ۳۷۵۵) - [وَعَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (نَهَى أَنْ يُشْرَبَ مِنْ فِي السَّقَاءِ) رواه احمد (۲/۳۵۳، ۳۲۷، ۲۴۷) والبخاری (۵۲۵۷، ۵۶۲۸) وابن ماجه (۳۴۲۰)].

وه ههر له وه وه هاتوه، که به راستی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهرگری کرده له ناو خوارده وه له ده می کونه وه، نه مهش به لگه یه له سهر نادروستی نه جوړه ناو خوارده وه، چونکه له وانیه شتی تیدابی و دوچاری نازاری بکات، من به چاوی خۆم نه مه م دیوه که به هوئی نه و جوړه ناو خوارده وه زهرو (زالو) چووه ته قورگی دوو که سه وه پاش نییش و نازاری زور من ههستم پی کرده، سوپاس بو خوا رزگارم کردن، که یه کیکیان دایکی خۆم بوو، خوا لیلی خوش بیت و گهردندی له هه موشت به و هویه وه نازاد کردم، نه ویتریان خزمیکی تری خۆم بو به ناوی عوسمان قادر که نه ماوه خوا لیلی خوشبئی. به لام نه و جوړه ش حهرام نییه، چونکه پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له مالی ئومو سوله میم دا له ده می کونه وه به پیوه

ناوی خواردوه ته وه، جا بوّ شاره زایی زیاتر ته ماشای فهرموده ی ژماره (۳۷۴۸) تا (۳۷۵۸) بکه له (نیل الاوطار) دا.

دهم شوّردن له پاش شیر خواردن

(۸۲۴ / ن / ۳۷۵۹) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَرِبَ لَبَنًا فَمَضْمَضَ وَقَالَ: (إِنَّ لَهُ دَسْمًا) رواه الجماعة احمد (۱/۳۲۹، ۲۲۷، ۲۲۳) (خ/ ۹/۵۶۰، ۲۱۱) (م/ ۳۵۸-۹۵) وابوداود (۱۹۶) والترمذی (۸۹) والنسائی (۱۰۹/۱) وابن ماجه (۴۹۸)].

له عهبدو لّای کوری عه باسه وه (خوالتی پانی بن) هاتوه، که به راستی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شیریکی خوارده وه و ناوی گپرا به ده میا و فهرموی: (به راستی نه و چه و رای هیه). هه بهم شیوهیه چاک وایه، مروّف هه ر شتیکی چه وری خوارد، ده می بشوړیت.

دروستە لە ناو کۆرپیکدا خواردنەوهیەک بدری بە کەسیک و بیخواتەوه و پاشان بو لای راست

(٨٢٥/ ن / ٣٧٦٠) - [عَنْ أَنَسٍ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَتَى بَلْبَنَ قَدْ شِيبَ بِمَاءٍ وَعَنْ يَمِينِهِ أَعْرَابِيٌّ وَعَنْ يَسَارِهِ أَبُو بَكْرٍ فَشَرِبَ ثُمَّ أُعْطِيَ الْأَعْرَابِيَّ وَقَالَ: (الْأَيْمَنُ فَالْأَيْمَنُ فَالْأَيْمَنُ) رواه الجماعة إلا النسائي. احمد (١١٣/٣) (خ/٥٦١٩) (م/٢٠٢٩-١٢٤،١٢٥) وابوداود (٣٧٢٦) والترمذی (١٨٩٣) وابن ماجه (٣٤٢٥)].

لە ئەنەسەوه (خوای پازنی بێ) هاتوه، کە بە راستی پێغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شیرێ کە ئاوی تێکرا بوو، بۆی هینراوه لە لای راست عەرەبیکی دەشتەکی دانشت بوو، وه لای چەپیهوه ئەبوبەکر (خوای پازنی بێ) جا پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - شیرەکهی خواردەوه - و ئەوهی کە لێی مایهوه دای بە عەرەبهکه و فەرموی: لە راستهوه لە راستهوه دەست پێبکەن. وه باش وایه کە ئەو کەسهی ئاو ئەدات بە خەلک خۆی پاش ئەوان بخوات. وه چەند فەرمودەش لەمبارەوه هەیه لەوانه (إِنَّ سَاقِي الْقَوْمِ آخِرُهُمْ) رواه مسلم (٦٨١)، بە راستی ئاو دەری قەوم ئاخریانە بو ئاو خواردنەوه.

سه‌بارت به نه‌خۆشی و چاره‌سەر کردنی

(۸۲۶ / ن / ۳۷۶۳) - [عَنْ أَسَامَةَ بْنِ شَرِيكٍ قَالَ: جَاءَ أَعْرَابِيٌّ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ، أَنْتَدَاوَى؟ قَالَ: نَعَمْ، فَإِنَضَّ اللَّهُ لَمْ يُنْزَلْ دَاءٌ إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً، عَلِمَهُ مَنْ عَلِمَهُ وَجَهَلَهُ مَنْ جَهَلَهُ] رواه احمد (۴/۲۷۸).

له ئوسامه‌ی کوری شه‌ریکه‌وه (خوایی پانی بن) هاتوه، که وتویه‌تی: عه‌ره‌بیئک هات وتی: ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئایا ئیمه‌ تیماری خۆمان بکه‌ین؟
 فه‌رموی: به‌ئێ، به‌ راستی خوا هیچ نه‌خۆشییه‌ک په‌وانه‌ ناکات، هه‌تا چاره‌سه‌ره‌که‌یشی بۆ په‌وانه‌ نه‌کات، وه‌ له‌ وشه‌ی ترده‌ هاتوه، که فه‌رمویه‌تی (تَدَاوَا عِبَادَ اللَّهِ/ تیماری خۆتان بکه‌ن ئە‌ی به‌نده‌کانی خوا). تورمزی (۲۰۳۸).
 واته: فه‌رمانی داوه به‌ تیمارکردن و چاره‌سه‌ری نه‌خۆشی، به‌لام ئه‌بێ بزانی ئه‌و چاره‌سه‌ره‌یانه‌ هۆو که‌ره‌سه‌ن بۆ لا‌بردنی نه‌خۆشی، ته‌نها خوا خۆی شیفایه‌دات.
 لێره‌یش فه‌رموی: هه‌ندی ئه‌یزانن هه‌م نه‌خۆشییه‌که‌و هه‌م چاره‌سه‌ره‌که‌ی و هه‌ندیکی نایزانی، جا ئه‌وه‌ی زانی به‌یارمه‌تی خوا شیفای بۆ دیت و ئه‌وه‌ش که نه‌یزانی ئاشکرایه‌ ئاره‌زوی خوا له‌ سه‌ر ئه‌وه‌یه‌و نه‌خۆشییه‌که‌ی چاره‌سه‌ر نابێ، وه‌ فه‌رموده‌ی (۷۰) هه‌زار به‌بێ حیساب ئه‌چنه‌ به‌هه‌شته‌وه‌ دژی چاره‌سه‌ر نییه‌ به‌ شتی په‌وا، ئاشکرایه‌ پشت به‌ستنی ته‌واوا له‌ مرۆف ئه‌کات، که چاره‌سه‌ر پشت گۆی بخات و هه‌ر چاره‌سه‌رانی شیفای له‌ خوا بکات.

چاره سهر به شتی قهدهغه رهوا نیه

(۸۲۷ / ن / ۳۷۷۰) - [عَنْ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ، أَنَّ طَارِقَ بْنَ سُوَيْدِ الْجُعْفِيِّ سَأَلَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْخَمْرِ؟ فَهَاهُ عَنْهَا فَقَالَ: إِنَّمَا أَصْنَعُهَا لِلدَّوَاءِ؟ قَالَ: (إِنَّهُ لَيْسَ بِدَوَاءٍ وَلَكِنَّهُ دَاءٌ) احمد (۴/۳۱۷، ۳۱۱) ومسله (۱۲-۱۹۸۴) وترمزی (۲۰۴۶) وابوداود (۳۸۷۳).]

له وائیلی کورپی حوجره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که تاریقی کورپی سوهدی جه عه فی له باره ی عاره قه وه پرساری کرد له پیغه مبهری (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه ویش بهرگری کرد، وتی: دروستکردنه کهم تنها بؤ ده رمانه؟

فهرموی: (نه وه ده رمان نیه، به لکو نه وه ده رده). واته نابی به عاره ق چاره سهری نه خویشی بکریت، چونکه ههر خوی نه خویشیه و له هه مو نه خویشیه کانی تر خراپتره، یاخوا تنها له به هه شتدا بیخوین. له دنیا دا ده م و سکمان لی پی پاک بی.

(۸۲۸ / ن / ۳۷۷۲) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الدَّوَاءِ الْخَبِيثِ يَعْنِي السُّمَّ] رواه الخمسة الا النسائي. احمد (۲/۴۷۸، ۴۴۶، ۳۰۵) وابوداود (۳۸۷۰) والترمزی (۲۰۴۵) وابن ماجه (۳۴۵۹).]

له نه بو هورهیره (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهرگری کردوه له ده رمانی پیس مه بهستی ژاره به لئی پیغه مبهری نازیزمان

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ماوهی داوه که میزی و شتر بخوریت بۆ ده‌رمان نه‌گهر بلین پاکه وه‌کو رای هیندی زانایان نه‌وه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وهی که میزو شیاکه‌ی حه‌یوانی گوشت حه‌لال پاکه‌وه نه‌گهر بلین پیسه نه‌وه نه‌بی به‌تایبه‌تکهری نه‌م فهرموده‌یه که مانامان کرد، والله أعلم.

(۸۲۹ / ن / ۳۷۷۹) - [عَنْ جَابِرٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (إِنْ كَانَ فِي شَيْءٍ مِنْ أَدْوِيَّتِكُمْ خَيْرٌ، فَفِي شَرْطَةِ مِحْجَمٍ أَوْ شَرْبَةِ عَسَلٍ أَوْ لَذْعَةِ بِنَارٍ تُوَافِقُ الدَّاءَ وَمَا أَحَبَّ أَنْ أُكْتَوِيَ) متفق عليه. احمد (۳/۴۴۳) (خ/ ۵۶۸۳، ۵۷۰۲، ۵۷۰۴)، (م/ ۲۲۰۵/۷۱).]

له جابیره‌وه (خوالی زانی بن) هاتوه، که وتویه‌تی: بیستم له پیغه‌مبه‌ری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که نه‌یفه‌رمو: نه‌گهر له شتی له ده‌رمانه‌کانتاندا فه‌رو به‌ره‌که‌ت هه‌بی نه‌وه له که‌له شاخ‌گرتن و له خوارده‌وه‌یه‌کی هه‌نگوین و داخ‌کردنیکی ناگردا هه‌یه، که هه‌لکه‌وی له نخۆشیه‌که‌وه من پیم خوش نیه خۆم داخ بکه‌م، وه له ریویه‌تی تردا به‌رگری له داخ کردن کردوه^(۱)، وه هه‌ندی که‌سو له هه‌ندی کاتدا ماوه‌ی پی داوه وه‌کو ناردنی دکتۆر بۆلای توبه‌یی کوری که‌عب پارچه ره‌گیکی لی بری و له پاشان داخی کرد^(۲)، وه سه‌عیدی کوری مه‌عازیشی نه‌و ده‌ماره‌ی که‌برا بوو دوجار داخ کرد^(۳). واته نه‌گهر پیویستی کرد له‌سه‌ر بریاری دکتۆری شاره‌زاو مسولمان قه‌یناکه داخ کردن.

(۱) ته‌ماشای ژماره (۳۷۷۷ تا ۳۷۷۸) له سه‌رچاوه‌ی پیشوو، بکه.

(۲) ته‌ماشای ژماره (۳۷۷۳) له سه‌رچاوه‌ی پیشوو، بکه.

(۳) ته‌ماشای ژماره (۳۷۷۴) له سه‌رچاوه‌ی پیشوو، بکه.

دهر باره‌ی نوشته‌و موروسه‌وز و شتی تر

(۸۳۰ / ن / ۳۷۸۶) - [عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (إِنَّ الرُّقْيَ وَالْتِمَائِمَ وَالتَّوَلَّأَةَ شِرْكَاً) رواه احمد (۳۸۱/۱) و ابوداود (۳۸۸۳) و ابن ماجه (۳۵۳۰)].

له عه‌بدوللای کوری مه‌سعوده‌وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه‌تی: نوشته، هه‌لواسینی مروی - سه‌وز بۆ چاوه‌زار - وه به‌کاره‌ینانی شیوه‌ی جادوی بۆ خۆشه‌ویستکردنی نافرته له‌لای می‌ردی، شیرکن و هه‌لگریان تاوانباره.

(۸۳۱ / ن / ۳۷۹۱) - [عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: كُنَّا نَرُقِي فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَقُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، كَيْفَ تَرَى فِي ذَلِكَ؟ فَقَالَ: (اغْرِضُوا عَلَيَّ رُقَاكُمْ، لَا بَأْسَ بِالرُّقْيِ مَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ شِرْكَاً) رواه مسلم (۲۲۰۰-۶۴) و ابوداود (۳۸۸۶)].

له عه‌وفی کوری مالیکه‌وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه‌تی: ئیمه له سه‌رده‌می نه‌فامی دا نوشته‌مان نه‌کرد، له‌به‌رئه‌وه وتمان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئه‌وه چۆن ته‌ماشا نه‌که‌یت؟

فه‌رموی: نوشته‌کانتانم پیشانده‌ن، نوشته‌قه‌یناکات نه‌گه‌ر شیرکی تیدا نه‌بی، واته داواو پارانه‌وه‌ی له خوا زیاتری تیدا نه‌بی، چونکه هه‌ر خۆی نه‌توانی شی‌فای

نەخۆش بدات، ئەگەر داواکردنی بێجگە لە خۆی تێدا بوو، یان بە وشەیهک بو که مانای نەئەزانرا دروست نیه، پێویسته ئەوهش بزاین که رینگای چارهسەری نەخۆش به دوو جوړ ئەبێ، یان به پوځی که تەنها به قورئان و فەرموده به نرخه کانی پیغه مبهرو (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پارانه وهی مروڤه زیندوه کان بو یه کتر، ئەو قورئان و نزیانهی پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به سەر نەخۆشه که دا، یان شتی که نەخۆشه که به خواردنی سودی لی وەرگریت، ئەخوینریت ئیتیر بو نوسین له کاغەزو هەلگرتنی هیچ بەلگه یه کی راست و دروستمان نیه، به لām ئەگەر بو که سیکی منداڵ یان که سی نەتوانی فیتری بی، ئەگەر بنوسریت بو، چونکه زەروره ته دروسته به لām هەرکه سی ههستی ههندی ئایهت بو بابای نەخۆش که خۆی ئەتوانی بیاخوینتی، بنوسیت و بلتی به خۆتیه وه هه لواسه، شتیکی خراپه و بیریان له وه نەکردوه ته وه که بردنی ئایهتی قورئان بو سەر پیشاو به له شی پیسه وه نه وهك دروست نیه به لکو جینگای مه ترسیه بو ئیمان. چارهسەری دووهەم به شته ماده کانه ئەمانه هەر پیسو قه ده غه نه بن به کارهینانیان به و مه رجه که له که سیکه وه وه ری گرن، که جینگای باوه ریه یان بی و سود و زیانی شته که بزانی هیچ قهیناکه^(١). والله اعلم.

(١) ته ماشای فەرموده ی ژماره (٣٧٨٧ تا ٣٧٩٢) له سه رچاوه ی پیشو، بکه.

خویندنی سورتهی ئیخلاص و فهلف و ناس بۆ نهخۆش باشه

(٨٣٢ / ن / ٣٧٩٣) - [عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا مَرِضَ أَحَدٌ مِنْ أَهْلِهِ نَفَثَ عَلَيْهِ بِالْمُعَوِّذَاتِ. فَلَمَّا مَرِضَ مَرَضُهُ الَّذِي مَاتَ فِيهِ جَعَلَتْ أَنْفُثُ عَلَيْهِ وَأَمْسَحَهُ بِيَدِ نَفْسِهِ، لِأَنَّهَا أَعْظَمُ بَرَكَةً مِنْ يَدِي) رواه الجماعة الا النسائي والترمذي. احمد (١١٤، ١٠٤/٦) و (٤٤٣٩/خ)، ٥٠١٦، ٥٧٣٥، ٥٧٥١ و (٢١٩٢/م — ٥٠ — ٥١) و ابوداود (٣٩٠٢) وابن ماجه (٣٥٢٩).

له دایکی باوهردارانوهه خاتون عائشه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویهتی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه رکاتی یه کیک له بنه ماله که ی نهخۆش بکهوتایه، نهو - سی سورتهی سه ره وهی - نه خویند به سه ره نهخۆشه که و فوی لی نه کرد، جا کاتی خوی نهخۆش کهوت نهو نهخۆشییهی که له ودا کۆچی کرد، من به هه ناسه وه نه م خویند به سه ریوا دهستی خۆیم ته هیئا به سه ره له شی دا، چونکه دهستی نهو بهر پزتر بوو - له دهستی من - له فهرو به ره که تدا، به راستی نه م سی سورته چه کیکی زۆر پیرو زو برندهن بۆ له ناو بردنی دوژمنانی له شی خواناس، پیویسته نه وهش بزانی که باوه ریونی نهخۆشه که بهو سو دهی نهوان و راستی و دروستی و په ره یزکاری خوینه ره که، زۆر کاریگه رن له وه رگرتنی نزاکه و شیفای نهخۆشه که دا.

چاو کار نهکات و داوای خوښوږدن له چاوپیس

(٨٣٣ / ن / ٣٧٩٦) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الْعَيْنُ حَقٌّ، وَلَوْ كَانَ شَيْءٌ سَابِقُ الْقَدَرِ لَسَبَقَتْهُ الْعَيْنُ، وَإِذَا اسْتُغْسِلْتُمْ فَأَغْسِلُوا)]. رواه احمد (١/٢٧٤، ٢٩٤) ومسلم (٢١٨٨ - ٤٢) الترمذی (٢٠٦٢) وصححه والنسائی فی الكبرى (٤/٣٨١) رقم (٧٦٢٠).

له عهبدو لالی کوری عه باسه وه (خوالی پازی بن) هاتوه، له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: چاو راسته - کاری گهره له مروڅدا به فهرمانی خوا وه کوه چهک -، وه نه گهر شتی که له نه اندازه گیری و ته قدری خوا پیش بکه وتایه، چاو پیش نه که وت. واته هیچ شتی که له ته قدری که خوا دایناوه پیش ناکه ویت، - جا نه فهرموده تی - وه هه رکاتی که چاوتان کاری کرده که سی که و - پیتان وترا خوتان بشوږن - با هه رچی زوتر - خوتان بشوږن.

به لئی شیوهی نه م خوښوږدنه یس باسکراوه^(١)، به م شیوهی خواره وه، به کابرای پیس - وه ختی زانرا به راستی نه که به گومان - نه وتریت که ده ست نویژی بگری و نه ژنوکانی و شهر مگه یسی بشوری و ناوه که ی نه پیت و له پشته وه که کابرای چاو لیدراو نه زانی ناوه که بکری به مل و پشتیا، نینشائه للاً شیفای بو دیت، وه که روداوی (سه هلی کوری هنیفی - چاو لیدراو - عامیری کوری ره بیعهی خاوه ن چاو).

(١) ته ماشای فهرموده ی ژماره (٣٧٩٨) له سه رچاوه ی پیتوو، بکه .

باسی سوین خواردن و کفارته کهگی

(٨٣٤ / ن / ٣٨٠١) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): الْيَمِينُ عَلَى نِيَّةِ الْمُسْتَحْلِفِ] رواه مسلم (١٦٥٣ - ١٢) وابن ماجه (٢١٢٠) ..

له نه بوهورهیره وه (خوالبی بازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: سوین له سهر نیه تی سوینده ره، واته نه مه بهستی چونه سوینده که بهو شیویه نه که به نیه تی سوین خور، چونکه نه گهر وایی هه رکه سی بوخوی له کاتی سویندا مه بهستی که له دلی خویدا دائه نی و سوین نه خوات به شیویه که سودی خوی بی و مافی کابرای سوین بو خوراو له ناو نه چیت و سود له سویند خوارندا نامینیت.

که سئ سویند بخوات و ان شاء الله بکات، سویند کهوتنی تیدا نیه

(۳۸۰۳/۸۳۵) - [عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
(مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ فَقَالَ: إِنْ شَاءَ اللَّهُ - فَلَا حَنْتَ عَلَيْهِ) رواه الخمسة.
احمد (۶/۲، ۱۰، ۴۸، ۴۹، ۶۸، ۱۲۶، ۱۲۷، ۱۵۳) ابوداود (۳۲۶۱، ۳۲۶۲) والترمذی
(۱۵۳۱) والنسائی (۱۲/۷، ۲۵) وابن ماجه (۲۱۰۵)].

له عهبدو لای کورپی عومره وه (خواتی پازی بی) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبه ری
خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: ههر که سئ سویند له سهر شتیک بخوات و بلی (إِنْ
شاء الله/ نه گهر خوا ئاره زوی لی بی) نه وه سویند کهوتنی تیدا نیه، نه گهر نه نجامیدا
نه وه که هیچ وه نه گهر نه نجامیشی نه دا مانای وایه، خوا ئاره زوی لئ نه بووه و
سویندی ناکه وی.

که سنی وتی خه لات نادم بهزه کاتدان سویندی ناکه وی

(۸۳۶ / ن / ۳۸۰۵) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أُتِيَ بِطَعَامٍ سَأَلَ عَنْهُ أَهْدِيَةً أَمْ صَدَقَةً؟] فَإِنْ قِيلَ: صَدَقَةٌ. قَالَ لِأَصْحَابِهِ: (كُلُوا) وَلَمْ يَأْكُلْ. وَإِنْ قِيلَ هَدِيَّةٌ ضَرَبَ بِيَدِهِ وَأَكَلَ مَعَهُمْ] اخرجاه. خ (۲۵۷۶) (م/۱۰۷۷).

له نه بو هورهيره وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه رکاتی خواردنیکی بو بهینرایه پرسیری نه کرد له باره یه وه نه یفه رمو خه لاته یان زه کات؟ نه گهر بوترایه زه کاته نه یفه رمو به یاره کانی (بخون) وه خوی نه یفه خوارد. وه نه گهر بوترایه خه لاته، نه ویش دهستی بو نه برد - و نه یخوارد - له گهل یاره کانی واته سویند له سهه شتیکی دیاری خورا له سهه شیوه و جویری تری ناکه وی.

کەسێ سویندی خوارد کە پیخۆر ناخۆم بەچی سویندی ئەکەوێت

(٨٣٧ / ن / ٣٨٠٧) - [عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (نِعْمَ الْأَذْمُ الْخَلُّ) رواه الجماعة إلا البخاري. (م/٢٠٥٢/١٦٧، ١٦٦) وابوداود (٣٨٢١) والنسائي (١٤/٧) والترمذي (١٨٤٢/١٨٣٩) وابن ماجه (٣٣١٧) احمد (٣/٣٠١/٣٠٤، ٣٦٤، ٣٨٩، ٣٩٠، ٤٠٠).]

له جابیره وه (خوالهیی پازی بن) هاتوه، له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كه فهرمویه تی ((پیخۆریکی چاکه سرکه) ههروه ها له باره ی رۆنی زهیتون و خورما و گوشت، وه فهرموده ی راست هاتوون كه پیخۆرن، واته کەسێ وتی پیخۆر ناخۆم نابێ ئەوانه و هه رشتیکی تر له جوړی ئەوان بێ و به عاده ت نانی پیوه بخوړیت بیخوات. ئیتمه له بهر کورترکردنه وه ی فهرموده کاغان نه نووسی^(١).

(١) بۆ اشاره زایی زیاتر با ته ماشای ژماره (٣٨٠٨ تا ٣٨١٢) له سه رچاوه ی پیشوو، بکه.

کەسێ سەرمانگی ئیسلامی سویندی خوارد تا مانگیك فلان شت ناکەم دەگونجی چەند رۆژ بیٔت؟

(٨٣٨ / ن / ٣٨١٥) - [عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَلَفَ:
(لَا يَدْخُلُ عَلَى بَعْضِ أَهْلِهِ شَهْرًا. وَفِي لَفْظٍ: إِلَى مِنْ نِسَائِهِ شَهْرًا - فَلَمَّا
مَضَى تِسْعَةَ وَعِشْرُونَ يَوْمًا غَدَا عَلَيْهِمْ أَوْ رَاحَ. فَقِيلَ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ
حَلَفْتَ إِلَّا تَدْخُلَ عَلَيْهِنَّ شَهْرًا؟ فَقَالَ: (إِنَّ الشَّهْرَ يَكُونُ تِسْعًا وَعِشْرِينَ)
متفق عليه. احمد (٣١٥/٦) (خ/٥٢٠٢) (م/١٠٨٥-٢٥) وكذا رواه النسائي (١٨٢٠١)
في الكبرى وابن ماجه (٢٠٦١)].

له دایکی باوەردارانەوه خاتون ئوموسەلەمە (خوایێ پازێ بن) هاتوه که بەراستی
پێغه مەسەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سویندی خوارد مانگیك نه چیتە لای هەندێ له
خیزانەکانی. وه له وشەیه کی تردا، سویندی خوارد له باره ی هەندێ له ژنه کانیه وه
نه چیتە لایان تا مانگیك جا کاتی (٢٩) بیست و نۆ رۆژ رۆژی به یانی یان ئیواره
چوو له لایان بیژرا پیی: که تۆ - ئەه ی پێغه مەسەری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سویندت
خوارد که مانگیك نه چیتە لایان؟ فەرمو ی: (بەراستی مانگ (٢٩) بیست و نۆیه).
به ئێ هەر له بهر ئەو رۆژه که مه یه که مانگی ئاسمان ئەسوریتە وه.

سویند به زات و سیفته تی خوا دروسته و نابی به غیری خوا سویند بخوریت

(۸۳۹ / ن / ۳۸۱۷) - [عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: كَانَ أَكْثَرُ مَا كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَخْلِفُ: (لَا، وَمُقَلَّبِ الْقُلُوبِ) رواه الجماعة الأً مسلماً واحمد (خ/ ۶۶۱۷، ۶۶۲۸، ۷۳۹۱) وابدود (۳۲۶۳) والترمذی (۱۵۴۰) والنسائی (۲/۷-۳) وابن ماجه (۲۰۹۲)].

له عه بدوللای کوری عومره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: زورتر لهو سویندانه ی که پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه بخوارد - نه وه بوو که نه یفه رمو-: نه ۶، بهو که سه ی که دلّه کان نه م دیو، دیو نه کات. واته سویند به سیفته ته کانی خوا دروسته.

(۸۴۰ / ن / ۳۸۲۲) - [وَعَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَمِعَ عُمَرَ وَهُوَ يَخْلِفُ بِأَبِيهِ، فَقَالَ: (إِنَّ اللَّهَ يَنْهَأكُمْ أَنْ تَخْلِفُوا آبَاءَكُمْ فَمَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَخْلِفْ بِاللَّهِ أَوْ لِيَصْمِتْ) متفق عليه احمد (۱۲/۲، ۱۷، ۱۲۴، ۱۶۴۶)، (خ/ ۳۸۳۶، ۶۱۰۸، ۶۶۴۶، ۶۶۴۸، ۲۶۷۹)].

وه هدر له وه وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که به راستی پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گوئی له عومره بوو سویندی نه خوارد به باوکی، جا فه رموی (به راستی خوا بهرگری کردون له وه ی که سویند بخون به باو کانتان، جا هدر که سیك نه یه وی سویند بخوات با

-تهنها- به ناوی خواوه سویند بخوات یان بی دهنگ بیت. وه له مباره وه فهرموده ی زور هدی به لام جیگای داخه نه میش وه کو باقی ره وشت و ناکاره ئیسلامیه کانی تر بهر لافاوی نه فامی که وتوووه سویند به هموشت نه خون و خویشیان به مسولمان نه زانن که فهرموده ی راست هدی وه نه فرموی (مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ/ هدرکه سی به غیری خوا سویند بخوات کافر نه بی) ئیمامی نه بو داود (۳۲۵۱) و تورمزی (۱۵۳۵) باسیان کردوووه به جوانی داناوه و حاکم به سه حیچی داناوه هدره ها ئیمامی نه حمده ش ریوایه تی کردوه (۲/۳۴، ۵۸، ۶۹، ۸۶، ۱۲۵).

سویندی سویند خور نه نجام بدری مه گهر به هانه هه بی

(۸۴۱/ ن / ۳۸۲۹) - [عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ قَالَ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِسَبْعٍ: (أَمَرَنَا بِعِيَادَةِ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعِ الْجَنَائِزِ، وَتَشْمِيتِ الْعَاطِسِ وَإِبْرَارِ الْقَسَمِ (أَوْ الْمُقْسِمِ) وَنَصْرِ الْمَظْلُومِ وَإِجَابَةِ الدَّاعِي وَإِفْشَاءِ السَّلَامِ) رواه الجماعة الا اباداود احمد (۴/۲۸۴، ۲۸۷، ۲۹۹/م/ ۲۰۶۶) والترمزی (۱۷۶۰) وابن ماجه (۳۵۸۹، ۲۱۱۵)، (خ/ ۶۶۵۴، ۱۲۳۹، ۲۴۴۵، ۵۱۷۵، ۵۶۳۵، ۵۸۴۸، ۵۸۴۹، ۵۸۶۳، ۶۲۲۲، ۶۲۳۵) والنسائی (۴/۵۴، ۷/۸، ۲۰۱/)

له بهرائی کوری عازیه وه (خواتی یازی بی) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمانی پیداین به نه نجامدانی هوت شت: فرمانی پیداین

به سهردان له نه خووش، دوا که وتنی مردو، دوعای خیر بو نهو که سهی که بیژمیت - و سوپاسی خوا بکات - هینانه دی قسهی سویند خور، واته نه گهر سویندیکی له سهر خواردیت که نه بی فلانه شت بکهیت یان نهیکهیت به گوئی بکهیت. وه یارمه تیدانی ستهم لیکراو، چون به دهم بانگ کردنه وه، بلاو کردنه وهی سه لام واته به کارهینانی وشه ی سه لام له گهل خه لکا. پیویسته نه مانه نه نجام بدرین مه گهر به هانهیه کی شهرعی هه بی، وه که نه وهی که کاتی پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خه وه که ی خو ی بو گیرایه وه و تی ماوهم پی بده به من خه و په رژی نی بکه م، له پاش خه و په رژی نه که ی و تی: نه ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دایک و باو کم به قوربانت بن، پی کام یان به هه له داچوم فهرموی: (أَصَابَتْ بَعْضًا وَأَخْطَأَتْ بَعْضًا / هه ندیکت پی کاو هه ندیکت نه پی کا^(۱)) و تی: به خوا قسه م بو نه کهیت له وهی که نه م پی کاوه؟ فهرموی: (سویند مه خو)، واته سوینده که ی بو جیبه جی نه کرد.

(۱) ته ماشای فهرموده ی ژماره (۳۸۳۰) له سه رچاوه ی پیشوو، بکه.

نهو کهسهی بلای جوله که بم یان کاوربم نه کهر نهو شته بکه م

(٨٤٢ / ن / ٣٨٣١) - [عَنْ ثَابِتِ بْنِ الضَّحَّاكِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ بِمِلَّةٍ غَيْرِ الْأِسْلَامِ كَاذِبًا - فَهُوَ كَمَا قَالَ) رواه الجماعة. احمد (٣٣،٣٤/٤) (١١٠/م) وابوداود (٣٢٥٧) والنسائي وابن ماجه (٢٠٩٨) (خ/١٣٦٣، ١٤٧١، ٤٨٤٣، ٦٠٤٧، ٦١٠٥، ٦٦٢٥).

له سابتی کوری زه حاکه وه (خوایی پازی بن) هاتوه، که به راستی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: ههر که سیک سوین بخوات له سه ر شتی به ئایینی بیجگه له ئیسلام به درۆ وه وه - واته وانهب، نه وه وایه که ئه لی واته نه چیتته سه ر نهو ئایینه بهو قسه یه که ئه یکات که وتی جوله که بم نه گهر فلان ئیش نه که م، نه گهر له بنه ره تا جووله که نه بوبی ئیسته نه بی به جووله که له سه ر نهو قسه یه .

جا ئایین و پاریزگاری لینی پیویسته و نابی به ساده ته ماشا بکری، هه موکه س به ندهی خواه، به ندایه تی نه وه یه له قسه و فرمانی سه ریچی نه که یت نه گینا له به ندایه تی ده ر نه چیت و پاشه رۆژی خۆت خراب نه که یت، خوا من و ئیوه یش له کردار و وتار و نیه تی خراب پیاریزی - ئامیین.

نهو سویندهی که کابرا نقوم دهکات له تاوانداو سویندی لومه له سهر نهکراو

(٨٤٣ / ن / ٣٨٣٣) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (خَمْسٌ لَيْسَ لَهِنَّ كَفَّارَةٌ: الشَّرْكُ بِاللَّهِ وَقَتْلُ النَّفْسِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَيُهْتُ مُؤْمِنٌ، وَالْفِرَارُ يَوْمَ الزَّحْفِ، وَيَمِينٌ صَابِرَةٌ يَفْتَطَعُ بِهَا مَالًا بِغَيْرِ حَقٍّ) رواه الخمسة إلا الترمذی. احمد(٣٥٥/٥) وابوداود (٣٢٥٨) والنسائی (٦/٧) وابن ماجه (٢١٠٠)].

له نهبو هورهیره وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمویه تی: پینج شت ههیه که که فاره تیان نییه واته هیج شتیک له تۆله یان نادریت و چاوپوشی له کابرا ناکریت - مه گهر تهویه بکات و مافی خاوهن مافه کان بدات - له وانه، هاویه ش دانانه بو خوا، کوشتنی خه لک به نار هوا، بختیان کردن بو باوه ردار، راکردن له هیرش دوزمن - ته گهر زیاتر نه بی له دوو بهرام بهر - وه سوینی خوگر واته به ئیسراحت بی و ناموژگاری بکری که چی نهو ههر ناماده بی که سوین بخوات، که بهو سوینده مالیک ببحریت به ناحق واته مالی مسولمانیک به نار هوا بهو سوینه ببات بوخوی.

(٨٤٤ / ن / ٣٨٣٦) - [عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: أَنْزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةَ: [لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ....] (البقرة - ٢٢٥) فِي قَوْلِ الرَّجُلِ: لَا وَاللَّهِ. وَبَلَى وَاللَّهِ] رواه البخاري (٤٦١٣).

له دايکی باوهردارانهوه خاتون عائشه (خوالتي پازي بن) هاتوه، که وتويه تي: دابهزي ثم ثابيه ته (خوا سهرزنشتان ناکات له سهر سويندي زياده خواردنتان...) سوره تي به قهره - ٢٢٥، له باره ي قسه ي پياو - يان ثافره ت که کاتي قسه کردن بي ناگاهانه ئه لي - ئه ري به خوا، نه به خوا. واته ئه مانه سوين نين و که فاره تيان نيه. چونکه به دل برياري سويند خواردني نه داوه. ئه وه سوينده که کابرا له دل هوه برياري سوين خواردنه که بدات و ئينجا به دهم ناشکراي بکات، والله اعلم.

سویند له سهر شتی ناینده و کفار هتی پیش شکانی سوینده که، یان پاش شکانی

(۸۴۵ / ن / ۳۸۳۹ - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
(مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا فَلْيُكْفِرْ عَنْ يَمِينِهِ وَلْيَفْعَلِ
الَّذِي هُوَ خَيْرٌ) رواه احمد (۲/۳۶۱) ومسلم (۱۷/۱۶۵۰) والترمذی (۱۵۳۰)
وصححه].

له نه بو هورهیره وه (خوالی پانی بن) هاتوه، که به راستی پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: که سیک سویند بخوات له سهر شتی که چی، دی بیجگه له وه - ی که سویندی له سهر خواردوه - چاکتره با که فاره تی سوینده که ی بدات و نه وهی که چاکه بیکات. وه له وشه یه کی ترده هاتوه که: با نه و نیشه ی که چاکتره نه نجامی بدات و نینجا که فاره تی سوینده که ی بدات که بریتیه له نازاد کردنی بهنده یه یان خواردنی ده فقیر یان پۆشاک بو کردنیان له پۆشاک و خواردنیکی مام ناوه ندی - ههر کام له وانه بکات باشه و خوی سه ریشکه کامیان هه ل نه بژیریت وه نه گهر توانای نه وانهی نه بوو نینجا پیویسته سی پۆژ پۆژو بگریت. وه نه مه له سوره تی (المائدة، ثایه تی ۸۹) دا هاتوه، که له وی: به ته رتیب خواردن و پۆشاک بهنده، که نه بوون - سی پۆژ پۆژوه یه که له پاش یه که بن پۆژه کان باشتره.

باسمی نهزر کردن

(٨٤٦ / ن / ٣٨٤٤) - [عَنْ عَائِشَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ] قَالَ: (مَنْ نَذَرَ أَنْ يُطِيعَ اللَّهَ فَلْيَطِيعْهُ، وَمَنْ نَذَرَ أَنْ يَعْصِيَهُ فَلَا يَعْصِهِ) رواه الجماعة إلا مسلماً. احمد (٦/٢٤٧، ٢٢٤، ٤١، ٣٦) (خ/٦٦٩٦/٦٧٠٠) وابوداود (٣٢٨٩، ٣٢٩٠، ٣٢٩١، ٣٢٩٢) والترمذی (١٦٢٦، ٢٥٢٥، ١٥٢٤) والنسائی (٧/٢٧، ٢٦، ١٧) وابن ماجه (٢١٢٥، ٢١٢٦).

له دایکی باوهردارانوه خاتون عایشه (خوالی پازی بن) هاتوه که پیغه مبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمودیه: هرکه سئ نهزری کرد له سهر خوی که شتی باش بکات و په سندی شهرع بیت با نه زره که ی جیبه جی بکات. وه هرکه سیک که نهزری کرده که نیشیکی نامه شروع نه نجام بدات با نه نجامی نه دات، وه که فاره تی سوینیک بدات وه کو له فهرمودهی (كَفَّارَةُ النَّذْرِ كَفَّارَةٌ يَمِينٌ / که فاره تی نهزر که فاره تی سوینه) دا هاتوه، (رواه مسلم (١٦٤٥) وأحمد وغيرها). به لام جمهور له سهر نه وهن که نهزری تاوان ناکری و که فاره تیشی نیه.

نهزری حهلال و نهزری تاوان

(۸۴۷ / ن / ۳۸۴۶) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: بَيْنَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَخْطُبُ إِذْ هُوَ بِرَجُلٍ قَائِمٍ فَسَأَلَ عَنْهُ فَقَالُوا: (أَبُو إِسْرَائِيلَ نَذَرَ أَنْ يَقُومَ فِي الشَّمْسِ وَلَا يَقْعُدَ وَلَا يَسْتَظِلَّ وَلَا يَتَكَلَّمَ وَأَنْ يَصُومَ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مُرُوهُ فَلْيَتَكَلَّمْ، وَلْيَسْتَظِلَّ وَلْيَقْعُدْ وَلْيُتِمَّ صَوْمَهُ)

رواه البخاری (۶۷۰۴) و ابوداود (۳۳۰۰) و ابن ماجه (۲۱۳۶).

له عهبدوللای کوری عهباسه وه (خوالیی پانی بن) هاتوه، که وتویه تی له کاتیکا پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خوتبه ی نه خوینده وه، که چی نه وه پیاویکه وه ستاوه، جا له باره یه وه پرسیاری کرد وتیان: نه بو ئیسرائیله نهزری کرد وه که له بهر رۆژ بوه ستیت و دانیشی و نه یه ته سیبه رو قسه نه کات و به رۆژوبی. پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی: ((بَلِّغْ بِنِي بَا قَسِه بَكَاتٍ وَبِحَيْتِه سَيِّبِه رُو دَانِشِي وَرُؤُوه كِهِي تِه وَاو بَكَاتٍ، وَاتِه نِه زِرِي شْتِه حِه لَالَه كَانِي لِي هَلْوَه شَانْدِه وِه وَنِه زِرِي خِي رُو چَاكِه وَعِيَادَه تِي بُو هِي شْتِه وِه وَفِه رُمُو بَا تِه وَاوِي بَكَاتٍ وَه كُو لِه فِه رُمُو دِهِي پِي شِه وِه بَا سَمَان كَرْدٍ، وَه لِه هَلْوَه شَانْدِه وِه دَا كِه فَارِه تِي شِ نِيَه، وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

شتمی که مولکی کابرا نه بیټ ناگری به نهر

(٨٤٨ / ن / ٣٨٤٧) - [عَنْ ثَابِتِ بْنِ الضَّحَّاكِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَيْسَ عَلَى الرَّجُلِ نَذْرٌ فِيمَا لَا يَمْلِكُ) رواه البخاري (٦٠٤٧) ومسلم (١١٠) وابوداود (٣٢٥٧) والترمذي (٢٦٣٦/١٥٢٧)].

له سابتی کورپی زه حاکه وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که به راستی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: نهر نیه له سهر کابرا له شتیکا که خوی خاوه نی نه بی.

(٨٤٩ / ن / ٣٨٥٥) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ نَذَرَ نَذْرًا لَمْ يَسْمَهُ فَكَفَّارَتُهُ كَفَّارَةٌ يَمِينٍ وَمَنْ نَذَرَ نَذْرًا لَمْ يُطِقْهُ فَكَفَّارَتُهُ كَفَّارَةٌ يَمِينٍ) رواه ابوداود (٣٣٢٢) وابن ماجه (٢١٢٨)].

له عه بدوللای کورپی عه باسه وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، له پیغه مبهره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهرموده تی: هدرکه سیک نهرزی بکات و ناوی نه بردیټ، اته وتبیټی نهرزیک له سهرم بی، بو فلانه شت و ناوی شته نهرزیه که ی نه بردیټ، شه وه که فاره تی سوینیکی نه که ویت. وه هدرکه سیک نهرزی بکات و له توانایدا نه بی شه ویش ههر که فاره تی سوینی نه که ویت.

(٨٥٠ / ن / ٣٨٥٨) - [عَنْ كُرَيْبٍ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: (جَاءَتْ امْرَأَةٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أُخْتِي نَذَرَتْ أَنْ تَحُجَّ مَاشِيَةً فَقَالَ: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَصْنَعُ بِشِقَاءِ أُخْتِكَ شَيْئًا لِيَخْرُجَ رَاكِبَةً وَلِتُكْفِّرَ عَنْ يَمِينِهَا) رواه احمد (٣١٥/١، ٣١٠) وابوداود (٣٢٥٩).

له کوره بیهوه له عه بدوللای کوری عه باسه وه (خوالیی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: ((نافره تیک هاته خزمهت پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وتی: تهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهراستی خوشکم نه زری کردوه له سه رخوی که به پیاده حج بکات، فهرموی: بهراستی خوا بهو زه همه تهی خوشکی تو هیچ شتیک ناکات واته: زه همه تی خوشکی توی ناوی جا که و ابو پی پی بلی: با بچیت به سواری و که فاره تی سوینه که ی بدات.

کافرې شتی نهر بکات و له پاشان مسولمان بی مادام بو شتی حهرام نه بی نه بی جیبه جی بی بکات

(٨٥١ / ن / ٣٨٦٠) - [عَنْ عُمَرَ قَالَ: (نَذَرْتُ نَذْرًا فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعْدَمَا أَسَلَمْتُ، فَأَمَرَنِي أَنْ أَفِي بِنَذْرِي] رواه ابن ماجه (٢١٢٩) وهو احد روايات الحديث المتفق عليه].

له عومره وه (خوالی پازی بین) هاتوه، که وتویه تی: ((له سه رده می نه فامییدا نه زری کم له سه ر خوم دانابوو - که شه ویک له مزگه وتی حهرام (مسجد الحرام) دا بیتمه وه - جا دوا ی نه وه ی که مسولمان بووم پرسیارم کرد له پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمانی پی کردم که نه زری خوم ببه مه سه ر.

که‌سی ته‌واوی مالی خۆی نه‌زر بکات

(۸۵۲ / ن / ۳۸۶۵) - [عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ السَّائِبِ بْنِ أَبِي لُبَابَةَ، أَنَّ أَبَا لُبَابَةَ بْنَ عَبْدِ الْمُنْذِرِ، لَمَّا تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ قَالَ: (يَا رَسُولُ اللَّهِ، إِنْ مِنْ تَوْبَتِي أَنْ أَهْجُرَ دَارَ قَوْمِي وَأَسَاكِنَكَ، وَأَنْ أَنْخَلِعَ مِنْ مَالِي صَدَقَةً لِلَّهِ - عَزَّوَجَلَّ - وَلِرَسُولِهِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (يُجْزَى عَنْكَ الثُّلُثُ) رواه احمد (۳/ ۴۵۳، ۴۵۲) وابوداود (۳۳۱۹) عن الزهري عن ابن كعب بن مالك عن ابيه].

له حوسه‌ینی کوری سائیبی کوری ته‌بو لوبابه‌وه هاتوه، که به‌راستی ته‌بو لوبابه‌ی کوری عه‌بدولموزیر کاتی که خوا ته‌ویه‌ی لی‌وه‌رگرت وتی: ته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، به‌راستی به‌شیک له‌وه‌ی که دامناوه بو خوا نه‌گه‌ر ته‌ویه‌م لی‌وه‌رگرت ته‌ویه‌ی که - له‌ناو خزمانی خۆم کۆچ بکه‌م بیمه‌ لات وه هه‌مو مال‌م چاکه‌ بی بو خوی - به‌ده‌سه‌لات و باشکۆوه بو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، فەر‌موی: (به‌خشینی سی‌یه‌کی مالت به‌سه‌ بو‌ت). واته: هه‌موی مه‌به‌خشه‌و به‌ ته‌وه‌نده نه‌زره‌که‌ت له‌سه‌ر لا ته‌چیت.

کهنسی شایه تی بدات له سه ر تنه های خوا پیغه مبه ری تی پیغه مبه رو بزانی زیندو نه کریته وه باوه رداره

(۸۵۳ / ن / ۳۸۶۶) - [عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ: أَنَّهُ جَاءَ بِأُمَّةٍ سَوْدَاءَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ عَلِيَّ عِتْقُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ، فَإِنْ كُنْتَ تَرَى هَذِهِ مُؤْمِنَةً أَعْتَقْتُهَا، فَقَالَ: لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (أَتَشْهَدِينَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) قَالَتْ: نَعَمْ، قَالَ: (أَتَشْهَدِينَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ) قَالَتْ: نَعَمْ، قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: (أَتُؤْمِنُونَ بِالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَوْتِ) قَالَتْ: نَعَمْ، قَالَ: فَأَعْتَقْتُهَا) رواه احمد (۴۵۱/۳) قال الهيثمي رجاله مؤثقون].

له عوبه يدوللای کورپی عه بدوللاوه له پیاویکی نه نسارییه وه (خوالی پانی بن) هاتوه، که به پرستی که نیزه کیکی رهش پیستی هیناو وتی: نهی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) من نازاد کردنی به ندهیه کی باوه ردارم له سه ره، نه گهر تو نه مه به باوه ردار نه زانی نازادی نه که م.

پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیی فهرموو: نایا شایه تی نه دهیت که هیچ په سترایکی راسته قینه نیه بیجگه له (الله)؟

وتی: به لئی. فهرموی: (نایا شایه تی نه دهیت که من پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

وتی: به لئی

فهرموی: (نایا باوه رت هیه به زیندویونه وه له پاش مردن.

وتی: به لئی. فهرموی: نازادی بکه - باوه رداره -.

که سن نه ز بکات له سهر خوئی که له (مسجد الاقصی) نویت بکات

(٨٥٤ / ن ٣٨٦٩) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ امْرَأَةً شَكَتِ شَكْوَى، فَقَالَتْ: إِنَّ شَفَانِي اللَّهُ فَلَاخْرُجَنَّ فَلَاصَلِّينَ فِي بَيْتِ الْمَقْدِسِ. فَبَرَّئْتُ، ثُمَّ تَجَهَّزْتُ تُرِيدُ الْخُرُوجَ فَجَاءَتْ مَيْمُونَةُ تُسَلِّمُ عَلَيْهَا فَأَخْبَرْتُهَا بِذَلِكَ، فَقَالَتْ: اجْلِسِي فَكَلِمِي مَا صَنَعْتَ، وَصَلِّي فِي مَسْجِدِ الرَّسُولِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (صَلَاةٌ فِيهِ أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ مِنَ الْمَسَاجِدِ إِلَّا مَسْجِدَ الْكَعْبَةِ) رواه احمد (٣٣٤/٦) ومسلم (١٣٩٦/٥١٠) والنسائي (٢١٣/٥).

له عهبدوللای کورپی عه باسه وه (حوالی پازی بن) هاتوه، که ئافره تیک نه خووش کهوت، وتی: ئه گهر خوا شیقام بدات به پراستی ده رته چم و له مزگه وتی قودس دا (بیت المقدس) نویت نه کهم. چاک بوویه وه، له پاشان خوئی ئاماده کردو ویستی بچیت چووه لای دایکی باوه رداران خاتون مه میونه وه سه لامی لیکردو ئه وه هواللهی پیدا، فهرموی: دانیشه وه ئه وهی کردوته بیخوو نویت له مزگه وتی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) دا بکه، به پراستی من بیستم له پیغه مبهه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) که ئه یفه رمو نویتیک له مزگه وه دا به پزتره له هه زار نویت که له ئه مزگه وه دا نه کریت بیجگه له مزگه وتی مه ککه، واته: ئه گهر که سیک به ندایه تیه کی له سه

خوی نهر کرد له جیگایه کدا نه گهر جیگایه کی چاکتر هه بوو نه توانی بیگوریت بوچاکتره که بیان وه فهرموده ی (صَلُّ هَهُنَا نَوِيْزًا لِيْتَرَهُدَا بَكَه) زیاتر ئه م قسه یه مان به هیتر ئه کات^(١).

(٨٥٥ / ن / ٣٨٧١) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا تُشَدُّ الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَسْجِدِي هَذَا وَالْمَسْجِدِ الْأَقْصَى) رواه الجماعة الا احمد والترمذی (خ/١١٨٩) (م/١٣٩٧) وابوداود (٢٠٣٣) النسائی (٣٧/٢) وابن ماجه (١٤٠٩)].

له ئه بو هورهیره وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموده تی: سه فهری دور نه کهن مه گهر بو یه کیک له سی مزگه وت. مزگه وتی مه ککه و مزگه وتی من و مزگه وتی نه قسا (بیت المقدس)، وه به هه مان شیوه ئه م فهرموده یه له ئه بو سه عیدی خدریشه وه هینراوه وه له ریوایه تیکی ئیمامی موسلم دا (إِنَّمَا يُسَافِرُ إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ) هاتوه واته، سه فهری شایسته وه چاکه ههر ئه وه یه که بۆلای ئه و سی مزگه وته بکریت.

(١) ته ماشای فهرموده ی ژماره (٣٨٦٨) له سه رچاوه ی پیتشو، بکه .

نه زری مردو پاش خوئی نه نجام نه دریت

(۸۵۶ / ن ۳۸۷۲) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ سَعْدَ بْنَ عُبَادَةَ اسْتَفْتَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (إِنَّ أُمَّي مَاتَتْ وَعَلَيْهَا نَذْرٌ لَمْ تَقْضِهِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (أَقْضِهِ عَنْهَا) رواه ابوداود (۳۳۰۷) والنسائي (۲۱،۲۰/۷،۲۵۴،۲۵۳/۶)].

له عهبدوئلای کوری عه باسه وه (خوالتی پازی بن) هاتوه، که به راستی سه عدی کوری عوباده داوای فتوای کرد له پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و وتی: به راستی دایکم مردوه و نهو نه زریکی له سهر بوو نه یکردوه؟ پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموی (له باتی نهو جیبه جیبی بکه).

باسی نه مارت و قهز اوته و بریاره کان

(٨٥٧ / ن / ش / ٣٨٧٣) - [عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ: (إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فِي سَفَرٍ فَأَمُّرُوا أَحَدَكُمْ، ذَاكَ أَمِيرٌ أَمَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)) رواه البزار (٢٦٦، ٢٦٧/٢) برقم (١٦٧٢ - كشف)].

له عومهری کوری خه تابه وه (خوالینی پازی بن) هاتوه، که هه رکاتی سی کهس بوون له کارواندا با یه کیکتان بکن به نه میر. نه وه نه میریکه، پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمانی پیکردوه. به هه مان مانا نیمامی نه حمه دو نه بوداود^(١) هیناویانه. له بهر راستری نه م ریوایه ته بویه نیمه له بهزاره وه هینامان.

(١) ته ماشای ژماره (٣٨٧٣ - ٣٨٧٤) له سه رچاوهی پیشوو بکه.

داواکردنی ئەمینداریتی چاگ نیه

(٨٥٨ / ن / ٣٨٧٦) - [عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ لَا تَسْأَلِ الْأَمْرَةَ فَإِنَّكَ إِن أُعْطِيَتْهَا عَنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أُعِنْتَ عَلَيْهَا، وَإِنْ أُعْطِيَتْهَا عَنْ مَسْأَلَةٍ وَكَلْتِ الْيَهَاءِ) رواه الجماعة إلا ابن ماجه. احمد (٥/٦٣، ٦٢، ٦١) (خ / ٧١٤٧، ٧١٤٦، ٦٧٢٢، ٦٦٢٢) (م/١٦٥٢) ابوداود (٣٢٧٧، ٢٩٢٩) والترمذی (١٥٢٩) والنسائي (١٠، ١٢/٧) (٢٢٥/٨).

له عه بدوره جمانی کورپی سه موروهه (خوایی پازی بئ) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمویه تی: ئەهی عه بدوره جمانی کورپی سه موروه داوای ئەمیرایه تی مه ککه، چونکه ئەگەر پیت بدری به بی داواکردن یارمه تی ئەدرییت، وه ئەگەر پیت بدری له سهه داخوازی خۆت به خۆت ده سپیریت وه یارمه تی نادریت، ئایا هه هوی ئەم داوا کردنه نیه که هیچ کهس نایباته سهه؟! والله أعلم.

به لام نه گهر که سنی نه بوو بو نه میرایه تی و که سنی
وای نه زانی که نه بیات به ریوه. نه وه داوا بکات قهینا که

(۸۵۹ / ن / ۳۸۷۹) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
(مَنْ طَلَبَ قِضَاءَ الْمُسْلِمِينَ حَتَّى يَنَالَهُ ثُمَّ غَلَبَ عَدْلُهُ جَوْرَهُ فَلَهُ الْجَنَّةُ
وَمَنْ غَلَبَ جَوْرُهُ عَدْلُهُ فَلَهُ النَّارُ) رواه ابو داود (۳۵۷۵)].

له نه بو هورهیره وه (خوالی پانی بن) هاتوه، له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که
فهرموده تی: هه که سنی داوای قه زاوه تی مسولمانان بکات - پاش نه وه ی که سی
شایسته تر نه بی - هه تا پیی نه درئ، له پاشان نه گهر دادپهروه ری به سه ر سته می دا
زال بوو نه وه به هه شت بو نه وه وه. نه گهر سته می زال بوو به سه ر دادپهروه رییدا نه وه
بو نه وه ناگر، وه له م باره وه دهیان فهرموده تی تر هه یه.

ترساندن له سه ره رشتی و نه میرایه تی

(۸۶۰ / ن / ۳۸۸۲) - [وَعَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: (وَيْلٌ لِلْأَمْرَاءِ، وَيْلٌ لِلْعُرَفَاءِ، وَيْلٌ لِلْأُمْنَاءِ لَيَتَمَنَّيَنَّ أَقْوَامٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنْ ذَوَائِبَهُمْ كَانَتْ مُتَعَلِّقَةً بِالْثَرِيَاءِ، يَتَذَبذَبُونَ بَيْنَ السَّمَاءِ، وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَكُونُوا عَمِلُوا عَلَى شَيْءٍ)] رواه احمد (۲/ ۳۵۲، ۵۲۱) وصححه الحاكم ووافقه الذهبي].

وه هدر له وه وه وه له پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتوه، که به راستی نه فرمویه تی: هاوار بۆ نه میره کان، هاوار بۆ عه ریفه کان هاوار بۆ نه مینداره کان، به راستی گه لیکی زۆرن که له رۆژی قیامه تا تاوات نه خوازن - نه لاین - خۆزگه پرچمان ببه سرایه به سوره یاوه و بشه کیاینه وه له نیوان ئاسمان و زه ویداو له هیچ جوړه - لیپرسراوییه کدا - نیشمان نه کردایه. وه ههر له مباره وه هاتوه، که نه فرمویه تی:-

(۸۶۱ / ن / ۳۸۸۴) - [عَنْ أَبِي أُمَامَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَا مِنْ رَجُلٍ يَلِي أَمْرَ عَشْرَةٍ - فَمَا فَوْقَ ذَلِكَ - إِلَّا أَتَى اللَّهُ (عَزَّ وَجَلَّ) يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَدُهُ عَلَى عُنُقِهِ، فَكَّهُ بُرَّهُ أَوْ أَوْبَقَهُ إِثْمُهُ، أَوْ لَهَا مَلَامَةٌ وَأَوْسَطُهَا نَدَامَةٌ، وَآخِرُهَا خِزْيٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)] رواه احمد (۵/ ۲۶۷) حَسَنَهُ السُّيُوطِيُّ].

له نه بو ئومامه وه (خوالی رازی بن) له پیغه مبهره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتوه، که فرمویه تی: هیچ پیاویک نیه که سه ره رشتی دوو - زیاتر له وه بکات - مه گهر کاتی هاته لای خوی - به دهسه لات و باشکو - له رۆژی قیامه تا دهستی به ستراوه

به ملیه وه، جا - یان - چاکه که ی نه یکاته وه، یان به هیلاکی نه بات گونا هه که ی،
نه وه لی سه ره رشتی و نه ماره ت سه رزه نشتی کردنه، وه ناوه راسته که ی په شیمانیه و
ئاخه که ی شی سه رشو پیه له پوژی قیامه تا. نه وه یه سه رنه نجامی نه و شته ی که
نه مپو نه وه نده سه رو مال و گیانی بی تاوانی فیدا نه کریت و هه رکه س وا ده زانی دنیا
هه ر بو نه وه و هه مو هه ول و کوششی هه ر بو نه وه دونیایه که بو که سیش نه بو وه و نابج.

دادپهروهران خوش بهختن

(۸۶۲ / ن / ۳۸۸۷) - [عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِنَّ الْمُقْسِطِينَ عِنْدَ اللَّهِ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ عَنِ يَمِينِ الرَّحْمَنِ - وَكِلْتَا يَدَيْهِ يَمِينٌ - الَّذِينَ يَعْدِلُونَ فِي حُكْمِهِمْ أَوْ أَهْلِيهِمْ وَمَاؤُلُوًّا) رواه احمد (۱۶۰/۲) ومسلم (۱۸۲۷) والنسائي (۲۲۱/۸)].

له عهبدوللای کوری عه مره وهو (خوالی پازی بن) هاتوه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: به راستی داد پهروهران له لای خوا له سهر مینبهره کانی نورن له لای راستی په حمانه وه - ههردوو دهستی هه راسته - واته ههردوو دهستی خاوه نی فپرو خیرن - چۆنیه تی نهو دهسته، تهنه ا خوا خۆی نه زانی - نهوانه کین نه وهنده به پیزن؟ نهوانه که داد پهروهر بوون له فرمانیانداو له ناو بنه ماله یان داو له گه ل نهو که سانه ی که به سه ره شتیان کردون.

سهرپه رشتی نافرته و منال و کهسانی که قهز اوته نهرانن یان که مته رخم بن له قهز اوته تا

(٨٦٣ / ن / ٣٨٨٨) - [عَنْ أَبِي بَكْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّ أَهْلَ فَارِسَ مَلَكُوا عَلَيْهِمْ بِنْتَ كِسْرَى قَالَ: (لَنْ يُفْلِحَ قَوْمٌ وَلَوْ أَمَرَهُمْ امْرَأَةٌ) رواه احمد (٤٣،٤٧،٥١/٥) والبخارى (٤٤٢٥،٧٠٩٩) والترمذى (٢٢٦٢) والنسائى (٢٢٧/٨)].

له نه بو به کره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: کاتی که هه وال گه یشته پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که نه هلی فارس کچی کسرایان کردووه به پاشای خزیان فه رموی: ((هه رگیز سه رکه وتوو نابیت گه لیک که نافرته کاروباریان به ریوه بیات و سه رپه رشتیان بن)).

(٨٦٤ / ن / ٣٨٨٩) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ رَأْسِ السَّبْعِينَ وَإِمَارَةِ الصَّبَّانِ) رواه احمد (٤٤٨/٢، ٣٥٥، ٣٢٦)].

له نه بو هورهیره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: په نا بگرن به خوا، له سه ری هه فتا، - له و کاره سات و

ناریکیه‌ی که له وکاته‌دا روئهدات و، په‌نا بگرن به‌خوا له‌سه‌ره‌رشتی و نه‌میری منالان.

به‌داخه‌وه ته‌مپرۆ جیهان به‌و نه‌خوشیه کوشنده‌یه گرفتاره، اللَّهُمَّ صَلِّحْ حَالَنَا.
 (٨٦٥ / ن / ٣٨٩٠) - [عَنْ بُرَيْدَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
 (الْقَضَاءُ ثَلَاثَةٌ، وَاحِدٌ فِي الْجَنَّةِ وَاثْنَانِ فِي النَّارِ، فَأَمَّا الَّذِي فِي الْجَنَّةِ:
 فَرَجُلٌ عَرَفَ الْحَقَّ فَقَضَى بِهِ، وَرَجُلٌ عَرَفَ الْحَقَّ وَجَارَ فِي الْحُكْمِ فَهُوَ
 فِي النَّارِ، وَرَجُلٌ قَضَى لِلنَّاسِ عَلَى جَهْلٍ فَهُوَ فِي النَّارِ) رواه الخمسة الا
 احمد. ابوداود (٣٥٧٣) والترمذی (١٣٢٢) والنسائی (٢٠٠٩) فی الكبرى (٢٣١٥) وابن
 ماجه]

له بوره‌یده‌وه (خواله‌ی زانی بن) هاتوه، له پیغه‌مبه‌ره‌وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که
 فه‌رمویه‌تی: قازییه‌کان سیانن یه‌کیکیان له به‌هه‌شت دایه‌وه دوانیان له‌ناو ناگردان،
 نه‌وه‌یان که له به‌هه‌شت دایه‌وه پیاویکه راستی نه‌زانن و بریاریشی پی نه‌دات، وه
 پیاویک که راستی بزانی و له فرمان دا ستم بکات له‌ناو ناگردایه. وه پیاویک که
 حه‌قیقه‌ت و راستی نه‌زانن و فرمان بدا به‌سه‌ر خه‌لکا به‌نه‌زانانه ته‌وه ته‌ویش له‌ناو
 ناگردایه.

(٨٦٦ / ن / ٣٨٩٤) - [عَنْ أُمِّ الْخُسَيْنِ الْأَحْمَسِيَّةِ أَنَّهَا سَمِعَتْ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (اسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَإِنْ أَمَرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ، مَا أَقَامَ
 فِيكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ) رواه الجماعة الا البخارى و ابوداود. احمد
 (٣٨١/٥، ٦٩/٤) (م/١٨٣٨) والترمذی (١٧٠٦) والنسائی (١٥٤/٧) وابن ماجه
 .[٢٨٦١].

له نومو حوسه يني نه حمه سييه وه (خوالئي پازي بن) هاتوه، كه نهو بيستويه تي له پيغه مبه ره وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كه نه يفه رمو: ((گوښگرن و په پره وي بکه نه گهرچی به نده يه کی حه به شی رهش پیست - سه ری وه کو میوژ وایی - بکری به نه میرتان هه تا نه و کاته ی به کیتابه که ی خوی - به ده سه لات و باشکو - له نیوانتان دا ئیش نه کات. واته په پره وی و گوږایه لی نه میری مسولمان پیویسته به و مهرجه ی به قورئان ئیش بکات، وه نه گهر به قورئان ئیشی نه کرد ئیشه کانی تاوانه و نابی به گوږی بکریت، به لکو نه بی لبریت و که سیکی تر که به قورئان ئیش بکات بخریته جیگای نه گینا هه مو تاوانبارن.

دروسته نه میرایه تی به ستریت به مهرجه وه

(٨٦٧ / ن ٣٨٩٦) - [عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزْوَةِ مُوتَةَ زَيْدَ بْنَ حَارِثَةَ وَقَالَ: إِنْ قُتِلَ زَيْدٌ فَجَعْفَرٌ وَإِنْ قُتِلَ جَعْفَرٌ فَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ] رواه البخاری (٤٢٦١).

له عبدوللای کوری عومره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له غهزای موئته دا زهیدی کوری حاریسه ی کرد به نه میری فرموی: نه گهر زهید کوژرا جه عفره وه نه گهر جه عفره کوژرا عبدوللای کوری ره واحیه. به لئی نه م سئ پالؤه انه خواناسه یه که له پاش یه که به فرمانی پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوون به نه میر له وه غهزادا وه رسیکیان یه که له پاش یه که شهیدکران خوا له هه مویان خوش بیئت، پاش نه وان خالیدی کوری وه لید په لاماری ئالاکهی داو نه یه یشت بکه ویئت و بو به نه میری موسولمانان پاش فروفیلئیک که له گهل دوزمندا نه نجامیدا شه و گه رایه وه بو مه دینه و نه م باسه م به دریزی له ژیانی پیغه مبهردا باسکردوه بو سودی زیاتر با گوئی لی بگرن.

فرمانرہوایان و حاکمان نابی بہرتیل بخون وہ مافی دہرگابانیان نیہ

(۸۶۸ / ن / ۳۸۹۷) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الرَّأْسِيِّ وَالْمُرْتَشِي فِي الْحُكْمِ) رواه احمد (۳۸۷/۲) والترمذی (۱۳۳۶)].

لہ نہبو ہورہیرہوہ (خوالی پانی بن) ہاتوہ، کہ وتویہتی: پیغہمبہری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فہرمویہتی: نہفرینی خوا لہ بہرتیل دہرو، بہرتیل وہرگر لہ حوکومکردندا.

(۸۶۹ / ن / ۳۹۰۰) - [عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (مَا مِنْ إِمَامٍ أَوْ وَالٍ يَغْلِقُ بَابَهُ دُونَ ذَوِي الْحَاجَةِ وَالْخَلَّةِ وَالْمَسْكِنَةِ - إِلَّا أَغْلَقَ اللَّهُ أَبْوَابَ السَّمَاءِ دُونَ خَلْتِهِ وَحَاجَتِهِ وَمَسْكِنَتِهِ) رواه احمد (۲۳۱/۴) والترمذی (۱۳۳۲)].

لہ عہمری کوری مورہوہ (خوالی پانی بن) ہاتوہ، کہ وتویہتی: بیستم لہ پیغہمبہری خواوہ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کہ نہیفہرمو: ہیچ پیشہواو والیہک نیہ کہ دہرگای خوی دابخات لہ پرووی خواوہن نیازان و فقیران و بی نہوایان مہگہر خوا دہرگاکانی ناسمان داخیت لہ سہرنیازو فقرو بی نہوایی نہوواتہ چون رہفتار بکات لہ گہل مہخلوقی خودا خوایش وای لہ گہلدا دہکات وہ کو لہم فہرمودہ داہاتو (کَمَا

تُدِينُ تُدَانُ وَيَالِكَيْلِ الَّذِي تُكَيْلُ تُكَالُ/ چۆن ره‌فتار بکهیت وات ره‌فتار له‌گه‌لدا
نه‌کریت وه بهو مهنه‌ی که ده‌پیویت وات بو ده‌پیون) به‌راستی نه‌مه توندترین
هه‌ره‌شه‌یه له فرمان‌ره‌وایان و کاربه‌ده‌ستان وه تا ئیستا به‌چاوی خۆم زۆرم له‌و شیوه
دیوه -خوا بمانباریزی.

له‌سه‌ر کیشه‌ی ناره‌وا داکۆکی کردن تاوانه

(۸۷۰ / ن / ۳۹۰۱) - [عَنِ ابْنِ عُمَرَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
(مَنْ خَاصَمَ فِي بَاطِلٍ وَهُوَ يَعْلَمُ، لَمْ يَزَلْ فِي سَخَطِ اللَّهِ حَتَّى يَنْزِعَ) رواه
احمد (۷۰/۲) وابوداود (۳۵۹۷)].

له‌عه‌بدوللای کوری عومه‌ره‌وه (خوایی پانی بی‌هاتوه، له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فەرمویه‌تی: هه‌رکه‌سی له‌سه‌ر شتیکی ناره‌واو خۆیشی بزانی که
ناربه‌وایه، کیشه‌بکات، شه‌وه هه‌ر له‌ناو رِقو قینی خوادایه هه‌تاوازی لی
نه‌هینی، واته‌مرۆفی موسولمان نابیی له‌سه‌ر شتی نادروست و ناربه‌وا بیته‌جواب
به‌لکو نه‌بی لایه‌نگری حه‌ق و راستی بی نه‌گه‌رچی به‌زیانی خۆیشی بی.

حاکم نابی له کاتبی تور هیدا فهرمان دهرکات

(٨٧١ / ن / ٣٩٠٣) - [عَنْ أَبِي بَكْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (لَا يَقْضِينَ حَاكِمٌ بَيْنَ اثْنَيْنِ وَهُوَ غَضْبَانٌ) رواه الجماعة. احمد (٣٦٠٣٨٠٤٦٠٥٢/٥) (خ/١٧٥٨) (م/١٧١٧) وابدوداود (٣٥٨٩) والترمذی (١٣٣٤) والنسائی (٢٣٧٠٢٣٨/٨) وابن ماجه (٢٣١٦)].

له نه بويه كروهه (خوالی پانی بی) هاتوه، كه وتویه تی: بیستم له پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كه نه یفه رمو: (با هیچ فهرمانه وایه كه له نیوان دوو كهس - یان زیاتر - دا بریار ندها لهو كاته دا كه تور هیه و رقی هه ستاوه)، نه وه كه له بریاره كه یدا به هه له دا بچی و پاشان هه مافی هه ندی به زایه پروات و هه م هه ندی كهس شتی کی به نارپه واهه كه ویت و هه م خویشی دو چاری سزای پاشه رۆژ بی، هه رئا و هایه هه ر شتی كه بیری مرۆف نارپك بكات وه كو نیحتیاجی زۆر بو ده ست گه یان دن به تاوو ترسو سه رماو گه رما ی زۆر، والله أعلم.

(٨٧٢ / ن / ٣٩٠٦) - [عَنْ عَلِيٍّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (يَا عَلِيُّ؟) إِذَا جَلَسَ إِلَيْكَ الْخَصْمَانِ، فَلَا تَقْضِ بَيْنَهُمَا حَتَّى تَسْمَعَ مِنَ الْآخِرِ كَمَا سَمِعْتَ مِنَ الْأَوَّلِ، فَإِنَّكَ إِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ تَبَيَّنَ لَكَ الْقَضَاءُ)

رواه احمد (١،١١١،٩٦،٩١) و عبدالله ابنه (١/١٤٩) و ابوداود (٣٥٨٢) و الترمذی (١٣٣١) والنسائی فی خصائص علی (٣٤).

له ئیمامی عدلیه وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، که بهراستی پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموده تی: ئهی عدلی، ههرکاتی دوو نه یاری یهک، دانیشن له لات. بریار نه دهیت له نیوانیاندا ههتا قسه ی دووههم ئه بیستی وه کو چون قسه ی یه که مت بیستوه، چونکه نه گهر بهراستی تو ههر کاتی ئاوه ها بکهیت بریار دانت بو روشن نه بیته وه.

لیزه دا ئه وه ده رنه که ویت که دانیشن نه یارو هاوکیشه کان له لای حاکم دروسته و وایش باشه وه چاک وایه حاکم هیچ فهرقیان نه خات له ته ماشا کردن و قسه لی وهرگرتن و دانیشن و قسه له گهل کردنیاندا، مه گهر لایه نیکی کیشه که مسولمان نه بی نه مه دروسته له جیگادا - به لکو پیویسته، جیگای مسولمانه که بهرتر بی له بهر ئه و ریوایه تانه ی که هاتون^(١)، نه مه جگه له وه یش گهره یی و ریزی باوه ردار پیشان نه دات وانه یه که بو بی باوه رانیش تا به خویناندا بیته وه و باوه ر بهینن که گهره ترین دهسکه وته بوینان و پاش مهرگ به چاکی نه مه نه زانن.

(١) بو زیاتر روونبوونه ته ماشای راقهی فهرموده ی ژماره (٣٩٠٥-٣٩٠٦)، له سهرچاوه ی پیشوو بکه.

**حاکم بوی ههیه کاتی کیشکه نه هاتیته لای
تکا بکا بوی کیشچی و داوای کهم کردنهوی بوی بکات**

(۸۷۳ / ن / ۳۹۱۰) - [عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّهُ تَقَاضَى ابْنَ أَبِي حَدْرَدٍ دَيْنًا كَانَ عَلَيْهِ فِي الْمَسْجِدِ فَأَرْتَفَعَتْ أَصْوَاتُهُمَا حَتَّى سَمِعَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ فِي بَيْتِهِ، فَخَرَجَ إِلَيْهِمَا حَتَّى كَشَفَ سِجْفَ حُجْرَتِهِ فَنَادَى: (يَا كَعْبُ) فَقَالَ: لَبَّيْكَ، يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: (ضَعْ مِنْ دَيْنِكَ هَذَا) وَأَوْمَأَ إِلَيْهِ أَيْ: الشَّطْرَ قَالَ: قَدْ فَعَلْتُ، يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: (قُمْ فَأَقْضِهِ) رواه الجماعة إلا الترمذی. احمد (۳۹۰/۶) (م/۱۵۵۸) (خ/۴۵۷، ۴۷۱، ۴۸۱، ۲۷۱، ۲۷۰، ۲۷۰) وابوداود (۳۵۹۵) والنسائی (۲۳۹، ۲۴۴/۸) وابن ماجه (۲۴۲۹)].

له که عیبی کوری مالیکه وه هاتوه، که نهو داوای قهرزی له کوری نه بو حه درده کردوه له مزگه وتا چونکه قهرزی به لایه وه بووه، جا ده نگیان به رز بووه ته وه تا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له مالتی خویدا - که ده رگای له سه ر مزگه وت بووه - گوئی لییان بووه، جا ده رچووه بوی لایان و په رده ی حو جره که ی لاداوه و بانگی کردوه ((هو که عب)) وتی: ولامم دایته وه نه ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموی ((ته وه نده له قهرزه که ت لابه)) وه هیمای بوی کرد، واته بوی نیوه ی وتی: به راستی وام کرد، نه ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) واته وای نیوه م لئی که م کرده وه له سه ر قسه ی جه نابت. جا فه رموی - به کوری نه بو حه درده - (هه لسه جیبه چی ی بکه)،

لیره دا نه وه وهرته گرین که بریاردان له مزگهوتا دروسته، وه به ههرکه سیئک و ترا نه وه شته بکه یان مهیکه به هیماکه وتی وام کرد بهشتیکی راست و دان پیدانان دانه نریت. وه هیمای دهرککراو وه کو قسه وایه سهره رای تکای حاکم بو مه حکوم.

بریری حاکم ههر له رواله تا په سهند نه کریت

(۸۷۴ / ن / ۳۹۱۱) - [عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ وَإِنَّكُمْ تَخْتَصِمُونَ إِلَيَّ وَلَعَلَّ بَعْضُكُمْ أَنْ يَكُونَ الْحَنَ بِحُجَّتِهِ مِنْ بَعْضٍ، فَأَقْضِي بِنَحْوِ مِمَّا أَسْمَعُ فَمَنْ قَضَيْتُ لَهُ مِنْ حَقِّ أَخِيهِ شَيْئاً فَلَا يَأْخُذْهُ فَإِنَّمَا أَقْطَعُ لَهُ قِطْعَةً مِنَ النَّارِ) رواه الجماعة. احمد (۲۰۳، ۲۹۰، ۳۰۷/۶) (م/ ۱۷۱۳) ابوداود (۳۵۸۳) (خ/ ۶/ ۷۱۸۵، ۷۱۸۱، ۶۹۶۷، ۶۶۸۰، ۲۴۵۸) والترمذی (۱۳۳۹) والنسائی (۲۳۳، ۲۴۷/۸) وابن ماجه (۲۳۱۷).]

له دایکی باوه ردارانه وه خاتون نوموسه له مه (خوالی بی زای بی) هاتوه، که به راستی پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: منیش ههر به شهرم، وه نیوه کیشهی خوتان دیننه لامو له وانه یه هندیکتان لیزانتر بن له قسه کردن و هیئانه وهی به لگه له سهر قسهی خوی له هندیکی ترتان وه من بهوشیوه یه که ته بییستم بریار نه دهم جا ههرکه سیئک من بریارم بو دابه شتی که حقهی براهی تری بوو با نه بیات، چونکه به راستی من پارچه یه ک ناگرم بو پچریوه، واته فرمانی حاکم حه رام حه لال ناکات ههرکه س بی.

تہرجہ مہی تاکیک باوہری پیئ تہکریٹ

(۸۷۵ / ن / ۳۹۱۲) - [فی حدیث زید بن ثابت، ان النبئی (صلی اللہ علیہ وسلم) امرہ، فتعلم کتاب الیہود وقال: حتی کتبت للنبئی (صلی اللہ علیہ وسلم) کتبہ وأقرأتہ کتبہم إذا کتبوا الیہ) رواہ البخاری (۷۱۹۵) وابدود (۳۶۴۵) والترمذی (۲۷۱۵)].

لہ حدیسی زہیدی کوری سابت دا ہاتوہ، کہ بہراستی پیغہ مہبر (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرمانی پیدا کہ فیتری خویندنه وہو نووسینی جوولہ کہ بیی، وہ تہلی: ہہتا تہم نووسی بو پیغہ مہبر (صلی اللہ علیہ وسلم) نووسراوہ کانی - بہزمانی جوولہ کہ - وہ تہم خویندہ وہ نامہ کانیان ہرکاتی بیانوسایہ بو پیغہ مہبر، واتہ باوہر بہ تہرجہ مہی کہ سیکی لیزان تہکریٹ و بریاری لہ سہر تہدریٹ.

بریار بہ شایہ تیک و سویندیکی خاوهن حہق

(۸۷۶ / ن / ۳۹۱۳) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَضَى بِيَمِينٍ وَشَاهِدٍ) رواه الجماعة إلا البخارى والترمذى. احمد (۱/۳۲۳، ۳۱۵، ۲۴۸) (م/۱۷۱۲) و ابوداود (۳۶۰۸، ۳۶۰۹) والنسائى كما فى التحفة (۶۲۹۹۹) فى الكبرى وابن ماجه (۲۳۷۰)].

لہ عہدو لآی کوری عہباسہ وہ (خواتنی پانی بن) ہاتوہ، کہ بہ راستی پیغہ مہبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بہ شایہ تیک و سویندیکی بریاری داوہ)).

نه وانهي كه شايه تيان لي وهر ناگيري

(٨٧٧ / ن / ٣٩٢٠) - [عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا تَجُوزُ شَهَادَةُ خَائِنٍ وَلَا خَائِنَةٍ وَلَا ذِي غَمْرٍ عَلَى أَخِيهِ، وَلَا تَجُوزُ شَهَادَةُ الْقَانِعِ لِأَهْلِ الْبَيْتِ) الْقَانِعُ: الَّذِي يُنْفِقُ عَلَيْهِ أَهْلُ الْبَيْتِ. رواه احمد (٢٠٤/٢، ٢٠٨، ٢٢٥، ١٨١) وابوداود (٣٦٠٠) وابن ماجه (٢٣٦٦) ولأبي داود (٣٦٠١): لَا تَجُوزُ شَهَادَةُ خَائِنٍ وَلَا خَائِنَةٍ وَلَا زَانَ وَلَا زَانِيَةٍ وَلَا ذِي غَمْرٍ عَلَى أَخِيهِ].

له عمري كوري شوعه بيهوه له باوكيهوه له باوه بيهوه (خوالي پازي بن) هاتوه، كه وتويه تي: بيغهمبهرى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهمويه تي: شايه تي هيچ پياوو نافرته تيكي تاوانبار دروست نيهوه - شايه تي - هيچ خاوهن رقيك له براكه ي دروست نيه، وه شايه تي نمهك خوري مالتيك - بوئو ماله - دروست نيه... و له ريوايه تي ترى نهم فهموده دا كه نه بو داوود هيئاويه تي بهم شيويه ((...وه شايه تي هيچ پياويكي زينا كارو نافرته تيكي زيناكار وهر ناگيريت...)) - نه وه ي بوشايه كان له ريوايه تي سهره وه دا باسكراون.

(ذو غمر)، واته رق له دل، قين له دل.

(قانع): بهو كه سه نه لين كه به سهر كه سيكه وه بژيت، مالتيك يان كه سيك ژياني داين بكات، چونكه له وانديه به سوودي نه وان قسه بكات.

وه ههر لهوانه که شایه تیان لی وهرناگیریت، گومان لیکراوو خزم. به لآم شایه تی مسولمان له سهر کافر وهرئه گیرئ، چونکه دوژمنایه تی مسولمان له بهر نایینه، وه نایین ماوه ی پین نادات که ناحق بلئ، به لآم دوژمنایه تیه که ی تر له سهر دنیا یه نه گونجی هه ولئ زیاندان له یه کتر بدن، والله أعلم.

وه ههر لهو بابه تیه که شایه تی کورپ بو باوک و ژنو میرد له سهر یه کتر وهرناگیریت چونکه جیگای گومانن. به لآم له دهشته کییه کدا نه گهر نه ناسرا به پیاوئکی دادپهروهه نهوه شه هاده تی لی وهرئه گیرئ، چونکه له ریوایه تدا هاتوه که پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شایه تی دهشته کی وهرگرتووه سه باره ت به مانگ^(١).

(١) بو زیاتر روونبوونهوه ته ماشای راقهی هه مان ژماره (٣٩٢٠-٣٩٢١) له سه چاوه ی پیشوو، بکه.

شایہتی ٹہلی زیمہ بو و ہسیہت

(۸۷۸ / ن / ۳۹۲۲) - [عَنِ الشَّعْبِيِّ، أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ حَضَرَتْهُ الْوَفَاءُ بِدُقُوقًا هَذِهِ وَلَمْ يَجِدْ أَحَدًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ يَشْهَدُهُ عَلَى وَصِيَّتِهِ فَأَشْهَدَ رَجُلَيْنِ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ فَقَدِمَا الْكُوفَةَ فَأَتَيَا الْأَشْعَرِيَّ. يَعْنِي أَبَا مُوسَى - فَأَخْبَرَاهُ وَقَدِمَا بَتْرِكَتِهِ وَوَصِيَّتِهِ، فَقَالَ الْأَشْعَرِيُّ: هَذَا أَمْرٌ لَمْ يَكُنْ بَعْدَ الَّذِي كَانَ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَحْلَفَهُمَا بَعْدَ الْعَصْرِ: مَا خَانَ، وَلَا كَذَبَا وَلَا بَدَّلَا، وَلَا كَتَمَا، وَلَا غَيْرًا، وَإِنَّهَا لَوْصِيَّةُ الرَّجُلِ وَتَرَكَتُهُ فَأَمْضَى شَهَادَتَهُمَا) رواه ابوداود (۳۶۰۵) قال الحافظ: ان رجال اسنادہ
تقاة].

له شہعیہ وہ ہاتوہ، کہ بہ راستی پیایک لہ مسولمانان لہم (دہوقا) دا نزیکی گیان دہرچوونی بوو لہویش ہیچ مسولمانیکی دہست نہ کہوت کہ بیکات بہ شایہت لہسہر و ہسیہتہ کہی لہ بہر ٹہوہ دوو پیایوی ٹہہلی کیتابی کرد بہ شایہت، جا ٹہو دوانہش ہاتنہ کوفہو چوونہ لای ٹہشعہری، مہ بہستی ٹہبوو موسابوو، وہ ٹہو ہہوالہیان پیداو ٹہوہی کہ بہ جیمابو لینی (الترکة) و و ہسیہتہ کہیان بو ہینا،

نه شعری وتی: نه مه شتیکه دوی نه وهی که له زه مانى پیغه مبهردا پروویداوه، نه بوه - مبهستی مردنى کابرای سه می و ته میمی داری و عه دی کورپی به دایه^(١).

جا له پاش نوژی عه سر سویندی دان که: خیانه تمان نه کردوه، دروناکهین و هیچمان نه شارده ته وه و هیچمان نه گزویوه به شتی ترو هیچمان تیکنه داوه، وه نه مه وه سیه تی نه و پیاوه یه و میراته که یه تی (الترکه) جا نه ویش - به م شیوه یه - شایه تیه که ی لى وه رگرتن.

به لى له مباره وه قسه زور کراوه، هه ندیک نه لىن مه نسوخه و هه ندیک نه لىن پیچه وانه ی قیاسه و... به لام نه وه ی که من له مباره وه به راست تری نه زانم نه وه یه که نه م شیوه یه شیوه یه کی تایه ته وه کو مامه له ی - عه رایا وه کو مامه له ی سه له م و سه وزخری و خوی بو خوی نه م بریاره ی هه یه و رواله تی قورئانیش^(٢) نه مه نه گه یه نى و پیویست به و دورو دریشه پیدانه ناکات خوی بریارىکی جیا کراوه یه بهر قیاس ناکه وى و قیاسی شتی تریشى ناکریتته سه ر، والله أعلم.

(١) ته ماشای فهرموده ی ژماره (٣٩٢٤) له سه رچاوه ی پیشوو، بکه.

(٢) ته ماشای نایه تی (١٠٦) المائده بکه.

چهند جوانه کەسێ شایهتی راستی لابی
خاوه نه کهی ئاگادار بکاته وه
چهند ناشیرینه هەر له خۆیه وه شایهتی بدات

(۸۷۹ / ن / ۳۹۲۵) - [عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدِ الْجُهَنِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ الشُّهَدَاءِ الَّذِي يَأْتِي بِشَهَادَتِهِ قَبْلَ أَنْ يُسْأَلَهَا) رواه الجماعة الآ البخارى. احمد (۴/ ۱۱۵، ۵/ ۱۹۳، م/ ۱۷۱۹) ابوداود (۳۵۹۶) والترمذی (۲۲۹۵، ۲۲۹۶، ۲۲۹۷) والنسائی فی الكبرى (۳/ ۴۹۴، ۶۰۲۹).

له زهیدی کورپی خالیدی جو هه نیه وه (خوایێ پازی بێ) هاتوه، که به راستی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: ئایا هه والتان بده می به چاکترین شایهت: نه وه که سهیه که شایهتیه کهی نه دات - بو خاوه نه کهی - پیش نه وهی که داوای شایهتی لی بکریت.

خرابی له خووه شایه تی دان بی نه وهی پیویست بی و کس داوای لی بکات و خرابی خیانت و قهلهوی

(۸۸۰ / ن / ۳۹۲۶) - [عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (خَيْرُ أُمَّتِي قَرْنِي، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ،) قَالَ عِمْرَانُ: فَلَا أَدْرِي: أَذَكَرَ بَعْدَ قَرْنِهِ قَرْنَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةَ؟) ثُمَّ إِنَّ مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمًا يَشْهَدُونَ وَلَا يُسْتَشْهَدُونَ وَيَخُونُونَ وَلَا يُؤْتَمَنُونَ، وَيُنذِرُونَ وَلَا يُؤْفُونَ، وَيُظْهَرُ فِيهِمُ السَّمْنُ) لِلْحَدِيثِ ثَلَاثَ طُرُقٍ إِلَى عِمْرَانَ، رواه البخاري (۲۶۵۱، ۳۶۵۰، ۶۴۲۸، ۶۶۹۵) و (م/ ۲۵۳۵ / ۲۱۴) والنسائي (۷/ ۱۷-۱۸) وغيرهم].

له عیمرانی کوری حوسهینه وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، له پیغه مبهروه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهرمویه تی: باشرینی گه له کهم ئەم زه مانی خو مهیه. له پاشان نه وهی که به داوای نه وانیشدا دیت (عیمران وتی: نازانم له پاش زه مانی خوئی دوو چه رخی باسکرد یان سیان) له پاشان به راستی له پاش نه وان گه لیک نه بی شایه تی نه دهن بی نه وهی داوای شایه تیان لی بکریت - که نه بنه هوی ناشووب و زیندو کردنه وهی به لاو موسیبه تی له ناوچوو مردو و تراوه (الْفِتْنَةُ نَائِمَةٌ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَيْقَطَهَا) فیتنه و ناشووب خه وتوه نه فرینی خوا له و که سهی که زیندوی نه کاته وه، به لی نه و جوژه شایه تانه که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سه رزه نیشتیان نه کات وه خیانت نه که نه و خه لک باوه ریان پی ناکات وه نه زه

نه کهن و جیبه جی ناکهن وه له ناو نه واندا قه له وی پهیدا ئه بی به هوی ئیسراحت و چهوری خواردن، که ئه مه ئه بی به هوی ته مه لی له کاروباری خواپه رستیدا، ئه م فهرموده له گه ل فهرموده ی پیش خویدا تیک ئه گیرین، به لام به و سه ر باسه ی که بۆم داناون به ک ئه خرینه وه، والله أعلم.

شایه تی درۆ تاوانیکی زۆر گهوره یه

(٨٨١ / ن / ٣٩٢٨) - [عَنْ أَنَسٍ قَالَ: ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ الْكِبَائِرَ - أَوْ سُئِلَ عَنِ الْكِبَائِرِ - فَقَالَ: (الشَّرْكُ بِاللَّهِ، وَقَتْلُ النَّفْسِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ) وَقَالَ: (الْأَنْبِيَاءُ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ؟ قَوْلُ الزُّورِ) أَوْ قَالَ (شَهَادَةُ الزُّورِ) رواه الجماعة الا اباداود وابن ماجه. احمد (٣/١٣١، ١٣٤) و (خ/٦٥٣، ٥٩٧٧، ٦٨٧١) و م (٨٨) والترمذی (١٢٠٧، ٣٠١٨) والنسائی (٧/٨٨، ٦٣/٨).

له ئه نه سه وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسی تاوانه گه وره کانی کرد (یان پرسیا ری تاوانه گه وره کانی لیکرا) فهرموی: هاوبه ش دانان بۆ خوا، وه کوشتنی خه لک به نار هوا و نا فرمانی باوک و دایک) وه فهرموی: ئایا پیتان بلیم به گه وره ترینی گه وره کان له تاوان؟ قسه ی درۆ - یان فهرموی شایه تی درۆ، به راستی له مباره وه چه ن دین فهرموده ی تر هیه، نه وه ی که سه ئه لفیکی به سه .

نه گهر دوو کوهس له باره ی شتی کوهه کی شه یان بوو، هیچ کامیان به لگه یان نه بوو

(٨٨٢ / ن / ٣٩٣٢) - [عَنْ أَبِي مُوسَى: (إِنَّ رَجُلَيْنِ اخْتَصَمَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي دَابَّةٍ لَيْسَ لِوَاحِدٍ مِنْهُمَا بَيْنَهُمَا بَيْنَهُمَا نِصْفَيْنِ] رواه الخمسة الآ الترمذی. احمد (٤٠٢/٤) ابوداود (٣٦١٤/٣٦١٥) والنسائی (٢٤٨/٨) وابن ماجه (٢٣٣٠).]

له نه بو موساوه (خوالی رازی بن) هاتوه، که به راستی دوو پیاو کی شه یان هی نایه خزمه تی پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له باره ی و لاخی کوهه و هیچ کامیان شایه تیان نه بوو، جا کردی به دوو به شه وه له نیوانیاندا - هه ر یه که یان هه لیگری ته وه نیوه ی قیমে تی بو نه ویتریان بگه رینی ته وه، جا نه گه ر به وهش رازی نه بوون تیرو پشک نه کری که کامیان سویند بخون بو هه رکامیان ده رچوو نه وه سویند نه خوات و نه بیات وه کو له م فهرموده ی دیت ده ره نه که ویت.

(٨٨٣ / ن / ٣٩٣٣) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ] عَرَضَ عَلَى قَوْمٍ الْيَمِينِ فَأَسْرَعُوا، فَأَمَرَ أَنْ يُسَهَّمَ بَيْنَهُمْ فِي الْيَمِينِ أَيْهِمْ تَحْلِفُ؟) رواه البخاری (٢٦٧٤).]

لە ئەبو ھورەيرەو (خوالى پازى بن) ھاتو، كە بەراستى پيغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پيشنيارى سويندى كرد بۆ گەلنىك جا ئەوان -ھەركام- بۆ خۆى پەلەى ئەكرد كە سويند بخوات، لەبەر ئەو فرمانى دا كە تيرو پشك لە نيوانياندا بكرىت بۆ سويند خواردنەكە، چونكە ناكړى ھەروا لە خۆرا بە يەكيكيان بليت سويند بخۆ، چ پييان خوشبى بۆ سويند خواردن يان پييان ناخوش بى ئەو رينگاي چارەسەريەتى و بەس.

ئەگەر شاھت نەبوو ئينكاركەر سويند ئەدرىت و بۆ دەعوچى نيه ھەردووکیان بکات

(٨٨٤ / ن / ٣٩٣٤) - [عَنِ الْأَشْعَثِ بْنِ قَيْسٍ قَالَ: كَانَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَجُلٍ خُصُومَةٌ فِي بئرٍ فَأَخْتَصَمْنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (شَاهِدَاكَ أَوْ يَمِينُهُ)، فَقُلْتُ: إِنَّهُ إِذْنُ يَحْلِفُ وَلَا يُبَالِي. فَقَالَ: (مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ يَقْتَطِعُ بِهَا مَالَ أَمْرٍ مُسْلِمٍ هُوَ فِيهَا فَاجِرٌ لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبَانٌ) متفق عليه].

لە ئەشعەسى كورى قەيسەو (خوالى پازى بن) ھاتو، كە وتويەتى: لە نيوان من و پياويكى تر كيشەيەك ھەبوو لەسەر بىرىك، جا كيشەكەمان گەياندە لای پيغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و فرموى: (دوو شاھت بەينن يان سوينى ئەو).

وتم: بەراستى ئەو سوين ئەخوات و ھىچ گوئى پى نادات.

فەرموى: ھەر كەسيك سويند بخوات لەسەر شتىك و بەو سوينەى بە نارەوا مالى مسولمانىك بۆخۆى ببچرىت، بە خوا ئەگات لەو كاتەدا كە رقيەتى لىى، واتە

ئیدعا کهر داوای سویندی لی ناکریت و مونکیر سویند ئەدریت و پیچەوانە ی نابئ مه گەر مونکیر سوینه که بداتەوہ بو مودەعی تەماشای ئەم فەرمودە ی بەردەم بکە .

(٨٨٥ / ن / ٣٩٣٦) - [عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَضَى بِالْيَمِينِ عَلَى الْمُدَّعَى عَلَيْهِ وَفِي رِوَايَةٍ (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَوْ يُعْطَى النَّاسَ بِدَعْوَاهُمْ لَادَّعَى نَاسٌ دِمَاءَ رِجَالٍ وَأَمْوَالِهِمْ وَلَكِنَّ الْيَمِينَ عَلَى الْمُدَّعَى عَلَيْهِ) رواه احمد (١/٣٤٢، ٣٥١، ٣٥٦) ومسلم (١٧١١) وابن ماجه (٢٣٢١)].

له عەبدوللای کوری عەباسەوہ (خوالین پازی بن) هاتوہ، که: بەراستی پیغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمانی کردووه بەسوین لەسەر ئەو کەسە ی که داوای شتیکی لی ئەکەن...وہ لە ریوایەتیکی تردا هاتوہ، که پیغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمویه تی: ((ئەگەر خەلکی بەداوای خۆیان شتیان پئی بدرئ - هەندئ - له خەلک داوای خۆینی پیاوان و ماله کانیان دەکرد بەلام سوین لەسەر داوا لیکراوه .

لەبارە ی داواکەر (المُدَّعی) و داوا لیکراو (المُدَّعی علیه) زانیان لە پیناسەیاندا نارێکیان هەیه و دوو پیناسەیان بەناو بانگە

یە کەم: داواکەر ئەو کەسە یە که قسە کە ی پیچەوانە ی روالەتە، داوا لیکراو پیچەوانە ی ئەوہ .

دوو هەم: داواکەر ئەو کەسە یە که ئەگەر بی دەنگ بوو، هیچ شتیکی لە نارادا نەمیئنی، داوا لیکراو ئەو کەسە یە هەرچەن ئەو بی دەنگ بی وازی لی نەهیئریئ .

(٨٨٦ / ن / ٣٩٤٠) - [عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ حَلَفَ بِاللَّهِ فَلْيَصْدُقْ وَمَنْ حَلَفَ لَهُ بِاللَّهِ فَلْيَرْضَ وَمَنْ لَمْ يَرْضَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ] رواه ابن ماجه (٢١٠١) قَالَ أَبُو صَيْرِي فِي الزَّوَائِدِ (١٤٣/٢) هَذَا إِسْنَادٌ صَحِيحٌ، رِجَالُهُ ثِقَاتٌ].

له عهبدو لئلاي کورپی عومره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه، له پیغهمبهره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهرمویه تی: (ههرکهس سویند نه خوات به خوا با راست بکات - به دروه سویند نه خوات - وه هرکهسیک به خوا سویندی بو خوارد بارازی بیی، وه هرکهسیک رازی نه بیی نه وه به بندهی راسته قینهی خوا حیساب ناکریت، یان هیچ به لگه یه کی تری به دهسته وه نیه له لایه ن خوداوه وه بیی پازی بیی، والله أعلم.

(٨٨٧ / ن / ٣٩٤٣) - [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا يَحْلِفُ عِنْدَ هَذَا الْمَنْبَرِ عَبْدٌ وَلَا أَمَةٌ عَلَى يَمِينِ آثَمَةَ - وَلَوْ عَلَى سِوَاكِ رَطْبٍ - إِلَّا أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ) رواه احمد (٣٢٩/٢، ٥١٨) وابن ماجه (٢٣٢٦)].

له نه بو هوره بیره وه (خوالئی پازی بن) هاتوه که به راستی پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: له لای نه مینبهره هیچ پیاوو نافرته ییک سویندی کی ناحهق و نارپهوا ناخون که تاوانبار بن له سه ری - نه گهر له سه ر سیواکی ته ریش بووه - مه گهر خوا پیویست بکات له سه ر نه وه ناگر، واته به سوینده نارپهوا یه چونه ناو ناگر فهرز نه کریت له سه ر یان. نه مانه وه ده یان فهرموده ی تر هه ن سه باره ت به سوینی ناحهق.

(٨٨٨ / ن / ٣٩٤٦) - [عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: خَطَبْنَا عُمَرَ بِالْجَابِيَةِ فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي قُتِمْتُ فِيكُمْ كَقِيَامِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيْنَا، قَالَ: أَصِيكُمْ بِأَصْحَابِي، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ يَفْشُوا الْكَذِبَ حَتَّى يَخْلِفَ الرَّجُلُ وَلَا يُسْتَحْلَفُ وَيَشْهَدُ الشَّاهِدُ وَلَا يُسْتَشْهَدُ. إِلَّا لَا يَخْلُونَ رَجُلًا بِامْرَأَةٍ إِلَّا كَانَ تَالِثُهُمَا الشَّيْطَانُ، عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْفُرْقَةَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ وَهُوَ مِنَ الْإِثْنَيْنِ أَبْعَدُ. مَنْ أَرَادَ بُحْبُوحَةَ الْجَنَّةِ فَلْيَلْزِمِ الْجَمَاعَةَ. مَنْ سَرَّتْهُ حَسَنَتُهُ وَسَاءَتْهُ سَيِّئَتُهُ فَذَلِكَ الْمَوْءُ مِنْ] رواه احمد (١٨/١) والترمذى (٢١٦٥).

له عهبدو لای کوری عومره وه (خوالی پازی بن) هاتوه، که وتویه تی: عومهر (خوالی پازی بن) له جابیه خوتبه یه کی بو خویندینه وه وتی: نهی خه لکینه، من له ناو ئیوه دا هه ستام وه کو پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ناو ئیوه دا هه ستا بو، فرموی: تاموژگاریتان نه کهم له باره ی یاره کانه وه - واته بی نه دهب نه بن و قسه ی خراپیان پی نه لئین - له پاشان - چاک بن له گه ل نه وانیه پاش نه وان دین له پاشان چاک بن له گه ل نه وانیه پاش نه وانیش دین واته ریژی نه سئ به شه بگرن، له پاشان درو ره واج پهیدا نه کات و بلاونه بیته وه، تاوای لی دیت پی او سوین نه خوات بی نه وهی سویند بدریت، شایهت شایه تی نه دات بی نه وهی داوای شایه تی لی بکریت.

ئاگادار بن، با ته نیا نه بیته هیچ پیاوینک له گه ل ئافره تیکی - نامه حره م - دا نه گه روای کرد - شهیتان سییه میانه -، واته شهیتان دیتته نیوانیان و هه ولئی نه وه نه دات که دو چاری تاوانیان بکات پیویسته (له سهرتان که یه ک بن و دووریکه ونه وه له بهش بهشی) به راستی شهیتان له گه ل یه ک کهس دایه وه له گه ل دوان دوورتره.

هه ركه سيك ناوه راستى بهه شتى دهوى با له گهل كۆمه ل دابى. هه ركه سيك چا كه كهى شادمانى كردو خراپه كهى غه مناكى كرد ئه وه باوه ر داره.

به م شيوه هه هاتينه كۆتايى نووسينى ئه م فهرموده به نرخانه، پاش نيوه رۆى رۆزى شه مه ريكه وتى ١٧ / رجب / ١٤٢٤ ك. ق. هه ولير.

وصلى الله على قائدنا وحبیبنا وشفیعنا محمد وعلى
آله وأصحابه، يا الهى صلّ وسلّم عليه وعليهم عدد ما
أحاط به علمك وخطّ به قلمك وأحصاه كتابك.
وآخر دعوانا أن الحمد لله ربّ العالمين.

ناوەڕۆک

- ٥..... پێشەکی
- ١٥ لاسایی کەرەوه / التقلید
- ١٩ (بەشی پاک و خاوینی)
- ٦٣ باسی بێ نوێژی ئافرەت (الحیض)
- ٦٦ (بەشی نوێژ)
- ٩٣ (دەروازەکانی سیفەتی نوێژ)
- ١١٠..... (نەزانیی یەكسانی وەكو زانیی زیادە وایە و پەوا نیە)
- ١١٦..... (بەشی سەلەم)
- ١١٨..... بەشی بارمەتە (الرهن)
- ١١٩..... (بەشی پەوانە کردنی خاوەن قەرز بۆ لای یەکیکی تر)
- ١٢٣..... بەلگەیی بالغ بوون
- ١٢٤..... بۆ سەرپەرشتی بێ نەوای هەیه لە مائی هەتیو بڤوات
- ١٢٥..... ئاشتی کردن لەسەر شتی دیاری و نا دیاری دروستە
- ١٢٨..... پارە تێکەڵا و کردن و هاوبەشی دروستە

- کھسی کرا به وه کیل بو کرینی شتی جا ئه وه پارهیہ زیاتر له وهی کری
دروسته ۱۲۹
- باسی ئاودان و شینایی ۱۳۰
- باسی به کریدان و به کری گرتن ۱۳۲
- له سهر راگه یاندنی قورئان و خه لک شاره زا کردن لئی، نابی کری وهرگیریٔ .. ۱۳۴
- دروسته ئه گهر بو شیفا خوینرا به سهر نه خوشدا کری وهرگیری و مهرجیش
بکریٔ ۱۳۵
- دروسته خواز یاری شت ۱۳۷
- ههر کھسی زهوییه ک پاک بکاته وه ۱۳۸
- پچرینی زهوی له لایهن دهسه لاتی شه رعیه وه بو ئه ندامانی گهل ۱۴۰
- داگیر کردن ۱۴۱
- ههلگرتنی شتی کهم نرخ و سهرف کردن، یان خواردنی به تاوان ناژمیردیٔ .. ۱۴۶
- باسی شته گومبوه کان ۱۴۷
- باسی به خشین و سهوقاتی ۱۴۹
- دهستی کاری ئافرهت له مائی میردیدا ۱۵۴
- باسی گیردان (الوقف) ۱۵۶
- به ستنه وه به ناو مناله وه منالی منالیش ئه گریته وه ۱۵۹
- زیادهی سامانی که عبه چی لیبکریٔ ۱۶۰

- ١٦١..... باسی ناموژگاری بو پاش مهرگ (الوصية).
- ١٦٣..... به خشینی نه خوښ له سییهك دائه مهریت.
- ١٦٤..... کافرکی شهپرکه نه گهر واریسه کانی موسلمان بوون نایا ده توانن سپارده کهی بو جیبه جیبی بکهن؟
- ١٦٥..... باسی که له پور (الارث)، یان فهرزه دیاری کراوه کان (الفرائض).
- ١٦٧..... خوشک له گهل کچاندا عهسه بهیه، واته بهشی دیاری نابی.
- ١٧٠..... سهرپرشتی (الولاء).
- ١٧٢..... ثافرهت له خوینی میرده کهی میرات نه بات (الارث).
- ١٧٣..... پیغه مبهران نیرسیان لی نابریت.
- ١٧٥..... ههر کهسی بهندهیه کی مه حره می خوئی کری له سهری نازاد نه بی.
- ١٧٨..... بهشی ژن و ژنخوازی (النکاح).
- ١٧٩..... ته ماشا کردنی نه و ثافرهتهی که داخوازی نه کهیت.
- ١٨٢..... بهرگری ثافرهت له گهرانه وه بو لای میردی پاش نه مانی عیده.
- ١٨٤..... له بهر چاو گرتنی هاوشانیه تی چاکه.
- ١٨٥..... دو عایهک بو پیاو و ثافرهت که یه که مجار به یهک نه گهن.
- ١٨٦..... نیکاحی له زهت وهرگرتن (المتععة) رهوا نیه.
- ١٨٧..... تاوانی نیکاح کردن بو چاک کردنه وهی نیکاح (نکاح المُحَلَّل).

- ١٨٨..... باسی ماره پیریتی نافرته به نافرته به بی ماره بی
- ١٨٩..... (جیبه جی کردنی مهرجه کان له نیکاح دا
- ١٩١..... نابی بهنده (العبد) ژن بهینی به بی ماوه پیدانی ناغاکه ی
- ١٩٢..... دوو خوشک دروست نیه هاوسه ری یه ک پیاو بن
- ١٩٣..... پیاو و نافرته ی کافر ، که یه کیکیان بهر له ئه ویتریان موسلمان بیت
- ١٩٥..... ماره بی نافرته
- ١٩٦..... فیر کردنی قورئان ئه کری به ماره بی نافرته
- ١٩٩..... ده عوه تی ژن گواستنه وه
- ٢٠٢..... ده ف لیدان و ناله تی گه مه بو ژن گواستنه وه
- به رگری ژن ومیرد له باسکردنی ئه و شته ی، که له نیوانیاندا پروئه دات له کاتی
- ٢٠٥..... جیماع دا
- ٢٠٦..... قه ده غه یه جیماع له پاش نافرته وه
- باسی دابه شکردنی شه و مانه وه بو کچ و پیوه ژنی تازه هیئراو به سهر خیزانی
- ٢١٠..... کوندا
- ٢١١..... له چیدا پیویسته یه کسانی له نیوان خیزانه کاندا و له چیدا پیویسته نیه
- ٢١٣..... باسی به خشینی نافرته شه وی خوی به هه ویکیه ی
- ٢١٤..... باسی به ره لاکردنی نافرته (الطلاق)
- به رگری کراوه له ته لاقدانی نافرته تیک که له حه یزدابی یا پاک بی و جیماعی له گه ل

- ۲۱۵..... دا کرابی
- ۲۱۷..... به کارهینانی وشه‌ی ته‌لاق به‌گالته یان به‌زۆر یان به‌هۆی سه‌رخۆشیه‌وه
- ۲۱۸..... ته‌لاق به‌ وشه‌ی کینایه ناکه‌وی ئه‌گهر نیه‌تی نه‌بی
- ۲۲۰..... ته‌لاق هاتن به‌دلدا تا نه‌یه‌ته زاره‌وه ناکه‌ویته
- ۲۲۱..... دارینیی ته‌لاق (الْخُلْعُ)
- ۲۲۲..... باسی گه‌پانه‌وه (الرجعة)
- ۲۲۵..... باسی نه‌فرین (اللعان)
- ۲۳۰..... نابی ئافره‌ت ناشرین بکریت به‌وه‌ی که مناله‌که‌ی له‌خۆی و می‌رده‌که‌ی ناکات
- ۲۳۲..... قیافه‌ناس باوه‌ری پی ئه‌کریت
- ۲۳۳..... باسی ئافره‌تانی ته‌لاق‌دراو و می‌رد مردو
- ۲۳۷..... باسی شیر خواردن
- ۲۳۸..... باسی خه‌رجی مرۆف بو‌خۆی و مال و منالی پیش خزمانی
- ۲۳۹..... ئافره‌ت بۆ هه‌یه له‌مالی می‌ردی به‌بی ئاگاداری می‌ردی خه‌رج بکات ئه‌گهر به‌ئهن‌دازه‌ی خۆی پی نه‌ده‌دا
- ۲۴۰..... کئی شایسته‌تره بۆ به‌ختی‌و‌کردنی منال؟
- ۲۴۱..... خه‌رجی به‌نده‌و حه‌یوانات
- ۲۴۴..... باسی خوینه‌کان (الدَّمَاءُ)
- باسی کوشتنی پیاو به‌ کوشتنی ئافره‌ت وه ئایا بکوژ ناشرین ئه‌کریت ئه‌گهر

- ٢٤٧..... کوژراوی ناشرین کردبوو؟
- ٢٤٩..... کهسی کهسیک بگری و کهسیکی تر بیکوژیت
- ٢٥٠..... توژهی شکاندنی دان.....
- ٢٥٢..... کهسی قهپ لهدهستی کهسیک بگری و دهستی پراکشیت دانی دهریت
- ٢٥٣..... کهسیک بهدزیهوه بنواریتته مالتیکهوه که گیرابی
- ٢٥٤..... باسی سوین خواردنی زور - القسامه -
- ٢٥٧..... گهورهیی تاوانی کوشتن
- ٢٦٣..... خوینی بهچکه
- باسی سنوره - الحدود - وه بهشی سهنگسار کردنی زینا کاری که حالائی دیبی و
- ٢٦٧..... تا زینای نهوانهی که نیکاحی حالائیان نهدیبی و تاواره کردنیان
- ٢٦٩..... (دانپیدانانی زینا بهچار جار دهبی)
- ٢٧١..... کهسی بلئی حدم لهسه ره و ناوی شته که نه بات، حدی لیتادریت
- ٢٧٢..... حهد به گومان دروست نیه
- ٢٧٥..... باسی دواختنی حهد لهوانهی که بههانه یه کیان هه بی وه کو بارداری و نه خوشی
- باسی نهوانهی که زینا له گهل مه حره میان دا بکه ن یان نیش گه لی لوت نه نجام
- ٢٧٦..... بدهم
- ٢٧٨..... دهستی دز نه بریت
- ٢٨٤..... باسی دژایه تی خواو پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و ریگاگرتن

- ٢٨٦..... دەرچوووەکان (الخوارج)
- ٢٨٧..... خۆگۆتن سەبارەت بە ستمی فرمانرەوایانی مسوڵمان
- ٢٨٩..... باوەر کردن بە ساحیران
- ٢٩٠..... کوشتنی ئەو کەسەى کە جوین بە پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بدات
- ٢٩٢..... پاشگەز بوونەووە لە ئایین
- ٢٩٣..... باسی جیهاد و رەوشتی پیغەمبەرمان
- ٢٩٤..... پیویستە لە غەزا نیەت، پاک بیّت
- ٢٩٥..... دەسکەوت (غنیمە) پاداشی موحاهید کەم ئەکاتەووە
- ٢٩٦..... پرس کردن بەباوک و دایک بۆ غەزا
- ٢٩٩..... دەریارەى راگۆرپینەووەى پیشەوا لەگەڵ ژێردەستانیدا
- ٣٠٢..... گوێزایەلى ئەمیر پیویستە
- بانگ کردن بۆ سەر ئایین پیش شەپر کردن پیویستە ئەگەر ئایینیان پى
نەگەیشتبى ئەگینا سوننەتە
- ٣٠٣.....
- ٣٠٧..... ھاوکارى ئافرەت لە غەزادا بۆ بەرژەووەندى نەخۆش و بریندارو خزمەت کردن
- قەدەغەییە پشت تى کردن لە کاتى هیرشى دوژمندا ئەگەر دوژمن لەدوو بەرامبەر
زیاتر نەبوو
- ٣١٣.....
- ٣١٩..... لەناکاو کوشتنى دوژمنانى خواو پیغەمبەر و درۆکردن بۆ ئەم مەبەستە
- ٣٢١..... کەسى بیەوى لە جیگای سەرکەوتندا سى رۆژ بىنیتەووە

- چوار به ش له پینچ به شی دهستکهوت هی سویایه کهیه و بو پیغه مبهری
خوا نه بووه..... ٣٢٢
- یه کسانى له نیتوان به هیژ و بیهیز و شهړکهړ و شهړنه کهردا مادام نامادهى
غزاکه ببن..... ٣٢٤
- به شی سوارو پیاده..... ٣٢٧
- که سى به هژى بهرژه وه نديیه کی مسولمانانوه نامادهى غزا نه بى و به شی بو
دانریت..... ٣٢٨
- به خشین به مسولمانانى نو..... ٣٣٠
- مالى مسولمانان نه کهر کافر گرتیان له پاشدا کهوته وه دهست مسولمانان چوڼى
لى بکهن؟..... ٣٣٢
- (نه وهى که دروسته هه لگرتنى به بى به شکردن وه کو خواردن و ئالفى حه یوان) ٣٣٤
تاوانى خیانهت له دهستکهوتى غزواو سوتانى کهل و په لى خیانهتکار..... ٣٣٥
- باسى به ره لا کردنى دىلى کافر بى تو له وهرگرتن..... ٣٣٦
- دروسته عه رب بکرى به بنده..... ٣٣٩
- کوشتنى جاسوس..... ٣٤٠
- به بندهى کافر کاتى به مسولمانى بیه لای نیمه نازاده..... ٣٤١
- یاسای زهوى دهستکهوت..... ٣٤٢
- سهرکهوتنى مه کهه، به زور یان به ناشتى و کوشتنى تاوانبار له ههر کویدا بى..... ٣٤٣

- کوچکردن ههیه له ولاتی کوفره وه بۆ ولاتی ئیسلام وه کوچکردن نیه له جینگایه کدا
که خه لکه کهی مسولمان بئى ٣٤٤
- نیروای کافر ده پارێزیت ٣٤٥
- ئهو مهرجهی که دروسته له گه ل کافردا بکریت ٣٤٦
- رازی بوونی گه مارۆدراوان به بریاری مسولمانیک ٣٤٧
- بهستنی په یمان و سه ندنی سه رانه (الجزية) ٣٤٨
- به رگری له نیشه جیبوونی کافران له حیجازدا ٣٤٩
- دهست پیکردنی سه لام له کافران و سه ره خۆشی کردنیان ٣٥٠
- له دهسکه وتی مسولمانان ته نها به به ره ی کورانی موته لیب و کورانی به نی هاشم
ئهدری له خزمان ٣٥٢
- دابه شکردنی به شه کانی فه یئى به گویره ی خیزاندارو بئى خیزان ٣٥٣
- هه لئان بۆ نیشه انه ره وی ٣٥٦
- قه ده غه یه قومارو یاری به تاو له ٣٥٨
- ده ف لیسانی ئافره تان بۆ هاتنه وه ی که سیك یان له جه ژندا ٣٦٠
- ئهو وه ی که هه لاله له هه یوانه کانی مائی ٣٦٢
- بزن مژه هه لاله ٣٦٣
- له باره ی که مته یارو که رویشکه وه ٣٦٤
- هه ندیک ئه زانیت قه ده غه یه به هو ی فرماندان به کوشتنیان یان قه ده غه کردنی

- ٣٦٦.....کوشتنیان
- ٣٦٨.....باسی بونی سهگ
- ٣٧١.....نه گهر تیر له نیچیر دراو گوم بوو، پاش ماوهیهک دوزرایهوه
- ٣٧٢.....سه برین نه بی تنها به ناوی خواوه بی، به ههر شتی خوین برژینی دروسته
- ٣٧٣.....نه گهر گوشتیان بو تن هانی لئی مه پرسه وه خوت بسم الله، بکه و بیخو...
- سه برین به ههرچی بی بیجگه له ئیسقان و ددان دروسته مادام بی بی به هوی
- ٣٧٤.....خوین رژان
- ٣٧٦.....ده باره ی ماسی و کولله و گیانله بهری ناوی
- ٣٧٩.....مرداره وه بوو بو ناچاری ره وایه
- ٣٨٠.....نابی که سیئک شتی که سیئک بخوات مه گهر خواونه که ی ماوه ی پی بدات
- ٣٨١.....نه وه ی که ماوه ی پیدراوه بو ریوار له به روبوم
- ٣٨٢.....سه باره ت به میوانداری
- ٣٨٤.....رژن نه گهر شتی پیسی تی که وت
- ٣٨٥.....به رنامه ی خواردن
- ٣٨٧.....دروسته له مال دا شت دابهش بکهیت به سه ر خوت و میوان دا نه گهر که م بوو
- ٣٨٨.....شه و پیش خه وتن نه گهر دهستی چه وربو به هوی چه وری خواردنه وه بشوریت
- ٣٨٩.....دوعای پاش نان خواردن
- ٣٩٠.....باسی خواردنه وه

- ٣٩٢..... ناوه پۆك حسابە نەك ناو
- ٣٩٣..... ناو خواردنەوه له هەمو زەرفیكدا دروستە بیجگە له زیرو زیو
- ٣٩٤..... تیكە لاو كردنی خورما و میوژوو هەر جوړیكی تر
- ٣٩٥..... نهریتی ناو خواردنەوه
- ٣٩٧..... دەم شۆردن له پاش شیر خواردن
- دروسته له ناو كۆرپكدا خواردنەوه یەك بدری بە كەسیك و بیخواتەوه و پاشان بو
- ٣٩٨..... لای راست
- ٣٩٩..... سەبارەت بە نەخۆشی و چارهسەر كردنی
- ٤٠٠..... چارهسەر بە شتی قەدەغە رەوا نیە
- ٤٠٢..... دەربارەى نوشتەو موروسەوز و شتی تر
- ٤٠٤..... خویندنی سورەتی ئیخلاس و فەلەق و ناس بو نەخۆش باشە
- ٤٠٥..... چاو کار ئەكات و داواى خۆشۆردن له چاوپیس
- ٤٠٦..... باسی سوین خواردن و كەفاره تەكەى
- ٤٠٧..... كەسى سویند بخوات و إن شاو الله بكات، سویند كەوتنى تیدا نیە
- ٤٠٨..... كەسى وتی خەلات نادەم بەزەكاتدان سویندی ناكەوى
- ٤٠٩..... كەسى سویندی خوارد كە پیخۆر ناخۆم بەچی سویندی ئەكەویت
- كەسى سەرەمانگی ئیسلامی سویندی خوارد تا مانگیك فلان شت ناكەم دەگونجی
- ٤١٠..... چەند رۆژ بیت؟

- سویند به زات و سیفته تی خوا دروسته و نابیّ به غهیری خوا سویند بخوریت. ٤١١
- سویندی سویند خۆر نه نجام بدریّ مه گهر به هانه هه بیّ..... ٤١٢
- نه و که سهی بلیّ جوله که بم یان گاوریم نه گهر نه و شته بکه م..... ٤١٤
- نه و سویندهی که کابرا نقوم ده کات له تاوانداو سویندی لۆمه له سهه نه کراو ٤١٥
- سویند له سهه شتی ناینده و که فاره تی پیش شکانی سوینده که، یان پاش شکانی ٤١٧
- باسی نه زر کردن ٤١٨
- نه زری هه لال و نه زری تاوان ٤١٩
- شتیّ که مولکی کابرا نه بیّت نا کریّ به نه زر ٤٢٠
- کافر یّ شتیّ نه زر بکات و له پاشان مسولمان بیّ مادام بو شتی حه رام نه بیّ نه بیّ جیبه جیبی بکات..... ٤٢٢
- که سیّ ته وای مالیّ خۆی نه زر بکات..... ٤٢٣
- که سیّ شایه تی بدات له سهه ته نهایی خواو پیغه مبه رایه تی پیغه مبه رو بزانی زیندو نه کریّ ته وه باوه پر داره ٤٢٤
- که سیّ نه زر بکات له سهه خۆی که له (مسجد الاقصی) نویتژ بکات..... ٤٢٥
- نه زری مردو پاش خۆی نه نجام نه دریت..... ٤٢٧
- باسی نه ماره ت و قه زاوه ت و بریاره کان ٤٢٨
- داوا کردنی نه مینداریتی چاک نیه ٤٢٩
- به لام نه گهر که سیّ نه بوو بو نه میرایه تی و که سیّ وای نه زانیّ که نه بیات

- ٤٣٠..... به‌رئوه.ئه‌وه داوا بکات قه‌یناکه
- ٤٣١..... ترساندن له سه‌رپه‌رشتی و ئه‌میرایه‌تی
- ٤٣٣..... دادپه‌روه‌ران خو‌ش به‌ختن
- سه‌رپه‌رشتی ئافره‌ت و منال و که‌سانی که قه‌زاوه‌ت نه‌زانن یان که‌مته‌رخه‌م بن له
- ٤٣٤..... قه‌زاوه‌تدا
- ٤٣٧..... دروسته ئه‌میرایه‌تی ببه‌ستری‌ت به‌مه‌رجه‌وه
- ٤٣٨..... فرمانه‌روایان و حاکیان نابی‌ به‌رتیل بخو‌ن وه مافی ده‌رگابانیان نیه
- ٤٣٩..... له‌سه‌ر کیشی‌ه‌ی نار‌ه‌وا داکوکی کردن تاوانه
- ٤٤٠..... حاکی نابی‌ له‌کاتی توره‌بیدا فه‌رمان ده‌رکات
- حاکی بو‌ی هه‌یه کاتی کیشی‌ه‌که نه‌هاتی‌ته لای تکا بکا بو‌ کیشی‌ه‌چی و داوای که‌م
- ٤٤٢..... کردنه‌وه‌ی بو‌ بکات
- ٤٤٣..... بریاری حاکی هه‌ر له‌ رواله‌تا په‌سه‌ند ئه‌کریت
- ٤٤٤..... ته‌رجه‌مه‌ی تاکیک باوه‌ری پی‌ ئه‌کریت
- ٤٤٥..... بریار به‌ شایه‌تیک و سویندیکی خاوه‌ن حه‌ق
- ٤٤٦..... ئه‌وانه‌ی که‌ شایه‌تیان لی‌ وه‌رناگیری
- ٤٤٨..... شایه‌تی ئه‌هلی زیمه‌ بو‌ وه‌سییه‌ت
- چه‌ند جوانه‌ که‌سی شایه‌تی راستی لابی‌ خاوه‌نه‌که‌ی ئاگادار بکاته‌وه‌و چه‌ند
- ٤٥٠..... ناشیرینه هه‌ر له‌ خو‌یه‌وه شایه‌تی بدات

- خرابی له خۆوه شایهتی دان بیّ نه وهی پیویست بیّ و کهس داوای لیّ بکات و
٤٥١..... خرابی خیانهت و قهلهوی
٤٥٢..... شایهتی درۆ تاوانیکی زۆر گهورهیه
٤٥٣..... نه گهر دوو کهس له باره ی شتی که وه کی شه یان بوو، هیچ کامیان به لگه یان نه بوو
نه گهر شایهت نه بوو ئینکار کهر سویند نه دریت و بو ده عواچی نیه هه ردوو کیان
٤٥٤..... بکات
٤٥٩..... ناوه رۆک

فهرموده‌گانی نُه‌حکام

لیردا هه‌ستام به‌ده‌ره‌یتانی ((888)) فهرموده‌ی پیغه‌مبه‌ری نازیزمان (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که هیچ کامیان له پله‌ی (حسن لغیره) خوارتر نین، واته: هه‌موو فهرموده‌کان جیگی باوه‌رن و زانین و ئیش پیکردن و فه‌توا پیدانیان بَ ترسه، ئه‌میش له (منتقی الاخبار) له (نیل الاوطار) دا که بریتیه له (3946) فهرموده‌ی دهرم هیتان. ئه‌وه‌ی لیره ئیمه‌ کردومه‌، ئه‌وه‌یه که، ئه‌گه‌ر چه‌ند فهرموده‌ هه‌بووه له‌باره‌ی یه‌ک شت ئیمه‌ یه‌کیکیانمان هیتاوه وه ئه‌گه‌ر فهرموده‌یه‌کی (صحیح) بووه له‌باره‌ی هوکمیگه‌وه به‌لام فهرموده‌یه‌کی (حسن، یان حسن لغیره) بووه هه‌ر له‌وباره‌یه‌وه زیاده‌یه‌کی تیدابوووه یان کورت تر بووه ئیمه‌ (حسن، یان حسن لغیره) یه‌کمان هیتاوه له‌به‌ر سودی زیاتر یان له‌به‌ر ئاسان له‌به‌ر کردن، هه‌ولمان داوه هه‌موو فهرموده‌کان به‌ ژماره‌پانه‌وه بنوسین تا ئه‌گه‌ر برابه‌ک له شتیگا گومانی په‌یدا کرد بتوانی به ئاسانی ئه‌و فهرموده‌یه‌ی بدۆزیته‌وه و ته‌ماشای خو‌ی و راهه‌کانیان بکات، پی‌شه‌کی ئیمه‌ ژماره‌ی خو‌مان ئه‌نووسین پاشان ژماره‌ی هه‌مان فهرموده‌ له (نیل الاوطار) دا به‌م شی‌وه‌یه‌ ئه‌نوسین (ن/1)، ئینجا فهرموده‌که ئه‌نوسین پاشان ئه‌گه‌ر ته‌نها ئیمامی بوخاری و مسلم ئه‌و فهرموده‌یان هیتا بوو ئه‌نوسین (أَخْرَجَاهُ/ ئه‌و دوانه‌ دهریان هیتاوه) وه ئه‌گه‌ر ئیمامی ئه‌حمه‌دیان له‌گه‌لدا بوو ئه‌نوسین (متفق علیه/ یه‌کن له‌سه‌ری)، وه ئه‌گه‌ر ئه‌مانه‌ خاوه‌نی {سونه‌نه‌کانیان، واته: (أبو داود -ترمزی- النسائی- وأبن ماجه) یان له‌گه‌لدا بوون ئه‌نوسین (رواه الجماعة)}، وه ئه‌گه‌ر ئیمامی ئه‌حمه‌د خاوه‌نی سونه‌نه‌کان دهره‌یتابوو، ئه‌وه‌ بو‌یان ئه‌نوسین (رواه الخمسة) له‌پاش ئه‌وه‌ یه‌ک به‌یه‌ک خو‌یان و ژماره‌ی فهرموده‌کان ئه‌نوسین و هه‌ندی جاریش بیجگه‌ له‌وانیش که‌سانی تریش ئه‌نوسین به‌لام زور به‌که‌می یه‌ک دوو فهرموده‌شمان هیتاوه له‌غه‌یری (منتقی) له شوپنی خو‌یدا راویه‌که‌مان نوسیوه له‌پاشا (ن/ش)م نوسیوه، واته: له شه‌رحه‌که‌پیدا هاتوو، گزنگ ئه‌وه‌یه که هیچ فهرموده‌یه‌کمان نه‌نوسیوه که ئیشی پی نه‌کریت مانایه‌کی کورتمان کردوه، وه دهره‌یتانی فرمانه‌کانمان داوته‌ ده‌ست ژیری تیگه‌یشتن.

نوسینگه‌ی ته‌فسیر

بو بلاوکردنه‌وه

هه‌ولیر - شه‌قامی . ۳مه‌تری ته‌نیشت مناره‌ی چۆلی

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseeroffice@yahoo.com

نرخه‌ی 10.000 دینار

9 789922 620848

f t g+ y /TafseerOffice